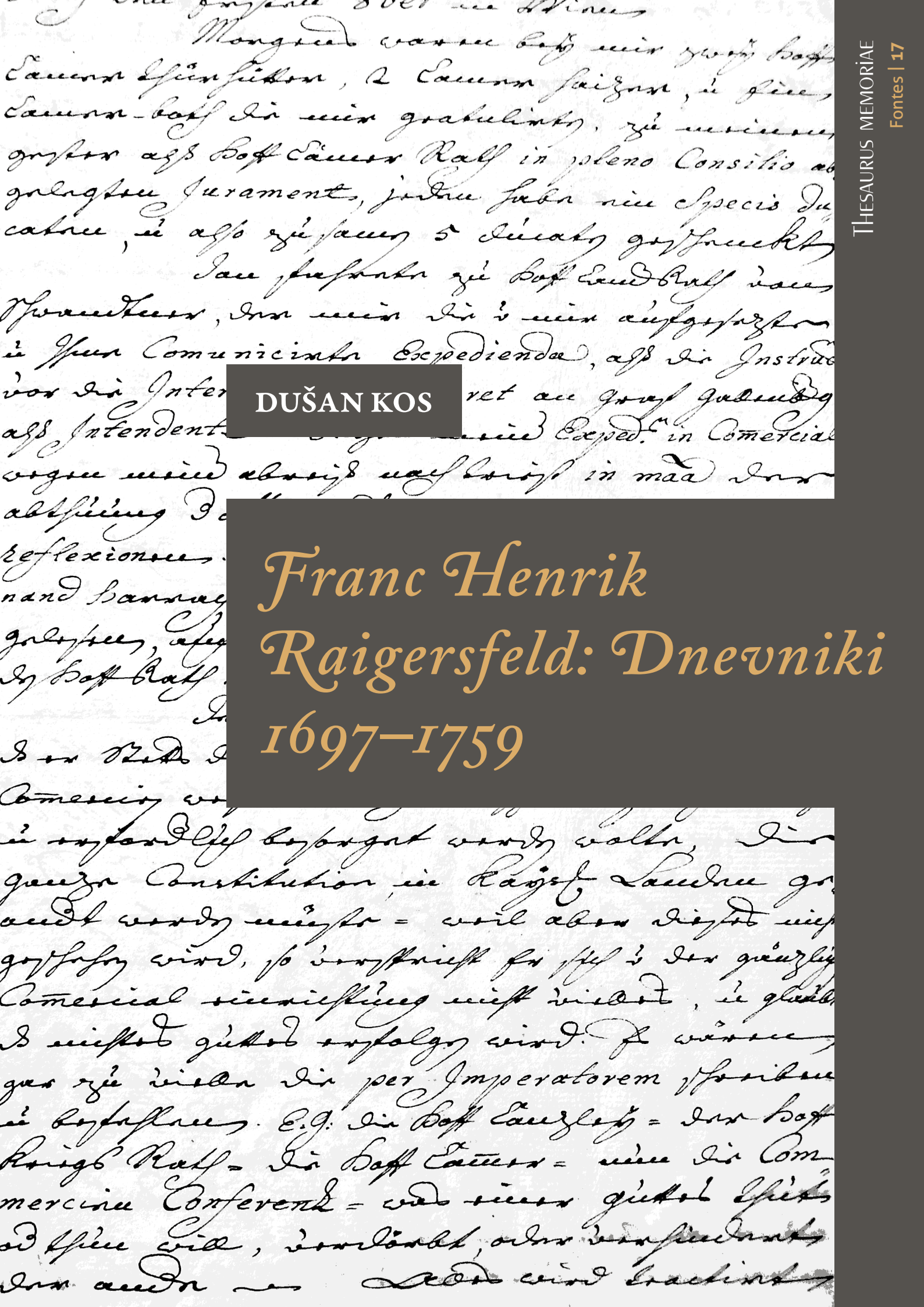

DUŠAN KOS

Franc Henrik Raigersfeld: Dnevnik 1697-1759

THESAURUS MEMORIAE
FONTES 17

Dušan Kos
FRANC HENRIK RAIGERSFELD: DNEVNIKI 1697–1759

Založba ZRC

THESAURUS MEMORIAE

Fontes 17

Dušan Kos

FRANC HENRIK RAIGERSFELD: DNEVNIKI 1697–1759

Uredniki zbirke Boris Golec, Katarina Keber, Miha Kosi
Recenzenti Martin Bele, Žiga Oman, Marko Štuhec
Urednik Boris Golec
Oblikovanje in prelom Nina Semolič
Jezikovni pregled Jožica Narat
Prevod povzetka Manca Gasperšič
Zemljevidi in genealoške preglednice: Dušan Kos

Izdajatelj Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU
Za izdajatelja Petra Svoljšak
Založnik Založba ZRC, ZRC SAZU
Za založnika Oto Luthar
Glavni urednik založbe Aleš Pogačnik

Tisk Birografika BORI, d.o.o.

Naklada 200

Prva izdaja, prvi natis

Monografija je nastala v okviru raziskovalnih programov ARIS »Temeljne raziskave slovenske kulturne preteklosti« 2015–2021 (P6-052) in »Podoba - besede - znanje. Življenje idej v prostoru med vzhodnimi Alpami in severnim Jadranom 1400–1800«, 2022–2027 (P6-0437) ter temeljnega raziskovalnega projekta ARIS »Ambicije, karierizem, pohlep, prevare: socialno-materialne strategije, prakse in komunikacije družbenih elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku«, 2020–2023 (J6-2575).

Izid knjige sta podprla Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije (ARIS) na razpisu za znanstvene monografije v letu 2023 in Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU.

Na **naslovni strani**: Stran v dnevniku iz let 1739–1740, vpisi z dne 1. oktobra 1739 (Arhiv Republike Slovenije, AS 730, fasc. 199, p. 633) (foto: Dušan Kos).

Priloga knjigi so prepisi dnevnikov in je dostopna le v e-obliki.

Prva e-izdaja je pod pogoji licence Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 prosto dostopna:
<https://doi.org/10.3986/9789610508304>

Kataložna zapisa o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

Tiskana knjiga

ISBN 978-961-05-0829-8

COBISS.SI-ID 186010883

E-knjiga

ISBN 978-961-05-0830-4 (PDF)

COBISS.SI-ID 185980931

Dušan Kos

**FRANC HENRIK
RAIGERSFELD:
DNEVNIKI 1697–1759**

Ljubljana 2024

KAZALO

UVOD	7
ŽIVLJENJE IN KARIERA FRANCA HENRIKA RAIGERSFELDA	13
Zgodnja leta	13
Merkantilist v državni službi: Trst, Gradec, Dunaj, 1731–1747	14
Ljubljansko službovanje, 1747–1760	22
Svetovljanov socialni kozmos	27
<i>Materialne razmere</i>	27
<i>Družabno življenje</i>	28
<i>Etika, državljanska zavest in vera</i>	29
<i>Intima in družina</i>	31
<i>Hrana, zdravje, hobiji</i>	33
Zadnja leta	37
O DNEVNIKIH	41
Zasnova, vsebina in videz dnevnikov	41
Usoda dnevnikov po letu 1760	45
Vsebina edicije	52
Načela, problemi in posebnosti	52
Kratice, okrajšave, denarne in merske enote	55
<i>Konvencionalne kratice</i>	55
<i>Denar</i>	57
<i>Utežne mere</i>	57
<i>Prostorninske mere</i>	58
<i>Dolžinske in ploščinske mere</i>	58
SUMMARY	67
VIRI IN LITERATURA	99
<i>Arhivski viri</i>	99
<i>Objavljeni viri in stari tiski</i>	100
<i>Literatura</i>	101
<i>Časopisni viri</i>	105
<i>Slikovno gradivo</i>	106
<i>Raigersfeldov socialni krog v Ljubljani v letih 1747–1759</i>	106
<i>Legenda</i>	106
INDEKS OSEBNIH IN KRAJEVNIH IMEN	111

UVOD

Franc Henrik Raigersfeld je bil v letih 1720–1760 ena najbolj zanimivih osebnosti z ozemlja današnje Slovenije: popotnik in turist, državni in deželni uradnik ter funkcionar, merkantilist in podjetnik, svetovljan in družinski oče, bibliofil, zbiratelj starin, dokumentov, slik in lepih stvari.

Tako dejavnih oseb nikoli in nikjer ni bilo malo, a so le redki zunaj knežjega in monarhičnega okolja dobili mesto v historiografiji. Eden od razlogov je pomanjkanje podatkov o njihovem delu in življenju, saj pred 18. stoletjem niti vsi plemiči niso poskrbeli za svoje arhive, kaj šele (avto)biografije. Vedenje o njihovem delu in družbenem pomenu je bilo odvisno le od zgodovinskih raziskav. Franc Henrik Raigersfeld, mojster peresa in arhiviranja, pa je zbral, popisal in v družinskem arhivu ohranil večino tistega, kar se mu je zgodilo in celo tistega, o čemer je le razmišljal. Ta arhiv skupaj s pisno zapuščino njegovih sinov in staršev tvori danes poseben korpus znotraj fonda arhiva gospostva Dol v Arhivu Republike Slovenije.¹ Ker so sorodniki in dediči baroni Erbergi in grofje Attemsi ohranili večino raigersfeldske pisne zapuščine do prodaje Deželnemu muzeju v Ljubljani leta 1880, muzejski arhiv pa med drugo svetovno vojno ni bil uničen (kot je bilo mnogo zasebnih arhivov v slovenskih dvorcih), se o Raigersfeldovem življenju, pa tudi o družbenem okolju, politiki in dobi lahko poučimo kar iz njegovih spisov.

Raigersfeld se ni omejil le na prepisovanje spisov in aktov deželnih in državnih organov,² marveč je v izvirnikih in prepisih zbiral službena poročila, elaborate in zapiske o politiki, filozofskih, gospodarskih in družinskih zadevah. V tem je celo pretiraval: ko je npr. januarja 1740 odšel kot vladni komisar v Trst, je na Dunaj pošiljal tedenska poročila, njihove prepise pa shranil skupaj s prejetimi pismi in njihovimi prepisi. Številne uradne in zasebne rokopise so mu zapustili ali podarili tudi sorodniki in znanci,³ zato je v arhivu pristalo tudi gradivo oseb in rodbin, s katerimi Raigersfeldi sploh niso bili v sorodstvu.⁴ Seveda je najbolj skrbno shranil listine s službenimi in statusnimi imenovanji, dekreti in prošnjami, nepremičninske listine,⁵ matične dokumente in korespondenco.⁶

¹ »AS 730«, fasc. in knj. 157–219. Popis Raigersfeldovega arhiva in dolskega arhiva je v Umek, *Erbergi* 2, str. 360–462. V nadaljevanju pri navajanju gradiva iz tega fonda, ki prevladuje v citatih, nisem uporabljal oblike »ARS, AS Gr. Dol«, marveč le številko knjige ali fascikla ter pagine. Vsi drugi fondi iz Arhiva Republike Slovenije so navedeni v polnem obsegu.

² Prepisi in izpisi raznih davčnih, finančnih, političnih, sodnih in gospodarskih spisov iz arhiva kranjskih stanov in deželnih uradov iz 17. stoletja in prve polovice 18. stoletja so zlasti v fasc. 187–192, 195, 196 in 200. Del tega gradiva je v precejšnji meri zbral Raigersfeldov oče Sebastijan, nekaj je iz Raigersfeldovega delovanja. O Raigersfeldovem arhivu gl. tudi Kos, *Politika*, str. 246–253.

³ Del gradiva, ki se nanaša na deželno sodstvo in finance v 30., 40. in 50. letih 18. stoletja (fasc. 187–192, 195, 196) je dobil od ženininega strica Janeza Benjamina barona Erberga ali pa je v njegov arhiv prišlo po Erbergovi (1759) in Raigersfeldovi smrti (1760). Nekaj gradiva o sodstvu je Raigersfeld dobil od svaka Franca Sigismunda pl. Učana ali/in od njegovega brata dr. Franca Antona Matije, ki je bil nekaj časa štajerski krvni sodnik in vladni svetnik v Gradcu, v letih 1748–1749 pa pravnik na Apelacijski komori v Ljubljani (fasc. 178).

⁴ Fasc. 184, 185. O prejemu dokumentov v dar govori tudi nekaj dnevniških zapisov. Dne 27. 7. 1751 mu je Jožef Wolfgang Auersperg prinesel šest pisem »kronanih glav« (*Diaria 1751–1756*, p. 111). Dne 15. 8. 1751 mu je prijatelj Avgust Widerkern podaril »nekaj starih spisov« (*Diaria 1751–1756*, p. 123). Dne 20. 8. 1758 in 11. 5. 1759 mu je tudi Widerkernov sin Anton Medard izročil več starih spisov, ki jih ni rabil, Raigersfeld pa je bil ljubitelj takih stvari, kot je poudaril. V drugi predaji so bili dokumenti iz zapuščine materinih sorodnikov Lukančičev (*Diaria 1758–1759*, pp. 183, 421).

⁵ Večina jih je v prepisih v fasc. 202, zlasti v ovojih *Memorialien, so in verschiedenen Gelegenheiten von Herrn Franz Freyherrn von Raigersfeld an Seine k. k. Maiestät oder an landesfürstlichen dicasteria eingegeben worden* (pp. 441–610), *Instructionen und Decreta an Herrn Baron Franz Heinrich von Raigersfeld erlassen in verschiedenen Amts- und Geschäften-Angelegenheiten in Verordnungen und Intimationen, die an mich erlassen worden* (pp. 611–903).

⁶ Večina korespondence je v prepisih ali izvirnikih v knj. 159–161 in fasc. 199, 213, 218–219.

Posebno bogastvo v slovenskem prostoru pomenijo njegovi dnevniki. Pisati jih je začel v mladosti. Dolgo le občasno zapisovanje je kanoniziral leta 1739 in nato brez daljših prekinitev nadaljeval do smrti leta 1760.⁷

Vsebino zasebnih dnevnikov, klasičnih »ego dokumentov«, določajo avtorjeva odkritosrčnost, načelnost, discipliniranost in sistematičnost, pa tudi značaj, stremljenje k prestižu, radovednost, izobraženost in razgledanost, svetovni nazor ter želja po ohranitvi spomina nase.⁸ Po vsebini, obsegu in doslednosti se Raigersfeldovi dnevniki razlikujejo od krajših kroniško-dnevniških zapisov, ki so v regiji nastajali v poznem srednjem veku⁹ ter v 17. in 18. stoletju.¹⁰ Njegove dnevnikarje smemo postaviti ob bok obsežnim plemiškim/izobraženim dnevnikom iz regije (Trst, Goriška)¹¹ ter jih celo primerjati z vsebinsko naprednejšimi mlajšimi dnevniki. Raigersfeldovi dnevniki so namreč v opisih intimnega življenja še pod vplivom baročne kulture, pri omembah vsakdanjega življenja pa že dosegajo nivo dnevnikov v meščanski dobi.¹²

Razloge za dnevniško zapisovanje je Raigersfeld omenil v več zapisih, v katerih je poudaril njihov spominski in pragmatični pomen z željo, da bi potomci videli, v kakšnih časih je živel, o čem je razmišljal, kakšne karijerne poti je ubiral in kakšna usoda ga je doletela. Opozorjanje na nesposobneže, zlobneže, prijatelje, krivice in zasluge je bila rdeča nit vseh poznejših zapisov. Raigersfeld je bil za tako pisanje nadarjen: bil je odličen poslušalec in priljubljen gost, gostitelj in osebni zaupnik. Zlahka je zvedel za mnogo občutljivih dogodkov ter slišal intimne skrivnosti.

Ob upoštevanju Raigersfeldove funkcionarsko-uradniške kariere ter življenjskih in komunikacijskih poudarkov in zanimanj se v dnevnikih razkrivajo tudi mnogi vidiki v prelomnem obdobju modernizacije habsburških dežel ter vojn s Prusi in Bavarci v drugi tretjini 18. stoletja. Zaradi piščeve doslednosti jih lahko imamo celo za družabno-politične anale lokalnih elit in dober (vsaj dopolnilen) vir za široke raziskave državne in deželne politike, gospodarstva, kulture, komunikacijskih strategij in taktik ter materialne kulture. Raigersfeld je podrobno opisoval vsakdanje službeno delo in druženje s sorodniki, prijatelji, politiki, kleriki, uradniki in funkcionarji, podjetniki, inženirji, trgovci, pomorščaki, častniki, umetniki, obrtniki, kmeti in včasih celo s socialno margino. Dnevniki so prvoosebna pripoved razmeroma resnicoljubne in racionalne osebe o osebah in življenju njegovega socialnega okolja dogodke v realnem času (in ne za nazaj!). Njegove informacije imajo večjo težo kot izčiščena in suhoparna dejstva v zapisih institucij. Raigersfeld je bil namreč stoodstotno socialno dejaven, drugače kot smo vajeni danes. Zelo redko je dan v celoti preživel doma z družino. In če že, je ob takih dneh sprejel vsaj dva ali tri obiskovalce. Običajno pa je poleg svoje službene pisarne neumorno obiskoval nadrejene in podrejene

⁷ *Diaria 1746–1750* (893 pp.); knj. 166, *Diaria 1751–1756* (958 pp.); fasc. 199, *Diaria 1735, 1739–1740* (40 pp.), 1758–1759 (602 pp.).

⁸ O definiciji in raznih variantah »ego dokumentov« v zgodnjem novem veku gl. Mat'a, *Tagebücher*, str. 767 sl.

⁹ O tem za habsburške dežele Tersch, *Selbstzeugnisse*, 3–24 in passim.

¹⁰ Za Kranjsko gl. dnevnik ljubljanskega pravnika Janeza Gregorja Dolničarja *Annales urbis Labacensis* za leta 1660–1718 (prevod v: Steska, *Annales Urbis Labacensis*, str. 18–32, 69–98, 141–186), fragment dnevnika Janeza Danijela barona Erberga (deda Raigersfeldove žene) iz leta 1701 (fasc. 64, pp. 607–618), dnevniška razmišljanja ljubljanskega prošta Rajmunda grofa Auersperga iz let 1792–1804 (Preinfalk, *Dnevnik*, str. 36). Poseben primer so obsežni in kronološko sklenjeni dnevniki ljubljanskega jezuitskega kolegija iz let 1651–1771, ki so bili nekoč v Raigersfeldovem arhivu (*Diarium ministri* ali *Diarium praefecturae scholarum*) in vsebujejo kratke vesti o delu jezuitov. Ti dnevniki so danes v ARS, Rokopisi: I-31r (1602–1638), I-32r (1651–1671), I-33r (1672–1683), I-34r (1683–1694), I-35r (1694–1706), I-36r (1707–1711), I-37r (1712–1721), I-38r (1722–1736), I-39r (1736–1753), I-40r (1744–1772).

¹¹ Npr. razmeroma obsežni, a sporadični dnevnik tržaškega jurista in uradnika, Raigersfeldovega sodobnika in verjetno znanca Antonia Scusse za leta 1732–1749 (Braun, *I Diari 1, 2*) ter goriških notarjev Valentina in Mattea Dragogne za leta 1663–1742 (Meneghel – Pillon, *Notabilia quaedam*). Še pomembnejši so dnevniški zapisi generacijo mlajšega Karla grofa Zinzendorfa, v letih 1776–1782 tržaškega guvernerja: v celoti gre za 56 zvezkov, z obsegom po 300–400 strani; nekaj odlomkov iz let 1747–1782 je objavljenih v Breunlich – Mader, *Karl Graf von Zinzendorf*, sklenjeno za leta 1776–1782 pa v Klingenstein – Faber – Trampus, *Die Tagebücher 1–4*. Obsežne dnevnikarje, ki so vsebinsko razmeroma podobni Raigersfeldovim, je v letih 1742–1776 napisal Raigersfeldov sodobnik in dolgoletni vrhovni dvorni mojster (tudi komornik) Janez Jožef knez Khevenhüller-Metsch (objava v: *Aus der Zeit Maria Theresias* 1–8).

¹² Tu zadošča navedba nekaj najstarejših izpred srede 19. stoletja v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani: Rkp. 361 – Janez Nepomuk Primic (dnevnik), Rkp. 488 – Dnevnik in pisma Luize Crobath Pesjak, Rkp. 688 – Franc Obreza (dnevnik), Rkp. 720 – Josef Anselm Scheuchenstuel, Rkp. 875 – Karel Hynek Macha, Rkp. 1201 – Henrik Etbin Costa itd. Gl. Cobiss in http://www.nuk.uni-lj.si/sites/default/files/dokumenti/2015/katalog_rokopisov.pdf [28. 12. 2018]. Gl. tudi obsežen dnevnik v 38 zvezkih nakelskega župnika Blaža Blaznika iz let 1809–1861 v nemškem jeziku; delno objavljen je v članku: Vrhovnik, Iz dnevnika. Dnevnik Henrika Coste za čas med decembrom 1820 in majem 1821 pa je v celoti posvečen dogajanju kongresu Svete alianse v Ljubljani leta 1821 in zato brez osebnih opažanj (obj. v Holz, *Henrik Costa*, prevod na str. 45–73 in prepis izvirnika na str. 157–190. O tem dnevniku Pivec-Stelč, *Dnevnik*, str. 204–206).

sodelavce, sorodnike in znance, družabne salone – sam ali z ženo, ki je imela svoj, ženski družabni krog. Oba sta nenehno spoznavala ljudi, pomembne in nepomembne, ki so jima nudili informacije, pomembne zanj in za njegovo kariero. Ob vsem tem se ni pomišljal, tako kot je bilo tedaj v Evropi modno, zapisati novic iz eksotične tujine, ki niso imele nobene zveze z njegovim življenjem. Denimo o cenah proizvodov v vzhodni Indiji, arheoloških izkopavanjih v Pompejih, premoženjskem stanju italijanskih knezov in njihovih uradnikov, dvornih političnih aferah itd.

Raigersfeld je bil torej družaben in zgovoren, a so nekateri dnevniški zapisi v skladu z avtorjevim značajem tudi skopi, shematizirani in očitno avtocenzurirani, zlasti glede vsakdanjih opravil ali njegovih čustvenih stanj. Značajsko je bil precej težaven, čeprav se je v javnosti in dnevnikih kazal zgolj kot topel družinski patriarh, požrtvovalen in zvest prijatelj ter prizadeven in pošten državni uradnik, kar je navsezadnje večinoma res tudi bil. Nikoli pa ni mogel skriti svoje temnejše značajske strani: bil je samovšečen, izrazit individualist, strog do sebe in enako do sodelavcev, trmast, zamerljiv, netakten, predolgega jezika do vseh, celo do nadrejenih. V tem duhu moramo presojati njegove številne sodbe o dejanjih in ljudeh, ki jih v dnevnikih kar mrgoli. Zaradi tega vseh dnevniških zapisov le ni treba podvreči načelnemu dvomu, a se je tega ter vzgojnega in spominskega cilja dnevniškega zapisovanja treba vedno zavedati in dnevnike soočiti še z drugimi, zlasti uradnimi zapisi.

Približno leta 1740 je v razočaranju nad Trstom, organizacijo dela in tamkajšnjimi ljudmi začel občasno pisati nekakšne dosjeje o značajih, sposobnostih in (ne)uspešnosti, premoženju in karierah nekaterih Tržičanov.¹³ To pisanje je v letih »nemilosti« na Dunaju razširil na pikantne biografije, nekakšne dosjeje o državnih in deželnih funkcionarjev, znancev in celih družinah iz habsburških dežel ter na nekatere politične, zgodovinske, geografske in kulturne pojave, ki dopolnjujejo dnevnike.¹⁴ Zapisi vsebujejo občutljive informacije, zlasti o intimnem, ljubezenskem življenju opisavancev, zato jih Raigersfeld ni želel vključiti med dnevniške zapise. Navsezadnje so se dotikali davnih dogodkov, afer in škandalov, ki jih sam ni videl in jih ni mogel preveriti. Nekateri zapisi so vsebovali tudi občutljive značajske karakteristike osebnih znancev – pravzaprav je šlo za opravljanje, ki se ga je naslišal v salonih in na zasebnih obiskih. Denimo o ljubezenskih škandalih in službenih malverzacijah, karierni nesposobnosti, kriminalnih dejanjih, veleizdajah itd. In ker take vesti niso zadevali njega in njegove družine, jih v skladu s svojim dnevniškim konceptom ni vključil v dnevnik. Iz previdnosti ob precejšnji nediskreciji je v nekaterih »refleksijah« nekatera osebna in krajevna imena celo (sicer zelo preprosto) zašifriral.

Tudi dosjeje je tako kot dnevnike zapisoval skoraj do smrti, sproti kot jih je slišal in se zato včasih celo ponavljajo. O sporadičnem nastajanju pričajo občasne datacije zapisov, pa tudi jezik: ko je bil spomladi in poleti leta 1746 tri mesece v Trstu in Gorici, je slišano po večini zapisal kar v italijanščini – tako kot je slišal od pripovedovalcev. Njihova imena in datume pripovedovanj je včasih tudi omenil. Včasih pa je take vestičke zapisal le iz navade (ker niti dneva ni mogel preživeti ne da bi kaj napisal), npr. o vrstah čaja, čokolade, cenah zidarskih storitev itd. Nekaj kasnejših pripisov priča, da so tudi te dosjeje po njegovi smrti prebirali njegovi sinovi (zanesljivo sin Franc Borgia), pa tudi drugi še daleč v 19. stoletju.

Dosjeji skupaj s pravimi dnevniki potemtakem tvorijo smiselno celoto. Kažejo veliko dinamičnost in kulturno barvitost poznobaročne plemiške družbe, ne le avtorjevega življenja. S primerjavo uradnih dokumentov pa odstirajo vpogled v ozadje tiste »zgodovine«, ki pogosto kaže drugačno logiko kot veliki in prelomni dogodki, s katerimi največkrat niti niso v neposredni zvezi ali pa jih nacionalna zgodovina ne zaznava kot pomembne.

Slovenski in avstrijski zgodovinarji so začeli omenjati zlasti Raigersfeldove dnevnike, pa tudi drugo njegovo gradivo že kmalu po letu 1880, ko je arhiv prišel v Kranjski deželni muzej v Ljubljani. Dnevnikov pa še dolgo niso imeli za pomemben zgodovinski vir, saj so iz njih jemali posamične podatke, kot anekdotična

¹³ Nedatiran rokopis z naslovom *Fata oder besondere Begebenheiten und Memorabilia dieser Stadt und Porto franco* (fas. 204, pp. 1–16).

¹⁴ Rokopisa *Notata Raigersfeld I in II* (ARS, AS Rokopisi, I/47r in I/48r). Dosjeji so še v fasc. 185, pp. 371–451. Ta zvezek pa je Ema Umek napačno označila za osnutek dnevnika iz leta 1748 (Umek, *Erbergi* 2, str. 398).

dopolnila za kulturnozgodovinsko,¹⁵ gospodarsko,¹⁶ upravno,¹⁷ urbanistično¹⁸ in celo gledališko zgodovino¹⁹ ter arheologijo.²⁰ Šele v zadnjih desetletjih je historiografija priznala osebne dnevnike (ne le Raigersfeldove) za prvovrsten vir za raziskave družbenih odnosov in politike, zlasti pa vsakdanjega življenja, materialne kulture in umetnosti.²¹

Marginalizacija dnevnikov je bila deloma posledica dejstva, da so zgodovinarji pisali o terezijanski dobi s stališča političnega centra in Raigersfelda upravičeno niso prepoznavali kot pomembnega državnega odločevalca. Formalno je bil le državni uradnik srednjega ranga, kakršnih je bilo na Dunaju in v monarhiji precej. Drugi razlog je, da je vsa njegova pisna zapuščina postala raziskovalni srenji znana in dostopna šele po njeni arhivski ureditvi v zadnji četrtini 20. stoletja. In tretji razlog: tako obsežni dnevnik so v raziskovalnem smislu težko obvladljivi brez imenskih in krajevnih indeksov. Zato je bil kljub zavedanju o pomembnosti Raigersfeldovih dnevniških in drugih arhivskih spisov doslej objavljen le njegov avtobiografski kronikalni spis za leta 1697–1732 (»Kurze Nachricht«),²² iz dnevnikov pa nekaj strani z opisom upravopolitičnih sprememb na Kranjskem med 3. aprilom in 5. majem 1747²³ ter nekaj izpiskov o slikarjih, ki so delali za Raigersfelda.²⁴

Ob takem stanju in zavedanju o historiografski vrednosti vsakršnih osebnih dnevnikov sem se odločil za edicijo vseh ohranjenih Raigersfeldovih dnevnikov in družinske kronike oziroma avtobiografije iz prvih treh desetletij njegovega življenja, ko dnevniški zapisi niso ohranjeni. Omenjene dosjeje sem zaenkrat pustil ob strani. Zaradi obsega, tehničnih problemov, stroškov ter lažjega iskanja in pregledovanja zapisov sem se odločil za hibridno obliko edicije: uvodna predstavitev Raigersfeldovega življenja, edicijske posebnosti in indeks imen so v klasični knjižni obliki. Vsaka besedila dnevnikov in kronike pa so prosto dostopna na svetovnem spletu. To bo v prihodnosti omogočalo tudi lažje vnašanje popravkov in dopolnjevanje edicije. V posebni monografiji pa sem poskusil podrobneje predstaviti njegovo življenje, dobo in okolje, mehanizme in prakse političnega in uradniškega dela ter mentalitete na državni in na nižji deželni ravni.²⁵

Poleg praktičnega pomena za raziskave zgodovine 18. stoletja naj bo ta edicija dnevnikov prispevek k odpravi danes preveč zakoreninjenega prepričanja, da veliki raziskovalni projekti in edicije, ki so bili v 19. in 20. stoletju

¹⁵ Radics, *Valvasor*; Mal, *Stara Ljubljana*.

¹⁶ Franz Martin Mayer je že leta 1882 v monografiji o začetkih trgovine in Orientalni družbi omenil inštrukcijo, ki jo je Orientalna družba poslala Raigersfeldu ob njegovem odhodu na Portugalsko leta 1723 (orig. v fasc. 193, pp. 870–872), Raigersfeldove izpiske iz protokolov Avstrijske dvorne komore in Glavne dvorne komerčne konference (verjetno iz fasc. 175 in 176 ter iz knj. 162) in drobec iz dnevnika za leto 1739 (*Diaria 1739–1740*, pp. 633 sl.). Podrobneje je predstavil še opise izboljšav vodnih prometnic in komercialnih cest na Notranjskem ter težav v prometu, o katerih ga je decembra 1750 obvestil cestni mojster (*Diaria 1746–1750*, pp. 884–887 in passim), in o poštnih povezavah med Trstom in Dunajem od leta 1730 (tisk voznega reda in pravilnika je v fasc. 204, pp. 813–816). Gl. Mayer, *Die Anfänge*, str. 101, 102, 113, 125. O Mayerjevi knjigi se je že leta 1883 v Ljubljanskem zvonu razpisal Fran Levec, ki je opozoril na Raigersfeldovo kariero in zasluge za razvoj gospodarstva v 18. stoletju. Omenil je tudi gradivo (tudi dnevnik) v arhivu deželnega muzeja, ki ga je uporabil Mayer (Levec, *Pričetki*, str. 733–734). Gl. tudi Faber, *Litorale*, str. 70. Za obdobje od srede 20. stoletja velja omeniti članke in monografije Jožeta Šorna, Eme Umek ter Josipa Žontarja (gl. seznam literature).

¹⁷ Žontar, *Struktura uprave*.

¹⁸ Prelovšek, *Terezijanski Trst*.

¹⁹ Škerlj, *Italijansko gledališče*, passim.

²⁰ Karl Dežman je že leta 1887 v poročilu o keltskih in rimskih novcih ter drugih najdbah iz najdišča ob Ljubljani pri Vrhniki opozoril na omembo najdišča rimskih kovancev in drugih starin na lokaciji »Dolge njive« v Raigersfeldovem dnevniku (Deschman, *Funde*, str. 142; povzetek članka je v tedniku *Laibacher Wochenblatt*, št. 376, 22. 10. 1887, str. 1–3). Raigersfeldov opis najdišča (zanj mu je povedal nek kmet) je bil v resnici bolj natančen: najdišče starih »medalj« z domnevnimi ostanki starih stavb, za katerega so že dolgo vedeli domačini, je bilo na njivah z ledinskim imenom »Dolenje njive« (*Diaria 1751–1756*, pp. 80).

²¹ Predvsem v študijah Josipa Mala, Marka Štuhca, Igorja Weigla in Dušana Kosa (gl. seznam literature).

²² Leta 1931 ga je objavil Arnold Luschin von Ebengreuth v Glasniku Muzejskega društva za Kranjsko (Luschin, *Die Freiherren*, 1931, str. 18–32). Po Luschinovi objavi in nekaterih drugih zapisih iz Raigersfeldovega arhiva je Matevž Košir leta 2000 orisal prva tri desetletja Raigersfeldovega življenja (Košir, *Od kmeta*, str. 81–87). V leta 1960 objavljenem geslu »Raigersfeld v Slovenskem biografskem leksikonu (9. zv., SAZU: Ljubljana 1960) se je dnevnikov dotaknil Rudolf Andrejka (Rudolf Andrejka: Raigersfeld. Slovenska biografija. Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013. Obj. <http://www.slovenska-biografija.si/rodbina/sbi481370/#slovenski-biografski-leksikon> ogled [28. april 2020]). Ne pa tudi Miha Preinfalk v leksikalnem orisu rodbine Raigersfeld leta 2014 (Preinfalk, *Plemiške rodbine 2014*, str. 121–130).

²³ Luschin, *Die Freiherren* (1933), str. 103–107.

²⁴ Šorn, *Novi podatki*, str. 255 sl.

²⁵ Dušan Kos: »V službi njenega veličanstva. Življenje in kariera državnega uradnika, svetovljana in družinskega patriarha Franca Henrika barona Raigersfelda (1697–1760)«. Ljubljana: Založba ZRC, 2022.

še povsem običajni, danes niso več mogoči zaradi prisiljenosti v hitro, nekomplcirano raziskovanje in pisanje. Tako menijo celo (tuji) recenzenti slovenskih raziskovalnih projektov na področju historiografskih ved, katerih presoje posledično usodno krojijo razvoj slovenskega zgodovinopisja.

Še nekaj moram omeniti, kar se v 21. stoletju morda komu sliši čudno. Ob raziskovalni in kakršni koli drugi uporabi edicije pozivam za njeno pošteno citiranje. Opažam, da to ni več pravilo niti med poklicnimi zgodovinarji. Preveč dela sem vložil v to edicijo, da bi bil poziv lahko kdo imel le za objestno pripombo.

ŽIVLJENJE IN KARIERA FRANCA HENRIKA RAIGERSFELDA

ZGODNJA LETA

Franc Henrik Raigersfeld je bil sin Janeza Sebastijana pl. Raigersfelda. Ta se je rodil leta 1655 očetu Juriju (Urbanu) Rakovcu in materi Marini, podložnikoma gospostva Schrottenthurn v vasi Stražišče pri Kranju.²⁶ Sebastijan je pod okriljem vodje deželnostanovskega knjigovodstva Adama Danijela Dinzla pl. Angerburga leta 1669 odšel na šolanje na jezuitsko gimnazijo v Ljubljani, nato pa začel delati kot pisar pri Dinzlu. Sčasoma je napredoval v knjigovodskega adjunkta. Za delovne zasluge je bil leta 1689 poplemeniten z nazivom »Rakovec pl. Raigersfeld«. Po Dinzlovi smrti je karierni vrh dosegel leta 1696 z imenovanjem na mesto deželnega knjigovodje, ki ga je zasedal do smrti leta 1732.

Leta 1690 se je poročil z Marijo Izabelo Sarger pl. Sargfeld in zaživel v slogu zemljiškega gospoda. V Postojni je sezidal dvorec Adlershofen, leta 1711 pa kupil večje zemljiško gospostvo Predjama, ki pa ga je že leta 1719 prodal Janezu Gašperju grofu Cobenzlu. Odtlej je z družino živel v službenem stanovanju v poslopju kranjskih deželnih stanov v Ljubljani.²⁷ Posledično se je tedaj spremenil življenjski slog družine: zemljiški rentništvo je družino umestilo v razmeroma premožni uradniško-intelektualski sloj.

Sebastijan in Marija Izabela sta imela šest otrok. Najstarejši sin Jurij Sigmund (roj. 1691) je kot kapucin nameraval v misijon v Indijo, a je leta 1719 v Firencah zbolel in umrl. Hčerka Ana Cecilija (roj. 1692) se je leta 1708 poročila s pisarjem deželnega sodišča dr. Francem Sigmundom pl. Učanom. Hčerka Franciška Jožefa (roj. 1705) je umrla že leta 1706, najmlajša hčerka Ivana Antonija (roj. 1708) pa se je leta 1725 poročila z Wolfgangom Kajetanom baronom Kuschlanom. Le hčerka Marija Katarina (roj. 1695) je doživela visoko starost: že leta 1710 je postala klarisa v Škofji Loki in tam umrla leta 1771.²⁸

Četrtojenec, Franc Henrik Jožef, se je rodil v Ljubljani 6. julija 1697 in umrl prav tam 31. marca 1760. Med obema življenjskima mejnikoma je le polovico življenja preživel v rojstnem mestu. Leta 1706 se je tam začel šolati v jezuitski gimnaziji, leta 1712 pa odšel študirat filozofijo na Dunaj. Naslednje leto je študiral logiko v Gradcu, leta 1714 pa pravo spet na Dunaju. Študij je nameraval nadaljevati na univerzi v Leuvnu v avstrijski Nizozemski. Poleti 1715 je počitnice na Ogrskem podaljšal v pravi plemiški *grand tour*: odšel je na Češko, Bavarsko, Francijo, Porenje in Nizozemsko. Po polletnem študiju v Leuvnu je potoval še po Holandiji, Angliji in Franciji. Ker so ga bolj kot pravo prevzeli mogočnost holandske trgovine ter merkantilistična miselnost, je septembra 1717 odšel na študij trgovskih ved v Genovo. Novembra 1718 se je vrnil in zaposlil v zasebni trgovski družbi na Reki.²⁹ Leta 1721 je prevzel reško administracijo leta 1719 ustanovljene avstrijske

²⁶ Biografski fragmenti so v fasc. 201, pp. 445–446, 451–455, 461–463, 493 ter fasc. 207, p. 107.

²⁷ Smole, *Graščine*, str. 199; Košir, *Od kmeta*, str. 78–80; Preinfalk, *Plemiške rodbine 2014*, str. 122–123.

²⁸ Gl. fasc. 201, pp. 137–168, 532–541 in Košir, *Od kmeta*, str. 80–81

²⁹ *Kurze Nachricht*, pp. 10–20; Košir, *Od kmeta*, str. 81–83.

Orientalne družbe s sedežem na Dunaju. Raigersfeld je družbi priskrbel skladišče in ladjedelnico v Trstu in tam osnoval njeno pisarno.

Po dogovoru z družbinimi direktorji in po razkrinkanju malverzacij je leta 1723 prevzel organizacijo in vodenje prve avstrijske trgovske odprave na Portugalsko. Julija 1723 je odpeljal iz Trsta tri trgovske ladje in oktobra pristal v Lizboni. Ena od nalog je bila prodaja avstrijskega blaga, nakup kolonialnega blaga za potrebe Orientalne družbe ter vzpostavitev gospodarskih stikov med državama.³⁰ Te dogodke je čez poldrugo desetletje popisal v družinski kroniki in jih leta 1747 ni pozabil dati omeniti v baronski diplomi.

V Trst se je vrnil šele oktobra 1724, ko se je dokončno sprl z družbinima direktorjema Kristijanom pl. Schubertom ter Anselmom Francem baronom Fleischmannom. Povod so bili očitki o nepravilnostih pri izvedbi portugalskih odprave, vzrok pa slabo vodenje družbe in agenture v Trstu, ker je dunajska centrala samovoljno spreminjala njegove odločitve. Januarja 1725 je zapustil družbo, finančne zahteve pa likvidiral šele leta 1728.³¹

Po vrnitvi v Ljubljano se je takoj zaposlil kot sodni prisednik na deželnem Ograjnem sodišču. Hitro se je vklopil v ljubljansko plemiško družbo ter že čez nekaj dni v gledališču spoznal bodočo ženo, tedaj šele štirinajstletno Marijo Ano baronico Erberg. Poročila sta se 10. junija 1726 na posestvu njene družine v Dolu pri Ljubljani in naslednjih nekaj let živela v svoji hiši v Ljubljani.³² Tam je konec maja 1731 dočkal cesarjev poziv za delo v državnem komerciju v funkciji drugega asistenta predsednika Komerčne intendance v Trstu.³³

MERKANTILIST V DRŽAVNI SLUŽBI: TRST, GRADEC, DUNAJ, 1731–1747

Raigersfeld se je med mladostnimi potovanji, študijem in zasebnim podjetništvom prepričal, da gospodarski in finančni kondiciji vladarja in države najbolj koristi izvozna trgovina. To je bil smisel protekcionističnega merkantilizma. Cilj je bila gospodarska enotnost in samooskrbnost države, bogastvo pa naj se v večja z akumuliranjem denarja oziroma plemenitih kovin ter izgradnjo industrije. Habsburška varianta merkantilizma – »kameralizem« – je poudarila državni nadzor nad gospodarstvom tudi nad zasebno iniciativo ter krepitev deželnoknežjih regalov. Za oblikovanje centraliziranega gospodarstva pa je bilo treba najprej preoblikovati osnovne finančne, trgovinske in industrijske politike. Državni gospodarstveniki so se usmerili v trgovino na velike razdalje ter v izboljšanje obrtne in industrijske proizvodnje. Že od konca 17. stoletja so se politiki ukvarjali tudi z možnostjo pospešitve pomorske trgovine prek severnojadranskih pristanišč.³⁴ Raigersfeld je to strategijo v praksi spoznaval že v mladosti ob prizadevanju oblasti za osnovanje manufaktur in fabrik na Kranjskem. Že leta 1718 je sodeloval pri ustanovitvi suknarne v Ljubljani za oskrbo Hrvaške vojne krajine, kot so si zamislili njegov oče in dva partnerja.³⁵

Raigersfeld je postal fiskalni in merkantilistični tradicionalist. Bil je pristaš idej tedaj vodilnega avstrijskega kameralista Filipa Jožefa Orsinija grofa Rosenberga, čigar dela je v prepisih imel v arhivu. O njegovem razumevanju gospodarstva, »dobre policije« in njenem odnosu s komercijem, denarstvu, rudarstvu, Dunajski

³⁰ *Kurze Nachricht*, pp. 25–32; inštrukcija »Orientalne družbe« z dne 17. 6. 1723 je v fasc. 193, pp. 871–886; Gl. Klinger, *Un' altra Italia*, str. 61–69 in Košir, *Od kmeta*, str. 83–85.

³¹ Gl. prepis prošnje v fasc. 193, pp. 1073–1074. Prepis cesarjevega dekreta z dne 1. 7. 1728 je v fasc. 193, pp. 1087–1088

³² *Kurze Nachricht*, pp. 42–62 in *Diarja* 1725, pp. 102–103. Gl. še Šorn, Trst, str. 150 in Preinfalk, *Plemiške rodbine 2014*, str. 123–125.

³³ Izvirnik dekreta z dne 26. 5. 1731 je skupaj s prepisom v fasc. 202, ovoj *Decret de dato Laxenburg den 26. May 1731, womit ich bey der kayserslichen Intendenza Commerciale als secundus Assistent ex officio resolviret worden bin* (pp. 50–55).

³⁴ O začetkih merkantilizma in kameralizma v avstrijskih deželah gl. Šorn, *Začetki industrije*, str. 13–29 in 123 ter Faber, *Litorale*, str. 38–60.

³⁵ *Kurze Nachricht*, pp. 12–14. O tem gl. Šorn, *Začetki suknarne*, str. 665 sl.; Šorn, *Ljubljanska suknarne*, str. 63–64; Šorn, *Začetki industrije*, str. 115.

mestni banki, davčni rektifikaciji in trgovini z Anglijo, Turčijo in Ogrsko priča množica elaboratov, »refleksij« in poročil iz 30. in 40. let 18. stoletja.³⁶

V njegovih predstavah so trgovci in obrtniki glavni polnilci vladarjeve blagajne.³⁷ Komercialne dejavnosti po Božji volji lahko najbolje uravnava absolutistični vladar po načelih »dobre policije« (celota ukrepov za državno in družbeno blaginjo). Nasprotoval je porajajoči liberalni doktrini *laissez faire*: državni uravnavni ukrepi ne smejo služiti le posameznikovim željam in projektom, marveč najprej državi oziroma deželnemu knezu.³⁸

Komercij je delil v koristnega in nekoristnega: prvi uvaža surovine in denar ter ju kanalizira v domačo proizvodnjo, drugi oboje odnaša iz dežele in zaslužek omogoča le tujcem. Načelno je nasprotoval poskusom tujcev po monopolizaciji trgovine in proizvodnje v avstrijskih deželah. Obenem se je zavedal, da Orientalna družba in habsburške dežele lahko ponudijo tujim trgovom omejen nabor asortimentov z nizko dodano vrednostjo. Menil je, da bi morali veletrgovino dodeliti koncesijskim družbam. Domači podjetniki pa bi morali biti za neko dobo oproščeni davkov. Tudi plemstvu se bi se moralo dovoliti udejstvovanje v industriji in trgovskih družbah. Neagrarna proizvodnja pa mora postati domena manufaktur in fabrik. Podeželskemu in mestnemu obrtništvu ni prisojal sposobnost za komercij, marveč le za dnevno in lokalno preskrbo ljudi.³⁹

Zaradi uravnoveženja notranjega trga v se je zavzemal za prepoved izvoza živil iz Kranjske, za izgradnjo ceste med Ogrsko in Avstrijskim Primorjem ter za zgraditev žitnih skladišč.⁴⁰ O agraru ni izgubljal besed in fiziokratizem ga ni vznemirjal, razen kolikor je neposredno zadeval merkantilistične načrte. V nasprotju z očetom ga življenje zemljiškega fevdalca ni niti najmanj zanimalo. Nikoli ni vlagal denarja v kmečko posest, niso ga zanimale niti druge posestniške dejavnosti, npr. vojaška kariera, lov in deželna politika. Obnašal se je kot človek novih gospodarskih in življenjskih nazorov: podjetnik, državni uradnik in monarhist, obenem pa urbaniziran in izobražen svetovljan.

*

Po imenovanju za asistenta v Trstu leta 1731 se je prelevil v državnega uradnika ter se skoraj celo desetletje udeleževal pri reorganizaciji komercija in pomorstva, pravzaprav celostne gospodarske biti Avstrijskega Primorja in notranjeavstrijskih dežel.⁴¹

Komercialna intendantca za Avstrijsko primorje v Trstu je bila zamišljena kot vez in pospeševalec habsburškega komercija na severnem Jadranu, a brez ozemeljskih političnih pristojnosti (to je dobila šele leta 1752).⁴² Bila je neposredno podrejena Glavni dvorni komercialni konferenci na Dunaju.

Raigersfeldove naloge leta 1732 so bile zasutje tržaških solin za pridobitev prostora za trgovce in obrtnike,

³⁶ Gl. spise *Reflexiones über das Policy- und Commercien-Wesen* z dne 30. 11. 1744 (fasc. 195, pp. 272–328) in *Wie das Policy- und Commercium-Wesen mit guten Success anzugreifen wäre* iz leta 1746 (fasc. 175, pp. 413–426). Podobne teze so v spisu *Entwurf derjenigen Grund-Sätze, worauf alle zur Landes-Oeconomie gehörige Wissenschaften [...] zum Grund der Vorlesungen gelegt werden könnten* (knj. 157, pp. 364–442). ter v fasc. 195, knj. 171 in fasc. 174, 193 in 194.

³⁷ *Diaria 1746–1750*, pp. 345–346.

³⁸ Spis *Wie das Policy- und Commercium-Wesen mit guten Success anzugreifen wäre* (fasc. 175, pp. 413–426). Walter Klingenstein, *Sozialdisziplinierung*, str. 84.

³⁹ Spis *Bericht und Gutächten, so in Commercial- und Policy-Wesen von Verschiedenen eingegeben worden* (fasc. 175, pp. 428–949). Gl. orn, *Delovanje*, str. 5 sl.; Valenčič, *Žitna trgovina*, str. 43 sl.

⁴⁰ Spis *Orientalische Compagnie Privilegia, wie solche abzulösen anno 1732 auf den Tappet war* (fasc. 193, pp. 688–696). Gl. Šorn, *Začetki industrije*, str. 50.

⁴¹ V dunajskih arhivih je več Raigersfeldovih dopisov in elaboratov iz dolgega obdobja služenja vladarju. Glede tržaškega komercija v Raigersfeldovem času pa velja omeniti bogato gradivo »Dvorne komore« v Avstrijskem državnem arhivu (OeStA): oddelek FHKA: NHK Kommerz AK Akten, šk. 12–32, Kommerz Lit Akten, šk. 685–783, Kommerz Innerösterreichische Akten, Kommerz Miscellen Akten. AHK: Hoffinanz Innerösterreich Akten, Hoffinanz Innerösterreich Miscellen, Kommerz Innerösterreichische Akten. Delčki so tudi v HHStA: Länderabteilungen – Österreichische Akten: Triest, Istrien, Fiume und Küstenland ter Kabinettsarchiv, Alte Kabinettsakten.

Gradivo o tržaških zadevah pred letom 1748 je tudi v več fondih notranjeavstrijskih organov v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu (StLA), zlasti v fondih »Innerösterreichische Hofkammer« in »Innerösterreichische Regierung«. V Državnem arhivu v Trstu (AST) je gradivo iz tega časa zlasti v fondih »Cesarea Regia Suprema Intendenza Commerciale per il Littorale in Trieste, 1748–1776« (popis v Iona, *Intendenza*) in »Cesarea Regia Consiglio Capitaniale delle Unite Contee di Gorizia e Gradisca, 1754–1777« (popis v Iona, *Consiglio*).

⁴² O tem in ozadjih ustanovitve Intendantce gl. Bruckmüller, *Triest*, str. 302 in Faber, *Litorale*, str. 34, 68–79, 149–150.

ureditev mitninskih tarif v Trstu, podpora trgovcem in osnovanje trgovskih konzulatov, izvajanje judikature za domače plemiče, ki se ukvarjajo s podjetništvom, prepoved rabe beneških mer in denarja, prenos preskrbe s soljo habsburških dominijev v severni Italiji na domače podjetnike, skrb za deželno knežje gozdove, izgradnja nove carinarnice in lazareta in vzpostavitev zdravniške službe, izvajanje protikužnih ukrepov, izgradnja lokalnih cest in skrb za komercialne ceste v zaledju, izboljšanje policijskih ukrepov v Trstu, Gorici in na Reki, oživitve manufaktur, dovoljenje za naselitev judov v Trstu itd.⁴³

Tako obsežnih nalog ni bilo mogoče hitro udejanjiti. Leta 1733/34 je izpostavil glavne ovire pri svojem delu: v Trstu je preveč pohlepnih domačinov, ki so uvedli nepotrebne davke in monopole. Mestne oblasti so nesposobne, sodstvo slabo, preveč je birokracije. Tudi uradniki v Intendanci so nesposobni in tuji podjetniki nimajo podpore, državni zakoni se poljubno razlagajo in izvajajo. V mestu ni stanovanj, najemnine so previsoke, novogradnja pa je otežena, ker je lastništvo nepremičnin razpršeno. Najbolj nujna je regulacija davkov in mitnin v avstrijskih deželah.⁴⁴

Brezkompromisnost, natančnost in delovna strogost so ga podobno kot pred desetletjem v Orientalni družbi pripeljali v spore z državnimi uradniki in mestnimi patriciji. Še leta 1739 je v »Journalu« tožil, da mu nikoli niso pustili delati, niso mu dajali na vpogled aktov, ovirali so urbanizacijo predmestij, štiri leta in pol ga sploh niso plačevali.⁴⁵ K slabemu počutju so prispevali tudi očitki o okoriščanju pri nakupu in upravi posesti v predmestju Bel Poggio, ki je sodila v okvir posesti Santi Martiri v lasti benediktinskega samostana sv. Jurija v Benetkah. Cesar Karel VI. je leta 1733 sklenil posest sekularizirati in izseliti redovnike, posest pa nameniti za mestno širitev. Pogajanja s predstojniki samostana je vodil Raigersfeld, ki je moral sprejeti cesarjevo ponudbo, da kar sam odkupi posest. Raigersfeld je julija 1736 samostansko posest kupil v imenu erarja, a jo takoj dobil v zastavo in posest. Cesar si je pridržal odkupno pravico v nedoločni prihodnosti, saj še ni imel načrtov in denarja za širitev mesta. Na tem posestvu je šele celiko pozneje zrasel »jožefinski Trst«.⁴⁶ Posestva Raigersfeld ni upravljal sam, marveč njegov upravnik. V samostanu sta oba imela stanovanji in tam je Raigersfeld občasno stanoval vse do leta 1746.⁴⁷

Tem skrbem se je julija 1737 pridružilo vodenje paradržavne družbe za preskrbo vojvodstva Milan (Lombardije) s soljo. Delo je prevzel za šest let kot uslugo dvoru, in to ob obljubi, da se mu bo priznalo pri kandidaturi za svetnika Notranjeavstrijske dvorne komore.⁴⁸ Kmalu se je sprl z vodilnim družbenikom Maksimilijanom Emanuelom Hilleprandom baronom Prandauom, ki mu je obljubljal samostojno direktorovanje, a kasneje na to pozabil. Raigersfeld je upravljanje solne družbe začel prepuščati družbenikom in agentom, sam pa ostajal v Gradcu, kjer je od leta 1736 živel njegova družina.

Prošnje za zmanjšanje obveznosti v solnopreskrbovalni družbi in za preselitev iz Trsta v Gradec so obrodile sadove julija 1738, ko so Raigersfelda poklicali na Dunaj, da za Avstrijsko dvorno komoro pripravi referat o mitninskih tarifah.

Reforma mitninskih tarif v notranjeavstrijskih deželah se je na dnevnikih redih dunajskih vladnih uradov pojavila že okoli leta 1710. Še v naslednjih desetletjih niso bistveno spremenili starih pravil, čeprav so bile predstave o preureditvi v notranjeavstrijski mitninskotarifni komisiji okvirno določene leta 1720, tik po strateški odločitvi za premik veletrgovine na severni Jadran. Mitnino so želeli čimbolj poenotiti: pobirali naj bi jo le še na mejah Notranje Avstrije, odpravili bi deželne in zasebne mitnice, tranzitno in izvozno mitnino pa

⁴³ Cesarjeva *Instruction die innerösterreichische Intendenza Commerciale de dato Laxenburg den 26. May 1731, de dato Wien den 27. Februaris 1732* (fasc. 177, pp. 338–349). Faber, *Litorale*, str. 79–82.

⁴⁴ V spisu *Commercium. Warum solches in denen kaiserlichen und besonders österreichischen Landen der erwünschten Anfang nicht nehmen und weniger Empor komen kann?* (fasc. 193, pp. 906–914). Osnutek poročila z naslovom *Wie die Commercialia besser besorget und die dazu tuchtige Talenta nach ihrer Valor aestimirt werden sollten* iz junija 1738 je v fasc. 175, pp. 402–412.

⁴⁵ Prepis pisma v knj. 160, p. 628. Gl. Faber, *Litorale*, str. 90–91.

⁴⁶ Prelovšek, Terezijanski Trst, str. 31, 34; *Europäische Aufklärung* 1, str. 102.

⁴⁷ Gl. spomenico iz leta 1738 (fasc. 204, pp. 531–534) ter *Diaria 1746–1750*, p. 648. Gradivo o prodaji samostana je tudi v AST, Intendenza Commerciale, Il Commerciale, lit. M-30. Prim. Prelovšek, Terezijanski Trst, str. 34.

⁴⁸ Izvirniki in prepisi pristopnih pogodb in poročil o poslovanju so v fasc. 203 v ovojih *Salz-Provista in das Herzogthum Mayland* (pp. 712–769) in *Salz-Impresa in Herzogthum Mayland angehende Nachrichten* (pp. 770–958). Dnevniške omembe o delovanju podjetja so v fasc. 199, *Diaria 1739–1740*, pp. 647, 653–654, 662–663 ter v knj. 165, *Diaria 1746–1750*, pp. 3, 32, 68–69, 72, 85, 174, 193, 213, 224–227, 229, 250–251.

bi po merkantilističnih načelih odpravili. Posamezne dežele so nasprotovale poenotenju in poenostavljenju mitnin, zasebniki pa še odpravi svojih mitnic. Oblasti so tržna nesorazmerja, prevlado tujega blaga na trgih in poslabševanje domače proizvodnje popravljale s povečanjem mitnin in prepovedjo uvoza. A bolj kot so se dunajske oblasti vmešavale v sistem, bolj je postajal nepregleden, partikularen po vrstah blaga, izvoru trgovcev itd.

Cesar je imenoval Raigersfelda v notranjeavstrijsko mitninskotarifno komisijo januarja 1732.⁴⁹ Delo ga je v naslednjih letih oblikovalo v dobrega poznavalca problematike. Čeprav je bila cesarjev cilj v prvi vrsti ureditev trgovine, prometa in infrastrukture med Trstom in Reko z zalednimi deželami, je Raigersfeld na problem gledal celovito: vse trgovske/prometne tarife in davke je imel za osnovo kakršne koli gospodarske in politične ureditve ter pogoj za razcvet »dobre policije« in komercija, zlasti pa za razcvet obeh svobodnih pristanišč na severnem Jadranu.

Najprej se je usmeril v normativni partikularizem. Predlagal je, naj se začasno in v korist konkurenčnosti domačega komercija, pristanišč in cest odpravi večina mitnin za tranzit tujega blaga na cestah med Trstom in Tirolsko. Ostanajo naj le mejne mitnine med Tirolsko, Češko, Šlezijo in drugimi cesarskimi deželami, ki jih je cesar Karel VI. sicer že zmanjšal zlasti za blago v tranzitu. Izvozne carine naj se plačajo na meji, uvozne pa v kraju porabe. Komisija se mora nato posvetiti regulaciji deželnih in zasebnih mitnic. Slednje lahko pusti delovati po starem ali pa zmanjša njihovo število kot so že storili na cestah na relaciji Dunaj – Gradec – Trst ter prepolovi tarife. Zasebne mitnice naj ostanejo v koncesiji zasebnikov do poplačila posojil erarju.⁵⁰

Za preveritev hipotez in obstoječih državnih komerčnih ukrepov je od jeseni 1732 do pomladi 1733 na Štajerskem, Koroškem in Tirolskem proučeval prometno infrastrukturo in tarife.⁵¹ V Rottenmannu je že 22. decembra 1732 za Intendanco izdelal referat o načelih in ciljih reforme mitninskih taks v Notranji Avstriji. Predlogi so bili usklajeni s cesarjevima patentoma o pravicah in ugodnostih trgovcev v Trstu (1719), oprl pa se je še na sklepe in predloge Dvorne subdelegirane komerčne komisije ter reformirane mitninske rede. Raigersfeld si še ni upal naravnost predlagati ukinitve zakupnih mitnic, kjer so bili pomembni zakupniki vplivni plemiči. Nevzdržno stanje bi bilo treba presekati in uvesti nove rešitve, ne pa zgolj popravljati staro ureditev. Najprej je treba odpraviti mitninske posebnosti znotraj dežel. Vsaka prepeljana stvar naj se glede na namen (konzum, tranzit, izvoz) podvrže le eni od tarif in obdavči samo enkrat. Pri tem je treba paziti na višino takse, da se domača proizvodnja in promet zaradi previsoke takse ne bi zmanjšala in bi erar trpel škodo; najustreznejše so torej nižje takse. V izogib arbitrarnemu odločanju naj se oceni vrednost blaga in določijo takse za vsako blago, takse pa naj se objavijo. Zmanjšati je treba število mitninskih točk: prevoznik ali trgovec naj plačata na enem mestu, nato pa s potrdilom kjer koli na poti dokazujeta plačano mitnino. Osnovna predpostavka je, da dvakrat dražje blago daje dvakrat večji trgovski dobiček, zato naj bo tudi taksa na cent teže blaga dvakrat višja. Za taksiranje uvoženega blaga predlaga enostavno mitninsko lestvico. Izjema je uvoz surovin za domače manufakture in fabrike: te naj bodo obremenjene z minimalnimi taksami, saj bo dobiček pri dodani vrednosti v domačih proizvodnji odtehtal uvozno izgubo za erar.

Najbolj pomembno spremembo predlaga za taksiranje tujega blaga v tranzitu skozi notranjeavstrijske dežele na Tirolsko in naprej v nemške in severnoitalijanske dežele in Švico. Tranzitne takse je treba takoj zmanjšati, da bi v Trst, ki je vstopna in izstopna točka za tuje blago, pritegnili čim več tranzita in ga odtegnili pristanišču Hamburg. Zato se taksiranje tranzita sploh ne sme ozirati na vrednost blaga, marveč le na težo. Raigersfeld še meni, da v korist komercija ne sme imeti prednosti nobena cesta, ki vodi v Trst. Vse naj bodo

⁴⁹ *Kurze Nachricht*, p. 60.

⁵⁰ Prepis poročila z dne 19. 5. 1732 je v knj. 159, pp. 965–973.

⁵¹ V fasc. 173 je prepis *Relation der Ober- oder Vorder-Österreichischen Hofcammer, dato Insprug den 7. Octobris 1722, an Kayser, womit der Antrag einer Verpachtung der tyrollerischen Zoll- und Mauthämter nachdrücklich widerrathen wird* (pp. 425–453). V fasc. 174 so iz leta 1733 Raigersfeldovo poročilo *Project, womit sich die tyrollerische Factoren dem Land Kärnten anerbieten den durch das Land abgenohmenen Transitum der Waaren gegen Regulirung der Mauth wieder Empor zu bringen* (pp. 508–510), osnutek poročil *Nota der Strassen von Triest nach Lienz* (pp. 679–699) ter *Abbozzo meines an mich aufzusezen genohmenen Antheils der an Seine käyserliche Mayestät von der Mauthuntersuchung Comission von Triest bis Lienz abzugeben habender Relation* (pp. 700–721). V fasc. 177 je poročilo *Der Grafschafft Tyroll Einkünften und Ausgaben* iz leta 1728 (pp. 512–556). K temu Bruckmüller, Triest, str. 300 sl.; Cova, Trieste, str. 26 sl.

enakovredne, posamezne dežele pa bodo imele koristi po svojih zmožnostih in geografskih danosti. Tranzit namreč nikakor ne škodi domači industriji, deželam in erarju.

Posebno in začasno mitninsko obravnavo predlaga za domače izvozno blago. To mora biti nizko obdavčeno, da ne bi postalo nekonkurenčno v tujini. Ob tem naj vladar podpre domačo industrijo z zmanjšanjem konzumnih mitnin in subvencijami pri surovinah oziroma živilih, kar bi zmanjšalo proizvodnje stroške. Izvoz domačega blaga bi moral biti sploh povsem oproščen mitnin ter brez prisilnosti cest, saj izvozniki prinašajo denar. Obdavčen pa mora biti izvoz tistih surovin, ki bi lahko bile predelane doma.

V notranjeavstrijsko prestolnico Gradec se je preselil šele avgusta 1736, ko je mitninska komisija končno le začela zasedati. Članom komisije je na prvi seji komisije 16. avgusta 1736⁵² predstavil referat, ki je temeljil na zgoraj predstavljenem elaboratu. Preliminarno poročilo cesarju so poslali že septembra 1736. Raigersfeldovi zaključki so bili napredni in koristni za erar, domačo proizvodnjo in trgovino. Toda graška komisija tudi po petih letih obstoja še ni oblikovala končnih predlogov. Raigersfeld je poslal komisiji januarja 1737 nov referat, ki je ostal brez odziva. V njem je povzel dotedanje zamisli ter orisal načelne koristi tranzita za erar in gospodarske podsisteme.⁵³ Ker končno poročilo tudi po tem usklajevanju še ni bilo gotovo, so graško komisijo julija 1737 razpustili. Njene naloge je prevzela Glavna dvorna komerčna konferenca.⁵⁴

Raigersfeld se je jeseni 1738 vrnil v Trst. Še prej, februarja in marca, je moral oditi v prestolnico in za Glavno komerčno konferenco izdelati poročilo o mitninskih tarifah.⁵⁵ Tam je prvič srečal visoke politike, ki so imeli o teh zadevah veliko znanja. Raigersfeldov nadzornik je bil svetnik in referendar Joahim Jurij baron Schwandtner, ki je imel tehtne pomisleke in vprašanja glede Raigersfeldovega tarifnega sistema in je na marčevski konferenci dosegel potrditev nekaterih svojih načel, po katerih naj bi se ravnal tudi Raigersfeld: ločena obravnava tarif glede na namen blaga (konzum-uvoz, izvoz, tranzit), razlikovanje blaga glede na poreklo (domače-deželno, iz dednih dežel, iz tujine), poenoteno mitninsko taksiranje v Notranji Avstriji ter enkratno plačevanje mitninske takse za konzumno blago v Notranji Avstriji ne glede na deželne meje.⁵⁶ Raigersfeld se z navodili ni povsem strinjal in je Schwandtnerju v dveh spisih pojasnil svoje zamisli.⁵⁷ V končnem poročilu iz septembra 1738 je Raigersfeld vendarle upošteval pomisleke ter pripravil shemo taks za konzumno blago. Pri tranzitu pa je ostal pri načelih iz leta 1732: poenotenje in zmanjšanje mitnin (uvredba univerzalne tranzitne tarife in tarifnih seznamov) ter izvzetje od taksiranja strateškega blaga in v korist glavnih cest.

Vsi svetniki in predstojniki v avstrijski in Notranjeavstrijski dvorni komori tudi poslej niso delili Raigersfeldovega mnenja. Nekaterim je bila bliže stara ureditev in niso bili naklonjeni poenotenju tranzitnih mitninskih tarif ter trgovinskih naklad in taks v notranjeavstrijskih deželah. Ostali so pri delitvi različnih davčnih postavk med erar in deželne stanove, ne pa pri Raigersfeldovem predlogu o delitvi prihodkov po njihovi združitvi v eni blagajni.⁵⁸ Tako se je poenotenje carinsko-mitninskega sistema v splošnem ustavilo pri leta 1737 razglašeni mitninskih redih za Gornjo in Spodnjo Avstrijo, Moravsko in Češko (leta 1739 za Šlezijo). V dednih deželah se je davčni centralizem okrepil po letu 1752, ko so drastično povečali uvozne carine.⁵⁹

⁵² Raigersfeldova zapisniki treh sej mitninske komisije leta 1736 so v fasc. 174, pp. 548–576, prepis njegovega referata na prvi seji je na pp. 610–633.

⁵³ Prepis referata je v fasc. 174, pp. 634–670 in z naslovom *Mein von Raigersfeld als von Commisarii und Referenten bey der innerösterreichischen Mauth- und Tarrifen Commission allerunterhänigiste Anfrag über folgende Punckten* v fasc. 196, pp. 282–330.

⁵⁴ Faber, *Litorale*, str. 91.

⁵⁵ Faber, *Litorale*, str. 83, 91.

⁵⁶ Prepis z naslovom *Principia generalia zu Regulirung des innerösterreichischen Mauth-Weesens von Herrn Hofcammerath Schwandtner entworfen* je v fasc. 196, pp. 238–248.

⁵⁷ Prepisa obeh spisov s skupnim naslovom *Einige von dem Herren Hoffcammererath von Schwandtner an mich gestellte Anfragenpuncken sambt meiner Beantwortung die Regulirung deren innerösterreichischen Mauth betreffend* sta v fasc. 174, pp. 512–546. Še en izvod tega dopisovanja je v fasc. 196, pp. 371–407.

⁵⁸ Gl. prepis mnenja Franca Antona Saffrana in Franca Antona Pistricha, ki ga je 1. 3. 1739 Raigersfeld dobil od Schwandtnerja (fasc. 173, pp. 456–459). Prepisi gradiva o različnih mitninskih zamislih v Dvorni komori so v fasc. 173: gradivo več avtorjev za regulacijo notranjeavstrijskih mitnin z naslovom *Abbozi oder preparatoria zur Arbeit, betreffend die Regulirung der Innerösterreichischen Mauth und Tarrifen* iz leta 1738, odgovori baronu Schwandtnerju glede predlogov za regulacijo notranjeavstrijskih mitnin in tarif z dne 1. 3. 1739 (pp. 454–555). O nasprotovanjih vladnim zamislom, zlasti s strani dežele Koroške, gl. Bruckmüller, Triest, str. 307.

⁵⁹ Beer, *Die Zollpolitik*, str. 238–243. Specifikacije in obrazložitve novih mitninskih taksiranj v notranjeavstrijskih deželah iz 50. in 60. let 18. stoletja so v OeStA, FHKA, NHK Kommerz IÖ Akten, šk. 527.

Nov zagon je carinsko poenotenje dobilo leta 1762, notranjeavstrijske dežele in Avstrijsko Primorje, kjer je vladal največji kaos, pa so skupen carinski red dobili leta 1766 oziroma 1768.⁶⁰ Z njim sicer še niso bile povsem odpravljene carine med temi deželami. Trst in Reka sta ohranila svoboščine s tranzitnimi mitninami na nizki ravni. Nihče ni bil več oproščen carin po statusu ali poklicu. Na novo so določili obdavčljive komercialne ceste, postopke obdavčitve in višine taks za blago glede na vrsto in namen ter kazni za tihotapstvo in utajitve. Postulati poenotenja taks so deloma ustrezali Raigersfeldovim idejam: izvozne in tranzitne carine so bile bistveno nižje kot uvozne ter izenačene za določene vrste blaga.⁶¹

Konec leta 1738 je bil Raigersfeld razočaran. Ne le da je reforma ostala na pol poti, na Dunaju se mu niso niti zahvalili za večletni trud. Črnogledost le ni bila povsem na mestu, saj ga je Tomaž Gunadaker grof Starhemberg naslednje leto predlagal za svetnika avstrijske Dvorne komore. Imenovali so ga 25. julija 1739, svečano pa je zaprisegel 30. septembra v Hofburgu.⁶² Imenovanje je bilo posledica dejstva, da so v Dvorni komori Raigersfeldu želeli zaupati komisarstvo v komerčnih in mornariških zadevah v Trstu. Ob tem naj bi še pomagal pri uvajanju v delo novoimenovanemu intendantnemu predsedniku ter tržaškemu civilnemu in vojaškemu glavarju Wolfu Sigmundu grofu Gallenbergu.

Z odstopom grofa Rabatte decembra 1739 je Intendanca dobila pomembnejšo vlogo in trdnejši status – postala je vrhovni gospodarski urad v Avstrijskem Primorju, njenemu predsedniku pa sta mu bila zaupana še politično in vojaško glavarstvo v Trstu.⁶³ Raigersfeldovo komisarstvo v Trstu je bilo jasno določeno: ocenitev načrtovanih projektov v pristanišču (čiščenje in poglobitev pristanišča, izgradnja novega pomola, ureditev nabrežja in objektov), likvidacija ostanka vojne flote in propadajoče Orientalne družbe, predaja pristaniških pristojnosti intendantnemu asistentu Carlu grofu Cozzoliju, presoja moči tržaškega komercija ter uvajanje grofa Gallenberga.⁶⁴

Začel je optimistično in že 15. januarja 1740 pregledal pristanišče, ladje, arzenal in lazaret ter se sestal s pristojnimi uradniki. Februarja 1740 je mornariške agende formalno predal grofu Cozzoliju in poveljniku mornarice podpolkovniku Giuseppeju Perelliju. Spomladi 1740 sta bili dve galeji v slabem stanju. Za eno je Raigersfeld predlagal razgradnjo, za drugo pa je našel nekaj interesentov, ki pa niso ponudili primerne kupnine. Za manjše ladje je spčetka predlagal njihovo potopitev za temeljenje novega pomola ali pa prodajo. Zdi se, da je bilo prehitro pristajanje na vedno nižje ponujene kupnine že tedaj in kasneje največji kamen spotike v Raigersfeldovem kariernem življenjepisu.

Po številnih nesporazumih z intendantnimi in mestnimi uradniki je Raigersfeld junija odšel v Ljubljano in grofa Gallenberga prepričal, da mora oditi v Trst. To se je čez dober mesec sicer zgodilo, a je že septembra ostal brez predsednikove podpore, ker je Gallenberg odšel v Ljubljano in nato še uradno odstopil.⁶⁵ Cozzoli in Franc Anton pl. Eder pa sta Raigersfelda takoj nato na Dunaju obdolžila malverzacij pri likvidaciji flote, tj. za podcenjeno odprodajo ladij in osebno okoriščanje.⁶⁶

V takih razmerah Raigersfeld do jeseni 1740 ni zaključil nobene naloge. Zato je predpostavljene prosil za pomoč, ukaze in dovoljenje, da bi zaplete predstavil Glavni komerčni konferenci. Nazadnje je zahteval uradni in častni odpoklic, kar so mu odobrili šele marca 1741 in aprila se je vrnil na Dunaj.

*

Z imenovanjem začasnega komisarja Intendance in obeh glavarstev Janeza Seifrida grofa Herbersteina je bil zadovoljen, saj ga je kot sposobnega ter komerciju in merkantilizmu privrženega funkcionarja poznal še iz časa dela v komisiji v Gradcu. Sam pa v Avstrijski dvorni komori ni dobil nobene pomembne zadolžitve. Očitno je bilo, da se očitkov iz zadnje tržaške epizode še dolgo ne bo mogel otresti. Njegova kariera v državni

⁶⁰ Beer, *Die Zollpolitik*, str. 245–251.

⁶¹ Patenta z 18. 10. 1766 in 30. 9. 1768. Beer, *Die Zollpolitik*, str. 253–254.

⁶² *Diarja 1739–1740*, p. 633.

⁶³ Faber, *Litorale*, str. 83.

⁶⁴ Tako v dekretu Glavne dvorne komerčne konference iz druge polovice oktobra, ki ga je podpisal svetnik Schwandtner (prepis je v fasc. 204, pp. 747–749).

⁶⁵ O tem podrobno v Kos, *O melanboliji*.

⁶⁶ Prepisi štirih Ederjevih pisem iz leta 1740 s pritožbami baronu Schwandtnerju so v fasc. 193, pp. 989–1004.

upravi je v resnici stagnirala še celih šest let, a z Dunaja še ni hotel in mogel. Tam se je otepal očitkov o napakah v Trstu s spomenicami, pritožbami, delovnimi elaborati in referati (po naročilu ministrov).

V letih 1742–1744 se je zapletel še s kritiko nove trgovinske pogodbe s habsburško zaveznico Anglijo.⁶⁷ Arhitekt pogodbe je bil Filip Jožef grof Kinsky, ki je bil v letih 1728–1736 cesarski veleposlanik v Londonu in je veljal za eksperta za Anglijo. Kinsky je Raigersfeldu do smrti zameril kritiko, ki jo je zapisal leta 1744 na prošnjo Janeza Ferdinanda grofa Kuefsteina, predsednika Glavne dvorne komerčne konference in direktorja Dvorne blagajne.⁶⁸

Raigersfeld je namreč upravičeno opozoril, da je v predlagani pogodbi opazna neenakopravnost avstrijske strani. Neenakopravnost v prvi vrsti izhaja iz avstrijske industrijske nerazvitosti, zato ni primerno pristati na sproščen uvoz kolonialnega in domačega blaga iz Anglije v habsburške dežele in ob tem angleški strani dati še davčne ugodnosti za volnene izdelke in luksuzne tekstilne izdelke, ki so bili v pogodbi iz leta 1728 primerno obdavčeni. Od angleške strani obljubljeni nizke carinske stopnje pri uvozu avstrijskega blaga v Anglijo (baker, železo, vino) so bile po njegovem mnenju neekskluzivne (take ugodnosti so imele v Angliji namreč tudi druge države) ter dejansko nekoristne in nekonkurenčne. V narodnogospodarskem smislu bi bilo bolj koristno, da bi domačo proizvodnjo zaščitili pred vsakršnim, tudi angleškim uvozom končnih izdelkov. Treba bi bilo podpreti domače ladjedelstvo in omejiti nakupe in popravila plovil v tujini. Za trgovanje je treba angleški strani dovoliti le predstavništvi v Trstu ali na Reki. Nezaslišana je tudi angleška zahteva po lastnih skladiščih in agenturah v ogrskih in dednih deželah. V takem primeru bi bili angleški trgovci izenačeni z domačimi. Še več, nobenih javnih dolžnosti in obvez do avstrijskih dežel ne bi imeli, kar bi vodilo v oblikovanje avtonomnih kulturnih in verskih kvazientitet oziroma nekakšnih »svobodnih pristanišč« po vsej državi. V zaključku je Raigersfeld oporekal še liberalističnemu odvezovanju rok podjetnikom. Nasprotno: država mora varovati svoje interese pred tekmeci, državni uravnlalni ukrepi pa ne smejo služiti le posameznikovim željam in projektom, marveč najprej državi (deželnemu knezu).⁶⁹

Kljub trudu devetinsitridesetletni državni uradnik v začetku leta 1746 še vedno ni dosegel rehabilitacije. V službi je bil omejen na poročanje o komerčnih in mitninskotarifnih zadevah na zasebnih (ne pa uradnih) pogovorih pri ministrih. Nekaj volje mu je vlil predsednik Intendance Janez Seifrid grof Herberstein, ki se je na Dunaju udeležil seje Tajne dvorne konference. Zato je grofu toliko lažje obljubil, da mu bo za nekaj časa šel pomagat v Avstrijsko Primorje. Kraljica ga je nato prosila, naj gre tja le za nekaj tednov kot Herbersteinov pomočnik in komisar pri ureditvi solne preskrbe in trgovine ter opravi še vizitacijo deželnoknežjih gozdov na Goriškem in v Gradiški.

Herberstein je v resnici potreboval pomoč pri zamudni komisarski operativi, s čimer je Raigersfeld imel izkušnje: že oktobra 1731 je po ukazu tedanjega intendantnega predsednika Wolfa Vajkarda grofa Gallenberga vizitiral plovne kanale, reke in deželnoknežje gozdove v okolici Gradiške in Ogleja.⁷⁰ Raigersfeldova delovna omejitev ni dolgo zdržala: ni se mogel izogniti nalogam, ki so bile sicer v pristojnosti Intendance: davkom, urbanizmu, naseljevanju tujcev, organizaciji proizvodnje itd. Vsak dan se je srečeval s podjetniki, se ukvarjal z novimi zamislimi in prošnjami.⁷¹ Njihove pripovedi so Raigersfelda prepričevale, da se v Trstu še vedno slabo gospodari z državnim premoženjem, da je veliko malverzacij, korupcije in zanikrnosti, utajevanja davkov, nedelovanja pravne države itd. Naslišal se je celo negodovanja o Herbersteinovem vladanju, dolgovich in malomarnosti.⁷²

⁶⁷ O Raigersfeldovem prispevku v pogajanjih z Anglijo v letih 1739–1745 gl. navedbe v Dickson, *Finance I*, str. 338.

⁶⁸ *Diaria 1746–1750*, p. 272.

⁶⁹ En čistopisni izvod Raigersfeldovega mnenja za Glavno dvorno komerčno konferenco z dne 31. 7. 1744 z naslovom *Reflexiones über den zwischen ihm zu Hungarn und Böheim königlichen Mayestät und der Cron England vorhabenden Commerciens Tractat* iz leta 1744 je v knj. 171 (88 pp.), drugi v fasc. 196 (pp. 149–214), tretji pa je najbrž še danes (zagotovo je bil v začetku 20. stoletja) v knjižnici grofov Kinsky v Pragi (Weber, Bericht, str. 117). V fasc. 193 je še ena kopija za Raigersfeldov arhiv z naslovom *Meine Reflexiones und Bedenken über den englischen Commerciens* (pp. 792–859).

⁷⁰ Prepis Raigersfeldovega poročila z naslovom *Meine Notata von der Stadt und der Gegend von Aquileia, wobin ich anno 1731 in Oktober auf Befehl der Intendenza praesidio eine Tour gemacht* iz leta 1731 je v fasc. 203, pp. 188–194.

⁷¹ *Diaria 1746–1750*, pp. 85–86.

⁷² Prav tam, pp. 82–83.

Dne 28. 5. sta s Herbersteinom in maloštevilnim spremstvom le odšla na vizitacijo deželnoknežjih gozdov.⁷³ Na poti sta pregledovala še drugo državno premoženje, davčni praktikum, preverjala stanje komercialnih cest, plovnih kanalov, mitnic, tekstilnih fabrik in tihotapstvo. Po petih dneh v Gradiški sta 2. junija prispela v Gorico. Tam sta imela več časa za druženje z mestnim in podeželskim plemstvom. Mesto sta zapustila šele 28. julija, naslednji dan pa se vrnila v Trst.⁷⁴ Raigersfeldova glavna naloga je bila izpolnjena in 10. avgusta se je vrnil k družini na Dunaj.⁷⁵

V prestolnici je takoj začel lobirati za stalno službo. Najbolj ga je mikalo obljubljen nadaljevanje dela v mitninskotarifnih zadevah. Šele marca 1747 pa sta se kariera in življenje zavrtela v drugo smer.

Kraljica je že junija 1746 izdala resolucijo o upravnih spremembah v notranjeavstrijski upravi. Na Kranjskem je politična situacija čez nekaj mesecev ušla izpod nadzora lokalne politike. Friderik Viljem grof Haugwitz, od decembra 1746 do marca 1747 kraljičin komisar, je prišel na Kranjsko, da bi izvedel reformo stanovskega in deželnoknežjega gospodarstva in finančnega poslovanja.⁷⁶ Haugwitz je dobil navodila za preiskavo gospodarjenja deželnega vicedoma na Kranjskem, izdatkov, davčnih zaostankov, dolgov, dohodkov od regalij in deželnoknežjih gospodstev ter volitev generalnega deželnega prejemnika leta 1745.⁷⁷ V poročilih se je osredinil na nerazumnost vplačil in porabe denarja deželnih stanov, nasedle investicije, nepravilno obdavčevanje mest, izvzetost plemstva od plačevanja davkov, nered v knjigovodstvu, zadolženost dežele, zaostanke in mahinacije pri vplačilih in izplačilih kontribucije, razmah kmečke trgovine, na pritožbe mest nad zemljiškimi gospodstvi in deželnimi stanovi glede davkov, trgovine, šušmarstva itd.⁷⁸ Kraljici je predlagal popolno reorganizacijo deželnoknežje uprave, gospodarskega in davčnega sistema ter ločitev političnih in sodnih zadev od finančnih.

Kraljica je potrdila njegove predloge in 1. marca 1747 ustanovila Dvorno in komorno komisijo za upravo komornih dohodkov. Vse pa je bilo že pripravljeno za ustanovitev novega osrednjega vladnega urada – Reprezentance za komorne, komerčne in politične zadeve. Že 23. marca je Haugwitz provizorično zagnal delo Kraljevega urada in Komorne komisije⁷⁹ in se 27. marca vrnil na Dunaj. Na velikonočni ponedeljek (3. aprila) je Raigersfeld v dnevnik zapisal, da sta ga Haugwitz in kraljica zaprosila, da bi se kot svetnik pridružil novoustanovljeni kranjski Reprezentanci v Ljubljani.⁸⁰ Za predsednika je kraljica najprej imenovala deželnega glavarja grofa Antona Jožefa grofa Auersperga, za podpredsednika dotedanjega predsednika Intendance v Trstu Janeza Seifrida grofa Herbersteina. Prvi svetnik je postal Henrik Janez grof Orzon, ostali so bili Jošt Vajkard grof Barbo, Leopold Karel grof Lamberg, Ernest Benjamin baron Mittrowsky in kot zadnji po vrsti Raigersfeld. Istega dne kraljica reorganizirala sodstvo z Deželno glavariskim sodiščem in Kraljevo apelacijsko komoro.⁸¹

Raigersfeld je med pogajanja za to službo zahteval poplačilo stroškov in zaostalih plač, polno svetniško plačo, plačilo selitve v Ljubljano ter baronski naslov zase in. Kraljica mu je priznala naslednje zahtevke: 1200 goldinarjev osnovne plače in dosmrtno izplačevanje polovice plače komornega svetnika (750 goldinarjev); drugih 750 goldinarjev bo dobival dokler ne bodo poplačani dolgovi na račun zaostalih plač.⁸² Baronat mu

⁷³ Prav tam, p. 87.

⁷⁴ Prav tam, pp. 136–137.

⁷⁵ Prav tam, pp. 141–145.

⁷⁶ Žontar, *Struktura uprave*, str. 15–34; Walter, *Österreichische Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte*, str. 89–104; Dickson, *Finance I*, str. 265–296.

⁷⁷ Prepis navodil z dne 28. 12. 1746 je v OeStA, FHKA, AHK GB, št. 299, fol. 336^r–341^r.

⁷⁸ Gl. izvirnik Haugwitzvega poročila z dne 7. 2. 1747, protokol seje komisije z dne 30. 1. 1747 (OeStA, FHKA, AHK HFIÖ Akten, šk. 158) ter kraljičine pripombe k poročilu o anomalijah v kranjskem sistemu z dne 6. 7. 1747 (OeStA, HHStA, KA AKA, šk. 28, št. 15). O tem Žontar, *Poseganje*, str. 21–22.

⁷⁹ Prepis Haugwitzeve inštrukcije za delovanja novega urada je v fasc. 207, pp. 258–325.

⁸⁰ *Diaria 1746–1750*, pp. 253–256. Obersteiner, *Verwaltungsreformen*, str. 24–25; Faber, *Litorale*, str. 101–102; Hochedlinger, *Die Maria-Theresianische Staatsreform*, str. 552–555.

⁸¹ Prepis Herbersteinovega imenovanja z dne 12. 4. 1747 je v OeStA, FHKA, AHK GB, št. 299, fol. 382^r–383^r. Prepisa dveh kraljičinih resolucij z dne 8. 4. 1747 sta v fasc. 190, pp. 581–582 in fasc. 191, pp. 607–610 ter v ARS, AS Reprezentanca, šk. 179, knjiga resolucij za leto 1747, pp. 5–9 (prva resolucija). K temu gl. Žontar, *Struktura uprave*, str. 36–37, 41.

⁸² *Diaria 1746–1750*, pp. 257–260, 262. Izvirnik dekreta o Raigersfeldovem imenovanju z dne 15. 4. 1747 v celoti potrjuje finančni dogovor (fasc. 202, pp. 615–616), prav tako kraljičina resolucija z dne 8. 4. 1747 (ARS, AS Reprezentanca, šk. 179, knjiga resolucij

je odobrila brez pripomb.⁸³ Tako je zadovoljen odšel v Ljubljano že aprila 1747, šele julija 1747 pa se je lotil selitve družine v Ljubljano. Septembra se je zaradi tega vrnil na Dunaj in se z družino v kranjsko glavno mesto preselil šele prvi dan 1748. leta.⁸⁴

LJUBLJANSKO SLUŽBOVANJE, 1747–1760

V Ljubljani je Raigersfelda pričakalo okolje, s katerim ni imel tesnih stikov že vsaj petnajst let. Vidna posledica nove službe je bil upad števila elaboratov in prepisov spisov o velikih državnih projektih in temah. V Ljubljani se je moral tako kot v Trstu ukvarjati s praktičnimi nalogami. Veliko časa mu je jemala skrb za dom in družino, zlasti prenova družinske palače ter vzgoja in kariere sinov. To je mogoče opaziti tudi v strukturi in vsebini dnevnikov od aprila 1747 do decembra 1759.

Upravna reforma leta 1747 ni odpravila moteče povezanosti deželnega sodstva in uprave in nekateri funkcionarji so še naprej delovali v vseh treh glavnih deželnih političnih oziroma sodnih organih. Za nameček so bili vpleteni v stare škandale in niso mogli prekiniti s starimi oblastnimi vzorci, intrigantstvom, korupcijo in birokratsko nesposobnostjo. Tujci v deželi (med njih leta 1747 lahko prištevamo tudi Raigersfelda) se v taki družbi niso dobro počutili, saj političnih ozadij in zavezništev niso poznali.

V prvih letih službovanja je Raigersfeld največ sodeloval s Herbersteinom ter svetnikom Mittrowskym in Joštom Vajkardom grofom Barbo. Medtem ko z zadnjima ni imel težav, ga je Herbersteinovo obnašanje kmalu začelo motiti. Glavni problem je bil grofov koleričen značaj, posledici pa nepotrpežljivost in brezkompromisnost. V Ljubljani so ga podpirali redki domačini, npr. deželni namestnik Leopold Karel Lamberg, nasprotoval pa deželni glavar Anton Jožef Auersperg in deželni stanovi.⁸⁵

Za uspešno davčno regulacijo oziroma združitve davkov, vojaških in komornih zadev so namesto deželnih reprezentanc že 6. oktobra 1748 ustanovili deželne Deputacije. Kranjska je nadzorovala še grofiji Goriško in Gradiško do leta 1754, ko so zanju ustanovili skupno glavarstvo. Odtlej sta bili grofiji podrejeni Univerzalnemu komerčnemu direktoriju na Dunaju, Reprezentanca pa je od njiju dobivala v vednost poročila v upravnih zadevah. Leta 1752 je postala samostojen provincialni političnoupravni organ tudi Glavna intendantca za Avstrijsko Primorje.⁸⁶ Predsednik kranjske Deputacije je postal grof Herberstein, Raigersfeld pa je postal član Apelacijske komore, ki se je kasneje preimenovala v Kraljevo vlado, ter imel enak rang in plačo, kot so ju imeli deputacijski svetniki.⁸⁷

Glavni problem reorganizacije sta bila ponovna združitve uprave in sodstva ter rivalstvo med obema organoma. Spore med obema je razrešila kraljica tako, da sta urada dobila enak status. Nesoglasja so ostala, čeprav je bila Vlada od decembra 1748 pristojna le za sodstvo, Deputacija pa za politične zadeve. Aprila 1749 je prišlo do nove reorganizacije, ki je spet ločila sodstvo in upravo.⁸⁸ Tudi na Kranjskem so Deputacijo preoblikovali v Reprezentanco in komoro, njen svetnik, zadolžen predvsem za gospodarske zadeve, pa je postal tudi Raigersfeld. Predsednik je ostal grof Herberstein.⁸⁹

Reprezentanca je bila pristojna za finančne, gospodarske ter vse javne in upravne zadeve, torej tudi za mestno gospodarstvo, pozneje še za verske, zdravstvene in dobrodelne zadeve. Bila je podrejena novi osrednji vladi *Directorium in publicis et cameralibus*. V naslednjih letih je kranjska Reprezentanca izgubljala pristojnosti, kar se je odrazilo v njeni kadrovski strukturi: v letih 1757–1760 sta bila v njej poleg predsednika Herbersteina le dva polno plačana svetnika ter vojni komisar. Po Raigersfeldovi smrti je njegovo mesto ostalo nezasedeno do ukinitve Reprezentance leta 1763.

za leto 1747, fol. 7).

⁸³ *Diaria 1746–1750*, pp. 259–263.

⁸⁴ Prav tam, pp. 391–394.

⁸⁵ Prav tam, pp. 394–395.

⁸⁶ Žontar, *Struktura uprave*, str. 51–52; Faber, *Litorale*, str. 15 sl., 101–109.

⁸⁷ Personalna sestava novih organov in višina plač osebja je v OeStA, FHKA, AHK HFIÖ, šk. 162.

⁸⁸ Obersteiner, *Verwaltungsreformen*, str. 53–54; Tapié, *Marija Terezija*, str. 114–115.

⁸⁹ Žontar, *Struktura uprave*, str. 59–63; Faber, *Litorale*, str. 17.

Takoj po ženini smrti leta 1752 so Raigersfeldovi spori z Herbersteinom za nekaj mesecev prenehali. Februarja 1753 mu je Herberstein celo dovolil skrajšan delovnik zaradi žalovanja.⁹⁰ Do izteka šestmesečnega žalovalnega obdobja je zato v dnevniku malo vesti o delu v Reprezentanci in komisijah. Nato se je v njem spet prebudil vestni uradnik in je začel delati v prejšnjem ritmu, ne pa tudi podrobno opisovati dogajanja v Reprezentanci kot prej. Raigersfeld se je šele na novoletni dan leta 1755 odločil, da bo v dnevnik spet zapisoval opažanja o delu v službi. Toda šele leta 1757 je Raigersfeldovo družabno življenje spet postalo bolj pestro.

Z ostarelim in vedno manj dejavnim Raigersfeldom se Herberstein ni več želel ukvarjati in ga je hotel na lep način spraviti iz Reprezentance. Februarja 1759, ko je bil na Dunaju, ga je poskušal podtakniti kraljici Mariji Tereziji za vzgojitelja enega od njenih sinov, o čemer se Raigersfeldu ni niti sanjalo.⁹¹ Novembra 1759 je Raigersfeldovo delavnost okrnila huda bolezen, zato je še pogosteje delal kar na domu vse do smrti 31. marca 1760.⁹² Kljub sporom in značajskim razlikam sta stara sodelavca ohranila spoštovanje do konca: Herberstein je bil edini nesorodnik, ki ga je dal Raigersfeld poklicati k svoji smrtni postelji in grof je tam Raigersfeldu sveto obljubil, da bo poskrbel za njegove sinove.⁹³

*

Raigersfeldovo delo v Ljubljani je bilo rutinirano, a zelo pestro. V resnici je delal na skoraj vseh področjih, ki so spadala v delokrog najvišjega deželne urada, čeprav se je želel ukvarjati predvsem z gospodarstvom. Njegovi dnevniški zapisi orisujejo vso zapletenost in neurejenost uradniškega dela. Deželne reprezentance so delale po usmeritvah kraljice in osrednje vlade. Vsak teden so z Dunaja v Ljubljano in druga deželna glavna mesta prihajali patenti in okrožnice. V konkretnih deželnih, lokalnih ali osebnih zadevah so delo določale dvorne resolucije, ki so jih morali udejaniti reprezentančni svetniki. Ti so samostojno obravnavali zadeve, o njih pa odločali na gremijalnih oziroma plenarnih sejah ob torkih, sredah in četrtek. Predsednik Reprezentance je bil prvi med enakimi in ne redko so svetniki izglasovali drugačen sklep kot ga je sam dal na glasovanje.

Raigersfeld je o skupnih zasedanjih največkrat zapisal le, da se je udeležil seje »sveta« oziroma neke komisije ali konference. Uradniki so morali biti v pisarnah dopoldan in popoldan med 8.00 in 19.00 (vmes so imeli dveurni odmor). Raigersfeld je svojo prisotnost v dnevnikih običajno navedel, zato vemo, da je bil v uradu včasih le dopoldan (najpogosteje je začel ob devetih, ob enajstih pa ga ni bilo več v pisarni), včasih le popoldan ali pa dopoldan in popoldan. Včasih je prišel v pisarno šele ob treh ali štirih popoldan in tam ostal dve, tri ure, redko do osmih zvečer. Alibi za daljše odsotnosti z delovnega mesta, kar je bil modus operandi višjega uradništva in funkcionarjev, čeprav v nasprotju z novimi paradigami delovnega in prostega časa, mu je dajalo tudi delo v številnih komisijah.

Kakovost dela je bila odvisna od funkcionarjev, ki so jih jemali v službo po osebni presoji. Pretendentov na deželne službe je bilo kljub slabemu plačilu vedno veliko. Tudi Raigersfeldu so se začeli udinjati kandidati takoj po prihodu v Ljubljano.⁹⁴ Pri presoji kandidatov je bilo prvo sito preizkus znanja. Klientelizem in negativna selekcija v državni upravi sta imela posledice za kakovost dela. To so na Dunaju zaznavali in kraljica je decembra 1749 ukazala predsedniku in svetnikom, naj vodje deželnih uradov vsakega pol leta poročajo o prizadevnosti osebja.⁹⁵ Reprezentančni svetniki, ki so pregledali praviloma visoke ocene dela, so vedeli, da stanje ni sijajno in vodstvo je spomladi 1750 opozorilo osebje na večjo pazljivost pri delu.⁹⁶ Tudi Raigersfeld je kot ocenjevalec večkrat diskretno opozoril uradnike na malomarnosti in nedelavnost. Če to ni zadoščalo, jih je še uradno opozoril ali celo odpustil.

Raigersfeld ni razpolagal z neposredno obremenilnimi dokumenti o velikih proračunskih malverzacijah v deželi, čeprav je o okoriščanju z javnimi sredstvi vsaj do leta 1731 lahko izvedel od očeta Sebastijana. Ta je kot deželni knjigovodja po službeni dolžnosti moral vedeti za uzurpacije deželnih financ. Koruptivno-klientelistična dejanja in posredovanja pa so od pamtiveka zahtevala protiusluge. Raigersfeldu se darila in nagrade v zmernem

⁹⁰ *Diarja 1751–1756*, p. 409.

⁹¹ *Diarja 1758–1759*, pp. 378, 388, 439.

⁹² Prav tam, pp. 565–566, 572.

⁹³ Pismo Mihaela Raigersfelda bratu Maksimilijanu z dne 3. 4. 1760 v fasc. 218, p. 1055.

⁹⁴ *Diarja 1746–1750*, pp. 305, 306, 315, 330. Prim. tudi navedbe v Obersteiner, *Verwaltungsreformen*, str. 70–80.

⁹⁵ Dekret z dne 20. 12. 1749 je v ARS, AS Glavarstvo, šk. 10, mapa Publico-Politica C-II, št. 1.

⁹⁶ *Diarja 1746–1750*, p. 708.

obsegu dolgo niso zdeli neprimerni. Zmernost je pri njem pomenila simbolična darila, nikakor pa v denarju. Med reševanjem kariere je leta 1746 s Krištofom Lovrencem baronom Flachenfeldom nekaterim visokim funkcionarjem na Dunaju dostavljal školjke in ribe iz Trsta. Čeprav ni šlo za velike vrednosti, ga je to početje kasneje začelo pekliti in leta 1751 je začel načelno odklanjati vsakršna darila za svoje delo.

V Reprezentanci so delovale stalne komisije za plovbo (navigacijo) po Savi in Ljubljani, za fevdne zadeve, za dobrodelne ustanove ter dvorni konsezi za komerčne zadeve (ta najprej kot Dvorna komisija za javne in upravne zadeve), sanitetne (zdravstvene) zadeve ter Konsez v zadevah deželnega kneza in podanikov. Poseben status sta imela cestna direkcija in tobačni zakupni urad. In v skoraj vseh komisijah oziroma njihovih spisih je mogoče opaziti Raigersfeldovo delo, glas in roko.

Raigersfelda so vedno zanimali poskusi izboljšanja davčnega sistema. To je imel za osnovo in pogoj vsakega uspešnega gospodarstva in države. Na praktični ravni se je občasno in vse redkeje še ukvarjal z mitninskimi tarifami, predvsem s konkretnimi zadevami, npr. z uvozom vina, prašičev, žita, soli itd.⁹⁷ Zelo boleče za lastnike premoženj je bilo odmerjanje in pobiranje splošnega premoženjskega davka. Za posredovanje za oprostitev davka so Raigersfelda naprošali znanci do leta 1751.⁹⁸ Že leta 1747 je postal tudi zunanji član Glavne deželne cenilne (rektifikacijske) komisije. Uradnikom na terenu je dajal napotke in prisostvoval izmeram.⁹⁹

Leta 1749 je postal predsednik Komerčnega konseza za napredek trgovine in industrije, ki mu predsedoval do smrti leta 1760.¹⁰⁰ Konsez je skrbel za izgradnjo trgovskoprometne infrastrukture, razvoj trgovine in industrije ter zaviranje uvoza.¹⁰¹ Raigersfeld je predlagal člane konseza in izbiral pisarniško osebje. Ob vseh kadrovskih težavah, pomislekih dunajskih organov ter sporih s Herbersteinom in lobiji pa ni mogel uresničiti svojih zamisli.

Organizacijo industrije je država prepustila deželnim uradom, fabrikam in manufakturam. Obrt so leta 1754 razdelili na policijsko in komerčno. Slednja je bila v največjem državnem interesu.¹⁰² Raigersfeld je leta 1752 predlagal ukinitve večine cehov dejavnosti, ki pomenijo osnovo za manufakturno proizvodnjo. Vsekakor morajo omejiti svoboščine v notranji upravi cehovskega organizacije dela in življenja članov ter odstraniti monopolistično značaj in politični vpliv cehov v mestih in trgih.¹⁰³

Komerčno obrtništvo in zunajcehovska proizvodnja sta v 50. letih na Kranjskem vendarle postajala pomembni dejavnosti. Leta 1762 je delovalo že 3775 mojstrov in pomočnikov v 68 obrteh (brez trgovcev), izvoza poglavitnih obrtnih proizvodov pa je bilo za več kot 1.100.000 goldinarjev. Večina te vsote je sicer odpadla na proizvodno živega srebra in železa.¹⁰⁴ O tega so kranjske fužine po Raigersfeldovih informacijah iz leta 1753 proizvedle dobrih 30 ton jekla in 571 ton železa v skupni vrednosti 246.000 goldinarjev.¹⁰⁵ Tako sliko potrjujejo uradne statistike kranjskega uvoza in izvoza (in drugih dežel) za leto 1761, ko so s Kranjske skozi Trst v italijanske dežele, Dalmacijo, Istro, Moskvo, Hamburg in Turčijo izvažali predvsem surovine in polizdelke, uvažali pa dražje prehrabene, oblačilne in luksuzne izdelke. Pomorski izvoz skozi Trst je izrazito prekašal uvoz v Avstrijo, v goldinarjih 781.976 : 96.325.¹⁰⁶

V Reprezentanci in Konsezu je imel Raigersfeld veliko dela s praktičnimi zadevami obrti in (potrjevanja) ejmov v podeželskih trgih,¹⁰⁷ npr. z delovanjem vinotočev¹⁰⁸ in mestnih mesarjev.¹⁰⁹ Pogovarjal se je s predstavniki

⁹⁷ ARS, AS Reprezentanca, šk. 99–104. *Diaria 1746–1750*, pp. 425 sl.; *Diaria 1751–1756*, pp. 66, 72, 73.

⁹⁸ *Diaria 1746–1750*, p. 607.

⁹⁹ Prav tam, p. 447–448.

¹⁰⁰ Žontar, *Struktura uprave*, str. 53–54. ARS, AS Reprezentanca, šk. 21 (spis št. 63).

¹⁰¹ Žontar, *Kranjski »consensus commercialis«*, str. 199; Šorn, *Delovanje*, str. 3–20.

¹⁰² O proizvodni problematiki na Kranjskem v terezijanski dobi gl. Šorn, *Obrtništvo*, str. 142 sl. in 157–158; Šorn, *Merkantilist*, str. 84; Šorn, *Začetki industrije*, str. 70–72; Slokar, *Zgodovina rokodelstva*, str. 8–9; Žontar, *Kranjski »consensus commercialis«*, str. 199; Obersteiner, *Verwaltungsreformen*, str. 161–162, 164–169.

¹⁰³ Osnutek je v fasc. 177, pp. 557–577. V fasc. 193 je prepis njegovih predlogov Orientalni družbi glede pospeševanja manufaktur v Linzu in Schwechatu, odprave privilegijev ter podeljevanja dovoljenj mojstrom za Nekaj njegovih poročil/pojasnili o referatu je tudi v ARS, AS Glavarstvo, šk. 82, mapa Publico-Politica Z-1, št. 1.

¹⁰⁴ Šorn, *Začetki industrije*, str. 74 sl.

¹⁰⁵ Fasc. 185, p. 407.

¹⁰⁶ OeStA, HHStA, KA AKA, šk. 21, št. 2.

¹⁰⁷ *Diaria 1751–1756*, pp. 71, 88, 93, 97. Gl. tudi gradivo v ARS, AS Glavarstvo, šk. 51, mapa Publico-Politica M-8, št. 1.

¹⁰⁸ *Diaria 1746–1750*, p. 463.

¹⁰⁹ Prav tam, p. 446; *Diaria 1751–1756*, pp. 63, 90, 103; *Diaria 1758–1759*, p. 64. O mesarjih je gradivo v ARS, AS Reprezentanca, šk. 94.

cehov zdravnikov, kirurgov in lekarnarjev, špediterjev, prevoznikov, trgovcev, čolnarjev, kovačev, usnarjev, krojačev, barvarjev, mizarjev, zidarjev in drugih ter obravnaval pritožbe glede kršitev privilegijev proti neljalni konkurenci tujih trgovcev, obrtnikov in šušmarjev ter šolanja vajencev. Vizitiral je obrtne lokale, zaprisegal cehovske predstojnike ter posredoval pri potrjevanju in prenovi privilegijev.¹¹⁰ Reprezentanca oziroma Deputacija sta se prek okrožnih glavarjev vpletali v volitve, finance, sodstvo, cehe, cene in preskrbo s prehrano, dražbe in zakupe mestnih dajatev.¹¹¹ Raigersfeld je obravnaval predloge mest in trgov za izboljšanje lokalne trgovine in prometne infrastrukture, zaprisegal mestne sodnike, preiskoval spore med magistrati in meščani in plemiči, vodil dražbe mestnih dajatev,¹¹² ukvarjal se je prodajo deželnega in državnega premoženja na dražbah,¹¹³ nadzoroval uvajanje dunajskega merskega in monetarnega sistema,¹¹⁴ sekanja lesa v deželnoknežjih gozdovih, izkopavanja in prodajo redkih mineralov,¹¹⁵ reševal težave zaradi pomanjkanja gradbenega in kurilnega lesa,¹¹⁶ se posvečal mestnim gradbenim zadevam itd.¹¹⁷

Raigersfelda pa so še bolj kot obrtna in industrijska proizvodnja zanimali strategija in ukrepi za izgradnjo cestne in rečne komercialne infrastrukture. V Reprezentanco so prihajala poročila o delih na glavnih cestah iz Trsta in Kvarnerja. Visoko na lestvici njegovih prioritet je bil rečni promet, ki je bil v pristojnosti deželne Dvorne navigacijske komisije oziroma Navigacijskega konseza. Po turški vojni leta 1718 je bilo treba trgovsko in vojaškologistično povezati novoosvojena ozemlja na Balkanu ter turška ozemlja s habsburškimi dominiji v Italiji in z dednimi deželami.¹¹⁸ Najprimernejša trgovska pot za njihovo oskrbovanje z agrarnimi pridelki in kovinami ter za izvoz avstrijskega blaga do Črnega morja je bila reka Sava od Ljubljane do Beograda. Ker je medtem zastalo vzdrževanje cest, se je ogrska trgovina usmerila na pristanišče Bakar in skozi Karlovac obšla Kranjsko; zamiral je tudi promet po Savi. Raigersfeld je leta 1741 predlagal Avstrijski dvorni komori obnovo ogrske trgovine po Savi. Od leta 1748 je bil vključen v projekt vzdrževanja kanalov in zapornic na Ljubljanici vzhodno od Ljubljane.¹¹⁹ V letih 1748–1749 se je ukvarjal s sanacijo zemeljskega podora v strugo Save pri Prusniku pri Zagorju, ki se je sprožal od leta 1737.¹²⁰

Raigersfeld je občasno sodeloval z Dvorno komisijo za deželno varnost. Na njenih konferencah so razpravljali o vojnih invalidih, potepuhih, tujih beračih, ciganih, dezerterjih, roparskih vdorih iz Hrvaške na Notranjsko in Kočevsko, cestnih roparjih ob tržaški cesti, aretacijah delinkventov ter pobegih kaznjencev. Po letu 1750 so številni dogodki v deželi naznanjali nov ciklus javnega nasilja, drugačen od kmečkih uporov v preteklih desetletjih. Reprezentanca se je od jeseni 1750 ukvarjala tudi z vojaškimi zadevami. Poleti 1751 jo je zaposloval upor dela krajišniških enot v Hrvaški vojni krajini in Banatu. V Ljubljani so čakali na vladno odločitev o premiku polkov na uporna območja, sami pa so morali poskrbeti za njihovo oskrbo.¹²¹ Vojne z zahodnimi sosedi, vedno več vojaštva v deželi, spomladi 1752 pa velika lakota v Gradiški, na Notranjskem in Dolenjskem so generirali migracije revežev in večali kriminal.

Po izbruhu vojne s Prusijo leta 1756 je Raigersfeld sodeloval pri nadzoru in organizaciji vojaških naborov.¹²² Novi naborni sistem je dovoljeval oprostitev oziroma odkup od vojaške službe prisilcem iz vseh stanov

¹¹⁰ *Diaria 1746–1750*, pp. 447 sl. in p. 721; *Diaria 1751–1756*, pp. 124 sl. 169, 177, 179–180, 194, 196, 221, 227, 246, 267, 448, 732, 771, 906, 908; *Diaria 1758–1759*, pp. 182, 332, 504, 526. ARS, AS Reprezentanca, šk. 93, 94; ARS, AS Kosez, šk. 1–13. Gl. še Žontar, Kranjski »consensus commercialis«, str. 199.

¹¹¹ Valenčič, Odnosi, str. 20–26; Žontar, *Struktura uprave*, str. 72–75; Žontar, Poseganje, str. 22 sl.

¹¹² *Diaria 1746–1750*, p. 700; *Diaria 1751–1756*, pp. 337, 491, 548, 857. Gradivo Reprezentance v zadevah mest in trgov je v ARS, AS Reprezentanca, šk. 127–130.

¹¹³ *Diaria 1746–1750*, p. 788; ARS, AS Reprezentanca, šk. 96.

¹¹⁴ *Diaria 1746–1750*, pp. 523, 531, 555, 625, 713, 719.

¹¹⁵ *Diaria 1751–1756*, p. 152.

¹¹⁶ *Diaria 1746–1750*, pp. 500–501; ARS, AS Reprezentanca, šk. 95 in 108 (Raigersfeldovi referati o gozdovih, izvozu lesa itd.). O gozdovih in predelavi lesa na Kranjskem v 18. stoletju gl. Valenčič, Gozdovi, str. 181 sl.

¹¹⁷ *Diaria 1751–1756*, pp. 89, 149.

¹¹⁸ Umek, Gradnja, str. 83–84, Umek, Trgovski promet, str. 194; Umek, Plovba, str. 233 sl.; Umek, Promet, str. 271–277; Helmedach, *Das Verkehrssystem*, str. 120 sl.

¹¹⁹ *Diaria 1746–1750*, p. 474; *Diaria 1751–1756*, p. 344; ARS, AS Reprezentanca, šk. 133. Gl. Umek, Gradnja, str. 83–86.

¹²⁰ Dokončno sanacijo in ureditev plovbe po Savi je kraljica ukazala grofu Haugwitzu 8. 3. 1747 (Žontar, *Struktura uprave*, str. 28–30). Gl. Umek, Trgovski promet, str. 194; Umek, Plovba, str. 248–252; Korošec, *Naš prostor*, str. 97.

¹²¹ *Diaria 1751–1756*, pp. 98–99, 104, 108–111.

¹²² Prav tam, pp. 907, 922, 923, 917–919, 929, 930; *Diaria 1758–1759*, pp. 12, 29, 282–283, 311, 330, 332, 335.

in s specifičnimi znanji oziroma poklici, pri čemer je Raigersfeld včasih posredoval v korist svojih znancev.¹²³ Organiziral je zdravljenje rekrutov,¹²⁴ iskanje dezertterjev,¹²⁵ nakupe provianta in opreme, ukvarjal se je z osnovno logistiko ter namestitvijo vojnih ujetnikov.¹²⁶ Leta 1752 je postal odgovoren za izdajanje potrdil kandidatom za šolanje na vojaški akademiji v Dunajskem Novem mestu in kadetnici na Dunaju.

V delokrog Dvorne komisije za deželno varnost je spadala tudi skrb za javno moralo. Raigersfelda je decembra 1749, takoj po prejemu dvornih resolucij o (pred)pustnih plesih in zabavah, Reprezentanca imenovala za komisarja za nadzor plesov. V tej vlogi je do leta 1752 podeljeval dovoljenja za (pred)pustne plese.¹²⁷

V Komisiji za dobrodelne ustanove in verske zadeve ni bil član, a je z njo sodeloval, kolikor so to zahtevale komerčne in varnostne potrebe. Merkantilizem je namreč boj proti revščini in z voluntaristične oskrbe premaknil k državnemu vodenju. Raigersfeld je na problem revščine gledal širše: predlagal je in s somišljeniki dosegel sistemske rešitve v duhu njihovega delovnega potenciala (odpravljanje beračenja in brezdelnosti) ter socialnega humanizma za marginalne skupine: ustanovitev prisilne delavnice za berače in kaznilnice in iskal možnosti za ustanavljanje posojilnic po vzoru beneških *monte di pietà*.¹²⁸ Komisija je skrbela za invalide, berače, reveže in vdove na Kranjskem ter v Goriški in Gradiški.

V dnevnikih pa je le mimogrede omenil hudo lakoto, ki je spomladi 1752 skupaj z živinsko epidemijo prizadela Notranjsko in Dolenjsko. O ukrepih za pomoč pa so se veliko pogovarjali v Reprezentanci in v Sanitetnem konsezu. Podobno redkobeseden je bil ob epidemiji konec leta 1755 in spomladi leta 1756.¹²⁹ Še večji socialni problemi so se nakopičili v vojnih letih 1757–1759, ko so regijo za skoraj celo desetletje prizadeli pomanjkanje živil in dvig cen, lakota in boleznj.¹³⁰

V okviru dela te komisije so sodili tudi nadzor nad cerkvenim premoženjem, dobrodelnimi ustanovami (zlasti špitali), njihovim premoženjem, študijskimi, župnijskimi in bratovščinskimi fundacijami, štipendijami, kapitalskimi naložbami in oporočnimi legati, samostani, razmerje med Cerkvijo in državo ter kadrovske odločitve v župnijah in beneficijah, kjer je imela država patronat.¹³¹ Ukvarjal se je z dovoljenji za tiskanje knjig kot član komisije za cenzuro.¹³² Leta 1749 je postal komisar za preiskavo dohodkov in desetih ljubljanske škofije. V poznih 40. in zgodnjih 50. letih 18. stoletja ga je zanimala reforma škofijske mreže in uprave, predvsem ukinitve oglejskega patriarhata in ustanovitev goriške nadškofije.

Raigersfeld je imel tradicionalen odnos do izobrazbe: vsak naj se sam pobriga za svojo izobrazbo, tako kot se je on. Uveljavljene poglede o koristih jezuitskega šolstva za vzgojo delovnega in zvestega ljudstva je podpiral in kar dva sinova poslal v jezuitski noviciat na Dunaju, najstarejša dva pa sta tudi študirala na državnem *Theresianumu*, ki so ga vodili jezuiti. Seznanjen je bil z načrti vzpostavitve osnovnega in višjega šolstva ter reformiranja jezuitskih gimnazij.¹³³ Država je v letih 1747–1752 poskusila spremeniti tudi sekundarno in terciarno šolstvo. Ustanavljala je šole za izobraževanje bodočih državnih uradnikov, poslovnežev, klerikov, zdravnikov itd. Na univerzitetnih in višjih gimnazijskih študijih so spreminjali študijske programe, zahtevali več naravoslovja, državotvornih (zgodovina, geografija, nemški jezik) in praktičnih poslovnih ved.¹³⁴

¹²³ *Diaria 1758–1759*, pp. 21, 23–24.

¹²⁴ Prav tam, pp. 359, 365–375.

¹²⁵ Prav tam, p. 356.

¹²⁶ Prav tam, pp. 21, 31, 36, 40, 52, 99, 104–111, 114, 116, 117, 129, 183, 484, 595.

¹²⁷ *Diaria 1746–1750*, pp. 642, 645, 647–653, 655–656.

¹²⁸ Anžič, *Socialna politika*, str. 65–66 in Čec, *Reforme*, str. 398.

¹²⁹ *Diaria 1751–1756*, p. 782.

¹³⁰ Gradivo o tem je v ARS, AS Reprezentanca, šk. 98, št. 55, za poznejše obdobje pa v ARS, AS Glavarstvo, šk. 161, mapa Saniteta P-1, št. 1, šk. 166, mapa Saniteta U-1, št. 1 in 2 in šk. 168, mapa Saniteta U-1, št. 3 in 4.

¹³¹ *Diaria 1751–1756*, pp. 247, 267, 298, 415, 453, 472, 485, 501, 502, 512, 532; *Diaria 1758–1759*, p. 7.

¹³² Prav tam, pp. 229, 415, 543, 576, 598.

¹³³ Fasc. 205, pp. 359–416, ovoj »Šolstvo« in ARS, AS Reprezentanca, šk. 121.

¹³⁴ Klingenstein, *Despotismus*, str. 128 sl.; Schmidt, *Zgodovina šolstva*, str. 142–148; Hammerstein, *Besonderheiten*, str. 787–812.

SVETOVLANOV SOCIALNI KOZMOS

MATERIALNE RAZMERE

Ker je bilo družinsko stanovanje v Ljubljani, v trinadstropni palači na »Placu« (danes Mestni trg 17), neprimerno za bivanje družine, ga je Raigersfeld začel prenavljati takoj po vrnitvi v Ljubljano aprila 1747. Načrtovanje in gradbeni nadzor je kmalu zaupal dunajskemu arhitektu Mathiasu Perskemu.¹³⁵ Ambiciozna prenova je sledila viziji, da bo ostala stalni dom celotne družine. Zato nikoli ni pomislil na predčasno končanje projekta, čeprav se je več kot desetletje trajajoča prenova močno zajedala v družinski proračun. Raigersfeld se je sam vključil v prenavo celo z osebnimi nabavami gradbenega materiala, polizdelkov in notranje opreme. Po ženini smrti novembra 1752 pa je izgubil precej volje. Odločil se je, da bo le še dokončal začeta dela, novih projektov pa se ne bo več lotil. Z večjimi deli pa je deklarativno končal oktobra 1758. Ob njegovi smrti leta 1760 je bila palača eno največjih in najlepših zasebnih profanih poslopij v mestu, s knjigovodske vrednostjo 15.000 goldinarjev. Predstavljala je polovico zapuščine ali še več, če upoštevamo tudi njeno estetsko vrednost. To je bila vzorčna hiša visokega provincialnega plemiča, kakršne so zrasle v večjih mestih v 18. stoletju. Poleg knjižnice in osebnega arhiva je njegovo stanovanje premoglo unikatno notranjo opremo: holandsko in beneško pohištvo, tapiserije, slike, male plastike. To je dopolnil s posebnimi zbirkami (npr. numizmatično) ter z vseh vetrov nabrano eksotično šaro in slike.¹³⁶

Raigersfeld je za družino obdržal le osemsobno stanovanje v drugem nadstropju hiše ter nekaj sob v prvem nadstropju, v ostalih prostorih od pritličja do tretjega nadstropja so kot podnajemniki stanovali plemiči in delali obrtniki. Od njihovih najemnin je pred letom 1758 letno dobil okoli 591 goldinarjev,¹³⁷ naslednje leto pa že 761 goldinarjev in 48 krajcarjev.¹³⁸

Kljub kapitalskim dohodkom iz hiše, naložb, plače in podjetniških akcij dajejo dnevnik vtis, da je bila družina vseskozi na tesnem z denarjem. To je bila predvsem posledica Raigersfeldove percepcije premožnosti, ker s svojima financami nikoli ni bil zadovoljen. Strahu pred uboštvo se ni otreseel niti v starosti, ko je sodil med petino najbogatejših kranjskih plemičev – knjigovodska ocena njegove celotne zapuščine je znašala skoraj 32.000 goldinarjev, po neki drugi cenitvi celo 40.000 goldinarjev.

Občutek o nizkem premoženju so poleg predstav o nujnem standardu, prestižu in frustracijah ob bogatih svakih Erbergih vzpodbujale kronične težave z neizplačanimi službenimi dohodki. Raigersfeld je pri Intendanci v Trstu prejemal letno le 1000 goldinarjev. Kot notranjeavstrijski komorni svetnik (od leta 1736) je bil upravičen do 1200 goldinarjev, plača svetnika Avstrijske dvorne komore (od leta 1739) pa je znašala 1500 goldinarjev. Aprila 1748 je kraljica Marija Terezija nekoliko spremenila Raigersfeldovo pogodbo: dogovor iz leta 1747 je določal, da poleg osnovne plače 1200 goldinarjev do smrti dobiva letno še 750 goldinarjev in še 750 goldinarjev do poplačila zaostalih plač. Jeseni 1749 mu je vladarica določila skupno plačo v višini 2000 goldinarjev. Raigersfeldove terjatve do države pa so se kljub temu vlekli do smrti. Na srečo je v tistih mesecih država sklenila odkupiti posest Santi Martiri v Trstu. Raigersfeld je pričakoval kar 20.000 goldinarjev, v pogodbi iz oktobra 1750 pa je kupnina znašala le 11.214 goldinarjev in bila izplačana šele marca 1751.

Raigersfeld torej nikoli ni imel v blagajni veliko gotovine. Včasih ni bil niti sposoben sprotno poplačati služabnikov. Gotovino si je izposojal pri sorodnikih in znancih. Kljub finančnim zadregam pa se nikoli ni odpovedal podjetniškim ambicijam. Tu pa tam je denar naložil celo v večje trgovske projekte, npr. spomladi 1752 v trgovsko odpravo dveh ladij švedske Vzhodnoindijske družbe na Kitajsko.¹³⁹ Leta 1751 se je posvetil komercialnemu

¹³⁵ *Diarja 1746–1750*, pp. 419, 486. O večletni prenovi hiše podrobno Weigl, *Persky*, str. 213–224.

¹³⁶ *Diarja 1746–1750*, p. 866. O stanovanjski opremi v Raigersfeldovem stanovanju gl. Weigl, *Persky*, str. 213–227.

¹³⁷ Fasc. 201, p. 101.

¹³⁸ *Diarja 1758–1759*, pp. 598–599.

¹³⁹ *Diarja 1751–1756*, pp. 248–249.

izkoriščanju premogovnika pri Zagorju, s premogom pa nameraval oskrbovati rafinerijo sladkorja na Reki. Poleti 1756 so rudnik doletele doletele težave: skoraj dva meseca so goreli kupi premoga pri opuščnem izkopu.¹⁴⁰

Kot vlagatelj in rentnik je bil Raigersfeld tudi posojilodajalec. V deželne obveznice ni nikoli vložil večino denarja, kot so to nespametno storili nekateri drugi plemiči in imeli v 50. in 60. letih 18. stoletja zato hude težave z likvidnostjo. Zasebnikom je posojal denar, največkrat zaradi ohranjanja socialnih in kariernih vezi, manj zaradi zaslužka. Posredoval je pri denarnih nakazilih, pomagal pri iskanju kapitalskih naložb, rojakom na Dunaju posojal denar za vrnitev v domovino. Marsikateri upnik pa je pozabil na vračilo dolga, zato je nekaterim moral dolg odpisati.

DRUŽABNO ŽIVLJENJE

Od aprila 1747 do preselitve družine v Ljubljano januarja 1748 je imel Raigersfeld rutiniran vsakdanjik: kosil je s sodelavci in znanci, po stari navadi sprejemal obiskovalce, hodil na obiske in družabne prireditve. Hitro si je oblikoval nov socialni krog, ki ga je sestavljalo bližnje sorodstvo, uradniško plemstvo ter nekaj veleposestnikov in funkcionarjev iz visokega plemstva, ki so živeli v mestu. V 50. letih se je pogosto družil s častniki ljubljanskega garnizona in njihovimi ženami; še posebej tistimi častniki, ki so služili v istih regimentih kot njegova sinova.

Ugodna spreja politike, mobilnosti in denarja je v Ljubljani od 17. stoletja omogočala elitam razmeroma privlačno življenje. V mestu je vedno živelo mnogo plemičev, državnih in deželnih uradnikov. Po velikosti primerljiva mesta (v ožjem mestu in predmestjih je sredi 18. stoletja živelo okoli 9500 prebivalcev) v soseščini so bila Gradec, Gorica, Celovec, Trst in Koper. Vsa so bila od srednjega veka politična in cerkvena središča dežel.

V glavnih mestih so elite našle kulturne in intelektualne izzive. Ne sicer takšnih kot na Dunaju, vedenjski vzorci pa so se vendarle podobno kultivirali in približali modni dvorski olikanosti. Umetnost in družbena konvencija sta bili v Ljubljani do srede 18. stoletja še pod vplivom italijanske soseščine, nato pa bliže avstrijski in srednjeevropski kulturi.¹⁴¹ Temeljita izobrazba in razgledanost sta bili obvezni. Elite so »in situ« ali prek literature odkrivale daljne dežele in kulture ter bile seznanjene s kulturnimi novostmi. Svoje je k ugodnemu počutju prispevala oddaljenost Ljubljane od območij vojaških spopadov ter staro in splošno prepričanje s konca 17. stoletja, da je življenje na Kranjskem prijetno.

V provincialnih središčih so se elite praviloma družile in zabavale na domovih. Tudi v Ljubljani so sredi 18. stoletja vznikali plemiški saloni s stalnimi zasedbami. Raigersfeld je povsod, kamor je prišel, popisal zasedbe, družabnosti pa največkrat označeval kot *cotterie*, *compagnia*, *Gesellschaft*, *gesellschaftlich frequentieren*. V Ljubljani je bil z ženo član družbe, ki se je zbirala v komendi nemškega viteškega reda pri komturju Kajetanu Avgustu grafu Wildensteinu. Podobno živahen salonski utrip je leta 1746 opisal v Gorici¹⁴² in na Dunaju, čeprav do poletja 1747 še ni sodil v krog visokega plemstva, ki se je običajno zbiralo v salonih. Je pa bila tam vedno dobrodošla žena, ki je bila po rojstvu baronica.

V Raigersfeldovem stanovanju, vedno polnem otrok, zabave niso bile pogoste, kljub željam žene in odraslih sinov. Pač pa je bilo živahneje v družinski jedilnici, kjer je družina pogosto použila običajno delovniško kosilo v družbi več vabljenih ali naključnih obiskovalcev. Popoldanska in večerna druženja v zasebnih hišah so vodile dame. Skupno tem srečanjem je bilo igranje družabnih iger ter izmenjevanje informacij. Za znanstvene in kulturniške debate v plemiških salonih še ni bilo veliko razumevanja, saj meščani in intelektualci (razen visokih klerikov), ki niso bili plemiškega stanu, niso bili člani teh zasedb. Literarni saloni in klubi intelektualcev so postali v regiji običajni proti koncu 18. stoletja.¹⁴³

V manjših in večjih zasedbah so se plemiči zlasti ob nedeljah sprehajali po urejenih vrtovih, ob Ljubljani in na grajskem griču. Skupaj so odhajali na glasbene in gledališke predstave, svečane *Gala*, *soupe* in *diné*, plese in koncerte v palačah, v poletnih večerih pa so se zabavali na prostem. Plemiške družbe so se pozimi s sanmi vozile na piknike do Črnuč ob Savi.

¹⁴⁰ Prav tam, pp. 877–878, 882, 888.

¹⁴¹ Prelovšek, Zulliani, str. 70–74, 112–113 in passim; Škerlj, *Italijansko gledališče*, str. 64 sl. in 113–119.

¹⁴² Weigl, *La nobiltà*, str. 220–224.

¹⁴³ Tanzer, *Spectacle*, str. 199–214; Cvirn, *Družabno življenje*, str. 29.

V Ljubljani je imel Raigersfeld več časa za poslušanje glasbe kot na Dunaju. Čeprav nikoli ni postal velik ljubitelj glasbe, je prisostvoval muziciranju komornih zasedb v zasebnih hišah in samostanih.¹⁴⁴ Oktobra 1752 je poslušal violinsko muziciranje Gottfrieda Bernarda, devetnajstletnega sina družinskega prijatelja Gerarda van Swietna. Mladenič se je ustavil pri Raigersfeldu na študentsko turo v Italijo, stanoval nekaj dni pri Raigersfeldu in si z njegovima sinovoma ogledal idrijski rudnik.¹⁴⁵ Z družino pa je rad obiskoval operne, gledališke in artistske predstave v ljubljanskem »italijanskem gledališču«.¹⁴⁶ Še pogosteje je prisostvoval jezuitskim predstavam za goste in starše dijakov. Seveda je bil tam le, kadar so nastopali sinovi.¹⁴⁷

Lov kot klasična plemiška družabna zabava in rekreacija ni Raigersfelda nikoli zanimal. Sinovom, ki so bili zelo zagreti za lov, je večkrat dovolil iti streljat v živalski vrt kneza Auersperga.¹⁴⁸ V prvih letih je s sinovi zahajal na otroške pustne zabave.¹⁴⁹ Pustnih plesov se ni rad udeleževal, pač pa toliko raje žena Marija Ana, zlasti pozimi 1749 in 1752.¹⁵⁰

Od vsega kulturnega razvedrila je imel najraje branje. Ob njegovi smrti leta 1760 je njegova knjižnica štela 2000 naslovov. Na policah je imel veliko klasične ter moderne francoske in angleške izvirne in prevodne beletristike. Najbolj so ga zanimali pravo, ekonomija, geografija, politične vede, manj zgodovina in medicina. Za knjige je lepo skrbel: sprti jih je dajal vezati in opremiti z ekslibrisi, ki jih je oktobra 1747 ali malo kasneje na Dunaju natisnil znameniti grafik Franc Leopold Schmitner.¹⁵¹ Tu in tam je kakšno knjigo podaril ali prodal, saj je imel nekatere primerke iz več izdaj. Dnevno-politične informacije je iskal tudi v časopisu: v Ljubljani je bil naročen na amsterdamski in kölnski časnik. Letno naročnino si je delil z več znanci.¹⁵²

ETIKA, DRŽAVLJANSKA ZAVEST IN VERA

Raigersfeld je bil razgledan vsaj v osnovnih filozofskih vprašanjih. Bil je pragmatik in tradicionalist, a je upošteval nekatera razsvetljenska načela. Seveda le tista, ki niso bila v nasprotju s terezijanskim absolutizmom. Zato npr. nikoli ni mogel in hotel sprejeti razsvetljenskih napadov na Boga in krščanstvo ter njune zamenjave z naravo in »kraljestvom ljudi«. Iz osebnih izkustev in potreb pa so ga zelo zaposlovala vprašanja o posameznikovi prizadevnosti in časti, talentih, razumu, zvestobi in službi vladarju ter temeljih, delovanju in ciljih vladarja, dihotomiji med dobrim in zlom, o iskanju in bistvu sreče. V poznih 30. in 40. letih 18. stoletja je o tem zapisal več daljših razmišljanj.

Na njegove filozofske predstave so najbolj vplivali angleški in zlasti francoski filozofi. Sam je z imenom citiral le enega – zgodnjega razsvetljenca in pacifista Charlesa Irénéjeja Castela, imenovanega tudi »abbé de Saint Pierre«. Teme in podobnosti pogledov na državo in vladanje pa ga postavljajo celo v krog občudovalcev Johna Locka¹⁵³ in Charlesa-Louisa Montesquieuja.

Raigersfeld je bil dialektik. Prepričan je bil, da svet obstaja iz zaporedja dogodkov, ki povzročajo neprestane revolucije, te pa lahko dojamemo šele po več letih. Razum in naravna morala se nenehno borita z nizkimi strastmi, vendar te na koncu ne morejo zmagati. Človeštvo se po njegovem prepričanju deli v tri razrede: eni skrbijo le zase, drugi (»krščanski«) se trudijo tudi za srečo svojih najbližjih, tretji pa še za splošne koristi ter ljudi ščitijo pred slabimi dejanji. Med nenehnim spreminjanjem sveta in človeških navad pa se niti pravičnik ne more ubraniti trpljenju in krivicam, nasprotno pa lahko tudi slabi ljudje dosežejo velik ugled. Zanikal je

¹⁴⁴ *Diaria 1746–1750*, pp. 475, 485, 486, 487, 497, 500, 518, 791, 801; *Diaria 1751–1756*, p. 404.

¹⁴⁵ *Diaria 1751–1756*, pp. 317, 321–322.

¹⁴⁶ *Diaria 1746–1750*, pp. 290, 291, 430, 455, 504, 508, 532, 533, 539, 540, 625, 833, 836, 846; *Diaria 1751–1756*, pp. 436, 437, 442, 691, 745, 761–766, 771, 773–778, 782, 1784–789, 793–800, 928–929; *Diaria 1758–1759*, pp. 7, 9, 24, 352, 354, 356, 360, 580, 582, 583, 592. O oblikah, programu in dejavnosti italijanskih (in tudi drugih) gledališč v Ljubljani v 18. stoletju gl. Škerlj, *Italijansko gledališče*, str. 112 sl. in Kokole, *Italian Operas*, str. 270 sl.

¹⁴⁷ *Diaria 1746–1750*, pp. 518, 541; *Diaria 1751–1756*, pp. 133–134.

¹⁴⁸ *Diaria 1746–1750*, pp. 628, 709.

¹⁴⁹ Prav tam, pp. 513–515, 519.

¹⁵⁰ Prav tam, pp. 513–515, 517, 519, 520.

¹⁵¹ Prav tam, p. 332. Weigl, *Persky*, str. 89.

¹⁵² *Diaria 1746–1750*, p. 509; *Diaria 1751–1756*, pp. 213, 928; *Diaria 1758–1759*, p. 591.

¹⁵³ Najbrž predvsem delo »Dve razpravi o oblasti« (*Two Treatises of Government*, 1690).

prednosti dednega statusa. Status je podrejal osebnim sposobnostim. To ni bilo v neposredni zvezi s tem, da je bil sam sin plebejskega povzpelnika. Formalni status, plemiške naslove in hierarhijo je namreč cenil in si leta 1747 zelo prizadeval za baronsko povišanje.

V nekaterih točkah je sledil Hobbesovim, Lockejevim in Montesquieujevim naukom o smislu podelitve oblasti državi in vladarju za varovanje posameznikovih pravic. Raigersfeldova zvestoba monarhičnemu redu pa je bila trdna kljub nekaterim drugačnim ureditvam, ki jih je uspel videti na svoje oči. Verjel je v absolutističnega, a uvidevnega, razsodnega in skrbnega monarha. Nasprotoval je despotizmu, na drugi strani pa premočni politični participaciji deželnih stanov, ki je stoletja hromila vladanje habsburških deželnih knezov. Angleški monarhični parlamentarizem, ki ga je po Lockovi ideji za vzor postavil Montesquieu v delu »O duhu zakonov«, se mu je zdel neprimeren za habsburške dežele.¹⁵⁴ Nikakor ni verjel niti v uspešnost stroge delitve oblasti na tri ločene veje (legislativa, judikativa in eksekutiva) za habsburške dežele.¹⁵⁵

Te ideje je izražal v zasebnih pogovorih, svoje zapise pa dajal v branje le zaupnim prijateljem. Morda je vplival na katerega od njih, gotovo pa je na sinove, ki so kasneje postali moralno neoporečni državni oziroma cerkveni funkcionarji zmerno naprednih in obenem tradicionalnih nazorov. Takšni so bili po Raigersfeldovem predstavnem svetu najbolj primerni za terezijansko-jožefinsko državo.

Raigersfeldova idealna presoja dobrega vladarja in ministrov, najsi je bila plod njegove pameti ali povzeta po Montesquieuju in Locku, pa je vsak dan trkala na drugačno prakso. Vladarica Marija Terezija je v mnogočem ohranjala stare stanovske in korporacijske pravice, čeprav jim je dodala drugačno vsebino in cilje. Kasneje je monarhično zavest spet bolj obrnila v preteklost, obudila konservativno držo absolutne vladarice po Božji milosti ter se izognila radikalnejšim reformam.

*

Raigersfeld v mladosti ni imel posluha za globljo pobožnost, kakršno sta kazala brat Jurij Sigmund (kapucin) in oče Sebastijan. Rutinirano in umirjeno življenje je šele po preselitvi v Ljubljano prineslo v družino izrazitejši stik z vero. Tam se je otresel velemestnih razvad, razsvetljenjskih protibožjih vplivov ter se prilagodil tradicionalističnemu okolju. Sam, z ženo in sinovi se je redno udeleževal nedeljskih bogoslužij ter vseh prazničnih slovesnosti v stolnici. Iz intimnega nagiba je zahajal celo k nekaterim množičnim pobožnostim.

V Ljubljani sta se z ženo navadila tudi redno spovedovati pred velikimi prazniki in med prebolevanji težjih boleznih. Ženina bolezen, umiranje in smrt 14. novembra 1752 so spravili na površje dotlej intimno manj zaznavno Raigersfeldovo vero in vdanost v Božji načrt, ljubezen in milost. To je odtlej izkazoval v dnevnikih in pismih sinovom med jokanjem in priklincevanjem spomina na ženo. Pred njenim pogrebom je v znamenje žalovanja skupaj z najstarejšim sinom Janezom Nepomukom spal na tleh v knjižnici, ženino truplo, oblečeno v uršulinsko redovno obleko, pa je ležalo v veliki sobi. Po pogrebnih ceremonijah so krsto postavili v grobnico Erbergov v avguštinski cerkvi.

V naslednjih letih se je s pokojno ženo včasih na glas, vedno pa vsaj v mislih in skozi pero »pogovarjal« med obiski maš in groba, kjer je prosil Boga milosti, da se ji kmalu pridruži v nebeškem kraljestvu. Redno udeleževanje maš in dnevniško pojokavanje je postala navada in rutina. Tudi v dnevnikih se je žene še naprej spominjal vsak zadnji dan v letu ter ob mesečnih in letnih datumih ženine boleznih, smrti in pogreba. Spomin nanjo je mešal z odnosom do Boga: ženo je imel za priprošnjico pri Bogu, tega pa prosil milosti, da jo bo smel objokovati do smrti, se ji kmalu pridružiti ter jo spet objeti.

Bog in upanje na večnost sta v zadnjih letih življenja ostala Raigersfeldovo glavni vodili. Racionalist in kvazirazsvetljenec se je spremenil v vdanega spoznavalca Božje previdnosti.

¹⁵⁴ Montesquieu, *O duhu zakonâ I*, knj. XII, pogl. 25–28.

¹⁵⁵ Locke, *Dve razpravi*, knj. II, pogl. XII, odstavki 143–148 in pogl. XIII, odstavki 149–158; Montesquieu, *O duhu zakonâ I*, knj. XI, pogl. 6. Prim. Hazard, *Evropska misel*, str. 175; Walter Klingenstein, *Sozialdisziplinierung*, str. 88.

INTIMA IN DRUŽINA

Že iz opisov posmrtnega spominjanja žene je jasno, da je Raigersfeld svojo ženo Marijo Ano spoštoval in ljubil od njunega prvega srečanja, ko se je leta 1725 iz Trsta vrnil v Ljubljano. Do smrti je bil prepričan, da mu je bila usojena po Božji milosti in načrtu. Poročila sta se že 10. junija 1726 v Dolu.¹⁵⁶

Žena je bila po značaju vesela in prijazna ter priljubljena in prijetna družabnica. Lepo je skrbela za otroke in gospodinjstvo, zanimala se je celo za politiko. Zaradi nenehnih nosečnosti je bila znankam rada pomočnica ob porodih. Zdi se, da je nekaterim znankam nudila celo dojijske usluge za njihove otroke.

Raigersfeld je upal, da bodo sinovi po njegovi smrti brali njegove dnevnik, zato v njih ni opisov niti namigov na zakonske intimnosti, ki so postali običajnejši v meščanskih dnevnikih v začetku 19. stoletja. Več misli o zakonskih odnosih in posredno o svojem zakonu je razložil v nekaj traktatih. Cilje zakonske zveze je videl v prokreaciji, vzgoji in preskrbi otrok. Bistveno vprašanje pa je bilo zanj, kaj je nujno za zakonsko srečo ter kakšne vrline morata imeti mož in žena, da bi se ljubila, cenila in častila. Največji pomen je prisojal skupnemu »prenašanju bremen«, pri čemer je mislil na skrb za preživljanje družine. Izpostavil je tudi vzajemnost, s katero se med zakoncema ohranjajo ljubezen in spoštovanje, sreča in blagostanje.

Zakonca sta v vsakdanjem življenju izpričevala načela glede partnerske vzajemnosti in ljubezni. Zaradi Raigersfeldovih obveznosti je Marija Ana sama vodila gospodinjstvo: skrbela je za nakupe živil in drobnega inventarja, sestavljala jedilnike, nakupovala oblačila zase in otroke, se pogajala z dobavitelji in obrtniki, vodila računovodstvo tudi za tržaško posest itd. Ko je umrla, je Raigersfeld sebi in sinovom priznal, da nima pojma o gospodinjstvih stvarih.¹⁵⁷ Ognjevito in večno ljubezen med zakoncema Raigersfeld pa potrjuje tudi dejstvo, da je žena od poroke leta 1726 do smrti leta 1752 v dobrih 24 letih rodila 22 otrok.¹⁵⁸ Najbrž ravno zaradi smrti večine od njih še v otroški dobi pa Raigersfeld svoje družine nikoli ni imel za zelo številčno.

Po njeni smrti se je za pol leta umaknil v svet žalovanja. Vsak dan je odšel za nekaj ur v službeno pisarno, nato v cerkev na ženin grob in nato običajno k svakinjam Erberginjam, kjer so med jokanjem obujali spomine na pokojnico. Doma ga je, kot je večkrat zapisal, vse preveč spominjalo na ženo.¹⁵⁹ Logično zvenijo besede sina Mihaela, ki je po njegovi smrti prenesel bratu Maksimilijanu očetove zadnje besede, češ da ni poznal nobene boljše stvari od Boga, razen svoje žene.¹⁶⁰

Po ženini smrti se je Raigersfeld odločil še za nekaj, kar mu je do danes ohranilo sloves posebneža – spomin na ženo je materializiral v polnem pomenu besede. V javnosti mu je uspelo lansirati mit in ideal o popolni ženi in materi, ki se je ohranil s pomočjo zgodovinarjev do 19. stoletja. Mit je bil morbiden, saj je izhajal iz dejanj, ki so jih imeli za čudaška že sodobniki: Raigersfeld naj bi imel po ženini smrti v svoji spalnici dve identični krsti, v kakršni je pokopal ženo. V eni naj bi ležal ženin kip iz mavca, v drugi je sam spal do smrti in bil v njej pokopan. Resnici na ljubo Raigersfeld te morbidnosti v dnevnikih ni omenjal. Je pa pri mizarju res naročil dve krsti: eno je namenil za svoj pokop, v drugo pa naj bi takrat preložili ženo, ker njena pokopna krsta ni bila taka kot si je zamislil. Dotlej je krsti kanil hraniti pod svojo posteljo. Slikar in rezbar sta iz mavca izdelala trup ženinega kipa, jo oblekla v uršulinsko redovno obleko, Raigersfeld pa je kip položil v krsto in to postavil v spalnico poleg svoje postelje. V spalnico je obesil več slik, med katerimi je izstopal ženin portret. To je bil spominski oltarni prostor, ki ga je oskrboval s cvetjem, svečami in drugim. Ščasoma so o tem izvedeli prijatelji. Na na prvo obletnico smrti je kip prvič preoblekel oziroma »zamenjal perilo«, nato pa spet leta 1754.¹⁶¹ Sobo in kip je od leta 1758 razkazoval izbranim obiskovalcem, zlasti ženinim prijateljicam.¹⁶²

¹⁵⁶ Štuhec, *Besede*, str. 160–162, 164–165, 172–173 in 177–180.

¹⁵⁷ *Diaria 1751–1756*, p. 519.

¹⁵⁸ Kronološko po rojstvu: Anton Sebastijan (1727), Franc Gotard (1728), Janez Nepomuk Lotar (1729–1758), Marija Julija (1731–1733), Franc Maksimilijan Benjamin (1733–1802), Janez Luka (1735–1819), Franc Borgia Karel (1736–1800), Franc Jožef (1738–1741), Katarina (1739–1741), Marija Ana (1741), Antonija (1742–1744), Wolfgang Karel (1743), Mihael Gottlib Nepomuk (1744–1783), Jožefa Karolina (1746–1748), Henrik Anton (1747–1758), dvojčici (1748), sin (1749), Marija Alojzija (1750), Ignacij Kajetan (1751–1752), otrok (1752).

¹⁵⁹ *Diaria 1751–1756*, pp. 372, 378–379, 384–387, 390–395, 401, 438 in sl.

¹⁶⁰ Pismo z dne 3. 4. 1760 v fasc. 218, p. 1055.

¹⁶¹ *Diaria 1751–1756*, pp. 392, 393, 401, 410, 411, 418, 423, 430, 432, 440, 443–444, 446–447, 506–509, 600, 824.

¹⁶² *Diaria 1758–1759*, pp. 114, 141, 440–441.

Materializacija ženinega spomina je vplivala na Raigersfeldovo vsakdanje življenje in kariero. Zdi se, da kipa nikoli ni hotel pustiti samega v hiši in zato skoraj ni več zapuščal Ljubljane. V Reprezentanci so ga razumeli in ga niso silili na službena potovanja, sploh pa ne zunaj dežele.

V naslednjih letih je skrb za ženin spomin pripeljala do novih bizarnosti. Ob pripravi pogreba ženine sestre Suzane Margarete baronice Erberg aprila 1756 se je skrivaj lotil čiščenja in konzervacije ženinih posmrtnih ostankov.¹⁶³ Dejstvo je, da je bila ta operacija resnična – v nasprotju z domnevnim spanjem v krsti. Zato se v tistem delu ljubljanske javnosti, ki je osebno še poznal Raigersfelda, ta zgodba kasneje ni mogla razviti enako kot legenda o kipu v krsti.

Vse do porodov ni omenjal ženinih nosečnosti. Otroke je dal takoj po rojstvu krstiti, zato je večina živorojenih otrok z imeni kasneje pristala v njegovih genealoških seznamih. Zdi se, da je otrokom namenjal še preveč ljubezni in podpore. V družinski idiliki je to pomenilo, da sta z ženo nenehno bdela tudi nad že odraslimi otroki. Raigersfeldu je bilo jasno, da sta za materialno in statusno preživetje v dobi velikih sprememb izjemno koristni izobrazba in omika. O tem se je prepričeval z opazovanjem socialne okolice pa tudi s prebiranjem pedagoške literature, ki je zahtevala od otrok več praktičnega znanja, od staršev pa večjo skrb za vzgojo do polnoletnosti. V knjižnici je imel nekaj predrazsvetljenskih del o vzgoji. Ravno na tem polju se je najceloviteje pokazal Raigersfeldov značaj, oplemeniten s predrousseaujevskimi filozofskimi nazori, ki so očetu (in materi) še pripisovali naravno (a ne absolutno) oblast nad otroki do polnoletnosti in zrelosti, v zameno pa zahtevali večno spoštovanje staršev.¹⁶⁴

Na Dunaju še ni imel časa za osebno pripravo sinov na šolanje. Menil je, da jih bodo za študij na *Collegium Theresianum* pripravili na jezuitski gimnaziji. Tja pa jih je poslal šele, ko so dopolnili okoli dvanajst let; dotlej so se šolali pod nadzorom domačih učiteljev.

V Ljubljani sta sinova Janez Luka in Franc Borgia začela s šolanjem v jezuitski gimnaziji. Raigersfeld je spremljal njun napredek in se tudi drugače vpletal v učni proces. Najstarejši sin Janez Nepomuk pa je že avgusta 1748 končal šolanje civilnega prava na *Collegium Theresianum* in se vrnil v Ljubljano, kjer ga je začel uvajati v družbo in pripravljati na delo v pravosodju. Maksimilijan pa je tam ostal še tri leta. Dotlej je oče oba vzgojno usmerjal z razmeroma redkimi pismi.

Bolj ambiciozno omikanje sinov je bilo omejeno s financami. Raigersfeld jim ni mogel plačati študentskih »velikih tur«, kakršno si je nekoč privoščil sam. Sinove je želel čim dlje zadržati doma in jim sam urediti življenje. Zaradi take kontrole ni bil nobeden v mladosti tako samostojen in dejaven kot oče v mladih letih. Raigersfeld je ob vseh hišnih učiteljih in šolah sinovom najraje sam vcepljal svoja življenjska načela. Vsem je uspel vbiti v glave izjemen pomen znanja tujih jezikov, zapisovanja in urejanja zapisov, pisnega komuniciranja in varovanja korespondence. Ohranilo se je več sto pisem iz komunikacije med brati in z očetom.

Ob očetovem drilu ter nenehni skrbi tudi ni čudno, da sinovi in drugi člani širše družine Raigersfeld niso povzročili ekscesov, kakršni niso bili redki v drugih družinah. Trda vzgoja pa je morda botrovala tudi njihovemu skromnejšemu ljubezenskemu življenju: od štirih sinov (le Franc Borgia je ostal klerik) je to uspelo le dvema – Janezu Luki in deloma Maksimilijanu, čigar zakon pa je bil brez otrok. Oba sta se poročila šele v zrelih letih. Verjetno sta sledila običajem in očetovemu mišljenju, da si je treba poprej zagotoviti materialno varnost. Nenehno očetovsko nudenje pomoči sta pri sinovih morda prispevala tudi k nekoliko manjši karierni ambicioznosti. Iz njihove korespondence je razvidno, da so bili bolj kot racionalnosti podvrženi pustolovstvu in kurtoaznosti, ki se ji je oče vsaj v pisni komunikaciji izogibal.

Od šestih sinov, ki so preživeli zgodnjo otroško dobo, je Raigersfeld pokopal dva. Najprej je v dunajski kadetnici leta 1758 umrl še ne enajstletni Henrik. Čez nekaj mesecev je v bitki pri Hochkirchu padel najstarejši sin Janez Nepomuk, konjeniški stotnik. Tudi sin Maksimilijan je bil profesionalni vojak in se je upokojil s činom pehotnega majorja. Po vrnitvi v Ljubljano se je leta 1775 poročil z vdovo Marijo Terezijo Haller-Hallerstein. Žena je umrla leta 1796, on pa leta 1802. Franc Borgia je s šestnajstimi leti postal jezuit. Leta 1765 je postal profesor zgodovine na *Theresianumu*. Po razpustitvi jezuitskega reda leta 1773 se je upokojil, nato pa ga je tržaški škof imenoval za kanonika. V letih 1776–1782 je bil mentor Karla Alojza princa Lichnowskega v Leipzigu in

¹⁶³ *Diaria 1751–1756*, pp. 819–822, 824; *Diaria 1758–1759*, pp. 89, 91, 409.

¹⁶⁴ Locke, *Dve razpravi*, knj. II, pogl. VI, odstavki 57–59, 64–73.

Göttingenu. Leta 1784 je postal referent pri tržaškem guberniju, leta 1787 šolski inšpektor, leta 1794 ljubljanski škofjski generalni vikar in leta 1795 ljubljanski pomožni škof. Umrli je leta 1800.¹⁶⁵

Mihael Gottlieb je bil najbistrejši med sinovi, morda še bolj kot oče, in ob koncu svojega kratkega življenja najprodnornejši predstavnik svoje generacije v deželi. Na *Theresianum* je odšel šele po očetovi smrti in tam študiral policijske in kameralne zadeve. Joseph von Sonnenfels ga je leta 1766 imel za svojega najboljšega študenta.¹⁶⁶ Potem je služboval kot državni uradnik na Predarlskem, v letih 1770–1773 je bil svetnik Deželnega glavarstva v Ljubljani, v letih 1774–1779 gubernialni svetnik v Galiciji in se leta 1779 vrnil v Ljubljano na funkcijo deželno-glavarskega svetnika. Umrli je leta 1783.

Rod Raigersfeldov je nadaljeval le Janez Luka. Leta 1750 je postal jezuitski novic, jeseni 1756 profesor na celovškem kolegiju, leta 1759 pa izstopil iz jezuitskega reda. Zaposlil se je v državni upravi in leta 1761 postal tajnik pri Glavni intendanci v Trstu. Septembra 1766 je izkoristil ponudbo za tajnikovanje avstrijskemu veleposlaniku na britanskem dvoru. V Londonu je delal kot diplomat do smrti leta 1819 in se nikoli več ni vrnil na Kranjsko. Leta 1797 je postal veleposlanikov namestnik in leta 1813 vodil pogajanja za oblikovanje šeste koalicije proti Napoleonu Bonaparteju. V zakonu z Angležinjo Elizabeth Steward sta imela sina Johna Jeffreya, zadnjega moškega Raigersfelda (1771–1844). Ta se je tako navdušil nad morjeplovstvom, da je z dvanajstimi leti začel mornariško kariero na misiji v Karibih. Kot častnik je sodeloval v bitkah proti Francozom v Sredozemlju in na Atlantiku. Leta 1798 je postal kapitan, leta 1837, ko se je že upokojil, pa kontraadmiral kraljeve mornarice.¹⁶⁷

*

Raigersfeld je vedno sam izbiral hišno osebje in se ob tem soočal z večnima problemoma delodajalcev – nenehno fluktuacijo ter zvestobo. Oboje je želela v tistih letih država urediti s posebno zakonodajo in zaostrenim kaznovanjem za delovne in nraštvene prekrške.

Na Dunaju v majhnem stanovanju s penzijsko oskrbo ni potreboval veliko osebja. V Ljubljani pa je gospodinjstvo oskrbovala številčna služabniška ekipa: do leta 1752 je bilo v družini vedno vsaj sedem ali osem služabnikov in služabnic, kasneje manj. V tistih desetletjih so imeli v Ljubljani več oseb na plačilnem seznamu – več kot deset ali celo petnajst služabnikov – le bogataši in del visokega plemstva.

Tako kot je vladar pričakoval od uradnikov zvestobo, lojalnost, prizadevnost in poštenost, je Raigersfeld to zahteval od svojega osebja in ob tem še nadzoroval nraštvo primernost. Posebej nepopustljiv je bil do tajnikov. V želji, da ne bi dobil v hišo oseb, okuženih z lokalnimi razvadami je sobarice, lakaje in hišne učitelje iskal med prišleki iz nemških, avstrijskih in čeških dežel, ker na Kranjskem niso imeli sorodnikov in prijateljev, ki bi njim in gospodarju s prošnjami krnili koncentracijo, jemali čas in denar. Težava pa je bila, da niso bili večči slovenskega jezika in običajev. Raigersfeld je pazil, da so imeli zlasti moški še dodatna praktična znanja in veščine, zlasti krojaške in frizerske. Pretežno domačega izvora so bili vedno kuhinjsko osebje in hlapci.

Po ženini smrti je skrčil število osebja. Ob njegovi smrti so bili v hiši le še domači posli: sobarica, kuharica, kuhinjska dekla, lakaj, hlapec ter hišna gospodinja.

HRANA, ZDRAVJE, HOBIJI

Raigersfeldovi dnevniški zapiski (in drugi zapisi v njegovem arhivu) na prvi pogled kažejo površen odnos do *prehranjevanja*. Do leta 1749 je Raigersfeld skoraj vsak dan zapisal, kje in s kom je kosil. Zajtrkov ni omenjal, večerje redko, skoraj nikoli pa, kaj je jedel in pil. Če je kakšno pijačo in jed ali surovo živilo vendarle omenil, je bil razlog njegova posebnost. V dnevnikih je tudi zelo malo vesti o hišnih zalogah živil. Ne vemo, kje in od koga je kupoval vsakdanje prehranske artikle, kaj šele kakšne so bile cene. Včasih je omenil živilo, ki ga je

¹⁶⁵ Gl. prepis avtobiografije Franca Borgie iz leta 1799 v fasc. 200, pp. 438–442.

¹⁶⁶ Gl. prepise spričeval profesorjev Paula Josepha Ruggeja, Heinricha Kerensa in Josepha Sonnenfelsa v fasc. 201, pp. 233–235 ter prepis Sonnenfelsovega potrdila z dne 27. 8. 1766 v fasc. 207, p. 513.

¹⁶⁷ Bobič, Raigersfeld, str. 211–224.

dobil v dar.¹⁶⁸ Le iz specifikacije prehrane iz decembra 1758, ki jo je iz kuhinje vsak dan dobival podnajemnik Janez Benjamin Erberg, vemo, kaj je bilo vsak dan na njegovi jedilni mizi. Za kosilo (okoli enih popoldan) so imeli juho, goveje meso z omako, kuhano in vloženo zelenjavo, perutnino (piščanec, golob ali kak podoben zračni subjekt) ali pečenko (teletina), sladko ali kislo solato, za sladico pa drobno pecivo. Tudi večerja, ki je bila postrežena okoli sedmih zvečer, je bila sestavljena iz več hodov: juha, perutnina, pečenje, solata, žemlja, pred spanjem še mandljevo mleko. Kavov, čokolado in čaj so Raigersfeldovi pili čez dan.

Čeprav manjkajo opisi jedi in recepti za pripravo, se potrjuje misel, da so kranjske elite dobivale za današnje zaznave v 18. stoletju na mizo – vsaj glede na njihovo fizično nedejavnost – nezdravo velike količine beljakovin in maščob. To je logično vodilo v pogoste kronične bolezni, zlasti putiko in srčnožilne bolezni. Elite so sicer vedele za škodljivost nezmernosti pri prehrani in pijači, a se medicinskih opozoril niso držale. Niti niso posnemale vegetarijanstva, čeprav so skromnejšo meščansko prehrano (žitarice, ajdova in prosena kaša, ajdovi žganci, močnik, solate, stročnice in gomoljčnice, domače sadje, gozdni sadeži, domača zelišča), domači zdravniki že dolgo priporočali. Pomenljivo je vendarle bilo, da nihče v Raigersfeldovi družini ni nikoli imel težav s prekomerno telesno težo kakor mnogi sodobniki, kar kaže, da zdravja, blagostanja in telesne estetike vsaj pri Raigersfeldovih niso več povezovali s preobiljem hrane.

Vemo, da se je Raigersfeld zavedal koristnosti nekaterih živil za zdravje in socialno identiteto. Imel je najboljše mnenje o mediteranski hrani in pijači, ki sta bili v 17. in 18. stoletju kazalca kulturnega transferja in socialnega prestiža, zaradi bližine Italije pa tudi lahko dobavljivi. Z nekaterimi takimi živili se je do leta 1751 oskrboval s posestva Bel Poggio, kjer je imel nasade mandljevcev, figovcev, breskev, hrušk, jablan, sliv, marelic, oljk, njive in trte z različnimi sortami grozdja. Tam je tudi prideloval vina različnih sort. V Trstu je imel stalne dobavitelje za kolonialno blago.

Razmeroma pogosto je omenjal nabavo, pripravo in uživanje čokolade, čaja, kave in tobaka. Te nekoč luksuzne dobrine so bile v prvi polovici 18. stoletja standardne v večini plemiških hiš ter kazalec družabnosti in samoreprezentiranja.¹⁶⁹ Toda s kavov povezano obredje in kavarniška kultura se med ljubljanskim plemstvom pred sredo 18. stoletja še nista prijela. Tudi pri Raigersfeldovih so jo raje raje kuhali in pili kar doma.¹⁷⁰ Raigersfeld ni veliko zahajal po kavarnah niti na Dunaju, ki je bil tedaj ena od evropskih kavarniških prestolnic. A prav v Raigersfeldovi hiši je bila že pred letom 1748 ena od podnajemnic »kavarnarica«.¹⁷¹ Najvišje mesto v Raigersfeldovem dojemanju svetovljanstva, zdravja in užitka je imela kultura priprave in pitja pravega čaja. O tej pijači je res vedel veliko, npr., da obstajata dve osnovni vrsti (rjavi in zeleni) z več podvrstami.

Raigersfeld je veliko dal na oblačilno modo in zaznaval izstopajoča oblačila na drugih ljudeh. Družina je premogla lepa oblačila in dodatke, o čemer pričajo zapuščinski inventarji, nekaj omemb je v dnevnikih. Imenitna oblačila je največkrat naročal na Dunaju. Po ženini smrti jih skoraj ni več oblekel. Še naprej pa si je po modi in potrebi prilagajal lasulje.¹⁷²

*

Raigersfeld si je dal veliko opraviti z *zdravjem in zdravstvom*. Država je v tistih desetletjih uvajala zdravstvene in higienske reforme. Leta 1748 je postal prvi vodja kranjskega Sanitetnega konseza. V arhivu Reprezentance in komore je več osnutkov njegovih poročil in predlogov iz 50. let 18. stoletja o preprečevanju in odpravljanju epidemij živinske kuge in človeških nalezljivih bolezni ter o organizaciji sanitarnih kordonov.¹⁷³ Izdajal je zdravstvene okrožnice, vizitiral mestne zdravnike, kirurge in lekarnarje, nadzoroval babiško izobraževanje,¹⁷⁴ prisostvoval strokovnim izpitom in podeljeval delovna dovoljenja.¹⁷⁵ Podprl je ustanovitev babiške šole v Ljubljani.¹⁷⁶

¹⁶⁸ *Diaria 1746–1750*, p. 770; *Diaria 1751–1756*, p. 403; *Diaria 1758–1759*, p. 55.

¹⁶⁹ Sandgruber, *Die Anfänge*, str. 192–196; Coe – Coe, *Chocolate*, str. 129 sl.

¹⁷⁰ *Diaria 1746–1750*, p. 814.

¹⁷¹ Prav tam, p. 411; *Diaria 1758–1759*, p. 45.

¹⁷² *Diaria 1746–1750*, p. 331; *Diaria 1751–1756*, pp. 834, 929; *Diaria 1758–1759*, pp. 148, 233.

¹⁷³ *Diaria 1751–1756*, pp. 228, 455, 460, 473, 479, 707; ARS, AS Reprezentanca, šk. 97, 98, 120. Borisov, *Od ranocelništva*, str. 78–79.

¹⁷⁴ *Diaria 1758–1759*, pp. 258, 363.

¹⁷⁵ *Diaria 1746–1750*, pp. 449–457 in sl.; *Diaria 1758–1759*, pp. 77, 182, 332, 504, 526.

¹⁷⁶ *Diaria 1758–1759*, p. 258.

Družinski člani so se gotovo zadovoljili s »suho higieno« z rabo dišav brez temeljitega kopanja. So pa uporabljali prašek in tinkturo za umivanje zob.¹⁷⁷ Na intenzivnejšo rekreacijo v odrasli dobi Raigersfeld tako kot večina sodobnikov še ni mislil, čeprav je vsaki telesni dejavnosti priznaval koristi. Zadoščalo mu je krajše pešačenje: ob lepih popoldnevih se je ne glede na letni čas sprehajal sam, v družbi kolegov, sorodnikov ali sinov. Daljših sprehodov oziroma pohodništva pa še niso imeli za koristne in statusno primerne, saj naj bi bili tega telesno sposobni in potrebni le mladeniči. Z mladostno močjo je povezoval tudi priljubljene igre z žogo.¹⁷⁸ Plavati je znal že v mladosti, a je v tej večini videl predvsem zaščito pred utopitvijo in ne dejavnost za zdravje ali zabavo. Zato je imel zgolj praktičen značaj plavalni tečaj, ki ga je poleti 1755 in 1759 sam izvedel za najmlajša sinova.¹⁷⁹

Plemiči so za zdravje brez vprašanj globoko segali v žepe: Raigersfeld je novembra 1751 plačal kirurgu za manjši poseg ob očesu sina Henrika kar 24 dukatov (100 goldinarjev).¹⁸⁰ V Ljubljani je podlegel še eni plemiški razvadi – pogosti menjavi družinskih zdravnikov, kadar z njimi ni bil povsem zadovoljen.

Raigersfeld je razmeroma veliko vedel o najpogostejših boleznih in simptomih, terapijah, zdravilih in blažilnih sredstvih. Veliko obolenjem so še pripisovali antični patologiji telesnih sokov in jih zdravili s puščanjem krvi (venesekcija ali flebotomija) in klistiranjem. Tudi Raigersfeld je večkrat dal sebi in družinskim članom puščati kri.¹⁸¹ Kot manj usodne so zaznavali dve pogosti in nadležni kronični bolezni predobro hranjenih in premalo telesno dejavnih moških srednjih in poznih let – putiko in išias.¹⁸² Raigersfeld z njima ni imel težav, so pa trpeli mnogi znanci. Elite so razumele koristi zdravilišč in toplic, kamor so zahajali pacienti s putiko in drugimi kroničnimi boleznimi.¹⁸³ Raigersfeld in družina nikoli, saj so bili dolgo zdravi, če odmislimo ženine spontane splave ter običajne nosečniške in poporodne težave, ki pa jih je dobro prenašala.

Bolj negotovo je bilo diagnosticiranje in zdravljenje notranjih bolezni. Za njihove simptome zdravniki največkrat niso poznali pravih vzrokov, bolezni pa so opisovali kar s simptomi in zdravljenje vezali na njih. Raigersfeld je v dnevnikih večkrat omenil tudi kirurške posege. Kirurg je njegovi gosposlinji maja 1756 celo vstavil nekak zobni implantat oziroma mostiček.¹⁸⁴

V višjih slojih so vedno prizanesljivo obravnavali duševne bolnike, celo njihove manične eskapade ter jih šele v skrajnih primerih postavili v hišni pripor. Raigersfeld je večkrat omenil ekscese najbrž bipolarno bolnega Wolfa Sigmunda grofa Lichtenberga ter njegovo stanje pojasnjeval z dednostjo oziroma s slabimi vplivi nevrotičnih staršev in sorodstva – v nasprotju z javnostjo, ki je grofa imela za »navadnega norca.«¹⁸⁵ Raigersfeld je razumljivo mnogo manj omenjal duševne težave tasta Franca Mihaela Erberga, ki je bil zato več desetletij opravilno nesposoben in pod varuštvom brata Janeza Benjamina.¹⁸⁶

Največji in trajni Raigersfeldovi medicinski obsesiji sta bili vid in oko, ki ju je imel za najpomembnejše čutilo oziroma organ. Maja 1746 je v Trstu celo prisostvoval operacijam sive mreže več ubožnih slepcev, ki jih je operiral nek slavni okulist.¹⁸⁷ Obsedenost z vidom je izhajala iz strahu, da se mu bo nekoč tako poslabšal, da ne bo mogel več delati, brati in pisati. Sin Henrik je imel od rojstva in do smrti težave z očmi: vsaj novembra 1750 in septembra 1751 mu je kirurg saniral tur blizu desnega očesa.¹⁸⁸

Raigersfeld svojega zdravja skoraj ni omenjal do zgodnjih petdesetih let življenja, saj ni imel resnih težav. Tedaj so se pojavile običajne starostne težave, nekatere celo pozno za tiste in sedanje čase: šele leta 1749 mu je npr. izpadel prvi zob,¹⁸⁹ naslednje leto pa je začel pri pisarniškem delu uporabljati očala.¹⁹⁰ Minljivosti se je bolj zavedel

¹⁷⁷ *Diaria 1751–1756*, p. 614.

¹⁷⁸ *Diaria 1746–1750*, pp. 107, 113, 130. Gl. Weigl, *La nobiltà*, str. 221 in 224.

¹⁷⁹ *Diaria 1751–1756*, pp. 713, 716; *Diaria 1758–1759*, p. 467.

¹⁸⁰ *Diaria 1746–1750*, p. 854.

¹⁸¹ Prav tam, pp. 640, 721; *Diaria 1751–1756*, pp. 71, 73, 476, 477.

¹⁸² *Diaria 1746–1750*, pp. 197, 202, 228, 275, 296, 548, 662; *Diaria 1751–1756*, pp. 162, 163, 406. Prim. Busch, *Ernährungseffekte*, str. 152–156.

¹⁸³ *Diaria 1751–1756*, pp. 264, 453, 469, 470, 586, 715; *Diaria 1758–1759*, pp. 299, 459.

¹⁸⁴ *Diaria 1751–1756*, p. 825.

¹⁸⁵ *Diaria 1746–1750*, p. 343. Gl. Kos, *O melanholiji*, str. 155–166.

¹⁸⁶ V pismu z dne 12. 7. 1755 (fasc. 218, p. 1475).

¹⁸⁷ *Diaria 1746–1750*, p. 62.

¹⁸⁸ *Diaria 1746–1750*, pp. 408, 647, 854; *Diaria 1751–1756*, p. 187.

¹⁸⁹ *Diaria 1746–1750*, p. 551; *Diaria 1758–1759*, p. 535.

¹⁹⁰ *Diaria 1746–1750*, p. 747.

ob ženini bolezni in smrti novembra 1752. V zapisu o ženinem umiranju ni pozabil na zdravniške diagnoze, zdravljenje, simptome, strežbo in bdenje ob postelji, duhovno oskrbo, njene zadnje besede, tolažbo znancev, svojo žalost pred in po smrti ter kritiko zdravnikov zaradi nezanesljivih diagnoz. Čez nekaj let so tudi njega oplazile trdovratnejše kronične bolezni. Šele konec leta 1759 pa se mu je zdravje tako poslabšalo, da je bil skoraj en mesec v bolniškem staležu. V dnevniku je opisal svoje bolezenske simptome in njihovo pojavljanje po dnevih in celo urah. Izboljšanja so bila kratkotrajna in ta bolezen ga je čez nekaj mesecev spravila v grob.

*

Raigersfeld je bil občasno tudi *turist* v današnjem pomenu. Prvič in za dlje časa je to postal že kot sedemnajstleten študent, ko si je v letih 1715–1717 z nekaj prijatelji in sam ogledal velik del južne, zahodne in srednje Evrope in vsaj v največjih mestih glavne znamenitosti. V tistem času je še bil celo avanturist in priložnostni raziskovalec: leta 1719 se je lotil raziskovanje jamskega izvira rečice Lokva pod domačim gradom Predjama.¹⁹¹

V prvih letih zakona je ženo razveseljeval s turističnimi potovanji. Maja 1730 sta odšla za tri tedne v Benetke in Padovo. Raigersfeld je potovanje označil za »rekreacijo«.¹⁹² Večjih avstrijskih mest, npr. Dunaja, Ljubljane, Gradca, Trsta in Gorice, pa ni nikoli opisoval. Najbrž zato, ker so mu bila tako domača, da v njih ni zaznaval nič posebnega. Le mimobežno je omenil arhitekturne pridobitve na Dunaju iz prve polovice 18. stoletja. Dodaten razlog za molk o urbanizmu in arhitekturi je bil najbrž v bralcih dnevnikov: tudi sinovi so večja mesta v regiji poznali.

Že pred ustalitvijo v Ljubljani leta 1747 so mu turistično in avanturistično nprav tešili le še obiskovalci, ki so prihajali iz daljnih dežel. V Ljubljani se je npr. leta 1750 srečal s franciškanom, ki je od leta 1737 potoval po Egiptu.¹⁹³ S prišleki iz eksotičnih dežel se je seznanjal tudi po službeni dolžnosti in najpomembnejši so ga fascinirali zaradi obdanosti z bliščem. Tak je bil tripolijski veleposlanik na Dunaju, ki se je marca 1750 in julija na poti iz Trsta na Dunaj in nazaj ustavil v Ljubljani. Kot koordinator veleposlanikovega potovanja skozi Kranjsko je moral Raigersfeld poskrbeti za njegovo varnost, prenočišča in prehrano.¹⁹⁴

Zelo natančen je bil v opisih itinerarijev svojih potovanj. Te lahko le pogojno umestimo v podkategorijo kratkih potopisov, saj se je posvetil predvsem trajanju potovalnih etap (do minute natančno; največkrat jih je zaokrožil na pet minut), redko opisom pokrajine in krajev. Včasih je povedal, zakaj: ker je potoval ponoči, krajev pa on in sopotniki tako ali tako niso poznali. Običajno je potoval s poštnimi kočijami državne pošte, včasih pa z znanci v njihovih udobnejših kočijah. Potovanje med Ljubljano in Dunajem mu je vzelo dva dni in pol, največ tri polne dni.

V dnevnikih je nekajkrat omenil tiste kranjske znamenitosti, ki so bile že tedaj priljubljene med tujci in so enake še danes: Postojnska jama, Predjamski grad, idrijski rudnik, Cerkniško jezero in Bled. Te kraje je sam ali s sinovi večkrat obiskal, zato je raje omenjal lokalne znamenitosti, ki ji sinovi še niso videli in je predvideval, da jih tudi pozneje najbrž ne bodo. Septembra 1749, ko je potoval po Savi od Ljubljane do podora pri Prusniku ter nato prek Izlak in Trojan nazaj do Ljubljane, je opisal naravne in tehnične zanimivosti – slapove, izvire, jamo, pečine, transportne naprave na Savi.¹⁹⁵

Včasih si je za pot vzelo več časa tudi za ogled znamenitosti, spoznavanju legend in zgodovine. Npr. med 28. majem in 1. junijem 1746, ko je z grofom Herbersteinom pregledoval gozdove v zaledju San Giorgia di Nogaro pri Cervignanu. Med plutjem z ladjo je opisal plovbo, pristanišča, otočke, vasi, globino lagun, rek in pritokov ter stanje okoliških gozdov in cest, nesporazume z beneškimi stražami na otočkih zaradi karantene, zgodovino objektov in upravljanja s pomembnejšimi zemljišči.¹⁹⁶ Da mu ob tem arheologija ni bila tuja, je izpričal novembra 1747 v zapisu pripovedi obiskovalca o izkopavanju Pompejev.¹⁹⁷ Aprila 1750 si je

¹⁹¹ Steinberg, *Czirknitzer See*, str. 199–202.

¹⁹² *Kurze Nachricht*, p. 52. prim. Štuhec, *Besede*, str. 231.

¹⁹³ *Diaria 1746–1750*, pp. 643–645.

¹⁹⁴ Prav tam, pp. 681, 781; ARS, AS Reprezentanca, šk. 137. Tam so še itinerarji, poročila in navodila o organizaciji potovanj tripolijskih in alžirskih poslanstev skozi Kranjsko v letih 1756, 1758 in 1759.

¹⁹⁵ *Diaria 1746–1750*, pp. 575–584.

¹⁹⁶ Prav tam, pp. 88–99.

¹⁹⁷ Prav tam, p. 357.

ogledal ostanke vodovoda, ki so ga odkopali pri kapucinskem bastionu ljubljanskega obzidja. Z gotovostjo ga je umestil v infrastrukturo rimske Emone.¹⁹⁸ Zgodovinarsko žilico je najpopolneje izpričal junija 1746 v opisu Ogleja in okolice.¹⁹⁹ Opisal je mestno katedralo, njeno starost, zvonik in razgled do Karnijskih Alp. V bližini mesta je opazil rimski zid, ki ga je prepoznal kot del akvadukta.²⁰⁰ Največ pozornosti je posvetil najdbi velikega rimskega zaklada, ki so ga domačini našli pred obzidjem.

Natančen opis zakladne najdbe ni bil slučajen. Raigersfeld je bil namreč goreč amaterski *numizmatik*. Numizmatiki se je še bolj posvetil po preselitvi v Ljubljano. S kovanci je kupčeval ali jih dobival v dar. Pri nekaterih je omenil vrsto, npr. francoske, španske, grške kovance, cesarske kovance itd. Včasih je zapisal še nahajališče.²⁰¹ Nakupil je več numizmatičnih priročnikov in z njihovo pomočjo kovance sam klasificiral. V svoj kabinet čudes, za katerega je gotovo dobil zamisel na Dunaju pri dvornem zakladniku Josephu Angelu de Franceu, je spustil le redke obiskovalce. Ko je umrl, sta bila v kabinetu poleg drugega pohištva dva predalnika z medaljami (in kovanci), omara z raritetami in medicinskimi predmeti, omara s spisi, 34 slik in kopica spominske šare.²⁰²

ZADNJA LETA

V zadnjih letih življenja so Raigersfelda bolj kot služba zaposlovali vera, spominska zadušna opravila za sorodniki, skrb za sinove, hišo in premoženje. Bolj dovzeten pa je postal za moralo in popravljanje posledic škandalov. Za visoko politiko in velike spremembe v državni upravi in makrogospodarski politiki, se sodeč po molku v dnevnikih, ni več toliko zanimal kot pred desetletjem. Znanci iz zgodnje terezijanske dobe so v glavnem umrli, se upokojili ali pa so se mu v poldrugem desetletju odtujili. Z novimi politikami na Dunaju sta se spremenili tudi zunanja politika in narodnogospodarska doktrina. Merkantilistični kameralizem se je zlagoma umikal liberalističnim ekonomskim usmeritvam, uveljavljali so se državnocentralistični ter mednarodni standardi, npr. centralna gospodarska in finančna uprava, odprava avtarkičnih načel v dednih deželah, uravnotežena menjava ter konkurenčnost kot državnogospodarski princip.²⁰³

Država je pritisnila na davčne registre in se zadolževala onstran meja vzdržnosti. Za to je morala ukiniti starodavni deželni davčni partikularizem. Reformirali so stari davek na imenjsko rento, za financiranje vojaških operacij pa uvedli davek od kapitalskih naložb. Leta 1758 je Raigersfelda prizadelo plačilo vojnega davka: nanj je odpadlo kar 450 goldinarjev, kar je bilo več kot je bilo odmerjeno večini veletrgovcev v deželi. Raigersfeldove naložbe so se v takih razmerah izkazale za tvegane in nedonosne. Raigersfeld je bil nekoliko bolj daljnoviden kot večina rojakov in je po izbruhu vojne iz deželne blagajne dvignil naloženih 524 goldinarjev.²⁰⁴ Leta 1758 si je iz stanovske blagajne uspel poplačati še 1000 goldinarjev, ki jih je imel tam od leta 1743. Od preostalih naložb na Dunaju (skupaj za 8600 goldinarjev) je želel dobiti vsaj letne obresti.²⁰⁵ Naslednje leto si je prizadeval povrniti še 1500 goldinarjev od dežele, a je bilo prepozno: v deželi je že vladala lakota, finančna kriza je izplačevanje državnih obveznic in obresti omogočala le v omejenem obsegu.²⁰⁶ Izplačila državnih plač so zamujala in Raigersfelda so s prošnjami za premostitvena posojila obletavali celo višji deželni uradniki, ki so kot razlog za stisko navajali prav zamujanje plače.²⁰⁷

¹⁹⁸ Prav tam, p. 703.

¹⁹⁹ Prav tam, pp. 88–107, 120–122, 128–129.

²⁰⁰ Prav tam, p. 105.

²⁰¹ Prav tam, pp. 430, 447, 453, 486, 501, 522, 552, 554, 570, 587, 635, 648, 655, 662, 665, 696, 706, 709, 764; *Diaria 1751–1756*, pp. 47, 89, 179, 184, 190, 191, 245, 254, 262, 399, 473, 741, 827–829; *Diaria 1758–1759*, p. 67.

²⁰² Gl. zapuščinski inventar iz leta 1760 (ARS, AS Inventarji, šk. 99, št. 100).

²⁰³ Klingenstein, *Mercantilism*, str. 183 sl.; Faber, *Litorale*, str. 96–100.

²⁰⁴ *Diaria 1751–1756*, p. 891.

²⁰⁵ *Diaria 1758–1759*, pp. 64–65, 231.

²⁰⁶ Prav tam, pp. 431, 446.

²⁰⁷ Prav tam, p. 419.

Dotlej trdnemu rentniku je začelo primanjkovati gotovine. Zgolj pri ženinemu stricu in podnajemniku Janezu Benjaminu Erbergu je imel že dolgo za 4000 goldinarjev dolga.²⁰⁸ Komisarji, ki so maja 1760 popisovali Raigersfeldovo zapuščino, so med aktivo našli za 9538 goldinarjev zadolžnic, kar je pomenilo 65 % vseh najdenih vrednostnih papirjev, ki jih je bilo za 14.714 goldinarjev, pretežno do državnih in deželnih institucij. Dolgoval je 4641 goldinarjev. Knjižni saldo je bil torej še visoko pozitiven – 9913 goldinarjev, a brez izgledov o poplačilu posojil in naložb.²⁰⁹ Raigersfeldova upništva so pomenila skoraj polovico knjigovodske vrednosti celotnega premoženja: po zapuščinskem inventarju je šlo za 31.756 goldinarjev bruto. Po nekem drugem seznamu je bilo vse premoženje vredno celo 39.958 goldinarjev.²¹⁰

Leta 1759 je zato z veseljem sprejel na znanje željo svaka Wolfa Danijela Erberga, da zadrži stričevo stanovanje v Raigersfeldovi hiši in mu ponudil celo hišo. Tega svaka je Raigersfeld cenil bolj od vseh drugih sorodnikov. Wolf Danijel je decembra 1759 od Raigersfelda celo odkupil nekaj menic in mu pomagal do gotovine.²¹¹ To je imelo kmalu posledice za njegovo zapuščino in sinove.

*

Raigersfeld je umrl 31. marca 1760. Glede na poslabšanje zdravja v zadnjih mesecih je bilo to pričakovano. Hudi bolezenski simptomi so se pojavili v začetku novembra 1759. Kako se je počutil zadnje tri mesece življenja, ne vemo, ker dnevnik za ta čas ni ohranjen, iz korespondence pa ni moč zaznati poslabšanja zdravja. Še dva tedna pred smrtjo v pismu sinu Maksimilijanu ni tožil nad zdravjem.²¹² Še vedno je poskušal čim bolj normalno živeti in je molčal o resnosti težav.

Dne 25. marca 1760 je zapadel v agonijo in začel blesti. Duhovnik ga je spovedal in mu podelil zakramente, spet je zapadel blodnjam, nato pa se mu je zdravje toliko izboljšalo, da je poklical svaka Wolfa Danijela Erberga, kateremu je dal prebrati prenovljena oporočna določila.²¹³ Raigersfeld je nato sinovoma podelil blagoslov, naslednji dan zapadel v agonijo ter umrl v prisotnosti sinov in sorodnic, ki so zadnje dni skrbele zanj. Pokojnika so po starem običaju pokopali že naslednji dan, 1. aprila 1760.²¹⁴ Položili so ga v erbersko grobnico poleg žene, kjer si je hranil prostor za svojo krsto.

Raigersfelda je slutnja smrti spravila k zapisu kodicila k oporoki novembra 1759. Oporoko je sestavil na Dunaju že leta 1746.²¹⁵ Nekaj reči in denarja je namenil stranskim sorodnikom, služabnikom je volil donacije v višini četrletnih plač. Svaka Wolfa Daniela Erberga je kot izvršitelja oporoke in skrbnika sina Mihaela prosil, naj prepreči, da bi se sinovi sprli zaradi dediščine. Med njih je razdelil večino ženine in svoje zlatnine. Glavni in enakovredni dediči so bili vsi sinovi – Maksimilijan, Janez Luka, Mihael in Franc Borgia. Zadnjega je Raigersfeld po splošnem običaju za klerike odpravil s tretjinskim deležem ali dvanajstino čiste zapuščinske mase.

Sinovi niso nasprotovali očetovi ideji o prodaji družinske palače stricu Wolfu Danijelu Erbergu. Navsezadnje jih na Ljubljano in stanovanje ni več vezalo veliko, skupno lastništvo zapuščine pa je oteževalo upravo s hišo. Za nameček so bili vsi v finančnih škripcih. Tako so že julija 1760 stricu prodali palačo, hlev ob obzidju in drvarnico, vključno z večino pohištva, portreti in drugimi premičninami za 20.400 goldinarjev.²¹⁶ Wolf Danijel

²⁰⁸ Prav tam, pp. 294, 581.

²⁰⁹ Prav tam, pp. 596–597.

²¹⁰ ARS, AS Inventarji, šk. 99, št. 100, pp. 5–9. Štuhec, *Besede*, str. 224.

²¹¹ *Diarja 1758–1759*, pp. 218–219, 225, 254, 258–259, 274, 275, 288–290, 293, 298, 302–303, 354.

²¹² Pismo z dne 15. 3. 1760 (fasc. 218, pp. 1753–1754).

²¹³ Mihaelovo pismo Maksimilijanu z dne 3. 4. 1760 v fasc. 218, pp. 1054–1055.

²¹⁴ Po patentu iz 13. 12. 1755 nihče ne bi smel biti pokopan prej kot v 48 urah po smrti (gl. patent z dne 9. 2. 1756 v ARS, AS Reprezentanca, šk. 176, št. 2). Ironično je, da je Raigersfeld to zahtevo upošteval pri svoji pokojni ženi 16. 11. 1752. Še novembra 1759, ko je bolehal, je celo zabičal deželnemu protomediku dr. Vidmayrju, naj nihče nikomur brez tehtnega razloga ne izda dovoljenja za predčasen pokop (*Diarja 1758–1759*, p. 569). Toda pol leta pred njim so tudi sorodnika Janeza Benjamin Erberga pokopali v isto grobnico že 28 ur po smrti (prav tam, pp. 542–543), kar priča o relativnem nespoštovanju te zakonodaje med plemstvom.

²¹⁵ Prepisa obeh dokumentov sta v fasc. 201, pp. 341–351 (oporoka) in 307–320 (kodicil).

²¹⁶ Izvirnik pogodbe je v fasc. 207, pp. 507–509. Na pp. 511–512 je popis prodanega pohištva in premičnin z dne 17. 8. 1760; vse je bilo ocenjeno na 659 goldinarjev.

Erberg je z nečaki Raigersfeldi ostal v stikih tudi, ko so se preselili v tujino. V prvih letih si je redno dopisoval z Janezom Luko, dokler ta ni odpotoval v Anglijo.²¹⁷ Neprekinjeno in najdlje je komuniciral s Francem Borgio.

Erberg je po izstopu iz službe pri deželnem sodišču leta 1763 zaživel kot zemljiški posestnik in uspešen rentnik. To mu je uspevalo in ob smrti leta 1783 je zapustil še več premoženja v Ljubljani in Dolu kot ga je podedoval od očeta. Njegov sin Jožef Kalasanc (1771–1843) je leta 1816 prodal Raigersfeldovo hišo za 16.000 goldinarjev in 100 dukatov, kar je ustrezalo njeni vrednosti ob Raigersfeldovi smrti.²¹⁸ Očitno je hiša v dobrega pol stoletja izgubila precej sijaja, čeprav je Kalasanc leta 1798 prenovil vsaj fasado. Kalasanc se je z družino že prej raje zadrževal v Dolu, po letu 1804 pa je kot dvorni komornik in v letih 1809–1814 kot vzgojitelj prestolonaslednika nadvojvode Ferdinanda večinoma živel na Dunaju.²¹⁹

Wolf Danijel je v hiši pustil vse Raigersfeldove podnajemnike in naselil nove, med katere so se odtlej umeščali še nečaki Raigersfeldi. Raigersfeldi zaradi odsotnosti v naslednjih letih veliko prostora v hiši niso potrebovali in so se kmalu izselili. V naslednjih dveh stoletjih so se hišni lastniki hiše na Mestnem trgu 17 večkrat zamenjali. Od leta 1952 ima tam prostore Slovenski gledališki muzej, ki je od leta 2014 v sestavi Slovenskega gledališkega inštituta. Pred nekaj leti obnovljeno poslopje danes spet sije, res pa ne po Raigersfeldovem načrtu in željah.

²¹⁷ Janezova pisma z dne 6. 9., 11. 9. in 30. 10. 1761 ter 7. 6. 1762 so v fasc. 40, pp. 1726–1730, 1734–1735, 1738–1744.

²¹⁸ Kupec je bil ljubljanski trgovec Janez Krstnik Aichholzer. Overovljen prepis kupoprodajne pogodbe z dne 25. 1. 1816 je v fasc. 2.

²¹⁹ Uršič, *Jožef Kalasanc Erberg*, str. 196–197.

O DNEVNIKIH

ZASNOVA, VSEBINA IN VIDEZ DNEVNIKOV

Raigersfeldova obsedenost z dokumentiranjem skoraj vsega, s čimer se je v življenju srečal, je bila posledica vzgoje, pridobljenih delovnih navad in značaja, deloma pa je bila tudi posledica mladostnega spremljanja očetovega knjigovodskega dela. O tem smo bolje poučeni šele od njegovega dvaindvajsetega leta, tik preden je stopil v prvo službo. Med službovanjem je redno poročal nadrejenim in shranjeval prejeta navodila ter prepise svojih poročil. V tem je celo pretiraval: ko je npr. januarja 1740 odšel kot komisar v Trst, je na Dunaj pošiljal obsežna tedenska poročila, njihove prepise pa skupaj s prejetimi pismi in njihovimi prepisi (sic!) hranil v svojem arhivu.

Drugače je bilo z dokumentiranjem zasebnega življenja. Dnevniškega popisovanja se je lotil že v mladosti. Sin Franc Borgia je ob svoji smrti leta 1800 poleg še danes ohranjenih očetovih dnevnikov posedoval tudi njegove dnevnike iz let 1725–1728 in 1734. Drugi izpred leta 1740 pa morda niso več obstajali, saj je že Raigersfeld v »Journalu« iz leta 1739 obžaloval nevestnost pri pisanju; najbrž je mislil predvsem na njihovo hrambo.²²⁰ To še posebej velja za čas pred letom 1725. Ti zapiski, če so obstajali, so bili že ob nastanku fragmentirani, vsebinsko skopi in neurejeni, kar je priznal v dnevniškem fragmentu iz leta 1738 in v »Journalu«.

Bolj kot dnevniškemu zapisovanju je bil Raigersfeld v mladih letih naklonjen retrospektivnemu zapisovanju družinske in avtobiografske kronologije. Okoli leta 1732 ali malo pozneje je spisal avtobiografsko kroniko, ki jo je naslovil *Kurze Nachricht*. Na 62 straneh je povzel pomembnejše dogodke od svojega rojstva (1697) do prve velike osebne prelomnice, imenovanja za asistenta pri tržaški Intendanci leta 1731 ter za komisarja pri regulaciji notranjeavstrijskih mitninskih tarif leta 1732. Zapis je zasnoval kot družinsko spominsko knjigo, ki naj bi jo kasneje nadaljeval sam ali pa potomci. Ne eno ne drugo se ni zgodilo, saj ni kronike nihče nikoli niti malo dopolnil.²²¹

Celoten zapis obsega šest sešitkov po pet pol (deset folijev) in dva prosta folija. Tudi na zunaj izraža reprezentančnost: platnic sicer zvezek nikoli ni imel, papir pa je kakovosten, bel in fin. Pisava kronike je lepa, skoraj kaligrafirana nemška kurziva, kakršno je Raigersfeld uporabljal le izjemoma, besedilo pa nima naknadnih popravkov. Ker je v kroniki podrobno opisal in datiral dogodke izpred desetletja ali dveh, je gotovo, da se je oprl na zasebne zapise, ne le na službeno korespondenco iz obdobja, ko je delal za Orientalno družbo.²²² Formalno so ga k pisanju poročil zavezovala družbina pravila, kot je mogoče razumeti v inštrukciji za odpravo na Portugalsko leta 1723.²²³ Zato je lahko Raigersfeld najbolj podrobno popisal prav portugalsko ekspedicijo.

Za datume dogodkov, ki se jih med pisanjem ni mogel več spomniti ali jih v drugih zapisih ni našel, je za sicer nikoli napravljena dopolnila pustil v besedilu prazen prostor. K zvezku je priložil še folij z izvlečki iz

²²⁰ *Journal*, p. 1.

²²¹ *Kurze Nachricht*, p. 1.

²²² Gl. kopijo poročila z dne 9. 5. 1723 za družbo glede potovanja v Italijo (fasc. 193, pp. 1006–1017), ki jih opisuje tudi v »Kurze Nachricht« (p. 21). Gradivo o Raigersfeldovem poslovanju z Orientalno družbo je večinoma zbrano v fasc. 193.

²²³ Fasc. 193, pp. 871–886.

izgubljenega dnevnika iz leta 1725. Ta zapis vsebuje podroben opis prvega srečanja z bodočo ženo v Ljubljani ter njunih (pred)zaročnih opravil v naslednjih mesecih. Na izvor zapisa je opozoril s pripisom *Extract aus meinen diariis*.²²⁴

Leta 1725 je zapustil Orientalno družbo, se vrnil v Ljubljano in se tam zaposlil, za družino pa kupil hišo. Gotovo je pisal dnevnik, a do leta 1735 ni ohranjen niti en zapis. Iz časa službovanja v Intendanci po letu 1732 je ohranjen droben fragment, ki ga je napravil v Trstu avgusta 1735. Zapis na enem foliju je kasneje dobil registraturni oziroma arhivski pripis *Ad Tergestina*, ker je bil arhiviran med Raigersfeldove tržaške spise.²²⁵ Domnevamo lahko, da v tistih letih dnevnika ni pisal vsak dan, saj ni imel jasnega koncepta, kaj sodi v vanj in kaj ne. Zato je v fragmentu nekaj povsem nekoristnih vesti, ki bolj kot na zanimanje za pomorstvo, cene in mere s slučajnostjo in obliko kažejo na piščevo z dolgočasnost.

Drugačen izgled in vsebino imajo dnevniški zapisi, ki jih je napravil na Dunaju med 8. avgusta in 25. septembra 1738. Kratke in neurejene zapiske, ki zadevajo le pripravo poročila za Dvorno komoro o notranjeavstrijskih mitninskih tarifah, je pisal v jezi na predpostavljene, kar je mogoče razumeti že iz uvodnih povedi. Te zapise je kasneje uvrstil na konec (pp. 42–46) tankega zvezka z naslovom *Nota*. Na naslovnici je še kasneje dodan naslov *Gedanken Franz Heinrichs von Raigersfeld, 1732*. Zvezek je namreč avgusta 1732 začel polniti s prebliski, ki naj bi mu služili pri delu in izdelavi elaboratov v Trstu; v glavnem so iz leta 1732.²²⁶ Zvezčič je bil kasneje priključen (a ne zvezan) k obsežnemu zvezku z dosjeji *Notata Raigersfeld I*.²²⁷

Za redno, poglobljeno pisanje dnevnika se je odločil šele v zgodnji jeseni 1739, ko je postal svetnik Avstrijske dvorne komore. Glede na značaj, navade in presojanje osebnega statusa je bila odločitev skoraj pričakovana: imenovanje je imel za tako veliko karierno prelomnico, da je bilo vredno sistematično opisovati svojo kariero. To ni bil edini, sploh pa ne najintimnejši razlog.

Najprej je napisal prolog, kjer je razložil svojo dnevniško paradigmo. Zapis je naslovil z *Journal*.²²⁸ Zapisa ni datiral, je pa omenil, da so njegovi spisi raztreseni med Trstom, Ljubljano, Gradcem in »tu na Dunaju«.²²⁹ Torej je »Journal« gotovo napisal na Dunaju, kamor je prišel šele leta 1739, po več letih službovanja v Trstu in Gradcu (1731–1738). To obdobje je bilo v službi polno težav.²³⁰ Da je »Journal« res nastal šele po septembru 1738, potrjuje tudi obžalovanje v omenjenem dnevniškem fragmentu iz poznega poletja 1738, da ni že prej popisal vseh težav pri regulaciji mitninskih tarif.²³¹

Datacijo »Journala« omogočajo še materialni indici. Pole je pripravil podobno kot tiste za dnevnik iz let 1739–1740; enaki sta format in lepa pisava, ki pa je manj svečana kot v družinski kroniki. Sočasni nastanek dnevnika iz let 1739–1740 in »Journala« potrjuje enak vodni znak na papirju obeh – lik cvetlice s tremi listi med črkama C in R. Papir za kroniko »Kurze Nachricht« ima drug znak – žezlo znotraj kroga. Raigersfeld je bil nadpovprečen potrošnik papirja in se je sodeč po vodnih znakih in kvaliteti papirja, z njim oskrboval iz več papirnic in sočasno uporabljal papir različnih provenienc.²³² Zadnjih šest folijev »Journala« je bilo kasneje odrezanih, zato domnevam, da so vsebovali oris njegove kariere med letoma 1732 in 1739. V taki obliki je »Journal«

²²⁴ *Kurze Nachricht*, p. 42. Prepisani pagini tega folija sta bili ob zadnji ureditvi fonda in ločeni od kronike in oštevilčeni kot pp. 102 in 103; danes sta v istem fasciklu.

²²⁵ *Diaria 1735*, pp. 630–631.

²²⁶ Vodni znak vseh folijev v zvezku ima za podobo oval s tremi horizontalno razvrščenimi pari majhnih krogov.

²²⁷ ARS, AS Rokopisi, I/47r.

²²⁸ *Journal*, pp. 1–8.

²²⁹ Prav tam, p. 8.

²³⁰ Prav tam, pp. 7–8.

²³¹ ARS, AS Rokopisi, I/47r, p. 42.

²³² Tudi po zadnji ustalitvi v Ljubljani leta 1747 je dnevnike pisal na kvalitetnem tanjšem belem papirju italijanske oziroma beneške provenienc, ki ga je dobival iz Trsta in Benetk (*Diaria 1746–1750*, p. 797). Pisarniški papir je kupoval tudi od lokalnih proizvajalcev: maja 1747 je kupil eno rizmo (okoli 500 listov) papirja od žužemberškega papirničarja Antona Nikla, ki je kasneje oskrboval tudi kranjsko Repräsentanco. Leta 1756 je Antona nasledil sin Dizma (Šorn, Starejši mlini, str. 92, Antonovi vodni znaki so na str. 107–108). Marca 1750 in decembra 1752 pa je kupil še beneški papir. Kasneje je še uporabljal Niklov papir in nekaj teh pol je januarja 1759 podaril obiskovalcu (*Diaria 1746–1750*, pp. 281–282, 690; *Diaria 1751–1756*, p. 385; *Diaria 1758–1759*, p. 347). Debelejši Niklov papir je uporabil knjigovez za vezne liste pri vezavi dnevnikov iz let 1751–1756, ko jih je nalepil na notranjo stran kartonastih platnic. Dnevnik 1758–1759 je Raigersfeld pisal na enakem papirju, kot ga je uporabil za prepise pisem dunajskim uradom iz let 1740–1759.

smiselno nadaljeval kroniko »Kurze Nachricht«. Možno pa je, da odrezani foliji sploh niso bili popisani ali pa jih je Raigersfeld kasneje odrezal, ker so imeli preveč občutljivo vsebino.

V »Journalu« je Raigersfeld razložil razloge, cilje in pomen dnevniških zapisov. Nato je kratko orisal kariero v luči spopadanja z nasprotniki po letu 1732. Potožil je, da mu je neredno delanje zapiskov, ki jih je na potovanjih opuščal in spet začel, povzročalo težave pri delu. O nekaterih dogodkih je celo povprašal znanca, a vseh ni mogel zanesljivo datirati. Zato se je odločil, da bo odslej, kolikor mu bo le dopuščal čas, dogodke zapisoval za karierno namene, brez ozira na red oziroma strukturo in slog. Zapiski bodo koristni za vsakogar, predvsem pa za potomce, ki bodo dobili vpogled v njegovo življenje. Spoznali bodo razloge za odločitve in dobili poduk o življenjskih zakonitostih. Zase je vedno verjel, da ima nadpovprečne izkušnje.

Podobne misli je kasneje ponovil v dveh »rapsodijah« in eni »refleksiji«, ki imajo filozofsko-esejistični značaj in so nastale v zgodnjih 40. letih,²³³ ter v enem od nedokončanih genealoških koledarjev rodbine Raigersfeld.²³⁴ Do smrti je napisal še kratke refleksije o politiki in morali.²³⁵ Te zapiske je dajal v branje le najbolj zaupnim prijateljem.²³⁶ V nekaterih zapiskih je zato imena oseb in krajev zašifiral. Razmeroma enostavne šifre v obliki anagramov je pozoren bralec kasneje razrešil in s svinčnikom pripisal prava imena. Tudi v teh zapisih je poudaril spominski in pragmatični cilj, da bi potomci videli, v kakšnih časih je živel, o čem je razmišljal, kakšne poti je ubiral in kakšna usoda ga je doletela. Vse pa v njegov spomin in poznavanje življenjske usmeritve, nikakor z namenom škodovati komur koli: »Ne trdim, da sem bil od mladosti zahteven, zato sem spregledoval bistvo. Od mladosti me ni veselilo nič, kar ni bilo dobro, in za to sem si prizadeval. Potem pa, ko so me slabi ljudje ovirali in nisem dobil zaščite, sem spoznal tudi slabo plat sveta, intrige itd. ... Te refleksije, ki sem jih napravil brez reda kot rapsodijo, naj potomci uporabijo za lastne refleksije.« (Take razloge so v tistem času izpričevali tudi drugi pisci memoarskih zapiskov; op. D. K.²³⁷) Opozoril je še, da so dobre zamisli Božja inspiracija, ki pa jih ni mogoče vedno takoj udejanjiti. Vsi ljudje imajo zamisli, ki jih nadgrajujejo z novimi premisleki in izkušnjami (refleksijami). Ideje pa je treba zapisati, ker človek ne pozna svoje usode, saj sicer nanje pozabi ali prej umre. »Bog mi je priča, da teh zapisov nisem napravil iz sovraštva, marveč le za svoj spomin in da bi čim bolj služil javnemu,« je še zapisal v enih od »refleksij«. Dejstva, da je na pisanje dnevnika vplivala tudi popularizacija dnevniškega zapisovanja, ki je v avstrijskih deželah zacvetela sredi 18. stoletja, ni omenil.²³⁸

Raigersfeldovo pisanje dnevnikov je imelo torej tudi avtoterapevtski značaj, kar pravzaprav velja za večino piscev osebnih dnevnikov. Pomemben vzgib za opisovanje življenja (ne le esejistično-filozofskih refleksij) so bila namreč številna razočaranja, ki jih je v službah doživel v Trstu in na Dunaju v letih 1732–1739. Tudi v »Journalu« je omenil nekatere okoliščine sporov in neupravičenost obtožb, ki so ga doletele in ga še bodo. Sinove je hotel posvariti pred kariernimi sopotniki, ki jih je imel za slabe in se jim je treba izogniti, pa tudi na tiste, ki so ga podpirali in jim je zato zaželel vse najboljše na tem in onem svetu. S tem je sinovom želel dati smernice za njihove kariere.²³⁹

Takoj po dokončanju »Journala« je začel redno pisati dnevnik, ki ga je v drugih spisih običajno poimenoval z latinskim *Diaria*, redkeje nemško *Tagebuch*. Medtem ko dunajski zapisi pred začetkom januarja 1740²⁴⁰ še

²³³ V fasc. 195 so *Rapsodien verschiedener meiner Gedanken über den jezigen Lauff der Welt mit denen darüber gemachten politischen und moralen Reflexionen* (pp. 54–72), *Vicissitudines mundi oder Reflexionen über der menschlichen Glück* (pp. 73–85) in *Reflexiones über das Policy- und Commerciën-Wesen* iz leta 1744 (pp. 271–328).

²³⁴ Ta biografija, ki se začne in konča z Raigersfeldovimi starši, je v fasc. 201, pp. 443–446, lapidarni podatki so še na pp. 447–476.

²³⁵ Naslov teh zapiskov je *Register über einige von mir entworfene reflexiones* (fasc. 195, pp. 94–108).

²³⁶ Februarja 1746 je na Dunaju eno od refleksij obljubil Janezu Seifridu grofu Herbersteinu, a proti grofovi »kavalirski obljudi«, da jih ne bo nikomur drugemu pokazal niti prepisal (*Diaria 1746–1750*, p. 11). Šlo je za *Reflexiones über das Policy- und Commerciën-Wesen* iz leta 1744 (fasc. 195, pp. 272–328).

²³⁷ Npr. Karl grof Zinzendorf (Lebeau, *Die Tagebücher*, str. 799).

²³⁸ Maťa, *Tagebücher*, str. 771–772.

²³⁹ *Journal*, pp. 5–8.

²⁴⁰ V popisu Raigersfeldovega arhiva je Ema Umek zapisala, da ima ta dnevniški fragment 179 strani (Umek, *Erbergi* 2, str. 428). V resnici jih je ohranjenih le 40. V popisu fasc. 199 je omenila tudi dnevnik za čas med 25. 4. 1740 in 23. 3. 1760 (Umek, *Erbergi* 2, str. 428). Vendar gre za prepise izbranih osebnih, poslovnih in službenih pisem različnim naslovnikom. Prepise pred letom 1750 je napravil sam Raigersfeld, mlajše pa predvsem Raigersfeldovi tajniki. Glede na podobno obliko (zrcalo) in izvirno paginacijo teh prepisov je očitno, da so bili šele po njegovi smrti zvezani v kodeks, tako kot enako zasnovana kodeksa s prepisi korespondence v knj. 159 (za leta 1722–1732) in 160 (za leta 1732–1740).

pričajo, da je opisal vsa službena srečanja in pogovore, zapisi med 6. januarjem in 3. marcem 1740 kažejo, da sta skrbnost in vnema začasno uplahnili. Razlog je jasen: v Trstu je bil tedaj zasut z delom in ni imel časa še za zasebne pisarije.²⁴¹ Iskanje dnevniškega modela v tistem času se kaže tudi v zunanjem izgledu: najstarejši fragment s konca septembra 1739 na enem foliju²⁴² je še zapisan v starem duhu v dveh stolpcih in z neskrbno pisavo, različnimi peresi in črnili,²⁴³ z veliko okrajšavami in kraticami. Bolj skrbni so zapisi od 1. oktobra 1740 dalje.²⁴⁴ Dnevnik iz let 1746–1756 in 1758–1759 pa imajo skoraj enak zunanji izgled.

Raigersfeld je dobro premislil, kaj bo zapisal. Struktura zapisov je enotna: dnevni dogodki so razdeljeni v jutranji, opoldanski, popoldanski in večerni čas. Vsak del dneva je večinoma v svojem odstavku, v krajših zapisih pa so vsi dnevni dogodki lahko skupaj. Kar se je zgodilo ponoči, je zapisal naslednji dan, a opozoril, da gre za dogodek iz prejšnjega dne. Pri povzemanju dogodkov je bil včasih natančen, saj je npr. zapisal denarne vsote, osebna imena, vrstni red dogodkov, podrobnosti itd. Zdi se, da je take zapise napravil takoj zatem, ko jih je doživel, slišal ali videl. Če pa se mu ni zdelo vredno, je tudi pomembne dogodke povzel le z nekaj besedami. Da ni (več) delal osnutkov, ki bi jih nato uredil in prepisal v dnevnik, pričajo drobni sproti vrinki in popravki, ki jih ne bi bilo, če bi prepisoval s predlog. O tem se lahko prepričamo iz »Journala« in »Kurze Nachricht«, v katerih je pisava primer kaligrafranega zapisa na en mah. Za opis dnevniških dejavnosti je včasih porabil le vrstico, drugič kratek odstavek, včasih pa celo stran ali več strani. V povprečju pa je do leta 1759 dogodke enega dneva zapisal na okoli pol strani.

Dnevnik je pisal na papirne pole folio formata, ki jih je poprej zamejil z »zrcalom«: s svinčnikom je zarisal vertikalna robova na obeh straneh; za ohranjanje ravnih vrstic je uporabljal linirano podlogo. Pisava ni kaligrafska, marveč subjektivizirana čistopisna pisarniška kurziva s številnimi okrajšavami, brez pretiranega varčevanja s prostorom oziroma papirjem. Pri zapisih s potovanj pa ni mogel biti tako skrben: pisava je grša, vrstice niso ravne, pogosteje je pisal s topim peresom in svetlejším črnilom; tudi jezikovno (v gramatiki, ortografiji in sintaksi) ta besedila niso tako dodelana.

Kasneje je dal popisane dnevniške pole zvezati in opremiti s platnicami. To je storil, ko se jih je nabralo dovolj (približno 450 folijev) in so se končala z 31. decembrom leta 1750 in 1756. Nekatere svoje zapise je dal vezati že prej, zagotovo je to npr. storil 28. aprila 1750,²⁴⁵ dne 8. januarja 1753 pa mu je knjigovez prinesel zvezano *livre de memoire* – najbrž njegove dnevnik iz let 1746–1750.²⁴⁶ Pozneje so dobili knjižno obliko še dnevniški zapisi iz let 1751–1756. Oba kodeksa imata še danes izvirno »Raigersfeldovo« vezavo.²⁴⁷ Dnevnik iz let 1757–1759 pa so bili morda že za časa Raigersfeldovega življenja (tj. med 1. januarjem in 31. 3. 1760) pripravljeni za vezanje, o čemer pričča 30 že napravljenih začasnih sešitkov oziroma leg. Kasneje kodeks ni bil dokončno zvezan, za nameček so se izgubili vsi zapisi za leto 1757, ki jih je moralo biti za približno 100 folijev.²⁴⁸ Izgubile so se tudi vse pole z zapisi iz leta 1760, saj je Raigersfeld dnevnik vsaj do začetka marca gotovo še pisal, morda še en teden pred smrtjo 31. marca 1760. Teh pol pa zaradi obsega najbrž ni več predvidel za kodeks za leta 1757–1759, marveč za nov kodeks z zapisi od leta 1760 naprej.

V nasprotju z zunanjim izgledom dnevnikov Raigersfeld ni bil vzoren ne v jezikovnem smislu ne v nemščini, ki je bila njegov prvi govorni in pisni jezik. Prav vsi njegovi sproti in reflektivni zapisi, ne le dnevnik, kažejo številne pravopisne napake, ki jih je več, kot bi jih pričakovali od izobraženega svetovljana in visokega uradnika. Morda je bila to posledica dolge odsotnosti iz avstrijskih dežel v mladosti, izobraževanja zunaj nemškega

²⁴¹ O tem priča napačna datacija nekega zapisa iz marca 1740, ko je najprej napisal *in Wien* ter takoj popravil v *in Triest* (*Diaria 1739–1740*, p. 671). Očitno je najprej uporabil dunajsko datacijo prejšnjega zapisa.

²⁴² *Diaria 1739–1740*, p. 632.

²⁴³ Črnila je morda izdeloval kar sam, saj je v rokopisu *Notata I* (ARS, AS Rokopisi, I/47r, *Notata I*, p. 46) zapisal tudi recepturo za izdelavo: sestavine so gumij, vitriol, pepel, galica in voda ali belo vino.

²⁴⁴ *Diaria 1739–1740*, pp. 633 sl.

²⁴⁵ *Diaria 1746–1750*, p. 716.

²⁴⁶ *Diaria 1751–1756*, p. 392.

²⁴⁷ Vezava obeh knjig je skoraj enaka: imata hrbitišče iz svetlorjavega usnja, platnice pa iz kartona z barvnimi vzorci. Zunanji vogali platnic so zavarovani s trikotnimi usnjenimi zaščitami. Platnice kodeksa št. 166, predvsem pa hrbitišče kodeksa št. 165 (ta je razpadel na dva približno enaka dela) so močno poškodovani, a so na obeh hrbitiščih še vidni sledovi Raigersfeldovih ali Erbergovih arhivskih signatur.

²⁴⁸ Arnold Luschin von Ebengreuth pa je menil, da je bil dnevnik za leta 1758–1759 nekoč poseben »zvezek« (Luschin, *Die Sammlungen*, str. 101).

kulturnega območja in službovanja v romanskih deželah. Navsezadnje imajo njegova zasebna pisma očetu iz 20. let 18. stoletja še slabši jezik kot dve ali tri desetletja mlajši dnevnikarji. Lahko se vprašamo, ali ni bila podobno povprečna tudi njegova pogovorna nemščina. Njegovi uradni spisi (zlasti dopisi dvornim uradom) so seveda zapisani v lepšem jeziku, brez preobilice kratic in okrajšav. Pri tem so mu bili v pomoč koncipisti, ki so lahko tudi bolje obvladali standardno uradniško pisno komunikacijo.

Tu velja opozoriti, da je Raigersfeld v dnevniku in drugih spisih pogosto rabil francoske pa tudi latinske, italijanske, angleške in slovenske besede, skovanke, izposojenke, fraze in cele povedi. V dunajskem obdobju si je največ pomagal s francoščino, z italijanščino pa predvsem v tržaškem in goriškem obdobju leta 1746. Ta kulturno-jezikovni transfer je bil v skladu s tedaj običajnim oblikovanjem samoreprezentacije in izkazovanjem svetovljanstva, vendar je bil v Raigersfeldovih zasebnih spisih morda še izrazitejši kot pri sodobnikih iz njegovega socialnega okolja.²⁴⁹

USODA DNEVNIKOV PO LETU 1760

Raigersfeld je dnevnike do smrti hranil v svojem kabinetu in jih zunaj ožje družine nikomur ni dajal v branje. Po določilu oporoke iz leta 1746 dediči ne bi smeli razdeliti njegove knjižnice (in tudi ne arhiva); enako določilo je tudi v kodicilu iz leta 1759. Knjižnica je leta 1760 štela že 2000 naslovov in je bila druga največja zasebna knjižnica v deželi; presegala jo je le knjižnica knezov Auerspergov v Ljubljani.²⁵⁰ Skupaj z rokopisi in spisi bi morala ostati pri najstarejšem sinu Maksimilijanu, ki bi kot upravljavec arhiva moral poskrbeti tudi za očetove »pravne memoriale«, ki so govorili o njegovih zaslugah, prestanih intrigah in škodi v službah. Eno od teh spomenic bi moral poslati kraljici Mariji Tereziji, da bi Raigersfeld od nje dobil vsaj posmrtno zadoščenje.²⁵¹ To se skoraj gotovo ni zgodilo. Očetove službene spise v tekočih zadevah pa je šele nekaj mesecev po smrti s pristankom sinov in na željo Repräsentance odnesel nek uradnik.²⁵²

Varuštvo Raigersfeldovega spomina se je proti pokojnikovi volji zavoljo nenavadnih življenjskih okoliščin njegovih sinov, kmalu spremenilo. Sploh pa sinovi očetovih spisov niso imeli za tako koristne, kot si je oče vedno zamišljal. Zaradi svojih nenehnih selitev jih niso imeli časa urejati, varovati, kaj šele prebirati. Najstarejši sin Maksimilijan je bil dolgo častnik in je veliko let preživel v tujini. Čeprav mu ne gre odrekati smisla za tiskano besedo (v pisnih očetih je med študijem na Dunaju in še pozneje v Trstu rad omenjal prebiranje knjig),²⁵³ iz tujine ni mogel skrbeti še za očetovo zapuščino. Zase je iz očetovega knjižničnega korpusa izločil nekaj knjig, ki jih je skupaj s svojimi nakupi prenašal med svojimi službenimi postajami. Po upokojitvi in ustalitvi v Ljubljani so seveda ostale v njegovi knjižnici.²⁵⁴ Očetovih rokopisov se ni dotikal in jih ni nikoli imel pri sebi, saj jih ne omenjata ne njegov zapuščinski inventar ne licitacijski seznam knjig.²⁵⁵ Ker z ženo Terezijo († 1796) nista imela

²⁴⁹ Tej problematiki na Kranjskem v 18. stoletju se je v zadnjem času podrobno posvetil Marko Štuhec (Štuhec, *Iz Lesc v Ljubljano*, str. 329–337).

²⁵⁰ Štuhec, *Besede*, str. 255–256. Popis Raigersfeldove knjižnice, ki so ga komisarji napravili ob popisovanju zapuščine po smrti, ni ohranjen.

²⁵¹ Prepisa oporoke in kodicila sta v fasc. 201, pp. 341–351 in 307–320.

²⁵² Omemba v zapuščinskem inventarju iz leta 1760 (ARS, AS Inventarji, šk. 99, št. 100).

²⁵³ Npr. v pismu z dne 19. 8. 1754 (fasc. 214, pp. 854–857).

²⁵⁴ V inventarju »ekipaže«, ki ga je napravil pred odhodom iz Prage marca 1760 (popis je priložil pismu očetu z dne 10. 3. 1760, kjer je omenil tekoče izdatke), je poleg vse mogoče opreme, posodja, oblačil in kuhinjskih pripomočkov tudi več knjig, ki jih je imel v dveh stanovanjih; veliko reči je tam izgubil in odpisal (fasc. 214, pp. 1402–1407).

²⁵⁵ Prepisa zapuščinskega inventarja in licitacijskega seznama sta v fasc. 200, pp. 248–253 in 461–472. Gl. tudi nedatiran in nepopoln seznam knjig (zajema le knjige od zapisne številke 153 do 260) Maksimilijana in Janeza Luke (fasc. 124, pp. 394–397). Seznami v lasti obeh bratov vsebujejo več knjig iz 16. in 17. stoletja. Za nekaj od teh je skoraj zanesljivo, da jih je kupil in imel že oče, npr. *London Magazine* iz let 1741 in 1742, tri numizmatične zvezke Johannesa Mulena iz let 1684, 1698 in 1703 in še eno numizmatično delo iz leta 1685, ilustrirano špansko izdajo Cervantesovega Don Kihota, Neukirchov nemški prevod Telemahovih dogodivščin François Fénélon iz leta 1727. Podobno smemo domnevati za mnoge knjige, ki so imele letnico izpred leta 1760, saj je njihova vsebina odsevala Raigersfeldovo zanimanje za pravo, zgodovino, geografijo, gospodarstvo, arhitekturo, umetnost in klasično literaturo, manj pa za vojaško-tehnične in naravoslovne zadeve, ki so najbolj zanimale Maksimilijana.

otrok, so njegovo premoženje skupaj z vsaj 403 knjigami leta 1802 dedovali otroci strica Wolfa Danijela Erberga: polovico bratranec Jožef Kalasanc Erberg (1771–1843) ter polovico njegovi sestri Primitiva baronica Kaiserstein in Margareta grofica Hohenwart (vsaka po četrtino). Že leta 1800 je Maksimilijan predal Kalasancu zbirko slik, načrtov, zemljevidov in grafik.²⁵⁶ V oporoki pa se je bratu Janezu Luki opravičil, češ da mu njegove skromne zapuščine res ne kaže pošiljati v tujino (London).²⁵⁷

Tako je uradni varuh očetovega spomina, knjižnice in zapisov kmalu po letu 1760 postal Raigersfeldov drugi najstarejši in bolj izobraženi sin Janez Luka. Ker tudi on ni dolgo ostal v Ljubljani in je od leta 1766 do smrti leta 1819 neprekinjeno živel v Angliji, o prenosu očetovega arhiva in knjižnice tja iz praktičnih in pravnih razlogov ni mogel niti razmišljati. Za upravljanje je po letu 1770 določil brata Mihaela, ki se je tedaj s šolanja na Dunaju vrnil v Ljubljano. Ker je ta že leta 1774 odšel v Galicijo in se v Ljubljano spet vrnil šele leta 1779, je Maksimilijan vmes nadziral knjižnico in arhiv v Mihaelovem stanovanju, ki je bilo tedaj poleg Maksimilijanovega v bivši očetovi hiši. Hišo so bratje sicer že julija 1760 prodali stricu Wolfu Danijelu Erbergu, ki pa jim je prepustil nekaj sob v najem. O Mihaelovem upravništvu priča pismo, ki ga je poslal Maksimilijanu leta 1776 iz Lvova: v njem brata pouči, kje sta spravljene neka iskana knjiga in očetova oporoka (soba, omara, polica, fascikel), in obžaluje, da očetovih spisov še ni utegnil urediti.²⁵⁸

Samski Mihael je umrl že leta 1783, premoženje pa zapustil ostalim trem bratom. Njegova oporoka in zapuščinski inventar ne omenjata očetovega arhiva in rokopisov, saj z obojim formalno niti ni razpolagal. V zapuščinskem inventarju je med več deset njegovimi knjigami največ pravniških. Nekatere so bile nekoč najbrž očetove,²⁵⁹ Mihael pa jih je kot karierni politik in pravnik edini od bratov res rabil.

Po navedbi tedanjega protokolista pri gorenjski kresiji Antona Tomaža Linharta iz leta 1784 je Mihael veliko knjig že leta 1774 poklonil novi Licejski knjižnici, ki so jo osnovali s knjižničnimi preostanki iz pogo-relega jezuitskega kolegija ter z zasebnimi donacijami. Mihael je bil tedaj član šolske komisije.²⁶⁰ Linhartova navedba kronološko in vsebinsko ni povsem točna: do uradnega prenosa večine Raigersfeldove knjižnice je prišlo šele leta 1781, ko je Mihael na zahtevo brata Janeza Luke kot njegov pooblaščenec sklenil pogodbo s kranjskim Deželnim glavarstvom, da knjige dobi Licejska knjižnica v Ljubljani s pridržkom nadaljnega lastništva Janeza Luke. Ta bi smel knjižnico na svoje stroške kadar koli vzeti nazaj.²⁶¹ Janez Luka in njegovi angleški potomci tega seveda niso nikoli storili in knjige so ostale v državni lasti.

In rokopisi? Ti formalno niso bili del knjižnice in jih noben uradni akt ni omenjal. Mihael je izvršitelju oporoke Janezu Nepomuku pl. Busetu volil le svojo »zbirko spisov in rokopise«, med katerimi ni bilo očetovih dnevnikov in drugih zasebnih rokopisov. Zbirka je obsegala za en sam fascikel spisov iz politične pisarne, predvsem patentov, resolucij in pisarniških aktov. Večji del očetove rokopisne zapuščine je tako po letu 1783 ostal pri Maksimilijanu, dokler ni zanjo leta 1788, ko se je po letih odsotnosti vrnil v Ljubljano, poskrbel brat Franc Borgia.

Izobraženi in razgledani Franc Borgia je najbrž najbolje razumel pomen in namen očetovih dnevnikov, spisov in arhiva. Od vseh bratov je imel največ smisla za pisanje in bil v tem smislu najbolj podoben očetu. Sam je npr. spisal daljšo kroniko o svojem potovanju po Italiji in Nemčiji v letih 1776–1780.²⁶² Dobro je skrbel za svoj arhiv, ki je v glavnem še danes ohranjen – v nasprotju z arhivi njegovih bratov.²⁶³ Franc pa je

²⁵⁶ V fasc. 76 je popis zemljevidov, načrtov in portretov, ki ga je Jožef Kalasanc napisal 9. 9. 1800. Popis vsebuje tako lastnino Franca Henrika kakor tudi Maksimilijanove mlajše pridobitve (portreti vladarjev, vojskovodij, politikov s konca 18. stoletja).

²⁵⁷ Prepis oporoke z dne 19. 7. 1800 je v fasc. 201, p. 245.

²⁵⁸ Pismo z dne 11. 1. 1776 (fasc. 218, p. 1162).

²⁵⁹ ARS, AS Inventarji, šk. 96, št. 138, pp. 3–8. Dva prepisa Mihaelovega zapuščinskega inventarja sta v fasc. 200, pp. 285–289 in 291–293. Dva prepisa oporoke z dne 24. 4. 1783 sta na pp. 424–425 in 474–475.

²⁶⁰ Schmidt, *Zgodovina šolstva*, str. 177; Berčič, *Instrukcija*, str. 17; Kodrič Dačić, *Knjižnice*, str. 354–356, 359.

²⁶¹ Gl. dopis Deželnega glavarstva Mihaelu z dne 20. 8. 1781 (fasc. 207, pp. 518–520).

²⁶² Fasc. 208, pp. 1–161.

²⁶³ Karierni dokumenti Franca Borgie so v fasc. 200 (pp. 424–442) in 202 (pp. 907–1060). V fasc. 208 so njegovi študijski zapisi (pp. 163–283), kronika za leta 1776–1780 (pp. 1–161), sodni spisi (pp. 283–403), zdravniški recepti (pp. 423–496) in obračuni (pp. 498–1043). Cerkvenoupravno, študijsko, moralnoteološko in sodno gradivo iz njegovega časa je v fasc. 180 (pp. 57–729, 800–865), 181 (pp. 4–67, 675–749), 182 (vse), 183 (vse) in 209 (vse). V fasc. 210 so njegovi teološki rokopisi, v fasc. 206 in 211 pa teološke in zgodovinske skripte. V fasc. 215, 216 in 217 so prejeta pisma; nekaj jih je še v fasc. 200 (pp. 367–423) in 202 (pp. 1061–1075).

tudi vsaj za silo uredil in popisal očetov arhiv.²⁶⁴ Morda je bil celo edini sin, ki je izpolnjeval očetov motiv pri pisanju dnevnikov – zanesljivo jih je prebiral, morda jih je tudi vse prebral. O tem govori kratek pripis na zadnji strani sešitka dnevnika za leti 1739–1740, ki ga je napravil 19. februarja 1788, ko je bil svetnik cerkvene komisije in šolski inšpektor pri tržaškem guberniju, a se je že odpravljaj službovat v ljubljansko škofijo. V pripisku je poudaril, da so očetovi dnevniški zapisi »pomembni za poduk potomcem, s kako številnimi intrigami se mora človek spopadati med delom, če hoče biti ugleden«. ²⁶⁵ To ni bila zelo izvirna ugotovitev, saj jo je lahko prepisal kar iz preambule v očetovem »Journalu«. Edini od bratov pa je v nekem smislu poskusil vsaj dopolniti, če že ne nadaljevati očetovo delo: s kratkimi pripombami je dopolnil nekaj očetovih spisov in genealoških seznamov.²⁶⁶

Frančevo posedovanje dnevnikov potrjuje kratek in nedatiran lastnoročni seznam očetovih rokopisov, ki jih je sam imel pred svojo smrtjo oziroma pred letom 1800. Seznam žal ne navaja obsega in števila rokopisov niti njihove razčlenitve in naslovov.²⁶⁷ Za razjasnitev usode dnevnikov ga je treba obravnavati skupaj z daljšim seznamom Frančevih rokopisov, ki je nastal nekaj mesecev po njegovi smrti.²⁶⁸ Ta seznam tudi ne omenja očetovih dnevnikov, a kaže, kako je Franc Borgia urejal očetov arhiv. Gotovo je on rokopise porazdelil v 23 fasciklov (imenovanih tudi »paketi«) in jih označil s črkami A do X. V vsakem fasciklu je združil rokopise in spise s podobno vsebino.²⁶⁹

Zakaj niti v tem popisu niso omenjeni dnevnik in večina raigersfeldske zasebne korespondence v izvornikih, biografsko gradivo o tujih rodbinah in še nekaj drugega gradiva (kodeksov), kar vse je ohranjeno še danes? Najbrž zato, ker je Franc Borgia vse prenesel iz družinskega arhiva v svoje stanovanje. V arhiv pa je spise kasneje vrnil dedič nečak Jožef Kalasanc Erberg.

Iz Frančevega seznama je razvidno, da je del očetovih dnevnikov dotlej že izginil, vendar je Franc še posedoval dnevnike za leta 1725–1728, 1734, 1739, 1744–1745,²⁷⁰ 1746–1750 ter 1751–1756. Če ne gre za (malo verjetno) površnost pri popisovanju, je možno, da so dnevnik za druga manjkajoča leta (med 1725 in 1760) izpadli iz arhiva že pred Raigersfeldovo smrtjo ali kmalu po njej oziroma med prodajami in podarjanjem njegove zapuščine po letu 1760. Nekateri, ki so bili leta 1800 še v arhivu (tj. za leta 1725–1728, 1734, 1744–1745), so se morda porazgubili šele malo pred letom 1802 ali pa šele v času lastništva Attemsov (gl. nadaljevanje).

Zanimivo je, da Frančev seznam ni vseboval še danes ohranjenih dnevniških fragmentov za leta 1735, 1738, 1740 in dnevnikov za leti 1758 in 1759. Dnevnik za zadnji omenjeni leti so namreč v celoti ohranjeni, nekaj dnevniških folijev je tudi ostalo za leto 1738, od tistega za leto 1735 pa je ostal le en folij. Kratek je tudi dnevnik z začetka januarja 1740 z enim folijem za marec in april 1740, ki je združen z dnevnikom za leto 1739. Zapisov iz leta 1735 in 1740 pa Franc Borgia morda ravno zaradi fragmentarnosti sploh ni več imel za posebne enote. Prav tako ni jasno, kdaj sta se izgubila dnevnika za celo leto 1757 in za okoli tri mesece leta 1760 ter zakaj Franc Borgia ni omenil dnevnika za leti 1758 in 1759.

²⁶⁴ O tem priča več arhivskih srajčk s Frančevimi zaznamki o vsebini. (Tako je spise urejal tudi oče.) Na eni od njih je Franc zapisal, da gre za gradivo »mojega očeta« (fasc. 200, p. 227). V *Notata I* (ARS, AS Rokopisi, I/47r) je tudi nedatiran Frančev razmeroma dobro razčlenjen popis spisov v očetovem arhivu, porazdeljenih v več sklopov (*Militaria, Statistica, Oeconomica, Commercialia, Politica, Familiaria, Ecclesiastica*), ki pa ne vsebuje podatkov o dnevnikih (dodatek 5a).

²⁶⁵ *Diaria 1739–1740*, p. 672.

²⁶⁶ Npr. karijerne podatke svojih bratov v očetovem seznamu vsega bližnjega sorodstva (fasc. 207, pp. 97–106) ter v *Notata I* in *Notata II* (ARS, AS Rokopisi, I/47r in I/48r) in v zapisih v fasc. 185, pp. 371–451.

²⁶⁷ Fasc. 208, p. 422.

²⁶⁸ Seznam z dne 6. 12. 1800 je vezan v tanek kodeks (knj. 12) skupaj s še dvema dokumentoma iz časa Wolfa Danijela Erberga.

²⁶⁹ A-Commercialia (9 spisov/rokopisov), B-Orientalna družba (19), C-Solne zadeve (6), D-Trgovina, Trst (17), E-Politika (16), F-Dežele (14), G-Refleksije, spomenice (18), H-Državne zadeve (23, danes jih precej manjka), I-Posest St. Martiri (10), K-Commercialia, Trst (11), L-Goriški gozdovi (1), M-Mitnine, razno (10), N-Vojšške zadeve (10, danes jih precej manjka), O-Pergamentne listine (53), P-Plemiške diplome (5, večina jih danes manjka), Q-Znanstveni zapiski (15, danes jih precej manjka), R-Družinski dokumenti rodbine Raigersfeld (11), S-Kranjska, tudi po letu 1760 (100), T-Patenti, odloki (51), U-Commercialia, razno (90), V-Justitialia, criminalia (36), W-Razni spisi po letu 1760 (10), X-Cerkvene zadeve na Kranjskem Franca Borgie (11). Priložen je tudi vsebinski register (»Repertorij«).

²⁷⁰ V popisu Eme Umek je v ovojju »Razne beležke« naveden »torzo Raigersfeldovega rokopisa (je mišljen del dnevnika?) iz leta 1744, str. 143–146« (Umek, *Erbergi 2*, str. 420), vendar ne gre za dnevniške zapise.

Leta 1802 je celoten raigersfeldski arhiv prevzel Jožef Kalasanc Erberg.²⁷¹ To je bilo pragmatično in koristno za njegovo ohranitev, čeprav v neskladju z duhom Raigersfeldove oporoke. Res je bil Kalasanc najbližji sorodnik zadnjega dejanskega varuha raigersfeldskega arhiva Franca Borgie, toda ob njegovi smrti julija 1800 sta še živela brata Maksimilijan in Janez Luka, ki sta bila glede lastništva in upravljanja z arhivom pred Erbergom, Janez Luka pa je umrl šele leta 1819. Sodeč po odsotnosti korespondence med Francem Borgio in Maksimilijanom na eni strani ter z Janezom Luko na drugi, pa »Kranjca« z »Angležem« v zadnjem desetletju ali dveh očitno nista imela več stikov. Kalasanc je bil medtem vseskozi v dobrih odnosih zlasti s Francem Borgio, posebej v zadnjem desetletju Frančevega življenja, ko je ta tudi živel v Ljubljani. Franc mu je v letih 1788–1800 poslal vsaj sto pisem, v katerih ga je obveščal o karieri, finančah in skupnih znancih;²⁷² najbrž jih je približno toliko Francu napisal tudi Jožef Kalasanc.²⁷³

Za povrh je bil Franc Borgia pred smrtjo Kalasancu dolžan 2650 goldinarjev (le na malo več je bila takrat ocenjena njegova materialna zapuščina, skupni saldo pa je bil pravzaprav negativen) in mu je najbrž tudi zato z oporoko iz leta 1799 volil svoje knjige, zemljevide, slike in spise. Frančeva univerzalna dedinja pa je bila veddarle Kalasančeva sestra Primitiva baronica Kaiserstein. Sestrična je bila zapuščevalcu zelo pri srcu, ker je bil še nekaj let po njeni poroki leta 1793 njen uradni varuh.²⁷⁴ Jožef Kalasanc in sestra Margareta grofica Hohenwart sta bila stranska sodediča. Preostalo Frančevo premoženje in pasivo (nekaj premičnin, knjig in dolgove) naj bi dediči prodali in predvidoma iztržili 3600 goldinarjev. Iz izkupička bi šle malenkosti hišnemu osebju, bratu Maksimilijanu pa je Franc volil 500 goldinarjev za poplačilo nekega dolga.²⁷⁵ Drugega nič, »ker ne rabi njegove pomoči«, je bil kratek v oporoki. Za Janeza Luko je domneval, da mu zaradi oddaljenosti ne bo zameril, »da ga ne obremenjuje s svojo nepomembno dediščino«. V tem se je motil, saj je bil tudi Janez Luka vedno v finančnih škripcih in bi mu prav prišel vsak goldinar iz domovine. Mu je pa oporočitelj namenil vsaj 1300 goldinarjev od deleža zapuščine pokojnega brata Mihaela. Malo pred smrtjo je Franc nekoliko spremenil oporoko in sestrični Primitivi namenil polovico svoje zapuščine, drugo polovico pa Jožefu Kalasancu in Margareti.²⁷⁶

Raigersfeldov arhiv je med julijem 1800 in januarjem 1802 torej še pripadal Maksimilijanu, nato pa je skupaj s preostalimi Raigersfeldovimi dnevnik in z arhivi Maksimilijana, Franca Borgie in že skoraj dve desetletji pokojnega Mihaela pristal v arhivu Erbergov – še vedno v Raigersfeldovi hiši! Tam so ga Erbergi hranili skupaj z delom erberškega arhiva. Najpozneje leta 1815 so vse arhive prenesli v Dol, saj je Jožef Kalasanc leta 1816 prodal Raigersfeldovo hišo in se z vsem imetjem preselil v Dol.²⁷⁷ Najbrž je nekaj knjig in spisov obeh bratov tedaj ali že prej (ob donacijah Licejski knjižnici?) pridobil Kalasančev prijatelj Sigmund baron Zois. Predvsem njegove knjige in rokopise ter nekaj družinske in literarne korespondence so danes v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani,²⁷⁸ osebni in poslovni arhiv pa v Arhivu Republike Slovenije. Tam je tudi peščica nenačrtno nabranih (gospodarskih in upravnih) kratkih zapisov Raigersfeldove provenience.²⁷⁹

²⁷¹ To je v letih 1800–1806 prvi izpričal Franc Anton pl. Breckerfeld s pripisom k Frančevi kratki biografiji: »S[ic]he das Baron Raigersfeldische eigenhändige Journal im Br.-Erberschen Arhiv.« (fasc. 127, p. 170).

²⁷² Fasc. 53, pp. 390–807.

²⁷³ V fasc. 215 je več deset Kalasančevih pisem Francu Borgii iz let 1790–1793.

²⁷⁴ V arhivu Attemsov v Ločniku so Frančeva potrdila o izvajanju varuštva iz let 1793–1798, ko je bila Primitiva že poročena z Jožefom Francem grofom Kaisersteinom (APAG, Das Geschlecht der Attems, *Freiherren von Erberg*, št. 24).

²⁷⁵ Franc je bil dolžan 1314 goldinarjev bratu Janezu Luki in še drugim. Maksimilijan je po bratovi smrti svojo terjatev zmanjšal na 218 goldinarjev. Skupaj so Frančevi dolgovni znašali 5473 gld. Inventarizirano premoženje je bilo vredno 2905 goldinarjev, na licitaciji pa so dediči prejeli še 1075 goldinarjev. Gl. protokol dedičev o zapuščini Franca Borgie z dne 9. 11. 1800 (fasc. 68, pp. 694–697) ter obračun z dne 25. 4. 1802 (fasc. 24, pp. 636–642).

²⁷⁶ Prepisa prve oporoke z dne 7. 6. 1799 in druge z dne 14. 6. 1800 sta v fasc. 200, pp. 427–429.

²⁷⁷ Umek, *Erbergi* 1, str. 36.

²⁷⁸ Ms. 1448 v NUK, Zois, Žiga, Ostalina. Stari in novi katalogi Narodne in univerzitetne knjižnice, dedinje Licejske knjižnice, vključno s katalogom starih tiskov in rokopisov (gl. Cobiss in http://www.nuk.uni-lj.si/sites/default/files/dokumenti/2015/katalog_rokopisov.pdf [28. 12. 2017]) in popisom Zoisove knjižnice iz leta 1821 (NUK, Rkp, Ms. 1448, sign. 667, *Bibliotheca Sigismundi ... Zois catalagus*) ne omenjajo nobenega rokopisa iz arhivov Raigersfeldov.

²⁷⁹ V članku Alfonsa Müllnerja o ljubljanskih hišah in njihovih lastnikih (*Die Zukunft der Stadt Laibach*) v reviji Argo, ki jo je izdajal tedanji deželni muzej, je v opombi št. 2 na str. 35 tudi tale citat: »Mss. aus Zois' Nachlass im Museum von Raigersfeld.« Gre za spis iz leta 1752 ali malo poznejši, ki govori o stroških za dosego mojstrskega naslova. Podobna navedba je v Müllnerjevi monografiji o

Jožef Kalasanc Erberg je torej vedel, da je lastnik raigersfeldskega arhiva nekako »de iure« še vedno bratranec Janez Luka, s katerim je imel v letih 1800–1807 občasne pisne stike,²⁸⁰ v letih 1822–1825 pa z nečakom Johnom Jeffreyjem. Angleža pa ob pravem trenutku nista pokazala dovolj zanimanja za očetove oziroma dedove rokopise in Kalasanc ju pri tem tudi ni vzpodbujal. Šele leta 1807, pet let po Maksimilijanovi smrti, je Janez Luka zahteval od Kalasanca očetovo baronsko diplomo iz leta 1747, saj da pripada sinu Jeffreyju (mišljeno: edinemu moškemu nadaljevalcu imena Raigersfeld) in se baje nahaja v stanovanju enega od pokojnih bratov. Zaželel si je še materin portret, ki ga je napravil Martin van Meytens ml.²⁸¹ Sliko mu je Kalasanc poslal, saj jo je Jeffrey imel še vsaj leta 1822.²⁸² Kasneje se je Janezovo zdravje poslabšalo in zadnja leta življenja zaradi večih kapi niti ni bil več opravično sposoben. Želja po teh dveh predmetih iz očetove zapuščine je bila logična: izvirna baronska diploma je Janezu Luki in potomcem omogočala dokazovanje baronstva oziroma višjega plemstva tudi v Angliji, posedovanje materinega portreta pa lahko pripišemo nostalgiji. Očitno pa so bile zamere do očeta še vedno žive, saj za kak njegov portret Janezu Luki ni bilo mar. Toda izvirnika diplome Angleži le niso dobili. Bila je namreč del uradno že prevzetega arhiva Raigersfeldov, čeprav bi moral ta ostati pri njegovih neposrednih potomcih do izumrtja. Tako je ta diploma še danes v Arhivu Republike Slovenije v Ljubljani.

Kalasanc je dal kasneje popisati raigersfeldski arhiv, ki je dobil drugačno ureditev, kot jo je imel v času Franca Borgie: porazdelili so ga v 36 fasciklov in 15 knjig in ta ureditev je ostala v grobem do danes.²⁸³ Tedaj sestavljen, a nedatirani katalog »rokopisov v oštevilčenih fasciklih« v fasciklu XXX skopo navaja »*Raigersfeld Tagebuch*«, brez datacij in števila zvezkov. Dnevnik niso omenjeni niti v fasciklih XXXI (družinski spisi) in XXXII (službeni spisi). Danes manjka tudi večji del spisov iz fasciklov XIII, XIV in XV, ki so tedaj še obsegali genealoško gradivo 174 plemiških družin.²⁸⁴

Že tri leta po smrti Jožefa Kalasanca (1843) je najstarejši sin in dedič Jožef Ferdinand zaradi duševne bolezni dobil skrbnika, naslednje leto pa je umrl. Bolezen ga v zgodnjih letih še ni ovirala pri komunikaciji, zato je v letih 1824–1826 lahko vzdrževal stike z mrzlo sestrično in Jeffreyjevo hčerko Harriet Elizabeth, ki je tedaj z očetom, materjo in sestro bivala v Regensburgu in na Dunaju.²⁸⁵ Kalasancevi dedinji sta postali Ferdinandovi sestra Marija Katarina († 1853, neporočena) in Antonija Katarina († 1878). Slednja je bila poročena z Janezom Ludvikom grofom Attems-Petzenstein iz Podgore pri Gorici (Piedimonte). Že leta 1846, ob nastopu uradnega skrbništva za brata Ferdinanda, je dolski arhiv in knjižnico na zahtevo sodišča popisal ljubljanski muzejski kustos Henrik Freyer. Sestri sta nekaj spisov iz raigersfeldskega arhiva naslednje leto prodali Historičnemu društvu za Kranjsko,²⁸⁶ nekaj gradiva in knjig Erbergov pa se je v naslednjih desetletjih izgubilo.²⁸⁷

Leta 1878 sta Antonija Katarina Attems in sin Sigismond sklenila odprodati erberške arhivske zbirke in dvorcu Podgora. Gradivo je najprej pregledal graški zgodovinar Arnold Luschin pl. Ebengreuth, ki je želel zagotoviti dunajskim in graškim knjižnicam ter arhivom najdragocenejše gradivo, zanimivo za pravno zgodovino. Luschin je tedaj pregledal tudi raigersfeldski arhiv in v njem omenil »dva debela zvezka« dnevnikov za leta 1746–1756 in 1758–1759.²⁸⁸ Luschin naj bi po kasnejših mnenjih nekaj Raigersfeldovih roko-

zgodovini železarstva (*Geschichte*), kjer na str. 549 piše, da je v Zoisovi zapuščini tudi Raigersfeldov zapis o proizvodnji smodnika v Žužemberku. Sam obeh spisov v popisu Zoisovega arhiva v Arhivu Republike Slovenije (ARS, AS Zois) nisem našel.

²⁸⁰ Fasc. 53, pp. 810–829.

²⁸¹ V pismu z dne 3. 3. 1807 (fasc. 53, p. 828).

²⁸² Pismo z dne 9. 12. 1822 (fasc. 53, p. 847).

²⁸³ V knj. 21 z naslovom *Catalog der in den numerirten Fasciculn enthaltenen Manuscripte des Lustaller Arhivs, Nr. III*. Na ta popis se je leta 1879 naslonil Karl Dežman, ko je sestavljal popis celotnega arhiva. Gl. Umek, *Erbergi 1*, str. 36–37, 57–64 (prevod Kalasancevega popisa raigersfeldskega arhiva) in Umek, *Erbergi 2*, str. 463.

²⁸⁴ Danes je v fasc. 184 in 185 le manjši del teh genealogij.

²⁸⁵ Fasc. 60, pp. 1012–1024. Prihod Jeffreyjeve žene Mary in obeh hčera (ne pa tudi Jeffreyja) na Dunaj 28. 7. 1826 je zabeležil celo družabni kronist v *Wiener Zeitung* (št. 173, 31. 7. 1826, str. 729).

²⁸⁶ Gre za nekaj deželnih in državnih aktov iz 17. in 18. stoletja, ki so bili last Sebastijana, Franca Henrika in njegovih sinov ter so danes pretežno umeščeni v fasc. 207. Te pridobitve Historičnega društva so popisane v *Verzeichniss* (1847), str. 28, 36, 52, 60.

²⁸⁷ Po mnenju Karla Dežmana (Umek, *Erbergi 1*, str. 39).

²⁸⁸ Luschin, *Die Sammlungen*, str. 95–104. Zdi se, da je Luschin v poročilu o stanju arhiva zapisal napačno letnico prvega zvezka Raigersfeldovega dnevnika, ki obsega le leta 1746–1750 in ima vezavo iz 18., ne pa s konca 19. stoletja. Zato najbrž ne drži niti misel, da so šele po letu 1881 prevezali zvezek s skoraj 2000 stranmi v dva zvezka (str. 101).

pisov obdržal zase, nekaj pa poslal Dvorni knjižnici, Vojnemu arhivu in Državnemu arhivu na Dunaju ter Štajerskemu deželnemu arhivu v Gradcu. Med poslanim gradivom očitno ni bilo dnevnikov.²⁸⁹ Danes jih ni niti v Luschinovem osebni arhivskem fondu v Štajerskem deželni arhivu v Gradcu.²⁹⁰

Luschin je ugotovil, da so že zadnji Erbergi iz Raigersfeldovega arhiva izločili več pomembnih rokopisov in jih umestili v svojo »zgodovinsko zbirko«.²⁹¹ Med tistimi, ki jih je Luschin posebej omenil, ni bilo Raigersfeldovih dnevnikov. Pomen teh za zgodovinopisje je Luschin takoj prepoznal, saj je v članku o Raigersfeldih, ki ga je malo pred smrtjo objavil v Glasniku muzejskega društva za Kranjsko, v celoti in s precej napakami objavil Raigersfeldov avtobiografski zapis »Kurze Nachricht«²⁹² ter kratek izbor dnevniških zapisov iz kodeksa 1746–1750 za obdobje 3. aprila – 5. maja 1747.²⁹³

Tako so nam danes znani le Raigersfeldovi dnevniko za nekaj dni leta 1735, za mesec in pol leta 1738 in štiri mesece leta 1739 in 1740, v celoti pa za leta 1746–1750, 1751–1756 in 1758–1759. To ne pomeni, da drugih dnevnikov zagotovo ni bilo več v raigersfeldskem arhivu leta 1878 oziroma leta 1880, ko je večino Erbergovega arhiva po nasvetu kustosa Kranjskega deželnege muzeja Karla Dežmana od Antonijinega sina Sigismonda grofa Attemsa za 1000 goldinarjev kupil kranjski deželni zbor. Dežman je že leta 1879 popisal raigersfeldski arhiv (tudi on je naštel 36 fasciklov in 15 knjig) in njegovo vrednost ocenil na 100 goldinarjev. V popisu fascikla št. XXX je našel »dnevniko«, a jih časovno ni opredelil. Od drugih dnevnikov je med rokopisi s št. 10 omenil še: *Diarien*, ki so obsegali fragment »Journal«, nepopolni zvezek za leto 1739, prvi in drugi v kodeksu zvezani dnevnik za leta 1746–1750 in 1751–1756 ter 30 zvezčičev za obdobje od 1. januarja 1758 do 31. decembra 1759.²⁹⁴ To so z izjemo nekaj fragmentov vsi dnevniko, ki so še danes v Arhivu Republike Slovenije. Kaj pa je bilo v še drugo v fasciklu XXX? Zgolj drobna kronika »Kurze Nachricht« ter dnevniški fragmenti za leta 1725–1726, 1735 in 1738 najbrž ne, saj je bilo teh skupaj le za tanko mapo. Ni nemogoče, da so bili v fasciklu tudi nekateri danes neznani dnevniko.

Dežman je menil, da je bilo precej predmetov in rokopisov iz erberškega in raigersfeldskega arhiva prodanih oziroma izločenih že pred letom 1879. Nekaj gradiva je zase obdržal Sigismondo grof Attems v svojem arhivu v graščini v Podgori, nekaj gradiva pa je prodal zasebnikom in antikvariatom na Dunaju in v Gradcu. Tu pa tam kak rokopis iz tega sklopa prodaj še danes zaide v kakšno dražbeno hišo.²⁹⁵ Grof Attems je večino svojega arhiva dal zvezati v kodekse.²⁹⁶ Ti so še danes arhivu družine Attems-Petzenstein v Ločniku (Lucinico) pri Podgori na Via Giulio Cesare.²⁹⁷ Dvorec Podgora je bil namreč med prvo svetovno vojno porušen in nikoli več obnovljen. Natanko 98 družinskih pogodb in dokumentov, pomembnih za zadnje tri generacije Erbergov, je združeno v posebnem kodeksu z okoli 400 stranmi z naslovom *Freiherren von Erberg*. Deloma gre za prepise, katerih originali so sicer v erberškem (v fasc. 64, 65, 67 in 85) ali v raigersfeldskem arhivu. Le

²⁸⁹ Umek, *Erbergi 1*, str. 39–41, 49, 74.

²⁹⁰ StLA, KPA, N Luschin, 73 škatel. Podrobne informacije o vsebini Luschinove zapuščine, arhiva grofov Attems in zbirke rokopisov v StLA mi je ljubeznivo posredoval direktor Štajerskega deželnege arhiva Mag. Dr. Gernot Peter Obersteiner, za kar se mu iskreno zahvaljujem!

²⁹¹ Luschin, *Die Sammlungen*, str. 102–103; Umek, *Erbergi 1*, str. 41–42.

²⁹² Luschin, *Die Freiherren* (1931), str. 18–32.

²⁹³ Prav tam, str. 18–31; *Die Freiherren* (1933), str. 103–107.

²⁹⁴ Umek, *Erbergi 1*, str. 57–64.

²⁹⁵ Leta 2016 je bil v londonski dražbeni hiši Bonhams za ok. 28.000 evrov zasebnemu kupcu prodan kodeks iz nekdanje Raigersfeldove knjižnice, o čemer priča njegov ekslibris. Gre za razkošno, iluminirano, v žamet vezano delo (vezava je iz 19. stoletja) iz leta 1495 v obliki »Book of Hours« severnofrancoske ali pariške provenience. Kodeks šteje 142 folijev ter vsebuje koledar, psalme in priložnostne molitve. Besedilo je dopolnjeno z bogatimi inicialkami, sedmimi manjšimi in štirimi večjimi miniaturnami. Opis kodeksa s posnetkoma fol. 13^r (evangelist Janez na Patmosu) sem našel na <https://www.bonhams.com/auctions/23577/lot/155/> [14. 1. 2021].

²⁹⁶ Umek, *Erbergi 1*, str. 42–49; Pillon, *I documenti*, str. 152–154; Martina, *Archivio*, str. 89–91.

²⁹⁷ APAG, serija *Das Geschlecht der Attems*, s. n. Ta oddelek vsebuje 20 kodeksov dokumentov in tiskov. Oddelek *Das Patrimonium der Attems* vsebuje kodekse z arhivalijami gospodarskega značaja, nekaj zvezkov pa vsebuje gospodarsko, urbarialno idr. gradivo, povezano z Attemsi. Poleg teh so še trije samostojni kodeksi: o gospostvu Petzenstein, oglejskem patriarhatu in goriški nadškofiji ter erberška zbirka (Martina, *Archivio*, str. 89–90). Gospe Virginiji Attems Petzenstein se iskreno zahvaljujem dovoljenje za pregled rodbinskega arhiva in za objavo dveh portretov iz družinske zbirke (sliki št. 10 in 11).

v tem kodeksu se je ohranilo nekaj originalov, predvsem zadolžnic, varuških poročil itd.²⁹⁸ Med njimi je tudi nekaj dokumentov oziroma pomembnejših pogodb med Erbergi in Raigersfeldi (št. 7, 8, 13, 15, 24, 34). Poleg tega kodeksa so iz raigersfeldske provenience danes v Ločniku še en portret in enajst portretnih miniaturn, ki jih je v 50. letih 18. stoletja po Raigersfeldovem naročilu izdelal Franc Linder za njegovo genealoško zbirko.

Nekaj dragocenosti, tudi več portretov in portretnih miniaturn Erbergov in Raigersfeldov, je z dediščinami in prodajami kasneje prišlo tudi v zbirke grofov Strassoldov-Graffemberg²⁹⁹ ter grofov Coronini-Cronbergov na Goriškem oziroma v Furlaniji. Medtem ko grofje Strassoldo še danes posedujejo vse pridobljene slike,³⁰⁰ so Coronini-Cronbergi leta 1963 prodali štiri portrete Narodni galeriji v Ljubljani, miniaturo Marije Ane Raigersfeld pa je leta 1930 Narodni muzej v Ljubljani pridobil iz zbirke Karla Strahla v Stari Loki. Pred poldrugim desetletjem je vse predstavil Igor Weigl.³⁰¹

V 19. in 20. stoletju se je razpršil tudi preostali arhiv goriških Attemsov. Poleg arhiva v Ločniku, je del arhiva tudi v *Archivio di Stato di Gorizia* v zbirki Giovannija Cossarja, ki pa ne vsebuje nič Raigersfeldovega.³⁰² Nekaj drobcev erberškega arhiva je skupaj z attemškimi dokumenti kasneje pristalo v istem arhivu še v fondu grofov Coronini-Cronbergov, ki so v 19. in 20. stoletju zbirali zgodovinsko gradivo (skupaj 974 škatel in 200 listin).³⁰³ Pogrešanih Raigersfeldovih dnevnikov ni ne tam ne v skromnem fondu Coroninijev v Österreichisches Staatsarchiv na Dunaju.³⁰⁴ Ostaja drobna možnost, da so še vedno nekje založeni ali pa neidentificirani.³⁰⁵

Večina arhiva zadnjih Erbergov in njihovih posebnih zbirk (raigersfeldska, gallenberška in breckerfeldska) v Dolu, je od leta 1945 v Arhivu Republike Slovenije.³⁰⁶ Po letu 1923 je celoten dolski arhiv urejal Josip Mal, ki se je naslonil na Dežmanov popis in obdržal tudi Kalasančevo ureditev Raigersfeldovega arhiva v 36 fasciklih. Morda je prav Mal (ali Dežman) paginiral raigersfeldsko gradivo s svinčnikom. V letih 1958–1964 je arhiv dokončno uredila in popisala Ema Umek po shemi za urejanje graščinskih arhivov. V »graščinskem arhivu Dol« je združila ožji »dolski arhiv« (Erbergi) ter posebne zbirke z arhivi plemiških družin Strassoldo, Neuhaus, Gallenberg, Raigersfeld in Breckerfeld.³⁰⁷ Obdržala je staro razdelitev spisov v 36 enot (I–XXXVI) z več fascikli, a je arhivske enote (svežnje) preštevilčila. Njeno ureditev, signature in tudi zadnjo paginacijo dokumentov sem v celoti upošteval.

²⁹⁸ Seznam erberških in raigersfeldskih arhivalij v tem kodeksu je tudi v leta 1961 pretipkanem seznamu v StLA, KPA, HA Attems, šk. 3, ovoj 7, Graf Attems'sches Archiv in Lucinico, Freiherren von Erberg, Inhaltverzeichnis, str. 53–55. Zanj se zahvaljujem sodelavcu dr. Mihi Preinfalku!

²⁹⁹ Ksaverina grofica Attems (roj. 1885), ki se je leta 1911 primožila h grofom Strassoldo, je bila hči Sigismonda Attemsa, ki je razprodal erberško in raigersfeldsko dediščino. Najbrž je prav Ksaverina ob poroki z Riccardom grofom Strassoldo-Graffenbergom dobila nekaj slik iz te provenience kot spomin na svoje prednike, kar so bili tudi Erbergi in Raigersfeldi. Za ta rodoslovni namig se zahvaljujem sodelavcu dr. Mihi Preinfalku.

³⁰⁰ Weigl, *La nobiltà*, str. 218–219 in passim ter Weigl, ...dan bey Menzinger, str. 33–31.

³⁰¹ Weigl, ...dan bey Menzinger, str. 28–32; Weigl, *Portreti*, str. 375–391; Weigl, *La nobiltà*, str. 218–219 in passim; Weigl, Franc Linder, str. 151–152.

³⁰² Gre za dve škatli dokumentov, listin in kodeksov iz obdobja do 18. stoletja. Gl. popis fonda ASG, Attems-Cossar v zbirki družinski arhivi (obj v: <http://www.archivodistatogorizia.beniculturali.it/il-patrimonio/archivi-di-famiglie-e-di-persone/attems-cossar> [ogled 23. 4. 2019]) in Pillon, *I documenti*, str. 154–162.

³⁰³ Redke omembe so v popisu fonda ASG, Coronini Cronberg: Pillon, *Coronini Cronberg*, str. 148 (št. 427), 235 (št. 667) in 798 (št. 129) ter v sumarnem opisu provenience tega fonda v Pillon, *L'archivio*, str. 153, 157–162 in orisu Pillon, *I documenti*, str. 154, 156–159.

³⁰⁴ Sign. fonda je OeStA, HHStA, SB Coronini-Cronberg.

³⁰⁵ Tako možnost je posredno dopuščala Ema Umek (Umek, *Erbergi 1*, str. 49). Gl. še Weigl, *Portreti*, str. 375–391. Popis arhiva grofov Strassoldov-Villanova, ki je od leta 1933 deponiran v *Biblioteca del Seminario Teologico di Gorizia*, ne kaže, da bi vseboval tudi arhivalije Erbergov in Raigersfeldov (Archivio Strassoldo Villanova, *Inventario*, passim). Tudi popis kodificiranih rokopisov v knjižnici Strassoldov, ki ga je leta 1930 objavil Francesco Spessot, ne vsebuje ničesar, kar bi lahko povezali z raigersfeldsko provenienco (Spessot, *Libri*, str. 127–130).

³⁰⁶ Nekaj gradiva je najbrž po letu 1881 ostalo v graščini Dol, ki je pogorela med drugo svetovno vojno oziroma je bilo pokradeno.

³⁰⁷ Podrobnosti o preureditvah arhiva po letu 1880 so v Umek, *Erbergi 1*, str. 69–73.

VSEBINA EDICIJE

Edicija Raigersfeldovih dnevniških in kroniških zapisov upošteva kronološko zaporedje:

- »Kurze Nachricht«, 1697–1732; 22,5 x 32,5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 201, pp. 1–62).
- »Extract aus meinen diariis«, 9. januar – 10. marec 1725; 22 x 32,7 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 201, pp. 102–103).
- »Diaria«, 25. – 31. avgust 1735; 22 x 32,5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 630–631).
- »Notata«, 8. avgust – 25. september 1738; 22 x 32,6 cm (AS, Rok. I/47r, pp. 42–46).
- »Journal«, s. d. (pred 27. septembrom 1739); 19,7 x 28,8 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 1–8).
- »Diaria«, 27. – 30. september 1739; 19,6 x 28,5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, p. 632).
- »Diaria«, 1. oktober 1739 – 6. januar 1740, 3. marec 1740 – 18. april 1740; 20,1 x 29 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 633–672).
- »Diaria«, 1. januar 1746 – 31. december 1750; 22,5 x 33,7 cm (AS, Gr. Dol, knj. 165, pp. 1–883).
- »Diaria«, 1. januar 1751 – 31. december 1756; 22 x 33,7 cm (AS, Gr. Dol, knj. 166, pp. 1–958).
- »Diaria«, 1. januar 1758 – 31. december 1759; 22,5 x 33,7 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 1–602).

Vsa besedila so prosto dostopna na spletu: <https://doi.org/10.3986/9789610508304>.

NAČELA, PROBLEMI IN POSEBNOSTI

Edicija kronike dnevnikov kljub lepemu rokopisu in enostavnemu besedilu ni bila rutinsko opravilo ali zgolj preizkus zdržljivosti prepisovalca. Transkripcija res ne bi bila nič posebnega, če se ne bi bilo treba iz vrstice v vrstico ukvarjati z razreševanjem nepregledne množice Raigersfeldovih jezikovnih in pisnih posebnosti ter okrajšav. Raigersfeld je bil razgledan in natančen mož, v pravopisu pa ni bil odličnjak, marveč standardno nekonsistenten in površen slovenski gimnazijec: niti enega jezika, v katerem je pisal (in govoril), ni zares dobro obvladal. Na slovnična pravila ni pazil tako kot denimo na svoj ugled.

Dnevnik je pisal v nemškem jeziku, a z mnogimi latinskimi, francoskimi in italijanskimi besedami in stavki, redkeje s portugalskimi, španskimi, angleškimi in slovenskimi besedami. Tuje besede in stavke je vstavljal kar v nemške povedi in jih zapisoval v njihovih pisavah: v bohoričevski humanistični kurzivi (slovenščina), »cancellaresci« (italijanščina), »round hand« (angleščina) in »lettres rondes« (francoščina); za nemško besedilo je uporabljal običajno nemško »pisarniško pozno-baročno kurzivo«. Na posebnosti teh pisav v ediciji nisem grafično opozarjal, ker bi bil videz preveč moteč.

Poseben problem je pri ediciji predstavljalo zapisovanje tujih besed. Raigersfeld je pogosto zapisal prvi del besede v francoskem, latinskem ali italijanskem jeziku (in obenem v humanističnih pisavah, a ne vedno), zaključil pa nemško in v nemški kurzivi. To v njegovem času ni bilo nenavadno.³⁰⁸ V vsakem takem primeru sem se moral odločiti, ali sploh še gre za tujo besedo ali pa za že uveljavljeno tujko v nemškem jeziku. V tem primeru sem samostalnik začel z veliko črko, v prvem pa z malo črko. Presoja zaradi zapisovalčeve nedoslednosti nikoli ni bila lahka.

Nepravilna in neutrjena raba velikih in malih začetnic pri samostalnikih je standardna izdajateljska težava tudi pri nemških besedilih pred sredo 18. stoletja. Delna izjema sta krajša zapisa »Kurze Nachricht« in »Journal«, ki jima je dal večji pomen in imata svečan izgled. V ediciji sem Raigersfeldovo rabo začetnic prilagodil moderni nemščini in egdotični praksi; najbolj zaradi preglednosti in ker gre že za dobo tik pred utrditvijo modernega pravopisa. Tudi nedosledno pisanje nemških sestavljenih besed sem poskusil poenotiti po načelih za besedila od okoli srede 18. stoletja naprej.

Raigersfeld v italijanskih in francoskih besedah akcentov ni zapisoval dosledno v obliki krativca ali ostrivca. Napačne akcente sem popravil le tam, kjer bi lahko prišlo do težav pri razumevanju. Obdržal sem tudi pogoste

³⁰⁸ Štuhec, *Iz Lesc v Ljubljano*, str. 328.

zapise diftongov *æ* in *œ* v latinskih besedah in uveljavljenih nemških pravnih terminih, ki so bili iz njih izpeljani. Smiselno pa sem uporabil črki *u* in *n* v humanistični pisavi, ki se v Raigersfeldovem pisanju pogosto ne razlikujeta. V nemških besedilih sem vokal *u* na začetku besed po fonetičnem načelu zamenjal s črko *v* ali pa sem iz enakega razloga zamenjal črko *v* z *u*. Le osebna in krajevna imena sem transliteriral zvesto po izvirniku. Tudi nemške preglase nad vokali sem pustil v izvorni obliki, čeprav pogosto niso bili ustrezno postavljeni, kaj šele da bi ustrezali modernemu pravopisu. Raigersfeld je za preglas uporabljal dve piki, vendar skoraj vedno zapisani z eno potezo v obliki nekakšne vodoravne kljuge. Drugačen znak od tega je enostavna pokončna vijuga nad črko *u*, ki je bila rabljena za razlikovanje od zelo podobne črke *n*.

Raigersfeld je pogosto napačno rabil nemške samostalniške člene *die* in *der*, zaimke *mich* in *mir* itd. Napačne zapise členov in osebnih zaimkov v rodilniku, dajalniku in tožilniku sem popravil tudi, kadar je šlo za okrajšane oblike. Interveniral pa nisem pri le na videz napačno uporabljenih členih (ali samostalnikih), kadar je Raigersfeld le s predlogom namignil na spol osebe: ko je zapisal, da je bil na obisku »*bey der Graf Aursperg*«, je v resnici mislil na ženo grofa Auersperga (smiselno torej »*Gräffin*«). In takih primerov res ni malo.

Raigersfeld je skoraj vedno zapisal predlog *von* namesto pravilno *vor*; včasih je zamešal tudi *von* z *aus*. Predlog *vor* pa je vedno pisal namesto pravilnega *für*. Teh posebnosti nisem spreminjal, ker bi šlo za prevelik poseg v pisateljev slog, bralcu s povprečnim znanjem nemškega jezika pa ne krnijo razumevanja. Iz podobnega razloga sem obdržal Raigersfeldovo značilno (in pogosto nepotrebno) zapisovanje črke β namesto današnjega enojnega ali dvojnega *s* (obdržal sem oblike \mathfrak{ss} in $\mathfrak{\beta\beta}$ namesto danes običajnega pisanja *ss* ali zgolj β). Zdi pa se, da je Raigersfeld rabil črko β tudi iz estetskih razlogov: ta črka se namreč največkrat pojavlja, kadar sledi črkam *a, e, i, l, n, o, s* in *u*. Še večkrat pa se pojavi znotraj besed pred skoraj vsemi drugimi črkami (razen *i, n, o, u*). Žal njena raba nima trdnega pravila, zato sem se odločil, da jo ohranim v izvorni obliki.

Nekoliko drugače, kot počno drugi izdajatelji, sem uporabil različne vrste oklepajev/zaklepajev za izdajateljske vstavke. Ker je Raigersfeld sam večkrat uporabil še danes običajno obliko pri pojasnjevanju (*⸗*), sem za moje intervencije moral poseči po drugih oblikah. Njegove naknadne in razmeroma redke vrivke oziroma popravke (praviloma so nad prvotnim, nato pa prečrtanim besedilom) sem zamejil z *asteriksoma*. Kasnejše in redke pripise na robovih pagin, ki se neposredno ne navezujejo na osnovno besedilo, marveč ga le pojasnjujejo, sem prestavil v opombe pod črto. Enako velja za zelo redke pripise drugih rok.

V oglatih oklepajih [*-*] sem zamejil nečitljiva mesta in po Raigersfeldu že predvideni prostor za manjkajoče besede, ki jih kasneje ni dopolnil ter za svoje edicijske rekonstrukcije [*beseda, zlog ali več besed*]; te sem po potrebi opisal v opombah. Med lomljeni oklepaj in zaklepaj (*<*) sem umestil manjkajoče besede, zloge ali črke, ki jih je mogoče zanesljivo določiti in so potrebni za razumevanje ali pa jih je Raigersfeld izpustil le zaradi nepazljivosti in prehitrega zapisovanja. Obdržal sem zaviti zaklepaj, ki ga je rabil pri združevanju številčnih postavk iz posameznih alinej.

Raigersfeld ni bil natančen pri zapisovanju osebnih in krajevnih imen. V tržaških in goriških mesecih, tj. spomladi in poleti leta 1746, je osebna ali rodbinska imena domačinov zapisoval v nemški, še pogosteje pa v njihovi italijanski obliki. To ni moteče, razen kadar jih je okrajšal v obliki suspenzij ali kontrakcij. Tedaj sem se moral od primera do primera odločiti, ali je imel v mislih nemško ali italijansko obliko. Če je npr. ime krajšal kot *Ant.*, sem to prepisal v *Anton*; če ga je okrajšal kot *Anto.*, pa sem presodil, da je imel v mislih italijansko ime *Antonio*, ker je zadnji *o* najbrž pomenil kontrakcijo in ne suspenzijo v smislu *Ant^o* – torej *Anto/ni/o*. Vse razrešene suspenzije in kontrakcije v imenih sem postavil med poševnici / /.

Rad je uporabljal tudi druge okrajšave, kratice in sigle, zlasti za statusne in poklicne naslove/oznake. Prvih (npr. za *Graf, Baron, Freiherr, Herr* itd.) zaradi ohranitve avtorjevega sloga nisem razrešil, saj so jasne (in pogosto se niti ne da zanesljivo ugotoviti, kakšno sklonsko končnico bi jim dal avtor); sem pa poenotil njihovo zapisovanje (glej seznam kratic in okrajšav). Razrešil sem nekatere poklicne oziroma službene kratice (*General, capitano* itd.), ne pa še danes uveljavljenih akademskih in vljudnostnih kratic *Dr., P.* in *M^r* za *Doctor, Pater* in *Monsieur* itd. Razrešil sem vse standardne kratice (sigle) in okrajšave: podvojitve konzontanov (npr. *mm*), ki so v rokopisu naznačene z nadpisano črtico nad eno črko, okrajšane zloge *-er-*, s siglami okrajšane besede (npr. *u.* za *und, v.* za *von* itd.) ter večino suspenziranih in kontrahiranih besed. Njihove razrešitve v ediciji nisem posebej označil.

V nekaterih primerih kljub jasnemu pomenu okrajšana beseda ni povsem jasna. Denimo pri pomensko logični okrajšavi *raone* (s krivuljo nad črkami), ki jo je Raigersfeld zapisal v Trstu 1. avgusta 1746 (p. 138). Verjetno gre

za latinsko *ratione* in ne italijanski *razione*, ker pred njo stoji latinski predlog *ex*. Redko uporabljeno ligaturo @, katere pomen je lahko različen, sem prepisal kot »francoski« *à* (če je povezan s številkami, vsotami in merami); včasih je bil izvirno zapisan kot običajen *a*, v redkih primerih in odvisno od vsebine pa tudi v italijanski obliki *a* oziroma kot latinski *ad* (če je mišljeno »do«).³⁰⁹ Nekaj dilem je povzročala okrajšava *ē*, ki sicer pomeni *et* in jo je Raigersfeld včasih uporabil v smislu *etc.* oziroma *et cetera*; še večkrat pa v poenostavljeni obliki kot znamenje za konec daljše povedi ali odstavka ali celo kot suspenzivno znamenje pri krajšanju besede.

Obdržal sem standardne okrajšave za denarne in merske enote, npr. *lb.* (*libra* ali *Pfund*) *fl.* (*Gulden*, *Florint* ali slovensko »goldinar«) in *kr.* (*Kreuzer* ali slovensko »krajcar«), *den.* (*denarius*, *Pfenig* ali slovensko »denariček«) itd. Vse pa sem poenotil z minuskulno začetnico in vedno postavil za številko ali vsoto, ne glede na izvirni vrstni red. Nekatere denarne in merske okrajšave, ki bi nepoučenega bralca preveč motile, sem razrešil.³¹⁰ Zgolj zaradi ponazorila Raigersfeldovega osebnega sloga sem obdržal zapisovanje množilnih oziroma vrstilnih števnikov, npr. *3-mabl* (namesto *dreimabl*) oziroma *2do* (namesto *secundo*) itd. Podobno sem storil z zapisovanjem stotic in tisočic v izvirnih oblikah *1/c* oziroma *1/m* itd. ter z zapisovanjem odstotkov (npr. *5 per %* za 5 %). Zapisane tisočice in milijonska števila sem zaradi preglednosti dopolnil z vmesnimi pikami (npr. *1.000.000*), ki jih v izvirnikih večinoma ni.

Razrešil sem tudi okrajšane datacije. Večinoma gre za okrajšana imena mesecev, npr. *8^{ber}* kot *October*, ali za leto, npr. *740* (ali *40*) za *1740*. Mesece sem prepisal z malo ali veliko začetnico, odvisno od latinske ali nemške osnove oziroma konteksta; z veliko začetnico pa vedno pri datumih dnevniških zapisov. Dneve v mesecu sem transliteriral v izvirnih oblikah, npr. kot *3.* ali *3ten* itd. Obdržal sem tudi izvirno zapisovanje ure brez pike, poenotil pa okrajšano skupno zapisane ure in minute, ker Raigersfeld pri zapisovanju prvih desetih minut (med *.01* in *.09*) največkrat ni vrnil ničle. Zato je npr. »8 ur in 5 minut« zapisal kot *8.5*. Take zapise sem moderniziral, v omenjenem primeru v *8.05*.

Izvirne datume dnevniških zapisov (dan, včasih tudi mesec), ki so vedno zapisani levo od zrcala, sem zaradi preglednosti označil s polkrepkim tiskom. V zapisu »Kurze Nachricht« pa sem s polkrepkim tiskom označil le leta, ki so zapisana na levem ali desnem robu glavnega besedila. Izpustil sem redke, s svinčnikom veliko kasneje pripisane datume na robovih, s pomočjo katerih sem včasih lahko rekonstruiral manjkajoče datume. Enako sem storil z izvirnimi datumi na zgornjem robu pagin, ki se nanašajo na tekoči dnevniški zapis s prejšnje strani.

Ločilna znamenja sem moderniziral predvsem zavoljo lažjega razumevanja predolghih baročnih povedi, ki jih Raigersfeld največkrat ni opremil z ločili. Redke citate njegovih sogovornikov ali njega samega sem postavil med »navednice« ali « *navednice* » (za francoske citate), čeprav Raigersfeld tega največkrat ni storil; včasih pa je premi govor nakazal le z dvopičjem pred citatom. Pri nekaterih naštevanjih sem se poslužil moderne rabe dvopičja in podpičja, ki ju Raigersfeld ni poznal. Moji vstavki so tudi pomišljaji (–). Odpovedal sem se izvirnemu odstavčnemu členjenju, ki vsebinsko pogosto ne ustreza vsebini zapisov. Nekatere odstavke sem zato združil, druge razdelil.

Številčne tabele sem uredil in obdržal v izvirni obliki, nekatere manjše pa grafično poenostavil. Posameznim alinejam, ki jih Raigersfeld ni posebej označil ali oštevilčil, sem dodal začetni pomišljaj –. Tabelarične seštevke denarnih vsot sem zaradi preglednosti zapisal polkrepko, čeprav v izvirniku niso poudarjeni. Vedno sem izpustil vmesne seštevke po posameznih paginah, kadar se je tabela nadaljevala na naslednji strani ali v drugem stolpcu. Krajše kvazitabelarične zapise sem, če ne vsebujejo seštevke, prepisal kot tekoče besedilo v obliki naštevanja ter s pomočjo podpičij in tropičij (...).

Raigersfeld praviloma ni oštevilčil pagin v dnevnikih, ker so mu za iskanje zadoščali datumi. Pri paginaciji sem upošteval zadnje arhivsko oštevilčenje s svinčnikom, ki je najbolj dosledno, čeprav so tudi pri tem na nekaj mestih napake. Na njih sem opozoril v opombah.³¹¹ Ta paginacija je bila najbrž napravljena konec 19. ali v prvi polovici 20. stoletja.³¹² To potrjuje dejstvo, da se gradivo v vsakem fasciklu oziroma knjigi in škatli podfonda Raigersfeldov arhiv začenja s pagino 1. Raigersfeldovo oštevilčenje s črnilom imajo v zgornjem levem ali desnem

³⁰⁹ V zapisih z dne 28. 10. 1739 (p. 632) in 18. 4. 1740 (p. 671).

³¹⁰ Gl. seznam denarnih in merskih enot.

³¹¹ V knjigi 165 je p. 483 takoj za p. 485, p. 490 pa je ponovljena.

³¹² Morda šele po letu 1923 Josip Mal, direktor Narodnega muzeja v Ljubljani, ki je hranil dolski arhiv do leta 1945.

kotu le dnevniški zapisi iz leta 1738, »Journal«³¹³ in »Kurze Nachricht«.³¹⁴ Pri zadnjih dveh sem to paginacijo upošteval. V ediciji sem vse paginacije označil kot vstavke v ležeči pisavi, v oglatih oklepajih in zaklepajih, npr. kot [633].

Zaradi lažjega iskanja sem upošteval napačen preskok mlajše, s svinčnikom zapisane paginacije s pag. 655 na 657 ter s 676 na 678. V kodeksu za leti 1758–1759 sem iz istega razloga upošteval tudi napačno paginacijo, ki sledi pagini 22: pagina, ki bi morala biti označena s številko 23, ima številko 21 itn. Prejšnjima, pravilno označenima paginama 21 in 22 sem zaradi lažjega iskanja dodal črko *a*.

Popravil sem tudi napačen vrstni red nekaj folijev za leta 1751–1756, ki je posledica zmešnjave ob knjižni vezavi že za Raigersfeldovega življenja. Raigersfeld očitno ni opazil svoje ali knjigovezove napake ali pa se mu je ni več zdelo vredno popraviti: pred folijem s paginama 83 in 84, ki vsebujeta zapise za 17., 18. in 19. maj 1751, je vezan folij z napačnim mlajšim oštevilčenjem, ki ignorira napačno vezavo, in sicer kot »81« in »82«; ti dve pagini vsebujeta zapise iz obdobja med 28. junijem in 1. julijem. Ta folij sem v ediciji smiselno umestil za pagino 100.

Kjer je vsebina zapisov ob vseh Raigersfeldovih slovničnih posebnostih razumljiva tudi brez večjih izdajateljskih intervencij, sem obdržal tudi nenavadne slovnične in vsebinske napake. V nekaterih primerih pa sem venrale moral popraviti zapise in na napake opozoriti v opombah pod črto vsaj s *sic!*. Tam sem se omejil na fizične posebnosti besedila in papirja (poškodovanost, neberljivost zaradi madežev, kasnejši popravki in vrinki itd.).

Osebe in kraje sem identificiral in lokaliziral v krajevnem in osebnem registru. Imena sem sem praviloma moderniziral v slovenski ali nemški itd. jezikovni obliki, odvisno od pojavljanja. Povsod pa sem v oklepajih obdržal izvirne oblike. Tuja osebna imena (italijanska, francoska, angleška, nemška) sem obdržal pri le osebah, ki so izvirale in stalno živele zunaj slovenskega ozemlja in jih imamo lahko za prave »tujce«. Seveda je bila odločitev pri manj znanih osebah lahko le arbitrarna.

Ob tem moram opozoriti, da nekaterih oseb ob vsem trudu le nisem uspel zanesljivo identificirati.³¹⁵ Raigersfeld je namreč pogosto zapisal le patronim, ne pa tudi osebnega imena, ki je bil njemu sicer znan. Velikokrat je šlo za člane družin oziroma rodbin z veliko člani in zato identifikacija ni mogoča. Zdi se, da včasih imen njemu povsem neznanih oseb (zlasti pa žensk) sploh ni poznal, saj je že njihove priimke zapisal povsem napačno, komaj še razpoznavno, tako kot jih uspel slišati in jih prej nikoli ni mogel prebrati ali se o teh osebah poučiti.³¹⁶ Nezanosljivim identifikacijam sem zato dodal vprašaj, povsem nezanosljivim pa namesto osebnega imena le oznako za neznanca (N.).

Vsebinskega registra nisem napravil, saj bi bil preobsežen zaradi izjemno pestre vsebine in obsega dnevnikov ter zelo različnih interesov bralcev. Vsebinsko iskanje lahko bralec opravi kar sam, kar mu omogoča elektronska oblike edicije. Razlago vsebine pa lahko najde tudi v moji monografiji o Raigersfeldu, ki v veliki meri temelji na dnevnikih.

KRATICE, OKRAJŠAVE, DENARNE IN MERSKE ENOTE

KONVENCIONALNE KRATICE

- Br. (orig. *Br.*, *Bⁿ*, *B.*, *Br^e*) – Baro, Baron, Baronin itd.
- Bssa. – Baronessa
- c. – comte
- Cav. (orig. *Cav.*, *Cav^r*) – Cavalier (cavaliere)
- chev. (orig. *chev^r*, *cheval^{er}*) – chevalier

³¹³ Kasnejša paginacija s svinčnikom: pp. 601–608.

³¹⁴ Kasnejša paginacija s svinčnikom: pp. 30–91.

³¹⁵ Za nasvete pri identifikaciji oseb se zahvaljujem kolegom dr. Mihi Preinfalku, dr. Mihi Šimcu, dr. Vojku Pavlinu, dr. Alekseju Kalcu in dr. Borisu Golcu.

³¹⁶ Npr. priimek ogrskega grofa Szent-Miklóssi, ki ga je Raigersfeld srečal le enkrat v življenju, 18. decembra 1747, v dunajskem stanovanju prijatelja grofa Andlerna. Grofovo ime je zapisal tako kot ga je slišal – *Semiclosch* (*Diaria 1746–1750*, p. 378).

- d^a (orig. *D^a*) – duca
- Dr., DDr. (orig. *D^r*, *D^{res}*) – Doctor, dottore, doctores
- e. g. – exempli gratia (»npr.«)
- etc. (orig. *ĉc*) – et cetera
- f. – folio
- F. (orig. *Fr.*) – Frau
- Fr. (orig. *Fr*, *Fr^r*) – Frater
- Frh. – Freyherr, Freyin
- Frl. (orig. *Fr^e*, *Fr^l*) – Fraule, Freil(l)e
- Gr. – Graf, Gräfin
- H. – Herr
- HH. – Herren
- Hl., H., HH.– Heilig, Heiligen
- i.c. – innercrainerisch(-)
- i. e. – id est
- i.ö., i.o. – innerösterreichisch(-), innerosterreichisch(-)
- j. u. – iuris utraque
- k. k. – kaiser-königlich(-), kaiserlich-königlich(-) itd.
- L. – Liebste (žena Marija Ana Raigersfeld)
- m. (orig. *m.*, *M.*) – mein, meine itd.
- m. L., M. L. – mein(e) Liebste (žena Marija Ana Raigersfeld)
- m. S., mein S. – mein Sohn
- M., M^r, Monsr, M^{rs} (orig. *M.*, *M^r*, *M.*, *Monsr*, *Mons^s*) – monsieur, monsieurs
- M.^{le}, Mad.^{le} (les) (orig. *Mad.^{le}*, *M.^{le}*, *Mle.*) – mademoiselle, mademoiselles
- Mad., M^e, Mad.^{es} (orig. *Mad.*, *Mad.^e*, *M^e*, *Mad.^{es}*) – madame, madames
- M., Mag. (orig. *M.*, *Mag.^{er}*) – Magister
- march. (orig. *March^e*) – marchese
- Mons. (orig. *Mons^{nor}*) – monsieur
- m. p. – manu propria
- NB. – nota bene
- No. – numero, Nummer
- n.ö. – niederösterreichisch(-)
- P. – Pater
- PP. – Patres
- Pⁿ (orig. *P.*, *Pⁿ*) – patron
- P. S. – post scriptum
- s. v. – salva venia, salvo voto
- sig., S^r (orig. *Sig^r*, *S^r*) – signor
- sig.^a (orig. *S^a*) – signora
- S., St. (orig. *St.*, *S^t*, *Sta*) – Sankt, Saint, Sanct, Santo (Santa)
- ss. (orig. *SS.*) – sanctissimus, sanctissima
- 1/c – 100 itd.
- 1/m – 1.000 itd.

DENAR³¹⁷

- cekin, beneški (*zechin, zichin, zichini, leoni, z.*) = 22 lir = 17 karatov = 4 goldinarjev in 9 krajcarjev (od leta 1749 4 goldinarjev in 12 krajcarjev, leta 1758 4 goldinarjev 15 krajcarjev)
- denarič (*den.*) = ¼ krajcarja
- dopin, italijanski, španski (*doppia, d. di Spagna*) = cekin
- dukat, beneški (*ducat*) = 1 goldinar in 25 (ali 27) krajcarjev
- dukat, kremniški in cesarski/kraljevski (*Ducat, Kremnizer Ducat, kaiserlicher Ducat, Species Ducat, Species, #*) = 2 tolarja = 4 goldinarjev in 4 ali 7 ½ ali 9 ali 9 ½ ali 10 ali 12 (od leta 1749) ali 15 krajcarjev (= 23 karatov in 8 granov = 3,489 g). Leta 1759 je bil kremniški dukat vreden 4 goldinarje in 12 krajcarjev, cesarski dukat dva krajcarja manj.
- dukat, ogrski (*ongaro*) = 15 milanskih lir
- dukat, holandski (*Holländer Ducat*) = 0,98 kremniškega dukata = 23 karatov in 7 granov = 4 goldinarjev in 6 krajcarjev (4 goldinarjev in 7 ½ krajcarjev od leta 1749, od leta 1751 pa 7 krajcarjev)
- funt šterling (£; *lb. Sterling*) = 6 holandskih goldinarjev = 24 goldinarjev in 24 krajcarjev
- goldinar, cesarski (goldinar, *Gulden; fl.*) = 60 krajcarjev = 20 grošev = 240 denaričev (*den.*) = 17 ½ reparjev; ustreza tudi 5 beneškim liram in 5 (ali 6) soldom. Raigersfeld je goldinarje običajno obračunaval v »nemški veljavi« (*Teuschwebrung, Teutscher Webrung*), ki je bila za 17,64 % višja od »kranjske veljave« (*Landswebrung*) Kupno moč goldinarja oziroma »menjalno razmerje« do evra je nemogoče natančno določiti. Za prvo polovico 18. stoletja bi bilo razmerje približno lahko 1 goldinar = 40–50 EUR (leta 1700), sredi 18. stoletja pa 30–40 EUR.³¹⁸
- goldinar, holandski (*fl. Hollander*) = 45 cesarskih krajcarjev (¾ goldinarja)
- groš (*Grosch, grosso*) = 3 krajcarje = 5 soldov (na Kranjskem, Goriškem, Furlaniji in v Avstrijskem Primorju)
- kandr, kitajski (*Candr*) = 1/10 *Mass* = 1/100 tela (*Tel*) = 0,0285 holandskega goldinarja
- krajcar (*X^{er}, X, Kreuzer; kr.*) = 4 denaričev = 1,76 beneškega solda. Bakreni novec.
- lira, beneška (£, *lira; lr.*) = 7,5 grošev = 20 soldov = ok. 11,4 krajcarjev
- repar ali »bac«, »bacen«, beneški (*Pz^{ne}, pezze, Pazen, Pazne, pz.*) = 3 krajcarjev in 1 ½ denariča
- rupija, indijska (*rubi*) = 1 goldinar
- skud, beneški (lsto, *scudo; sd.*) = 6 lir = 1 goldinar in 8 krajcarjev
- sedmak (7, 7te *X^{er}, z^{ner}*) = 28 krajcarjev
- sedemnajstak (17 *X^{er}, 17^{ner}*) = 17 krajcarjev = 6 grošev = 30 soldov (v Furlaniji: 29 soldov)
- sold, beneški (*soldo, sold, s.; s., sl.*) = 20 beneških denaričev = 2 ½ (ali ¼) dunajska denariča
- tel, kitajski (*Tel*) = 10 *Mass* = 100 kandrov (*Candr*) = 3 ½ holandskega goldinarja
- tolar, kremniški (*Taller, Species Taller*), cesarski tolar (*Reichstaller*) = ½ dukata = 2 goldinarja. Tudi zunaj Evrope priljubljen srebrnik za trgovanje.
- tolar, švedski (*Daler*)

UTEŽNE MERE³¹⁹

- cablo, solni (*cablo*)
- cent, dunajski (*Zent, Cent*) = 100 dunajskih funtov = 56,128 kg

³¹⁷ V oklepaju so najprej navedeni izvorni termini, za podpičjem in podčrtani pa v ediciji poenoteno uporabljeni **termini** ali **kratice**. Terminologija in denarna razmerja temeljijo predvsem na podatkih v Raigersfeldovih dnevniških in drugih zapisih v njegovem arhivu (prim. njegov seznam tujih valut v fasc. 196, pp. 754–755). Pri rekonstrukciji sem se naslonil še na podatke iz del: Darovec, *Davki*; Jäckel, *Neueste Europäische Gewichtskunde 1, 2*; Niemann, *Vollständiges Handbuch*; Pichler, *Repertorium*; Pribram, *Materialien*; Probszt, *Österreichische Münz- und Geldgeschichte*; *Supplementum Codicis Austriaci II monete e zecche di Italia*. Tomo V. Bologna: Stamperia di Lelio dalla Volpe, 1789.

³¹⁸ Relacije na nekaterih medmrežnih portalih so zelo različne.

³¹⁹ V oklepaju so navedeni izvorni termini, ki so uporabljeni tudi v ediciji. Pri prevedbi mer v današnje vrednosti sem uporabil tudi podatke iz naslednjih del: Jäckel, *Neueste Europäische Gewichtskunde 1, 2*; Niemann, *Vollständiges Handbuch*; Vilfan, *Prispevki*; Mihelič, *Neagrarno gospodarstvo*; Gestrin – Mihelič: *Tržaški pomorski promet*.

- funt, libra, beneška (*lb.*) = 0,477 kg = 16 unč (po 29,8 g)
- funt, libra, dunajska (*lb.*) = 0,56 kg = 16 unč (po 35 g)
- gran, zlata (*Gran*) = 1/288 kölnske marke = 0,812 g
- karat, zlata (*Carat, Grat*) = 4 granov = 3,248 g
- kvint, srebra (*qu.*) = 1/4 lota
- lot, srebra (*Loth*) = 1/16 marke = 1/2 unče = 4 kvinte = 14,631 g
- marka, srebra (*March*) = 234,101 g = 18 goldinarjev 24 krajcarjev
- pikl, kitajski (*Pikl, Pickl*) = 10 *Mass* = 100 kačisov (*Catschis*) = 1 1/4 holandskega funta
- rizma papirja (*Rißs*) = ok. 500 listov
- sod, dunajski (*Vass*) = 10 centov = 560 kg (po Raigersfeldovi izmeri sod drži neto 608 kg premoga)
- sodček živega srebra (*Lagl*) = 150 funtov = ok. 71,55 kg (beneški, tržaški funti) ali 84 kg (dunajski funti)
- stožec sladkorja (*Hut*) = 3 funte = 1,68 kg
- *tarin*, solni = 1980 ferrarskih pesov
- tovor (*pezza, Saum, sß.*) = 4 cente = 224,512 kg
- unča, trojaška (*Unz*) = 1/12 trojaškega funta = 31,104 g
- voz, solni (*carro*) = 100 *tomolli* = 4000 *rotolli* = 88.000 beneških unč (po 39,75 g) = 60 reških *cablo* = 3498 kg (v Istri običajno 2500–3226 kg)

PROSTORNINSKE MERE³²⁰

- bala, sveženj, zavoj (*coll.; collo*) = ok. 238,5 kg
- bokal (vinski), dunajski (*Bocal, Maasß, Maß*) = 1,414 l = 4 »četrtnike«
- *conzo* (žitni), gradiški = 70 bokalov = 5 *sechi*
- *conzo* (žitni), krminski = 72 bokalov = 6 *sechi*
- četrtnika, vinska (*Seitel*) = 0,35 l
- kobal (žitni), dunajski (*Metzen*) = 42,28 l (do 1. junija 1752), 61,48 l (po 1. junija 1752)
- mernik, žitni (*Merling*) = 30,75 l (dunajski) ali 26,5 l (ljubljski)
- modij, žitni (*moggio*) = 4 beneški stari
- sodček vina (*Lagl*) = 13,33 vedra = 13,33 x 24 bokalov = 320 dunajskih funtov (179,61 kg); 1 bokal = 3 lb.
- *Sß.* = 100 bokalov
- star (žitni), beneški (*staro*) = 77,95 l
- star (žitni), goriški (*Star*) = 3 pesinalov
- star (žitni), gradiški (*Star*) = 6 pesinalov = 140 beneških funtov
- star (žitni), krminski (*Star*) = 6 1/2 pesinalov
- startin, vinski (*Startin, Stardin*) = 10 veder = 566 l
- *stekan* (vinski), holandski = 12 ljubljanskih bokalov (à 1,65 l) = 19,8 l
- vedro (vinsko), dunajsko (*Eymer*) = 40 bokalov = 56,59 l
- vedro (vinsko), ljubljansko (*Eymer*) = 28 bokalov = 46,2 l
- vedro (vinsko), reško (*spodo* ali *moggio*) = 28 bokalov (= 46,2 l?)

DOLŽINSKE IN PLOŠČINSKE MERE³²¹

- čevelj, dunajski (*Schub, Fuß*) = 12 palcev = 0,316 m
- korak, dunajski (*Schriet*) = 0,71–0,75 m
- milja, dunajska (*Millie, Milie, miglio*) = 4000 sežnjev = 7,586 km
- palec, dunajski (*Zoll*) = 1/12 čevlja = 2,63 cm

³²⁰ V oklepaju so izvirni termini, ki so uporabljeni tudi v ediciji. Gl. prejšnjo opombo.

³²¹ V oklepaju so izvirni termini, ki so uporabljeni tudi v ediciji. Za vire gl. zgornje opombe.

- pertika, beneška (*perticha*) = 1,91 m
- polje, beneško (*campo*) = 840 kvadratnih pertik = 3064,4 m²
- seženj ali klafta, dunajska (*Wiener Klaffter*) = 6 čevljev = 1,896 m
- seženj ali klafta, kranjska (*Crainer Klaffter*) = 5 čevljev = 1,58 m
- vatel, laket, komolec (za blago), dunajski (*Elle, Ellepogen*) = 0,777 m
- vatel, laket, komolec (za dolžino), dunajski (*komouz, comouz, komouz*) = 1 1/2 čevlja = 0,474 m

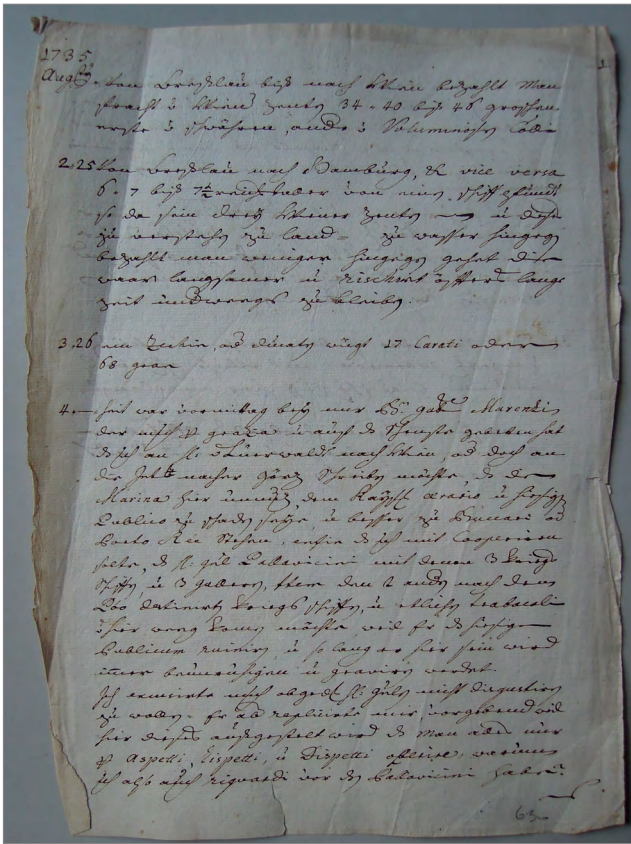
9 Kaufmann ist nicht anders lang von ...
11 ...
14 ...
12 ...
10 ...
22 ...
23 ...

102

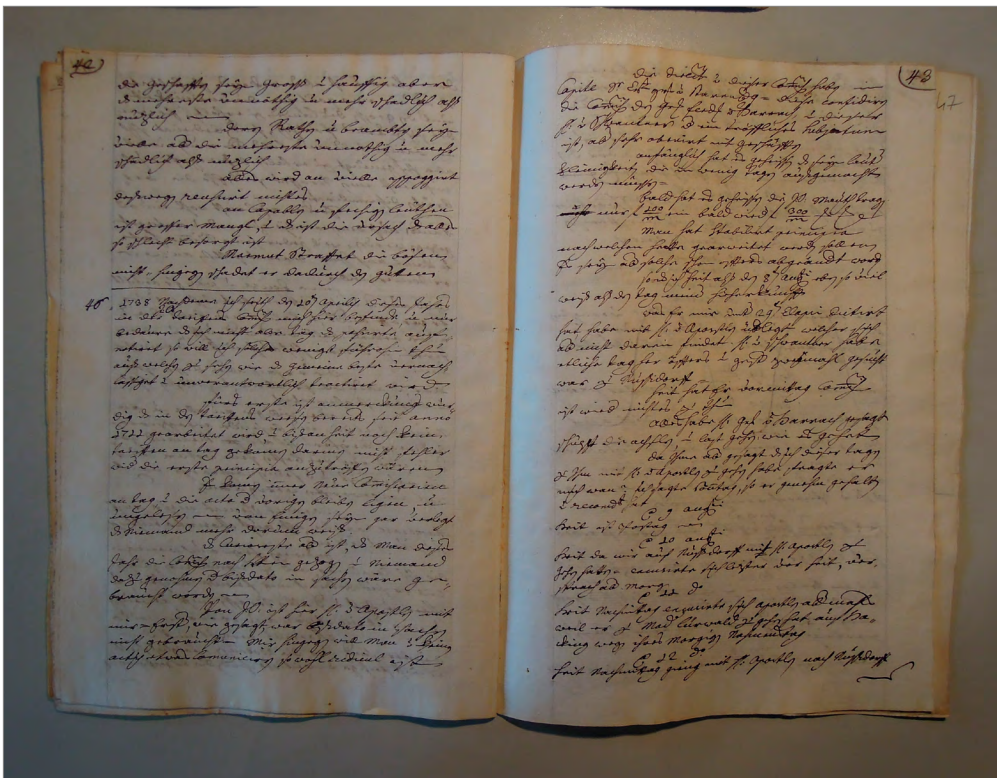
1. Izvleček iz dnevnika z vpisi iz leta 1725 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 201, p. 102).

1718 ...
+ ...

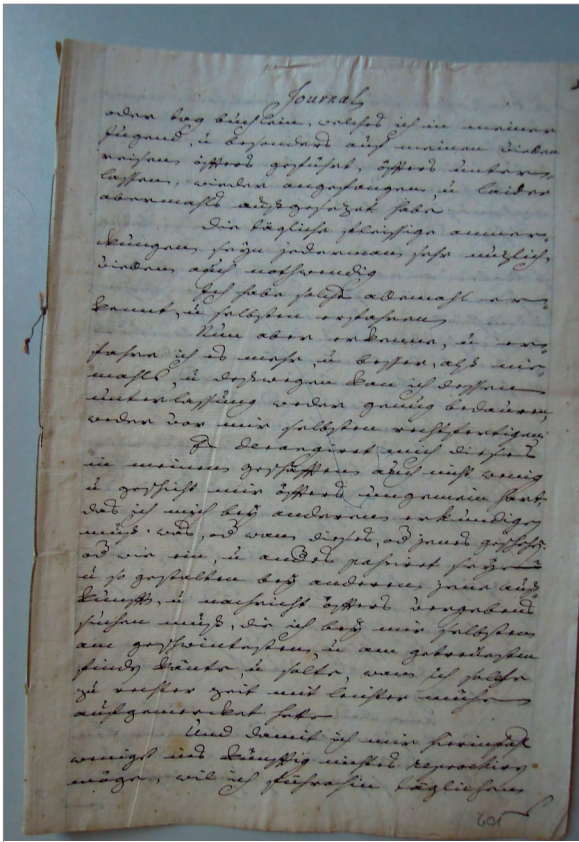
2. Stran iz kronike »Kurze Nachricht« (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 201, p. 12).

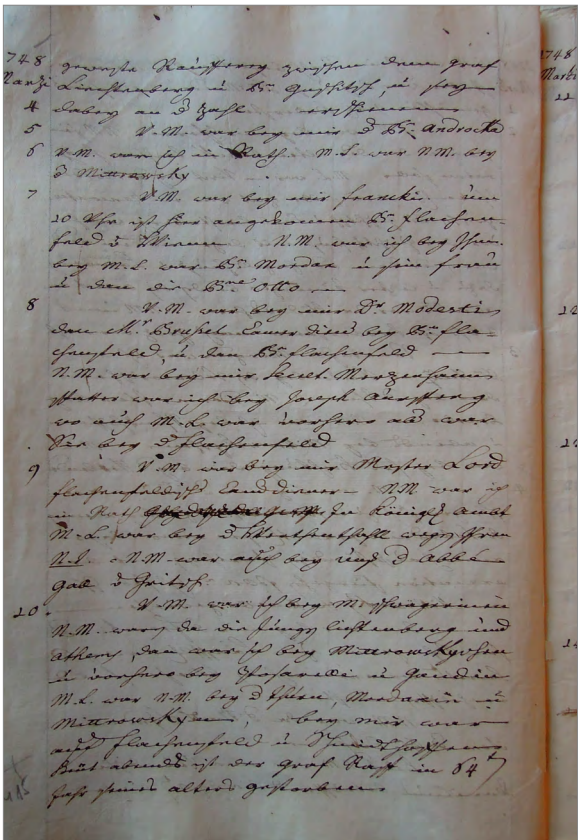
3. Prva stran iz dnevniškega fragmenta z vpisi iz avgusta 1735 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 630).

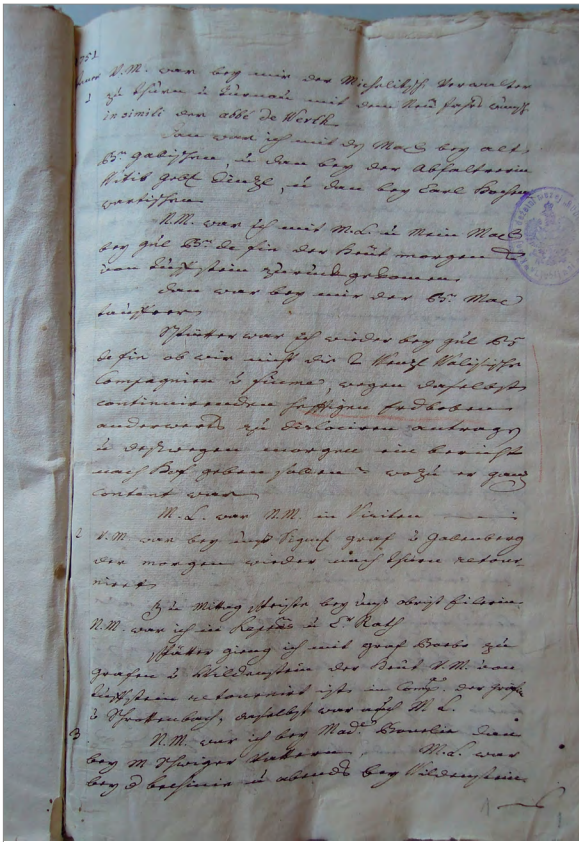
4. Prvi dve strani dnevnika za leto 1738 (ARS, AS Rokopisi, I/47r, Notata Raigersfeld I, pp. 42-43).

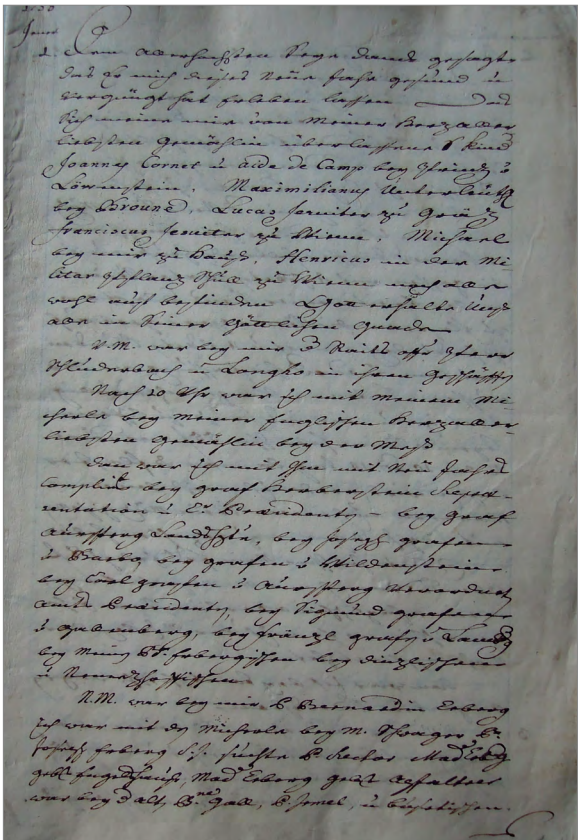
5. Začetna stran v »Journalu« iz leta 1739 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 60).

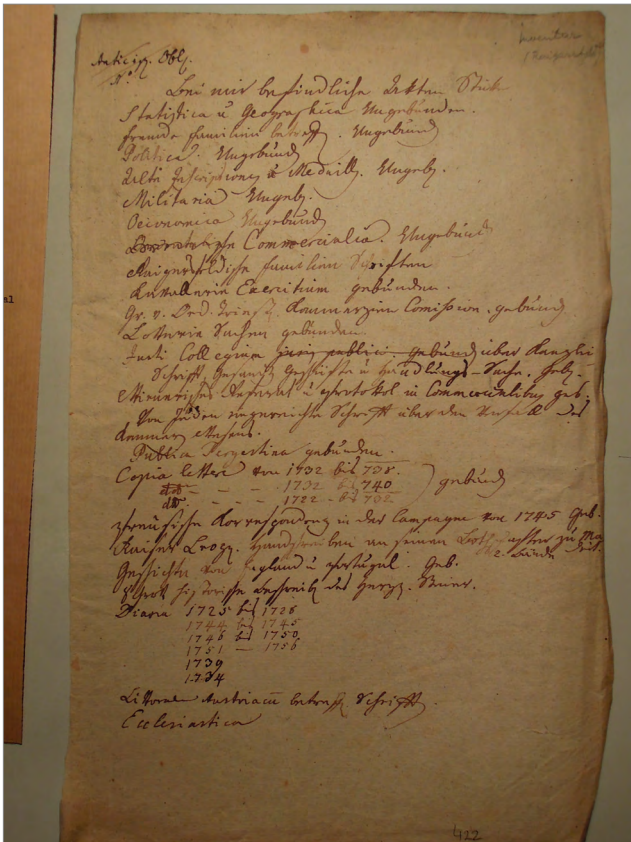
6. Stran iz dnevnikov 1746–1750 z vpisi med 4. in 10. marcem 1748 (ARS, AS Gr. Dol, knjiga 165, p. 415).

7. Stran iz dnevnikov
 1751–1756 z vpisi med 1. in 3.
 januarjem 1751 (ARS, AS Gr.
 Dol, knjiga 166. p. 1).

8. Stran iz dnevnikov 1758–
 1759 z vpisom z dne 1. januarja
 1758 (ARS, AS Gr. Dol, fasc.
 199, p. 1).

9. Seznam Raigersfeldovega arhiva, pred letom 1800 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 208, p. 422).

10. Franz Linder: Franc Henrik baron Raigersfeld leta 1752, izrez. Olje na bakreni pločevini, 1757-1759 (zasebna zbirka Attems v Ločniku/Lucinico pri Gorici; foto: Barbara Žabota).

11. Franz Linder: Marija Ana Raigersfeld leta 1752. Olje na bakreni pločevini, 1757-1759 (zasebna zbirka Attems v Ločniku/Lucinico pri Gorici).

12. Lokacija nekdanjega gostišča "Zum goldenen Radl" na naslovu Wollzeile 38-39, Dunaj (foto: Dušan Kos).

13. Palača Raigersfeld, Mestni trg 17, Ljubljana (Foto: Dušan Kos).

14. Palača Raigersfeld, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 25, pogled s severozahoda (Foto: Dušan Kos).

SUMMARY

INTRODUCTION

Between 1720 and 1760, Franz Heinrich von Raigersfeld was one of the most famous figures from the territory of present-day Slovenia: a traveler in the course of his duty and a tourist, a state and provincial official and functionary, a mercantilist and an entrepreneur, a man of worldly wisdom, a traditionalist, and a caring father. Apart from that, he was also a numismatist as well as a collector of antiques, books, archivalia, and exotic knickknacks. Although many fostered such multiple engagements, only a few wrote themselves into national histories without holding a princely title.

Raigersfeld collected and recorded most of what happened to him, what he did, and also what he merely mused on. As numerous manuscripts were bequeathed or given to him by his relatives or acquaintances, his archival records also contain written materials of persons and families not related to the Raigersfelds. He took particularly great care with documents pertaining to official appointments and status elevations, decrees and petitions, real estate documents, civil documents, as well as official and private correspondences. His heirs and relatives, the Barons Erbergs and the Counts of Attems, preserved most of the archival records until they sold them to the “Carniolan Provincial Museum” (*Kranjski deželni muzej*) in Ljubljana. Raigersfeld’s personal archive, along with the written legacies of his sons and parents, is now part of the archival collection of the seignory of Dol kept by the “Archive of the Republic of Slovenia” (*Arhiv Republike Slovenije*).³²²

Raigersfeld’s diaries provide an especially significant historiographical treasure for Slovenian territory. Haven taken to diary keeping in his youth, he canonized his periodic writings in 1739 and remained committed to daily journaling until he died in 1760. In terms of content and scope, his writings differ from shorter chronicle-diary records kept by the regional nobility between the Late Middle Ages and the end of the eighteenth century. Indeed, they may safely be considered on a par with extensive diaries compiled by noblemen and intellectuals as well as with substantively more sophisticated diaries that emerged in the nineteenth century. In the manner of describing his private life, Raigersfeld’s diaries still exhibit Baroque influences, whereas the descriptions of his day-to-day life and intimacy already reach the level of diaries from the age of the bourgeoisie.

Raigersfeld provided his reasons for diary keeping in several philosophical writings from the 1740s. Given the sensitivity of the contents, he primarily stressed the pragmatic aspect of preserving memory and the desire for his descendants to learn about his times and contemplations, his chosen career paths, and the fate that befell him. An avid listener, in addition to being a popular guest and host and a trusted confidant, Raigersfeld made for a splendid diary keeper. On the other hand, the decision to commit his reflections to paper and record his daily life may have in part also been inspired by disappointments that he faced holding provincial and state

³²² Collection “AS 730,” fascicles and volume no. 157–219. For the Raigersfeld’s archive and the Dol archive, see Umek, *Erbergi 2*, pp. 360–462. Hereafter, in reference to the materials from this collection, which are most often cited, I do not use the form “ARS, AS Gr. Dol” but rather only the number of the volume or fascicle and the page number. All other collections from the Archive of the Republic of Slovenia and other archives are stated in full.

offices in Trieste and Vienna between 1721 and 1739. In the record, titled “Journal” (1739), he outlined the circumstances of these disagreements and baselessness of accusations that had been—or still would be—hurled against him. Raigersfeld wanted to warn his sons of corrupt political partners whom he considered best to avoid.

Raigersfeld’s diaries and other materials became of interest to historians after 1880, when they were moved to the museum in Ljubljana. However, a long time would still have to pass before they also became a significant historical source and consulted for more than sporadic pieces of information regarding the cultural-historical, economic, administrative, urban and even theater history, and archaeology. Thus, it is only in the recent decades that they have begun to serve as a prime source for comprehensive research on social relations, politics, everyday life, as well as material culture and art. Despite the growing knowledge about the importance of Raigersfeld’s writings, only the autobiographical record for the period 1697–1732 (“Kurze Nachricht”) has been published to date and from the diaries themselves no more than a few pages relating to the administrative and political changes that took place in Carniola between April 3rd and May 5th, 1747, and a few excerpts on painters employed by Raigersfeld.

Considering his career as an official and a functionary and the highlights of his life and communications, the diaries cast light on important aspects that marked the watershed period of modernization in the Habsburg provinces as well as wars with the Prussians and the Bavarians during the second third of the eighteenth century. Thanks to the author’s principled and meticulous approach, they can even be used as socio-political annals of the local elites in Habsburg provinces and a supplementary source for studying politics, economy, culture, communication strategies and tactics, and material culture. Raigersfeld kept detailed records of his daily office work and socializing with relatives and friends, politicians, clerics, officials and functionaries, entrepreneurs, engineers, tradesmen, mariners, military officers as well as artists, craftsmen, farmers, and even people from the social margins. In short, he described persons and events in real time—from his first-hand experience or from learning about them through his acquaintances—and depicted the places through which he passed on his travels. Raigersfeld’s diaries and other private records (especially his correspondences) offer insight into the part of history that often shows a logic distinct from that behind major and milestone events that he may not have taken direct part in or that perhaps did not attach much importance to. Although this volume does not aspire to provide an overall presentation of Slovenian history during the Theresian period, it nevertheless faithfully reflects all the possible notions conveyed by the syntagm “ambitions, careerism, greed, fraud, or social-material strategies, practices, and communications of social elites.”

Due to the volume, technical problems, costs, and easier search and review of the records, I decided on a hybrid form of the edition: the introduction, Raigersfeld’s life, the special features of the edition, and the index of names are in the classic book format. All the texts of the diaries and chronicle are freely available on the world wide web. This will also make it easier to enter corrections and supplement the edition in the future.

LIFE AND CAREER OF FRANZ HEINRICH VON RAIGERSFELD

THE EARLY YEARS

Franz Heinrich von Raigersfeld was the son of Johann Sebastian, who was born in 1655 to Georg (Urban) Rakovec and Marina, the subjects of the seigniorship of Schrottenthurn in Stražišče near Kranj. In 1669, Johann Sebastian set out for Ljubljana to pursue his education under the patronage of Adam Daniel Dinzl von Angerburg, the head of the provincial estate bookkeeping office, and then began to work as Dinzl’s clerk. After a while, he was appointed adjunct bookkeeper and in 1689 raised to the rank of nobility with the title “Rakovec von Raigersfeld.” After Dinzl’s death, he reached the pinnacle of his career in 1696 by being promoted to the office of provincial bookkeeper, which he retained almost until his death in 1732.

In 1690, Johann Sebastian married Maria Isabella Sarger von Sargfeld and took on the life of a seignior.

He built Adlershofen Mansion in Postojna (Adelsberg) and bought the vast Predjama estate in 1711, which he sold to Johann Caspar Count Cobenzl no later than 1719, while he and his family took up residence in the palace of the Carniolan provincial assembly in Ljubljana. Its lifestyle changed as well, with land tenure setting it among the relatively wealthy social set of officials and intellectuals.

Johann Sebastian and Maria Isabella had six children. The oldest son Georg Sigmund (born in 1691), a Capuchin friar, was about to set out to perform missionary work in India but fell ill and died in Florence in 1719. The daughter Anna Cecilia (born in 1692) married in 1708 to a provincial court clerk, Dr. Franz Sigmund von Utschan. The daughter Francisca Josepha (born in 1705) died as early as 1706, and the youngest daughter Johanna Antonia (born in 1708) married Wolfgang Kajetan Baron Kuschlan in 1725. The daughter Maria Katharina (born in 1695) was the only child to reach an old age: in 1710, she joined the Order of Poor Clares in Škofja Loka (Bischoflack), where she died in 1771.

Their fourth child, Franz Heinrich Joseph, was born on July 6th, 1697, in Ljubljana, where he died on March 31st, 1760. Between these two milestones, he only spent half of his life in his birth town. In 1706, he took up studies at the Ljubljana Jesuit seminary and in 1712 set out for Vienna to study philosophy. The following year, he took to studying logic in Graz and in 1714 returned to Vienna to study law. In the summer of 1715 he extended his vacation in Hungary into a noble “grand tour”, visiting Bohemia, Bavaria, Rhineland, and the Netherlands. After spending a semester at the University of Leuven, he also travelled through England, and France. Taking a greater interest in the formidable Dutch trade and mercantile thought than law, he set out to Genoa in September 1717 to study commerce. On returning in November 1718, he found employment at a private commercial company in Rijeka (Fiume). In 1721, he took over the Rijeka administration of the Austrian “Oriental Company,” founded in 1719. Raigersfeld provided the company with a storage facility and a shipyard in Trieste, where he set up its main office.

In agreement with the company’s directors, Raigersfeld took over the organization and management of the first Austrian commercial expedition to Portugal in 1723. In July 1723, he set sail from Trieste with three commercial ships and reached Lisbon in October. One of his tasks was to sell Austrian merchandise, buy colonial goods for the purposes of the “Oriental Company”, and establish economic contacts between the countries. A decade later, he described these events in the family chronicle and in 1747 requested that a mention of them also be written in his baronial diploma.

Immediately after returning to Trieste in October 1724, Raigersfeld parted ways with the company’s director Christian von Schubert and Anselm Franz Baron Fleischmann over the alleged irregularities that marred the Portuguese expedition, whereas the actual crisis was one of managing the company and its agency in Trieste, with the headquarters in Vienna arbitrarily changing his decisions and refusing to give him a free hand. In January 1725, he left the company and finally liquidated his financial claims in 1728.

On returning to Ljubljana, Raigersfeld was appointed an assessor of the “Provincial Estates’ Court” (*Landschbrannengericht*). He immediately launched himself into Ljubljana’s high circles and a few days later at the theater met his future wife Maria Anna Baroness Erberg, who was only fourteen years old at the time. They married on June 10th, 1726, at her family’s estate in Dol (Lustthal) near Ljubljana and spent a few of years in their house in Ljubljana until May 1731, when he received the Emperor Karl’s VI call to work in the state commerce as the second assistant of the president of the Commercial Intendancy in Trieste.

A MERCANTILIST IN THE SERVICE OF THE GOVERNMENT: TRIEST, GRAZ, VIENNA, 1731–1747

During his youthful travels, studies, and private entrepreneurial ventures, Raigersfeld concluded that the economic and financial viability of the sovereign and the state would benefit the most from exports. The aim of protectionist mercantilism was to achieve economic unity and self-sufficiency of the state and increase its wealth through accumulating money or precious metals and through the development of industry. The Habsburg variant of mercantilism—the so-called “cameralism”—highlighted state control over the economy and private initiative and strengthening the provincial princely regalian rights. In modeling a centralized economy, however, it was first necessary to redesign the basic financial, trade, and industry policies. State economists focused on

long-distance trade, along with improving crafts and industrial production. From the end of the seventeenth century onward, politicians also examined the possibility to facilitate maritime trade through ports in the northern Adriatic. Raigersfeld obtained a first-hand experience with this strategy at an early stage when the state endeavored to establish manufacturing plants and factories in Carniola. It was already in 1718 that he took part in founding Ljubljana's cloth factory to supply the Military Frontier as envisaged by his father and a couple of his business associates.

Raigersfeld grew into a fiscal and mercantile traditionalist, a staunch monetarist, and an adherent of ideas promulgated by the leading Austrian cameralist Philipp Joseph Orsini Count of Rosenberg, whose transcribed works he kept in his archive. A host of treatises, "reflections", and reports from the 1730s and 1740s reveal much about his understanding of the economy, the "good police" and its relationship with the state commerce, monetarism, mining industry, the "Vienna City Bank" (*Wiener Stadtbank*), tax rectification, as well as trade with England, Turkey, and Hungary.

According to Raigersfeld, trades and handicrafts were the largest contributors to the sovereign's treasury, and commercial activities could, God willing, be best regulated by an absolute sovereign in congruence with the principles of "good police" (that is, the totality of measures taken to ensure the state and social welfare). Conversely, he vocally opposed the newly emerging liberal *laissez faire* doctrine, maintaining that the state redressive measures should cater not only to an individual's desires and undertakings but, first and foremost, to the state and the provincial prince, respectively.

He divided the state commerce into useful and non-useful exchange. Whereas the former concerned importing raw materials and money and funneling them into the domestic production, the latter drew both out of the province, only profiting foreigners. In principle, Raigersfeld was against all foreign attempts at monopolizing trade and production in Austria while being perfectly aware that the "Oriental Company" and the Habsburg provinces could only offer foreign markets a very limited selection of assortments and with low value added. Especially bearing in mind the importance of restoring equilibrium in Inner Austria's domestic market, he urged for a ban on food exports from Carniola, for the construction of the road connecting Hungary and the Austrian Littoral, and for the construction of wheat storage facilities. In his opinion, wholesale trade should be granted to concession-holding companies, and domestic entrepreneurs should be exempt from tax for a certain period. The nobility should be allowed to act as stakeholders in industries and trade companies, and non-agrarian production should become a domain of manufacturing plants and factories. Conversely, he deemed rural and urban handicrafts unfit to engage in commerce and only suitable for providing the local population with daily supplies.

Raigersfeld did not waste words talking about the agrarian system, and he was unconcerned with physiocracy, unless it directly interfered with mercantilist plans. Unlike his father, he had absolutely no desire to live the life of a feudal seignior. He did not invest in farm holdings or show any interest in landowners' activities, such as military career, hunting, and provincial politics. He was a man of new economic and world views: an entrepreneur, a state official and monarchist, as well as an urbanized and educated man of worldly experience.

*

His appointment as commercial assistant in Trieste in 1731 transformed Raigersfeld into a state official that spent almost an entire decade reorganizing the state commerce and maritime transport, indeed, the very economic backbone of the Austrian Littoral and the Inner Austrian provinces. The office of the "Commercial Intendancy for the Austrian Littoral" in Trieste was established as a link and facilitator of commerce in the Habsburg northern Adriatic but without political jurisdiction over the territory (which was granted to it no earlier than 1752). The Intendancy was directly accountable to the "Main Court Commercial Conference" (*Haupt-Hofkommerzkonferenz*) in Vienna.

Raigersfeld was tasked with backfilling the Trieste saltpans to create space for merchants and craftsmen, regulating toll tariffs in Trieste, supporting tradesmen and setting up trade consulates, exercising judicial authority for the vernacular nobility engaging in entrepreneurship, imposing a ban on the use of Venetian measurement and currency units, transferring salt supply of Habsburg dominions in northern Italy to domestic

entrepreneurs, care for provincial state forests, constructing a customs post, setting up a lazaretto and healthcare services, implementing anti-plague measures, constructing local roads and maintaining commercial roads in the hinterlands, improving police measures in Trieste, Gorizia, and Rijeka, revitalizing manufacturing plants, authorizing Jews to settle in Trieste, etc.

The implementation of such drastic measures required time. In 1733/34, Raigersfeld highlighted the main obstacles: the envious and greedy inhabitants of Trieste, who introduced unnecessary taxes and monopolies; incompetent city authorities, handicapped judiciary, and excessive bureaucracy. Equally incompetent were the Intendancy officials, who left foreign entrepreneurs high and dry; the state legislation was interpreted and implemented arbitrarily and inconsistently. The city lacked housing, rents were exorbitant, and new construction was impeded by scattered real estate ownership. Tax and toll regulations were the most pressing issue in the Austrian provinces, and a major obstacle facing the state commerce was disorderly toll tariffs. His intransigence, meticulousness, stringency as well as loyalty to his superiors and the sovereign brought Raigersfeld—like in the “Oriental Company” a decade earlier—into disputes with state officials and city patricians. Still in 1739, he complained in the “Journal” that they never let him work or allow access to legal documents, that they hindered the urbanization of suburban areas, and that they had left him without pay for four years and a half.

He was further exasperated by reproaches that he drew personal gain from purchasing and administering the estate in the Bel Poggio suburbs, which belonged to the Santi Martiri estate owned by San Giorgio Benedictine Monastery in Venice. In 1733, Emperor Karl VI decided to secularize the estate, evict the monks, and use this land to expand the city. Negotiations with the priors were headed by Raigersfeld, whom the emperor proposed to buy the estate himself. By then, he had already given up on the idea to build a family villa in the city. In July 1736, Raigersfeld bought the monastery estate on behalf of the treasury but instantly received it in pledge and possession, whereas the treasury retained the purchase right for an indefinite future because the government still had no plans for its expansion. This was the estate from which the “Josephinian Trieste” would subsequently grow. Raigersfeld administered it with the assistance of a steward. Each had an apartment in the monastery.

In July 1737, Raigersfeld also assumed the helm of a para-state company supplying the Duchy of Milan (Lombardy) with salt. He accepted to take this office for six years as a favor to the court and once he was promised that it would help him obtain the position of a councilor of the “Inner Austrian Court Chamber” (*Innerösterreichische Hofkammer*) in Graz. Therefore, he divided his life until July 1738 between Trieste and Graz, where his family temporarily resided. Before long, he ran into a disagreement with the chief stakeholder Maximilian Emanuel Hillebrand Baron Prandau, who fell back on his promise to give him a free hand in running the company. Raigersfeld gradually left the management of the salt company to stakeholders and agents, while he himself remained in Graz.

His requests to reduce his obligations in the company and to move its headquarters from Trieste to Graz finally bore fruit in July 1738, when he was called to Vienna to draw up a treatise for the “Austrian Court Chamber” (*Österreichische Hofkammer*) on toll tariffs. This became his primary occupation for the next few years.

The toll tariff reform in the Inner Austrian provinces was already placed on the agendas of Viennese government offices about 1710. Over the following decades, no significant changes were made to the old rules, even though they were roughly outlined by the “Inner Austrian Toll Tariff Commission” (*Innerösterreichische Mauthtariffen-Kommission*) in 1720, immediately after the strategic decision was made to move the wholesale trade toward the northern Adriatic. The toll tariff was to be made as uniform as possible: thenceforth, it was to be strictly collected only at the borders of Inner Austria, provincial and private tollhouses were to be abolished, and transit and export toll completely abandoned in accordance with mercantilist principles. Some provinces were against the unification and simplification of toll tariffs, and private businessmen also opposed the elimination of their tollhouses. For the most part, the authorities endeavored to remedy market imbalances as well as reverse the prevalence of foreign goods in the domestic markets and the declining domestic production by raising toll tariffs and imposing a ban on imports. However, the more that the Viennese authorities meddled with the system, the more they rendered it untransparent, fragmented by the type of goods, the origin of tradesmen, and so forth.

The emperor appointed Raigersfeld a member of the “Inner Austrian Toll Tariff Commission” in January 1732. The work he performed in the following years turned him into a veritable authority on the subject matter. Whereas the emperor’s primary aim was to regulate the trade, transport, and infrastructure between Trieste and Rijeka and the provinces in the interior, Raigersfeld viewed the issue more comprehensively by recognizing all trade/transport tariffs and taxes as the basis for every kind of economic and political regulation and as a prerequisite for the flourishing of “good police” and commerce, and especially for the flourishing of both free ports in the northern Adriatic.

First venturing into normative particularism, he proposed to temporarily abolish most tolls on foreign goods transiting on the roads between Trieste and Tyrol to enhance the competitive advantage of the domestic commerce, ports, and roads. What was to remain in place was border tolls between Tyrol, Bohemia, Silesia, and other imperial provinces that Emperor Karl VI had reduced, especially on goods in transit. Export tariffs were to be paid on the border and import tariffs in the place of consumption. The commission then focused on regulating provincial and private tollhouses. It could authorize private tollhouses to operate as usual or decrease their number as had already been done on roads connecting Vienna, Graz, and Trieste and reduce toll tariffs by half. Private tollhouses would only remain under the concession of private businesses until their loans were repaid to the treasury.

To verify the hypotheses and existing state commercial measures, Raigersfeld spent the months between the fall of 1732 and the spring of 1733 in Styria, Carinthia, and Tyrol examining the infrastructure and toll tariffs. In Rottenmann in Styria, he drew up a treatise for the Intendancy on December 22nd, 1732, on the principles and objectives of the reform of toll fees in Inner Austria. His proposals were in congruence with imperial patents on the rights and benefits of tradesmen in Trieste (1719), as well as with the conclusions and proposals by the “Subdelegated Commercial Commission” (*Subdelegirte Kommerzkommission*) and reformed toll regulations. However, he still dared not to come up with a straightforward proposal to abolish the practice of leasing out tollhouses because some lease holders were distinguished noblemen. Undoubtedly, the unsustainable situation urgently required new solutions rather than adapting the existing regime. First, it was necessary to abolish tariff particularities within the provinces. Each transported good was to be subject to a single tariff and a single tax with respect to its purpose (consumption, transit, export). The amount of the fee should be calculated carefully for the domestic production and transport not to shrink under the excessive burden and for the treasury not to suffer loss. Lower fees were therefore deemed more suitable. To avoid arbitrary decisions, Raigersfeld proposed to assess the value and determine the fee for each good, and then print all fees and make them public. The number of toll points was to be reduced: a hauler or a tradesman should pay in one place and then confirm the toll payment with a certificate anywhere along the route. Drawing on the basic assumption that a double price yielded a double profit, Raigersfeld maintained that the amount of fee per centner of goods should be doubled as well. He proposed a simple toll scale for imposing fees on imported goods, except for imported raw materials for domestic manufacturing plants and factories: these were to be subject to minimum rates because the profit from the value added in the domestic production would outweigh the treasury’s loss from the exports.

The most important change was proposed for imposing fees on foreign goods transiting through the Inner Austrian provinces to Tyrol and from there to Germany, northern Italy, and Switzerland. Transit fees were to be forthwith reduced for Trieste—the entrance and exit point for foreign goods—to attract as much transit as possible and to divert it from the port in Hamburg. Therefore, the amount of fees for transit should only be determined considering the weight of the goods rather than their value. According to Raigersfeld, no road leading to Trieste should be prioritized for the sake of commerce, and each province was to draw advantage from its respective abilities and geographic conditions. In other words, transit was not detrimental to the Inner Austrian industries, provinces, and the treasury.

Raigersfeld proposed a special temporary toll treatment for domestic export goods. These were to be subject to a very low tax rate not to lose the competitive advantage abroad. The sovereign was also advised to extend further support for the domestic industry by reducing tolls on consumption and by granting subsidies on raw materials and foods to minimize production costs. A major contributor to the treasury, the exports of domestic goods were to be completely exempt from tolls and the obligation to use only certain roads. Conversely, taxes should be imposed on the exports of raw materials that could be processed at home.

Raigersfeld moved to Graz in August 1736, when the toll commission was first convened. At its first session held on August 16th, 1736, he presented a paper based exclusively on the above-mentioned treatise. The preliminary report was submitted to the emperor as early as September. Although Raigersfeld's conclusions were progressive and useful as much to the treasury as to the domestic production and trade, not even these recommendations and its five-year existence were enough for the commission in Graz to formulate final proposals. Raigersfeld submitted another paper in January 1737, which, again, met with no response. In it, he summarized his ideas and outlined the practical benefits of transit for the treasury and social subsystems. As the final report was still not complete after this round of harmonization, the Graz commission was dissolved in July 1737. Its tasks were assumed by the "Main Court Commercial Conference," which that same year issued the updated toll regulations for Tyrol, the Kingdom of Bohemia, and the Duchy of Austria.

Raigersfeld returned to Trieste in the fall of 1738; however, still before that, in February and March, he set out for Vienna to draw up a report on toll tariffs for the "Main Court Commercial Conference." There, he met high politicians with comprehensive knowledge about these matters. One was Raigersfeld's supervisor—the councilor Joachim Georg Baron Schwandtner—who had a few scruples regarding his toll system and at the March session succeeded in securing a confirmation of some of his own principles for Raigersfeld to follow: for example, a separate treatment of tariffs on goods by purpose (consumption–import, export, transit) and origin (domestic–provincial, from the hereditary provinces, foreign), a uniform toll fee in Inner Austria, and a single payment of toll fee for consumption goods in Inner Austria, regardless of the provincial boundaries. Raigersfeld did not completely agree with the instructions and explained his opinion to Schwandtner in two treatises. In the final report, dated September 1738, he took account of some reservations and drew up a consumption fee scheme. As regards transit, he continued to abide by the principles from 1732: the harmonization and reduction of tolls (introduction of a universal transit tariff and tariff lists) as well as transit fee exemption for strategic goods and in favor of the main roads.

However, even then not all councilors and senior representatives of the Austrian and Inner "Austrian Court Chamber" would share Raigersfeld's opinion. Some were favorably inclined toward the old regulation rather than the uniform transit toll tariffs as well as higher trade taxes and fees in the Inner Austrian provinces. They insisted on dividing different tax items between the treasury and the provincial estates rather than espousing Raigersfeld's proposal to divide revenues only after they had been centralized in a single fund. The harmonization of the system of tolls and customs was brought to a halt in 1737 with the proclamation of toll regulations for Upper and Lower Austria, Moravia, and Bohemia (in 1739 for Silesia). In the hereditary provinces, tax centralism was enhanced with a drastic increase of import duties after 1752. The harmonization of customs gained a new momentum in 1762. The Inner Austrian provinces and the Austrian Littoral, which faced the greatest chaos, obtained a common customs system in 1766 and 1768, respectively, that did not eliminate customs between these provinces completely. Trieste and Rijeka retained their liberties and negligible transit toll rates. Status- and occupation-based exemption from customs duties was no longer applicable. Taxable commercial roads were redetermined. Taxation procedures were defined, along with the amounts of fees for goods by type and purpose as well as penalties for smuggling and tax evasion. The harmonization postulates were in partial agreement with Raigersfeld's ideas: the export and transit customs duties were significantly lower than the import rates and equalized for certain types of goods.

Raigersfeld awaited the end of 1738 disappointed. Not only that the reform did not go any further from the halfway mark, but he had also not received even the slightest expression of gratitude from Vienna for his long-standing efforts. Nonetheless, it was not all doom and gloom: the following year, Gundaker Thomas Count Starhemberg proposed him as a councilor of the "Austrian Court Chamber". He assumed office on July 25th, 1739, and swore a solemn oath on September 30th, 1739, in Hofburg. With this appointment, Raigersfeld was made the commissioner for commercial and maritime affairs in Trieste, tasked, among other things, with giving Wolf Sigmund Count Gallenberg, the newly appointed president of the Intendancy as well as the civilian and military governor of Trieste, a thorough induction into his new offices.

On the resignation of Antonio Count Rabatta in December 1739, the Intendancy strengthened its role and status by becoming the supreme economic office in the Austrian Littoral, with its president also taking the helm of the political and military governorship in Trieste. Raigersfeld's tasks as commissioner in Trieste were

clear: to assess the projects planned for the port (cleaning and deepening of the port basin, constructing a new pier, quay, and port facilities), to liquidate the remaining military fleet and the falling “Oriental Company,” to handover the port authority to the Intendancy assistant Carlo Count Cozzoli, to assess the viability of the Trieste commerce, and to induct Count Gallenberg into his new offices.

Raigersfeld was off to an optimistic start. Already on January 15th, 1740, he inspected the port, the fleet, the arsenal, and the lazaretto, and met with responsible officials. In February, he carried out a formal handover of maritime affairs to Count Cozzoli and the navy commander, Lieutenant Colonel Giuseppe Perelli. In the spring of 1740, two galleys were in poor condition. For one Raigersfeld proposed to be dismantled and for the other he found a few interested parties that did not offer a suitable purchase price. Smaller vessels, he initially suggested, should be sold or submerged to construct the foundations for the new pier. Hasty concessions to the increasingly lower purchase prices appear to have been and continued to represent major points of contention in Raigersfeld’s curriculum vitae.

After many disputes with the Intendancy and city officials, Raigersfeld left in June for Ljubljana, where he asked Count Gallenberg to go to Trieste, which also happened. However, by September, he had remained without Gallenberg’s presidential support following his renunciation and official resignation. Immediately thereafter, Councilors Cozzoli and Franz Anton von Eder accused Raigersfeld of fraudulent conduct in liquidating the fleet, that is, of underselling ships and of furthering his personal gain.

Under such circumstances, Raigersfeld failed to complete any assignment until the fall of 1740. He turned to Schwandtner and others for help and permission to present his predicaments at the “Main Commercial Conference.” He requested for an official and honorable discharge, which he was granted no earlier than March 1741, and returned to Vienna in April.

*

Raigersfeld left Trieste as soon as he handed the official matters over to the administration of Johann Seifrid Count Herberstein, the interim commissioner of the Intendancy and both governorships. He was satisfied with the appointment of Herberstein, whom he had known as a competent functionary of a pro-commerce and pro-mercantilism leaning from the time when he sat on the Graz commission. Raigersfeld himself was given no assignment in the “Austrian Court Chamber;” the shadows of his last episode in Trieste would continue to follow him for a long time to come. Although his career in the state administration had, in fact, stalemated for six years, he could not and would not leave Vienna, where he continued to defend his actions in Trieste with memorandums, complaints, work studies, and treatises (at ministers’ behest). He had little success in explaining and demonstrating his honesty and competence.

Between 1742–1744, Raigersfeld made his situation even worse by criticizing the new trade contract with the Habsburg ally England, drawn by Philipp Joseph Count Kinsky, Imperial Ambassador to London between 1728 and 1736, and therefore considered an expert in matters concerning England. Kinsky never forgave Raigersfeld for the criticism that he wrote in 1744 at the behest of Johann Ferdinand Count Kuefstein, the president of the “Main Commercial Conference”.

According to Raigersfeld, the proposed document placed Austria in a disadvantaged position that stemmed, first and foremost, from its industrial underdevelopment, which made it inappropriate to concede to relaxed imports of English colonial and domestic goods to the Habsburg provinces and then grant the English contractual party additional tax advantages for woolen products and luxury textiles, which were appropriately taxed in the contract from 1728. The promised low tax rates on imported Austrian goods to England (copper, iron, and wine) were non-exclusive (that is, England also granted them to other importing countries), useless, and non-competitive. In terms of state economy, it might be useful to protect the domestic production against any, even English imports of end products. It was paramount to support the domestic shipping industry as well as to limit purchases and repairs of vessels abroad. For the purposes of trade, England should only be allowed to have a representation office in Trieste or Rijeka. Its demand to have storage facilities and agencies in the Hungarian and hereditary provinces was preposterous because it would put English tradesmen on an equal footing with the domestic ones. Not only that, but it would also exempt them from all obligations toward the

Austrian provinces, which would lead to the formulation of autonomous cultural and religious quasi-identities or a kind of “free ports” throughout the state. In conclusion, Raigersfeld opposed the liberalist tendency to leave entrepreneurs extensive leeway, which the state commerce had done for centuries. The state should protect its interests against competition, and its redressive measures should cater not only to individual needs and projects but, first and foremost, to the state (provincial prince).

Yet despite all his efforts, the forty-nine-year-old state official was still not rehabilitated in the early 1746, with his duties remaining to report on matters concerning commerce and toll tariffs in private (but not official) conversations with ministers. His spirits were lifted somewhat by the Intendancy president Johann Seifrid Count Herberstein, who attended a session of the “Secret Conference” (*Geheime Konferenz*) in Vienna. This made it much easier for Raigersfeld to promise the count that he would set out for the Austrian Littoral and provide him with temporary assistance. Queen Maria Theresa then sent Raigersfeld to Trieste for a few weeks in the capacity of an assistant and a commissioner to regulate salt supplies and trade and carry out a visitation to provincial princely forests in Gorizia and Gradisca.

Herberstein, indeed, needed Raigersfeld to carry out the time-consuming commissioner’s tasks that he was well-versed in. In October 1731, Raigersfeld made his visitations to navigation canals, rivers, and provincial princely forests around Gradisca and Aquileia at the behest of the then president of the Intendancy, Wolf Weichard Count Gallenberg. Raigersfeld’s work restrictions were soon lifted because he needed to perform tasks that fell under the Intendancy’s jurisdiction and for which he had received no instructions: taxes, urban development, the settlement of foreigners, the organization of production, etc. He met with entrepreneurs and discussed their ideas and petitions daily. Their accounts only confirmed his opinion that Trieste still administered the state property poorly; misappropriation was rampant, as were corruption, disarray, tax evasion, and the failed rule of law. A few state officials of Venetian descent were even suspected of criminal activity. Besides, Raigersfeld also heard an earful about Herberstein’s governance, debt, and negligence.

On May 28th, he finally carried out the visitation with Herberstein and a small entourage of aides. They inspected the state’s property and tax practicum, the state of commercial roads and navigable canals, tollhouses, textile factories, and state forests, as well as smuggling. After five days of travelling across Gradisca, they arrived in Gorizia on June 2nd. There they had more time for socializing with the nobility from the town and the countryside. Gorizia was a vibrant center and a home to jubilant, educated, and worldly noblemen. They left on July 28th and arrived in Trieste the following day. Raigersfeld’s task was completed, and he returned to his family in Vienna on August 10th, 1746.

Between 1746 and 1747, the location of Raigersfeld’s apartment in Vienna was decent, albeit not near the court: the family lived at the inn *Zum goldenen Radl* (modern Wollzeile 38). The rent, which included food, was high; in November 1746, a five-month rent amounted to no less than 280 gulden. The apartment was also fit for holding social events. Raigersfeld hosted not only eminent Viennese officials and functionaries but also visitors from Carniola. He liked to spend his spare time frequenting the city landmarks: in September 1746, for instance, he took his son and friends to the Arsenal, the numismatic cabinet of Joseph Angelo de France, the imperial equestrian school, the new Schönbrunn, etc.

After returning in Vienna, he instantly began pressing for a more permanent office. He was especially drawn to the prospect of continuing his work on toll tariffs, but it was not until March 1747 that his life and career finally took a turn for the better. In June 1746, Queen Maria Theresa issued a resolution on urgent administrative changes, and, a few months later, the situation in Carniola spun out of local politicians’ control. Friedrich Wilhelm Count Haugwitz, the commissioner between December 1746 and March 1747, came to the province to reform the provincial estates and provincial princely economy and financial operations. Haugwitz was instructed to examine the administration of the Carniolan provincial vidame, including expenses, tax arrears, debt, revenues from the regalian rights and seigniories, and to investigate the election of the head of provincial financial administration in 1745. His reports to the court centered on the provincial estates’ irrational contributions and spending, stranded investments, the irregular taxation of towns and the exemption of the nobility from taxation, the disorderly bookkeeping, the provincial debt, the delays and machinations in collecting and distributing contributions, the widespread rural trade, towns’ complaints over seigniories and

the provincial estates regarding taxes, trade, botching, etc. He proposed to reorganize the provincial princely administration and the fiscal economic system and to separate political and judicial matters from financial ones.

Endorsing Haugwitz's propositions, Queen Maria Theresa set up the "Court and Chamber Commission for the Administration of Chamber Revenues" on March 1st, 1747. Now everything was also in place for the establishment of a new central government office—the "Representation for Chamber, Commercial, and Political Matters". On March 23rd, Haugwitz provisionally launched the operations of the "Royal Office" (*Königliches Amt*) and the "Chamber Commission" (*Kammeralkommission*). He returned to Vienna as early as March 27th, 1747.

On Easter Monday (April 3rd), Raigersfeld wrote in his diary that Haugwitz and the queen had requested him to become a councilor of the newly founded "Royal Chamber, Commercial, and Political Representation" for Carniola (*Königliche Kammeral-, Kommerz- und politische Repräsentanz*) with its headquarters in Ljubljana. The queen initially appointed the provincial governor, Anton Joseph Count Auersperg, as the president of the Carniolan Representation and the hitherto Trieste representative, Johann Seifrid Count Herberstein, as its vice-president. The position of the first councilor was granted to Heinrich Johann Count Orzon, and the remaining councilors were Jobst Waichard Count Barbo, Leopold Karl Count Lamberg, Ernst Benjamin Baron Mittrowsky, and, lastly, Raigersfeld. That same day, the queen reorganized the judiciary by setting up the "Provincial Court" (*Landrecht*) and the "Royal Appellate Chamber" (*Königliche Appellationskammer*).

Negotiating his terms, Raigersfeld additionally requested for the recovery of expenses and salaries in arrear, full councilor's salary, compensation for the costs of his transfer to Ljubljana, and the baronial title for himself and his family. The queen agreed to his financial claims: 1,200 gulden of the basic salary and 50% of the chamber councilor's salary (750 gulden) for the rest of his life; he would receive the remaining 750 gulden until the salary arrears were fully repaid. She granted him the baronial title without reservations.

Raigersfeld set out for Ljubljana in April 1747 and then started to prepare to move his family in July. In September, he went to Vienna and returned to the Carniolan capital with his family on the first day of 1748.

SERVING IN LJUBLJANA, 1747–1760

In Ljubljana, Raigersfeld was awaited by a political and social environment with which he had not had contact for at least fifteen years. The new appointment resulted in a notable decline in the number of treatises and file transcripts on major state projects and topics, which was primarily due to his complex official assignments. Like in Trieste, he was tasked with carrying out practical assignments. He devoted much time to his home and family, especially to the renovation of the family palace and to the education and careers of his growing sons.

After the administrative reform of 1747 failed to separate the provincial judiciary from the administration, some functionaries continued to serve in all three main provincial political and judicial bodies. Some were even entangled in old scandals and could not break the old patterns of governing, intrigues, corruption, and bureaucratic incompetence. Foreigners (in 1747, Raigersfeld could justifiably be considered one of them) felt poorly in such company, having no knowledge about the political backgrounds and alliances. Immediately on arriving in Ljubljana, Count Herberstein, for example, fell out with the provincial governor Anton Joseph Count Auersperg.

In the first years of service, Raigersfeld worked closely together with Herberstein as well as Councilor Baron Mittrowsky and Count Barbo. While he was on amicable terms with the latter two, Herberstein's conduct soon began to irritate him, especially his choleric disposition, which translated into impatience and intransigence. He had few allies in Ljubljana, among them, the provincial deputy Leopold Karl Count Lamberg, and opponents in the provincial governor Anton Joseph Count Auersperg and the provincial estates.

For the successful tax regulation or, rather, unification of fiscal, military, and chamber matters, deputations were instituted in place of provincial representations on October 6th, 1748. Gorizia and Gradisca remained under Carniola's control until 1754, when the joint governorship was established, placing the counties under the "Universal Commercial Directory" (*Universal-Kommerzdirectorium*) in Vienna and the Representation then-
ceforth receiving their administrative reports for information. In 1752, the "Main Intendancy for the Austrian Littoral" (*Haupt-Intendanz für Litorale*) too, became an independent provincial political-administrative body.

Herberstein was appointed the president of the “Carniolan Deputation” and Raigersfeld became a member of the “Appellate Chamber” (*Appellationskammer*) later renamed “Royal Government” (*Königliche Regierung*) in which he enjoyed the same rank and salary as Deputation councilors.

The main obstacle to the reorganization was the reunification of the rivaling administration and the judiciary, headed by men of incompatible personalities and political dispositions—Herberstein and Auersperg. Queen Maria Theresa aimed to settle their disputes by granting the respective bodies equal status. However, the disagreements remained, even though the government only retained jurisdiction over the judiciary from December 1748 onward and the Deputation became responsible for political matters. In April 1749, a new reorganization took place, again separating the judiciary from the administration. In Carniola, too, the Deputation was reorganized into the “Representation and Chamber” (*Repräsentation und Kammer*) with Raigersfeld becoming one of its councilors primarily tasked with economic assignments and Count Herberstein remaining its president.

The Representation was responsible for financial, economic as well as all public and administrative affairs—hence, including police and the town economy, and subsequently also matters concerning religion and charities. It was subordinated to the new central government *Directorium in publicis et cameralibus*. In the following years, the Carniolan Representation informally lost its jurisdictions, as was also reflected in its personnel structure: in 1757–1760, it only comprised the president Herberstein, two fully paid councilors, and a military commissioner. After his death, Raigersfeld’s position remained vacant until the Representation was dissolved in 1763.

Following the death of his wife in 1752, Raigersfeld’s disputes with Herberstein ceased for a few months. In February 1753, Herberstein even granted him shorter workdays for the time of mourning. Until the end of the official six-month mourning period, Raigersfeld’s diary contains hardly any mention about the work in the Representation and commissions because he rarely met with his associates, officials, and clients. Then, the diligent official in him came to life again. He slowly returned to his old rhythm—but not also to the habit of recording the events at the Representation with the same meticulousness as he had done before. It was not until the New Year’s Day of 1755 that Raigersfeld finally decided to take regular notes of his observations regarding office work, and another two years had to pass for him to become more involved in social life again.

Meanwhile, Count Herberstein sought ways to rid of the aging and faltering Raigersfeld from the Representation. On his visit to Vienna in February 1759, he tried to appoint him as a tutor to one of Queen Maria Theresa’s sons. Raigersfeld was completely oblivious to this scheme, which ultimately came to nothing. In November 1759, he was affected by a serious illness, which prompted him to work from home even more often. Despite their differences of opinion and character, the old associates retained a respectful relationship until the death of Raigersfeld on March 31st, 1760. Herberstein was the only non-family member that Raigersfeld called to his deathbed, where he promised the dying man to take care of his sons. Raigersfeld continued to work at a solid pace for his age.

*

Raigersfeld’s work was of a routine but substantively varied nature. He was active in nearly all areas under the sphere of influence of the supreme provincial office, even though he primarily wanted to deal with economic matters. His diary entries provide insight into the complexity and disorderliness of office work. Provincial representations followed the queen’s and the central government’s guidelines. Patents and circulars were dispatched from Vienna to Ljubljana and other provincial capitals on a weekly basis. For specific provincial, local, or personal matters, work was defined by court resolutions to be enacted by provincial offices. The Representation councilors performed their work autonomously and passed decisions at gremium or plenary sessions on Tuesdays, Wednesdays, and Thursdays. The president of the Representation was the first among the equals, and councilors not seldomly voted for a different decision than what he had put to the vote.

In respect of joint meetings, Raigersfeld merely marked his attendance at the session of this council or that commission or conference. Officials were to sit in the office from morning to evening, that is, from 8 am to 7 pm (excluding a two-hour break). Because Raigersfeld usually recorded his presence in the diaries, it is known that he was sometimes in the office only in the morning (most often arriving at 9 am and leaving before 11 am), sometimes only in the afternoon, and on some days both in the morning and the afternoon. Occasionally, he

came to the office no earlier than 3 pm or 4 pm and remained there no more than two or three hours, rarely until 8 pm. His alibi for longer absences, so typical of higher officialdom and functionaries, albeit contrary to the new paradigms of work and leisure, was commission work.

The quality of work depended on functionaries hired at personal discretion. Despite poor salary, there was never a shortage of candidates to serve in provincial offices. Several also flocked subserviently to Raigersfeld on his arrival in Ljubljana in 1747. The first sieve through which the candidates passed was a test in practical knowledge. Clientelism and negative selection affected the quality of work in the state administration, which soon came to the attention of the Viennese court. In December 1749, the queen ordered the president and the councilors to have the heads of provincial offices report on the employees' commitment every six months. Having examined what were undoubtedly excessively high work evaluations, the Representation councilors knew that the situation was far from perfect and in the spring 1750 urged the employees to put more effort in to their work. Raigersfeld, himself one of the examiners, discreetly reminded them of their negligence and lack of commitment. If that did not suffice, he issued them a formal warning or even fired them.

Raigersfeld did not hold any evidence attesting to major budget frauds in the province, even though it was at least until 1731 that he may have obtained direct knowledge about the misuse of public funds through his father, the provincial bookkeeper, whose official duty was to detect usurpations of provincial finances. Corruption and clientelism had always required *quid pro quos*. For a long time, Raigersfeld saw nothing inappropriate in small gifts and awards. Moderation, as he saw it, signified symbolic gifts, by no means in money. Trying to save his career in 1746, he and Christoph Lorenz Baron Flachenfeld supplied high Viennese functionaries with mussels and fish from Trieste. Although these were not of significant value and even less state funds, he eventually grew a heavy conscience and declined any kind of gifts for his work from 1751 onward.

Raigersfeld had a vested interest in improving the tax system, which he considered to be the basis of and a prerequisite for every successful economy and state. In practice, he increasingly rarely dealt with toll tariffs and directed more attention to concrete matters, such as imports of wine, pigs, wheat, salt, etc. Attesting to his interest in monetary affairs are diary entries, prints, manuscript treatises containing monetary and currency conversions as well as transcripts and extracts from foreign works on monetary policies pursued by other countries. The assessment and levy of general property tax was extremely painful for property owners. Until 1751, Raigersfeld received numerous petitions from his acquaintances to intercede for their tax exemption after he also became an external member of the "Main Provincial Rectification Commission" (*Haupt-Landes-Rektifikationskommission*) in 1747. He provided officials in the field with instructions and took part in all property assessments.

In 1749, Raigersfeld became the president of the "Commercial Commission for Progress in Trade and Industry" and remained in this position until his death in 1760. The body was tasked with constructing trade and transport infrastructure, developing trade and industry, and restricting imports. Raigersfeld proposed its members and personally selected office employees. However, faced with personnel issues, scruples from Viennese government offices as well as disagreements with Herberstein and lobbyists, he fell short of bringing his ideas to full realization.

The state relegated the organization of industry to state offices, factories, and manufacturing plants. In 1754, handicrafts were divided into local and commercial handicrafts, the latter being in the state's main interest. In 1752, Raigersfeld proposed to abolish most guilds for activities that provided the basis of manufacturing production. He called for restrictions on liberties in the internal administration of organized guild work and the life of guild members and urged to bring an end to the monopoly and political influence that guilds wielded in towns and market towns.

Nevertheless, in the 1750s, commercial handicrafts and non-guild production grew into important activities in Carniola. In 1762, as many as 3,775 masters and assistants worked in sixty-eight handicrafts (excluding tradesmen), with exports of the main handicraft products exceeding 1,100,000 gulden; the lion's share of this sum, however, represented the revenues from mercury and iron. According to Raigersfeld's information from 1753, Carniolan foundries produced over thirty tons of steel and 571 tons of iron in the total value of 246,000 gulden. Confirming this is the official statistics of imports and exports for Carniola (and other provinces) in 1761. That year, Carniola primarily exported raw materials and semi-manufactured products through Trieste

to various parts of Italy, Dalmatia, Istria, Moscow, Hamburg, and Turkey and imported more expensive food, clothing, and luxury products. Maritime exports via Trieste far exceeded imports to Austria (781,976 gulden vs. 96,325 gulden).

Working in the Representation and the commission, Raigersfeld dealt primarily with the practical aspects of handicraft industries and (confirming) trade fairs in rural market towns, for example, with the operations of wineries and town butchers. He talked with the representatives of the guilds of physicians, surgeons and pharmacists, shipping agents, haulers, tradesmen, ferrymen, blacksmiths, tanners, tailors, dyers, joiners, stonemasons, etc., and considered complaints regarding the violations of privileges against unfair competition of foreign tradesmen, craftsmen, and bunglers as well as regarding apprentice training. He visited workshops, swore-in guild masters, and interceded in confirming and renewing privileges. In addition, he swore-in senior state and city functionaries, officials, physicians, professors, and so forth. Raigersfeld auctioned off provincial and state property and supervised the introduction of the Viennese measurement and currency system; he oversaw logging in provincial princely forests, controlled the mining and sales of rare minerals, responded to problems concerning the shortage of timber for construction and firewood as well as dealt with the town construction policies, and so forth.

Even more than handicrafts and industrial production, he was interested in the strategy and measures for constructing the commercial road and river infrastructure. The Representation received reports on the works performed on main roads from Trieste and Rijeka. Raigersfeld prioritized river transport, which fell under the jurisdiction of the provincial “Court Navigation Commission.” After the Austro-Turkish War in 1718, it was paramount to establish trade and military-logistic connections between the newly conquered territories in the Balkans and the Turkish territories on the one hand and the Habsburg dominions in Italy and the other provinces on the other. The most appropriate trade route to supply them with agricultural produce and metals as well as to export Austrian goods to the Black Sea was the stretch of the Sava River from Ljubljana to Belgrade. With road maintenance having come to a halt, Hungarian trade was redirected to the port of Bakar (Buccari), bypassing Carniola through Karlovac. Transport on the Sava River declined as well. In 1741, Raigersfeld advised the “Austrian Court Chamber” to restore Hungarian trade along the Sava. From 1748 onward, he took part in the project of maintaining canals and locks on the Ljubljanica River east of Ljubljana.

On occasion, Raigersfeld worked with the “Court Commission for Provincial Safety,” whose conferences ordinarily focused on issues concerning the war-disabled, vagabonds, foreign beggars, gypsies, deserters, incursions into Inner Carniola and the Kočevje (Gotschee) area from Croatia and the Military Frontier, bandits on the road to Trieste, arrested delinquents, and runaway prisoners.

After 1750, many unwanted events in the province portended a new cycle of violence, different from the peasant uprisings that had punctuated the previous decades. In the summer of 1751, the Representation and the Safety Commission had their hands full quenching the revolt raised by a part of units stationed in the Military Frontier and Banat. The authorities in Ljubljana waited for the government authorization to move three regiments to the rebel hotspots, after which it was their responsibility to provision them with supplies. Armed conflicts with the western neighbors and a growing military presence in the province, coupled with great hunger in Gradisca and Inner and Lower Carniola generated waves of migration of the impoverished and a surge in crime.

Starting with the fall of 1750, the Representation held regular discussions on military matters. After the outbreak of the war with Prussia in 1756, Raigersfeld collaborated in supervising and organizing military recruitments. The new conscription system allowed for the exemption from military service, also by purchase, to applicants from all social strata that possessed specific skills and expertise, and Raigersfeld sometimes interceded for his friends. He organized health services for recruits, searches for deserters, food provisions and equipment, and horse supplies; he dealt with the logistics of providing prisoners of war with accommodation. From 1752 onward, he also oversaw the issuing of certificates for candidates wanting to pursue their studies at the military academy in Wiener Neustadt and the cadet school in Vienna.

One of the duties entrusted to the “Court Commission for Provincial Safety” was taking care of public morals. In December 1749, immediately after receiving court resolutions on (pre)Carnival dances and parties,

the Representation appointed Raigersfeld as the dance commissioner to supervise (pre)Carnival dances and issue authorizations. He retained this position until 1752.

Not a member of the “Commission for Charities and Religious Matters,” Raigersfeld collaborated with it whenever commercial and security needs arose. That is, one of the roles of mercantilism was also to tackle poverty by changing the status of this struggle from voluntary care to a state-run social policy. The objectives were pragmatic: to exert control over charities (especially hospitals) and their property as well as over study, parish, and fraternity foundations, stipends, capital investments, and bequests. The commission provided care for the disabled and the poor, beggars, and widows in Carniola, Gorizia and Gradisca.

Having a broader perspective on the problem of poverty, Raigersfeld proposed and, along with his supporters, introduced systemic solutions by accentuating work potential (eradication of begging and idleness) and social humanism (for marginal groups). He set up a mandatory workshop for beggars and a penitentiary and sought ways to found loan institutions following the example of Venetian *monte di pietà*. On the other hand, Raigersfeld only made a brief mention in his diary about severe hunger and a cattle epidemic that wreaked havoc on Inner and Lower Carniola in the spring of 1752 and were discussed more at length by the Representation and the “Sanitary Commission.” Nor would he write extensively on an epidemic that occurred at the end of 1755 and the spring of 1756. The situation further deteriorated in the years of war (1757–1759), when the region suffered severe food shortages, scarcity, hunger, and disease for nearly a decade.

The scope of work performed by the “Commission for Charity and Religious Matters” also included control over Church property, monasteries, the relationship between the Church and the state, as well as personnel appointments to parishes and benefices under state patronage. As a member of the Censorship Commission, Raigersfeld issued authorizations for book printing. In 1749, he was appointed as the commissioner for investigating the revenues of the Diocese of Ljubljana and later the collector of tithes. In the late 1740s and early 1750s, he took an interest in reforming the diocesan network and administration, and especially in bringing the Aquileian patriarchate to an end and establishing the Archdiocese of Gorizia.

Raigersfeld had a characteristic nobleman’s attitude toward education: everyone should see to their own erudition, just like he once had. He embraced traditional views on the benefits of Jesuit education of working and loyal folks through his contacts with Jesuits and sent two of his sons to the Jesuit novitiate in Vienna; the oldest ones also pursued their studies at the Jesuit-run state *Theresianum*. Raigersfeld was familiar with the plans for primary and higher education as well as those to reform Jesuit seminaries. Between 1747 and 1752, the state aimed to convert secondary and tertiary education into institutions for educating future state officials, businessmen, clerics, physicians, etc. Viennese universities and secondary schools modernized their study programs by placing more emphasis on natural sciences, state-building sciences (history, geography, German), and practical business sciences.

In the capacity of a commissioner, Raigersfeld addressed disputes between state and local authorities on the one hand and townspeople on the other. Since 1747, the state made more determined interventions in the town self-administration, taxes, matters concerning trade, construction, property, handicrafts, and “police affairs,” but it left all important matters to the Representation or, rather, Deputation, which thenceforth weaved its influence through district governors to interfere with elections, finances, the judiciary, guilds, food prices and supplies, auctions and leases, and the stationing of military units. Raigersfeld formally examined towns’ and market towns’ proposals to improve local trade and transport infrastructure, he swore-in town judges, investigated disputes between magistrates, townsmen, and noblemen, he auctioned off town levies, and so forth.

THE COSMOPOLITE'S SOCIAL COSMOS

MATERIAL CONDITIONS

Because in April 1747, the apartment in the three-story atrium palace at Ljubljana's Mestni Trg 17 was unsuitable for accommodating a family, Raigersfeld immediately undertook its renovation in the spirit of the period, his status, the aesthetic trends, and functionality. He entrusted the design and construction supervision to the young architect from Vienna, Mathias Persky. Although the works lasted for more than a decade and were an immense drain on the family budget, Raigersfeld never thought of terminating them early. He had a lofty view of the house as the family center, and the renovation was due not only to his self-importance but also to his vision that the palace would provide a permanent home to the entire family.

Raigersfeld was directly involved in the renovation project by supervising the purchases of construction materials, semi-manufactured products, and interior furnishings. He personally negotiated with craftsmen and, not surprisingly, singlehandedly furnished the building and the family apartment.

After the death of his wife in November 1752, he lost much of the desire to bring the renovation to completion. He decided to finalize the projects already underway and not start any new ones. The major works were reportedly completed no earlier than October 1758. On his death in 1760, the palace was one of the largest and most magnificent profane, private buildings in Ljubljana, with its book value of 15,000 gulden and representing half of Raigersfeld's legacy or even more, also considering its artistic value. It stood as the architectural embodiment of the new aesthetics pursued by the provincial high nobility that mushroomed in major urban centers during the eighteenth century. Apart from the library and personal archive, the apartment also boasted unique furnishings: Dutch and Venetian furniture, tapestries, paintings, small sculptures, etc., which Raigersfeld completed with special collections (especially a numismatic one) and exotic knickknacks from all over the world, such as Chinese weapons and cheap paintings.

Raigersfeld retained for himself an eight-room apartment on what is now the third floor of the building and a few rooms on the second floor. Other parts occupying the ground and the fourth floors served as residences or offices of his subtenants. Before 1758, Raigersfeld earned about 591 gulden annually from collecting rent and no less than 761 gulden in 1759.

Despite rental yields and income from investments, salary, and entrepreneurial ventures, the diaries give the impression that the family suffered a constant shortage of funds. This was primarily due to Raigersfeld's perception of wealth and his chronic dissatisfaction with his financial status. He could not even shake the fear of poverty when he reached an old age ranked in the top one-fifth of the wealthiest Carniolan noblemen—the book value of his legacy being slightly shy of 32,000 gulden or amounting to no less than 40,000 gulden according to another estimate.

Apart from his notions about living standard and prestige and frustrations on observing his rich cousins, the Barons Erberg, Raigersfeld's sense of lack was also fueled by chronic arrears in salary payments. The Intendancy in Trieste paid him no more than 1,000 gulden annually; as an Inner Austrian chamber councilor (since 1736), he was entitled to a remuneration of 1,200 gulden, and the salary of a councilor of the "Austrian Court Chamber" (since 1739) amounted to 1,500 gulden. In April 1748, Queen Maria Theresa slightly amended Raigersfeld's work contract. In accordance with the agreement from 1747, his basic salary amounted to 1,200 gulden, in addition to which he was to receive 750 gulden annually for the rest of his life and another 750 gulden to repay the outstanding salary debt. Although the queen set the total amount of salary at 2,000 gulden in the fall of 1749, the state never fully repaid its debt to Raigersfeld. On the other hand, it was precisely in those months that it decided to buy out the Santi Martiri estate in Trieste, which Raigersfeld had held in pledge for nearly a decade and a half and expected no less than 20,000 gulden for it. Nonetheless, the contract of October 1750 stated the purchase price at no more than 11,214 gulden, and not even this amount was fully paid until March 1751.

Not surprisingly, then, Raigersfeld never held much cash in his cash-box. Sometimes he even fell short of compensating his household servants regularly and borrowed cash from his relatives and acquaintances. Yet despite his financial issues, he never relinquished his entrepreneurial ambition. He occasionally invested in major trade projects, for example, in the two-ship expedition of the Swedish “East Indian Company” to China in the spring of 1752. In 1751, he ventured into commercial exploitation at the coalmine in Zagorje to supply its coal to the sugar refinery in Rijeka. The coalmine faced difficulties in the summer of 1756, with heaps of coal burning for nearly two months near abandoned mine shafts.

Apart from being an investor and annuitant, Raigersfeld was also a lender. He never made heavy investments in the provincial bonds as some of his contemporaries had so foolishly done and suffered major liquidity problems in the 1750s and 1760s. He lent to private businessmen, most often in the desire to maintain social and career interactions rather than to derive profit. He intervened in monetary transactions and assisted in finding capital investments; he sent money to his fellow countrymen in Vienna to facilitate their return home or supply them with life’s necessities. Many debtors forgot to repay him, or he simply wrote off their debt.

SOCIAL LIFE

Between April 1747 and January 1748, when he settled in Ljubljana, Raigersfeld led a monotonous daily life. He dined with his associates and acquaintances. He received and made visits and frequented social events. He quickly surrounded himself with a new social circle comprised of his close relatives, noble officials as well as a few large estate owners and functionaries of the high nobility that resided in the town. In the 1750s, he ordinarily socialized with the officers of the Ljubljana garrison and their wives—especially those officers that served in the same regiments as his two sons.

From the seventeenth century onward, a fortuitous combination of politics, mobility, and money enabled Ljubljana’s elites to pursue a relatively attractive life. Ljubljana had always been home to a significant number of noble families as well as state and provincial officials. Other towns of comparable size (in the mid-eighteenth century, Ljubljana and its suburbs counted about 9,500 inhabitants) in the area were Graz, Gorizia, Klagenfurt, Trieste, and Koper—all political and ecclesiastical provincial centers since the Middle Ages.

Although the cultural and intellectual advances presented in these towns could admittedly not measure with those in Vienna, the local elites’ behavioral patterns grew more cultivated and closer to fashionable manners. Art and social conventions in Ljubljana still exhibited Italian influences up until the mid-eighteenth century and then gradually took on a more Austrian and Central European quality. Thorough education and worldly wisdom had become indispensable. The elites discovered distant lands and cultures either in situ or through literature, and they familiarized themselves with cultural novelties. Another factor adding to the general well-being in Ljubljana was its distance from war zones, coupled with the widely held belief from the seventeenth century that life in Carniola was pleasant.

In provincial centers, the elites gathered in small closed-off circles. In the mid-eighteenth century, such exclusive noble salons also emerged in Ljubljana. Anywhere he went, Raigersfeld recorded the composition of these get-togethers, which he most often described as *cotterie*, *compagnia*, *Gesellschaft*, and *gesellschaftlich frequentieren*. He and his wife were members of a Ljubljana association that gathered in the Teutonic Order commandery at the house of Commander Kajetan August Count Wildenstein. Raigersfeld described a similarly vibrant salon life in 1746 in Gorizia and Vienna, although he himself did not belong to the high nobility and was not admitted to their salon life until the summer of 1747—unlike his wife, a baroness by birth, who was always welcome there.

Raigersfeld’s apartment was filled with small children, and he only seldomly hosted social events, much to the dissatisfaction of his wife and grown-up sons. The rare festive occasions marking family holidays were organized by his wife. Family life was at its liveliest in the dining room, where the Raigersfelds often held ordinary work lunches in the company of several invited guests or incidental visitors.

Afternoon and evening gatherings in private residences, which were usually led by ladies, served as of information exchange and parlor games. Scientific and cultural debates were still a rarity in noble salons because citizens and intellectuals (except for high clerics) of non-noble descent did not form part of such associations.

Literary salons, casinos, music and drama performances by the vernacular nobility, and intellectual clubs became increasingly common in the area at the end of the eighteenth century.

Small and large parties of noblemen especially liked to spend Sundays strolling in noble gardens, along the Ljubljana River, and on Castle Hill. Together they frequented music and drama performances, festive *Gala*, *soupe*, and *dine* as well as dances and concerts in palaces or outdoors on summer nights. In winter months, they rode on their sleds to attend picnics on the Sava River.

Although hunting as a classic form of noble entertainment and recreation was never to Raigersfeld's liking, he often allowed his sons, avid hunters, to join hunting parties at Prince Auersperg's ZOO. When they were younger, he took them to children's Carnival parties. Whereas he cared little about Carnival dances, his wife Maria Anna loved attending them, especially in the winters of 1749 and 1752.

Raigersfeld had more time to enjoy listening to music in Ljubljana than in Vienna. Albeit not a great lover of music making, he attended the musical performances of chamber ensembles in private residences and monasteries. In October 1752, he listened to the violin performance by Gottfried Bernard, a nineteen-year-old son of the family friend Gerard van Swieten. The boy stopped for a few days at Raigersfeld on his "grand tour" in Italy, and visited Idrija Mine in the company of Raigersfeld's sons (his schoolmates in Vienna).

He loved to take his family to opera, theater, and art events in Ljubljana's "Italian theater," and he loved even more to attend events organized by the Jesuit seminary for guests and pupils' parents, first and foremost, of course, to see the performances of his sons.

Of all cultural activities, however, reading was Raigersfeld's favorite. In Ljubljana, he was subscribed to the Amsterdam- and Cologne-based newspapers. He shared the annual subscription with several friends. On his death in 1760, his library held 2,000 titles, classic as well as modern German, French and English literature, both in original and translation. His favorite subjects were law, economy, geography, political sciences and less history and medicine. He took great care of his books; he had them bound regularly and equipped with bookplates that were printed in October 1747 or so by the famous Viennese graphic plate artist Franz Leopold Schmitner. Here and there, he would even give one away or sell it, despite having several copies from various editions.

ETHICS, CIVIC CONSCIOUSNESS AND RELIGION

Raigersfeld was relatively well-versed in at least basic philosophical inquiries. Although a pragmatic and traditionalist at heart, he already heeded some tenets of the Enlightenment—of course, only those that were not contrary to the Habsburg absolutism. For example, he could and would never embrace the popular Enlightenment attacks on God and Christianity and replacing them with nature and the "realm of people." Given his personal experience and needs, he was preoccupied by questions concerning an individual's ambition and honor, talents, reason, loyalty, and service to the sovereign, the foundations, operations, and objectives of sovereignty, the dichotomy between good and evil, and the quest for happiness and its meaning. In the late 1730s and the 1740s, he wrote several philosophical reflections on these topics.

His philosophical conceptions were most profoundly affected by English and even more so French philosophers. Although Raigersfeld only mentioned the name of one—the early Enlightener and pacifist Charles Irénée Castel de Saint Pierre, also known as "abbé St. Pierre," the topics of interest and similarities in the views regarding the state and governance ranked him among the admirers of John Locke and Charles-Louis Montesquieu.

Raigersfeld was a dialectic, believing that the world is created by a series of events causing constant revolutions that only become comprehensible long after they have transpired. Reason and natural moral law are in a perpetual struggle against the low passions, which can never claim the final victory.

Raigersfeld classified humanity into three groups: those that only take care of themselves, those ("Christians") that also endeavor for the happiness of their loved ones, and those that strive for the universal wellbeing and to protect people from evil. In the constantly changing world and human habits, not even a righteous man can be spared suffering and injustice, just as evildoers, too, can attain great reputation. He opposed hereditary peerage, maintaining that one's status should be earned through accomplishment and merit. This belief was not directly

related to his being the son of a plebeian parvenu. Raigersfeld had a deep appreciation of formal status, noble titles, and hierarchy; in 1747, he endeavored for the elevation to the rank of barony.

He followed some of Hobbes's, Locke's, and Montesquieu's teachings about the meaning of granting power to the state and the sovereign to protect an individual's rights. His loyalty to the monarchy remained solid despite a few examples of statesmanship that he had personally witnessed and disagreed with. According to Raigersfeld, a successful sovereign could above all be a monarch rather than a tyrant. He believed in an absolutist, yet considerate, sensitive, and prudent monarch. He opposed despotism on the one hand and excessive political participation of the provincial estates on the other, which had for centuries paralyzed the rule of the Habsburgs. He found Locke's idea of the English constitutional monarchy, which Montesquieu set as an example in his work *The Spirit of the Laws*, as inappropriate for the Habsburg provinces and maintained the same regarding the division of the power into three branches (legislative, executive, and judicial). Whether it was the fruit of his intellect or borrowed from Montesquieu and Locke, Raigersfeld's assessment of an ideal sovereign and ministers touched daily on a different practice of Maria Theresa's rule. Although she largely retained the old estate and corporate rights, she added different contents and objectives. Later, Maria Theresa, cast the monarchic social awareness back into the past again, revived the conservative disposition of the absolute sovereign by God's will, and shunned radical reforms.

Occasionally, Raigersfeld expressed some of his ideas in private conversations and only shared his writings with his intimate friends, perhaps even affecting some of their opinions. What leaves no doubt, however, is that his ideas became deeply ingrained in the minds of his sons, who later became morally impeccable state or ecclesiastical functionaries holding at once moderately progressive and traditional worldviews. This, according to Raigersfeld's conceptual world, made them best suited for the Theresian–Josephinian state.

Whereas Raigersfeld as a young man had no ear for the profound religiosity exhibited by his brother Georg Sigmund (a Capuchin) and his father Sebastian, the routinized and settled way of life in Ljubljana allowed him to establish a more heartfelt contact with religion. In Ljubljana, he shook the bad city habits and enlightened anti-God influences and adapted his views to the traditionalist environment. He regularly attended Sunday liturgies and all festive events in the cathedral with his wife and sons, and even certain mass religious events based on his personal inclination.

In Ljubljana, he and his wife also grew accustomed to making regular confessions before major feast days and recovering from serious illnesses. His wife's illness, dying, and death (November 1752) brought to light Raigersfeld's previously latent faith and resignation to God's will, love, and grace. Thenceforth, he committed his religious sentiments to his diary and letters to his sons that he wrote crying unconsolably in recollection of his wife. Before her funeral, he and his oldest son Johann Nepomuk slept on the library floor as a sign of mourning, while his wife's body, dressed in the Ursuline habit, lay in the major hall. After the funeral ceremonies, the coffin was put in the Erberg family tomb in the Augustinian church.

Raigersfeld never thought of marrying again. He "conversed" with his wife—sometimes out loud, but always in his mind and through his pen—while attending masses and visiting her grave, where he asked God to help him reunite with her in heaven. Regular attendance of masses and writing tearful diary entries grew into a routine habit, and he continued to honor the memory of his wife in his diaries every last day of the year as well as on monthly and yearly anniversaries of her illness, death, and funeral. Raigersfeld interwove the memory of her with his relationship to God: he saw his wife as an intercessor with God, whom he asked for permission to mourn her until the rest of his life, to soon reunite with her, and to finally hold her in his arms again.

In the final years of his life, God and hope for eternity became the leitmotif for Raigersfeld, a former rationalist and quasi-Enlightener who converted into a devout contemplator of Divine providence.

INTIMACY AND FAMILY

As is already evident from the way in which he honored the memory of his late wife, Raigersfeld respected and loved Maria Anna from the day that he first met her. Until the day he died, he firmly believed that she was his destiny through God's grace and plan.

The couple first met in 1725 on Raigersfeld's return to Ljubljana from Trieste and married on June 10th, 1726. Maria Anna's happy and kind disposition made her a popular and enjoyable companion. She took great care of their children and household, and she even showed interest in politics. Due to constant pregnancies, she served as a reliable aide to her lady acquaintances in childbirth, and she apparently even suckled others' infants.

In the hope that his sons would read his diaries after his death, Raigersfeld included not even the vaguest descriptions of marital intimacy, which became increasingly common in bourgeois journaling in the early nineteenth century. He wrote about marital relations and, indirectly, his own marriage in a few discussions, in which he identified the purpose of marriage in procreation, upbringing, and providing for children. However, the essential question was: What is paramount to a happy marriage and what virtues make the husband and the wife love and cherish one another? Raigersfeld attached utmost importance to the shared "shouldering of burdens" in providing for the family. He further stressed reciprocity as the basis of the spouses' love and respect, along with happiness and wellbeing; God's blessing was also beneficial.

Indeed, the Raigersfelds throughout faithfully abided by the principles of partner reciprocity and love. Owing to her husband's duties, Maria Anna ran the household by herself: she took care of groceries, planned menus as well as purchased small inventory and clothes for herself and the children; she negotiated with suppliers and craftsmen, and she even kept books for the Trieste estate, etc. On her death, Raigersfeld admitted to himself and his sons that he had not the foggiest idea about household matters.

After his wife passed, he withdrew into the world of mourning for six months. He spent every day going to his office for a few hours and then to the church to visit her grave, after which he usually visited his sisters-in-law, the Erbergs, to share their tearful memories of the deceased. At home, he wrote, everything painfully reminded him of his late wife. It is not difficult to understand Raigersfeld's last words that his son Michael forwarded to his brother Maximilian, stating that his wife was the greatest love of his life, second only to his love and devotion to God.

As a widower, Raigersfeld also earned himself a lasting reputation of an eccentric by materializing the memory of his wife in the full sense of the word. The myth of the ideal and perfect wife and mother that he somehow managed to build was successfully preserved through the writings of nineteenth-century historians. The myth was in its essence a morbid one, deriving from actions already branded as bizarre by Raigersfeld's contemporaries: after his wife's death, Raigersfeld was said to have in his bedroom a pair of coffins identical to that in which he had buried his wife. One coffin held his wife's statue made of gypsum plaster, whereas Raigersfeld slept in the other one until he died and was buried in it. Although he made no mention of this morbid practice in his diaries, he, indeed, ordered two coffins from the joiner. One was intended for his funeral and the remains of his wife were to be transferred into the other one because he was not satisfied with the coffin that she was buried in. Until then, he planned to keep both coffins under his bed. A painter and a carver produced his wife's bust in gypsum plaster and dressed her in the Ursuline habit. Raigersfeld laid the statue in the coffin and put it next to his bed.

He hung a few paintings in the bedroom, with his wife's portrait holding a prominent place, dominating a memorial altar that he regularly adorned with flowers, candles, and such. Before long, the altar came to the knowledge of his friends. On the first anniversary of his wife's death, he "changed the [statue's] garments" for the first time and then again in 1754. From 1758 onward, he showed the room and the statue to a few visitors, most notably his wife's lady friends. The statue of his late wife affected Raigersfeld's daily life and career. Apparently reluctant to leave it unattended in the house at night, he would hardly ever leave Ljubljana. Showing their sympathy, the members of the Representation did not force him to travel for work, especially beyond the provincial boundaries.

In the following years, the memorialization of his late wife ascended to bizarre new heights. On preparing the funeral of his wife's sister Susanne Margaretha Baroness Erberg in April 1756, Raigersfeld secretly undertook a truly morbid project—cleaning and conserving his wife's remains. This surreptitious operation was, unlike his sleeping in the coffin, a factual one. Therefore, among Ljubljana's inhabitants that still knew Raigersfeld personally, this story could not develop in the same way as the legend about the statue in the coffin.

Another fact attesting to the Raigersfelds' passionate and undying love is that in the good twenty-four years that passed between 1726, when they tied the knot, and her death in 1752, Maria Anna bore twenty-two

children. It was probably because most of them died at a very young age that Raigersfeld never regarded his family as large.

He never mentioned any of his wife's pregnancies until she gave birth. Because he immediately baptized all newborns, most children that were born alive were later included in his name lists. Raigersfeld seems to have doted on his children; he and his wife kept a constant eye on them even after they had grown up. He was aware of the importance that education and etiquette had for maintaining the material and status privileges in the time of social and economic changes. He drew such conclusions from observing his social environment as well as from the pedagogical literature, which required more practical knowledge from children and from parents to invest greater care in their children's education until they reached adulthood. He had several pre-Enlightenment works on child rearing in his library. Indeed, this is the area that casts the most informative light on Raigersfeld's character, ennobled with the pre-Rousseauian philosophical views still vesting the father (and the mother) with natural (but not absolutist) authority over the children until they reached the age of majority and maturity in return for eternal respect for the parents.

In Vienna, Raigersfeld had little time to prepare his sons for schooling and relied on the Jesuit seminary to lay the groundwork for their studies at the *Collegium Theresianum*. However, he did not send them to the Jesuit school until they reached the age of twelve or so; until then, they were taught at home by private tutors. Johann Lukas and Franz Borgia enrolled in the Jesuit seminary in Ljubljana. Raigersfeld monitored their progress and found other ways to interfere with their learning process. In August 1748, the oldest son Johann Nepomuk completed his law studies at the *Collegium Theresianum* and returned to Ljubljana, and Maximilian remained there for another three years. Raigersfeld, who until then provided guidance to both in his relatively sporadic letters, began to introduce Johann Nepomuk into society and prepare him for a career in the judiciary.

Due to financial constraints, Raigersfeld could not offer his sons such "grand tours" as he had once afforded for himself. He wanted to keep his sons at home for as long as possible and arrange their lives for them. Due to such controlling behavior, none of the youths were as independent and active as their father had been at their age.

Regardless of all the tutors and schools, Raigersfeld liked to take it upon himself to inculcate his sons with his life principles. He regarded their obedience as the fundamental family and social virtue, second only to honesty and commitment. There is no doubt that he successfully instilled in them the importance of mastering foreign languages, the art of recordkeeping and maintaining written communication for social networking, and the importance of safekeeping correspondence. Several hundreds of letters between him and the sons have been preserved. Despite their age differences and continuous absence, all the brothers also continued to foster close ties after their father's death.

Because of Raigersfeld's strict upbringing, his sons as well as members of the extended family, not surprisingly, never exhibited any excessive behavior, which was rather common in other families. His stringent disciplinary practices perhaps also contributed to their modest love life: of four sons (with Franz Borgia remaining a cleric), only two developed romantic relationships—Johann Lukas and partly Maximilian. Both married in their middle-age years, probably heeding their father's philosophy that it was first necessary to provide for material security. Lastly, Raigersfeld's incessant fatherly assistance perhaps also resulted in their less pronounced career ambitions. As their correspondence reveals, rather than rationality, the sons cultivated adventurousness and courteousness, which their father avoided, at least in the written communication.

Of the six sons that survived early childhood, Raigersfeld buried two. The first one was Heinrich, who passed away at the Viennese cadet school in 1758, before reaching eleven years of age. A few months later, the oldest son Johann Nepomuk, a cavalry captain, lost his life in the battle at Hochkirch. Maximilian was also a professional soldier; he retired with the rank of infantry major. In 1775, after returning to Ljubljana, he married the widow Maria Theresa Haller von Hallerstein, with whom he had no children. She passed away in Ljubljana in 1796 and he died in 1802. Franz Borgia joined the Jesuits at age sixteen. In 1765, he became a history professor at the *Theresianum*. After the dissolution of the Jesuit order in 1773, he retired, after which the bishop of Trieste appointed him a canon. Between 1776 and 1782, he mentored Karl Alois Prince Lichnowsky in Leipzig and Göttingen. In 1784, he became a policy officer in the service of the gubernium in Trieste and a

school inspector in 1787. In 1794, he was appointed vicar-general at the Ljubljana diocese and auxiliary bishop in 1795. He died in 1800.

Michael Gottlieb was the most intelligent among the sons, perhaps even more than his father, and intellectually the most progressive representative of his generation in the province at the end of his short life. After his father's death, Michael set out for the *Theresianum* and took up studies in police and chamber matters. In 1766, Joseph von Sonnefelds declared him as his best student. Afterward, he served as a state official in Vorarlberg, and as a councilor of the provincial government in Ljubljana in 1770–1773. Between 1774 and 1779, he served as a gubernium councilor in Galicia, whence he returned to Ljubljana in 1779, assuming the office of a councilor of the provincial government. He died in 1783.

The Raigersfeld lineage was only continued by Johann Lukas. He became a Jesuit novice in 1750, a professor at the college in Klagenfurt in the fall of 1756, and he left the Jesuit order in 1759. Johann Lukas found employment in the state administration and became the secretary of the Intendancy in Trieste in 1761. In September 1766, he accepted the offer to serve as the secretary of the Austrian ambassador to the British court. In London, he worked as a diplomat until his death in 1819. He never returned to Carniola. In 1797, he became the ambassador's deputy and in 1813 even led negotiations for forming the sixth coalition against Napoleon Bonaparte. His marriage with the Elizabeth Steward produced the son John Jeffrey, the last male Raigersfeld (1771–1844). Still as a boy, John was so inspired by seafaring that he started a mariner's career at age twelve on a mission in the Caribbean. As an officer, he participated in battles against the French in the Mediterranean and the Atlantic. In 1798, he was promoted to captain and in 1837, already retired, to rear admiral of the Royal Navy.

Raigersfeld handpicked domestic workers, without the interference of his wife and sons. In doing so, he faced the same persistent issues as most employers—those of constant fluctuation and reliability, which the state aimed to regulate in those years by passing a special legislation and by imposing stricter sanctions for work and ethics violations.

In Vienna, where the family resided in a small apartment and was provided with lodging services, they needed a few servants, whereas in Ljubljana, the family household contained the standard crew of domestics. Their number and specialization depended on the family's needs and financial means. Up to 1752, the Raigersfelds employed at least six or seven servants and housemaids, and later also fewer. In those decades, only the wealthy high-ranking nobility in Ljubljana employed more, between ten and fifteen household servants.

Just as the sovereign expected allegiance, loyalty, commitment, and honesty from his officials, Raigersfeld expected the same from his employees, on top of which he also assessed their ethical conduct. He had a particularly intransigent and critical stance toward his personal secretaries. Wary of people infected with local vices, he sought his chambermaids, valets, and domestic tutors among newcomers from German, Austrian, and Bohemian provinces. He deemed them more suitable because they did not have relatives and friends in Carniola that might distract them and their master from work or waste their time and money with various petitions. Unfortunately, however, they were not well-versed in the Slovenian language and local customs. Only kitchen maids and farmhands were predominantly of local descent. Male servants also had to be versed in additional practical, especially tailoring and hairdressing knowledge and skills. After his wife's passing, Raigersfeld significantly reduced the number of domestics. Shortly before his death, his household included a chambermaid, a cook, a kitchen maid, a valet, a farmhand, and a housekeeper. Most of them lived inhouse.

NUTRITION, HEALTH, HOBBIES

At first glance, Raigersfeld's diary entries (and other records in his archive) show a superficial attitude toward *food*. Until 1749, Raigersfeld wrote almost every day where he had lunch and with whom. No mention was made of breakfasts and hardly any of dinners. He would often refer briefly to the content of his conversations with distinguished guests and almost never described what they ate and drank, nor did he write about service protocol. In those rare mentions of a certain drink, dish, or raw food, the descriptions were concise, and the reason was its particularity. The diaries also provide little information regarding family food supplies. Therefore,

nothing is known about where and who he bought the daily groceries from, let alone at what prices. From time to time, he mentioned food that he had received as a gift.

The only document that informs the reader about what was served daily is the detailed list of food from December 1758, which the subtenant Johann Benjamin Baron Erberg received every day from the kitchen. For lunch (about 1 pm), they ate soup, beef in sauce, cooked and pickled vegetables, poultry (chicken, pigeon, or some other bird) or roast (veal), sweet or savory salad, and biscuits for dessert. Dinner, too, served at around 7 pm (the fire in the kitchen was to be put out by 10 pm), consisted of several courses: soup, poultry, roast, salad, a bun, and almond milk before going to bed. The Raigersfelds and Erberg drank coffee, chocolate, and tea throughout the day.

Although the record above contains no descriptions of food and its preparation (recipes with cooking instructions), one can easily observe that the eighteenth-century elites continued to be served what are now considered unhealthy quantities of protein and fat, especially given their overall physical inactivity, which logically contributed to the development of many chronic diseases, most notably gout and cardiovascular diseases. Although the elites knew about the harmful effects of immoderate eating and drinking habits, they did not heed medical advice, nor did they embrace vegetarianism, even though local physicians had long recommended a more modest middle-class diet (cereals, buckwheat and millet porridge, buckwheat spoonbread, buckwheat pap, salads, legumes and root vegetables, homegrown fruit, forest fruit, local herbs). Strikingly, not a single Raigersfeld had developed the problem of being overweight like so many of their contemporaries, suggesting that at least the Raigersfeld family no longer associated health, wellbeing, and body aestheticism with excessive food.

Raigersfeld was demonstrably aware of the benefits that some foods had on health and social identity. Sauerkraut, for example, was a staple seasonal food and a source of vitamins for the family. He revered Mediterranean food and drink, which in the seventeenth and eighteenth centuries featured as indicators of cultural transfer and social prestige and were also easily available due to Italy's proximity. Raigersfeld kept a regular supply of some of these foods until 1751 from his Bel Poggio estate, where he had almond, fig, peach, pear, apple, plum, apricot, and olive orchards as well as various fields and vineyards to produce several local sorts of wine. He also had regular suppliers of colonial goods in Trieste.

Raigersfeld often wrote about purchasing, preparing, and consuming chocolate, tea, coffee, and tobacco. In the first half of the eighteenth century, these once luxury commodities were the standard in most noble houses in Ljubljana as well as an indicator of sociableness and self-presentation. On the other hand, coffee, along with coffee-related rituals and coffee shop culture did not take hold among Ljubljana's nobility until the mid-eighteenth century. The Raigersfelds, too, preferred to prepare and drink it at home than in coffee shops. Nor did Raigersfeld frequent coffee shops in Vienna, one of European capitals of coffee shop culture at that time. Nonetheless, it was still before 1748 that one of the subtenants in Raigersfeld's house was a "small coffee shop."

According to Raigersfeld, the highest expression of worldliness, health, and indulgence was the culture of preparing and drinking tea. He indeed knew a great deal about this beverage: for example, that there were two basic types (brown and green) with several subtypes.

Raigersfeld attached great importance to fashion and had a sensitive eye for eccentricities in others. As is evident from the probate inventories as well as a few remarks in his diaries, the family possessed beautiful clothes and accessories. He most often ordered clothes from Vienna. After his wife's death, he barely ever put on his finest outfits, but he continued to change his wig styling according to the latest fashion trends or needs.

*

Raigersfeld attached major importance to *health and healthcare*. In those decades, the state introduced important health and hygiene measures. In 1748, he became the first head of the "Sanitary Commission." The archive of the "Representation and Chamber" contains several drafts of his reports and proposals from the 1750s on preventing and eradicating epidemics of murrain and contagious diseases in humans, as well as setting up cordons sanitaires. His tasks included issuing health circulars, visiting town physicians, surgeons, and

pharmacists, supervising midwifery training, attending professional examinations, and issuing work permits. He endorsed the establishment of the midwifery school in Ljubljana.

Apart from cleaning their teeth using powder and tincture, the Raigersfelds contented themselves with “dry hygiene”; that is, using perfumes rather than washing the entire body. Although he recognized every kind of physical activity as crucial for maintaining one’s health, Raigersfeld, like most of his contemporaries, thought little of intensive recreation in his adulthood. It sufficed to take short strolls on fine afternoons, regardless of the season, which he would do alone, in the company of his friends, relatives, or sons. In his days, long walks and hikes were still not considered beneficial and becoming the noble status, and they were only deemed suitable for physically and mentally fit young men. Raigersfeld also associated youthful physical fitness with ball games. Although he learned to swim at a young age, he merely considered this skill a way to save himself from drowning rather than a healthy or recreational activity. For the same reason, the swimming lessons that he himself gave to his youngest sons in the summer of 1755 and 1759, respectively, had a purely practical value.

Raigersfeld possessed a relatively vast knowledge of the most common diseases and symptoms, therapies, remedies, and balms. Most ailments were still attributed to the ancient pathology of body fluids and treated with bloodletting (venesection or phlebotomy) and enema. Raigersfeld, too, subjected himself and his family members to bloodletting on several occasions.

The highly common and bothersome (but not fatal) chronic diseases of middle-aged and old men that were excessively fond of good food and too sedentary were gout and sciatica. Raigersfeld, unlike many of his acquaintances, never suffered either. The elites were familiar with the benefits of health and spa resorts that were frequented by patients suffering from gout and other chronic conditions, whereas Raigersfeld and his family remained in sound health for a long time to come—except for his wife’s miscarriages, common discomforts during pregnancy, and postpartum problems, which she handled very well.

There was less certainty with providing diagnoses and treatment for internal diseases. Physicians were often at a loss in determining what caused them; they often described such conditions with symptoms and treated them accordingly. Raigersfeld made several mentions of surgical procedures in his diaries. In May 1756, he even had a surgeon give his housekeeper a kind of dental implant or bridge.

The high social strata showed considerable sympathy toward mental patients from their ranks, including their manic escapades, and only placed them under house arrest and custody in extreme cases. Raigersfeld made several mentions of the excesses by (the probably bipolar) Wolf Sigmund Count Lichtenberg. He attributed Lichtenberg’s deteriorating condition to heritability or the harmful influence of his neurotic parents and relatives, and he refused to agree with the majority that dismissed the count as a regular “madman.” Understandably, he was much less loquacious about the mental condition of his father-in-law Franz Michael Baron Erberg, who had been unfit for work for decades and placed under the official guardianship of his brother Johann Benjamin.

Raigersfeld’s constant and lasting medical obsession, however, was with his sight and eyes, which he considered the most important sense organ. In May 1746, he even attended cataract surgeries on several poor blind people in Trieste, performed by a famous ophthalmologist. His fascination stemmed from fear that his sight might one day deteriorate to a point where he could no longer perform his duties, read, or write. But his son Heinrich suffered from eye problems his entire too-short life: at least in November 1750 and September 1751, he had a surgical removal of an abscess near his right eye.

Having had no major issues himself, Raigersfeld seldomly wrote about his health until his early fifties, when the first problems of an aging man occurred, some even relatively late not only for those times but also for the modern ones. For example, he only lost his first tooth in 1749 and started to wear glasses while performing office work a year later.

Raigersfeld became more aware of the transience of life bearing witness to his wife’s illness and death in November 1752. In his writings, he did not forget to mention the medical diagnoses, her treatment, the symptoms, providing her with service, sitting vigil at her bed, spiritual care, her last words, the reassurances of his friends, his sadness before and after her passing as well as criticism of physicians for their unclear diagnoses. At that time, he also began to suffer from more obstinate chronic diseases. At the end of 1759, his health took a dramatic turn for the worse, placing him in nursing care for a month. In his diary, he described

the symptoms and their occurrence by days and even by hours. After short periods of relief, the disease took his life a few months later.

*

Raigersfeld was an occasional *tourist* in the modern sense of the word. For the first time, he already became one as a seventeen-year-old student in the period 1715–1717, during which he visited, either on his own or in the company of friends, the better part of southern, western, and central Europe, including major landmarks in prominent cities. In those years, he was still passionate about adventures and occasional explorations: in 1719, for example, he ventured into exploring the underground source of the Lokva stream beneath the local Predjama Castle.

During the first years of marriage, Raigersfeld delighted his wife with tourist travels. In May 1730, they set out on a three-week journey to Venice and Padua, which Raigersfeld characterized as “recreation.” He never described any major Austrian towns, such as Vienna, Ljubljana, Graz, Trieste, and Gorizia, probably because he knew them so well and saw nothing extraordinary in them. He only made a passing mention of the architectural acquisitions in Vienna from the first half of the eighteenth century. Another reason for the silence regarding urban development and architecture was perhaps the readers of his diaries—his sons, who also possessed a sound knowledge of the major regional centers.

It was already before he settled in Ljubljana in 1747 that Raigersfeld only quenched his thirst for traveling and adventure through visitors coming from distant corners of the world. In 1750, for example, he encountered in Ljubljana a Franciscan monk that had traveled throughout Egypt since 1737. In performing his duties, Raigersfeld also met arrivals from exotic lands and was most fascinated by the splendor they surrounded themselves with. One such contact was the ambassador of Tripolitania to Vienna, who stopped in Ljubljana in March and July 1750, respectively, on his way from Trieste to Vienna and back. As a coordinator of his journey through Carniola, Raigersfeld was to ensure the ambassador’s safety as well as provide for his accommodation and food.

Raigersfeld was extremely meticulous in recording the itineraries of his journeys, which can only tentatively be included in the subcategory of short travelogs, considering his primary focus on the duration of trip legs (specified to the minute but most often rounded to five minutes) and less on describing landscapes and places. Sometimes he stated the reason why: because he traveled by night, and besides, neither he nor his companions knew the places they passed by. He usually traveled by state post carriages and sometimes with his acquaintances, in the greater comfort of their carriages.

His diaries only refer to the Carniolan landmarks that were already popular among foreigners in his days and are still major attractions today—namely, Postojna Cave, Predjama Castle, Idrija Mine, Lake Cerknica, and Bled. Having visited them several times either alone or with his sons, Raigersfeld preferred to mention attractions in other provinces that were unknown to his sons and would most likely remain so in the future. On his journey along the Sava River in September 1749 from Ljubljana to the rockslide at Prusnik and then back to Ljubljana, he described natural and technical features, such as waterfalls, springs, a cave, cliffs, transport facilities on the Sava, etc.

Occasionally, he took extra time on his journeys to visit the main attractions and learn about the legends and history. He did so, for example, between May 28th and June 1st, 1746, while inspecting the forests in the hinterland of San Giorgio di Nogaro near Cervignano with Count Herberstein. Aboard a ship, he described the navigation, islets, villages, the depth of lagoons, rivers, and tributaries, the state of nearby forests and roads, the disputes with Venetian guards on lagoon islets over their failure to comply with quarantine requirements, and the history of the facilities and the management of the most important land plots. In April 1750, Raigersfeld inspected the remnants of the water system unearthed near the Capuchin Bastion of the Ljubljana walls, which he confidently identified as pertaining to the infrastructure of the Roman settlement of Emona. His passion for history was most eloquently expressed in June 1746, in a detailed description of Aquileia and its surroundings. He described the town cathedral and its age, the belfry, and the view that reached all the way to the Carnic Alps. Near the town, he noticed a Roman wall which he identified as part of an aqueduct. He devoted most attention to a great Roman treasure that the local inhabitants had uncovered in front of the

town walls. A detailed description of the hoard find was not coincidental, considering that Raigersfeld was also an amateur numismatist.

He could devote more time to numismatics after settling in Ljubljana. He traded in coins or received them as a gift. In some cases, he mentioned what kind they were, for example, French, Spanish, “Greek coins,” imperial coins, etc. He bought several numismatic handbooks to help him classify the coins. He only let a few visitors enter his cabinet of wonders, the inspiration for which he had surely found from the court treasurer Joseph Angelo de France in Vienna. On Raigersfeld’s death, the cabinet contained, among others, two chests of drawers with medals (and coins), a display-case with curiosities and medical objects, a display-case with documents, thirty-four paintings, and a pile of keepsakes.

THE FINAL YEARS

In the final years of his life, Raigersfeld set aside his work duties and devoted most of his time to religion, requiems for his relatives as well as care for his sons, house, and property. He developed a keen sense for moral considerations and assuaging the aftermaths of scandals. A shift from the wide world toward his microenvironment and family would also make sense in the absence of personal tragedies.

Judging from the silence in his diaries, Raigersfeld had lost much of the interest in high politics as well as major changes in the state administration and macroeconomics that he had a decade ago. Most his acquaintances from the Theresian period had already passed away, retired, or grown estranged. The newcomers in Vienna ushered in a shift in foreign policy and the doctrine of national economics. Mercantilist cameralism gradually gave way to liberal economic orientations, state centralism and international standards, for example, central economic administration and the abolition of autarchic principles in the hereditary provinces, a balanced exchange, and competitiveness as a principle of the state economy. For political reasons (wars), transport connections with western and northern European and central imperial regions gave way to those with the Balkans, the Danube region, and the Mediterranean.

Raigersfeld dedicated a great amount of energy to the family finances. It was already in 1756, soon after the outbreak of the war, that he, otherwise a solid annuitant, faced the first acute shortage of cash because of new taxes as well as the expenses arising from the renovation of the house and maintaining the family’s social status. He had an outstanding debt of 4,000 gulden to his wife’s uncle and subtenant Johann Benjamin Baron Erberg alone.

The state squeezed tax registers and incurred a debt beyond its ability to pay. To this end, it abolished the ancient provincial tax particularism, reformed the old tax on property rent, and introduced tax on capital investment to finance military operations. In 1758, Raigersfeld was severely affected by war tax—the amount imposed on him (450 gulden) was much higher than that imposed on most wholesale traders in the province. Such circumstances rendered Raigersfeld’s investments risky and unprofitable. Still, slightly more far-sighted than most of his contemporaries, on the outbreak of the war, Raigersfeld withdrew his deposit of 524 gulden from the provincial treasury. In 1758, he managed to withdraw another 1,000 gulden from the estate treasury that he had deposited in 1743. Of the remaining investments in Vienna (in the total amount of 8,600 gulden), he wanted at least annual interests. The following year, he endeavored for the reimbursement of another 1,500 gulden from the province, but it was too late because the latter had already spiraled into a food and financial crisis, which put a heavy strain on bond payments. State salaries were in arrears, and Raigersfeld was now showered by petitions to grant bridging loans to high officials stating delays in their salary payments as the reason for their predicament.

According to commissioners that compiled his probate inventory in May 1760, Raigersfeld’s assets included a 9,538 gulden’s worth of promissory notes amounting to 65% of all mostly state or provincial securities found in the total value of 14,714 gulden. His debt amounted to 4,642 gulden. The accounting balance was thus highly positive (9,913 gulden) but without prospects of loans and investments being repaid. Raigersfeld’s

creditorships amounted to nearly half of the accounting value of his entire property at 31,756 gulden according to the probate inventory or as much as 39,958 gulden according to another inventory.

In 1759, his brother-in-law Wolf Daniel Baron Erberg's was thus more than welcome to retain the apartment of his uncle in Raigersfeld's house; in fact, Raigersfeld offered him the entire building. Raigersfeld held Wolf in much higher esteem than the rest of his relatives. In December 1759, Erberg even bought from Raigersfeld a few bills of exchange to provide him with cash. This transaction would soon have consequences for his legacy and sons.

*

Raigersfeld died on March 31st, 1760. Because of the notable deterioration of his health, his death did not come unexpected. The first serious symptoms occurred in early November 1759, but other than that, nothing is known about his condition in the final three months of his life; the diary has not been preserved for this period, and Raigersfeld's correspondence contains no mention of his weakening health. Still two weeks before his death, he revealed nothing about his frail state in a letter to his son Maximilian. He tried to live his life as normally as possible and kept silent about the seriousness of his condition.

On March 25th, 1760, Raigersfeld started to agonize and became delirious. The priest heard his confession and gave him the last rites. He became delirious again, and then in a moment of lucidity he called Wolf Daniel Baron Erberg to read him the modified provisions from his last will and gave a father's blessing to his sons. The next day, Raigersfeld fell back into agony and died in the presence of his sons and female relatives that took care of him in his final days. The deceased was buried the very next day, on April 1st, 1760, in accordance with an ancient custom. He was laid into the Erberg family tomb beside his beloved wife, where he had reserved a spot for his coffin.

A premonition of death prompted Raigersfeld to write a codicil to his testament in November 1759. He already composed his will in Vienna in 1746, in which he left a few possessions and some money to his distant relatives and donations to his servants in the amount of a quarterly income. He asked his brother-in-law Wolf Daniel Erberg, the executor of his will and guardian of his son Michael, to prevent his sons from falling out over the inheritance. Michael moved to him, where he prepared for his studies in Vienna, while Johann Lukas executed the provisions of his father's will, took care of the house, and pursued his career. Raigersfeld divided among sons most of his and his wife's jewelry. All of them were also the main and equal heirs. In accordance with the general custom for clerics, Raigersfeld left Franz Borgia a one-third share or a one-twelfth of net estate.

The sons agreed with their father's idea to sell the family palace to their uncle Wolf Daniel Baron Erberg. By then, they had already largely broken their ties with Ljubljana and the apartment, and joint ownership of the inherited property made the house administration a complicated task. Besides, they all faced financial difficulties. Therefore, it was already in July 1760 that they sold their uncle the palace with the barn adjacent to the wall and the woodshed, as well as most of the furniture, portraits, and other movable property in the value of 20,400 gulden. After he left his office at the provincial court in 1763, Erberg took on the life of a seignior and successful annuitant. On his death in 1783, he also left more property in Ljubljana and at Dol than he had inherited from his father.

In 1816, Wolf Daniel's son Joseph Kalasanc (1771–1843) sold the Raigersfeld palace for 16,000 gulden and 100 ducats, an amount corresponding to its value on Raigersfeld's death. In a little over fifty years, the house lost much of its luster, even though Joseph Kalasanc renovated at least its façade in 1798. He preferred to stay at Dol with his family; moreover, after 1804, he spent most of his time in Vienna serving as a court chamberlain and then in 1809–1814 as the tutor of the heir to the throne, Archduke Ferdinand.

Wolf Daniel Erberg maintained contacts with his nephews, the Raigersfelds, even after they moved abroad. During the first years, he regularly exchanged letters with Johann Lukas until the latter set out for England. However, he held the most consistent and longest correspondence with Franz Borgia. Erberg retained all Raigersfeld's subtenants in the building and settled new ones, including his nephews, the Raigersfelds. Due to their continuous absence, they needed little space in the house and moved out a few years later. Over the next two centuries, the building at Mestni Trg 17 changed several owners. Since 1952, it has housed the Slovenian

Theater Museum (part of the Slovenian Theater Institute from 2014 onward). The recent restoration has given it a splendid appearance, albeit not according to Raigersfeld's plan and desires.

ABOUT DIARIES

THE CONCEPT, CONTENT, AND APPEARANCE OF THE DIARIES

Raigersfeld first embarked on diary writing at a young age. The records from that period are fragmented and disorganized, revealing his inclination toward keeping a retrospective chronology of his family's life. About 1732 or a little later, he wrote a sixty-two-page-long chronicle "Kurze Nachricht", in which he summarized the major life events from his birth in 1697 until his appointment as the commissioner for regulating Inner Austrian toll tariffs in 1732. Although he planned to carry on with the chronicle one day or for his descendants to do so, neither came to pass. Subsequently, he completed the chronicle with a folio containing abstracts from the lost diary of 1725. This record bears a detailed description of his first encounter with his future wife in Ljubljana and of their marriage preparations in the ensuing months.

A fragment, penned in August 1735, has been preserved for the time of his service in the Intendancy in Trieste. Likewise brief and disorganized are the diary records from Vienna between August 8th and September 25th, concerning the preparation of a report on the Inner Austrian toll tariffs for the "Austrian Court Chamber". Raigersfeld subsequently placed them at the end of a thin volume, titled "Nota". The latter was then incorporated (but not bound) into a comprehensive volume containing files of Raigersfeld's acquaintances, now archived under the title "Notata Raigersfeld I."

Raigersfeld finally decided to keep a more regular diary in the early fall of 1739, on his appointment as the councilor of the "Austrian Court Chamber". First, he wrote a prologue ("Journal"), in which he set forth the reasons, objectives, and the significance of his writings. Then, he provided a brief depiction of his career in the light of frictions that he faced in the office between 1732 and 1739. He complained that the irregular recordkeeping adversely affected his work and resolved to thenceforth take note of all events for career purposes, regardless of structure and style. The records would benefit everyone, especially his progeny, by giving them insight into his world and life. It is then that diary keeping became his regular habit. The diaries preserved from 1739–1740, 1746–1756, and 1758–1759 are almost identical in structure and external appearance: the time of daily events is divided into morning, noon, afternoon, and evening. Although different parts of the day are usually presented in their respective paragraphs, some events are also combined to make up shorter entries. Sometimes, Raigersfeld paid great attention to detail, specifying, for example, sums of money, personal names, the sequence of events, and so forth. At other times, he presented major events in but a few words. The diaries are written on sheets of paper in folio format. Rather than calligraphic, the writing is a subjectivized office cursive featuring many abbreviations. In addition, Raigersfeld's use of language was far from exemplary. All his diary and reflective writings are rife with orthographic errors. Perhaps this is due to his prolonged absence from the Austrian provinces in his youth, including his studies and work in Italy.

Once enough sheets (about 450 folios) had been written, they were bound and cased. Later, Raigersfeld did the same with the records from 1751–1756. On the other hand, those from 1757–1759 were ready for binding, considering the structure. The records for 1757, which must have been written over a hundred folios, were lost. Likewise lost are sheets filled in 1760, given the very high likelihood that Raigersfeld also kept his diary at least until the beginning of March that year.

THE FATE OF THE DIARIES AFTER 1760

According to the stipulations of Raigersfeld's will from 1746, the library and the archive were not to be divided among the heirs. Holding no less than 2,000 titles in 1760, his library was the second largest private library in the province. Together with the manuscripts and documents, it was to be passed on to his oldest son. However, none of his children found his writings as consequential as he had anticipated. Nor did they have time to organize and safeguard, let alone read them. The library and the archive were to be passed into the administration of the oldest son Maximilian, who was a military officer serving abroad. Maximilian took a few books that remained part of his library, but none of his father's manuscripts, which are mentioned neither in his probate inventory nor in the bidding list.

Because of his long absence soon after 1760, the guardianship of the father's library, and writings passed on to the second oldest and educated son Johann Lukas. However, he soon set out for England, where he lived, almost without interruption, from 1766 until his death in 1819, and was therefore in no position to move his father's library and archive. After 1770, he entrusted them to his brother Michael, who had just returned to Ljubljana—only to set out for Galicia in 1774 and return home no earlier than 1779. Until then, Maximilian kept an eye on his father's library and the archive in Michael's next-door apartment in the family house. No later than July 1760, the brothers sold the house to their uncle Wolf Daniel Erberg, who rented them a few rooms.

Michael died in 1783, leaving his property to the rest of his brothers. His will and probate inventory make no mention of his father's archive and manuscripts—perhaps understandably so because he had never formally administered them. In 1781, he donated the books to the lyceum library in Ljubljana on behalf of his brother Johann Lukas, with the right to recover possession of the books. After neither Johann Lukas nor his descendants did so, the books remained in the possession of the state. The manuscripts were formally never part of the library holdings, nor were they ever referred to in any official act. After 1783, most remained in Maximilian's hands until they were passed on to his brother Franz Borgia in 1788, on his final return to Ljubljana. The educated cleric took great care of the archival materials, which have been largely preserved to present day. Perhaps he was the only son who read Raigersfeld's diaries; he even added a few brief remarks to complete some of his father's documents and genealogical lists. It is also likely that he divided his father's archive into twenty-three fascicles, bringing together thematically similar manuscripts and documents. As is evident from the undated archival list, part of his father's diaries had already been lost; however, Franz Borgia still held those for 1725–1728, 1734, 1739, 1744–1745, 1746–1750, and 1751–1756. Possibly, the diaries for the missing years had already been removed from the archive before Raigersfeld's death or soon thereafter, or when his legacy was sold and donated after 1760.

Following the death of Maximilian in 1802, Raigersfeld's archive passed into the hands of Joseph Kalasanc Baron Erberg. This was a pragmatic move, although contrary to the stipulations of Raigersfeld's will, as Johann Lukas was still alive at that time († 1819). In 1815 at the latest, all the Erbergs' archival records were transferred to the family manor at Dol near Ljubljana, after Joseph Kalasanc sold the Raigersfelds' palace in 1816 and moved with all his possessions to Dol.

Joseph Kalasanc maintained occasional contacts with his cousin Johann Lukas between 1800 and 1807 and with his son John Jeffrey between 1822 and 1825. The Englishmen failed to show a timely interest in their father's or, rather, grandfather's manuscripts. Later, Joseph Kalasanc also made an inventory of Raigersfeld's archival records, which were then divided into thirty-six fascicles and fifteen books, an arrangement that has been preserved to present day. Joseph Kalasanc's son and heir, Joseph Ferdinand, died in 1847, passing the inheritance to his sisters Maria Katharina († 1853) and Antonia Katharina († 1878), who was married to Giovanni Ludovico Count Attems-Petzenstein from Podgora (Piedimonte) near Gorizia. The sisters instantly sold a few documents from Raigersfeld's archive to the "Carniolan Historical Society" (. Part of the Erbergs' materials and books were lost over the following decades.

In 1878, Antonia Katharina and her son Sigismondo Count Attems decided to sell off all the Erbergs' archival collections held at Podgora Manor. Before that, the materials were inspected by the historian Arnold Luschin von Ebengreuth, who only mentioned "two thick volumes" of diaries for 1746–1756 and 1758–1759. He sent a few Raigersfeld's manuscripts to the Vienna Court Library, the Military Archive, and the State Archive

in Vienna. There were no diaries among the materials sent. According to Luschin, the last Erbergs took a significant number of important manuscripts from Raigersfeld's archive and incorporated them into their own "historical collection." The materials referred to by Luschin did not include Raigersfeld's diaries.

Thus, the only Raigersfeld's diaries known today are those covering a few days in 1735, a month and a half in 1738, four months in 1739 and 1740, respectively, and the full periods of 1746–1750, 1751–1756, and 1758–1759. This does not imply that there were no other diaries in Raigersfeld's archive in 1878 or 1880, when Attems sold a significant portion of the Erberg archives to the "Carniolan Provincial Assembly" for 1,000 gulden. After 1878, Attems sold part of the materials to private buyers and antique shops in Vienna and Graz and kept for himself a few manuscripts and prints (a few also from Raigersfeld's archive) as well as the major portion of art object from the Erberg collection. These currently form part of the Attems' private archive at Ločnik (Lucinico) near Podgora. (Podgora Manor was destroyed during the First World War.)

Since 1945, the main Erberg archive and special collections have been held by the Archive of the Republic of Slovenia. In 1958–1964, the materials were finally organized and inventoried by Ema Umek, who compiled the "Dol Manor Archive" (*Grašičinski arhiv Dol*) by combining the Dol archives (the Erbergs archive) and special collections comprising the archives of the noble families Strassoldo, Neuhaus, Gallenberg, Raigersfeld, and Breckerfeld. She retained the division of documents into thirty-six units containing several fascicles. I followed her arrangement, inventory numbers, and a more recent pagination of documents in full.

EDITION CONTENT

The edition of Raigersfeld's diary and chronicle records features the following chronological sequence:

- "Kurze Nachricht," 1697–1732; 22.5 x 32.5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 201, pp. 1–62).
- "Extract aus meinen diariis," January 9th–March 10th, 1725; 22 x 32.7 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 201, pp. 102–103).
- "Diaria," August 25th–31st, 1735; 22 x 32.5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 630–631).
- "Notata," August 8th–September 25th, 1738; 22 x 32.6 cm (AS, Manusc. I/47r, pp. 42–46).
- "Journal," s. d. (before–September 27th, 1739); 19.7 x 28.8 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 1–8).
- "Diaria," September 27th–30th, 1739; 19.6 x 28.5 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, p. 632).
- "Diaria," October 1st, 1739–January 6th, 1740, March 3rd–April 18th, 1740; 20.1 x 29 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 633–672).
- "Diaria," January 1st, 1746–December 31st, 1750; 22.5 x 33.7 cm (AS, Gr. Dol, vol. 165, pp. 1–883).
- "Diaria," January 1st, 1751–December 31st, 1756; 22 x 33.7 cm (AS, Gr. Dol, vol. 166, pp. 1–958).
- "Diaria," January 1st, 1758–December 31st, 1759; 22.5 x 33.7 cm (AS, Gr. Dol, fasc. 199, pp. 1–602).

All texts are available online at: <https://.....>

PRINCIPLES, PROBLEMS, AND PARTICULARITIES

Editing the chronicle and the diaries, despite fine handwriting and straightforward text, was not a routine task. Raigersfeld wrote in German and incorporated foreign words and clauses into German sentences using their own respective scripts: humanist cursive (Slovenian), "cancellaresca" (Italian), "round hand" (English), and "lettres rondes" (French); German texts were written in the German Late Baroque cursive script, common in administrative documents.

A special problem was transcribing foreign words. Raigersfeld frequently wrote the initial part of the word in French, Latin, or Italian and completed it in German and in German cursive. This was not an uncommon practice in his time. In such cases, I needed to determine whether it was a foreign word, or a loanword already incorporated into the German language. In the latter case, I resorted to noun capitalization. The inconsistent use of capitalization is also a standard problem in German texts produced before the mid-eighteenth century. Because most records date to the period after 1750, I adapted Raigersfeld's use of

capitalization to modern German and the ecdotic practice. I also tried to eliminate inconsistencies in writing German compound words.

Misplaced word stresses in Italian and French words were only corrected where their use might interfere with the correct understanding. In German texts, I replaced the vowel *u* in word-initial position with the letter *v* or the letter *v* with *u*, according to the phonetic principle. Only personal names and place names were transliterated by faithfully following the original text, and I also left umlaut diacritics above vowels in their original form, although they were frequently misplaced.

Raigersfeld often misspelled the German definite articles *die* and *der*, the personal pronouns *mich* and *mir*, and so forth. I further corrected misspellings in the genitive, dative, and accusative cases where abbreviated forms were used. I did not, however, intervene in what appeared to be erroneously used articles, but where the gender was indicated merely with the use of the preposition: for example, when the author wrote about his visit “*bey der Graf Aursperg*,” referring to Count Auersperg’s wife (hence, “*Gräffin*” would be the correct noun).

Raigersfeld used the preposition *von* instead of the correct *vor* almost without exception, and sometimes he failed to distinguish between *von* and *aus*. On the other hand, the preposition *vor* was consistently used instead of the correct *für*. I did not change these peculiarities because they do not affect the reader’s understanding of the text. For a similar reason, I also retained the characteristic (and mostly unnecessary) use of the letter *ß* instead of the modern long *s*—even as *sß* and *ßß* (instead of the modern *ss* or *ß*).

Taking a slightly different approach than other editors of historical texts, I employed various types of brackets for editor’s additions. Because Raigersfeld frequently resorted to the round brackets *()*, which are still common today, I could not use them for my interventions. Instead, I enclosed his insertions or corrections (most often added above the struck-through original text) in asterisks ****. I moved his subsequent and even fewer explanatory remarks from the margins into the footnotes. The same intervention was made with the extremely rare annotations by other people. I used the square brackets *[]* to enclose the illegible segments, spaces indicating missing words that Raigersfeld left unfilled, and spaces for my reliable editorial reconstructions [*word, syllable, or several words*]; wherever necessary, I described these in the notes. The angle brackets *< >* were used to enclose the missing words, syllables, or letters that can be identified with certainty and that are indispensable for understanding the text or when there is no doubt that Raigersfeld left them out due to his carelessness.

I retained the original closing parenthesis *)*, which Raigersfeld used in addition of numerical items from individual indents.

Raigersfeld was likewise careless with spelling personal and place names. When writing Italian names, he sometimes oscillated between the German and Italian variants. This does not affect the reader’s understanding unless he shortened the names by suspension or contraction. In such cases, I decided on a case-by-case basis: if, for example, a name was shortened into *Ant.*, I transcribed it into *Anton*; if the author used the form *Anto.*, I assessed that he probably referred to the Italian name *Antonio*, with the final *o* signifying a contraction rather than a suspension in the sense of *Ant^o*—hence, *Anto/ni/o*. All resolved personal and place names are enclosed in slashes */*.

Raigersfeld also used other kinds of abbreviations and sigla, especially in status titles and occupational designations. While not resolving the former in the desire to retain the original style and because they are clear enough, I did harmonize the method of their writing (see the list of abbreviations). All abbreviated occupational or, rather, professional titles are resolved but not also the still-established abbreviated academic titles and honorifics, etc. I, moreover, resolved all standard sigla and abbreviations: consonant doubling (e.g., *mm*), marked in the manuscript with a bar above the letter, the shortened syllables *-er-*, words abbreviated using sigla (e.g., *u.* for *und*, *v.* for *von*, etc.) as well as most suspended and contracted words. The resolved abbreviations in the edition are not specifically marked.

I retained the standard abbreviations for currency and measurement units, for example, *lb.* (*libra* or pound), *fl.* (*Gulden*), and *kr.* (*Kreuzer*), *den.* (*denarius*, *Pfenig*) etc. All are harmonized and consistently put after the number or the sum, regardless of their original order. Nevertheless, I resolved a few currency and measurement abbreviations (see the list of abbreviations). To demonstrate the author’s style, I retained the

manner of writing ordinal numbers, for example, *3-mahl* (instead of *dreimahl*), *2do* (instead of *secundo*), etc. Similar holds for hundreds and thousands in their original forms *1/c* and *1/m*, respectively, etc., and for percentages (e.g., as *5 per %* for 5%). For the sake of clarity, I used commas as decimal separators in thousands and millions (e.g., 1.000.000), which are most often not featured in the original.

I resolved the abbreviated dates, most of which are shortened names of months, for example, *8^{ber}* as *October*, or indications of years, for example, *740* (or *40*) as *1740*. I transliterated days in the month in their original form, for example, as *3.* or *3ten*, etc. Whereas the original notation of hours is retained without using periods as time separators, I harmonized the abbreviated forms of hours and minutes written together; Raigersfeld most often did not insert zeros in notating the first ten minutes (between 0.1 and 0.9) and wrote, for example, “8 hours and 5 minutes” as *8.5*. I modernized such annotations, in this case into *8.05*.

I used the semi-bold font to highlight the original dates of diary records (day, sometimes also month), consistently stated in the left margin. In the record “Kurze Nachricht,” I only used the semi-bold font to highlight those written in the left or right margin of the body text but not also the few dates that were subsequently penciled in the margins and sometimes helped me reconstruct the missing dates.

I modernized the punctuation for a better understanding of excessively long clauses that Raigersfeld most often did not complete with punctuation marks. The “quotation marks” were used to enclose the few indirect quotations made by Raigersfeld’s interlocutors or himself, even though Raigersfeld himself most often did not; sometimes, I only the colon was used before the quotation. In some enumerations, I employed the modern colon and semi-colon, which were still unknown to Raigersfeld. Whereas my other additions include reasonably used dashes, I abandoned the original division into paragraphs, which tended not to correspond to the thematic division of the writings. Therefore, I combined some paragraphs and broke others apart.

Large numerical tables were retained in their original form, a few were simplified graphically, and all were arranged. I added a dash bullet to individual indents that Raigersfeld did not specifically mark or number. For the sake of clarity, I wrote the tabular sums of totals using the semi-bold font, even though they were not highlighted in the original. I consistently omitted indicating subtotals on a page where the table extended onto the next page or column. Shorter quasi-tabular records, if not containing sums, were transcribed as plain text, also using semi-colons and ellipses.

Satisfied with dates, Raigersfeld ordinarily did not number pages. For pagination, I considered the last archival numbering added in pencil, which is the most consistent—but not without errors, to which I pointed in the notes. The pagination probably dates to the end of the nineteenth century or the first half of the twentieth century. I also corrected the wrong sequence of a few folios in the codex for 1751–1756. The folios may have been mixed up during binding, which took place when Raigersfeld was still alive.

Because the contents of the diaries are largely comprehensible even without major interventions in Raigersfeld’s writing peculiarities, I retained some of his most extraordinary grammatical and semantic errors. In other cases, it was necessary to correct them and point to them in the notes with *sic!* In such instances, I most often limited myself to the physical features of the text and the paper (damage, illegibility, subsequent corrections, additions, etc.).

Persons and places have been identified and localized in the register of names and places. I did not create a table of contents, as it would be too extensive due to the extremely varied content and scope of the diaries and the very different interests of the readers. The reader can do the content search himself, which is enabled by the electronic format of the edition. You can also find an explanation of the content in my monograph on Raigersfeld, which is largely based on diaries.

VIRI IN LITERATURA

ARHIVSKI VIRI

Arhiv Republike Slovenije (ARS)

Deželno glavarstvo na Kranjskem (Glavarstvo, AS 7)³²³

Dvorna komisija za dobrodelne ustanove za Kranjsko, 1749–1794 (Dobrodelne ustanove, AS 10)

Dvorna navigacijska komisija za plovbo po Savi in Ljubljani, 1736–1758 (Navigacija, AS 8)

Dvorna komisija za komerčne zadeve v Ljubljani, 1747–1774 (Konses, AS 9)

Graščinski arhivi (Gr.):

Dol pri Ljubljani (AS 730)³²⁴

Osebni in rodbinski fondi: Zois, pl. Edelstein (Zois, AS 1052)

Reprezentanca in komora za Kranjsko v Ljubljani, 1747–1763 (Reprezentanca, AS 6)

Zbirka načrtov (Načrti, AS 1068)

Zbirka rokopisov (Rokopisi, AS 1073)

Zbirka plemiških diplom (Diplome, AS 1064)

Zbirka zapuščinskih inventarjev deželnega sodišča v Ljubljani (Inventarji, AS 309)

Archivio privato d'Attems, Lucinico/Ločnik pri Gorici (APAG)

Das Geschlecht der Attems

Archivio di Stato, Trst (AST)

C. R. Consiglio Capitaniale delle Unite Contee di Gorizia e Gradisca (1754–1777)

C. R. S. Cesarea Regia Suprema Intendenza Commerciale per il Littorale in Trieste (1748–1776)

Archivio di Stato, Gorica (ASG)

Archivio Attems-Cossar

Archivio storico Coronini Cronberg

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana (NUK)

Rokopisni oddelek (Rkp.):

Zois, Žiga, Ostalina

Bibliothecae Sigismundi liberi baroni de Zois catalogus. Laibach 1821 (sign. 667)

Österreichisches Staatsarchiv, Dunaj (OeStA)

Finanz- und Hofkammerarchiv (FHKA)

Alte Hofkammer (AHK): Hoffinanz Innerösterreich (HFIÖ) Akten; Hoffinanz Innerösterreich Miscellen (HFIÖ Misz); Geheime Finanzkonferenz (GFK); Gedenkbücher (GB)

Neue Hofkammer- und Finanzministerium (NHK): Alter Komerz (AK) Akten; Bankale (Baale) Akten

³²³ V nadaljevanju so v oklepajih okrajšane oblike arhivskih fondov v ARS, ki se navajajo v opombah, ter njihove uradne signature, če jih imajo.

³²⁴ Pri navajanju gradiva iz tega fonda zaradi pogostnosti v opombah nisem uporabljal kratice »ARS, AS Gr. Dol«, marveč le št. knjige ali fascikla in pagine.

Krain; Kommerz Litorale (Lit) Akten; Kommerz Innerösterreich (IÖ) Akten; Kommerz Miscellen (Misz) Akten
 Sonderbestände, Sammlungen und Selekte (SUS): Aktennachlässe und Personenbezogene Sammlungen (NL); Karten- und Plansammlung (KS) Genie- und Planarchiv (GPA) Inland C III; Patente (Patente);
 Verschiedene Vorschläge (VerschVorschläge)
Haus-, Hof- und Staatsarchiv (HHStA)
 Kabinettsarchiv (KA): Alte Kabinettsakten (AKA)
 Länderabteilungen (LA) - Österreichische Akten (ÖA): Triest, Istrien, Fiume und Küstenland (Triest);
 Innerösterreichische Grenzakten
 Sonderbestände (SB): Coronini-Cronberg
Kriegsarchiv (KA)
 Karten- und Plansammlung (KPS) Genie- und Planarchiv (GPA) Inland C III
Steiermärkisches Landesarchiv, Gradec (StLA)
 Innerösterreichische Hofkammer
 Innerösterreichische Regierung
 Körperschafts- und Privatarchive (KPA):
 Nachlässe L: Luschin von Ebengreuth, Nachlass (N Luschin)
 Herrschaftarchive A: Archiv Attems (HA Attems)

OBJAVLJENI VIRI IN STARI TISKI

- Archivio Strassoldo – Villanova: *Inventario*. Tipkopis. Elektronska izdaja: http://www.sa-fvg.archivi.beniculturali.it/fileadmin/inventari/archivi_privati/Strassoldo-Villanova__famiglia._Inventario__Coop._archivisti_paleografi__1988_.pdf [18. 12. 2021]
- Aus der Zeit Maria Theresias. *Tagebuch des Fürsten Johann Josef Khevenhüller-Metsch, 1742–1776*: Bd. 1, 1742–1744; Bd. 2, 1745–1749; Bd. 3, 1752–1755; Bd. 4, 1756–1757; Bd. 5, 1758–1759; Bd. 6, 1764–1767; Bd. 7, 1770–1773; Bd. 8, 1774–1780. Izd. Hans Schlitter, Hans Wagner, Johann Josef Khevenhüller-Metsch, Maria Breunlich-Pawlik, Rudolf Khevenhüller-Metsch. Wien-Leipzig: Adolf Holzhausen, Wilhelm Engelmann, 1907–1972.
- Braun, Giacomo: *I diari di Antonio Scussa. 1: 1732–1738; 2: 1739–1749*. Trieste: Tipografia Lloyd Triestino, 1929–1930, 1931.
- Breunlich, Maria – Mader, Marieluise (izd.): *Karl Graf von Zinzendorf. Aus den Jugendtagebüchern 1747, 1752 bis 1763*. Veröffentlichungen der Kommission für Neuere Geschichte Österreichs, Bd. 84. Wien, Köln, Weimar: Böhlau Verlag 1997.
- Floriantschitsch de Grienfeld, Joannes Disma: *Ducatus Carnioliae Tabula Chorographica, Jussu, Sumptuque Inclitorum Provinciae Statuum geometricè exhibita*. Labaci: Abraham Kaltschmidt, 1744. Elektronska izdaja: [URN:NBN:SI:IMG-E8QMOY7V from <http://www.dlib.si>] (= list 03) [23. 11. 2019].
- Gestrin, Ferdo – Mihelič, Darja (izd.): *Tržaški pomorski promet 1759/1760*. Viri za zgodovino Slovencev 12. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, ZRC SAZU, 1990.
- Holz, Eva (izd.): *Henrik Costa, Ljubljanski kongres 1821 / Tagebuch geführt während des Congress in Laibach von Heinrich Costa*. Ljubljana: Nova revija, 1997.
- Iona, Maria Laura: *C. R. Consiglio Capitaniale delle Unite Contee di Gorizia e Gradisca (1754–1777)*. Inventario n. 6. Elektronska izdaja: https://archiviodistatotrieste.it/wp-content/uploads/patrimonio/Inventari/6_-_Consiglio-capitaniale-unite-contee-Gorizia-e-Gradisca.pdf [10. 6. 2020].
- Iona, Maria Laura: *C. R. S. Cesarea Regia Suprema Intendenza Commerciale per il Littorale in Trieste (1748–1776)*. Inventario n. 19. Elektronska izdaja: <https://archiviodistatotrieste.it/wp-content/uploads/patrimonio/Inventari/19-intendenzacommerciale.pdf> [10. 6. 2020].
- Klingenstein, Grete – Faber, Eva – Trampus, Antonio (izd.): *Die Tagebücher des Gouverneurs Karl Graf Zinzendorf 1776–1782. Europäische Aufklärung zwischen Wien und Triest*. 4 Bände. Veröffentlichungen der Kommission für Neuere Geschichte Österreichs, Bd. 103/1–4. Wien, Köln, Weimar: Böhlau Verlag 2009.

- Meneghel, Cristiano – Pillon, Lucia (izd.): *Notabilia quaedam. I diari dei notai Valentino e Matteo Dragogna*. Fonti e studi di storia sociale e religiosa 17. Gorizia: Istituto di storia sociale e religiosa, 2019.
- Pillon, Lucia: *Archivio familiare Coronini Cronberg – Gorizia. Partizione Atti e documenti*. Gorizia: 1993. Tipkopis. Elektronska izdaja: <http://www.archiviodistatogorizia.beniculturali.it/asgo/inventari/atti-e-documenti> [10. 8. 2018].
- Steska, Viktor (izd.): J. G. Thalnitscher von Thalberg, *Annales Urbis Labacensis, Metropolis Incltyti Ducatus Carnioliae ... Von Anno 1660 ... biss 1718*. *Izvestja muzejskega društva za Kranjsko* 9 (1901), str. 18–32, 69–98, 141–186.
- Supplementum Codicis Austriaci II. Sammlung Oesterreichische Gesetze und Ordnungen, wie solche von Zeit zur Zeit ergangen und publiciret worden, so viel deren von Jahr 1721. bis auf hochst-traurigen Tod-Fall der Ro'misch-Kayserlichen Majesta't Caroli VI. aufzubringen waren* (izd. Sebastian Gottlieb Herrenleben). Wien: Johann Thomas Trattner, 1752.
- Umek, Ema: *Erbergi in dolski arhiv*. 1, 2. Publikacije Arhiva Republike Slovenije, Inventarji, Graščinski Arhivi 5. Ljubljana: Arhiv Republike Slovenije, 1991, 1992.
- Uršič, Milena (izd.): *Jožef Kalasanc Erberg in njegov poskus osnutka za literarno zgodovino Kranjske*. Razred za filološke in literarne vede, Dela 28, Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede 6. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1975.
- Vrhovnik, Ivan (izd.): Iz dnevnika Blaža Blaznika. *Izvestja muzejskega društva za Kranjsko* 16 (1906), str. 146–166; 17 (1907), str. 15–32, 86–110; 18 (1909), str. 170–185.

LITERATURA

- Anžič, Sonja: *Skrb za uboge v deželi Kranjski. Socialna politika od srede 18. stoletja do leta 1918*. Gradivo in razprave 22. Ljubljana: Zgodovinski arhiv, 2002.
- Beer, Adolf: Die Zollpolitik und die Schaffung eines einheitlichen Zollgebietes unter Maria Theresia. *Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung* 14, 1893, str. 237–326.
- Berčič, Branko: Avstrijska biblioteka iz leta 1778 in ljubljanska Licejska knjižnica. *Knjižnica* 51, posebna izdaja (2007), str. 15–21.
- Bobič, Pavlina: Jeffrey Raigersfeld. Andrej Rahten (ur.), *Tvorci slovenske pomorske identitete*. Zbirka Življenja in dela 6 (2010). Ljubljana: Založba ZRC, str. 209–224.
- Borisov, Peter: *Od ranocelnštva do začetkov znanstvene kirurgije na Slovenskem*. Razred za medicinske vede, Dela 1. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1977.
- Brückmüller, Ernst: Triest und Österreich im 18. Jahrhundert. *Österreichische Osthefte* 27 (1985), št. 3, str. 300–330.
- Busch, Helmut: Unerwünschte Ernährungseffekte. Beispiele aus der Medizingeschichte. V: Irmgard Bitsch et alii (izd.), *Essen und Trinken in Mittelalter und Neuzeit*. Vorträge eines interdisziplinären Symposiums vom 10.–13. Juni 1987 an der Justus-Liebig-Universität Gießen. Sigmaringen: Jan Thorbecke Verlag, 1990, str. 149–156.
- Coe, Sophie D.; Coe, Michael D.: *The True History of Chocolate*. London: Thames and Hudson, 1996.
- Cova, Ugo: *Trieste e il suo Hinterland in epoca austriaca. Rapporti economico-istituzionali con Carinzia, Stiria, Carniola, Gorizia, Istria e Veneto*. Civiltà del Risorgimento 75. Udine: Del Bianco, 2005.
- Cvirn, Janez: Družabno življenje celjskega meščanstva v 19. stoletju. V: Tatjana Badovinac et alii (ur.), *To in ono o meščanstvu v provinci*. Celje: Pokrajinski arhiv, 1995, str. 26–33.
- Čeč, Dragica: Reforme na področju reševanja socialnih vprašanj v 18. stoletju. V: Miha Preinfalk in Boris Golec (ur.), *Marija Terezija. Med razsvetljskimi reformami in zgodovinskimi spominom*. Ljubljana: Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU, Založba ZRC, 2018, str. 363–406.
- Darovec, Darko: *Davki nam pijejo kri. Gospodarstvo severozahodne Istre v novem veku v luči beneške davčne politike* (Knjižnica Annales Majora). Koper: Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče Koper, Zgodovinsko društvo za južno Primorsko, 2004.

- Deschman, Karl: Ueber Funde von gallischen Münzen und anderer Gegenstände bei Ober-Laibach. *Mittheilungen der k. k. Central-Commission zur Erforschung und Erhaltung der Kunst- und Historischen Denkmale*, N. F. 13 (1887), str. 142–145.
- Dickson, P. G. M.: *Finance and Government under Maria Theresia 1740–1780. Vol. I: Society and Government. Vol. II: Finance and Credit*. Oxford: Oxford, Clarendon Press, 1987.
- Faber, Eva: *Litorale Austriaco. Das österreichische und kroatische Küstenland 1700–1780*. Schriftenreihe des Historischen Instituts 5, Veröffentlichungen des Steiermärkischen Landesarchives 20. Trondheim-Graz: Steiermärkisches Landesarchiv, 1995.
- Hazard, Paul: *Evropska misel v XVIII. stoletju. Od Montesquieuja do Lessinga*. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1960.
- Helmedach, Andreas: *Das Verkehrssystem als Modernisierungsfaktor: Strassen, Post, Fuhrwesen und Reisen nach Triest und Fiume vom des 18. Jahrhunderts bis zum Eisenbahnzeitalter*. Wien: Böhlau, 2008.
- Hochedlinger, Michael: Die Maria-Theresianische Staatsreform. V: Michael Hochedlinger, Petr Mat'á, Thomas Winkelbauer (ur.), *Verwaltungsgeschichte der Habsburgermonarchie in der Frühen Neuzeit. Bd. 1: Hof und Dynastie, Kaiser und Reich, Zentralverwaltungen, Kriegswesen und landesfürstliches Finanzwesen, Teilband 1*. Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung 62. Wien: Böhlau Verlag, 2019, str. 551–564.
- Jäckel, Joseph: *Neueste Europäische Münz-, Mass und Gewichtskunde 1, 2*. Wien: Verlage bei Carl Gerold, 1828.
- Klingenstein, Grete: Beetwen Mercantilism and Physiocracy. Stage, Modes, and Functions of Economic Theory in the Habsburg Monarchy, 1748–63. V: Charles W. Ingrao (ur.), *State and Society in Early Modern Austria*. West Lafayette: Purdue University Press, str., 181–214.
- Walter Klingenstein, Grete: Sozialdisziplinierung und ökonomische Probleme in der Theresianischer politik. V: Luigi Tavano in France M. Dolinar (ur.), *Carl Michael von Attems. Erster Erzbischof von Görz (1752-1774). Zwischen der römischen Kurie und dem Reich der Habsburger. II. Kongressakten*. Gorizia: Istituto di Storia Sociale e Religiosa, Istituto per gli Incontri Culturali Mitteleuropei, 1990, str. 83–91.
- Kodrič Dačić, Eva: Linhart in ustanovitev prve javne znanstvene knjižnice na Kranjskem. V: Ivo Svetina et alii (izd.), *Anton Tomaž Linhart. Jubilejna monografija ob 250-letnici rojstva*. Ljubljana: Slovenski gledališki muzej; Radovljica: Muzeji radovljiške občine, 2005, str. 351–378.
- Kokole, Metoda: Italian Operas in Ljubljana in the Seventeenth and Eighteenth Centuries. V: Alberto Colzani et alii (izd.), *Il teatro musicale italiano nel Sacro Romano Impero nei secoli XVII e XVIII*. Contributi musicologici del Centro Ricercer dell'A.M.I.S. – Como 12. Como: A.M.I.S., 1999, str. 264–291.
- Korošec, Branko: *Naš prostor v času in projekciji. Oris razvoja zemljemerstva, kartografije in prostorskega urejanja na osrednjem Slovenskem*. Ljubljana: Geodetski zavod SR Slovenije, 1978.
- Kos, Dušan: *O melanholiji, karierizmu, nasilju in žrtvah. Tržaška afera Gallenberg 1740* (Knjižnica Annales 37). Koper: Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče Koper, Zgodovinsko društvo za južno Primorsko, 2004.
- Kos, Dušan: Borba slovenskih fantov in deklet za svobodo. Prepletanje in spopadanje patriarhalne prisile z ljubeznijo in poročnim konsenzualnim principom na Slovenskem v obdobju poznega fevdalizma. *Zgodovina za vse* 16 (2009), št. 1, str. 5–39.
- Kos, Dušan: Politika, kariera, zasebnost. Miselni svet in kariera kameralista in svetovljana Franca Henrika barona Raigersfelda (1697–1760) v luči njegovih gospodarsko-političnih elaboratov, službenih in privatnih zapisov. V: Darja Mihelič (ur.), *Vizija raziskav slovenske gospodarske in družbene zgodovine*. Ljubljana: Založba ZRC, Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU, 2014, str. 245–254.
- Kos, Dušan: *Zgodovina morale 1. Ljubezen in zakonska zveza na Slovenskem med srednjim vekom in meščansko dobo*. Thesaurus memoriae, Dissertationes 10. Ljubljana: Založba ZRC, 2015.
- Kos, Dušan: *Zgodovina morale 2. Ljubezenske strasti, prevare in nasilje ter njihovo obravnavanje na Slovenskem med srednjim vekom in meščansko dobo*. Thesaurus memoriae, Dissertationes 12. Ljubljana: Založba ZRC, 2016.
- Kos, Dušan: Deželne imenjske knjige in socialna mobilnost plemstva do terezijanske davčne rektifikacije sredi 18. stoletja. V: Boris Golec (ur.), *Družbena in identitetna mobilnost v slovenskem prostoru med poznim srednjim*

- vekom in 20. stoletjem. Ljubljana: Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU, Založba ZRC, 2019, str. 65–100.
- Košir, Matevž: Od kmeta do barona – iz Rakovice do Londona. V: Drago Štefe (ur.), *Kranjski zbornik 2000*. Kranj: Mestna občina Kranj, 2000, str. 78–88.
- Lebeau, Christine: Die Tagebücher des Grafen Karl von Zinzendorf. V: Josef Pauser et alii (izd.), *Quellenkunde der Habsburgermonarchie (16.–18. Jahrhundert). Ein exemplarisches Handbuch*. Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung, Ergänzungsband 44. Wien, München 2004, str. 796–800.
- Locke, John: *Dve razpravi o oblasti. Pismo o toleranci*. Knjižna zbirka Temeljna dela. Ljubljana: Krtina, 2010.
- Luschin-Ebengreuth, Arnold: Die Sammlungen des Schlosses Lustthal bei Laibach. *Mittheilungen der k. k. Central-Commission zur Erforschung und Erhaltung der Kunst- und Historischen Denkmale*, N. F. 7 (1881), str. 96–104.
- Luschin-Ebengreuth, Arnold: Die Freiherren von Raigersfeld. *Glasnik muzejskega društva za Slovenijo* 11 (1930), str. 36–42; 12 (1931), str. 18–32; 14 (1933), str. 104–108.
- Mal, Josip: *Stara Ljubljana in njeni ljudje. Kulturnozgodovinski oris*. Ljubljana: Mestni muzej v Ljubljani, 1957.
- Martina, Alessandra: Archivio della famiglia Attems. V: Luigi Tavano in France M. Dolinar (ur.), *Carl Michael von Attems. Erster Erzbischof von Görz (1752-1774). Zwischen der römischen Kurie und dem Reich der Habsburger. I. Einführende Studien*. Gorizia: Istituto di Storia Sociale e Religiosa, Istituto per gli Incontri Culturali Mitteleuropei, 1988, str. 89–95.
- Mat'á, Petr: Tagebücher. V: Josef Pauser et alii (izd.), *Quellenkunde der Habsburgermonarchie (16.–18. Jahrhundert). Ein exemplarisches Handbuch*. Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung, Ergänzungsband 44. Wien, München 2004, str. 767–780.
- Mayer, Franz Martin: *Die Anfänge des Handels und der Industrie in Oesterreich und die orientalische Compagnie*. Innsbruck: Verlag der Wagner'schen Universitäts-Buchhandlung, 1882.
- Mihelič, Darja: *Neagrarno gospodarstvo Pirana od 1280 do 1340*. Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Razred za zgodovinske in družbene vede, Dela 27, Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU. Ljubljana: 1985.
- Montesquieu: *O duhu zakonâ*. I, II. zv. Marija Spajić (prev.) po izdaji Éditions Garnier Frères, Paris, 1949. Zagreb: Demetra, Filozofska biblioteka Dimitrija Savića, 2003.
- Müllner, Alfons: Die Zukunft der Stadt Laibach. *Argo* 6 (1899), št. 2, str. 31–35.
- Müllner, Alfons: *Geschichte des Eisens in Inner-Österreich von der Urzeit bis zum Anfange des XIX. Jahrhunderts. Erste Abteilung: Krain. Görz und Istrien*. Wien und Leipzig: Verlag von Halm und Goldmann, 1909.
- Niemann, Friedrich Albrecht: *Vollständiges Handbuch der Münzen, Maße und Gewichte aller Länder der Erde*. Quedlingburg und Leipzig: Verlag von Gottfr. Basse, 1830.
- Obersteiner, Gernot Peter: *Theresianische Verwaltungsreformen im Herzogtum Steiermark. Die Repräsentation und Kammer (1749–1763) als neue Landesbehörde des aufgeklärten Absolutismus*. Forschungen zur geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 37. Graz: Historische Landeskommission für Steiermark, 1993.
- Pichler, Friedrich: *Repertorium der steierischen Münzkunde. III. Band: Die Mittelalterigen und neuen Münzen und Medaillen der Steiermark*. Grätz: Leuschner & Lubensky's Universitäts-Buchhandlung, 1875.
- Pillon, Lucia: L'archivio Coronini Cronberg di Gorizia. La schedatura preliminare all'ordinamento. V: Laura Casella in Roberto Navarrini (ur.), *Archivi nobiliari e domestici. Conservazione, metodologie di riordino e prospettive di ricerca storica*. Udine: Forum Editrice Universitaria Udinese S.r.l., 2000, str. 151–163.
- Pillon, Lucia: I documenti della famiglia Attems in archivi Goriziani. V: Emanuela Montagnari Kokelj in Giuseppina Perusini (ur.), *Nicolò Pacassi. Architetto degli Asburgo. Architettura e scultura a Gorizia nel Settecento*. Gorizia, Edizioni della Laguna, 1998, str. 151–176.
- Pivec-Stelè, Melita: Dnevnik Henrika Coste o kongresu Svete alianse v Ljubljani 1821. *Zgodovinski časopis* 25 (1971), št. 3–4, str. 201–211.
- Preinfalk, Miha: Dnevnik ljubljanskega prošta Rajmunda grofa Auersperga (1792–1804). *Glasnik ZRS Koper* 7 (2009), Mednarodni znanstveni sestanek »Priče in pričevanja preteklosti, str. 36–37.
- Preinfalk, Miha: *Plemiške rodbine na Slovenskem. 17. stoletje, 1. del, Od Billichgrätzov do Zanettijev*. Ljubljana: Viharnik, 2014.

- Prelovšek, Damjan: Ljubljanski baročni arhitekt Candido Zulliani in njegov čas. Razprave 15, Razred za zgodovinske in družbene vede. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1986, str. 69–134.
- Prelovšek, Damjan: Terezijanski Trst – primer habsburškega uradniškega urbanizma 18. stoletja. *Kronika* 33 (1985), št. 1–2, str. 28–40.
- Pribram, Alfred Francis: *Materialien zur Geschichte der Preise und Löhne in Österreich*. Band I. Veröffentlichungen des internationalen wissenschaftlichen Komitees für die Geschichte der Preise und Löhne. Wien: Carl Ueberreuters Verlag, 1938.
- Probszt, Günther: *Österreichische Münz- und Geldgeschichte von den Anfängen bis 1918*. Wien, Köln, Graz: Böhlau, 1983 (2. izd.).
- Radics, Peter: *Johann Weikhard Freiherr von Valvasor*. Laibach: Verlag der Krainischen Sparkasse, 1910.
- Sandgruber, Roman: *Die Anfänge der Konsumgesellschaft. Konsumgüterverbrauch, Lebensstandard und Alltagskultur in Österreich im 18. und 19. Jahrhundert*. Sozial- und Wirtschaftshistorische Studien, Bd. 15. Wien: Verlag für Geschichte und Politik, 1982.
- SBL: *Slovenski biografski leksikon 1–4*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1925–1991.
- Schmidt, Vlado: *Zgodovina šolstva in pedagogike na Slovenskem 1*. Ljubljana: Delavska enotnost, 1988.
- Slokar, Ivan: Zgodovina rokodelstva v Ljubljani od leta 1732 do leta 1860. V: Marjan, Drnovšek (ur.), *Ljubljanska obrt od začetka 18. stoletja do srede 19. stoletja*. Publikacije Zgodovinskega arhiva Ljubljana, Razprave 4. Ljubljana: Zgodovinski arhiv Ljubljana, 1977, str. 8–135.
- Smole, Majda: *Graščine na nekdanjem Kranjskem*. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1982.
- Spessot, Francesco: Libri, manoscritti e pergamene degli Strassoldo di Gorizia. *Studi Goriziani* 12 (1930), str. 75–130.
- Steinberg, Franz Anton: *Gründliche Nachricht von dem in dem Inner-Crain gelegenen Czirknitzer See, worinn alle Seltenheiten desselben auf das genaueste aufgeführt und zu mehrerer Deutlichkeit mit verschiedenen Kupfern erkläret werden*. Laibach: Anna Elisabetha Reichardt, 1758. Reprint z uvodno besedo Branka Korošca: Cerkniško jezero v opisih domačih in tujih avtorjev. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1970.
- Škerlj, Stanko: *Italijansko gledališče v Ljubljani v preteklih stoletjih*. Razred za filološke in literarne vede, Dela 26. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1973.
- Šorn, Jože: Delovanje komerčnih konsezov. *Zgodovinski časopis* 24 (1970), št. 1–2, str. 1–20.
- Šorn, Jože: Ljubljanska sukarna. *Zgodovinski časopis* 9 (1955), str. 62–87.
- Šorn, Jože: Merkantilist Franc Rakovec-Reigersfeld (1697–1760). *Kronika* 3 (1955), št. 2, str. 81–87.
- Šorn, Jože: Novi podatki o umetninah in umetnikih našega baroka. *Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. v. 3 (1955), str. 255–256.
- Šorn, Jože: Obrtništvo v slovenskem prostoru v sedemnajstletju 1758–1775. *Časopis za zgodovino in narodopisje* 50 (1979), št. 1–2, str. 137–207.
- Šorn, Jože: Starejši mlinci za papir na Slovenskem. *Zgodovinski časopis* 8 (1954), št. 1–4, str. 87–117.
- Šorn, Jože: Trst in njegovo neposredno zaledje v prvih treh desetletjih XVIII. stoletja. *Kronika* 7 (1959), št. 3, str. 148–160.
- Šorn, Jože: *Začetki industrije na Slovenskem*. Documenta et studia historiae recentioris IV. Maribor: Založba Obzorja, 1984.
- Šorn, Jože: Začetki sukarnarstva kranjskih deželnih stanov (odlomek iz našega zgodnjega kapitalizma). *Zgodovinski časopis* 6–7 (1952–1953), str. 663–685.
- Štuhec, Marko: Iz Lesc v Ljubljano po francosko. Prispevki k poznavanju jezikovne rabe kranjskega plemstva v prvi polovici 18. stoletja. *Zgodovinski časopis* 60 (2006), št. 3–4, str. 327–344.
- Štuhec, Marko: *Besede, ravnanja in stvari. Plemstvo na Kranjskem v prvi polovici 18. stoletja*. Ljubljana: Slovenska matica, 2009.
- Tanzer, Gerhard: *Spectacle müssen seyn. Die Freizeit der Wiener im 18. Jahrhundert*. Kulturstudien, Bibliothek der Kulturgeschichte 21. Wien, Köln, Weimar: Böhlau, 1992.
- Tapié, Victor L.: *Marija Terezija. Od baroka do razsvetljenstva*. Maribor: Založba Obzorja, 1991.
- Tersch, Harald: *Österreichische Selbstzeugnisse des Spätmittelalters und der Frühen Neuzeit (1400–1650)*. Eine Darstellung in Einzelbeiträgen. Wien, Köln, Weimar: Böhlau, 1998.

- Umek, Ema: Gradnja kanalov na Ljubljani v prvi polovici XVIII. stoletja. *Kronika* 4 (1964), št. 2, str. 82–86.
- Umek, Ema: Plovba po Savi v 18. stoletju. *Zgodovinski časopis* 40 (1986), št. 3, str. 233–268.
- Umek, Ema: Promet po Savi in Ljubljani. V: Darja Mihelič (ur.), *Gestrinov zbornik*. Ljubljana: Založba ZRC, 1999, str. 271–278.
- Umek, Ema: Trgovski promet po Savi v XVIII. stoletju. *Kronika* 12 (1964), št. 3, str. 194–200.
- Valenčič, Vlado: Gozdovi in preskrba z lesom v stari Ljubljani. *Gozdarski vestnik* 12 (1954), str. 178–193.
- Valenčič, Vlado: Odnosi med ljubljanskim magistratom in državnimi oblastmi ob terezijanskih upravnih reformah. *Kronika* 26 (1978), št. 1, str. 19–27.
- Valenčič, Vlado: *Žitna trgovina na Kranjskem in ljubljanske žitne cene od srede 17. stoletja do prve svetovne vojne*. Razred za zgodovinske in družbene vede, Razprave X/4. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1977.
- Verzeichniss der von historischen Provinzial-Vereine für Krain im Laufe des Jahres 1847 erworbenen Gegenstände. *Mittheilungens des Historischen Vereins für Krains* 1847, št. 4, 5, 7, 8, 9, str. 27–28, 36, 52, 60, 68.
- Vilfan, Sergij: Prispevki k zgodovini mer na Slovenskem s posebnim ozirom na ljubljansko mero (XVI.–XIX. stoletje). *Zgodovinski časopis* 8 (1954), št. 1–4, str. 27–86.
- Walter, Friedrich: *Österreichische Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte von 1500–1955*. Veröffentlichungen der Kommission für neuere Geschichte Österreichs 59. Wien-Köln-Graz: Verlag Hermann Böhlau Nachf., 1972.
- Weber, Ottokar: Bericht über die in der fürstl. Kinsyschen Bibliothek zu Prag befindlichen 28 Bände »Bohemica« (1899). *Veröffentlichungen der Kommission für neuere Geschichte Österreichs* 4. Archivalien zur neueren Geschichte Österreichs 1 (1913), str. 115–125.
- Weigl, Igor: *Matija Persky. Arhitektura in družba sredi 18. stoletja*. Magistrsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, Oddelek za umetnostno zgodovino, 2000.
- Weigl, Igor: ... dan bey Menzinger wo ich Meinen Heinerle würklich Contraferen lasse ... O Valentinu Metzingerju in portretih baronov Raigersfeldov. V: Mojca Jenko (ur.), *Pogovori o baročni umetnosti 2001. Prispevki strokovnega srečanja v organizaciji Slovenskega umetnostnozgodovinskega društva in Narodne galerije, Ljubljana, Narodna galerija, 21. marca 2001*. Knjižnica Narodne galerije, Študijski zvezki 9. Ljubljana: Narodna galerija, 2002, str. 27–36.
- Weigl, Igor: Franc Linder (?), Miniaturna kopija portreta Janeza Danijela pl. Erberga. Miniaturna kopija portreta Suzane Margarete pl. Erberg, roj. pl. Dinzl-Angerburg. V: Barbara Murovec et alii (ur.), *Almanach in slikarstvo druge polovice 17. stoletja na Kranjskem*. Ljubljana: Založba ZRC, 2005, str. 151–153.
- Weigl, Igor: Portreti baronov Erbergov na Goriškem in v Furlaniji. V: Ferdinand Šerbelj (ur.), *Barok na Goriškem*. Nova Gorica: Goriški muzej, Grad Kromberk; Ljubljana: Narodna galerija, 2006, str. 375–392.
- Weigl, Igor: La nobiltà goriziana nel diario del barone Francesco Enrico di Raigersfeld. V: Raffaella Sgubin (ur.), *Abitare il Settecento*. Gorizia: Musei Provinciali di Gorizia, 2008, str. 215–229.
- Zanetti, Guid' Antonio: *Nuova raccolta delle monete e zecche di Italia*. Tomo V. Bologna: Stamperia di Lelio dalla Volpe, 1789.
- Žontar, Josip: Kranjski »concessus commercialis« in njegovo delo za napredek železarstva. *Kronika* 49 (2001), št. 3, str. 195–206.
- Žontar, Jože: Poseganje države v notranji ustroj in poslovanje kranjskih mest v drugi polovici 18. stoletja. V: Miha Preinfalk (ur.), *Neznano in pozabljeno iz 18. stoletja na Slovenskem*. Osemnajsto stoletje na Slovenskem 1. Ljubljana: Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU, Slovensko društvo za preučevanje 18. stoletja, 2013, str. 21–34. Elektronska izdaja: <https://doi.org/10.3986/9789619219812> [12. 5. 2020].
- Žontar, Jože: *Struktura uprave in sodstva na Slovenskem od srede 18. stoletja do leta 1848*. Ljubljana: Arhiv republike Slovenije, 1998.

ČASOPISNI VIRI

Wiener Zeitung: Wien, 1703–.

SLIKOVNO GRADIVO

Naslovnica: stran iz dnevnikov 1739–1740 z vpisom iz 1. oktobra 1739 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 633).

1. Izvleček iz dnevnika z vpisi iz leta 1725 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 201, p. 102).
2. Stran iz kronike »Kurze Nachricht« (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 201, p. 12).
3. Prva stran iz dnevnika fragmenta z vpisi iz avgusta 1735 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 630).
4. Prvi dve strani dnevnika za leto 1738 (ARS, AS Rokopisi, I/47r, Notata Raigersfeld I, pp. 42–43).
5. Začetna stran v »Journalu« iz leta 1739 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 601).
6. Stran iz dnevnikov 1746–1750 z vpisi med 4. in 10. marcem 1748 (ARS, AS Gr. Dol, knjiga 165, p. 415).
7. Stran iz dnevnikov 1751–1756 z vpisi med 1. in 3. januarjem 1751 (ARS, AS Gr. Dol, knjiga 166, p. 1).
8. Stran iz dnevnikov 1758–1759 z vpisom z dne 1. januarja 1758 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 199, p. 1).
9. Seznam Raigersfeldovega arhiva, pred letom 1800 (ARS, AS Gr. Dol, fasc. 208, p. 422).
10. Franz Linder: Franz Henrik baron Raigersfeld leta 1752, izsek. Olje na bakreni pločevini, 1757–1759 (zasebna zbirka Attems v Ločniku/Lucinico pri Gorici).
11. Franz Linder: Marija Ana Raigersfeld leta 1752. Olje na bakreni pločevini, 1757–1759 (zasebna zbirka Attems v Ločniku/Lucinico pri Gorici).
12. Lokacija nekdanjega gostišča "Zum goldenen Radl" na naslovu Wollzeile 38–39, Dunaj (foto: Dušan Kos).
13. Palača Raigersfeld, Mestni trg 17, Ljubljana (Foto: Dušan Kos).
14. Palača Raigersfeld, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 25, pogled s severozahoda (Foto: Dušan Kos).

RAIGERSFELDOV SOCIALNI KROG V LJUBLJANI V LETIH 1747–1759

Predloga je izsek iz Florjančičevega zemljevida Kranjske (s tlorisem Ljubljane in bližnje okolice) iz leta 1744, ki še najbolj predstavlja urbanistično zasnovo mesta in omogoča hišno ubikacijo v Raigersfeldovem obdobju. Vsi mlajši zemljevidi in načrti Ljubljane, vključno z natančnim franciscejskim katastrom iz leta 1825, kažejo spremenjeno podobo mesta in predmestij. Ker je zato Florjančičeva karta v mnogočem neskladna s katastrom in s popisom prebivalstva Ljubljane iz leta 1754, lokalizacije nekaterih hiš ter povezave z njihovimi stanovalci niso povsem zanesljive.

V rubriki »Lastniki in/ali stanovalci« so navedene le tiste ljubljanske družine in posamezniki, s katerimi je imel Raigersfeld stike glede na omembe v dnevnikih ter se omenjajo v popisu prebivalstva iz leta 1754. Če je bilo tedaj v mestu več oseb ali družin z istim priimkom, je k priimku dodano še osebno ime. Opozoriti moram, da iz dnevnških omemb pogosto ni razvidno, ali je Raigersfeld neko osebo obiskal doma ali v službenih prostorih (in nasprotno). Nekaterih pa, ki jih je Raigersfeld omenil v dnevnikih, v popisu iz leta 1754 ni ali jih ni bilo mogoče povezati z ustreznim poslopijem, zato jih seznam ne vsebuje. Med temi so skoraj vsi škofijski kleriki, redovniki in častniki. Velja še opozorilo, da so se med letoma 1754 in 1759, ko se Raigersfeldovi dnevniki zaključijo, zaradi preselitev, nakupov in prodaj hiš in smrti spremenila lastništva nekatera hiš in seveda tudi njihovi stanovalci.

LEGENDA

Št.	Lokacija	Lastniki in/ali stanovalci
A	Prešernov trg	Avguštinski samostan
B	Dalmatinova ulica 1–3	Samostan bosonogih avguštincev (diskalceatov)
CŠ	Ciril-Metodov Trg 5	Cesarski špital, Janez Sigismund Reich
D	Novi trg 3	Kranjski deželni stanovi

F	Vodnikov trg	Frančiškanski samostan
FL	Gornji trg	Cerkev sv. Florijana
G	Grajska planota	Ljubljanski grad
J	Levstikov trg	Jezuitski kolegij in cerkev sv. Jakoba
K	Kongresni trg	Kapucinski samostan
KL	Slovenska cesta 35	Samostan klaris
L	Park Tivoli	Gračina Leopoldsrue («Cekinov grad»)
M	Mestni trg 1	Magistrat, Franc Ludvik Radič
MŠ	Stritarjeva ulica	Meščanski špital
N	Trg Francoske revolucije 1	Komenda Nemškega viteškega reda, komtur Kajetan Avguštin Wildenstein
P	Park Tivoli	Grad Podturn («Tivolski grad»)
PE	Trubarjeva cesta 80	Cerkev sv. Petra
R	Mestni trg 17	Raigersfeld, Franc Adam Hallerstein, Helena Hallerstein, Janez Krstnik Nemizhoffen, Pavel Alojz Auersperg, Anton Steinberg, Carlo Bottoni, Janez Benjamin Erberg, Matija Franc Učan, Dinzl, Franc Lindner, Bartolotti, Franc Ksaver Jamnik, Perego, Janez Krištof Kirschlager, Rafael Anton Franzoni, Voller, Kuk, Rozman, Sarburg, Angelo Calegari, Vanini
RK	Gosposka ulica 2	Kranjska Reprezentanca in komora in dvorne komisije, Bankalna administracija; Flachenfeld, Marija Elizabeta Pettelegg, dr. Andrej Novak, de Paula, Frere, Niederbacher, Perizhoffen
RO	Reber	Cerkev sv. Rozalije
RVG	Igriška ulica	Raigersfeldov vrt v Gradišču
RVP	Poljanska cesta 14	Raigersfeldov vrt na Poljanah
S	Ciril-Metodov trg	Stolnica sv. Nikolaja
Š	Ciril-Metodov trg 4	Škofijska palača
T	Pod Trančo	Zapor v Tranči
U	Slovenska cesta 21	Uršulinski samostan
V	Vrazov trg 2	Vojašnica pri sv. Petru
W	Ciril-Metodov trg 21	Gostišče »Pri divjem možu« (Zum wilder Mann)
1	Vodnikov trg 1	Kajetan Baltazar Pettelegg, Margareta Apfaltrer, Janez Andrej de Leo, Marija Ana Buset
2	Vodnikov trg 2	Frančiška Wertenthall
3	Ciril-Metodov trg 4	Dr. Janez Krištof pl. Puchenthall
4	Ciril-Metodov trg 13	Karel Peer
5	Ciril-Metodov trg 14	Avguštin Ludvik Widerkhern
6	Ciril-Metodov trg 15	Leopold Jožef in Ignacij in Franc Andrej Apfaltrer
7	Ciril-Metodov trg 16	Janez Jakob Schilling, Franz Xaver in Nikolaus Rudolph Raab
8	Ciril-Metodov trg 18	Marija in Jožefa Čečker
9	Ciril-Metodov trg 17	Packisch pl. Festenberg

10	Ciril-Metodov trg 21	Karel Sigmund Petazzi
11	Mestni trg 2	Dolničar pl. Thallberg
12	Mestni trg 3	Janez Bleiberg, Perizhoffen, Jurij Seifrid Valvasor
13	Mestni trg 4	Jožef Robida
14	Mestni trg 6	Ranilovič
15	Mestni trg 8	Janez Seifrid Zergollern
16	Mestni trg 9	Sebastijan Reja, Mihael Zorn-Mildenheim
17	Mestni trg 10	Ludvik Anton Reja, general Alexander Anton de Fin
18	Mestni trg 11	Desselbruner, dr. Grafenhuber
19	Mestni trg 14	Weitenhüller, Janez Gaisler
20	Mestni trg 18	Marija Cecilija Erberg-Engelshaus
21	Mestni trg 20	Dr. Janez Krstnik Christian, Anton Weber
22	Mestni trg 21	Peter Anton Pittoni
23	Mestni trg 22	Mariner
24	Stritarjeva ulica 9	Jernej Čebulj
25	Mestni trg 23	Schiffner pl. Schifferstein, Marks Anton Jugovic, Janez Kralj
26	Mestni trg 24	Millbacher
27	Stari trg 9	Erberg
28	Stari trg 11	Tržni nadzornik Spercus
29	Stari trg 11a (13)	Schweiger pl. Lerchenfeld
30	Stari trg 15	Anton Steinberg
31	Stari trg 21	Ursini-Blagay, Franc Karel Hohenwart
32	Stari trg 18	Jožef, Ignacij in Anton Avguštin Kappus, Garzarolli
33	Stari trg 20	Francesco Robba, Franc Bischoff, Wenger
34	Stari trg 24	Alojz Adolf Auersperg
35	Stari trg 28	Frančiška Weinacht, Marija Konstancija Lebenegg-Taufferer
36	Stari trg 26	Dr. Jožef Ignacij Vidmayr
37	Stari trg 34	Stiški dvorec
38	Levstikov trg 1	Feliks Erazem Ziegler
39	Gornji trg 2	Ana Marija Grimschitsch, gdč. Krabat
40	Levstikov trg 7	Oblak pl. Wolkensberg
41	Levstikov trg 8	Dr. Paulini
42	Levstikov trg 9	Dr. Modestus, Maksimilijan Anton Taufferer
43	Gornji trg 1	Marija Ana Petterman
44	Gornji trg 3	Florjančič pl. Grienfeld
45	Gornji trg 4	Hande, Jožef Henrik Ruessenstein
46	Gornji trg 6	Johann Friedrich Zetl

47	Gornji trg 8	Kozlevčar
48	Gornji trg 10	Juliani
49	Gornji trg 12	Karel Baumgartner
50	Gornji trg 25	Sigmund Rudolf Ruessenstein
51	Gornji trg 16	Valentin Metzinger
51a	Gornji trg 27	Ferdinand Ernest Gall, Vajkard Gall (?)
52	Ulica na grad 3	Franc Matevž Perr
53	Ulica na grad 4	Mikolič
54	Jurčičev trg 3	Franc Anton Schmidthoffen, Suzana Felicita Wollwiz
55	Novi trg 7	Leopold Lamberg
56	Novi trg 8	Engelshaus
57	Gosposka ulica 1	dr. Breclj, Fürenberg, mag. Klopstein
58	Gosposka ulica 3	Barbo, Henrik Auersperg
59	Gosposka ulica 5	Zanetti
60	Gosposka ulica 6	Janez Merzina pl. Merzenheim, Anton Kajetan Marotti, Leopold Purgstall
61	Gosposka ulica 7	Neuhaus, Marija Konstanca Orzon, Charlotte in Marija Ana Lichtenberg
62	Čevljarska ulica 1	Schluderbach, Matija Bartolotti
63	Čevljarska ulica 2	Franc Karel Weickard, Janez Krištof Keller
64	Novi trg 5	Anton Jožef in Rajmund Auersperg
65	Novi trg 6	Karel Auersperg
66	Novi trg 2	Wolf Sigmund Lichtenberg, Franc Anton Moscon
67	Novi trg 1	Gallenberg, gdč. Rauber
68	Breg 8	Marija Frančiška Qualiza, Germek
69	Salendrova ulica 3	Karel Bartolis
70	Breg 8	Glavni prejemniški urad, Pilgram
71	Gosposka ulica 15–17	Wolf Engelbert Ignacij Auersperg
72	Salendrova ulica 4	Franc Anton Steinberg
73	Breg 10	Codelli, Carlo Bottoni, Reni
74	Breg 12	Aleksander Andrioli
75	Breg 4	Wisenthall
76	Breg 18–20	Julij Andrej Bucceleni, Jožefa Schrattenbach, Gasparini, Sigmund Apfaltrer
77	Križevniška ulica 2	Marija Charlotte Egk, Franc Baltazar Ruessenstein
78	Križevniška ulica 4	Marija Ana Učan, Fortunat Perr
79	Križevniška ulica 8	Gabrijel Werth, Rossetti, Jožef Gabrijel Buset
80	Breg 22	Zois
81	Trg Francoske revolucije 7	Fortunat Čebulj

82	Gosposka ulica 14	Polc, Kunc, Jožef Wolfgang Auersperg, Du Valles, gdč. Raunach, Julijana Barbo, Jožef Anton Janežič
83	Gosposka ulica 12	Karel Jožef Valvasor
84	Gosposka ulica 10	Franc Bernard Lamberg, Anton Franc Abramsberg, Franc Čadež
85	Gosposka ulica 8	Uhris, Helbling
86	Gosposka ulica 4	Herberstein, Ana Marija Thurn-Valsassina, Julijana Wollwiz
87	Slovenska cesta 22	Margareta in Jožef Steinhoffen, Franc Ksaver Jugovic
88	Slovenska cesta 16	dr. Knesenhof
89	Slovenska cesta 12	Valentin Metzinger
90	Čopova ulica 11	Schwizen
91	Gregorčičeva ulica 5 in 7	dr. Baronio
92	Kongresni trg 5	Klee
93	Kongresni trg 9	Jožef Ferdinand Wolf
94	Soteska 4	Friderik Janez Frey pl. Friedenfeld
95	Trg Francoske revolucije 4	Hingerle pl. Heldenheim

INDEKS OSEBNIH IN KRAJEVNIH IMEN

NEKAJ POJASNIL

Imenske iztočnice osebnih priimkov in krajevnih imen so v indeksu zapisane v danes uveljavljenih »modernih« oblikah. Raigersfeld je namreč pogosto uporabljal različne imenske variante, zlasti pri manj poznanih osebah in krajih ali kadar so bila njihova rodbinska imena sestavljena iz več imen. Odstopajoče izvirne oblike sem zapisal v *italiki* ter med oklepaji in zaklepaji. Poimenovanja, ki povsem ustrezajo današnjim ter moderna angleška imena toponimov iz uvodne študije pa so med oklepaji/zaklepaji v običajni tipografiji. Če se izvirno ime (v italiki) preveč razlikuje od moderne oblike, sem ga s kazalko → preusmeril na poenoteno (uveljavljeno) obliko imena, ob kateri so navedene tudi izvirne oblike. Puščica opozarja tudi na poimenovanje oseb, ki jih Raigersfeld sicer sploh ni zapisal z imenom in priimkov, marveč le po službenih nazivih ali sorodstvenih razmerjih.

Nekatere toponime zunaj današnje Slovenije oz. njihove moderne lokalizacije, ki imajo še danes tudi tradicionalna slovenska imena, sem praviloma zapisal v slovenski obliki, a sem s kazalkami opozoril tudi na njihova uradna imena v tujih jezikih. Vsem zunajslovenskim toponimom pa sem zaradi lažje orientacije dodal moderne državne oznake (npr. *A* – Avstrija, *I* – Italija, *CH* – Švica itd.). Te seveda vedno ne ustrezajo njihovi državni in politični pripadnosti v 18. stoletju.

Raigersfeld pri mnogih osebah poleg priimkov ni zapisal osebnih imen in nam s tem zelo otežil njihovo natančno identifikacijo. S kontekstno analizo sem nekatere osebe uspel identificirati. Tiste, ki jih kljub velikemu trudu nisem mogel zanesljivo določiti, sem manjkajoče ime označil s siglo *N.* in zaradi spolne določitve dodal določevalno oznako v izvirni obliki ali kot okrajšavo, npr. *Frl.* (*Fräule* ali *Fräulein*), *Frau*, *madame*, *Dr.* (*Doktor*, *Doctor*, *der alte* itd.). V jezikovnem smislu sem osebna imena poenoteno navedel takole: imena oseb z domicilom na ozemlju, ki ustreza današnjemu slovenskemu državnemu ozemlju, sem praviloma zapisal v modernih slovenskih oblikah. Imena oseb, ki so stalno domovale zunaj današnje Slovenije in so se na Slovenskem mudile le krajši čas, sem zapisal v modernih oz. danes običajnih nemških, italijanskih itd. oblikah, ali kar v izvirni Raigersfeldovi obliki. Te so lahko tudi dodane modernim imenom v oklepajih in v italiki, kadar bolj odstopajo od modernih imen. Zaradi poenotenja sem tudi nekaterim osebam, ki so sicer živele v italijanskih deželah, dal le nemške oblike osebnih imen, če sem zgolj take našel v strokovni literaturi in v drugih pisnih virih. Zaradi podobnega razloga sem ohranil nemške oblike tudi pri imenih oseb, ki so živele zunaj današnjega nemškega jezikovnega in kulturnega območja (npr. iz Madžarske, Slovaške, Romunije, Poljske itd.). To seveda ne prejudicira njihovih dejanskih jezikovno-kulturnih preferenc.

Vsem osebam sem, če sem le našel dovolj podatkov, pripisal še nekaj osnovnih kariernih in genealoških podatkov, predvsem sorodstvene vezi, poklic ali politične funkcije, ki so jih te osebe imele v času omembe v Raigersfeldovih dnevnikih. Imena inštitucij, ustanov in uradov sem praviloma prevedel v slovenščino.

Najnižji plemiški (praviloma) statusni predlog *von* ali *de* sem praviloma poenotil v standardni slovenski obliki *pl.* Višjim plemiških stopnjam (baroni, grofje, vojvode, knezi itd.) te kratice nisem dodal. Specifične

plemiške statusne stopnje, ki v slovenščini nimajo natančnega prevoda (npr. *Edler, cavaliere, don, milord* itd.), sem pustil v izvornih oblikah.

Črka U določa strani z omembami oseb in toponimov v uvodni študiji, črka E pa v ediciji.

EXPLANATIONS

The name cues of personal surnames and toponym names are written in the index in the „modern“ forms established today. Indeed, Raigersfeld often used different name variants, especially for lesser-known persons and toponyms or when their family names consisted of several names. I have written the deviant original forms in *italics* and between brackets. Denominations that fully correspond to today's and modern English names of toponyms from the introductory study are between brackets in normal typography. If the original name (in *italics*) differs too much from the modern form, I have redirected it to the unified (established) form of the name with the arrow →, with the original forms also listed next to it. The arrow also points to the naming of persons whom Raigersfeld did not record with their first and last names at all, but only by job titles or kinship relationships.

Some toponyms outside today's Slovenia or, which still have traditional Slovenian names, I wrote in Slovenian form, but I also pointed out their official names in foreign languages with arrows. I have added modern country codes to all non-Slovenian toponyms for easier orientation (e.g. A - Austria, I - Italy, CH - Switzerland, etc.). Of course, these do not always correspond to their state and political affiliation in the 18th century.

For many people, Raigersfeld did not write personal names in addition to their surnames, making it very difficult for us to identify them accurately. I was able to identify some of them through contextual analysis. Those who, despite great effort, I could not determine reliably, I marked the missing name with the symbol *N.* and, for gender determination, added a determining mark in the original form or as an abbreviation, e.g. *Fr.* (*Fräule* or *Fräulein*), *Frau*, *Madame*, *Dr.* (*Doctor, Doctor, der alte*, etc.). In the idiomatic sense, I listed the personal names in a unified manner as follows: I generally wrote the names of persons domiciled in the territory corresponding to present-day Slovenian state territory in modern Slovenian forms. I wrote down the names of people who permanently lived outside present-day Slovenia and were only in Slovenia for a short time in modern or nowadays common German, Italian, etc. forms, or even in the original Raigersfeld form. These can also be added to modern names in brackets and in *italics* when they deviate more from modern names. For the sake of unification, I also gave some people who otherwise lived in Italian lands only German forms of personal names, if I could only find such in literature and in other archival sources. For a similar reason, I kept the German forms even for the names of people who lived outside the present-day German linguistic and cultural area (eg. from Hungary, Slovakia, Romania, Poland, etc.). Of course, this does not prejudice their actual linguistic and cultural preferences.

If I could find enough information, I added some basic career and genealogical information to all the persons, mainly the kinship ties, profession or political functions that these persons had at the time of their mention in the Raigersfeld diaries. I have translated the names of institutions, establishments and offices into Slovenian. I unified the lowest noble status preposition **von** or **de** in the standard Slovenian form **pl.** I did not add this abbreviation to the higher noble levels (barons, counts, dukes, princes, etc.). I have left specific noble status degrees that do not have an exact translation in Slovenian (e.g. *Edler, cavaliere, don, milord*, etc.) in their original forms.

The letter U designates the pages with mentions of persons and toponyms in the study, and the letter E in the edition.

A

- Aachen (*Achen*), mesto v Porenju (D) E 3, 117, 221
Abdalab Zimber (vzdevek) E 97 → Kinsky Philipp Joseph
 Abesinija (*Abisiniën*), danes Etiopija E 255
 Abramsberg, pl. Anton Franc U 110
 Abrenck, Blaž, dr., odvetnik na Dunaju (A) E 157
 Ackelshausen (*Ackelshausen, Akelshausen*), baron Johann Carl, podporočnik E 696, 697, 707, 719, 720, 723, 728, 749, 807, 808
 d'Acqueville (*Daqueville*), markiz N. E 93
 Acuña (*Acugna, Acunba, Cuncha*), grofje
 Acuña, don Onofre Carrilo, general E 30, 45, 130, 167
 Acuña, Marija Ana, por. Auersperg → Auersperg
 Acuña, N., generalova žena E 51
 Adam, kapucin v Ljubljani E 381
 Adeldinger, Sebastien, urar na Dunaju (A) E 97
Adelsperg, Adlsparg → Postojna
Adlern → Andlern-Witte
 Adlersfeld, vitez Johann Christoph, svetnik Komerčnega kolegija na Dunaju (A) E 28
 Adlershofen (*Adlershoffen*), dvorec in zemljiško gospostvo pri Postojni U 13, 68 / E 300
 Admont (*Admont, Admond*), kraj na Štajerskem (A) E 163, 165
Adolina → Dolina pri Trstu
Adriaticum, Adriatic Sea → Jadran
 Emona → Emona
Agram → Zagreb
 Agripina Julia (ml.), rimska cesarica E 232
 Aguilar (*Aguilar, Aguillar, Aquilar*), baron Diego, tobačni zakupnik v Notranji Avstriji E 50, 128, 230, 347
 Ahačič (*Achatschitsch*), Janž Jurij (*Hanß Jerg*), tajnik in lakaj pri Raigersfeldu E 148, 394, 417
 Aich, Florenz, iz Švabske, lakaj pri Raigersfeldu E 303
 Aichelburg (*Aichelburg, Eichelburg*), baron Christoph Leopold, poročnik E 302, 329, 345, 355, 369, 379, 380, 384, 387, 389, 421
 Aichern (*Aichen*), baroni
 Aichern, Maria Theresia, roj. Hallerstein E 301, 416, 421
 Aichern, Otto Guasco, podpolkovnik, naslovni polkovnik E 301, 421, 422, 427
 Aichholzer, Janez Krstnik, trgovec v Ljubljani U 39
 Aicholt (*Aybold, Eichbold*), baroni, grofje
 Aicholt, Josepha Dominika, roj. Schlangenberga E 619
 Aicholt, Norbert Sigmund, okrožni glavar na Koroškem E 526, 619
Ailer → Eillern
 Ajdovec (*Aidoviz*), N., aretirani tat v Ljubljani E 361
 Ajdovščina (*Haidenschaffi*), vas na Goriškem E 371
 Ajmanov grad (*Ehrenau, Ernau*), dvorec pri Ljubljani E 195, 262, 346, 607, 612, 641, 648, 663, 664, 682, 692, 702, 764, 778, 784, 792, 794, 808, 809, 821, 826–828
 Albach, Joannes, kandidat za služabnika pri Raigersfeldu E 507
 Albani, Alexander, kardinal E 308
Alben → Planina
Albert, Alberth → Pichl Albert
 Albizzi (*Albici*), markiz Luca Antonio (?), iz Firenc E 159
 Albrecht, pl. Conrad Adolf, diplomat, državni kulturni ideolog na Dunaju (A) E 89, 90, 93, 95, 116–119, 122
Alenka → Hamerle Alenka
 Alepo (*Alepo, Alep*), mesto v severozahodni Siriji E 729, 737
 L'Alessandrino, območje v južni Lombardiji (I) E 157
 Alexander, minorit na Dunaju (A) E 258
Alger → Alžir
 Alicante, sredozemsko pristanišče (E) E 9
 Alič (*Alitsch*), Primož, krojač v Ljubljani E 352, 326, 337, 340, 341, 343
 Aljančič (*Aljantschitschin*), Marija, pletilja v Trzinu E 706
 Alle Chiese, vas severno od Gradeža (Furlanija, I) E 67
 Almadén (*Almengo*), rudnik živega srebra v deželi Castilla y Leon (E) E 129
 Aloj, N., podjetnik E 34
Alt Osterberg → Osterberg
Alt Winckl → Stari Kot
Alten Lack → Stara Loka
Altenkirchen → Stara Cerkev
 Altenmarkt (*Alten Marck*), trg v Pongau (Salzburg, A) E 627
 Althann (*Althan*), grofje
 Althann, Maria Josepha, roj. Kinsky, žena Michaela Johanna E 147, 353
 Althann, Michael Johann, svetnik Češke dvorne pisarne na Dunaju (A) E 147, 353
 Alvarez de Meneses, markiz Francesco, iz Gorice (I) E 505
 Alžir (*Alger*), kneževina v severni Afriki E 753
 Amerika
 Amerika, Južna (*Sid America, America, Indien*) E 13, 49, 456, 809
 Amerika, Severna (*America*) E 60
 Amerika, Srednja (*America*) E 89
 Amigoni (*Amigoni, Amingoni*), pl.
 Amigoni, Bernard, dr., pravnik, aktuar Deželnega sodišča v Gorici (I) E 409
 Amigoni, Franc Janez, proviantni komisar, *der alte*, višji poštni upravitelj v Ljubljani E 58, 134, 143, 145, 200, 257, 336, 388, 521, 532, 535, 537, 539, 544, 547, 560, 561, 580, 581, 585, 595, 600, 605, 635, 638, 639, 665, 812, 816
 Amigoni, Jožef, *der junge* E 143
 Amigoni, Marija Katarina, roj. Raunach E 200, 338, 559
 Amigoni, Marija Rozalija, roj. Bogataj, Jožefova žena E 636
Amphora → Anfora
 Amsterdam, prestolnica Republike Nizozemske E 3, 89, 143, 178–180, 211, 275, 355, 358, 715
 Ancona, pristanišče v Cerkevni državi (I) E 10, 18, 232, 247, 339, 386
 Andlau-Birseck (*Andlau*), baroni
 Andlau-Birseck, Franz Joseph Marinus, general E 759, 760–762
 Andlau-Birseck, N., jakobinka na Dunaju (A) E 41
 Andlau, avstrijski pehotni regiment št. 57 E 467, 735, 737, 759
 Andlern-Witte (*Andlern, Andler, Andlar, Adlern*), grofje E 101, 105, 107, 152, 167
 Andlern-Witte, Franz Lothar Theodor, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju U 55 / E 24, 26, 27, 29, 31, 34–37, 44–50, 53, 54, 94, 101, 104, 107, 108, 110–115, 117–124, 129, 153, 165, 167, 170
 Andlern-Witte, Octavia Elisabetha, žena Franza Lotharja E 30, 39, 40, 42, 45, 47–49, 51, 54, 95, 113, 123, 124, 165
 Andrassy pl. Szent-Király (*Andrasi*), baron Andrassy, Adam Johann, general E 99
Andreas → Werdnick
Andreas, Postadministrator → Wernick Andrej
 Andrejka, Rudolf, zgodovinar U 10
 Andriani, N., iz Milana (Lombardija, I) E 114, 123
 Andrian-Werburg (*Andrian*), baron Franz Karl, iz Gradca (A), nekdanji registerator Deželnih stanov v Gorici (I) E 327, 329, 338
 Andrioli, pl. Aleksander U 109 / E 171, 174, 235, 440, 444, 495, 519–521, 523, 620, 812
 Androka (*Androka, Androcka*), baron Franc Adam E 136, 176, 178, 207, 226
 Anfora (*Anfora, Amphora*), reka in kanal zahodno od Ogleja (Furlanija, I) E 15, 68, 70
 Anglija (*Engeland, Engelland*), kraljevina (England) U 13, 15, 19, 20, 38, 46, 49, 69, 70, 74, 92, 94 / E 3, 9, 51, 58, 60, 62, 106, 107, 157, 161, 166, 346, 422, 628
 Anglija, Nova (*Neu Engelland*): severovzhodno območje današnjih Združenih držav Amerike E 60
 Anicetti, N., duhovnik na Dunaju (A) E 123
Anna Ivanouna → Romanov Ana Ivanovna
Antignana → Tinjan
 Antinger (*Antinger, Antiger*), Jožef Anton, nižji mestni blagajnik v Ljubljani E 743, 753
 Antinori (*Andinori*), markiz Vincenzo (?), iz Firenc E 159
 Anton, benediktinec (*Schwarzspanier*) na Dunaju (A) E 141
 Antonini, grof Prospero E 296
 Antwerpen, mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 109, 165, 319, 336, 519, 592, 596
 Apfaltrer (*Abfaltrer, Apfaltrer*), baroni
 Apfaltrer, Ernest Baltazar, jezuit, rektor v Ljubljani E 29, 30, 37, 176, 199, 382, 435, 429, 535, 780, 781, 829
 Apfaltrer, Ernest, sin Janeza Ignacija E 322
 Apfaltrer, Feliks Vajkard, praporščak E 278, 303
 Apfaltrer, Franc Andrej (*Franzl, Fränzl*), sin Janeza Ignacija, študent v Ljubljani, okrožni adjunkt v Postojni U 107 / E 214, 250, 264, 278, 280, 292, 385, 394, 401, 417, 455, 467, 484, 507, 508, 600, 642, 665, 666, 671, 691, 707, 710, 795

- Apfaltrer, Franc Karel E 199, 278, 442, 444, 607, 608, 655, 678, 782, 804
 Apfaltrer, Hanibal Herbard E 392
 Apfaltrer, Janez Anton Jožef Nepomuk Kajetan, praporščak, podporočnik, poročnik E 322, 434, 569, 607, 608, 655, 678, 696, 723, 736, 808
 Apfaltrer, Janez Ignacij (*Ignati*, *Näzl*), generalni deželni prejemnik v Ljubljani U 107 / E 137, 139, 146, 174, 181–183, 186, 189–194, 197, 199–203, 206, 209, 210, 212, 214, 219, 223, 227, 228, 233, 237, 241, 243, 244, 250, 251, 256, 262, 264, 269, 271, 275, 278, 280, 298, 308, 322, 323, 334, 343, 344, 346, 361, 377, 385, 387, 393–395, 401, 427, 434, 451, 455, 460, 467, 484, 501, 509, 518, 532, 543, 548, 553, 556, 569, 573, 589, 601, 603, 610, 674, 706
 Apfaltrer, Janez Jožef Seifrid E 183, 185, 425, 618, 676
 Apfaltrer, Leopold Jožef, dr. teol., kanonik v Ljubljani U 107 / E 136, 174, 180, 192, 199, 201, 206, 208, 210, 219, 227, 243, 254, 305, 315, 350, 537, 542, 685
 Apfaltrer, Margareta U 107
 Apfaltrer, Marija Ana (*Mariandl*), roj. Dinzl-Angerburg E 134, 174, 181, 182, 187, 192, 201, 203, 210, 218, 229, 247, 274, 292, 299, 316, 330, 331, 354, 366, 369, 384, 390, 401, 406, 415, 424, 429, 438, 454, 466
 Apfaltrer, Marija Ana, roj. Lichtenberg E 192, 199, 444
 Apfaltrer, Marija Henrieta, žena Janeza Jožefa Seifrida E 425
 Apfaltrer, Marija Johana (*Johana*), roj. Erberg E 199, 269
 Apfaltrer, Marija Vencelj Andrej E 444
 Apfaltrer, Sigmund Ferdinand U 109 / E 146, 174, 177, 181, 199, 213, 226, 233, 354, 396, 618
 Apfaltrer, Vid Ferdinand, duhovnik, župnik v Kamniku E 233, 252, 377, 388, 392, 396, 457, 564, 565, 602, 616, 618, 626, 662, 676, 744, 782
 Aposteln (*Apostlen*, *Apostl*), pl. Johann Matthäus Paul, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 19, 20
 Apulija (*Appulien*), regija v južni Italiji E 173
 Aquilea, *Aquileja* → Oglej (*Aquileia*)
 Arad (*Arrat*), mesto na Ogrskem (H) E 138
 Arardi pl. Schönenbort
 Arardi pl. Schönenbort, Anna Elisabetha E 445
 Arardi pl. Schönenbort, Josephus Ludovicus E 443, 445
 Arardi pl. Schönenbort, Nicolaus Georgius E 443–445
 Arberg, avstrijski pehotni regiment št. 55 E 427
 Arch → Raka
 Arciteto, Granucci, iz Neaplja E 805
 Ardena, Štefan, kmet iz Verda E 357
 Arecker (*Arecker*, *Arrecker*, *Areker*), pl.
 Arecker, Giovanni, proviantni uradnik v Trstu (I) E 332, 343, 543, 544
 Arecker, N., sin E 520
 Arecker, N., žena E 520, 521, 543, 544
 Arenberg (*Aremberg*), kneginja Maria Francisca, roj. Pignatelli E 119
 Argento, baroni
 Argento, Ferdinand Anton, študent v Ljubljani, kandidat za *Collegium Theresianum* na Dunaju (A) E 501, 535, 544, 545, 554, 576, 579, 583
 Argento, Franz Xaver, kandidat za kadetnico na Dunaju (A) E 545, 554
 Argento, Giuseppe Benvenuto, *der alte*, iz Pazina (HR) E 324, 325–328, 546, 554, 555, 562, 613
 Argento, Giuseppe Bonaventura, duhovnik E 113
 Ariazaghi (*Ariazaghi*, *Eriazagi*), pl. N., *Frl.*, z Dunaja (A) E 96, 100, 105, 107, 110, 111, 116, 130, 150, 152, 153, 156, 161, 163, 167–170
 Ariosti, grofje
 Ariosti, Carolina, Josephova hčerka E 40, 93, 107
 Ariosti, Frančiška, roj. Mordax, Josephova žena, sestra Ernesta Jožefa E 40, 47, 101, 107, 118, 147, 157
 Ariosti, Joseph, general-feldmaršalporočnik E 91, 93, 94, 99, 101, 114, 122, 126, 130, 148, 152, 157, 168
 Arkiko, pristanišče v Eritreji ob Rdečem morju E 255
 Arlequin, N., iz Trsta (I) E 136
 Arlesheim (*Arlshaim*), mesto in metropolitanska cerkev v Švici E 440
 Arnold, Urban, podjetnik na Reki (HR) in v Trstu (I) E 319, 329, 333, 335–337, 346, 357–359, 371, 372, 376, 377, 381, 392, 393, 404, 408, 414–416, 424, 428, 456, 592, 706, 716
 Arrivabene, grofica Maria Josepha E 38, 150
 Asam (*Assem*) v Indiji, kralj E 51
 Asling, *Asfling* → Jesenice
 Atlantik (Atlantic Sea) U 33
 Attems (*Attems*, *Atems*, *Attembs*, *Athems*, *Atbems*, *Attimis*, *Atimis*), grofje U 7, 47, 48, 50, 51, 67 / E 85
 Attems, Antonija Katarina, roj. Erberg U 49, 50, 94
 Attems, Christian August, z Vipavskega Križa (Sv. Križ) E 311, 312, 413, 493, 498, 561
 Attems, Clorinda Aurora, roj. Strassoldo, iz Ločnika, Ferdinandova žena E 84, 85, 147, 312, 323, 499
 Attems, Elisabetha, roj. Coronini pl. Cronberg, Sigismondova mati E 84
 Attems, Ernest Amadej, ljubljanski knezoškof E 118, 123, 131, 260, 305, 306, 350, 352, 367
 Attems, Ferdinand Joseph, iz Ločnika, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 84, 85, 147, 268, 295, 300, 305, 306, 312, 323, 409, 471, 507, 638, 730
 Attems, Francesco E 82
 Attems, Franz Dismas, predsednik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 280
 Attems, Herman, kanonik v Čedadu E 471
 Attems, Herman, praporščak E 471
 Attems, Joseph, kanonik v Olomoucu (Moravska, CZ) in Passau (Bavarska, D) E 662
 Attems, Karel Mihael, apostolski vikar, *monsieur*, naslovni škof Pergamona, goriški nadškof E 259, 260, 299, 302, 303, 305, 340, 341, 423, 428, 429, 432, 435, 436, 439–441, 478, 492, 512, 516, 527, 572, 573, 625, 654, 771, 772, 828
 Attems, Ludwig Leopold, major, podpolkovnik, polkovnik E 84, 85, 265, 301, 305, 306, 352, 358, 367, 427, 535
 Attems, Ludwig Philipp E 89–91
 Attems, Maria Josepha, roj. Lanthieri, iz Podgore, Sigismondova žena E 84, 91–95, 99, 729, 730 → Lanthieri
 Attems, N., *der junge* E 131–133, 136, 178, 182, 184, 219, 234, 417
 Attems, N., iz Portogruara E 223
 Attems, N., nečak Ernesta Amadeja E 306, 350
 Attems, Pietro Antonio, Ursulin sin E 84, 362, 367
 Attems, Sigismond Karl Anton, iz Podgore (I), goriški deželni namestnik, tajni svetnik E 83, 84, 89–95, 99, 113, 131–133, 305, 306, 310, 376, 407, 409, 729, 730
 Attems, Sigismondo U 49–51, 94
 Attems, Thaddeus Cajetan, štajerski deželni namestnik v Gradcu (A) E 303
 Attems, Ursula, roj. Grabiz, s Petzensteina E 84, 85, 362, 367
 Attems-Petzenstein, grofje U 50, 94
 Attems-Petzenstein, Janez Ludvik U 49, 94
 Attems-Petzenstein, Virginia U 50
 Au → Log
 Aubert, Carlo, iz Ancone (I), kapitan E 11
 Aubeterre, vicomte Henri-Joseph Bouchard d'Esparbès de Lussan, francoski veleposlanik na Dunaju (A) E 628
 Auen → Log pri Boštanju
 Auer
 Auer, Marija, ključavničarjeva vdova, 2. por. Bišek E 464
 Auer, Primož, lasuljar v Ljubljani E 684, 696, 697, 700
 Auer, Sebastijan, Raigersfeldov ključavničar (*Schlossermeister*) v Ljubljani E 464
 Auerberger (Aurberger), Andrej, dr., odvetnik iz Radovljice E 683
 Auerracher → Auracher
 Auersperg (*Aursperg*, *Aversperg*, *Awersperg*), grofje, knezi E 24
 Auersperg → Turjak
 Auersperg, Adolf Alojz (*Louis*, *Loys*, *Loysl*, *Luis*) U 108 / E 395, 424, 425, 461, 528, 548, 769, 773, 826
 Auersperg, Aleksander, kranjski deželni maršal in deželnostanovski poverjenik, s Šrajbarskega turna E 134, 138, 139, 145, 174, 233, 277, 301, 326, 376, 397, 398, 405, 452, 457, 638, 783
 Auersperg, Andrej Dizma, z Mokric E 13, 91, 93
 Auersperg, Anton Jožef, s Križa, kranjski deželni glavar v Ljubljani U 21, 22, 76, 77 / E 24, 26, 29, 32, 89, 113, 125, 131–133, 160, 171, 204, 220, 229, 233, 238, 249, 288, 324, 326, 327, 352, 371, 372, 397, 416, 460, 464, 559, 572, 634, 651, 695, 717, 745, 754, 756
 Auersperg, Anton Jožef, sin Antona Jožefa E 113
 Auersperg, Anton, poročnik E 512
 Auersperg, Charlotte E 461, 578
 Auersperg, Elizabeta Marija (*Liserle*), roj. Auersperg, žena Karla Jožefa E 202, 243, 306, 352, 373, 408, 464
 Auersperg, Franc Karel, praporščak, sin Jožefa Wolfganga E 142, 392, 735, 737

- Auersperg, Franc Ksaver, E 753
 Auersperg, Georg Sigmund, s Kirchberga (A) E 152, 269
 Auersperg, Heinrich Maria, s Kirchberga (A), svetnik Reprezentance v Ljubljani U 29, 45, 82, 109 / E 266, 304, 356, 361, 362–367, 372, 374, 376, 382–384, 387, 391, 392, 395, 296, 405, 412, 414, 416, 418, 423–425, 429, 442, 452, 454, 455, 461, 463, 492, 495, 497, 501, 506, 507, 515, 519, 526–527, 530, 531, 533, 537, 539, 548, 549, 552, 553, 556, 564, 622
 Auersperg, Henrik Gregor Jožef, knez E 117, 409
 Auersperg, Herbert Karel, sin Aleksandra, klerik E 457
 Auersperg, Inocencija Marija (*Cenzerle*), sestra Jožefa Marije, por. Starhemberg E 222, 229, 240
 Auersperg, Joseph Volker, s Peilensteina E 39, 147
 Auersperg, Josepha, roj. Rothal E 425, 622
 Auersperg, Jožef Marija Spiridion, sin Jožefa Wolfganga, kadet v Dunajskem Novem mestu (A) E 674
 Auersperg, Jožef Marija, s Turjaka, svetnik Reprezentance v Gradcu (A) E 116–120, 122–124, 127, 128, 131–133, 139, 141, 146, 171, 172, 174–186, 191, 192, 200, 202, 204, 205, 207, 211, 214, 216, 217, 222, 225, 237, 238, 240, 241, 270, 278, 415, 416
 Auersperg, Jožef Wolfgang (*Wälsche, Wälsche*), podpolkovnik v pokoju U 7, 110 / E 93, 116, 118, 122, 141, 146, 171, 173–178, 180, 182–187, 189, 202, 204, 205, 208–210, 212–216, 223, 226–228, 247, 250, 251, 268, 280, 284, 308, 345, 369, 371, 375, 392, 397, 398, 400, 401, 407–409, 414, 417–419, 422, 428–430, 433–436, 438–449, 442–444, 457, 459, 460, 461, 463, 465, 472, 486, 489, 493, 564, 566, 584, 587, 601, 609, 617, 632, 635, 657, 659, 672, 739, 742–744, 758, 777, 780, 812, 827
 Auersperg, Jožefa (*Sefferle*), hči Antona Jožefa E 326, 345, 352, 373, 397, 578
 Auersperg, Jožefa Antonija, roj. Kaiserstein E 138
 Auersperg, Jožefa, hči Aleksandra Auersperga E 359, 397, 401, 461
 Auersperg, Karel (*Charles*) Jožef, z Mokric, svetnik Deželnega sodišča, deželnotanovski poverjenik (predsednik) v Ljubljani U 109 / E 144, 162, 199, 202, 207, 221, 238, 243, 257, 277, 306, 327, 337, 338, 352, 361, 408, 439, 440, 464, 572, 600, 651, 757, 759, 775, 781, 788, 796
 Auersperg, Karel Mihael, sin Jožefa Wolfganga E 435, 436
 Auersperg, Katarina, roj. Schönfeld E 119
 Auersperg, Ludvik E 91
 Auersperg, Maria Antonia, roj. Paysberg, s Peilensteina (A) E 39, 147
 Auersperg, Maria Josepha, roj. Trautson, žena Karla Jožefa E 119, 408
 Auersperg, Maria Rosina, roj. Seilern-Aspang, žena Jožefa Marije E 131–133, 185, 186, 201, 202, 204, 216, 237, 240, 241 → tudi Seilern-Aspang Maria Rosina
 Auersperg, Maria Theresia, roj. Auersperg, s Kirchberga (A), vdova po Georgu Sigmundu E 30, 152, 169, 174, 213, 220, 269
 Auersperg, Maria Walburga, roj. Gudenus, s Peilensteina (A) E 39
 Auersperg, Marija Ana (Mariandl), »dolga«, roj. Acuña E 131, 188, 202, 218, 247, 299, 334, 369, 373, 424, 578, 579, 688, 694, 735, 737
 Auersperg, Marija Ana (Mariandl), roj. Giovanelli, »stara deželna maršalica«, mati Jožefa Marije E 132, 214, 229, 294, 299, 369, 373, 385, 424, 513, 514
 Auersperg, Marija Ana, hči Antona Jožefa, nuna v Mekinjah E 303
 Auersperg, Marija Cecilija, roj. Barbo pl. Waxenstein, Aleksandrova žena E 214
 Auersperg, Marija Karolina, roj. Gabelkoven E 268, 320, 372, 373
 Auersperg, Marija Terezija, hči Jožefa Wolfganga E 584
 Auersperg, Marija Terezija, por. Lichtenberg E 243, 265, 350, 351, 352, 386 → Lichtenberg Marija Terezija
 Auersperg, Nikolaj Jožef, brat Antona Jožefa E 185, 826
 Auersperg, Pavel Alojz, s Turjaka, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani U 107 / E 373, 458, 464, 514, 517, 523–525, 553, 554, 555, 559, 562, 563, 565, 566, 569–572, 573, 574, 577–581, 587, 591, 592, 615, 618, 619, 622, 623, 626, 629, 641, 644, 646, 647, 655, 656, 661, 662, 676, 678, 680, 682, 684, 693, 695, 697, 703, 705, 709, 714, 717, 719, 722, 730, 732, 734, 739, 745, 748, 753, 754, 764, 769, 700, 772, 774, 776, 781–783, 785, 787
 Auersperg, Rajmund Franc Orfej, kanonik, prošt v Ljubljani U 8, 109 / E 133, 337, 547, 554, 781, 789
 Auersperg, Rihard Jožef E 461
 Auersperg, Sigfrid, sin Aleksandra, študent E 397, 398
 Auersperg, Terezija E 306, 352
 Auersperg, Terezija, hči Antona Jožefa E 367, 373
 Auersperg, Wolf Engelbert Ignacij, s Turjaka U 109 / E 41, 119, 122–124, 126–130, 143, 171–175, 187, 208, 257, 261, 277, 299, 316, 321, 322, 372, 396, 398, 405, 446, 468, 470, 474, 475, 484, 509, 564, 722, 776
 Auersperg, Wolf Nikolaj, sin Andreja Dizme E 91, 93, 570, 753
 Auf der Widen, dvorec pri Stubenbergu na Štajerskem (A) E 55
 Augsburg (*Augsburg*), mesto na Bavarskem (D) E 3, 7, 97, 191, 395, 397
 Augusta, mesto na Siciliji (I) E 61, 232
 Aulock, pl. Johann Franz, polkovnik E 130, 156
 Auneto, gozd v Gradiški (I) E 68
 Auracher (*Auracher, Auerracher*), meščani v Ljubljani
 Auracher, Janez Wolfgang, dr., Ljubljani E 137, 389
 Auracher, Marija Elizabeta E 521
 Aurnig, Janez Jurij, upravitelj škofijskega palatina v Ljubljani E 249, 250
Aursperg → Turjak
 Ausa, reka skozi Cervignano (Furlanija, I) E 69, 70, 74, 309, 362
Aufsee, Ausße → Bad Aussee
 Austrian Netherlands → Avstrijska Nizozemska
 Avita de
 Avita, Giovanni (?), stotnik, pokojen E 64
 Avita, N., iz Trsta (I), vdova, roj. Capuano E 64
 Avstrija (*Austria, Österreich*) E 45, 74, 153, 421, 627
 Avstrija, Gornja (*Ober Oesterreich, Ober Österreich, Ober Osterreich*) E 43, 50, 347, 446, 536
 Avstrija, Notranja (Inner Austria) U 16–18, 70–75, 81 / E 446
 Avstrija, Spodnja (*Nieder Osterreich*), Lower Austria U 18, 24, 70, 71, 73, 74, 79, 82, 87, 89, 93 / E 446
 Avstrijska Nizozemska (*Niederland, Niederlande*), Austrian Netherlands U 13 / E 3, 102, 121, 128, 152, 153, 159, 161–163, 165, 176, 241, 280, 319, 335, 407, 456, 561, 596
 Avstrijsko Primorje (*Litorale, Litorale Austriacum, Litorali Austriacum, Litorale Austriaco*) U 15, 18–20, 22, 70–73, 76 / E 6, 16, 29, 34, 50, 53, 111, 159, 160, 244, 387, 404, 406, 410, 418, 419, 433, 434, 519, 734
 Axter, Marija Ana, babica (*Hebame*) v Ljubljani E 758
 Ayassasa (*Ajazaz*), grof Joseph, polkovnik E 427
Aybold → Aicholt, Eichholt
Baaden Baaden → Baden Baden
- B**
 Baba, hrib pri Trojanah E 88
 Baberle, sobarica pri Raigersfeldu E 359
 Babič (*Babich*), N., iz Trsta (I) E 59
 Babnik (*Babnig*), Tomaž, vrvarski mojster v Ljubljani E 290, 294
 Babno polje (*Babino polle, Babinopolle*), vas na Notranjskem E 344, 355
Babotscha (?) E 128
 Bacchiarotti, Stefano, malteški komtur v komendi S. Nicoló v Furlaniji (I) E 80
 Bachiaz, Blaž (?), iz Pična v Istri (HR) E 539, 540
Bacounik → Bakovnik
 Bad Aussee (*Aufsee, Ausße*), kraj na Gornjem Štajerskem (A) E 56, 155
 Bad Ischl (*Ischel, Ischl*), kraj v Gornji Avstriji (A) E 56, 98
Bad Starm Gradam → Stari grad
Bad Worst → Podboršt
 Baden (*Baaden*), mesto pri Dunaju (A) E 708
 Baden Baden (*Baaden Baaden*), avstrijski pehotni regiment št. 23 E 588, 663, 737
Bader von Ober Laybach → Wieland Jurij Kristijan
Bader von Stein (Stain) → Kamnik: padar
 Baderna (*Monpaterno*), vas vzhodno od Poreča v Istri (HR) E 300
Bagnaluca → Banja Luka
 Bagu (*Pegu*), kraljevina v južni Burmi (Mjanmar) E 89
 Baillet de Latour (*Baillet, Paillet, Pallet, Palliet*, ali: *Latour, Latours, Letour*), grofje
 Baillet de Latour, Maria Theresia, roj. Cogels E 442, 641–643
 Baillet de Latour, N., bivša uršulinka (?) v Ljubljani E 46, 97, 98, 100, 101, 108, 116, 126, 142, 145, 148
 Baillet de Latour, Philipp, stotnik, podpolkovnik E 464, 530, 578, 579, 582–585, 589, 592, 596, 598, 601, 641, 642
 Bailoni, Pietro, podjetnik v Gradiški (I) E 70
 Bajardi (*Bajardo*), Francesco Bartolomeo (?), iz Trsta (I) E 59, 174

- Bajc, Janez Jakob, župnik in arhidiakon v Ribnici E 639
 Bajnof (*Weinboff*), vas pri Novem mestu E 227
 Bakar (*Bucari, Buccari*), pristanišče v Kvarnerju (HR) U 25, 79 / E 15, 18, 85, 86, 183, 192, 194, 245, 321, 326, 332, 333, 355, 437, 520, 639
 Bakar, cerkev Madona del Porto E 355
 Bakar, cerkev sv. Jurija E 355
 Bakar, cerkev sv. Katarine E 355
 Bakar, cerkev sv. Margarete E 355
 Bakar, cerkev sv. Petra E 355
 Bakar, katedrala sv. Andreja E 355
 Bakar, župnija → Carina Francesco Tomaso
 Bakovnik (*Bacounik*), Martin, kmet iz Hotemaž pri Kranju E 346
 Balaira, grof Ludwig, general E 310
 Balant (*Ballandt, Balland*), Primož Felicijan ali Urban, dr., zdravnik v Ljubljani E 567, 561
 Balerini, pl. N., vdova z Dunaja (A) E 166
 Baletti, grof N., malteški konzul v Trstu (I) E 61
 Bamberg, mesto na Bavarskem (D), škofija E 155, 160, 351
 Bamberg, škof → Frankenstein Johann Philipp Anton
 Banalisten, avstrijski krajišniški huzarski regiment št. 42 E 427
 Banat, pokrajina v Srbiji in Romuniji U 25, 79 / E 89, 114, 164, 215, 364, 367, 550, 812 → tudi Transilvanija
 Banatska Palanka → Vivalanka
 Bandlej, Luka, meščan v Kranju E 829
 Bando
 Bando, Domenico, agent v Gradiški, mitninski prejemnik v San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 68, 69, 77, 84, 216, 543, 704
 Bando, N., Domenicov sin, študent v Ljubljani E 543
 Bando, gozd pri Carlinu v Furlaniji (I) E 68, 69
 Banja Luka (*Bagnaluca*), osmansko mesto v severni Bosni E 63
 Banquibazar (*Banquibazar, Banquibasar*), mesto v vzhodni Indiji E 51, 335, 358 → tudi Ishapar
 Banská Štiavnica (*Schemnitz*), rudarsko mesto na severu Ogrske (SLK) E 551
 Bär pl. Bärenthal (*Perr*), Jakob, dr., nekdanji zdravnik in župan v Gradcu (A) E 57
Baraitisch → Bayreuth
 Barancole, otok v gradeški laguni (Furlanija, I) E 70
 Baratelli, Janez, župnik v Spodnji Idriji E 135, 137, 257
 Barbieri, Gaetano, dr., iz Benetk ali Trsta (I) E 61
 Barbo pl. Waxenstein (*Barbo*), grofje
 Barbo pl. Waxenstein, Ana Marija Kajetana, roj. Wildenstein, žena Jošta Vajkarda, sestra Kajetana Avguština Wildensteina E 198, 205, 215, 219, 222, 229, 233, 237, 240, 243, 250, 251, 268, 274, 280, 281, 283, 286 → tudi Wildenstein Ana Marija Kajetana
 Barbo pl. Waxenstein, Ana, roj. Wintershofen, vdova po Leopoldu Eberhardu, s Slatnika E 742, 743
 Barbo pl. Waxenstein, Andrej Danijel, sin Maksimilijana Valerija E 391
 Barbo pl. Waxenstein, Evgen Jožef Nikolaj, sin Jožefa E 674
 Barbo pl. Waxenstein, Franc Leopold, sin Jožefa Viljema E 546
 Barbo pl. Waxenstein, Janez Karel Jožef, župnik v Kamniku, sin Andreja Danijela E 185, 247, 304, 386, 387
 Barbo pl. Waxenstein, Jošt Vajkard (Bicard) Anton (*Tonerle*), svetnik
 Repräsentanz v Ljubljani, sin Andreja Danijela U 21, 22 / E 125, 131–134, 136, 138–140, 142–144, 151, 171, 178, 182, 184–186, 188–198, 205, 208, 219, 220, 223, 224, 226, 227, 231, 233, 237, 240, 243, 250, 251, 262, 266–271, 273, 274, 277, 278, 280, 282–284, 286–292, 294, 297–315, 317, 320, 323, 324, 326–334, 338, 339, 342–345, 347, 348, 350–352, 356–367, 370, 371, 373–376, 384, 386–389, 391, 394, 395, 397, 398, 400, 403, 405, 408–410, 413–418, 422, 425, 428, 430, 431, 437, 463, 479, 480, 486, 487, 489–493, 503, 508, 509, 517, 556, 564, 594, 596, 609, 753, 766, 818
 Barbo pl. Waxenstein, Jožef Viljem, sin Andreja Danijela, deželnotanovski poverjenik, cesarski tajni svetnik E 345, 354, 372–374, 382, 395, 397, 405, 408, 409, 415, 461, 463, 486, 509, 546–548, 651, 658, 734, 745, 766, 767, 772, 774, 781, 800, 805
 Barbo pl. Waxenstein, Julijana Apolonija Regina, roj. Mordax, 3. žena Jošta Vajkarda E 486, 501, 510, 528, 557, 671, 684–686, 688, 769, 774 → tudi Schram-Orterfeld, Thurn-Valsassina
 Barbo pl. Waxenstein, Julijana Maksimilijana, *die alte*, vdova Cramm, hči Wolfganga U 110 / E 141, 151, 167
 Barbo pl. Waxenstein, Karel Dizma, kanonik, dekan v Ljubljani, sin Ferdinanda Vajkarda E 136, 200, 375, 586, 588, 601, 605, 766, 767, 801
 Barbo pl. Waxenstein, Leopold Eberhard, s Slatnika, sin Ernesta Sigmunda E 237, 293
 Barbo pl. Waxenstein, Maksimilijan Friderik Ignacij, sin Jošta Bernarda, pater teatinec na Kahlenbergu pri Dunaju (A) E 119, 120, 124, 130, 354
 Barbo pl. Waxenstein, Marija Dizma (*Tiserle, Diserle*), *der Junge*, sin Jošta Vajkarda E 297, 350, 367, 373, 409, 424, 425, 506, 507, 610, 637
 Barbo pl. Waxenstein, Marija Kajetana Jožefa Felicita, hči Jošta Vajkarda E 280, 422
 Barbo pl. Waxenstein, Rihard Franc Ksaver, *chevalier*, vitez Nemškega viteškega reda v Metliki, sin Andreja Danijela E 309–311, 315, 323, 328, 338, 341, 613, 668, 779
 Barbo pl. Waxenstein, Viljem Gvidobald, stotnik, sin Andreja Danijela E 329, 338, 343
 Barbolan (*Barbolan, Marbolan, Marmolan*), Johann Ignaz, jezuit na Dunaju (A) E 50, 116, 120, 124, 130, 150, 161, 164
 Barchich (*Barcich, Barchich*)
 Barchich, Antonio, kandidat za nadduhovnikovega kanclerja na Reki (HR) E 374
 Barchich, Bartolomeo Vicenzo, dr., kanonik v Bakarju (HR) E 355
 Baret, pl.
 Baret, Barbara, dvorna komorna služabnica na Dunaju (A) E 92
 Baret, N., Barbarin brat E 92
 Barletta (*Barletta, Barletta*), mesto v Apuliji E 5, 6, 61, 421
 Barlič (*Barlich*), Jožef, kaplan v Dobropolju E 332
 Baronio pl. Rosenthal
 Baronio pl. Rosenthal, Carlo, mansionar v Ogleju, kanonik v Gorici (I) E 374, 394–397, 500, 501, 580
 Baronio pl. Rosenthal, Franz Joseph, viceglavar v Ogleju (I) E 321, 325
 Baronio pl. Rosenthal, Friderik Maksimilijan, dr., zdravnik v Ljubljani U 110 / E 136, 142, 201, 238, 254, 256, 292, 321, 325, 336, 363, 374, 377, 396, 424, 434, 447–449, 496, 510, 576, 638, 640, 657, 677, 764, 774, 788, 802, 804, 811, 814, 815
Barren, Baren, Barrain, Barain → Warren
 Bartenstein (*Bartenstein, Partenstein*), baroni
 Bartenstein, Johann Christoph, tajni svetnik, avstrijski in češki vicekancler, referendar Tajne državne konference, svetnik Direktorija *in publicis et cameralibus* na Dunaju E 28, 40, 42, 45, 46, 110, 126, 166, 167, 351, 399, 446, 569
 Bartenstein, Theresia, por. Lilien E 157
 Bartolis (*Bartolis, Bartolio*), pl.
 Bartolis, Franc Anton, dr., pravnik v Ljubljani E 265
 Bartolis, Karel, duhovnik v Ljubljani U 109 / E 790
 Bartolis, N., pomočnik (*Gespan*) provinciala pavlincev E 464
 Bartolotti (*Bartoloti, Bartolotti, Bartallati*), Franc Matija, trgovec v Ljubljani, Raigersfeldov sosed U 107, 109 / E 575, 576, 580, 581, 607, 642, 792, 794, 798, 799
 Basel (*Basel, Bāßl*), mesto v Švici E 156, 440
 Baselli pl. Siesenberg (*Baselli*)
 Baselli pl. Siesenberg, Carlo Marco, deželni namestnik, okrožni glavar v Gradiški (I) E 74, 296, 532
 Baselli pl. Siesenberg, Giovanni Battista (Johann Baptist), deželni namestnik, predsednik Deželnega sodišča v Gradiški (I) E 74, 179, 181, 208, 227, 228, 295, 296, 396, 533, 609, 621, 757, 764, 766, 818
 Baselli pl. Siesenberg, Giovanni Paolo, *der Junge*, okrožni adjunkt v Ljubljani E 512, 547, 581, 603, 621, 649, 681, 807
 Baselli pl. Siesenberg, Lorenzo Giuseppe E 74, 80
Basoviza → Bazovica
 Basseo, Giacomo E 359
 Bassi, Marcello E 37
 Bassini de, Andreas, odvetnik v Gradiški (I) E 70
 Bastl, N., auersperški lovec E 476
Battavia → Jakarta
Battazzi, Batazi → Petazzi
 Batthyány (*Bathiani, Pathiani*), grofje, knezi E 350, 427
 Batthyány, Adam Wenzel (?), *der Junge*, gotovo eden od sinov Ludwiga Ernsta E 245
 Batthyány, avstrijski pehotni regiment št. 34 E 401
 Batthyány, Karl Joseph, generalmajor, general-feldmaršal E 295
 Batthyány, Ludwig Ernst, ogrski dvorni kancler in palatin E 244, 308, 318, 329, 439
 Battiman (*Battiman, Battman*), Roberto, učitelj pri Raigersfeldu E 137, 138,

- 175, 184, 185, 187, 189, 190, 193, 194
 Batuna (*Batuna, Battuna, Patuna, Patana*), Basilisco, duhovnik E 141, 489, 513, 399, 405, 448
Baumgarten → Paungarten
 Baumgartner, pl. Karel U 109
 Bavarska (*Bayern*), Bavaria, volilna kneževina (D) U 13, 69 / E 49, 675, 732
 Bavarska, Johann Theodor, knezoškof v Freisingu (D) E 351
 Bavarska, Maksimilian III. Joseph, volilni knez E 430
 Bavarska, Marija Amalija, hči cesarja Jožefa I., žena cesarja Karla Alberta Bavarskega E 372
 Bayreuth (*Baraitisch, Wareit*), mesto na Bavarskem (D) E 158, 588
 Bazovica (*Basoviza*), vas nad Trstom (I) E 87
Beber → Weber protomedik
 Bechinie (*Bechinie, Bebinie*) pl. Laschan
 Bechinie pl. Laschan, Maksimilian Joseph E 188–192, 199–201, 211, 216, 217, 224, 227, 238, 239, 244, 246, 253, 259, 261–263, 267, 268, 273, 276, 277, 282, 287, 288, 290, 292, 293, 295, 297, 298, 305–307, 312, 316–318, 323, 329, 335, 344, 345, 353, 370, 374, 375, 379, 380, 384–387, 410, 414, 416, 420, 421, 425, 433, 437
 Bechinie pl. Laschan, Maria Josepha, žena Maximiliana Josepha E 314, 316, 317, 326, 332, 338, 342, 345, 370, 372–374, 380, 399, 401, 419, 423, 426, 435
 Beck (*Peck*), baronica N. E 27
 Beck (*Peck, Bäck, Beck*), Thomas Ignaz, dr., pravnik, agent na Dunaju (A) E 94, 105, 106, 118–120, 642
 Beck, N., diskalceat, prior v Ljubljani E 215
 Beck, N., dr., pravnik, s Kranjske, vladni svetnik na Dunaju (A) E 98, 157
Becka → Peggau
Beer → Peer
 Bega, reka v Banatu (RO) E 550
Beim → Beym
 Beka (*Beaca*), soseska nad Trstom E 268
 Bekci, baron Philipp Levin, general E 702, 703
 Bel Vado, rečica pri Malisani pri Cervignanu (Furlanija, I) E 69
 Bela peč (*Weissenfels*), trg pri Ratečah (Fusine in Valromana, I) E 224, 229
 Belaj (*Belay*), vas v Istri (HR) E 304
 Belan, Blaž, kaplan v Spodnji Idriji E 135
 Belan, pl. z Dunaja (A) E 24, 37
 Belém (*Bellem*), trdnjava in mestna četrt v Lizboni (P) E 9
Belgrad → Beograd
 Beli slap (*Weisser Schwall*) na Savi pri Zidanem mostu E 236, 293, 551
 Belič (*Belitsch, Welitsch*)
 Belič, Alenka (Uršula?), gostilničarka v Ljubljani E 339, 340, 474, 493, 577, 619
 Belič, Anton (?), študent E 493
 Belič, Frančiška ali Uršula, uršulinska kandidatka v Ljubljani E 340, 577
 Belič, Mihael, župnik v Podbrezjah E 222, 416
 Belič, N., avguštinec v Ljubljani E 416
 Beligna, cerkev in opatija pri Ogleju (I) E 74, 440
 Beljak (*Villach*), mesto na Koroškem (A) E 7, 282, 308, 310, 344, 557
 Belletti, Domenico Francesco (?), trgovec v Trstu (I) E 66, 351, 438, 441, 443, 456
 Belneck (*Wildeneck, Wildeneg, Wildenegg*), grad pri Moravčah E 284, 286, 297
 Beltrame (*Beltrame, Beltrame*), Sigismondo, kanonik v Gorici (I) E 100–102, 108, 415, 424
 Belusco, Giuseppe Giovanni, trgovec v Trstu (I) E 477
 Belvedere, vas pri Ogleju (I) E 74
 Benaglia pl. Rosenbach (*Benaglia*), baronica Marija Eleonora Cecilija, roj. Gallenfels E 198, 254, 256, 271, 310, 414, 502, 657, 710
Bencka → Peggau
 Bendl, pl. Maria Katharina, roj. Sartori, iz Gradca (A) E 57
 Benetke (*Venedig, Venedisch, Venezia, Venice*)
 Benetke, benediktinski samostan sv. Jurija U 16, 71
 Benetke, mesto, prestolnica republike U 16, 36, 42, 90, 71 / E 4, 10, 11, 14, 55, 58, 60, 61, 66, 68, 105, 175, 239–241, 245, 247, 269, 271, 277, 302, 305, 308, 318, 335, 336, 339, 357, 358, 369, 390, 392, 406, 431, 456, 482, 528, 541, 557, 584, 619, 673, 717, 734, 737, 748, 753, 780, 781, 809, 815
 Benetke, republika E 4, 61, 69, 71, 72, 74, 75, 79, 85, 188, 198, 322, 390, 391, 419, 703
 Benevento, mesto v južni Italiji E 258
 Bengalija (*Bengala, Bengalla*), kraljevina v vzhodni Indiji E 51, 52, 319, 336, 358
Benger → Wenger
 Benignus, frančiškan, gvardijan v Ljubljani E 194
 Benko (*Bencko, Penco*), Jožef, podjetnik s Prema pri Ilirski Bistrici E 33, 91, 123
 Bensi, N., trgovec v Genovi (I) E 4
 Benzoni, baroni z Reke
 Benzoni, Giovanni Antonio, pokojni senjsko-modruški škof E 716
 Benzoni, Giovanni Stefano, iz Senja (HR) E 181
 Benzoni, Joseph Gabriel, polkovnik v Slunju (HR) E 336
 Beograd (*Belgrad*), obmejno mesto in trdnjava v osmanskem cesarstvu (SRB) U 25 / E 413, 550
 Berbice, regija in reka v koloniji Nizozemska Gvajana E 715, 723, 725
 Berbieri, N., kvestor v Milanu (Lombardija, I) E 129
 Berčič, Gašper, vikar v Stari Loki (»župnik v Škofji Loki«) E 266, 809, 701
 Berdarini, pl., z Reke (HR)
 Berdarini, Catharina, roj. Zanchi E 445
 Berdarini, Franciscus E 445
 Berdarini, Joannes Franciscus E 443, 445
 Bergamo, mesto v Lombardiji (I) E 805
 Berlendis pl. Berlembach (*Berlendis, Berlandes, Berlandes, Werlandes*), baroni E 213, 278
 Berlendis pl. Berlembach, Anton, podpolkovnik E 213–215, 240, 250, 270, 404
 Berlendis pl. Berlembach, Emerencijana Kristina, roj. Flödnig E 171, 172, 175, 176, 178, 180, 184, 192, 196, 202, 203, 206, 213–216, 222, 250, 278, 404
 Berlin, prestolnica kraljevine Prusije E 89
 Bernardi, Friedrich, knjigarnar na Dunaju (A) E 152, 162
 Bernklau zu Schönreith (*Bernklau*), baron Johann Leopold, general E 91
 Beroun (*Beraun*), mesto na Češkem E 745
Berteule → Perteole
 Bertoli
 Bertoli, Antonio Daniele, slikar na Dunaju, učitelj risanja kraljice Marije Terezije E 716
 Bertoli, Giovanni Domenico, kanonik v Ogleju (I) E 71
 Bethanges, pl. Franz Bagard, z Dunaja, uradnik velikega vojvode Toskane (A) E 39–54, 61, 88, 80–93, 95, 96, 101, 106, 107, 110, 111, 114, 116
 Bethlen
 Bethlen, avstrijski pehotni regiment št. 52 E 427
 Bethlen, grof Adam Joseph, polkovnik E 628
Betschena Gora, hrib (Piciganišče?) nad Opčinami ob glavni cesti Ljubljana-Trst E 57
 Bevilacqua, Andrea (?), duhovnik, bivši ekonom posestva St. Martiri v Trstu (I) E 447, 819
Bey denen Mühlen (dalli Moline), hrib in zaselek vzhodno od Boljuna v Istri (HR) E 304
 Beyer (*Beyer, Boyer*)
 Beyer, N., iz Frankovske (D) E 683
 Beyer, Nicolaus, iz Bruslja, lasuljarski vajenec v Ljubljani E 683, 684, 697, 697
Beykart → Weickard Karel
 Beym (*Baym, Baim, Paim*), pl. Aloisius, kanclist Avstrijske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 149, 151
 Biancani, grof Pietro Giulio Antonio, obglavljen v Milanu (I) E 115
 Bianchi, Pietro, dr., zdravnik na Dunaju (A) E 35, 40, 45, 91, 115
 Bianchi, Pietro, duhovnik v Fossombroneju (I) E 688
 Biavi, Giovanni, iz Cervignana (Furlanija, I), duhovnik, komediograf, historiograf E 74
Biben → Pičen
 Biber (*Biber, Piber*), pl. Franz Philipp, svetnik Reprezentance v Celovcu (A) E 366, 522, 525, 526
Bibiena → Galli-Bibiena
Bickler → Pickler
Bilati → Pilati
 Billichgrätz (*Billichgrätz, Piligratz, Pilligratz, Pilligratz, Pilligrätz, Pilgrätzischen*), baroni E 174, 214, 351, 645 → tudi Polhov Gradec graščina
 Billichgrätz, Marija Johana, hči E 177, 645, 786
 Billichgrätz, Marija Rozalija, žena E 174, 177, 181, 182, 215, 645, 786, 815
 Billichgrätz, Mark Anton, svetnik deželne komisije za varnost v Ljubljani E

- 140, 175, 177, 181, 187, 213, 267, 485, 527, 533, 546, 554, 566, 602, 611, 625, 706, 710, 753, 786
- Binder pl. Degenschild, Georg Heinrich, major E 106
- Bindershoffen, pl. Franz Joseph, naslovni polkovnik E 427
- Bingks* → Byng
- Birkendorff* → Podbrezje
- Birckenfeld (*Pirckenfeld*), avstrijski kirasirski regiment št. 10 (23) E 427
- Bischof (*Bischof, Bischoff*), pl. Franc Ksaver, registraturni adjunkt
Reprezentance v Ljubljani U 108 / E 184, 218, 233, 249, 297, 345, 375, 405, 419, 438, 533, 535, 569, 570, 613, 616, 622, 741, 757, 765
- Bistra (*Freidentball, Freüidentball*) pri Vrhniki
- Bistra, kartuzija E 207, 228, 237, 238, 244, 330, 372, 383, 428
- Bistra, vas E 188, 234, 298, 299, 373, 387
- Bistrica (*Feistriz*), vas ob Tržiški Bistrici pri Naklem pri Kranju E 712
- Bišek
- Bišek, Jurij, Tomažev sin, Raigersfeldov krščenc E 467
- Bišek, Tomaž, ključavničarski pomočnik (*Schlossergesell*) E 466, 467
- Bišjak ali Bizjak (*Bischiach, Wischiach*), don Francesco, dr., pravnik, duhovnik, Raigersfeldov oskrbnik (*economus*) na posestvu Santi Martiri v Trstu (I) E 63, 64, 257, 269, 270, 274, 302, 303, 344, 349, 350, 421, 503, 504, 511, 533, 601, 602, 611, 612
- Bitežnik (*Puditschnig*), N., obsojeni kmečki tat v Ljubljani E 361
- Bitt, Ernest, lekarnar v Ljubljani E 719, 802
- Bittermann (*Bittermann, Pittermann*), Ignaz, jezuit, dvorni spovednik na Dunaju (A) E 47, 241
- Bizaro, pl., ladjarji v Bakarju (HR)
- Bizaro, Giovanni E 333
- Bizaro, Mathia E 333
- Bizaro, Stefano, kanonik v Bakarju (HR) E 355
- Black Sea → Črno morje
- Blagošič (*Blagosich*), pl. Jožef, župnik v Hrušici v Brkinih E 653
- Blanchis de, Johann Georg, tajnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 34
- Blasi, grof N. E 45, 100, 130
- Blasinich, N., župnik v Kringi v Istri (HR) E 739, 741
- Blauz, hrib pri Ehrenhausnu na Štajerskem (A) E 88
- Blaznik, Blaž, župnik v Naklem U 8
- Bled (*Feldes*), vas in območje na Gorenjskem U 36, 90 / E 117, 694
- Blejsko jezero (*Veldeser See*) E 286
- Bleiberg (*Bleyberg*), pl. Janez, dr., odvetnik v Ljubljani U 108 / E 227, 304, 310, 340, 696, 705
- Bleyberg, Lovrenc, bivši lakaj, kramar v Ljubljani E 382
- Bliembl (*Plieml*), Michael, jezuit na Dunaju (A) E 44
- Blochner (*Blochner, Blohner, Blachner, Blabner, Plobner, Planer*), pl. Andreas, stotnik E 301, 311, 314, 315, 342, 352, 360, 361
- Blondel, grof Louis-Augustin, francoski veleposlanik na Dunaju (A) E 351
- Bobser (*Bobser, Wobserin, Wobeserin*), pl. Marija (?), priorisa uršulinskega samostana v Ljubljani E 792, 815
- Boekhl, pl. Samuel Wilhelm, stotnik E 282
- Bogataj (*Wagatay*), Janez Krstnik, trgovec v Ljubljani E 653, 675
- Bogataj pl. Ehrenbüchel (*Wagatay, Wagatay*), Franc Kristof, dr., pravnik, tajnik Deželnih stanov v Ljubljani E 135, 183, 413, 510
- Boggiaro, N., iz Genove (I) E 4
- Boglium* → Boljun
- Böbaim, Böbeimb, Böhmen, Bohmen, Bohemia* → Češka
- Bohinj (*Wochein*), območje, kovačija E 251
- Bohinjska Bistrica (*Veistriz*), reka v Bohinju E 251
- Böhm (*Böhm, Bohm, Behm, Pöhm*), pl. Johann Georg, stotnik E 492, 493, 497, 507, 515, 526, 527, 536, 537, 555, 556, 565, 581, 588
- Boisbot* → Erps-Boischo
- Bojanovich, pl. Katarina, roj. Goršek, »stotnica« (žena Antona), hči Marije Elizabete *Rofsbreiterin* E 659
- Bokalce (*Stroblhoff*), dvorec pri Ljubljani E 317, 375, 376
- Boljun (*Boglium*), vas v Istri (HR) E 304
- Bologna (*Bononien*), mesto in pokrajina v Cerkevni državi (I) E 4, 240, 375, 377, 430, 441
- Bologna, kolegij E 375, 610
- Bolta, Gregor, iz Ljubljane E 190
- Bombardi, Udalaricus, jezuit, rektor v Gorici (I) E 342, 343, 348, 578
- Bombasi (*Bombasi, Bombas*), Carlo, kamnosek v Ljubljani E 282, 426
- Bombelj → Monte Bello
- Bonazza (*Bonaza*), N., iz Benetk, deželnostanovski blagajnik v Gorici (I)
- E 780
- Bönck, Karlina, uršulinka v Ljubljani E 207
- Boncompagni, Eleonora, vojvodinja Piombina (I) E 339
- Bono, z Reke (HR)
- Bono, Johann Theodor E 185, 186, 333, 487
- Bono, N., Johannova žena E 487
- Bonomo pl. Stetner (*Bonome Stettner*)
- Bonomo pl. Stetner, Andrea Giuseppe, dr., pravnik in svetnik v Trstu (I) E 66, 86, 251, 315, 608
- Bonomo pl. Stetner, Christoforo, *der alte* E 66, 315, 608, 810, 814
- Bonomo pl. Stetner, Franz Xaver, poročnik-inženir (kartograf), nadporočnik E 67, 86, 199, 400
- Bonomo pl. Stetner, Laura E 67
- Bonomo pl. Stetner, N., »kleine« E 67, 86
- Bonomo pl. Stetner, N., *der junge*, sin »malega« E 67, 86, 251, 322, 323, 492, 493
- Bonomo pl. Stetner, N., por. Giussari E 66, 86
- Bonomo pl. Stetner, N., roj. Grazian, žena Franza Xaverja E 199
- Bononiensis, Josephus, kapucin, tajnik E 464
- Borovnica (*Brounize*), vas pri Vrhniki E 207
- Borsna* → Porezen
- Borut (*Boruto*), vas pri Pazinu v Istri (HR) E 304
- Bosio (*Bosio, Bossio*), pl. Marija Frančiška (*Franzl*) E 588, 608–610, 630, 645, 669, 823
- Bosljiva Loka (*Wassail*) ob Kolpi, cerkev sv. Vida E 356
- Bosti, N. duhovnik na Dunaju (A) E 159
- Boštanj (*Saustein*), grad pri Sevnici E 774
- Both, Johan, nizozemski kapitan E 530, 531
- Both, N., prevoznik na Kranjskem E 589
- Bottoni, pl.
- Bottoni, Antonio Hanibal, iz Trsta (I) E 426, 428, 430, 431, 481, 493
- Bottoni, Giovanni, *der alte*, Raigersfeldov sodelavec v solnopreskrbovalni družbi v Trstu E 86, 134
- Bottoni, Karel, finančni kontrolor v Bakarju (HR) in Ljubljani U 107, 109 / E 183, 184, 186, 187, 194, 197, 198, 200, 203, 211, 243, 266, 277, 279, 284, 353, 360, 392, 395, 434, 468, 493, 495, 498, 502m 505, 510, 516, 528, 530–540, 544, 545, 547, 553, 564, 568, 576, 577, 581, 584, 587, 588, 590, 594–597, 622, 627, 633, 634, 640, 658, 679, 689, 692–694, 697, 703, 704, 709, 715, 726, 730, 732, 741, 755, 761, 787–789, 792, 794, 795, 810, 812, 814, 816, 824, 830
- Bougean, pl. N., s Hrvaške E 812
- Bourbon-Anjou Dauphin (*Doufin*), princesa Marie Therese E 94
- Bourlie (*Bourlie, Burly*), grofica Charlotte, por. Quiscard E 175, 181–183, 186, 323, 329, 332, 337, 339–341, 343, 346, 353, 355, 357, 359, 360, 362, 363, 369, 371–375, 379, 380, 384–386, 407, 418, 421, 422, 539, 624, 629, 630, 635, 636
- Bovec (*Flitsch, Flitscherischen*), naselje in glavarstvo na severnem Primorskem E 301, 374, 375, 463, 392, 496, 648
- Boyer* → Beyer
- Boyer, N., ladjedelski mojster (?) E 550
- Bozzini, Michel Angelo, duhovnik E 441
- Brabant (*Brabant*), provinca v Avstrijski Nizozemski E 162, 358
- Brabeck, baron Adolf, poročnik E 413
- Bradecich (*Bradecich, Bradesich*), ladjarji na Reki (HR) E 192
- Bradecich, Andrea E 333
- Bradecich, Giuseppe E 333
- Brädis, N., armadni protomedik E 119
- Brandau* → Hillebrand pl. Prandau
- Brandenburg, mejna grofija (D) E 351
- Brandolin, Francesco, arhidiakon in kanonik v Trstu (I) E 59
- Brankovič (*Brancovich, Brankovich*), pl. Karel Anton, *der alte*, registraturni adjunkt in koncipist Reprezentance v Ljubljani E 182, 226, 433, 578, 669, 705
- Brasciani de (recte: Bressani)
- Brasciani, Johanna, roj. Bassini E 70
- Brasciani, Peter Anton, dr., odvetnik v Gradiški (I) E 70
- Bratislava (*Prespur, Pressburg*), mesto na Ogrskem (SLK) E 3, 50, 91, 104, 119, 166, 355, 363, 364, 367, 371, 376, 401, 551, 687
- Bratislava, samostan *Notre Dame* E 774
- Braun, baroni
- Braun, N., *Fr.* E 100
- Braun, pl. Johann Gottlieb, dvorni svetnik na Dunaju (A) E 97

- Braunizer (*Praunizer, Prainzer*), pl. Marija Terezija, iz Radgone (Radkersburg, A) E 624, 636
- Braunschweig-Wolfenbüttel (*Wolfenbüttel*), vojvodinja Christine Luise, roj. Öttingen-Öttingen E 158
- Brazilija (*Brasilia, Brasilien*), kolonija v Južni Ameriki E 8, 163, 247
- Brda (*Colli*), gričevje na Goriškem E 82, 241
- Brdo (*Berdo*), vas pri Čepiću v Istri (HR) E 304
- Brdo (*Egk*), grad pri Kranju E 217, 498, 518
- Brdo (*Eck*) pri Lukovici
- Brdo, grad (*lamburgische arca*) E 186, 579, 634, 725
- Brdo, kapela sv. Peregrina (*H. Pelegrino*) E 579
- Brecelj (*Brezl, Prezel, Prezl*), Filip Jakob, kirurg v Ljubljani U 109 / E 256, 257, 320, 374, 392, 400, 414, 500, 508, 514–517, 519–521, 534, 536, 545, 549, 554, 559–562, 568, 570, 571, 573, 577, 615, 616, 621, 623, 624, 634, 635, 638, 639, 642, 645–647, 654, 659, 663–665, 675, 719, 724, 729, 736, 737, 746, 751, 752, 758, 761, 762, 807, 810, 811, 816, 821–823
- Breckerfeld (*Breckersfeld, Preckerfeld*), pl. Franc Anton U 47, 51, 95 / E 602, 613, 620, 722
- Breda, mesto v Republiki Nizozemski E 96
- Breg (*Na Bregu*), vas pri Litiji, cerkev sv. Katarine E 235
- Brem, Brenn → Prem
- Brenk (*Brenk, Breng*), Mihael, župnik v Zagorju pri Savi E 236, 797, 827
- Brentano, Domenico Martino (?), bankir in trgovec v Nürnbergu (D) E 123
- Brentano-Cimarolli (*Brentano, Brantano, Brentani, Cimarolli, Zimaroli*)
- Brentano-Cimarolli, Carlo Antonio (?), trgovec v Trstu (I) E 396, 437, 456, 468, 490, 534, 560, 617, 618, 623, 631, 712
- Brentano-Cimarolli, Pietro Antonio (?), *der junge* E 646
- Brentano-Cimarolli e Venino, trgovska družba v Trstu (I) E 489, 672, 703, 712
- Brenzoni, Stefano E 224
- Breslau, Breslau → Wrocław
- Bressani → Brasciani
- Bressanone → Brixen
- Bretlach (*Brettlach*), avstrijski kirasirski regiment št. 14 (29) E 427
- Breuner (*Breuner, Breüner, Braüner, Preuner, Preüner*), grofje
- Breuner, Antonia, zaročenka Heinricha Antona Wurmbrand pl. Stuppacha E 150, 154
- Breuner, Ferdinand E 805
- Breuner, Johann Joseph, spodnjeavstrijski deželni podnamestnik E 114, 115, 121, 150
- Breuner, Karl Adam, štajerski deželni glavar E 55
- Breuner, Karl Thomas, *sin glavarja*, svetnik štajerske Reprezentance v Gradcu (A) E 361, 362, 406
- Breuner, Maria Theresia, roj. Lamberg E 306
- Breuner, N., *Frl.* E 124
- Breuner, Sigmund Philipp, najmlajši sin Karla Adama E 361
- Brevacina → Prvačina
- Breydig, Urban, kamnosek v Ljubljani (?) E 803
- Brezl → Brecelj
- Brezovica (*Bresoviz*), vas pri Vrhniki E 243
- Brežice (*Raan, Ran*), mesto ob Savi na Štajerskem E 333, 368, 551
- Brichieri de
- Brichieri, Giovanni Bernardo, *der alte*, iz Finale Ligure (I), odvetnik, državni tajnik (?) E 107
- Brichieri, Giovanni Domenico, *der junge*, državni tajnik v Firencah (I) E 107
- Brigido, baroni, grofje
- Brigido, Carolus Ludovicus E 444, 445, 447
- Brigido, Giovanni Girolamo (*Joannes Hieronimus, Hyeronimus*) E 183, 190, 287, 296, 304, 308, 419, 420, 442, 444, 445, 447, 602, 627, 631, 637, 675, 715
- Brigido, Giuseppe Carlo, študent v Modeni (I) in Pragi (CZ) E 434, 768
- Brigido, Johannes Wenzeslaus Josephus, študent v Salzburgu (A) E 419, 437, 438, 574
- Brigido, Maria Polixena, roj. Przychowsky E 419, 444
- Brigido, Pompejus Giovanni, iz Postojne, notranjski okrožni adjunkt in glavar v Postojni E 465, 467, 503, 519, 532, 613, 622, 649, 674, 691, 706, 715, 751, 758, 761, 764, 768, 783, 793, 821, 825
- Brignoli, pl. Antonio, dr., župnik v Fari pri Gorici (I) E 74, 78, 83, 376
- Brixen na Tirolskem (Bressanone, I)
- Brixen, knezoškof → Spaur Leopold Maria Joseph
- Brixen, škofija E 155, 351
- Brno (*Brün, Brünn*), mesto na Moravskem (CZ) E 44, 110, 526, 592, 720
- Brod na Kolpi, zemljiško gospostvo (HR) E 153, 185, 199, 354, 359
- Brodbeck, N., jezuit, obiskovalec v Ljubljani E 428
- Brodezy, Johann Wenzel, bivši rudniški protipisar v Idriji E 158
- Brolih (*Prolich*), Simon, meščan v Kranju E 829
- Brosinovich, Anton, z Broda ob Kolpi in Reke (HR) E 199, 564
- Browne (*Broune*), grofje
- Browne, avstrijski pehotni regiment št. 36 E 423, 458, 512, 575, 627–629, 640, 645, 651, 655, 657, 661, 677, 679, 681, 697, 700, 701, 703, 721, 722, 735–737, 746, 752, 763
- Browne, Joseph Ulysses, podpolkovnik, polkovnik E 443, 448, 451, 555, 557, 627, 628
- Browne, Maximilian Ulysses, general-feldmaršal E 577–579
- Browne, Philipp Georg, nadporočnik, stotnik, podpolkovnik E 423, 424, 505, 681, 682
- Bruck → Brugge
- Bruck an der Mur (*Bruck, Brug an der Mubr*), mesto na Štajerskem (A) E 55, 88, 131, 147, 170
- Bruckler, Bartlme, iz Celovca (A), služabnik pri Raigersfeldu E 142
- Bruckner (*Brückner*), pl.
- Bruckner, Egidij Avgust, z Male Loke E 313, 352, 432
- Bruckner, Marija Ana, roj. Fürnpfeil-Pfeilhemb E 313
- Brugge (*Bruges, Bruge, Bruck*), mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 52, 128, 162
- Bruma, vas pri Gradiški (I) E 369
- Brumatti (*Brumati*), pl. Franz Anton, dr., pravnik v Gorici in Gradiški (I) E 366, 368–370
- Brün, Brünn → Brno
- Brunetti, Ignaz Xaver, mestni sodnik v Gorici (I) E 197, 214
- Bruselj (*Brüssel, Brusel, Brüsß, Brüssßl*), prestolnica Avstrijske Nizozemske E 3, 97, 311, 385, 431, 544, 554, 596, 618, 637, 683, 684, 696, 697
- Brussel, N., sobar pri Flachenfeldovih v Ljubljani E 178
- Bubna (*Bubna, Sbubna, Spubna, Zbubna*), baroni
- Bubna, Johann Karl Wenzel (*Hänslerle*), sin Marie Amalie E 684, 718, 728–732
- Bubna, Johann Wenzel Warleich, stotnik, »poročeni«, mož Marie Amalie E 423, 629
- Bubna, Karl, stotnik, »vdovec«, brat Johanna Wenzla E 629
- Bubna, Maria Amalia, roj. Podstatzky E 631, 634, 636, 637, 639, 641, 675–680, 682, 684, 685, 695, 711–714, 717–723, 726, 728–732, 741, 747, 749, 753
- Bubna, Maria Anna Sophia (*Mantscherle*), hči Marie Amalie E 728, 732, 752
- Bucarest → Bukarešta
- Bucari, Buccari → Bakar
- Bucceleni (*Bucceleni, Buccelleni, Buceleni, Buccelenis*), grofje s Save pri Jesenicah
- Bucceleni, Jožefa Suzana, *Frl.*, Julijeva hči E 580
- Bucceleni, Julij Andrej, rektifikacijski komisar U 109 / E 27, 38, 43, 141, 239, 254, 261, 268, 293, 297, 298, 300, 335, 336, 358, 377, 506, 583, 653, 654, 669, 672, 703, 708, 712, 713, 719, 725, 734, 744, 749, 757, 788, 823
- Bucceleni, Jožef Anton, *der junge*, Julijev sin E 521
- Bucceleni, Marija Antonija (*Tönerle*), roj. Fürenberg, žena Jožefa Antona E 521
- Buchberg → Puchberg
- Buchenthal → Puchenthal
- Buchfing (*Buchfing, Puchfinck*), Joseph, kirurg v Ljubljani E 561, 767
- Buchhalter von Weitenbüller → Gaisler Johan
- Buchner → Puchner
- Budigna, pl. Giuseppe, kanonik v Trstu (I) E 59
- Budweiß → Češke Budejovice
- Bugl → Pugel
- Buglioni, pl. Romano, višji protipisar, fiskal v Gorici (I) E 69, 77, 115, 216, 389
- Bühelin, David, iz Trsta (I) E 282, 295
- Bubl → Buol
- Bukarešta (*Bucarest*), mesto v Vlaški (RO) E 551
- Bülöw pl. Birckenfeld (*Bülöw, Bilow*), baroni
- Bülöw pl. Birckenfeld, August, generalmajor E 427

- Bülow pl. Birckenfeld, Friedrich, polkovnik E 427
 Bunić (*Bunitsch*), trdnjava v Liki (HR) E 616
 Buol (*Bubl*), baron Anton Franz, svetnik Avstrijske dvorne pisarne, svetnik Direktorija in *publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 156
 Buquoy pl. Longueval (*Puquoy*), grof Franz Leopold E 104
 Burbar, Justus, iz Gorice (I) E 400
 Burckhart (*Burckhart, Purckhart*), pl.
 Burckhart, Franz Joseph, nadporočnik E 643
 Burckhart, N., nadporočnikova žena E 642, 643, 658, 731
 Burg → Purg
Burgstabl, Burgstall → Ljubljana: Gradišče, Škofja Loka: Puštal, Purgstall, Stubenberg Maria Antoniette
 Burkanna, baron N., »iz Sirije« E 729, 737
Burly → Bourlie
Burmbrand → Würmbrand pl. Stuppach
 Busch, Johann Georg, kancler v Trstu (I) E 77
 Buset (*Buset, Buseth, Buseti, Busetti, Wuseth, Wusett, Wuseti*), pl. E 131, 133, 134, 141, 171, 181, 185, 189, 194, 211, 216, 253, 330, 343, 350, 381, 390, 402, 416, 434, 455, 458, 464, 467, 480, 483–486, 489, 492, 495, 496, 506, 510, 512, 513, 518, 519, 553, 566, 573, 603, 609, 611, 616, 624, 651, 676, 692, 694, 735, 745, 764, 788, 790, 807, 813
 Buset, Anton Nepomuk Adolf E 285, 311
 Buset, Anton, brat Jožefa Gabrijela E 448
 Buset, Franc Anton (*Franzl*), študent E 573, 623, 637, 749, 780, 802, 809
 Buset, Ignacij Kajetan Benjamin E 192, 573, 623, 719
 Buset, Janez Krstnik, cistercijan v Kostanjevici E 134, 390, 469
 Buset, Janez Nepomuk U 46
 Buset, Jožef Gabrijel, konsezni svetnik v Ljubljani U 109 / E 57, 138, 141, 142, 144, 145, 171, 181, 182, 185, 188, 189, 192, 198, 210, 215–218, 225–227, 231, 232, 234, 237, 238, 241, 243, 249–252, 257, 270, 275, 278, 285, 303, 327, 336, 350, 353, 366, 373, 382, 383, 404, 406, 417, 418, 423, 432, 434438, 443, 448, 451, 455, 467, 469, 477, 485, 486, 491, 498, 527, 529, 535, 560, 566, 573, 576, 579, 604, 617, 667, 670, 674, 681, 702, 715, 735, 736, 746, 749, 768, 798, 809, 823, 826
 Buset, Jožef Ludvik Avguštin Jernej E 798
 Buset, Julijana E 141, 489
 Buset, Marija Alojzija Kristina Magdalena E 525
 Buset, Marija Ana Margareta U 107 / E 715, 735, 773, 786, 787
 Buset, Marija Ana, roj. Klinc, žena Wolfganga Engelberta E 611
 Buset, Marija Ana, sestra Jožefa Gabrijela E 790
 Buset, Marija Cecilija (*Cacilia, Cecilia, Cillerle, Cilerle*), roj. Učan E 57, 133, 137, 138, 140–142, 145, 146, 174, 176, 184, 185, 187, 188, 191–193, 202, 206, 208, 215, 217–219, 222, 223, 225, 226, 229, 233, 243, 246, 249–251, 259, 265, 269, 280, 285, 286, 300, 303, 311, 340, 346, 353, 366, 375, 381, 383, 386, 394, 395, 422, 438, 451, 453, 455, 462, 463, 470, 471, 473, 474, 476–479, 481, 482, 487, 499, 501, 506, 516, 525, 530, 533, 534, 540, 541, 543, 553, 558, 560, 566, 569–571, 573, 576, 579–581, 588, 594, 597, 598, 605, 610, 611, 615, 619, 623, 631, 635, 637, 638, 641, 645, 658, 662, 667, 670, 678, 696, 701, 706, 715, 719, 727, 728, 731, 736, 746, 750, 753, 767, 768, 773, 798, 808, 816, 817, 821, 826
 Buset, Marija Doroteja E 141, 145
 Buset, Marija Rozalija E 580
 Buset, Sigismund Janez Nepomuk E 474
 Buset, Wolfgang Engelbert, oče Jožefa Gabrijela E 141, 188, 215, 216, 460, 461, 767
 Buso, otoček (*insula*) pri Ogleju (Furlanija, I) E 68
 But (*Butt*), Jošt Jožef, dr., iz Škofje Loke E 768
 Buzet (*Pinguente*), mesto v Istri (HR) E 246
 Buzzeli, Jožef, mitninski prejemnik v Soteski na Dolenjskem E 344
 Byng (*Bingks*), sir John, angleški kontraadmiral E 237
- C**
- Cacace, N., duhovnik E 253
 Cadiz (*Cadix, Cadiz*), pristanišče ob Atlantiku (E) E 91, 329, 336, 404, 415
 Cadore, pokrajina ob Piavi v severni Benečiji (I) 116
 Cafiero, N., stotnik, na Reki (HR) E 222
Caifas → Kajfež
Calabrien → Kalabrija
 Calais, pristanišče ob Rokavskem prelivu (F) E 3
- Calegari, Angelo, kavarnar, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 676, 831
Calin, Callin → Kalin, Kallin
Callenberg → Kahlenberg, Šmarna gora
 Calli (*Calli, Cali, Kali*), Andrea, sodnik na Reki (HR) E 209, 210, 240, 336, 366, 374, 381
 Calò, Felice, iz Trsta (I) E 12, 65
 Camesina (*Camesina, Camasina*), Anton, Raigersfeldov kancler E 156, 209, 210
Cammer, Camer → Kammer
 Camnich, Bernardino, duhovnik v Trstu (I) E 322
 Campitelli, vitez Joseph, polkovnik E 427
 Campolongo (*Campo Lungo*), vas severovzhodno od Cervignana (Furlanija, I) E 74
 Camuzio, grof Giovanni Battista, kanonik, dekan v Ogleju (I) E 71
Canal → Kanal na Goriškem
Canarischen Insulen → Kanarski otoki
Candia → Kreta
 Canduzzi (*Canduzi, Conduzzi*), pl. Franz Anton, iz Gradca (A) E 55, 56, 88, 170
 Cantacuzino (*Cantacusin*), princ N., *der junge*, iz Male Vlaške (RO) E 197
 Canterbury (*Canterburi*), mesto v jugovzhodni Angliji (GB) E 3
Canton → Kanton
 Capellaris, Philipp Anton, dr., ekspeditor in taksator v Gorici (I) E 765
 Capello, Pietro Paulo, kanonik v Ogleju (I) E 72, 75, 240, 243, 309
 Capitani (*Capitani, Capitani*), grof N., z Dunaja (A) E 36, 37
Capo d'Istria → Koper
 Capo S. Maria (di Leuca), rt v južni Kalabriji (I) E 8
 Capua, mesto v Kampaniji (I) E 247
 Capuano, de
 Capuano, Catarina, iz Trsta (I), vdova E 64
 Capuano, N., podpolkovnik, pokojen E 64
 Caracas, mesto v Venezueli E 715, 723
 Caramelli di Castiglione-Fallet (*Castiglione*), grof Karl, polkovnik E 90
 Caraş (*Kerascb*), reka na Sedmograškem, jugovzhodno od Timișoare (RO) E 164
 Caravaca de la Cruz, mesto v Murciji (E) E 464
 Caravalho y Melho (*Caravalho*), grof Sebastião José, portugalski veleposlanik na Dunaju (A) E 50, 163
 Caretto de Millesimo (*Millesimo*) di Savona, markizi
 Caretto de Millesimo di Savona, Dorothea, vdova, roj. Vernier E 276, 277
 Caretto de Millesimo di Savona, Eleonora, roj. Korenský E 355
 Caretto de Millesimo di Savona, Jan Joseph, komornik, prisednik sodišča v Pragi (CZ) E 335
 Caretto de Millesimo di Savona, Jan Vaclav E 335
 Carina
 Carina, Francesco Tomaso, župnik in kanonik v Bakarju, kanonik v Modruši (HR) E 355
 Carina, Joseph, jezuit v Ljubljani E 197, 246, 317, 382, 472, 495
 Carinthia → Koroška
 Carl, Joseph, jezuit, rektor v Ljubljani E 719, 779
 Carl, komornik pri Raigersfeldu E 454
Carlau → Karlau
Carlevaris → Karlovy Vary
Carlina, komornica pri Tauffererjih v Ljubljani E 774
 Carlino (*Carlins*), vas južno od San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 69
 Carlo, kapucin na Dunaju (A) E 154
Carlopage → Karlobag
Carlstadt → Karlovac
Carlstadter Granitz → Hrvaška vojna krajina
Carnburg → Karnburg
 Carnics Alps → Karnijske Alpe
 Carniola → Kranjska
 Carrà, Gioani, Grk v Trstu (I), iz *Marce* E 652
 Carribean → Karibi
Carst → Kras
Carum → Karun
 Casati, *Edler* Paulo, trgovec z zelišči v Pragi (CZ) E 793–795
Caschau → Košice
Casper, služabnik pri Raigersfeldu E 342
Castanoviza, Castanaviza → Kostanjevica pri Gorici
 Castel de Saint-Pierre (*St. Pierre*), Charles Irénée, duhovnik in filozof (»abbé de Saint Pierre«) U 29, 83 / E 79, 107

- Castell Novo, Castel Nuovo, Castelnuovo* → Novi Grad
 Castell, pl. iz Savoje (FR)
 Castell, N., pokojni stotnik na saškem dvoru E 159
 Castell, N., roj. Lannoy-Leverghen E 159
 Castellammare di Stabia (*Castell a mare*), mesto pri Neaplju (I) E 160
Castelliz → Kastelic Janez Friderik
Castiglione → Caramelli di Castiglione-Fallet
 Castillar, N., iz Trsta (I) E 22
Castner → Kastner
 Castro de, Pietro, dr., duhovnik v Trstu (I) E 392, 424, 431, 448, 453, 454, 469, 470, 476–478
Castua → Kastav
 Catania (*Catanea*), mesto na Siciliji (I) E 306
Caterina → Katarina vdova
 Catra, služkinja pri Bernardu Ignaciju Hallersteinu v Ljubljani E 492, 493
 Cattinara (*Catenara, Cattenara*), vas pri Trstu (I) E 87, 626
 Cava, kanal pri Ogleju (I) E 79, 80
 Cavalieri, Giueseppe, dr., z Reke (HR) E 134, 193, 291, 296, 297
 Cavalli (*Cavalli, Cavallo*), markiz Carlo Maria, regent v Milanu (I) E 153
 Cavenzano (*Cavenzam*), vas severovzhodno od Cervignana (Furlanija, I) E 74
 Cavichio, kanal pri Cervignanu (Gradiška, I) E 80
 Cebej (*Zebej*), Anton, slikar v Ljubljani E 617
 Cecchotti (*Cicotti*), Giovanni Giuseppe Bonifacijo, minorit, škof v Pičnu v Istri (HR) E 291, 515
 Celje (*Cilli, Cilla*), mesto na Štajerskem E 57, 88, 131, 147, 171, 229, 273, 274, 293, 314, 338, 368, 397, 408, 414, 579, 656, 757, 801
 Celje, minoritska cerkev E 88
 Celjska četrt (*Viertel*) E 408
 Celjski, grofje E 408
 Celovec (*Clagenfurt, Clagenfurth*), glavno mesto dežele Koroške (Klagenfurt, A) U 28, 82, 87 / E 136, 142, 250, 172, 175, 199, 202, 211, 263, 307, 311, 317, 341, 342, 361, 365, 366, 384, 391, 418, 428, 429, 437, 446, 465, 476, 489, 509, 522, 523, 525, 527, 529, 533, 535, 545, 587, 588, 601, 602, 605, 621, 626, 627, 630, 631, 641, 658, 661, 678, 682, 724, 771, 799, 813
 Ceneda (*Zeneda*), mesto v Benečiji, danes del mesta Vittorio Veneto (I) E 4
 Cerasara (*Cerasara, Ceresara*), Franciška Ksaverija, roj. Engelshaus E 185, 192, 565
 Cergna, Giovanni, kanonik v Trstu (I) E 59
 Cergol (*Zergoll*), Anton, vzgojitelj (*hofmeister*) pri Raigersfeldu, duhovnik, kaplan v Kamniku E 187, 307, 362, 598, 784
 Cerknica (*Circkniz, Zirkniz, Zirckniz*), trg na Notranjskem E 312, 313, 345, 403, 419, 618
 Cerknica, župnik → Lančič Danijel
 Cerkniško jezero (*Czircknizer See, Zircknizer See, Zirknizer See, Cerknica Lake*) U 36, 90 / E 487, 511, 673, 674, 681, 682
 Cerkno (*Zircklach*), vas pri Gabrovki na Dolenjskem E 778
 Cerkvena država (*Kirchenstaat*) v Italiji E 339
 Cerovlje (*Zerouglie*), vas pri Pazinu v Istri (HR) E 304
 Cervantes, Miguel Saavedra, pisatelj U 45
 Cervelli, baron Fortunato, iz Ferrare (I), svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 31, 32, 114–116
 Cervignano (*Cervignan, Zervignan, Zervinian*), mesto v Furlaniji (I), slov. Červinjan E 68, 69, 74, 83, 431
 Cesar, frančiškan v Ljubljani E 187, 193, 194
 Cesari (*Cesari, Cesare*), pl. Johann, stotnik E 423, 438, 478, 527, 531, 615
 Cessarska Camra, pečine nad Savo, vzhodno od Renk E 235
 Cestala (*Cestala, Tschastala*), N., pater teatinec na Kahlenbergu pri Dunaju (A) E 152, 154
 Cetto pl. Kronstorf (*Zetto*), Karl Joseph, svetnik Avstrijske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 130
 Chalon-sur-Saône (*Chalon*), mesto v vzhodni Franciji E 3
 Champion, N., duhovnik iz Luxembourga (L) E 120
 Charleroi, mesto v Avstrijski Nizozemski (B) E 3
 Chatelet, pl. Katharina, komornica kraljice Marije Terezije na Dunaju (A) E 162
Chersano → Kršan
 Chersich (*Chersich, Cherbich*), Antonio, kanonik v Lovranu v Istri (HR) E 64–66, 223
 Chesterfield, Earl Stanhope (*Stanbob*)
 Chesterfield, esq. Philip E 231
 Chesterfield, milord Philip Dormer E 231
Chili → Čile
China → Kitajska
 Chios (*Scio*), osmanski otok v vzhodnem Egeju (GR) E 66
Cbnesa → Kneža
 Cholomandala → Koromandija
 Chotek (*Chotek, Chotock, Coteck, Cotech, Koteck, Khotock, Kotbeck*), grofje
 Chotek, Johann Karl, tajni svetnik, general-feldmaršalporočnik, avstrijski in češki kancler, svetnik Direktorija in *publicis et cameralibus* na Dunaju E 97
 Chotek, Maria Aloisia Stephana, roj. Kinsky E 241, 435, 440, 441 → Wrbna, Kinsky
 Chotek, Rudolf, predsednik Ministerialne bankalne deputacije na Dunaju (A) E 97, 230, 240–242, 244, 245, 254, 255, 266, 319, 322, 336, 346, 357, 399, 434, 435, 437, 440, 441, 456, 459, 511, 518, 695
Chrischey → Križaj
 Christalnigg (*Christalnig*), grof Karl Theodor ali Leopold E 619
 Christian, Janez Krstnik, dr., zdravnik v Ljubljani U 108 / E 39, 292, 382, 489, 535, 677, 702, 804
 Christiani, grof Beltrame, kancler Italijanske pisarne na Dunaju (A), minister v Lombardiji (I) E 115, 332, 795
Cbruschiz → Krušič
 Chur (*Cur*), mesto v Švici E 343
 Cicio Spina, Giovanni Battista, dr., pravnik v Gorici (I) E 59, 62, 75, 78
 Cicogna (*Cicogna, Zicogna*), grofje
 Cicogna, N., *Frau* E 103
 Cicogna-Guasco, Ascanio, generalmajor E 427
Cicotti → Cecchotti
 Ciolich, Jurij Wolfgang, generalni vikar in škof v Senju in Modruši (HR) E 40, 41, 45, 47, 50, 52, 318, 376, 595, 816
 Ciper (*Cypem*), osmanski otok E 790
 Cipriani, Joseph Anton, dr., odvetnik v Gorici (I) E 409
Circkniz → Cerknica
 Cironi, N., iz Gradiške E 70
 Cito, Antonius, jezuit na Dunaju (A) E 41
Cividale, Civiald, Civiald d'Autria → Čedad
 Civranella, Giovanni Battista (?), iz Trsta (I) E 315
 Claffenau (*Klawenau*), pl. Johann Carl, nadporočnik E 505
Clagenfurt, Clagenfurth → Celovec
Clana → Klana
Claniz → Klanec
Clapsche → Hlapše
 Claudius Nero, rimski cesar E 232, 462
Clausen Flitsch → Kluže pri Bovcu
Clee → Klee
 Clerici, avstrijski pehotni regiment št. 44 E 427, 495, 650, 745
 Clignet, N., suknarski fabrikant v Leidnu (Holandija) E 346
 Cobenzl (*Cobenzl, Cobenzell*), grofje E 25, 38, 76, 147
 Cobenzl, Carolina Sophia, roj. Rindsmaul, *die alte*, žena Janeza Gašperja E 28, 31, 43, 44, 52, 56, 88, 94, 96, 112, 120, 150, 154, 169
 Cobenzl, Cassandra Anna, por. Coronini-Cronberg E 75, 77, 81, 82, 84 → Coronini-Cronberg Cassandra Anna
 Cobenzl, Gvidobald (Guido) Hilarij, sin Janeza Gašperja E 25, 82, 93, 147, 179, 248, 291, 355, 361, 383, 465, 469, 512, 709, 737, 739
 Cobenzl, Janez Filip, študent, sin Gvidobalda Hilarija E 709
 Cobenzl, Janez Gašper U 13, 69 / E 38, 31, 33–38, 120
 Cobenzl, Janez Karel Filip, sina Janeza Gašperja E 55, 76, 80, 117, 168, 173, 179, 181, 186, 291, 392, 393
 Cobenzl, Ludvik Gundakar, brat Janeza Gašperja E 185, 666
 Cobenzl, Maria Anna Benigna, roj. Montrichier, žena Gvidobalda Hilarija E 147
 Cobenzl, Maria Theresia, roj. Pálffy, žena Janeza Karla Filipa E 77, 81, 95, 130, 168, 181
Coblentz → Koblenz
 Coblon, mesto v vzhodni Bengaliji (»Koromandija«) v Indiji E 51
 Codelli pl. Fahnenfeld, pl. in baroni U 109 / E 439, 440, 553
 Codelli pl. Fahnenfeld, Avguštin, dr. zdravnik E 117, 228
 Codelli pl. Fahnenfeld, Filip E 753
 Codelli pl. Fahnenfeld, Janez Franc (*Francesco*) E 415, 510
 Codelli pl. Fahnenfeld, Jožef Anton E 260, 282, 305, 387, 409, 415, 420, 423–425, 428, 430, 432, 457, 479, 552, 607, 631, 650, 665, 752, 828
 Codelli pl. Fahnenfeld, Marija Magdalena, roj. Königsbrunn, žena Jožefa

- Antona E 305, 545, 709
 Codelli pl. Fahrenfeld, Peter Anton E 4
 Codroipo, grof Francesco E 217, 777
 Cogniali, Pietro, trgovec v Trstu (I) E 428
 Colin → Kolin
 Collalto (*Colalto*), grofje
 Collalto, Eleonora, roj. Montesanto E 37
 Collalto, N. E 100
 Cöllen → Köln
 Colli → Brda na Goriškem
 Colloredo (*Colloredo, Colorado*), grofje
 Colloredo, Camillo E 82
 Colloredo, Hieronimus IV., guverner v Milanu (I) E 309
 Colloredo, Rudolf Joseph, cesarski vicekancler na Dunaju (A) E 102, 116, 188, 318
 Colloredo-Mels (*Mels, Melß*), grofje iz Gorice (I)
 Colloredo-Mels, Anton Theodor, duhovnik (I) E 76
 Colloredo-Mels, Giorgio E 595, 631, 632
 Colloredo, avstrijski pehotni regiment («alt Colloredo») št. 20 E 343, 730, 780
 Colloredo-Jung, avstrijski pehotni regiment št. 40 E 663
 Colmach, pl. N. E 102
 Colobrat → Kolowrat
 Colombo, Giovanni, iz Pirana E 142, 462
 Colsan, N., tajnik grofa Richcourta E 131
 Comasina, N., Raigersfeldov kanclist E 183
 Combell, Peter, z Reke (HR) E 800
 Comelli pl. Stuckenfeld
 Comelli pl. Stuckenfeld, Carlo Ludovico, knjigovodja Deželnih stanov v Gradiški (I) E 444–446
 Comelli pl. Stuckenfeld, Dominicus Franciscus Maria E 444, 445
 Como, mesto v severni Lombardiji (I) E 45
 Compare → Kompare
 Constantini, pl. E 174
 Constantinopol, *Constantinopl* → Konstantinopol
 Contari, N., poročnik v pokoju iz Milana (I) E 821
 Contarini de, N., iz Benetk E 155
 Conti, baron Joseph, praporščak E 808
 Conti, Giuseppe Francesco, iz Livorna, stotnik, podpolkovnik, polkovnik E 26, 38–30, 58, 59, 62, 67, 86, 136, 482, 562, 661, 744, 758
 Conti, N., iz Milana (I), kirurg v Lipoglavu v Istri (HR) E 675
 Conti, pl., iz Trsta (I) E 64
 Conti, Ignaz, jezuit na Reki (HR) in prefekt v Ljubljani E 495, 500, 506, 535, 748
 Conti, Johann Anton, *der junge*, kanclist v Ljubljani E 67, 544
 Conti, Pietro E 544
 Copainig → Kopajnik Klemen
 Coppinis de (*Copinis, Kopinis*)
 Coppinis, Jurij Seifrid, duhovnik v Lescah E 494
 Coppinis, Marija Bernardina Terezija, roj. Breckerfeld E 494
 Coradini, Nicolò, kanonik v Ogleju (I) E 72
 Corbavia → Krbava
 Cordona (*Cordon*), pl. Johann Arnold, stotnik E 588
 Coren → Koren
 Corfu → Krf
 Corgnal, *Cornial, Corgnel* → Lokev
 Corgniati, Peter Anton, iz Ljubljane E 387
 Coridico → Kringa
 Corinski → Košenski
 Cormons → Krmin
 Corno, rečica (*fiumera, Fluß*) pri San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 68–70
 Coromandel → Koromandija
 Coronini-Cronberg (Coronini, Corronini), grofje U 51 / E 83
 Coronini, Cassandra, roj. Cobenzl, žena Giovannija Carla E 75, 77, 81–85 → Cobenzl Cassandra Anna
 Coronini, Conrado Giuseppe, sin Petra Rudolfa E 443, 444
 Coronini, Elisabetha, roj. Neuhaus, žena Petra Rudolfa E 445
 Coronini, Giacomo Antonio E 79, 82, 656, 666
 Coronini, Giovanni Carlo, s Kojskega E 76, 77, 82, 84, 85
 Coronini, Giovanni Ignatio, generalni prejemnik in deželnostanovski poverjenik v Gorici (I), oče Giacoma Antonia E 179, 199, 409, 630, 631
 Coronini, Katarina Frančiška, roj. Lamberg, žena Giacoma Antonia E 656, 666 → Lamberg Katarina Frančiška
 Coronini, Leonhardus Josephus Casparus, sin Petra Rudolfa E 444, 445
 Coronini, Ludovico, kanonik, vikar v Ogleju (I) E 71
 Coronini, Maria Anna, roj. Dietrichstein, Rudolfova žena E 819
 Coronini, Pietro Antonio, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I), Rudolfov oče E 181, 409
 Coronini, Pietro Rodolfo (Petrus Rudolphus) E 443, 445
 Coronini, Rudolf, s Kojskega E 544, 630, 631, 641, 643, 819
 Corrèr, *cavagliere* N., iz Benetk (I) E 309
 Corse, *Corsica* → Korzika
 Cosatini, Francesco, kanonik v Ogleju (I) E 71
 Coschana → Košana
 Cospiz → Gospić
 Cossar, Giovanni, zgodovinar U 51
 Costa (*Costa, Kosta*)
 Costa, Gregor, tehtalec v Ljubljani E 134, 197
 Costa, Henrik Etbin, pravnik, pisatelj U 8
 Costa, Henrik, zgodovinar U 8
 Costa, Marija Johana E 137
 Costanzi (*Costanzi, Constanzi*), iz Trsta (I)
 Costanzi, Giovanni Battista E 59, 377
 Costanzi, Terenzia, roj. Dionoro E 59, 86, 284
 Cotman, iz Ljubljane E 119
 Cotelinsky → Kottulinsky
 Coziansich → Kocijančič
 Cozzoli (*Cozzoli, Cozoli*), grofje E 67, 118, 180, 191, 210
 Cozzoli, Carlo, asistent in svetnik Intendance v Trstu (I) U 19, 74 / E 59, 62–66, 107, 110, 116, 118, 132, 133, 142, 174, 232
 Cozzoli, Francesca, Carlava žena E 64, 66, 107, 110, 113, 116, 142, 173, 196, 202, 204, 211, 216, 231, 243, 248, 266, 316, 353, 372, 424
 Cracau → Ljubljana Krakovo
 Crail → Kralj
 Crain → Kranjska
 Crainburg, *Creinburg* → Kranj
 Craiz, *Craüz* → Križ pri Komendi, Vipavski Križ (Sv. Križ)
 Crems → Krems
 Cremsirn → Kromčriž
 Creuzberg, *Craizberg, Creizberg, Creüzberg* → Kreuzberg
 Croaten, *Croatten, Croatien, Croatia* → Hrvaška
 Crobath, Franc Florijan, upravitelj zemljiškega gospodarstva Turjak E 123
 Croissenbach → Rakovnik pri Šentrupertu
 Cromau → Český Krumlov
 Cronau → Kranjska Gora
 Cropp → Kropa
 Crottendorff → Krottendorf
 Crusius → Krušič
 Csáky → Nádasdy
 Cuciati, Antonio, dr., župnik v Ogleju (I) E 71
 Cuías (*Cujas*), grof Paul, general E 323
 Culp, *Culpa* → Kolpa
 Cumar → Kumar
 Cumberland, princ, vojvoda William Augustus E 311
 Cumina → Sardinija Anna Canalis
 Cuncha → Acuña
 Cur → Chur
 Cvišlerji (*Zwischlern*), cerkev sv. Janeza Krstnika E 356
 Czekel pl. Rosenfeld, Michael Gottfrid, generalmajor E 427
 Cziesch, *Czisch, Czitsch* → Čič
 Czirknizer See → Cerkniško jezero
 Czischewsky, Ludwig, rektifikacijski aktuar v Ljubljani E 398

Č

- Čabar (*Tschuber*), naselje v Gorskem Kotarju (HR) E 146, 173, 177, 178, 200, 259, 260
 Čabar, rudnik E 305
 Čačić, Spodnji (*Tschatsbitsch*) pri Osilnici, cerkev sv. Nikolaja E 356
 Čadež (*Tschadesch*), Franc, dr., adjunkt knjigovodstva Deželnih stanov v Ljubljani U 110 / E 185, 204, 225, 229, 265, 292, 382, 528, 680
 Čarman (*Tscharman, Tscharmann*), Martin, sluga Reprezentance v Ljubljani

- jani E 476, 482, 606
- Čebulj (*Zebull*)
- Čebulj, Feliks Fortunat, dr., odvetnik v Ljubljani, *der junge* U 109 / E 39
- Čebulj, Filip Jakob, župnik na Svibnem E 263
- Čebulj, Jernej (*Barthelme, Bartlme, Bartholomäus*), trgovec, svetnik Merkantilnega sodišča v Ljubljani U 108 / E 34–37, 39, 48, 91, 109, 110, 149, 150, 172, 206, 208, 209, 212, 214, 216, 217, 219, 244, 353, 359, 367, 372, 364–380, 382, 394, 418, 516, 518–529, 531, 532, 537, 598, 599, 602, 606, 607, 617, 620, 623, 647, 671, 673, 675, 697, 757
- Čebulj, Jurij, mestni sodnik v Kranju E 183, 355, 413
- Čebulj, N., študent E 431
- Čebulj, Peter Pavel, vizitacijski komisar E 197
- Čečker (*Zetschker, Tschetschker*), baroni
- Čečker, Franc Ferdinand, iz Zapuž in Krškega, stotnik, podpolkovnik E 399, 407, 410, 455, 463, 510, 512, 513, 524, 544–546, 558, 564, 595, 609, 706, 771, 772, 826, 836
- Čečker, Franc Ignacij, stotnik E 40, 105, 106, 118, 119
- Čečker, Jožefa U 107
- Čečker, Marija Ana U 107 / E 594
- Čečker, Marija Klara Konstanca, roj. Graffenweger, iz Krškega E 263, 264, 407, 408, 410, 515, 516, 534
- Čedad (*Cividale, Cividale, Civald d'Austria*), mesto v Furlaniji (I)
- Čedad, kapiteľ E 295, 454, 470, 471
- Čepić (*Zepitsch*), vas pri Oprtalju v Istri (HR) E 304
- Červinjan → Cervignano
- Češenik (*Schernbichl, Schernbichel*) pri Dobu, grad E 574, 704
- Češka (*Böhaim, Böhmen, Bobmen, Bohemia*), kraljevina U 13, 17, 18, 33, 69, 72, 73, 87 / E 39, 40, 43, 45, 97, 102, 104, 121, 122, 128, 131, 153, 158, 167, 173, 188, 191, 234, 245, 273, 310, 347, 407, 418, 463, 465, 475, 523, 536, 598, 627, 634, 638, 639, 649, 658, 664, 669, 670, 675, 677, 678, 702, 745, 791
- Češke Budejovice (*Budweis*), mesto na Češkem E 102, 103
- Čič (*Cziesch, Czisch, Czitsch, Tschitsch*), Andrej, rektifikacijski aktuar, tajnik v Ljubljani E 200, 263, 272, 277, 284, 318, 323, 382, 423, 438, 465
- Čile (*Chili*), španska kolonija v Južni Ameriki E 49
- Čop (*Tschop*), iz Save pri Jesenicah
- Čop, Andrejček (*Andreitseg*) E 713
- Čop, Jožef, gostilničar E 712, 713, 785
- Čop, Katrca (*Caterle*) E 713
- Čop, Mica E 713
- Čop, Mojca (*Mouza*) E 713
- Čope (*Tschoppe*), kmetje iz Dolenje vasi pri Cerknici
- Čope, Marko E 419
- Čope, Miha E 419
- Črni Kal (*Tschermical*), vas pod Kraškimi robom E 296
- Črni Potok (*Schwarzenbach*) pri Kočevju, cerkev Svetih Treh kraljev (*Trium Regum*) E 356
- Črni vrh (*Tscherne Vurch*), gozd pri Borovnici pri Vrhniku E 207
- Črni Vrh (*Zerni Verb nächst Görz*), hrib pri Lokvah na Goriškem E 301
- Črnič (*Zerniza*), vas in gozd pri Dornberku E 14
- Črno morje (Black Sea) U 25, 79
- Črnomelj (*Tschernembl, Tschernembbl, Tscherneml*), mesto v Beli krajini E 181, 345, 354, 373, 429, 482, 517, 560, 779
- Črnuče (*Tschernutsch*), vas ob Savi pri Ljubljani U 28 / E 143, 345
- Črnuče, savski most (*Sau-Brucke*) E 87, 133, 185, 187, 211, 217, 218, 223, 229, 245, 265, 418, 431, 442, 447, 461, 567, 585, 633, 660, 788
- Čuk (*Tschuck*), Franc Gašper, iz Idrije E 144
- Čušperk (*Zobelsperg*), grad južno od Ljubljane E 382
- D
- Daqueville → d'Acqueville
- Dalmacija (*Dalmatzen, Dalmazien, Dalmatia*), pokrajina (HR) U 24, 79 / E 240, 350, 643
- Damasceno, Omero, grški duhovnik v Trstu (I) E 428
- Damian → Domian
- Damniz, baron Wolfgang Sigmund, general E 409
- Damugliano, Antonio, »Grk« E 729
- Daniel, N., ladjedelničar E 550
- Danska (*Dänemarck, Dänemarck*), kraljevina E 94, 255, 430
- Danska, kralj Kristijan VI. E 94, 255
- Daqueville → d'Acqueville
- Darmstadt, glavno mesto grofije Hessen (D) E 271
- Daschkowsky pl. Blumenberg (*Daschkowsky, Daskbousky, Dascofsky, Daskofsky, Daskowsky, Dascbkowsky*),
- Daschkowsky pl. Blumenberg, Maria Ana, stotnikova žena E 698, 791
- Daschkowsky pl. Blumenberg, Michael Anton, stotnik E 694, 696, 698, 702, 703, 717–719, 723, 724, 756, 759, 772, 791, 806, 808
- Daun (*Daun, Doun*), knez Leopold Joseph, avstrijski feldmaršal E 153, 609, 610, 710, 726, 775, 822
- Dawncourt (*Dawincourt, Dawnicourt*), N., uslužbenec pri trgovcu Weitenhüllerju v Ljubljani E 635, 640, 642, 644
- De Fin (*de Fin, Defin*), baroni
- De Fin, Alexander (*Alessandro*) Anton, general-feldmaršalporočnik, brat Antonia U 108 / E 58, 59, 70, 86, 208, 209, 212, 217, 224, 227, 228, 231, 234, 238, 247–249, 251–253, 256, 263, 267–269, 273, 274, 277, 279, 282–287, 289–292, 296, 298, 299, 301, 304, 306, 309–311, 313, 318–321, 324–329, 331, 333–337, 339–347, 349–353, 355, 357–367, 369, 370, 372–377, 397–397, 399, 401, 403, 404, 406–408, 412, 418–425, 428–435, 437, 439–442, 446, 447, 451, 453, 454, 458, 461, 463, 464, 467, 468, 473, 475, 476, 478–482, 486, 487, 490, 497, 501, 502, 506–508, 511, 520, 525–528, 530, 560, 561, 570, 586, 606, 610
- De Fin, Antonio, brat Alexandra, deželni glavar v Gradiški (I) in upravitelj Goriške E 74, 76, 78–80, 85, 131, 133, 177, 306, 308–310, 362, 363, 367, 409, 541, 542, 556
- De Fin, Francesco Carlo, sin Alexandra, komerčni svetnik (*Comercienrath*) v Trstu (I) E 473, 475, 588, 658
- De Fin, Giulio Giuseppe, *der junge*, sin Alexandra, sodnik v Trstu (I) E 86, 214, 302, 473, 475
- De Fin, Jurko E 60
- De Fin, Maria Antonia, roj. Clary-Aldringen, žena Francesca Carla E 588, 658
- De Fin, Mariana Franziska, roj. Hornstein E 274
- De France, Joseph Angelo, finančnik, bankir, diplomat, zbiralec z Dunaja (A) U 37, 75, 91 / E 93, 101, 167
- De Georgio (*Degiorgio, de Giorgio*), Joseph, jezuit, rektor na Dunaju in v Ljubljani (A) E 181, 251, 439, 491
- De Leo pl. Lebeneg (*de Leo von Leweneg*)
- De Leo pl. Lebeneg, Janez Andrej U 107 / E 373
- De Leo pl. Lebeneg, Marija Konstanca, roj. Taufferer, vdova U 108 / E 260, 676, 695, 808, 809
- De Paula, Franc, uradnik v knjigovodstvu U 107
- Debeli vrh (*Debeli Virch*), hrib med Idrijo in Vrhniko E 135
- Debiel (*de Biel, Debiel*), Ludwig, jezuit na Dunaju (A) E 29, 38, 92, 98–100, 104, 105, 108, 113, 150, 156, 169
- Decius Trajanus (*Trajanus*), rimski cesar E 237, 462
- Deganis, Francesco, kanonik v Ogleju (I) E 72
- Degrandi, Esterle, roj. Modersheim E 713
- Delečnik (*Delesnig, Delefsnig, Deliesnig, Deliefsnig*), Anton Andrej, računski uradnik Reprezentance v Ljubljani E 184, 219, 223, 227, 243, 248–250, 257, 271, 274, 276, 278, 279, 282, 313, 315, 323, 324, 342–344, 350, 353, 390, 419
- Delft, mesto v Republiki Nizozemski E 3
- Delmestri (*del Mestre*), baroni
- Delmestri, Giovanni Antonio E 200
- Delmestri, Luca Sartorio, arhidiakon, škof v Trstu (I) E 59
- Demelli pl. Löwenfeld (*Demeli, Demelli, Demelich, de Meli*)
- Demelli pl. Löwenfeld, Anton, *der junge*, kanonik v Senju (HR) E 40, 41, 44, 45, 48, 108, 113, 116, 120, 124, 141, 232, 381, 382
- Demelli pl. Löwenfeld, Georg, prisednik glavarstva v Senju (HR) E 232, 585
- Demšar (*Dembscher, Demscher*), Jožef Anton, dr., pravnik na Dunaju (A) in v Ljubljani E 114, 157, 375, 802
- Denaro, pl.
- Denaro, Joseph Anton, major E 247, 579
- Denaro, Pietro Felice, deželnoknežji namestnik na Reki, v Trsatu in Bakarju (HR) E 343
- Derviter, N., iz Rima, tajnik grofa Roux d'Esnevala E 255
- Desbruglio, grof Rudolfo, kanonik v Ogleju (I) E 71
- Desselbrunner (*Defselbrunner, Desfelbruner, Desfelbrunner*), Joseph Wolfgang, iz Avstrije, fabrikant in veletrgovec v Ljubljani U 108 / E 661,

- 812, 818
 Devin (*Duino, Duin, Tybein*), vas in grad pri Trstu (Duino, I) E 258, 429, 499, 638
 Dežman, Karl, muzejski kustos v Ljubljani U 10, 49–51
 Di Seni (*di Seni, Diseni*), pl. Joseph Valentin, uradnik Vojnega komisariata v Ljubljani E 657, 662, 686, 687, 690, 719, 721, 723
 Dichtler → Dicker Joseph
 Dicker (*Dicker, Ticker, Tucker*), baroni
 Dicker, Franz, praporščak E 505, 523, 617, 629
 Dicker, Joseph, stotnik, adjutant generala Harrscha (v drugih virih kot *Dichtler*) E 384, 404, 484, 503, 536, 561, 559
 Diedo, vitez Antonio, beneški veleposlanik na Dunaju (A) E 130
Dieri, Dyeri → Thiercy
 Dietmann, pl. Friedrich, stotnik E 682
 Dietrich pl. Dieden, baron Jacob, stotnik E 372, 553, 561
 Dietrich, Aleksander, zakupnik zemljiškega gospostva Gamberk E 753, 754
 Dietrich, Ludvik, mitničar na Vrhniki E 583, 607
 Dietrich, Peter, prevozniki podjetnik na Dunaju (A) E 147, 148
 Dietrichstein (*Dietrichstein, Dietrichstain*), grofje
 Dietrichstein, Andreas Jakob, knez in nadškof v Salzburgu (A) E 155, 156, 258, 344, 351, 402
 Dietrichstein, Johann Franz, predsednik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 16, 25, 37, 91, 130, 147, 148, 168
 Dietrichstein, Leopold E 155
 Dillherr, Carl, jezuit v Ljubljani E 755
 Dillon (*Dillon, Dilon*), grof Edward, podpolkovnik, polkovnik, poveljnik v Fort de St. Margarete pri Antwerpnu (B) E 109, 116, 126
 Dinzl pl. Angerburg (*Dinzl*) U 107 / E 207, 324, 566, 592, 601, 606–608, 612, 616, 641, 646, 651, 661, 679, 682, 692, 702, 733, 734, 771, 772, 774, 775, 778, 781, 784, 792, 794, 808, 809, 819, 826
 Dinzl pl. Angerburg, Adam Danijel U 13, 68 / E 704, 771, 795
 Dinzl pl. Angerburg, Anton, *der junge*, nadporočnik E 486, 805, 808, 811, 816, 826
 Dinzl pl. Angerburg, Elizabeta Suzana, roj. Otto pl. Rosenbüchel E 704
 Dinzl pl. Angerburg, Ignacij, jezuit, rektor v Ljubljani E 813, 815
 Dinzl pl. Angerburg, Janez Adam, *der junge*, z Ajmanovega gradu E 195–198, 206, 209, 260, 262, 297, 453, 461, 564, 567, 573, 578, 583, 600, 602, 646, 654, 657, 660–662, 672, 679, 680, 689, 690, 704, 713, 741, 743, 749, 755, 756, 764, 765, 784, 785, 808, 809, 818, 826, 827
 Dinzl pl. Angerburg, Jožef Adam Maksimilijan E 389
 Dinzl pl. Angerburg, Ludvig Ksaver E 645, 646, 647, 795, 796
 Dinzl pl. Angerburg, Marija Ana, por. Apfaltrer → Apfaltrer
 Dinzl pl. Angerburg, Marija Ana, roj. Taufferer E 346
 Dinzl pl. Angerburg, Marija Izabela (*Bellerle*), roj. Kuschlan, žena Janeza Adama E 197, 198, 206, 260, 262, 389, 453, 564, 566, 573, 578, 583, 591, 600–602, 606, 616, 623, 645, 647, 648, 652, 657, 660, 662, 664, 680, 682, 739, 777, 808, 809, 817, 818, 821, 824, 828
 Dinzl pl. Angerburg, Serafina, klarisa v Ljubljani E 352, 702
 Dionoro, pl. Alberto Giuseppe, deželnostanovski poverjenik v Gradiški (I) E 132, 174, 177, 180, 182, 184, 185, 189, 210, 267, 314, 318, 337, 357, 358, 369, 371, 372, 375, 376, 380, 384–386, 389, 420, 421, 423–425, 428, 429, 431, 434, 444, 446, 447, 453, 473–475, 477, 480–483, 488, 502, 508, 544, 552
 Dirling, pl. Maria Ana, z Dunaja, žena Josepha, svetnika Dvornega vojnega sveta (A) E 100
 Discolo, N., *giovene*, z Dunaja (A) E 90
Diseni → di Seni
 Disent, Joseph, jezuit, magister v Ljubljani E 438
 Divača (*Divaza, Divaz*), vas na Krasu E 87, 527, 626
Dobellhoffen, Doppelhoffen → Holler pl. Doblhoff
 Dobrna (*Schlungenburgisches Bad*), toplice na Štajerskem E 191
 Dobro polje (*Guttenfeld*), vas na Dolenjskem E 221
 Dobrova, vas zahodno od Ljubljane E 140, 145, 307, 490, 533, 709, 796
 Dobrova, romarska cerkev Marije Vnebovzete in pokopališče E 140
 Dol (*Lustall*), vas vzhodno od Ljubljane U 14, 31, 38, 39, 48, 51, 69, 92, 94 / E 234, 334, 472
 Dol, cerkev sv. Katarine E 13, 733
 Dol, dvorec Erbergov E 12, 201, 202, 243–264, 250, 314, 315, 317, 319, 379–383, 437, 438, 444, 467, 504, 541, 588, 730, 733, 812, 813
 Dol, zemljiško gospostvo Erbergov E 13
 Dol, župnija E 13, 234, 235, 238, 250, 323, 337, 349, 357, 390, 402, 468, 530, 592, 617 → tudi Hingerle pl. Heldenheim Andrej, Paradiso
 Franz Xaver
 Dolberg (*Tollberg*), pl. Johann Leopold, notranjeavstrijski vladni svetnik v Gradcu (A) E 132, 133
 Dolcetti de
 Dolcetti, Giacomo, mestni svetnik v Trstu (I) E 62, 232, 233
 Dolcetti, Margherita, roj. Rapizio, vdova Mareschi E 62
 Dole (*Dole, Dolle*), Pietro, iz Trsta (I) E 63, 66
Doleine Nive → Vrhnika: Dolge njive
 Dolenja vas (*Doleina Vass*) pri Cerknici E 419
 Dolenje Cerovo (*Unter Zirou*), vas v Goriških Brdih E 84
 Dolenje Jezero (*Doleine Jeseru*), vas pri Cerknici E 419
 Dolenjska (*Unter Crain*), Lower Carniola, deželna četrt na Kranjskem, okrožje U 25, 26, 79, 80 / E 87, 190, 191, 234, 249, 265, 275, 296, 304, 317, 352, 353, 364, 374, 380, 408, 417, 418, 421, 422, 424, 431, 433, 437, 492, 519, 524, 535, 582, 590, 595, 691, 699, 722, 755, 787, 808
 Dolenjske Toplice (*Untercrainisches Baad*), trg in toplice pri Novem mestu E 419, 422, 696
 Dolfino (*Delfino*), Daniele, oglejski patriarh E 309
 Dolga vas (*Krapfenfeld*) pri Kočevju, cerkev Presvetega imena Jezusovega E 356
 Dolgi graben (*Lange Graben*) blizu Podpeči na Ljubljanskem barju E 436
 Dolina (*Adolina*), župnija pri Trstu (it. San Dorligo della Valle, I) E 205 → tudi Raunach Janez Ernest
Dolina → Odolina
 Dolničar pl. Thallberg (*Thallberg, Thalberg, Tallberg*) U 108 / E 316, 439, 574, 667, 693
 Dolničar pl. Thallberg, Janez Gregor U 8
 Dolničar pl. Thallberg, Jožef Anton E 401, 650, 801, 806
 Dolničar pl. Thallberg, Marija Ana, roj. Lukančič-Hertenfels E 138, 143, 173, 175, 374, 430, 456, 485, 529, 576, 701, 719, 800, 801
 Dolsko (*Lustaller*), vas pri Dolu E 334
 Dolsko, cerkev sv. Agate E 234
 Dolsko, cerkev sv. Helene E 234, 235
 Domian (*Damian*), Anton, trgovec, podjetnik, član zunanjega sveta v Ljubljani E 658
 Domreicher (*Domreicher, Dumreicher*), Johann Georg, trgovec v Trstu (I) E 209, 254, 255, 281, 334–336, 468, 477, 493
 Donado, Giovanni, iz Benetk (I) E 420
 Donava (*Donau, Tanau*), reka E 24, 38, 98, 102, 103, 153, 550, 551
 Donja Kupčina (*Unter Kupchina*), vas vzhodno od Karlovca (HR) E 368
 Donner, Matthäus, profesor kiparstva in direktor graverske šole, vodja vajencev na Kovniškem uradu na Dunaju (A) E 238, 411
 Dorderecht (*Dortrecht*), mesto v Republiki Nizozemski E 3
 Dormesch, Tomaž, tovornik meščanskega špitala v Ljubljani E 197
Dornegg → Trnovo
 Dornik (*Dornig*), Andrej, usnar v Trziču na Gorenjskem E 323
Doufin → Bourbon-Anjou
 Dover (*Dovers*), pristaniško mesto v jugovzhodni Angliji (GB) E 3
 Doxat de Démoret (*Tosat*), Moriz Nikolaus, vojaški inženir, general E 63
 Drač (*Durazo*), mesto v Albaniji E 173
 Draga (*Suchen*) pri Loškem Potoku, cerkev Blažene Device Marije E 356
 Draga pri Trstu, vas E 39, 268
 Dragogna
 Dragogna, Matteo, notar v Gorici (I) U 8
 Dragogna, Valentino, notar v Gorici (I) U 8
 Drašković (*Drascovich, Draskoviz, Draskowiz, Drascovitsch*) pl. Trakoščan, grofje
 Drašković, Josip Kazimir, polkovnik E 97, 103, 109, 202
 Drašković, Suzana, roj. Malatinszky pl. Felső- et Alsómalatin E 202
 Drava (*Drau*), reka E 98, 153
 Dravlje (*Draule*), vas pri Ljubljani E 640, 641, 644, 647
 Dravograd (*Unter Trauburg*), trg na vzhodnem Koroškem E 237
 Dravograd, proš → Kulmer pl. Rosenpichl Franz Philipp
 Dreer (*Draer*), pl. Joseph Jacob, prokurator Dvorne komore na Dunaju (A) E 163
 Dreinick (*Dreinnick, Dreinik, Drainick, Dreinig*)
 Dreinick, Ana Marija, s Planine, vdova, roj. Standler E 188, 249, 312, 338, 348, 410 → Pillarini Ana Marija
 Dreinick, Gašper, študent teologije v Gradcu (A), jezuit E 249, 804
 Dreinick, Janez Matija, pokojen, upravitelj zemljiškega gospostva Hošperk E 188

- Dreinick, Ludvik, študent filozofije v Gradcu (A), pisar pri mitničarju v Gradiški (I) E 249, 535
- Dresden (*Dreßden*), prestolnica kraljevine Saške (D) E 724
- Drevenico* → Drivenik
- Drexell, Jeremias, jezuit, pisec E 789
- Dreyer, N., ladjedelničar, nečak Gerarda Focke van Gersona E 551
- Drivenik (*Drevenico*), kraj pri Crikvenici (HR) E 462
- Droben*, kraj nekje pri Radovljici E 228
- Drokher, Andreas, poročnik, regimentni nastanjevalec E 161, 162
- Dromard (*Dromard, Tromar*), N., praktikant v deželni Reprezentanci v Ljubljani, kadet E 665, 690, 693, 749, 750
- Drtija (*Dritttau, Drittey*) pri Moravčah, beneficij Blažene Device Marije E 369, 370, 386, 396
- Drusetich (*Drussetich*), iz beneške Istre (Bale?)
- Drusetich, Giuseppe (?), *der junge*, študent E 352, 432
- Drusetich, N., *madame* E 618, 661
- Du Tan (*Du Tan, Du Tems, Du Tam, Dutan*), N., iz Erlangna (D), suknarski podjetnik, knjigovodja na Reki (HR) E 149, 164, 346, 502
- Du Valles (*Du Valles, Duwalles, Duwall, Duwal, Duwale, Duwallischen, Du-Vallischen, Dual, Dualischen*), grofje U 110 / E 202, 217, 226, 228, 511
- Du Valles, Inocenza, roj. Ramirez E 142, 171, 180, 185, 210, 215, 218, 224, 334, 353, 370, 372, 424, 453, 466, 472, 483, 570, 588, 602, 609, 611, 613, 615, 618, 619, 626, 636, 637, 666, 740, 669, 682, 705, 724, 745, 804, 811, 818, 826
- Du Valles, Josepha E 142, 171, 185, 218, 511, 615, 636, 640, 669, 745, 811
- Du Valles, Maria Cecilia (*Cilerle*) E 171, 185, 218, 424, 513
- Du Valles, Maria Elisabetha (*Liserle*), por. Salvay E 142, 171, 185, 218, 424, 511, 615, 636, 640, 666, 669, 682 → tudi Salvay Marija Elizabeta
- Dublin, mesto na Irskem E 422
- Dubrovnik (*Ragusa*) na Hrvaškem
- Dubrovnik, mesto E 126, 271
- Dubrovnik, republika (*Republique Ragusa*) E 232, 271
- Ducke, Frederic (Friedrik), nizozemski kapitan E 530
- Dudič (*Duditsch*), Tomaž, kramar, nakladniški prejemnik v Ljubljani E 400
- Dumreicher* → Domreicher
- Dunaj (*Wien, Wienn*, Vienna), prestolnica Habsburžanov in cesarja U 7–51, 55, 64, 68–83, 86–95, 106 / E passim
- Dunaj, arzenal, meščanski (*Stadarsenal oder Zeugbauß*) E 94
- Dunaj, Avstrijska dvorna komora (*Hofcamer, Hofcammer, Camer*) E 4, 39, 47, 56, 65, 66, 77, 79, 86, 128, 149, 151, 158, 167, 168, 268
- Dunaj, Avstrijska dvorna komora, računski urad (*Hofcamerzahlungsambt*) E 153
- Dunaj, Avstrijska dvorna komora, stari arhiv (*der alte Camerararchiv*) E 98
- Dunaj, Avstrijska dvorna pisarna (*Hofkanzley, Canzley*) E 42, 98, 102–105, 127, 149, 173, 240
- Dunaj, Avstrijski državni arhiv (Österreichisches Staatsarchiv) U 51, 94
- Dunaj, Bartensteinov vrt (*bartensteinischer Garten*) E 103
- Dunaj, bastioni E 50, 90, 162
- Dunaj, benediktinci, samostan (*Weißspanier*) E 90, 428
- Dunaj, cesarski arzenal (*Kayserarsenal oder Zeugbauß*) E 94
- Dunaj, cesarski vrt (*Kaisersgarten*) E 109
- Dunaj, *Collegium Orientale* E 640
- Dunaj, *Collegium Theresianum* U 32, 86, 87 / E 92, 98, 99, 103–106, 108, 130, 152–154, 161, 163, 169, 203, 318, 355, 373, 375, 380, 428, 444, 454, 461, 471, 486, 497, 535, 569, 590, 612, 620, 635–638, 645, 648, 698, 706, 724, 730, 748, 753, 757, 795, 801, 811
- Dunaj, *Collegium Theresianum, Schellenburgische Stiftung* E 605, 638, 645, 648, 757
- Dunaj, Dvorna knjižnica (*königliche, kaiserliche – Bibliothec, Bibliothech*) E 91, 106, 117, 168
- Dunaj, Dvorno gledališče (*grosse Theatrum*) E 161
- Dunaj, fabrika zrcal (*Spiegelfabrique*) E 152
- Dunaj, glavna mitnica (*Hauptmauth*) E 147, 148, 157
- Dunaj, Graben E 2, 152
- Dunaj, Graben, *Weldtkugel* E 152
- Dunaj, Grinzing E 151
- Dunaj, Haar-Hof E 154
- Dunaj, Hacking E 19
- Dunaj, *hallerisches Hauß* E 120
- Dunaj, Hof (kot lokaliteta) E 39–41, 46, 52, 94, 99, 102, 106–110, 113, 114, 116–119, 122–124, 127
- Dunaj, Hofburg, Burg U 19, 73 / E 102, 109
- Dunaj, *Holitscher Geschirrmagazin* E 165
- Dunaj, jakobinke, samostan (*Jacobinerinnen-Kloster*) E 14, 29, 99, 115
- Dunaj, jezuiti »spodnji« (*Unter-Jesuiten*) E 29
- Dunaj, jezuiti »zgornji« (*Ober-Jesuiten*) E 121
- Dunaj, jezuiti, matematični muzej (*museum mathematicum bey Jesuiten*) E 94, 756
- Dunaj, jezuiti, noviciat (*Noviciat S. J. bey St. Anna*) E 444
- Dunaj, jezuiti, *Profeshaus* E 92
- Dunaj, kadetnica (*Cadetenacademie, Militärpflanzschull* etc.) U 26, 32, 79, 86, 94 / E 392, 424, 553–445, 543, 545, 554, 651, 663, 669, 670, 674, 688, 714, 746, 764
- Dunaj, Kahlenberger Hof E 307
- Dunaj, kapucinska cerkev (*Capuciner Kirche*) E 105
- Dunaj, kapucini, samostan (*Capucinerkloster, Capuciner*) E 67
- Dunaj, *kayserliche neue Favoriten* E 50, 92, 154, 156
- Dunaj, Knjigovodstvo (*Buchhalterey*) E 47
- Dunaj, komenda Nemškega viteškega reda (*Teütsches Hauß*) E 162
- Dunaj, Kovniški urad/kolegij (*Münz*) E 147, 148
- Dunaj, Laimgruben E 279
- Dunaj, *landschaftliche Academie* E 97
- Dunaj, laurentinke, samostan (*Laurenzerkloster, Laurenzerinen*) E 39, 53, 92, 101, 108, 111, 113, 118, 119, 152, 160, 169
- Dunaj, *Marckt* E 159, 160, 162, 164
- Dunaj, *Maria-Hilf*, cerkev E 159, 670
- Dunaj, nadškof → Kollonitz Sigismund, Trautson Johann Joseph
- Dunaj, Nizozemska pisarna (*Niederlandische Canzley*) E 102, 126
- Dunaj, Passauer Hof E 132
- Dunaj, Penzing E 96, 100
- Dunaj, Pfeifferjeva hiša na Grabnu E 2
- Dunaj, piaristi, samostan (*Piaristen*) E 179, 811
- Dunaj, *Prinz-Emanuelische Collegium (Stift)* E 385, 498, 507, 537, 569, 709, 730, 811
- Dunaj, Rottenthurn E 94
- Dunaj, salezijanke, samostan (*Salesianerinen, Saleserinen*) E 48, 315
- Dunaj, schablauerški vrt (*schablauerischer Garten*) E 90
- Dunaj, Schönbrunn (*Schenbrunn, Schenbrunn*) E 44, 98, 11, 101, 126, 128, 130, 151
- Dunaj, Schottenhoff E 47
- Dunaj, Sedmerograška pisarna (*Siebenburger Canzley*) E 90
- Dunaj, Stock am Eisen na Grabnu E 90
- Dunaj, stolnica (*Metropolitankirche*) Sv. Štefana (*St. Steffan, St. Stephan*) E 29, 96, 120, 127
- Dunaj, Sv. Barbara, samostan E 318
- Dunaj, sv. Štefan, zvonik (*Steffansthurn*) E 155
- Dunaj, škofijski vrt (*Bischoffgarten*) E 50
- Dunaj, škotski samostan (*Schottner*) E 117
- Dunaj, špital sv. Janeza Nepomuka (*Hl. Johanns Nepomuceni Spittal*) E 52
- Dunaj, špital španski (*spanisches Spittal*) E 48, 49
- Dunaj, *Taxamt* E 27, 130, 151
- Dunaj, Trautson, kapela (*veitl-trautsonische Capelle*) E 39
- Dunaj, Trautson, vrt in palača (*trautsonischer Garten und Pallast*) E 104
- Dunaj, ubožnica in špital (*Armenbauß*) E 94, 108, 114
- Dunaj, Univerzalna Bankaliteta (*Bancalität*) E 102, 130
- Dunaj, uršulinke, samostan (*Ursulinerinen*) E 92, 101, 107, 108, 119, 123, 142, 153, 158
- Dunaj, Vojni arhiv (Kriegsarchiv) U 49
- Dunaj, Wahlfisch E 104
- Dunaj, Weintrauben E 120
- Dunajski gozd (*Winerberg, Wienerberg*) E 29, 88
- Dunajsko Novo mesto (*Wiener Neüstadt; Neüstadt, Neystadt, Neustadt*), mesto v Spodnji Avstriji (A) E 54, 131, 147, 148, 177, 199, 315, 391, 434, 442–445, 447, 454, 739, 741
- Dunajsko Novo mesto, vojaška akademija (*Militaracademie* etc.) U 26 / E 391, 434, 442–445, 447
- Dunquerque (*Donkerque*), pristanišče ob Rokavskem prelivu (F) E 3
- Dupleje (*Dupplach*), vas in dvorec pri Kranju E 712
- Durazo* → Drač
- Durazzo (*Duratto*), grofje
- Durazzo, Ernestine Aloisia, roj. Weißewolf E 435
- Durazzo, Giacomo, svetnik Nizozemske pisarne na Dunaju (A) E 435

- Durchlasser, pl.
 Durchlasser, Ernst Wenzel, stotnik-inženir, član Navigacijske komisije v Ljubljani, pokojen E 734
 Durchlasser, N., roj. Kampfmüller, vdova Ernsta Wenzla E 734, 737, 739
 Dvorska vas (*Durschkavass*) pri Radovljici E 360
- E**
- Ebensfeld* → Groblje
 Ebner, *Elder* Johann Baptist, praporščak, poročnik, stotnik E 299, 301, 302, 304, 306, 308, 311, 314–316, 318, 319, 321, 323, 325, 328–330, 332, 334, 337, 339, 341–345, 348, 351, 353–355, 359, 362–364, 395, 560
 Ebreichsdorf (*Ebreifsdorff*), dvorec pri Dunaju (A) E 156
Eck → Brdo pri Lukovici
 Eckel (*Eckl*), pl. Christoph, podpolkovnik E 700
Ecker → Egger
 Eckersberg (*Eckersperg*), baron N., na Dunaju (A) E 148
 Edelstetten (*Edlstädten*), mesto na Švabskem (D) E 331
 Eder, pl.
 Eder, Aloisia, žena Franza Antona, roj. Adelsburg E 44
 Eder, Franz Anton, tajnik Intendance v Trstu (I), svetnik v Komerčnem konsesu in Reprezentanci v Gradcu (A) U 19, 74 / E 25, 26, 31–36, 38, 43, 77, 126
 Eder, Johann Baptist, jezuit v Ljubljani E 500, 506, 510, 512, 514, 516–518, 520, 521, 525, 535, 537, 540, 541, 543–547, 561, 562, 567, 568, 572, 573, 584–586
 Edling, grofje
 Edling, Albert, iz Ajdovščine, sin Johanna Baptista E 371
 Edling, Giovanni Giacomo (*Jacob*) E 173, 189, 291, 469, 507
 Edling, Maria Rosalia, roj. Thurn, žena Giovannija Giacomina E 82, 173, 189
 Edling, Rudolf Joseph, kanonik v Ogleju (I), dekan in kanonik v Gorici (I), sin Giovannija Giacomina E 365, 383, 465
Edmund → Klun Edmund
 Eggen, kraj na Švabskem (D) E 303
 Egger (*Egger*, *Ecker*), pl. Ferdinand, poddirektor Cestnega direktorija v Ljubljani E 227, 332, 337, 498
 Egipt, osmanska provinca v severni Afriki U 36
Egk → Brdo pri Kranju
 Egk pl. Hungersbach (*Egk*, *Egkb*, *Eck*, *Eckg*, *Eckb*, *Egg*), baroni E 214, 221, 222, 225, 231, 239
 Egk, Jožef Dominik, na Dunaju, v Gradcu (A), v Ljubljani E 54, 55, 59, 77, 78, 88, 97, 121, 124, 170, 177, 186, 192, 201, 202, 204, 205, 207, 208, 211, 213–221, 223, 226, 228, 233, 234, 237–239
 Egk, Katarina Kordula E 15
 Egk, Marija Charlotte, vdova, sestra Franca Baltazarja Ruessensteina U 109 / E 616
 Egk, N., roj. Mengen, žena Jožefa Dominika E 205, 209, 214, 216, 219, 222, 226, 233, 234, 237, 616, 617, 619, 637, 719
 Ehegarten, pl. E 237
Ebrenau, *Ernaue* → Ajmanov grad
 Ehrenhausen (*Ebrnhausen*, *Ernhausen*), grad in trg pri Šentilju na Štajerskem (A) E 57, 88, 131, 171
Eichelburg → Aichelburg
Eichbold → Aicholt
 Eiller (*Eiller*, *Eiler*, *Eüler*, *Euler*, *Ailer*), baronica Marija Ana Rozalija, roj. Benaglia E 39, 40, 41, 43–54, 88, 89, 91–93, 96, 98, 120, 123, 142, 148–154, 158, 160, 162–166, 170, 254
 Einöd (*Einöd*, *Einoed*), N., vicedom knezov Portia E 695
Einöed, *Einöedt* → Soteska
 Eisel (*Eisel*, *Eißel*), Jožef, kirurg, mrliški oglednik (*Todtenbeschauer*) v Ljubljani E 449, 512, 521, 656
Eisnern, *Eißnern*, *Eüsnerg* → Železniki
 Eitelberger, pl. Johann Baptist, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 24
 Elsner (*Elsner*, *Eißner*), pl.
 Elsner, Filip Jakob, aktuar Reprezentance v Ljubljani E 726, 743, 752, 758, 806, 816, 818, 819
 Elsner, Janez Jurij, rektifikacijski kalkulant in kartograf v Ljubljani E 609, 739, 802–805, 808, 809, 811, 814, 823
 Emona (*Æmona*, *Emona*), rimska Ljubljana U 37, 90 / E 273, 321
 Engel (*Engel*, *Engl*), Stephan, dr., tajnik veleposlanika Giovannija de Prié v Benetkah (I) E 107, 322
England, *Engelland* → Anglija
 Engelberg, N., frančiškan, organist na Dunaju (A) E 106
 Engelfäild, N., stotnik E 99
 Engelshaus (*Engelsbaus*, *Engelsbauß*, *Engshauß*), baroni in grofje U 109
 Engelshaus, Ignacij Marija, deželnoštanovski poverjenik v Ljubljani E 214, 216, 395, 442, 461, 527, 563, 630, 641, 772, 774, 780, 781, 808
 Engelshaus, Janez Erazem, ded Ignacija Marije E 630
 Engelshaus, Marija Ana Rozalija, roj. Auersperg, žena Ignacija Marije E 175, 176, 292, 396, 424, 442, 461
 Engelshaus, Marija Rozalija, hčerka Rozalije E 292
 England → Anglija
 Enns (*En*, *Ens*), reka v Gornji Avstriji (A) E 98, 343
 Erberg, baroni U 7, 27, 30, 31, 48, 50, 51, 67, 81, 84, 85, 92, 95, 108
 Erberg, Anton (*Tonerle*), Raigersfeldov svak E 14, 751, 787
 Erberg, Anton Gotthard, kanonik v Ljubljani, župnik v Krškem, prošt v Novem mestu E 134, 136, 173, 176, 179, 181, 186, 189, 193, 199, 200, 209, 252, 258, 352, 404, 405, 460, 461, 552, 570
 Erberg, Beatrice (Ana Margareta), klarisa, opatinja v Ljubljani E 142, 439, 728
 Erberg, Bernardin (Bernard) Ferdinand, jezuit v Ljubljani E 29, 30, 56, 57, 170, 197, 199–202, 234, 313, 315, 317–319, 330, 345, 363, 365, 369, 372, 376, 382, 383, 390, 394, 399, 432–434, 436–438, 443, 444, 446, 451, 452, 455–457, 463, 468, 472, 474–477, 480–482, 487, 488, 491, 493, 495, 496, 499, 501, 505, 506, 512, 514, 516–523, 525, 532–534, 538, 542–544, 547, 552, 556, 558, 562, 563, 567–569, 572, 573, 575, 580, 582, 583, 585, 587, 589, 590, 593, 598, 601, 602, 604, 606, 609, 610, 615, 621, 623, 625, 627, 628, 630, 636, 638, 643, 644, 650–652, 654, 657, 659, 660, 663, 665, 666, 672–675, 680, 685, 690, 693, 695, 707, 710, 717, 719, 721, 801, 812, 813
 Erberg, Elizabeta, roj. Peer-Pernburg E 726
 Erberg, Ferdinand Benedikt Gabrijel, Raigersfeldov svak, duhovnik v Ljubljani, župnik v Moravčah E 179, 180, 199, 209, 217, 268, 306, 338, 341, 350, 351, 370, 375, 386, 408, 409, 451, 509, 667, 706, 707, 739, 756, 813, 814
 Erberg, Franc Janez, mestni sodnik v Metliki E 645
 Erberg, Franc Mihael U 35, 89 / E 12, 15, 131, 139–146, 171, 172, 174, 176–179, 181–188, 190, 191, 194, 214, 228, 233, 303, 314, 319, 329–332, 338, 341, 343–345, 350, 352, 354, 357, 359, 360, 453, 506, 520, 535–537, 541, 542, 567, 568, 571, 572, 574, 577–581, 583, 612, 613, 615–618, 621, 686, 707, 708, 717, 739, 745, 764, 768, 778, 790, 795, 797, 799, 806, 822, 830
 Erberg, Frančiška Ksaverija (*Franzl*, *Fränzl*), Raigersfeldova svakinja E 182, 186, 254, 283, 309, 315, 453–825
 Erberg, Inocenc, jezuit v Ljubljani E 13
 Erberg, Janez Benjamin, stric Raigersfeldove žene, svetnik deželne komisije za varnost v Ljubljani U 7, 34, 37, 38, 88, 91 / E 25, 57, 131–137, 139, 140, 143, 144, 146, 147, 176, 177, 182, 185, 186, 188, 189, 192–194, 197, 199, 201, 202, 204, 205, 207, 208, 212, 219, 222, 234, 237, 238, 249, 251, 280, 284, 291, 297–299, 301, 305, 306, 309, 311, 314, 320, 326, 328, 329, 336, 337, 340, 341, 349, 350, 352, 365, 383, 384, 398, 413, 425, 430, 432, 436, 451, 452, 454, 463, 464, 475, 491, 498, 506, 515, 525, 541, 548, 588, 663, 672, 674, 713, 719, 729, 739–741, 746, 769, 773, 774, 784, 813, 815, 823, 825, 830
 Erberg, Janez Danijel U 8 / E 665, 756, 761, 816
 Erberg, Janez Jožef, Raigersfeldov svak, jezuit v Gorici (I) in Ljubljani E 540, 542–544, 547, 552, 556, 558, 562, 567, 575, 578, 587, 588, 593, 601, 602, 604, 609, 615, 621, 623, 630, 636, 641, 643, 644, 651, 656, 665, 670, 672, 673, 696, 698, 719, 721, 728, 745, 756, 760, 764, 781, 790, 807, 813, 815, 816, 823, 827, 829
 Erberg, Jožef Kalasanc, sin Wolfa Danijela U 46–50, 94
 Erberg, Jožefa Leopoldina, roj. Apfaltrer E 199, 213, 217, 222, 345, 561, 569, 595, 608, 651, 665, 667, 728, 745, 764
 Erberg, Leonhard E 697, 730, 788, 816
 Erberg, Maksimilijan Franc (*Max*), okrožni glavar v Novem mestu E 213, 222, 273, 454, 532, 533, 552, 569, 665, 689, 702, 722
 Erberg, Marija Ana (*Mariandl*), por. Raigersfeld U 14, 69 / E 11–15 → tudi Raigersfeld Marija Ana
 Erberg, Marija Ana Cecilija (*Mariandl*), roj. Engelshaus, žena Wolfa Adama U 108 / E 200, 202, 205, 299, 522, 651, 652, 676, 677, 692, 694, 699, 701, 719, 728, 750, 751, 767–768, 782, 789, 791, 813
 Erberg, Marija Frančiška, roj. Dienersperg, vdova Paradeiser,

- Maksimiljanova 2. žena E 665 → tudi Paradeiser Marija Frančiška
 Erberg, Marija Jožefa, roj. Egger, Maksimiljanova 1. žena E 532, 533, 552
 Erberg, Marija Katarina U 49
 Erberg, Marija Renata Terezija, roj. Gall pl. Gallenstein, Raigersfeldova
 tašča E 12, 14, 707
 Erberg, N., poročnik E 218, 220, 222
 Erberg, Sibila, roj. Ramschüssel E 686, 778
 Erberg, Suzana Margareta (*Margaretl, Rethl, Rettel, Retl, Rettl*),
 Raigersfeldova svakinja U 32, 85 / E 182, 238, 254, 270, 297, 315,
 453–610, 678, 699, 771, 813
 Erberg, Suzana Margareta, roj. Dinzl-Angerburg, 1. žena Janeza Danijela E
 659, 697, 729, 756, 788, 815
 Erberg, Wolf Adam, iz Stare Loke, okrožni glavar v Novem mestu E 131,
 173, 175, 176, 185, 186, 189, 192, 200, 202, 205, 210, 272, 292, 293,
 296, 297, 338, 342, 350, 457, 519
 Erberg, Wolf Danijel (*Wolfle*), Raigersfeldov svak, svetnik Deželnega
 sodišča v Ljubljani U 38, 46, 47, 92–94 / E 57, 87, 94, 131, 132,
 136, 143, 144, 146, 177, 182, 183, 187, 192, 196, 199, 200, 201, 203,
 205, 207, 219, 222, 226, 228, 234, 238, 251, 253, 264, 266, 296, 299,
 302, 319, 349, 366, 373, 383, 395, 431, 433, 439, 451, 457, 491, 548,
 600, 608, 609, 643, 696, 748, 749, 753, 777, 790, 813, 815, 815–817,
 830
 Erdödy (*Erdedi*), grof Johann Nepomuk E 49
 Eriazagi → Ariazagi
 d'Eril (*Eiril*), grofje in markizi, grand d'Espagne de Sagrada Fuente, iz
 Gorice (I) E 83
 d'Eril, Katharina Kajetana, *Frl.*, dvorna dama na Dunaju (A) E 169
 d'Eril, Maria Theresia, *Frl.* E 169
 d'Eril, N. E 82, 84
 d'Eril, N., duhovnik E 281
 Erizzo (*Erizo*), vitez Antonio, general E 240
 Erlach, Tomaž, župnik v Mošnjah E 777
 Erlangen, mesto v kneževini Bayreuth (D) E 346
 Ermagora
 Ermagora, Francesco, dr., zakristan v Ogleju (I) E 72, 83
 Ermagora, gostilničar v Ogleju (I) E 71
 Ermel → Irmell
 Erntler, N., duhovnik E 30
 Erps-Boischot, grofje E 159 → tudi Königsegg-Erps
 Erzen (*Erschen*), Marija Ana, sobarica pri Raigersfeldu E 811
 Esch, baron N. E 278–280
 d'Esneval → Le Roux d'Esneval
 Esseck, Esseg → Osijek
 Esterházy (*Esterhazy, Esterbasi, Esterbazii*), grofje in knezi
 Esterházy, avstrijski pehotni regiment št. 33 E 427
 Esterházy, N. E 93
 Esterházy, N., *Frau* E 483
 Esterházy, Paul Anton, knez, cesarski veleposlanik v Sicilsko-Neapeljski
 kraljevini E 321, 322
 Etiopija → Abesinija, Gondar
 Etorio, Davide, kanonik v Ogleju (I) E 72
 Ettenreicher, Johan Heinrich E 111
 Eugenum → Savojski Evgen
 Eübelburg → Aichelburg
 Evropa (*Europa*), kulturno-geografska skupnost E 51, 129, 163, 281, 336
 Eyerl pl. Eyersberg (*Eyersperg*), Simon Tadej, višji mitninski nadzornik v
 Ljubljani E 788, 794, 795
- F**
- Faber, Minrod, lakaj pri Raigersfeldu E 331
 Fabiani de
 Fabiani, Franc Karel, pisar Deželnoglavarskega sodišča v Ljubljani E 142,
 205–209, 212, 221, 270, 271, 275, 283, 313, 314, 495, 499
 Fabiani, Johann, upravitelj zemljiškega gospostva Žužemberk E 220
 Fabiani, Margareta Kristina, vdova E 663, 668
 Fabrizio, Giuseppe, kanonik v Ogleju (I) E 72
 Facini, pl., iz Ogleja (I)
 Facini, Angelo (?) E 70
 Facini, Franz, duhovnik E 70
 Facini, N., roj. Libeaus E 70
 Fada
 Fada, Johann Joseph, agent knezov Portia v Ljubljani E 321, 322, 327, 366,
 432, 447
 Fada, Maria Anna, hčerka Johanna Josepha, por. Klee E 447
 Falcari (*Falcari, Falgari*), Ferdinand, duhovnik pri Johannu Seifridu Her-
 bersteinu, nato v Gorici (I) E 197, 208, 226, 257, 258, 259, 375, 505
 Falconcini, pl. Niclaus, podporočnik, poročnik E 677, 678
 Fanton pl. Brunn (*Fonton*), Janez Adam, kirurg, mestni svetnik v Ljubljani
 E 431, 641, 751
 Fanzo (*Fanzo, Fanzoy, Vansoy*), pl. Janez Jakob, iz Vipave E 336, 393, 394,
 400, 404, 434, 456, 459, 498, 511, 565, 604, 632, 779, 816
 Fara (*Fara, Farra*), vas in župnija pri Gorici (I) E 15, 78, 79, 85, 241, 260,
 295 → tudi Brignoli Antonio
 Faro di Messina, ožina med Kalabrijo in Sicilijo (I) E 195
 Faucon, Balthasar, okulist v Gradcu (A) E 341, 465
 Faustina, rimska cesarica E 361
 Fecechi, grof N., iz Vidma (Udine, I) E 76
 Federer, Andrej Sigmund, zlatar v Ljubljani E 232, 623
 Feichtinger, Jožef Anton, mestni sodnik v Škofji Loki E 245, 343
 Feistriz → Bistra, Kamniška Bistrica, Bistrica, Slovenska Bistrica
 Feldes → Bled
 Fénelon (*Fenelon*), François, francoski pisatelj in nadškof U 45 / E 399
 Ferain, N., iz Avignona E 725
 Ferckassich, *Ferkassich, Forkassich* → Stari Farkašič
 Ferdinand → Horvat Ferdinand
 Ferra, N., »Katalonec«, podpolkovnik, kapitan E 46
 Ferrara (*Ferrara, Ferara*), mesto (I) E 48, 134, 232
 Ferrari (*Ferrari, Ferari*), grof N. E 39, 46, 111, 154
 Ferretti (*Feretti, Ferretti*), pl.
 Ferreti, Francesco Antonio, iz Trsta (I) E 64, 67
 Ferreti, Giacomo, iz Gorice (I) E 64
 Fetzner, Karl Johann, dr., zdravnik na Dunaju (A) E 114
 Fick, Jurij, župnik v Ihanu E 587
 Fidel, Marco, vojaški dezertar E 724
 Fiegl, Anton, dr., pravnik v Gorici (I) E 85
 Filipič (*Filipitsch*), Janez, iz Ljubljane E 257
 Filipusi pl. Hochenbacht (*Philippusi*)
 Filipusi pl. Hochenbacht, Carlo E 80, 296, 420
 Filipusi pl. Hochenbacht, Joseph Anton, okrožni uradnik v Gorici (I) E
 470
 Filli (*Filli, Filiti*), Peter Jurij, kanlist Reprezentance v Ljubljani E 714, 767
 Finale Ligure (*Final*), obalno mesto v Liguriji (I) E 107
 Finck, Gottfrid, deželni trobentač v Ljubljani E 565, 566, 577, 646, 677
 Finck, Karl, huzarski kornet (praporščak) E 757, 773, 774, 778
 Finck, pl. Friedrich August, pruski general E 822
Finfkirchen → Pécs, Fünfkirchen
 Fiori, pl. Nikolaus, poročnik, nadporočnik E 609, 677, 678
 Firenze (*Firenze, Florenz, Florence*), prestolnica velikega vojvodstva
 Toskane (I) U 13, 69 / E 4, 5, 61, 93, 107, 131, 255, 357, 597, 601,
 625, 706, 708, 796
 Firmian, baroni in grofje
 Firmian, Franz Alphons E 166
 Firmian, Virgil Augustin, lavantinski škof E 237, 257, 258, 809
 Fischamend, kraj pri Dunaju (A) E 191
Fischbach → Ribjek
 Fischer
 Fischer, Johann Anton, poročnik, nadporočnik E 673, 678
 Fischer, N., žena Johanna Antona E 673, 677, 678
Fischern → Ribče
 Fitschner, baron N., svetnik velikega vojvode Toskane Franca Štefana I. E
 89, 240
Fiume → Reka
Fiumera → Rječina
 Fiumicello, vas med Gorico in Oglejem (I) E 7, 79, 369
 Flachenfeld, baroni E 183, 316, 555, 585, 593, 597, 692, 726, 744
 Flachenfeld, Krištof Lovrenc (Christoph Lorenz), predsednik Intendance
 v Trstu (I), svetnik kranjske Reprezentance in predsednik Bankalne
 administracije v Ljubljani U 23, 78, 107 / E 93–96, 98–113, 131,
 132, 136, 138, 141, 145, 146, 148, 150–153, 155–168, 170, 172, 173,
 175, 178–183, 196, 197, 206, 209, 217, 220, 227, 228, 232, 238,
 239, 244–246, 252, 254, 257–259, 262, 264, 267, 268, 274, 275, 277,
 282, 283, 285, 296, 298, 300–303, 308, 315–318, 321, 325, 326, 331,
 334–336, 338, 339, 341, 343, 343, 346, 362, 363, 372, 375, 377, 379,

- 381, 382, 398, 399, 403, 407, 413, 417, 418, 420, 421, 423, 425, 428, 429, 433–437, 440–444, 446, 452, 455, 457, 459, 460, 462, 466, 472, 478, 480, 481, 489, 490, 494, 499, 506, 508, 516, 517, 519, 520, 526, 527, 529–531, 536, 537, 545, 548, 552, 554, 560, 584, 585, 593, 596, 597, 603, 604, 611, 615, 623, 624, 628, 639, 646, 649, 650, 668, 685, 688, 690, 691, 699, 704, 707, 717, 719, 720, 723, 726, 728, 731, 735, 736, 739, 743, 747, 751, 755, 757, 760, 762, 765, 768, 772, 774, 776, 785, 788, 789, 795, 802, 804, 805, 813, 817
- Flachenfeld, Maria Theresia, roj. Wintershofen, žena Kristofa Lovrenca E 374, 381, 440, 442, 446, 519, 553, 555, 694, 723
- Flandrija (*Flandern*), pokrajina v Belgiji E 161, 162
- Fleckhamer, N., sedlarski vajenec pri vojvodi Karlu Lotarinškemu E 148
- Flednicische Überfahrt* → Smedlnik brod
- Flednig, Flednigk* → Flödnig, Smedlnik
- Fleischmann, baroni
- Fleischmann, Anselm Franz, diplomat v Konstantinoplu/Istanbulu (TR), svetnik Dvornega vojnega sveta, predstavnik Orientalne družbe na Dunaju (A) U 14, 69 / E 9–11
- Fleischmann, N., *madame E* 178, 460, 546, 809
- Flitsch, Flitscherischen* → Bovec, Bovec: glavarstvo
- Flödnig (*Flednig, Flednigk*), baroni
- Flödnig, Elizabeta → Peer pl. Pernburg Elizabeta
- Flödnig, Franc Serafin, študent v Ljubljani E 753
- Flödnig, Janez Adam → Peer pl. Pernburg Janez Adam
- Flödnig, Janez Nepomuk Izidor Jožef Gašper, sin Karla Jožefa E 444
- Flödnig, Jošt, študent »retor« v Ljubljani E 238
- Flödnig, Karel Jožef E 442, 444
- Flödnig, Marija Ana, *Frl.*, hči Karla Jožefa E 813
- Flödnig, Marija Ana, roj. Barbo pl. Waxenstein, žena Karla Jožefa E 264, 444
- Florenz, Florence* → Firenze
- Florian, Mihael, meščan v Kranju E 829
- Florio, grof Francesco, kanonik v Ogleju (I) E 72
- Florjančič pl. Grienfeld (*Florianschitsch*)
- Florjančič pl. Grienfeld, Alojzija Marija Ana, por. Vermatti pl. Vermersfeld E 353
- Florjančič pl. Grienfeld, Dizma U 106, 108
- Florjančič pl. Grienfeld, Franc, jezuit v Judenburgu E 57
- Florjančič pl. Grienfeld, Marija Frančiška, por. Hail E 353
- Focke van Gerson (*Focke van Gerssen*), Gerard, holandski ladjedelnik in gradbenik iz Hamburga (D) E 65, 551
- Foelix, prior diskalceatov v Ljubljani E 679
- Foggia, pristanišče v Apuliji (I) E 4
- Folpati, grof N. E 555
- Fomulo, Iseppo, ladjar na Reki (HR) E 333
- Fontanella (*Fontenel, Fontenell, Fontenelle*), pl. Joseph Philibert, polkovnik E 98, 100, 104, 109, 112, 116, 118, 121, 122, 126, 148, 149, 157
- Fonton* → Fanton
- Forau* → Vora
- Forgács pl. Ghymes (*Forgatsch*), grofje
- Forgács pl. Ghymes, Ignaz, general E 49, 327, 407, 471
- Forgács pl. Ghymes, Joseph Karl, major, generalov nečak E 327
- Forgács, avstrijski pehotni regiment št. 32 E 224, 243, 407, 471
- Forlosia (*Forlosia, Forlasia*), Nicoló, dvorni knjižničar na Dunaju (A) E 93, 104, 161
- Formacher pl. Lilienfeld (*Formacher*), iz Ljubljane
- Formacher pl. Lilienfeld, Jožef, duhovnik E 595
- Formacher pl. Lilienfeld, Marija Ana, roj. Kuener E 337
- Formanek, Anton, mitničar (*Bruckmauthpachter*) v Kamniku E 806
- Formentini, baron Joseph, iz Gorice (I) E 177
- Forni, N., iz Gorice (I) E 321, 343
- Forster, pl. Johann Werner, cesarski dvorni svetnik na Dunaju (A) E 166
- Fort de St. Margarete, trdnjava pri Antwerpnu (Avstrijska Nizozemska) E 109
- Fortunat, frančiškanski gvardijan v Gorici (I) E 308, 314
- Fossalta di Piave (*Fossetta*), vas zahodno od Trevisa (Benečija, I) E 14
- Fossombrone, mesto pri Urbinu (Cerkvena država, I) E 688
- France (*Franze*), ljubljanski meščan E 139
- Francetich (*Francetich, Franchetich*), Peter (?), duhovnik na Reki (HR) E 35
- Franchi pl. Frankenfeld (*Franchi, Francki, Francky*) E 239
- Franchi pl. Frankenfeld, Franc Rajmund, dr., študent na Dunaju in Gradcu (A), odvetnik v Ljubljani E 94, 178, 213, 220, 238, 509, 609, 611, 619, 626, 627, 643, 766
- Franchi pl. Frankenfeld, Gašper Jožef, študent v Gradcu (A), duhovnik, kaplan v Kranju E 94, 133
- Franchi pl. Frankenfeld, Marija Ana E 352
- Franchi pl. Frankenfeld, Pavel Tomaž, študent v Gradcu (A), dr., pravnik v Ljubljani E 94, 238, 643
- Franchi pl. Frankenfeld, Sebastijan Bonaventura E 90, 94, 133, 178
- Francija (*Franckenreich, Franckreich, Frankreich, France*), kraljevina U 13, 69 / E 3, 5, 129, 153, 154, 156, 163, 256, 351, 734
- Francija, princesa Marie Adelaide E 628
- Franckenstein, baroni (»grofje«)
- Franckenstein, Johann Philipp Anton, škof v Bambergu (D) E 155, 160, 351
- Franckenstein, Johann Philipp Ludwig E 155, 351
- Francolsperg (*Francolspersperg, Franco*), pl.
- Francolsperg, Antonello, kanonik v Trstu (I) E 59
- Francolsperg, Germanico, kanonik v Trstu (I) E 59, 305, 443, 461, 462
- Francolsperg, Giovanni Lazaro E 59
- Francolsperg, Jeremia Anton, solicator v Gradcu (A) E 378
- Francolsperg, Lorenzo, *der junge E* 59, 62, 63
- Francolsperg, N. E 608
- Francolsperg, Pietro, sin Giovannija Lazara E 59
- Frančiči (*Franzili*), vas pri Veprinacu v Istri (HR) E 304
- Frangipani (*Frangipani, Franghipani*), grofje E 69, 70
- Frangipani, Francesco, kanonik v Ogleju (I) E 71
- Frangipani, Pietro Urbano, kanonik v Ogleju (I) E 71
- Frankenberg (*Franckenberg*), grofje
- Frankenberg, Antonia (*Tonerle E* 133, 156
- Frankenberg, Johann Heinrich, kanonik v Gorici (I) E 340, 341, 428, 429, 435, 439, 440, 465, 469
- Frankenberg, Otto Venantius (?), »Šlezijec v Celovcu« (*Schlesinger zu Clagenfurt*), »Haugwitzev svak«, dvorni svetnik na Dunaju (A) E 172
- Frankenstein, baron Johann Philipp Anton, škof v Bambergu (D) E 155, 160, 351
- Frankfurt (*Franckfurt, Franckfür*), cesarsko mesto v Nemčiji E 3, 102, 256, 441, 454, 686
- Frankovska (*Francken*), vojvodina (D) E 258, 683
- Franz, Fränz* → Vransko
- Fränzl, hči goslarskega mojstra v Ljubljani E 457
- Franzoni
- Franzoni, Anton, dr., pravnik, iz Gorice (I) E 212
- Franzoni, Jožef Rafael Anton, trgovec, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 271, 277, 392, 398, 402, 495, 831
- Fras (*Fras, Fraß, Frasß, Fräsß, Frast, Fräst*), pl.
- Fras, Elisabetha, Johanova žena E 48, 187, 197, 203, 206, 215, 301, 312, 313, 397
- Fras, Franciscus Laurentius E 301
- Fras, Johann, stotnik-inženir na Dunaju (A) in v Ljubljani E 39–41, 46, 48, 52, 53, 91–93, 107, 108, 112, 113, 123, 124, 143, 144, 172–175, 190, 212, 213, 215, 216, 225, 240, 244, 301, 502
- Fras, N., koncipist Repräsentance v Ljubljani E 189
- Frattl, N., z Dunaja (A) E 36
- Freiberg (*Freyburg*), rudarsko mesto na Saškem (D) E 121
- Freidentball, Freudentball* → Bistra
- Frere, Peter Leopold, blagajnik Bankalne administracije v Ljubljani U 107 / E 334, 346, 347, 363, 365, 369, 372, 655
- Frey pl. Friedenfeld (*Friedenfeld*), Janez Friderik, regulator Deželne deske v Ljubljani U 110 / E 438, 500, 514, 537, 604, 647
- Freyberg, pl. Johann Anton (?), z Dunaja (A) E 167
- Freydanck, pl.
- Freydanck, Franc, iz Črnomlja E 755
- Freydanck, Frančiška Ksaverija (*Fränzl*), roj. Schiffer E 755
- Freydenegg (*Freydeneg, Freideneg*), pl. Johann Paul, protokolist Repräsentance v Ljubljani E 436–438, 456, 459, 462–464, 487, 495, 500, 501, 509, 515, 537, 544, 560, 589, 596, 634, 635, 676, 753
- Freydl, Štefan (?), kovaški mojster v Ljubljani E 641
- Freyenthurn* → Pobrežje
- Freyer, Henrik, muzejski kustos v Ljubljani U 49
- Freyhof* → Vrhovo
- Friaul, Friuli* → Furlanija
- Fridau (*Friedau*), zemljiško gospodarstvo pri St. Pöltnu v Spodnji Avstriji (A) E 322

- Fridrich, Ignaz, rektifikacijski registrator v Ljubljani E 408
Friedenfeld → Frey pl. *Friedenfeld*
 Fries (*Frieß*), Johann, trgovec in komerčni svetnik na Dunaju (A) E 519
 Frinetti, N., jezuit, magister na Dunaju (A) E 693
 Fritsch, pl. Maria Elisabetha (?), z Dunaja (A) E 291
 Fronleiten (*Fronleiten*, *Fronleuten*, *Fronleüten*), trg na Štajerskem (A) E 55, 88, 131, 170
 Frölich (*Frölich*, *Froelich*), Erasmus, jezuit, zgodovinar na Dunaju (A) E 106, 318, 698
 Frölich, Johann Heinrich, agent na Dunaju (A) E 44, 52, 99
 Frölich, Simon Tadej, nakladniški prejemnik na Klanecu pri Kozini E 577, 580
 Fromlacher, Joseph, orožar (*Zeigwarth*) v Ljubljani E 300
 Froque, N., iz Francije, tajnik grofa Roux d'Esnevala E 255
 Fruhberger (*Fruhberger*, *Fruheberg*, *Fruenberg*, *Fruheberger*), pl.
 Fruhberger, Elizabeta Kristina (?), z Iga, hči Sigmunda Ferdinanda E 659
 Fruhberger, Franc Anton, mestni sodnik v Radovljici E 551
 Fruhberger, Sigmund Ferdinand, *der alte* E 198–201, 203, 204, 207, 208, 211, 212, 215–218, 220–222, 257, 307, 655, 659
 Fuchs (*Füx*), grofica Maria Charlotte, roj. Mollart, vrhovna dvorna mojstrica kraljice Marije Terezije E 164, 240
 Fuhrmann
 Fuhrmann, Johann Georg (?), vojni komisar v Luxembourgju E 596
 Fuhrmann, pl. N., poročnik E 639
 Fünfkirchen (*Fünffkirchen*, *Finfkirchen*, *Fünfkirchen*), grofica Johanna E 33, 35, 37
 Fürenberg (*Fürenberg*, *Fierenberg*, *Fierenberg*, *Fiernberg*, *Firenberg*), baroni E 36, 38
 Fürenberg, Alfonz Leopold, iz Celske četrti E 455
 Fürenberg, Marija Antonija (*Tonerle*), por. Bucceleni E 359, 521
 Fürenberg, Marija Jožefa, roj. Kuschnan, žena Alfonza Leopolda U 109 / E 359, 455
 Fürenberg, N., »nadžupnik« v Veliki Nedelji E 228
 Fürenberg, N., roj. Zergollern E 260
 Furlan, Martin, kmet na Verdu pri Vrhniki E 261
 Furlanija (*Friaul*, *Friuli*), beneška dežela (I) U 51, 57 / E 7, 43, 45, 70, 82, 125, 129, 186, 188, 212, 242, 275, 295, 309, 318, 345, 404, 422, 425, 650, 737, 745
 Fürstenbusch (*Furstenbüsch*), grofje
 Fürstenbusch, Johann Daniel, general E 116, 175
 Fürstenbusch, Maria Paulina (?) E 38–41
Fürstliche Graben → Knežji graben
 Fusconi (*Fusconi*, *Fosconi*), Giovanni, iz Trsta (I) E 132, 134, 140, 215, 222
 Fusine in Valromana → Bela Peč
Füx → Fuchs
 Fux, Caspar, služabnik pri Raigersfeldu E 331
 Fužine (*Fusine*), kraj nad Kraljevico (HR) E 86
 Fužine (*Kaltenbrunn*, *Kaltenbrunn*) pri Ljubljani E 243, 322, 364, 553, 686, 699
 Fužine, dvorec E 479, 665
 Fužine, mlin E 289
 Fužine, živalski vrt (*Thüergarten*) kneza Auersperga E 243, 250, 275
- G**
- Gabbiati (*Gabiati*), Giacomo Antonio, dr., pravnik, notar v Trstu (I) E 227, 228
 Gabelhofen (*Gabelhoffen*, *Kabelhoffen*, *Kapelhoffen*, *Kappelhoffen*, *Kapelhoven*, *Gabelkoven*), baroni
 Gabelhofen, N., *der junge*, iz Gradca (A) E 278
 Gabelhofen, N., pater teatinec na Kahlenbergu pri Dunaju (A) E 101, 119, 152, 465, 482
 Gabes, N., pater na Dunaju (A) E 107, 110, 130, 156
 Gabrče (*Gaberze*), vas pri Senožečah E 87
 Gabriani, grofica Maria Josepha, roj. Stürgkh, z Dunaja (A) E 121
 Gabrieli, N., iz Kranjske, študent medicine na Dunaju (A) E 47
 Gabrielle, metresa grofa Kaunitza, plesalka na Dunaju (A) E 773
 Gabrk (*Gabrik*, *Gabrie*), vzpetina pri Senožečah E 57, 87
 Gabrovica (*Gabroviza*), vas pri Črnem Kalu E 296
 Gaisler, Janez (Johan), knjigovodja pri Weitenhüllerju U 108 / E 294, 346, 497, 604, 618
 Gaisruck (*Gaisruck*, *Gafsruck*), grofje
 Gaisruck, Anton, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 103
 Gaisruck, avstrijski pehotni regiment št. 42 E 346
 Gale (*Per Galetu sa Sidam*), kmetija zahodno od Vrhnike E 135
 Galicija (*Galizien*), zaselek severno od Žalca, vikariat Sv. Jakoba E 408
 Galicija (*Galicia*), avstrijska dežela (Ukrajina) U 33, 46, 87, 94
Galignana → Gračiče
Galickin → Golcin
 Galissonnière (*Galisoniere*), markiz Roland-Michel Barrin E 628
 Gall, baroni
 Gall, Engelbert Janez Napomuk Leopold, *kleine*, sin Jurija Vajkarda E 360, 663, 674, 699
 Gall, Ferdinand Ernest, *der alte*, sin Wolfa Engelberta U 109 / E 132, 145, 174, 175, 182, 185, 191, 209, 223, 228, 229, 251, 313, 330, 360, 369, 372, 375, 428, 442, 489, 497, 531, 539, 576, 583
 Gall, Franc Viljem (?), praporščak, sin Jožefa Ludvika E 282, 313, 319, 504
 Gall, Jožef Ludvik Franc Ksaver (?), deželni rektifikacijski komisar E 282, 313
 Gall, Jurij Vajkard (*Baicard*), *der junge*, sin Ferdinanda Ernesta U 109 / E 132, 174, 175, 185, 197, 207, 216, 224, 230, 231, 258, 313, 329, 360, 613, 620, 654, 655, 667, 668–671, 673, 675, 681, 694–699, 701, 706, 708, 709, 711, 712, 715, 716, 718, 723, 755, 756, 760, 765, 770, 772, 781, 783, 785, 797, 801, 804–806, 814, 815, 823, 826, 827
 Gall, Karel Sigfrid, iz Sevnice, sin Jurija Adama E 593
 Gall, Karel Sigmund, nečak Leopolda Vajkarda, *der kleine* E 612
 Gall, Katarina Barbara, roj. Portner E 251
 Gall, Leopold Vajkard, z Griča, duhovnik, sin Franca Viljema E 178, 179, 186, 214, 217, 223, 282, 598, 612, 620, 624, 625, 688, 689, 718, 793, 826
 Gall, Marija Ana Elizabeta, roj. Schärffenberg, žena Jurija Vajkarda E 207, 209, 230, 231, 395, 434, 451, 452, 557, 652, 654, 655, 657, 667, 668–671, 673, 675, 681, 695, 697, 699, 702, 723, 770
 Gall, Marija Ana Leopoldina (*Mariandl*), roj. Barbo pl. Waxenstein, 2. žena Ferdinanda Ernesta E 251, 299, 315, 485, 583, 610, 651, 701, 709, 723, 728, 797, 801, 829
 Gall, Marija Ana, hči Jurija Vajkarda E 434, 699
 Gall, Marija Franciška Ksaverija (*Xaveria*, *Xaverl*), hči Sigmunda Erazma, por. Ilijašič E 604, 605, 610, 612, 616, 625, 688–690, 718, 736, 746, 748 → Ilijašič
 Gall, N., dijak v Novem mestu E 499
 Gall, N., *ein alter* E 499
 Gall, Sigmund Erazem, sin Franca Viljema, stotnik, naslovni podpolkovnik E 39, 251, 382
 Gall, Suzana, por. Lichtenberg E 686
 Gall, Wolf Engelbreht, oče Ferdinanda Ernesta E 14
 Gall, Wolfgang Adam, duhovnik, sin Ferdinanda Ernesta E 185, 197, 204, 206, 224, 228, 230, 246, 251, 308, 319, 329, 374, 501, 554, 718, 744, 748, 755, 756, 758, 760, 770, 778, 781, 782, 790, 793, 797, 821, 826, 827, 829
 Gallas, grof Philipp Joseph, gradiščan v Pragi (CZ) E 104
Gallenberg → Gamberk
 Gallenberg, grofje U 51, 95, 109 / E 172, 217, 224, 226, 228, 234, 238, 295, 406, 421–423, 430, 432, 545, 596
 Gallenberg, Francšek Salezij E 757
 Gallenberg, Janez Rihard Kajetan, sin Wolfa Sigmunda E 187
 Gallenberg, Maksimilijana Leopoldina (sestra Dororočaja Sidonija), opatinja v Mekinjah E 323, 769
 Gallenberg, Marija Ana Cecilija, hči Wolfa Sigmunda E 665
 Gallenberg, Marija Cecilija, roj. Orzon, žena Wolfa Sigmunda E 87, 131–134, 136, 140, 173, 175, 176, 179, 182, 183, 185–190, 197, 213, 215, 218, 222, 225–227, 234, 237, 268, 351, 361, 543, 598, 653, 665, 769, 813, 814
 Gallenberg, Seifrid Baltazar, oče Wolfa Sigmunda E 132, 331
 Gallenberg, Wolf Sigmund, predsednik Intendance v Trstu (I), deželnostanovski poverjenik, deželni namestnik v Ljubljani, sin Seifrida Baltazarja U 19, 73, 74 / E 25–29, 33–38, 131–134, 136, 138, 144, 146, 172, 182–184, 186, 190, 209, 211, 212, 217, 220–224, 228, 234, 237, 245, 247, 265, 267, 268, 331, 332, 346, 350, 361, 375, 399, 404, 422, 430, 448, 453, 463, 480, 514, 518, 523, 534, 566, 575, 595, 651, 654, 658, 779, 813, 814
 Gallenberg, Wolf Vajkard, deželni glavar v Ljubljani, predsednik Intendance v Trstu (I), brat Seifrida Baltazarja U 20, 75 / E 15, 16, 22, 416

- Galleneck, Galleneg* → Medija
 Gallenfels, baroni E 405
 Gallenfels, Alojzija Regina, roj. Hohenwart E 272
 Gallenfels, Andrej Evzebij (*Eusebius*), generalni deželni prejemnik v Ljubljani E 91, 180, 327, 368, 386
 Gallenfels, Anton, brat Andreja Evzebija, cistercijan v Stični E 829
 Gallenfels, Janez Danijel E 75
 Gallenfels, Jožef Evzebij, sin Andreja Evzebija E 368, 386, 454, 461, 480, 525, 651
 Gallenfels, Jožef Gvido, deželni podprejemnik, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani E 75, 91, 132, 177, 272
 Gallenfels, Jožef Joahim, »Portugalec«, sin Jožefa Gvida E 200, 250, 251, 253, 345, 372, 377, 389, 395, 423, 442, 458, 461
 Gallenfels, Jožefa Klara, roj. Hohenwart, vdova po Jožefu Gvidu E 742
 Gallenfels, Marija Ana, roj. Hohenwart, žena Jožefa Joahima E 377, 395, 442, 461
 Gallenfels, Marija Rebeka Agnes, roj. Paradeiser, žena Andreja Evzebija E 454, 458
 Gallenfels, N. E 768
 Galler, grofje
 Galler, Johann Joseph E 378
 Galler, Leopold ali Maximilian, jezuit v Linzu (A) E 109
 Galler, Maria Barbara Josepha, roj. Gloyach E 378
 Gallia (*Gallia, Galia*), grof Franz, stotnik E 642, 643, 646, 649
 Galli-Bibiena (*Bibiena*), Antonio, arhitekt iz Parme, gledališki arhitekt na Dunaju (A) E 426
 Gallinger, Franc Ksaver, mestni sindik v Višnji gori E 588
 Gamba, Franc Serafin, trgovec, višji špitalski mojster, prisednik Merkantilnega sodišča v Ljubljani E 308, 460, 482, 483
 Gamberk (*Gallenberg*), zemljiško gospodarstvo v Zasavju E 658, 668
 Gambon, N., iz Messine E 10, 11
Gand → Gent
 Gandini pl. Lilienstein (*Gandini, Gandin*) E 132
 Gandini pl. Lilienstein, Karolina Jožefa, roj. Dinzl-Angerburg E 601, 602
 Gandini pl. Lilienstein, Sigmund Andrej, adjunkt okrožnega komisarja na Gorenjskem E 136, 178, 187, 258, 543, 583, 601, 602, 604, 610, 628, 645, 656, 657, 663, 690, 694, 710, 712, 727, 752, 772, 779, 805, 808
 Ganges, reka v Indiji E 51, 335, 558
 Ganoczi (*Ganoczi, Ganozzi*), Xaverius, eremit E 790, 799, 803, 809, 811
 Gans (*Gans, Ganß*), baroni E 88, 103, 116, 130, 147, 149–152, 154, 155, 157, 159–166, 169
 Gans, N., *Frl.* E 39–43, 50–53, 89–102, 104–122, 124, 127, 128, 130, 150–154, 156, 162, 164, 167, 170, 341
Gärbin → Gerben
 Gardener, N., angleški kapitan E 62
 Gardina, Martin, kmet v Borovnici pri Vrhniku E 207
 Garzarolli (*Garzarolli, Garzaroli*), pl. E 300
 Garzarolli Jožef Anton, iz Kranja, vdovec E 682
 Garzarolli, Janez Tomaž, dr., pravnik, registrator in tajnik Deželnih stanov v Ljubljani U 108 / E 59, 201, 315, 345, 563, 565, 588, 666, 761, 776, 789
 Garzarolli, Marija Johana Katarina, roj. Forstlechner, žena Janeza Tomaža E 351
 Garzoni de Hohenberg (*Garzoni*), Bartolo, iz Ljubljane E 59, 145, 174, 175, 177, 180, 182, 184, 185, 188, 198, 254, 284, 310, 336, 640, 708, 710
 Gasparini (*Gasparini, Gasperini*), pl.
 Gasparini, Friderik Florijan, *der junge*, sin Janeza Štefana E 495, 498, 590, 750
 Gasparini, Janez Štefan, veletrgovec, mestni svetnik v Ljubljani U 109 / E 206, 250, 296, 306, 321, 325, 494
 Gasparini, Marija Ana, por. Zanetti E 296, 429
 Gasparini, Sigmund, *der junge*, sin Janeza Štefana E 495, 498
 Gasser, Johann Lorenz, dr. medicine, profesor na Dunaju (A) E 810
Gaßruck → Gaisruck
Gayrau → Lesičje
 Geiger, Janez Adam, kapucin Hipolit (*Hypolito*) v Novem mestu, Ljubljani in Kamniku E 250
 Geisler (*Geißler*), Johann, knjigovodja v Ljubljani E 604
 Geldern, prusko mesto v Porenju (D) E 162
Gelobte Land → Sveta dežela
 Genaro, sobar Marije Ane grofice Acuña v Neaplju E 247
Geneura, Genevra, Genf → Ženeva (Genève, Genf, Ginevra)
 Genova (*Genova, Genua*)
 Genova, mesto U 13 / E 115, 237, 241, 373, 435, 441, 631, 646, 767
 Genova, republika E 809
 Gent (*Gent, Gand*), mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 128, 162, 166
 Georgius, Raigersfeldov krščenc, sin njegovega ključarja E 516
 Gerardi (*Edler Löwenfeld*), Johann Joseph, podpolkovnik v pokoju E 48, 49, 91
 Gerbec (*Gerbez*), Jožef, dr. medicine v Trstu (I) E 627, 688, 711
 Gerben (*Gärbin*), zemljiško gospodarstvo pri Litiji E 235
Gerlachstein → Kolovec
 Gerlicy (*Gerlici, Gerlicich*), baron Johann Felix, glavar na Reki (HR) E 208, 284
 Germany → Nemčija
 Germek pl. Ehrenleben (*Germek, Germeck, Germeg*)
 Germek, Ana Katarina Marija, roj. Lenz, žena Janeza Jožefa Seifrida E 49
 Germek, Janez Jožef Seifrid, kanclist Reprezentance, okrožni uradnik v Ljubljani U 109 / E 134, 136, 167, 360, 375, 430, 438, 495, 505, 538, 544, 554, 581, 582, 584, 587–589, 592, 593, 595, 601, 615, 617, 618, 623–625, 633, 634, 639, 641, 643, 678, 707, 708, 719, 722, 723, 757, 760, 773, 777, 782, 800
Gertschach → Goričane
Gertscherjoviz → Grčarevec
Geschwind → Gschwind pl. Pöckstein
 Gesdorf (*Gesdorff*), N., vdova, z Dunaja (A) E 166
Geweichter Brunn → Škofljica
 Geyer (*Geyer, Gayer*), pl. Jožef Fortunat, tajnik Bankalne administracije v Ljubljani E 189, 226, 229, 240, 243, 250, 255, 259, 269, 303, 369, 382, 483, 495, 499, 537, 583, 745
 Gibraltar, britanska »skala« v Sredozemskem morju ob južni Španiji E 628
 Gillern (*Giller*), baronica Maria Josepha, z Dunaja (A) E 164
Gimpel → Kompolje
Ginzenstorff → Günselsdorf
 Giudici, markiz Franco Felice E 7, 8
 Giulati, N. E 107
Giuliani → Zuliani
 Giuliani (*Giuliani, Juliani*), pl.
 Giuliani, Antonio, dr., uradnik v Ogleju (I), pokojen E 59
 Giuliani, Antonio, nadduhovnik (arhidiakon) v Devinu E 429, 435, 440, 478
 Giuliani, Conrado, kanonik v Trstu (I) E 59
 Giuliani, Francesco, kanonik v Trstu (I) E 59
 Giuliani, Helena, roj. Costanzi, vdova dr. Antonia E 59
 Giuliani, Maria Giustina E 64
 Giuliani, N., *der arme* E 65
 Giuliani, Vidal, kanonik, generalni vikar škofije v Trstu (I) E 59
 Giussari, Giuseppe E 62–67, 392
 Giussari, grofje E 86
 Glanz, pl.
 Glanz, Heinrich, poštni kontrolor za cesarstvo, Češko in armado E 102
 Glanz, Johann Thadeus, koncipist Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 159
 Glanz, Maria Katharina, roj. Kessel pl. Salm, dvorna komorna služabnica na Dunaju (A) E 159
 Gläsl (*Gläsl, Gläßl*), Johannes, služabnik pri Raigersfeldu E 245, 294, 502
 Glavar, Peter Pavel, duhovnik, prosilec za župnijo Krško E 782
 Glince (*Gleiniz*), vas pri Ljubljani E 191
 Globotschnig, pl.
 Globotschnig, Elisabetha Maria Anna, hči Josepha Georga E 736
 Globotschnig, Joseph Georg, nekdanji nakladniški kontrolor v Gradcu (A) E 735–737, 820
 Gloggnitz (*Glockniz, Glogniz*), trg v Spodnji Avstriji (A) E 54, 88, 131, 170
 Glojack (*Glojack*), pl. Maria Barbara Josepha E 378 → Galler Maria Barbara Josepha
 Gmunden (*Gemünden*), mesto v Gornji Avstriji (A) E 421
 Goa, mesto in pristanišče na zahodnoindijski obali E 51, 729
 Goboli, pl. Joseph, poročnik, nadporočnik E 745, 759, 767
Godenus → Gudenus
 Goëss (*Goes, Götz*), grof Johann Anton, koroški deželni glavar E 25, 30, 48, 158, 172, 220, 261
 Gögger-Löweneegg (*Lebeneg*), pl. Ferdinand, spodnjeavstrijski deželnost-

- novski poverjenik na Dunaju (A) E 114
- Golec, Boris, zgodovinar U 55
- Golicin (*Galickin*), knezi
- Golicin, Charlotte E 702
- Golicin, Dmitrij Mihajlovič, *junger* E 702
- Golli, Philipp ali Bernard, iz Gorice (I) E 75
- Golob, Primož, pek v Ljubljani E 199
- Gomila (*Unter Erkenstein*), dvorec pri Boštanju E 578
- Gondar, mesto v Etiopiji E 255
- Gonoviz → Slovenske Konjice
- Gonzaga, vojvode
- Gonzaga, Eleonora Josepha, roj. Schleswig-Holstein E 29 → tudi Schleswig-Holstein Eleonora Josepha
- Gonzaga, Giuseppe Maria E 37
- Gorenje (*Obrern*), vas pri Kočevju E 356
- Gorenska (*Ober Crain, Ober Crein*), deželna četrt na Kranjskem, okrožje E 234, 296, 328, 348, 428, 438, 533, 787
- Gorica (*Görz, Gorz, Gorizia*), glavno mesto grofije Goriška (I) U 9, 16, 20, 28, 36, 49, 71, 75, 82, 90, 94 / E 7, 14, 15, 17, 18, 46, 48, 58, 59, 64, 70, 74–87, 89, 91, 92, 95, 100, 101, 113, 115, 118, 122, 129, 135, 144, 147, 149, 152, 171–173, 175, 177–179, 181, 182, 186, 190, 194–199, 202, 207, 209–212, 214, 216, 217, 224, 225, 230, 238, 241, 244, 248, 255, 258–261, 263, 269, 270, 275, 281–283, 291, 294–296, 299–202, 306–311, 313, 314, 318, 320–324, 327, 332, 338, 340–343, 347, 349, 351–354, 358, 361, 362, 364–367, 369, 370, 376, 381, 383, 392, 396, 400, 401, 404, 409, 410, 412, 415, 420–424, 427–430, 432, 433, 435, 436, 439–442, 446, 452, 457, 461, 464, 465, 469, 470, 476–478, 481, 484, 492, 498–501, 503, 505, 512, 516, 519–521, 528, 533, 535, 536, 538, 540–542, 544, 561, 570, 572, 573, 578, 580, 586, 589–591, 595, 622, 624, 625, 631, 641, 643, 644, 654, 666, 683, 693, 697, 701, 708, 719, 722, 726, 729, 737, 744, 748, 757, 759, 761, 765, 771, 777, 780, 785, 801, 809, 814, 828, 829
- Gorica, deželna hiša (*Landhaus*) E 79
- Gorica, dominikanci, samostan E 78
- Gorica, grad (*castello*) E 196
- Gorica, jezuiti, seminar E 75, 77, 78, 100
- Gorica, magistrat E 296, 420, 424, 430
- Gorica, mestni sodnik → Brunetti Ignaz Xaver
- Gorica, minoriti, cerkev E 75
- Gorica, nadškof → Attems Karel Mihael
- Gorica, nadškofija U 26, 50, 80 / E 351
- Gorica, nadškofija, kapitelj E 439, 440
- Gorica, nadškofija, seminar E 771
- Gorica, nadškofija, generalni vikar → Zupančič Peter Adam
- Gorica, Raštel (*Rastello*) E 300
- Gorica, Travnik (*Traunig*) E 77–79, 81–83, 98, 109
- Gorica, usmiljeni bratje, samostan (*Barmberzige Brüder*) E 76, 84
- Gorica, usnjarna (*taccoische Lederfabrique* etc.) E 177, 269, 476, 500
- Gorica, župnija E 440
- Goričane (*Gertschach, Görtschach*), dvorec pri Medvodah E 185, 186, 190, 193, 225, 573
- Goričica (*Goriziza*), vas Goricizza pri Codroipu (Furlanija, I) E 14
- Goriška (*Görzerischen, Görz, Gorizia*), grofija, dežela (SLO, I) U 8, 20, 22, 26, 51, 57, 71, 75, 76, 80 / E 54, 58, 92, 152, 173, 194–196, 242, 282, 286, 287, 294, 296, 305, 308, 323, 370, 389, 556, 626, 650, 654, 696, 737, 749, 765, 780, 795, 799
- Goriška, deželni glavar → Purgstall Vencelj Karel, Rabata Antonio II. Francesco
- Goriška, deželni namestnik → Attems Sigismund, Karl Anton
- Goriška, deželni upravitelj → De Fin Antonio
- Gorjup (*Gorjup, Goriup, Gorjub*)
- Gorjup, Janez Ignacij, iz Ljubljane, deželnotanovski uradnik E 173, 297, 397, 418, 714
- Gorjup, Jernej, pravnik, sin mesarja v Ljubljani, kandidat za Raigersfeldovega pomočnika E 380
- Gorjup, Tomaž, mesar v Ljubljani E 380
- Gornji Grad (*Oberburg*), trg na Štajerskem E 410, 417, 430, 436, 474, 475, 477, 685, 694, 701, 778
- Goro (*Goro, Porto di Goro*), mesto in pristanišče v delti Pada, severno od Ravene E 58, 60–62, 64, 320, 328
- Goršek, Marija Elizabeta, roj. Učan, *die alte Roßbreiterin*, sestra Franca Antona Matije Učana E 181, 230, 231, 246, 479, 649, 659, 762
- Görtschach* → Goričane
- Görz, Gorz, Gorizia* → Gorica, Goriška
- Gorzar, pl. Philipo, cerkveni viceglavar v Ogleju (I) E 71
- Gospic (*Cospiz*), mesto in garnizija v Liki (HR) E 384, 399
- Gospovetsko polje (*Zoblfeld*), območje Zollfeld na Koroškem, severno od Celovca (A) E 681
- Göteborg (*Gottenburg*), pristanišče na zahodni obali Švedske E 372, 404, 415
- Gotnik (*Guetteneq*), grad na Notranjskem E 497
- Gotschee, Gottschee* → Kočevje, Kočevsko
- Gotscheer, N., avguštinec v Ljubljani E 177
- Göttingen, mesto v Nemčiji U 33, 86
- Gottsched, Johann Christoph, profesor, filozof, dramaturg, literarni teoretik v Leipzigu (D) E 665
- Gottschevar* → Kočevar
- Götzl, Valentin, mestni sodnik v Kamniku E 484
- Gouda (*Goude*), mesto v Republiki Nizozemski E 3
- Göz → Schaffgotsch Maria Maximiliana
- Göz, Maximilian, jezuit, magister na Dunaju (A) E 51, 52, 152
- Grab, N., uradnik knezov Portia E 366
- Grabiz, grofje
- Grabiz, Katarina, roj. Lichtenberg, vdova iz Gorice (I) E 481
- Grabiz, Lorenzo, iz Prvačine, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 409
- Grabner, pl. Wolfgang Janez, dr., pravnik, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani E 569, 570, 710
- Gracher, Janez Krstnik, *der alte Gegenschreiber nakladništva* v Podkrajju pri Colu E 298
- Gradišče (*Galignana*), vas v Istri (HR) E 616
- Gradec (*Graz, Grätz*), glavno mesto dežele Štajerske U 5, 7, 13–19, 28, 36, 42, 49, 50, 69, 71–74, 82, 90, 94, 95, E 2, 13, 16, 20, 23, 24, 29, 30, 34, 43, 54, 55, 57, 77, 78, 94, 101, 106, 119–123, 131, 132, 145, 147, 157, 166, 170, 181, 185, 198, 199, 201, 205, 212, 217, 221, 222, 238, 239, 241, 245, 246, 249, 253, 258, 260, 262, 268, 270, 272, 273, 278–280, 295, 303, 304, 307, 310, 311, 318, 327, 340, 341, 344, 355, 364, 368, 378, 384, 391, 393, 395, 397, 405–407, 414–416, 424, 425, 433, 435, 437, 439, 454, 455, 458, 465, 473, 476, 492, 511, 531, 535, 536, 538, 544, 556, 586, 588, 590, 609, 622, 638–640, 651, 669, 670, 672, 673, 689, 698, 716, 724–726, 735, 737, 739, 746, 753, 756, 759, 760, 762, 778, 788, 789, 794, 805, 812, 816, 819–821
- Gradec, Deželno sodišče (*Landrecht*) E 724
- Gradec, deželnoglavarski vrt E 88
- Gradec, jezuiti, konvikt E 318
- Gradec, *Judicium Delegatum* E 556
- Gradec, *Militarvicedirectorium* E 724
- Gradec, Notranjeavstrijska dvorna komora E 61
- Gradec, *Perlfabrikue* E 209, 309
- Gradec, Stempfergasse E 55
- Gradec, Štajerski deželni arhiv (Steiermärkisches Landesarchiv) U 15, 49, 50
- Gradec, univerza E 30, 94
- Gradež (*Grau*), otoško mesto Grado na severnem Jadranu (I) E 67, 68
- Gradišče (*Gradischa*), naselje pri Zalogu pri Ljubljani E 324
- Gradiška (*Gradisca*), mesto, sedež grofije E 15, 52, 64, 68–70, 74, 76, 78–81, 83–85, 131–133, 144, 148, 164, 184, 208, 213, 223, 227, 228, 239, 296, 310, 311, 532, 621, 711, 807
- Gradiška, kapucini, samostan E 74
- Gradiška, grofija ob spodnji Soči (I) U 20, 22, 25, 26, 75, 76, 79, 80 / E 68, 70, 71, 74, 76, 79, 81–83, 85, 131–133, 179, 194–196, 228, 242, 282, 287, 294, 308, 309, 340, 366, 369, 371, 376, 430, 439, 650, 737, 749
- Gradiška, deželni glavar → De Fin Antonio, Rabata Antonio I., Rabata Antonio II. Francesco
- Gradiška, deželni namestnik → Baselli pl. Siesenberg Giovanni Battista
- Grado → Gradež
- Grafenweg* → Knežji pot, Knežija
- Graffenhuber (*Graffenhuber, Grafenbueber, Grauenbueber, Gravenbuber, Grauenbüber, Grauenbueber, Grafen Huber, Grafen Gueber*), pl.
- Graffenhuber, Franc Jernej, lekarnar v Ljubljani, oče Franca Wolfganga, E 193, 201, 215, 216
- Graffenhuber, Franc Wolfgang, dr., zdravnik v Ljubljani U 108 / E 149, 345, 355, 478, 481, 500, 505, 509, 510, 515, 519, 521, 523, 528, 532,

- 534–536, 538, 540, 544, 546, 547, 549, 557, 558, 562, 564, 565, 567, 568, 570, 574–576, 580, 581, 587
- Graffhaiden (*Grafhaiden*), pl. Janez Florijan, *der alte*, mestni svetnik v Ljubljani E 200
- Grahover (*Grabover, Grachavar, Grachaver*), Simon Wolfgang, aktuar Deželnih stanov Ljubljani E 193, 219, 292, 435, 521, 565
- Graiseneegg, Greuseneegg* → Rakovnik pri Ljubljani
- Gramaticopoli, N., iz Istre (Pazina?) E 539, 543
- Gran Cairo* → Kairo
- Gräsl, Johann, iz Češke, lakaj pri Raigersfeldu E 91
- Grassi, Antonio, trgovec v Trstu (I) E 357
- Grau* → Gradež
- Graz, Grüz* → Gradec
- Grazian, pl. Johann Ludwig, komorni služabnik na Dunaju (A) E 199
- Grčarevec (*Gertscherjoviz*), vas pri Logatcu E 330
- Grčija (*Grüchenland*) E 275
- Grechtler (*Grechtler, Gröchtler*), baron Johann Georg, višji proviantni komisar E 322, 441, 644
- Greco, N., major-inženir, z Dunaja (A) E 151
- Gregoris pl. Romendorf (*Gregoris*), Jacob Anton, agent na Dunaju (A) E 28
- Grenada, markiz Joseph, praporščak E 328
- Greneck (*Kreneck, Kreneg*), Franz Joseph, dr., tajnik avstrijske bailije Nemskega viteškega reda na Dunaju (A) E 147, 150
- Grenlandija (*Grönland*), otok v Atlantiku E 430
- Grenna (*Grenna, Grena*), pl.
- Grenna, N., Stefanova vdova E 196, 302, 345, 346, 359
- Grenna, Stefano, komerčni uradnik E 24, 31, 34–37, 133, 135, 136, 143, 182, 302
- Grevelingen, mesto v Republiki Nizozemski E 3
- Grič (*Grütsch, Grütsch*), dvorec pri Mirni na Dolenskem E 178, 186, 598, 612, 620, 624, 625
- Griebelbaur (*Griebelbaur, Grieblbaur*), Johann Anton, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 24, 157
- Grillo, pl. Matto, iz Genove (I) E 115
- Grimschitsch (*Grimschitsch, Grimschitsch*), baroni
- Grimschitsch, Ana Marija U 108
- Grimschitsch, Charlotte Rozalija, por. Scarlichi E 478
- Grimschitsch, Jurij Adam E 208, 217, 227
- Grimschitsch, Marija Suzana, vdova E 260, 803, 806
- Griussi, Joannes, jezuit v Ljubljani ali na Reki (HR) E 439
- Grižane (*Grisane*), vas pri Crikvenici (HR) E 462
- Grmače (*Grünboff*), dvorec pri Litiji E 322, 674
- Grobļe (*Ebensfeld*), dvorec pri Domžalah E 187, 579, 784
- Grobnik (*Grobnick, Grobnig*), zemljiško gospostvo pri Reki (HR) E 225, 328, 354
- Gröchtler* → Grechtler
- Groina, vas pri Gorici (I) E 74
- Gröller, pl. Dionisius Ferdinand, svetnik Dvornega vojnega sveta na Dunaju (A) E 410
- Gröner (*Gröner, Grenner*), pl.
- Gröner, N., dvorni svetnik na Dunaju (A) E 46, 115, 119, 122, 130, 159
- Gröner, N., svetnikova žena E 100
- Grönland* → Grenlandija
- Groß (*Gross, Grosß*), grof Karl Anton ali Ludwig, general E 409, 414
- Groß Cairo* → Kairo
- Groß Kirchheim (*Kirchheimb*), rudnik na Koroškem (A) E 158
- Groß Prosecko* → Veliki Prosek
- Groß Sonntag, Groß Sontag* → Velika Nedelja
- Grošelj (*Grossel, Grosel, Grosßel, Grossel*), pl. E 58
- Grošelj, Anton, fužinar in rudniški (pod)sodnik v Kropi E 280, 285, 293, 294, 298, 304, 364, 365, 387, 389, 392–394, 396–398, 414, 422, 424
- Grošelj, Ferdinand, študent, lakaj pri Raigersfeldu, sin Janeza Valentina E 747, 748, 751, 755, 779
- Grošelj, Franc Tomaž, iz Kroepe, podjetnik v Trstu (I) E 58, 140, 141
- Grošelj, Janez Valentin, pokojen E 747
- Grošelj, Janez, upravitelj gospostva Postojna, Antonov sin E 699
- Grošelj, Marija Ana, Antonova žena E 387, 393, 394
- Grošelj, Marija Elizabeta, roj. Gradler pl. Rothenthurn, vdova Janeza Valentina E 747
- Grošelj, Marija Rosa, žena Franca Tomaža E 422, 535, 621, 622, 631–633
- Grošelj, Mihael, duhovnik, ekonom škofijskega semenišča v Ljubljani E 510
- Grošelj, N., iz Trsta (I), korporal, sin Franca Tomaža E 535
- Grošelj, Viktorija (*Victori*), hči Janeza Valentina E 748
- Grota*, zaselek pri Prusniku v Zasavju E 633
- Grottendorf, Grottendorff* → Krottendorf
- Guaro (*Gruero*), mesto v Benečiji pri Portoguaru (I) E 233
- Gruber, Johann, poročnik E 301
- Grüchenland* → Grčija
- Grüm* → Krim
- Gründler, N., nekdanji gardist (*Hartschirr*) na bavarskem cesarskem dvoru E 372
- Grünboff* → Grmače
- Grünne Hemricourt pl. Mozet (*Grüne*), grof Philipp Anton I., generalmajor E 427
- Grünwalter (*Grünwalter, Grinwalter*), Michael Joseph, adjunkt v registraturi Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 150–152
- Gschwind pl. Pöckstein (*Geschwind*), baron Johann Martin, general E 102
- Guarin, Peter, dr., iz Kranjske, profesor medicine na Dunaju (A) E 157
- Gudenus (*Godenus*), baroni
- Gudenus, Anton Franz, taksator v pisarni Državnega dvornega sveta na Dunaju (A) E 254
- Gudenus, Ferdinand Joseph ali Christoph Franz, *der junge* E 109
- Guetteng* → Gotnik
- Gundian, pl. N., *Frl.*, pri jakobinkah na Dunaju (A) E 99
- Günselsdorf (*Ginzenstorff*), kraj pri Bad Vöslauvu pri Dunaju (A) E 88
- Guntramsdorf (*Gundermannstorff*), kraj pri Dunaju (A) E 131
- Gurg* → Krka na Koroškem
- Gurgfeld* → Krško
- Gurtler (*Gurtler, Gürtler*), Johann Georg, iz Češke, inženir in geodet na Kranjskem E 191, 286, 291, 292, 325, 327, 328, 355, 360, 361, 364
- Gusič (*Guschitsch, Guschitz, Guschitsch Gussich, Gussitsch*), baroni
- Gusič, Danijel, deželni vizitacijski komisar v Ljubljani E 197, 198
- Gusič, Janez Sigfrid, okrožni glavar na Notranjskem E 132, 133, 150, 171, 174, 176–178, 204, 215, 231, 232, 262, 263, 272, 275, 292, 296, 303, 330, 344, 362, 379, 385, 387, 457, 465, 495, 497, 503, 529, 533, 560, 590–593, 596, 603–605, 610, 629–633, 642, 643, 645, 649, 661, 682, 684, 685, 707, 708, 735, 755, 761, 819
- Gusič, Maksimilijan Adam, podpolkovnik E 196
- Gusič, Marija Rozalija, roj. Egk pl. Hungersbach, vdova Engelshaus E 185, 186, 192, 231
- Gusio, Mihael, iz Medvod E 579
- Guthaim (*Gutbaim, Guttbaim, Gutbeim, Gutbeimb*), pl. Gašper Viljem, *der junge*, okrožni uradnik v Postojni E 123, 172, 394, 404, 444, 628, 461, 718
- Guttenberg, baron Lothar Franz, praporščak E 328
- Guttenfeld* → Dobro polje
- Gyulay pl. Máros-Németh et Nádaska (*Gylai, Hulei*), grofje
- Gyulay pl. Máros-Németh et Nádaska, Franz, naslovni polkovnik E 427
- Gyulay pl. Máros-Németh et Nádaska, Istvan, generalmajor E 427
- Gyulay, avstrijski pehotni regiment št. 51 E 427

H

H. Craüz, H. Creiz, H. Creüz, Hl. Kreüz → Vipavski križ (Sv. križ)

H. Pelegrino → Brdo, kapela sv. Peregrina

H. Petri Regalati → sv. Peter Regalat

H. Xaveri → Radmirje

Haag, mesto v Republiki Nizozemski E 3, 95, 112

Haarlem (*Harlem*), mesto v Republiki Nizozemski E 3

Haas (*Haas, Haasß, Haasß, Haasß, Haß, Haß, Haasse*), pl.

Haas, Anna Dorothea, žena Johanna Antona E 474, 577

Haas, Johann Anton, koncipist, kanclist Reprezentance v Ljubljani E 132,

134, 135, 137–139, 144–146, 186, 191, 193, 195, 198, 199, 209, 225,

226, 241, 243, 248, 291, 294, 339, 438, 474, 504, 537, 576, 577

Haas, Johann Baptist, rudarski uradnik v Idriji in Gradcu (A), rudniški upravitelj v Čabru E 135, 136, 259, 400, 473

Haas, Josepha Maria Franziska, hčerka Johanna Antona E 186, 474

Haas, Maria Agnes, žena Johanna Baptista E 473

Haasberg, Haasßberg, Hasperg, Haßberg, Hasßberg → Hošperk

Habach, Habbach → Jablje

Habsburg, »hiša« (*Hausß Österreich*) E 48, 54, 70, 79, 100, 101, 115, 152, 160, 164, 165, 168, 290, 351, 362, 441

- Habsburg, Amalija Viljemina, žena cesarja Jožefa U E 634
Habsburg, Elizabeta Kristina, žena cesarja Karla VI. E 331
Habsburg, Ferdinand I., cesar E 820
Habsburg, Ferdinand II., cesar E 200, 326
Habsburg, Ferdinand, nadvojvoda U 39
Habsburg, Jožef I., cesar E 634
Habsburg, Karel II., notranjeavstrijski nadvojvoda E 200
Habsburg, Karel VI., cesar U 14, 16–18, 69, 71, 72 / E 8, 15, 16, 22, 26–28, 31, 32, 34–36, 51, 63, 126, 127, 157, 287, 551, 732
Habsburg, Leopold I., cesar E 108
Habsburg-Lotaringija, Franc I. Štefan, veliki vojvoda Toskane, cesar (*Maja*) E 41, 42, 50, 52–54, 61, 102, 104, 108, 110, 116, 125, 127, 129, 155, 159, 162–165, 295, 310, 318, 399, 429, 441, 551, 559, 628, 665, 805
Habsburg-Lotaringija, Jožef, nadvojvoda, sin Marije Terezije E 87, 296, 351, 628, 763
Habsburg-Lotaringija, Maksimilijan Franc, nadvojvoda, sin Marije Terezije E 650
Habsburg-Lotaringija, Marija Amalija, nadvojvodinja, hči Marije Terezije E 44
Habsburg-Lotaringija, Marija Jožefa, nadvojvodinja, hči Marije Terezije E 345
Habsburg-Lotaringija, Marija Kristina, nadvojvodinja, hči Marije Terezije E 567
Habsburg-Lotaringija, Marija Terezija, deželna kneginja, kraljica, »cesarica« U 20–23, 25, 27, 30, 45, 75–78, 81, 84 / E 39 sl.
Hackel, Johann Joachim, agent v Brnu (CZ) E 720
Hackelberg, baronica Maria Ana E 29, 41
Hadrianus, kovanec rimskega cesarja E 419
Häffel, Franz, tajnik generala Alexandra De Fina v Ljubljani E 389
Hagenbach (*Hagenbach, Hagenbuch*)
Hagenbach, avstrijski pehotni regiment št. 22 (od leta 1756 imenovan »Sprecher«, od 1757 »Lacy«) E 640, 643–645, 650
Hagenbach, baron Jakob Josef Ignaz, general-feldmaršalporočnik E 84
Hager (*Hagger*), baroni z Dunaja (A)
Hager, Franz Alois, *der junge*, sin Ota Sigmunda (?) E 419
Hager, Maria Dominica, *Frl.*, hči Ota Sigmunda E 90
Hager, Otto Sigmund, *der alte* E 45, 90, 91, 100, 107, 110, 111, 114–116, 119, 129, 147, 149, 150, 155, 156, 165
Hager, Johann Georg, nemški geograf, pisec E 750
Hager, N., kancler v Ljubljani E 258
Häger, Jakob, graver (*Silbererklärer*) v Ljubljani E 175, 419
Haidegg (*Heydeg*), pl. Maria Catharina, roj. Weissenberg E 55
Haiden (*Haiden, Hayden*), baroni
Haiden, baron Ferdinand, poročnik E 302, 329, 332, 384, 385, 389, 416, 421
Haiden, N., *Frau* E 52, 101, 108, 122, 128
Haidenschafft → Ajdovščina
Hail (*Hail, Hail*), pl.
Hail, Christian Wilhelm, penzionist na Dunaju (A) in v Ljubljani E 217–220, 223, 227, 244, 245, 254, 265, 266, 282, 291, 353
Hail, Marija Frančiška, roj. Florjančič pl. Grienfeld E 353
Haimerl, pl. Johann Nepomuk, agent na Dunaju (A) E 276
Haisler, Johann Martin, poročnik E 629
Halain, grof N., z Dunaja (A) E 126
Halberg, pl. Gabriel, agent na Dunaju (A) E 24, 34
Halden, baroni E 185, 208, 424, 425
Halden, Joseph Anton Rudolph Ferdinand, oskrbnik gospodstva (*Hauptman*) v Škofji Loki E 177, 185, 187, 283, 285, 425
Halden, Maria Anna, roj. Rehlingen, žena Josepha Antona E 176, 177, 188, 257, 264, 425
Halden, N., mati Josepha Antona, na Švabskem (D) E 283
Hällenstein → Polzela
Haller → Holler pl. Doblhoff
Haller pl. Hallerstein (*Haller, Hallerstein*), baroni E 615, 618
Haller pl. Hallerstein, Anton, pater na Dunaju (A) E 154, 159
Haller pl. Hallerstein, Bernard Ignacij, brat Janeza Ferdinanda, stotnik E 175, 197, 344, 492, 493
Haller pl. Hallerstein, Franc Adam, z Rake, sin Janeza Ferdinanda U 107 / E 141, 142, 175, 176, 193, 194, 205, 219, 228, 250, 252, 271, 303, 355, 400, 401, 469, 479, 480, 489–491, 503, 518, 546, 577–579, 585, 615, 626, 662, 676, 680, 704, 706, 770–774, 830
Haller pl. Hallerstein, Franc Karel, sin Franca Adama E 679
Haller pl. Hallerstein, Helena Marija Monika (*Lenerle, Helena*), hči Janeza Ferdinanda U 107 / E 137, 144, 146, 179, 184, 186, 192, 196, 197, 201, 216, 219, 223, 225, 229238, 245, 250, 291, 292, 303, 304, 309, 313, 326, 344, 350, 370, 374, 376, 429, 451–831
Haller pl. Hallerstein, Janez Ferdinand, oče Franca Adama in drugih E 679
Haller pl. Hallerstein, Janez Vajkard, sin Janeza Ferdinanda, jezuit na Dunaju (A) in v Bruslju (B), spovednik Karla Lotariškega E 37–41, 43, 44, 46–54, 109–122, 124, 128, 147, 149–153, 159–165, 167, 215, 217, 385, 431, 489, 491
Haller pl. Hallerstein, Jožef Leopold E 38, 40–42, 48, 49
Haller pl. Hallerstein, Jožef, sin Janeza Ferdinanda, cistercijan Abundus (*Amand, Amond, Abond*) v Stični E 177, 374, 474, 489, 491, 535, 565, 566, 587, 615, 683, 691, 718, 754, 771, 823, 824
Haller pl. Hallerstein, Lovrenc, sin Janeza Ferdinanda, cistercijan Aleksander in prior v Kostanjevici E 134, 469, 490, 495, 535, 536, 652, 653, 638, 739
Haller pl. Hallerstein, Marija Ana (*Mariandl*), hči Janeza Ferdinanda E 562, 578, 661, 776, 777
Haller pl. Hallerstein, Marija Antonija Jožefa, roj. Schweiger pl. Lerchenfeld, žena Franca Adama E 679, 680 → tudi Schweiger pl. Lerchenfeld Marija Antonija Jožefa
Haller pl. Hallerstein, Marija Katarina (*Catherle*), hči Janeza Ferdinanda E 503, 504
Haller pl. Hallerstein, Marija Terezija, hči Janeza Ferdinanda, klarisa Frančiška Serafina v Mekinjah E 661
Haller pl. Hallerstein, grof Samuel, iz koroške veje, generalmajor E 161
Haller, Jakob Dominik, mitničar na Rudniku pri Ljubljani E 601, 609, 610
Hamburg, pristanišče na ustju Elbe (D) 17, 24, 72 / E 18, 127, 319, 334, 358
Hamerl (*Hamerle, Hämerle*), Joseph, jezuit na Dunaju (A) E 105
Hamerle (*Hamerle, Hämerle*)
Hamerle, Alenka, sobarica pri Raigersfeldovih starših E 796
Hamerle, Zaharija, krojaški mojster v Ljubljani E 791, 796
Hamerssek (*Hamerschnig*), Jernej, duhovnik E 806, 809
Hamilton, grofje E 442
Hamilton, Anna Maria, roj. Sinzendorf, Niklasova žena E 274, 380, 441, 442
Hamilton, Maria Franziska, Niklasova sestra, dvorna dama vdove cesarice Elizabete na Dunaju (A) E 335
Hamilton, Niklas, predsednik Intendance v Trstu (I) E 274, 279, 298, 308, 323, 325, 329, 335, 350, 357, 380, 392, 433, 441–443, 456, 741
Hande (*Händel, Händl, Hentl, Hentel*), pl. Janez Peter Kristijan, rektifikacijski aktuar, računski komisar, kalkulant, tajnik Reprezentance v Ljubljani U 108 / E 220, 266, 377, 380, 392, 393, 398, 472, 494, 501, 518, 527, 530, 531, 533, 535–537, 546, 573, 586, 607, 613, 632, 693, 641, 666, 697, 700, 703, 704, 706, 707, 714, 724, 728, 749, 753, 756–758
Hanß Jerg → Ahačič Jurij
Harbert → Herbert
Harde de, Frederic, iz Amsterdama (NL) E 530
Hardegg (*Hardeg, Hardeck*), grofje
Hardegg, Johann Julius Leopold, vitez Nemškega viteškega reda na Dunaju (A) E 140, 439
Hardegg, Maria Eleonora (?), *Frl.* E 150
Hardt (*Herd*), Georg, agent na Dunaju (A) E 33
Häring, pl.
Häring, Franz Anton, *der junge*, iz Gradca (A), uradnik na Dunaju (A) E 43, 98, 105, 107, 781, 783
Häring, Joseph, rudarski mojster iz Schwaza na Tirolskem (A) E 237
Häring, Viktor Joseph, tajnik na Dunaju, svetnik Deputacije v Celovcu (A) E 44, 49, 57, 98, 105, 148–152, 154, 156, 158, 159, 161, 167
Harlem → Haarlem
Harrach, grofje
Harrach, Ferdinand Bonaventura II., spodnjeavstrijski deželni maršal, minister na Nizozemskem, guverner v Lombardiji, predsednik Državnega dvornega sveta, podpredsednik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 19, 20, 24–27, 29, 30, 32–38, 54, 93, 94, 96, 121, 310
Harrach, Franz Xaver, sin Friedricha Augusta E 112, 113, 380
Harrach, Franz, sin Karla Antona E 49
Harrach, Friedrich August Gervas, minister, češki kancler na Dunaju (A) E 51, 52, 92, 99, 102, 112, 121, 122, 130, 151, 152, 158, 168, 220,

- 246, 380
Harrach, Ignaz Ludwig, sin Friedricha Augusta E 380
Harrach, Johann Joseph, sin Friedricha Augusta E 112
Harrach, Johann Philipp Joseph, predsednik Dvornega vojnega sveta na Dunaju (A) E 272
Harrach, Karl Anton (*Carl*), vrhovni lovski mojster na Dunaju (A) E 90
Harrach, avstrijski pehotni regiment št. 47 E 319, 504, 509
Harsch (*Harsch, Harrsch*) pl. Almedingen (Harrsch), grof Ferdinand Philipp, general E 383, 384, 404, 419, 420, 476, 483, 484, 503, 561, 570, 652
Hartmann, pl. Georg Wilhelm, poročnik, stotnik E 315, 739, 743
Hasenfeld → Zajčje Polje
Hasiber (*Haschiber, Hasischer, Haschwer*), pl. Lucija Gertruda (*Trautl*) E 240, 246
Haslbacher (*Hasßbacher*)
Haslbacher, Jožef, kaplan v Sori E 735
Haslbacher, Marija Jožefa, *Frl.* E 735
Haslbacher, Marija Suzana, roj. Muschl, mati Jožefa in Marije Jožefe E 735
Haslbacher, Matija Donat, vojaški bobnar (*Tambour*) E 735
Haslbacher, N., oče Jožefa in Marije Jožefe, služabnik pri Sebastijanu Raigersfeldu E 735
Haslbacher, N., vojak E 735
Hauber, baron N., kadet E 533, 571
Hauch, Vincenc Ksaver, duhovnik, kandidat za župnijo Bloke E 458
Haude, Christian Konrad, rektifikacijski aktuar v Ljubljani E 91, 245, 509, 511
Haugwitz (*Haugwiz*), grofje, baroni 156
Haugwitz, Friedrich Wilhelm, komisar, dvorni kancler, predsednik »*Directorium in publicis et cameralibus*« na Dunaju (A) U 21, 25, 75, 76 / E 56, 121, 124–127, 130, 132, 133, 148, 149, 156, 157, 160, 166–172, 174, 175, 183, 187, 199, 220, 230, 240, 260, 263, 281, 285, 327, 351, 378, 399, 410, 569, 658, 726, 728, 730
Haugwitz, Hedwig Theresia, roj. Frankenberg, žena Friedricha Wilhelma E 133, 149, 151, 156, 167
Hauptmann (*Hauptman*), Anton, direktor rudnika v Idriji E 129, 551
Hauptmann, Jurij, meščan v Kranju E 829
Hauslab (*Haußlab*), *Edler* Georg Amand, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore E 45, 68, 118, 166
Hauß Österreich → Habsburg »hiša«
Havličkúv Brod → Německý Brod
Haymann (*Haymann, Heumann, Heümann, Heymann*), Janez Jožef Anton, dr., zdravnik v Ljubljani E 547, 752–756, 804, 805, 809, 815–829
Heinrichen (*Heinrichen, Heünrübren*), pl. E 118
Heinrichen, Johann Theodor, računski mojster artilerijske blagajne na Dunaju (A) E 92, 94, 95, 126, 148, 151, 155, 156, 160, 168
Heinrichen, Ludovica, roj. Strassoldo, Johannova žena E 94–96, 126, 129
Heinrichen, N., Johannova hči E 126
Heisler (*Heißler, Heüßler*), N., Šlezijec, študent prava v Pragi (CZ) E 794, 795
Heißl, N., kirurg E 563, 573
Helbling pl. Hirzenfeld (*Helbling, Hölbling, Holbling*) E 182, 355, 433
Helbling pl. Hirzenfeld, Aloisius, kandidat na kadetnico na Dunaju (A) E 447
Helbling pl. Hirzenfeld, Franz Augustin, vojaški blagajnik, kontrolor v Ljubljani U 110 / E 133, 181, 187, 192, 197, 216, 219, 223, 225, 226, 228, 258, 278, 314, 315, 321, 324, 326, 330, 344, 408, 424, 447, 453, 505, 530
Hellevoetsluis (*Helevoetsluis*), mesto pri Rotterdamu (NL) E 3
Helmann, pl. Joseph Wilhelm, topniški komisar v Bruslju (B) E 596
Helmburg, *Edler* Johann Joseph, knjigovodja, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 525, 526
Henckel pl. Donnersmack, grof Carl E 103, 106
Henneberg (*Heneberg*), *Edler* Joseph Seifrid, major, vojni komisar v Karlovcu E 396, 697
Hennegau (*Henegau*), grofija v Avstrijski Nizozemski E 162
Henry, N., Nizozemec na Dunaju (A) E 346
Herberstein (*Herberstein, Herwerstein*), grofje
Herberstein, Ferdinand Leopold, podpolkovnik, polkovnik E 781–763, 777, 793, 799
Herberstein, Franz, baron E 386
Herberstein, Johann Ernst I., deželni namestnik na Štajerskem E 57
Herberstein, Johann Ernst II. E 57
Herberstein, Johann Joseph Jakob, vitez Nemškega viteškega reda E 273
Herberstein, Johann Seifrid (Janez Seifrid), svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A), predsednik Intendanc v Trstu (I), predsednik Reprezentanc v Ljubljani U 19–24, 36, 43, 74–78, 80, 110 / E 39, 41–87, 89, 92, 93, 121, 125, 126, 131–136, 138–156, 158, 163, 164, 167, 171–192, 194, 196, 197, 201–204, 206–211, 214, 216, 217, 221–223, 228, 229, 232–234, 237, 243–246, 248, 249, 252–260, 262–269, 278–280, 284, 286–291, 293, 295, 297–301, 305, 306, 308, 316–318, 321, 325–328, 330–332, 334–340, 352, 355, 360–365, 372, 373, 375, 377, 378, 382–384, 386, 387, 390, 391, 396, 410, 418, 424, 429, 431, 432, 434, 455, 456, 458, 465, 482, 483, 487, 497, 507–510, 519, 522, 524–527, 529, 533, 535, 536, 539, 545, 546, 548, 551–555, 557, 559–563, 569, 572, 576, 580–583, 590, 593, 595, 597, 598, 600–604, 610, 615, 617, 619, 620, 623, 628, 632–634, 646, 649–651, 656–659, 663, 666, 668, 670, 672, 673, 675–678, 681, 683, 684, 693, 694, 696, 698, 702, 705, 706, 708, 710, 714, 717–720, 722, 726, 728–732, 736, 745, 749, 753, 754, 756–758, 761–763, 766–768, 772, 779, 783–785, 790, 805, 813, 814, 818, 820–822, 825, 827
Herberstein, Karl Wenzel, *chevalier*, malteški vitez, major E 663
Herberstein, Maria Josepha Franziska, roj. Herberstein, žena Johanna Seifrida E 88, 196
Herberstein, Maria Josepha, mlajša hči Johanna Seifrida E 200–202, 207, 209, 210, 221
Herberstein, Maria Theresia, roj. Herberstein, mati Johanna Seifrida E 221, 262
Herberstein, Maria Theresia, starejša hči Johanna Seifrida E 200–202, 207, 209, 245, 253, 257, 258, 260
Herberstein, N., vdova na Dunaju (A) E 157
Herbert (*Harbert*), Peter Philipp, jezuit, orientalist, magister na »*Orientalische Akademie*« na Dunaju (*Collegium Orientale*) E 640
Herdt → Hardt
Herman, N., z Dunaja (A) E 130
Hermann, N., *Instructor* na dvoru cesarja Karla VI. E 130, 157, 167
Herzau, grof Sigmund August (?) E 167
Herzog, Peter Georg, plesni mojster v Ljubljani E 276
Hettinger, Franz Xaver, registrator pri generalnem deželnem prejemniku v Gradcu (A) E 57
Heüßler → Heisler
Heydeg → Haidegg
Hiedl, Johann, jezuit, magister v Ljubljani E 315
Hieronimo, Urban, kaplan v Moravčah na Gorenjskem E 250
Hildeburgshausen → Sachsen-Hildburghausen
Hillebrand pl. Prandau (*Hillebrand Prandau, Brandau*), baroni
Hillebrand pl. Prandau, Maria Anna, roj. Mellen, žena Maximiliana Emanuela E 165
Hillebrand pl. Prandau, Maximilian Emanuel, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju, Raigersfeldov sodelovec v solnopreskrbovalni družbi (A) U 16, 71 / E 29–31, 33, 39, 41, 49–51, 53, 88, 93, 97, 111, 113, 114, 116, 121, 123, 124, 127, 128, 148, 151, 153, 154, 162, 166, 167, 233
Hillebrand pl. Prandau, N., iz Prage (CZ) E 152
Hillebrand pl. Prandau, Peter Anton, direktor Univerzalne Bankalitete, podpredsednik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 38, 39, 43, 46, 91, 96, 105, 116, 129, 130, 148, 152, 160–162, 166, 168, 176
Hilzeneg → Lesno Brdo
Hingerle pl. Heldenheim (*Hingerle*) U 110
Hingerle pl. Heldenheim, Ana Genovefa, roj. Hitzinger E 303
Hingerle pl. Heldenheim, Andrej, župnik v Dolu pri Ljubljani E 13
Hingerle pl. Heldenheim, Avguštin, jezuit, provincial na Dunaju (A) E 38, 92, 124, 149, 156, 181, 184, 254, 271, 278, 358
Hingerle pl. Heldenheim, Dominik E 4
Hipolit (*Hypolito*) alias Janez Adam Geiger, kapucin, gvardijan v Novem mestu, Ljubljani, Kamniku E 250
Hipoliti (*Hypoliti*), markiz Carlo (?) E 123
Hirsch, Tomaž, dr., zdravnik na Dunaju (A) E 157
Hirschberg → Jelenia Góra
Hirschl, Janez Henrik, mestni čuvaj v Ljubljani E 348
Hitner, pl. Johann, svetnik Ogrske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 166
Hl. Dreyfältigkeit → Sveta Trojica
Hl. Michaeli-Kirche → Završje
Hl. Nicolaus → Sava pri Litiji
Hlapše (*Clapsche, Hlapsche, Hlapschè*), Franc Pavel, župnik v Tomaju na

- Krasu E 624, 653, 715
- Hobbes, Thomas, angleški filozof U 30, 84
- Hoberg, grof N., iz pruske Šlezije (PL) E 45
- Hochburg, grofica Maria, iz Dunajskega Novega mesta (A) E 110, 130, 158, 178, 179, 183, 184, 199, 293
- Hocheneg* → Onek
- Hochen-Egg* → Vojnik
- Hochenlohe, knezi E 258
- Hoditz (*Hodiz*), grofica Maria Anna Cäcilia, roj. Vätter von der Lilie E 116
- Hodout* → O'Doud
- Hoffer zum Saalfeld, Aleksander Anton (?), začasni poštni upravitelj v Ljubljani E 517
- Höfflein* → Preddvor
- Hofman, Baltazar, urar v Ljubljani E 339
- Hofman, Frančiška, iz Šentvida na Koroškem (A), 1. por. Warnus. E 206
- Hofmann (*Hofmann*, *Hofman*), baroni
- Hofman, Franz Xaver, nadporočnik E 657
- Hofmann, Johann Joseph, svetnik Reprezentance v Ljubljani E 407, 408, 410, 412, 414, 416–418, 422, 423, 425, 432, 433, 438, 439, 443, 447, 454, 461, 464, 465, 468, 478, 483, 486, 493, 494, 497, 498, 501, 505, 506, 508–512, 516–521, 523–546, 548, 549, 551–557, 558–572, 581, 583, 585, 587, 589, 590, 598, 604, 610, 612, 618, 620, 625, 632–634, 636, 638, 639, 641–643, 646, 648, 652, 655, 656, 658–660, 663, 664, 667, 671–673, 675, 676, 682, 686, 689, 690, 693, 695, 699, 702, 703, 708, 710–717, 719, 721, 724, 726–727, 745, 746, 749, 752, 755, 756, 759, 764, 765, 767, 769, 773, 778, 780, 782, 784–809, 804, 807, 809, 810, 811–815, 819, 823, 825, 828
- Hofmann, N., polbrat Johanna Josepha, častnik v pruski vojski E 646, 648
- Hohenfeld (*Hochenfeld*, *Hohefeld*), grofje E 533–535, 537, 539, 546, 582
- Hohenfeld, Anna Theresia, žena Otta Karla E 524, 529, 534, 537, 539, 542, 587, 593
- Hohenfeld, Maria Theresia, *Frl.*, hči Otta Karla E 524
- Hohenfeld, Otto Ferdinand Ehrenreich, pater teatinec na Kahlenbergu pri Dunaju (A) E 90
- Hohenfeld, Otto Ferdinand, polkovnik E 427
- Hohenfeld, Otto Karl, deželnoknežji komisar v Ljubljani E 524–526, 529–531, 534, 537539, 541, 542, 548, 549, 554, 556, 563, 565, 582, 587
- Hohenwart (*Hochenwart*, *Hochenbarth*, *Hochenwarth*), pl.
- Hohenwart, Bernardin, študent, jezuit, sin Franca Karla E 534, 808
- Hohenwart, Franc Karel (*Carl*), glavar na Reki (HR), svetnik deželne komisije za varnost v Ljubljani, brat Leopolda Ludvika U 108 / E 41, 43, 46–48, 52, 53, 56, 94, 96, 98, 102, 103, 105, 106, 116, 117, 133, 134, 146, 154, 171–173, 181, 183–192, 196, 198, 200, 206–208, 212, 213, 216, 217, 222, 224, 225, 229, 234, 238, 249–252, 258, 261, 263, 264, 266–268, 280, 289, 291, 294, 297, 331, 339, 341, 343–345, 349, 350, 366, 368, 376, 387, 389, 404, 415, 420, 427, 428, 458, 460, 465, 466, 477, 479, 481, 484, 485, 487, 489, 490, 499, 503, 504, 506, 508, 511, 512, 514, 519, 521, 522, 535, 548, 554, 557, 561, 565, 567, 570, 578, 581, 592, 595–598, 608, 611, 621, 632, 634, 646, 650, 687, 691, 706, 707, 710, 739, 744, 745, 748, 758, 768, 787, 799, 802, 824, 826, 829
- Hohenwart, Janez Ludvik, mož gospe Hettinger E 56, 57
- Hohenwart, Janez Nepomuk, jezuit v Ljubljani, sin Franca Karla E 640, 804, 808
- Hohenwart, Jožef Leopold Ludvik, brat Franca Karla E 174, 211, 213, 230, 233, 244, 260, 291, 343, 361, 372, 377, 383, 387, 395, 405, 425, 439, 461
- Hohenwart, Jožefa Klara, iz Kamne Gorice, por. Gallenfels E 742
- Hohenwart, Jožefa, sin Franca Karla E 212, 345, 608, 676, 741, 767, 782, 794
- Hohenwart, Jurij Jakob, *der junge*, akcesist v Ljubljani, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani, sin Franca Karla E 143–145, 171–173, 183, 188, 190, 192, 195, 206, 208, 211, 213, 216, 217, 224, 228, 229, 252, 260, 262, 267, 278, 297, 298, 323, 329, 425, 485, 487, 505, 521, 535, 569–572, 576, 581, 591, 593, 601, 605, 610, 621, 665, 673, 688, 690, 696, 705, 712, 742, 746, 755, 761, 777, 799, 801, 804, 817
- Hohenwart, Ludvik, študent na *Collegium Theresianum*, sin Franca Karla E 748, 817, 818
- Hohenwart, Margareta, roj. Erberg U 46, 48
- Hohenwart, Maria Aloisia Theresia, roj. *Hettinger* (recte Bendl!), žena Janeza Ludvika E 56, 57
- Hohenwart, Marija Ana Charlotte (*Mariandl*), roj. De Leo pl. Lebeneg, žena Franca Karla E 185, 216, 229, 299, 372, 485, 529, 571, 640, 741
- Hohenwart, Marija Ana Jožefa, hči Jožefa Leopolda Ludvika E 372, 377, 395
- Hohenwart, N., *Frl.*, iz Gradca (A) E 170
- Hohenwart, Sigismund Anton, jezuit, magister v Gradcu (A), sin Franca Karla E 318, 588, 596, 612, 615, 629, 640, 804, 808
- Hohenzollern
- Hohenzollern, Friderik Viljem I., pruski kralj E 287
- Hohenzollern, Friderik II., pruski kralj E 287, 407, 634, 702, 724, 726, 730, 791
- Holandija (*Holland*), provinca v Republiki Nizozemski U 13 / E 3, 4, 129, 161, 346
- Höbling*, *Holbling* → Helbling pl. Hirzenfeld
- Hollabrun (*Hollobrun*), mesto v Spodnji Avstriji (A) E 129
- Holler* → Holler pl. Doblhoff
- Holler pl. Doblhoff (*Holler*, *Haller* ali *Dobelhoffen*, *Doppelhoffen*), baroni E 167
- Holler pl. Doblhoff, Karl Hieronim, svetnik Avstrijske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 24–38, 121, 124, 130, 166
- Holler pl. Doblhoff, Maria Theresia, roj. Dier E 27, 28
- Holzman, N., urar na Dunaju (A) E 167
- Honorati, N., uslužbenec Kajetana Avguščina Wildensteina v Ljubljani E 719
- Hornberg* → Rogati hrib
- Horosch, N., jezuit, misijonar v Paragvaju E 149
- Horvat
- Horvat, Caspar, iz Rottenburga am Neckar (D), major E 306
- Horvat, Ferdinand, benediktinec v Cataniji (I), pater teatinec na Kahlenbergu (Dunaj) E 306, 307
- Hošperk (*Haasberg*, *Haufberg*, *Hasperg*, *Haßberg*, *Hasßberg*) pri Planini na Notranjskem
- Hošperk, grad E 181, 186, 577, 592, 642, 694, 804
- Hošperk, zemljiško gospostvo E 330, 642, 687, 819
- Hotemaže (*Hotemasch*), vas pri Kranju E 346
- Hotemež (*Kotemesch*), zemljiško gospostvo pri Radečah E 263, 264
- Hrabaly (*Hrabali*, *Hrabalis*, *Hraboli*, *Hravalı*, *Hravalı*, *Hrawalli*), Johann Nepomuk, kanclist v Ljubljani E 505, 537, 648, 649, 665, 757, 762, 804
- Hradec Králové (*Königgeraz*, *König Grätz*), mesto na vzhodnem Češkem E 639, 702
- Hrače (*Krasche*), vas pri Razdrtem E 87
- Hren, Jakob, kmet iz Bistre E 387
- Hruševje (*Hruschuje*), vas pri Postojni E 87, 294
- Hrušica (*Hruschiza*) pri Podgradu (Ilirska Bistrica), župnija E 653 → tudi Blagošič Jožef
- Hrvaška (*Croaten*, *Croatten*, *Croatien*, *Croatia*), kraljevina U 25, 79 / E 87, 99, 244, 314, 341, 342, 368–370, 374, 379, 404, 559, 721, 752, 753, 802, 812
- Hrvaška vojna krajina (*Carlstadter Graniz*) U 14, 25, 79 / E 328
- Hrvatska Kostajnica (*Kostainiza*), mesto ob Uni (HR) E 363–365
- Huber (*Huber*, *Huebber*, *Hüber*), baron N., z Dunaja (A) E 29, 44, 466, 482, 485, 497, 514–516
- Hübner pl. Huebenfeld (*Hübner* pl. *Huebenfeld*, *Huebner*)
- Hübner pl. Huebenfeld, Janez Jožef, kanclist in akcesist Reprezentance v Ljubljani E 659, 663, 673, 691, 692, 710, 714, 720
- Hübner pl. Huebenfeld, Johana, kandidatka za vstop v mekinjski samostan E 802
- Huda urnig*, vodni izvir (*Quel*) v Krakovem pri Ljubljani E 321
- Hudi Konec (*Hudni Kanz*), kmetija ob cesti med Logatcem in Rovtami E 135
- Hueber (*Hueber*, *Hüber*, *Huebber*, *Hüeber*), pl., iz Postojne
- Hueber, Ignac, *der junge*, pisarniški pomočnik, praporščak E 75, 83, 87, 143, 179, 418
- Hueber, N., E 87, 173, 175, 185, 255
- Hugo*, pater → Vodnik Hugo
- Hulei von Hulei* → Gyulay pl. Máros-Németh et Nádaska Istvan
- Hume (*Hum*), Alexander, prvi angleški guverner v Banquibasarju (vzhodna Indija) E 358
- Humelauer, Georg Ignaz, dr., Raigersfeldov zdravnik na Dunaju (A) E 118, 123
- Humpel, Caspar, iz Augsburga, mlinar v Fischamendu pri Dunaju (A) E

191

Hun → Hume
 Hungarn → Ogrska
 Hungary → Ogrska
 Huss, N., iz Čabra (HR) E 146
 Huy, mesto v škofiji Liège (B) E 3
 Huyn (*Huy, Hui*), grofje
 Huyn, Leopold Felix (?) E 100
 Huyn, Maria Felicitas, roj. Auersperg (?) E 48, 100
 Hypoliti → Hipoliti

I

Idrija (*Idria*), trg Zgornja Idrija E 61, 76, 83, 89, 93, 114, 121, 122, 128, 134–136, 139, 141, 142, 144, 146, 154, 158, 177, 190, 225, 228, 259, 400, 428, 429, 437, 438, 473, 497, 498, 686, 688, 689, 697, 710, 714, 766
 Idrija, »Elizabetin kamšt« (*Elisabeth-Kunst*), rudniška črpalka E 135
 Idrija, *Arztberg* E 135
 Idrija, Barbarin rov (*Barbara-Schacht*) E 135
 Idrija, *Buchwerck, Buchbauß* E 135
 Idrija, cegelnica E 135
 Idrija, Herbersteinov kop (*Gang*) E 135
 Idrija, Raigersfeldov kop (*Gang*) E 135
 Idrija, *Rinwerck* E 135
 Idrija, rudnik U 29, 36, 83, 90
 Idrija, rudniški arhiv in pisarna E 135
 Idrija, rudniški grad (*königliches Schloß*) E 135
 Idrija, *Schlemwerck* E 135
 Idrija, skladišče živega srebra E 135
 Idrija, Terezijin rov (*Theresia-Schacht*) E 135
 Idrija, topilnica (*Schmelzwerck*) E 135
 Idrija, žena višjega mitninskega prejemnika (*Obereinnehmerin*) → Poll Ana Marija
 Idrija, žgalnica rude (*Prennbitten*) E 135
 Idrija, žitna kašča E 135
 Idrija, Spodnja (*Unter Idria*), župnik → Baratelli Janez
 Ig (*Igg*) na Ljubljanskem Barju
 Ig, vas E 206, 208
 Ig, župnijski vikariat E 735
 Ig (*Igg oder Sonneg, Sonegg, Igg*), grad in zemljiško gospostvo E 413, 423, 434, 659, 709, 736, 737, 756, 768, 803
Igg-Wasser → Iška
 Ignatius David, študent, v Ljubljani E 343
 Ihan (*Jauchen*), vas in župnija pri Domžalah E 479, 557, 587 → tudi Fick Jurij, Šemič Gašper
 Ilijašič (*Illiaschich, Illiaschitsch, Illeschitsch, Illeschitz*), pl.
 Ilijašič, Marija Frančiška Ksaverija, roj. Gall E 778, 793, 825, 828 → Gall
 Ilijašič, Sigmund Lovrenc E 605, 638, 688, 736, 746–748, 778, 793, 825
 Ilijašič, Sigmund Marija Adam, sin Sigmunda Lovrenca E 825
 Ilirska Bistrica (*Veitstriz*), vas na Notranjskem E 248
 Imbsen, baron Franz Arnold, z Dunaja (A) E 34, 37
 Impoljca (*Neu Stain, Neüstein*), dvorec in zemljiško gospostvo pri Boštanju pri Sevnici E 555, 645, 646, 579, 580, 649
Indeneng → Tesnica
Indien → Amerika Južna
 Indija (India) U 9, 13, 69 → tudi Bengalija
 Indija, Vzhodna (*Ost-Indien*) E 51, 89, 111, 335, 706
 Indija, Zahodna (*West-Indien*) E 111
Iner Crain → Notranjska
 Ingelheim (*Ingelbaim*), grof Anselm Franz, škof v Würzburgu (D) E 160
 Ingolstadt (*Ingollstatt*), mesto na Bavarskem (D) E 3
 Inner Austria → Avstrija Notranja
 Inner Carniola → Notranjska
Inner Österreich → Avstrija Notranja
 Innsbruck (*Insprug*), glavno mesto Tirolske (A) E 368, 660, 662
Innull Schitt, otoček na Donavi pri Bratislavi (SLK) E 3
 Inzaghi (*Inzaghi, Inzaghy*), grofje
 Inzaghi, Anna Maria, *die alte*, roj. Gaisruck, žena Franza Karla E 170
 Inzaghi, Franz Anton E 54, 406
 Inzaghi, Franz Karl, *der alte* E 170
 Inzaghi, Maria Carolina, roj. Thurn-Valsassina, žena Franza Antona E 54,

406

Inzersdorf (*Inzerstorff*), vas pri Dunaju (A) E 131
 Irmell (*Irmel, Ermel*), Marcus, jezuit v Ljubljani E 352, 448, 451, 452, 472, 501, 506, 521, 537, 541, 542, 590, 601, 612, 643, 651, 669, 719, 733, 768, 807, 818
 Irska (*Irland, Irland*), britanska dežela E 157, 422
Ischel, Ischl → Bad Ischl
 Isenflamm (*Isenflam*), pl. Johann Bernhard, z Dunaja (A) E 592
 Isengard, baron N., iz Genove (I) E 373
 Ishapar, mesto ob Gangesu v vzhodni Indiji → Banquibazar
 Islandija (*Island*), otok v Atlantiku E 430
 Isola dei Busiari (*Isula di Buso*), otok v gradeški laguni (Furlanija, I) E 68
 Isola di St. Giulian, otok v gradeški laguni (Furlanija, I) E 68
Isonz → Soča
 Isonzato (*Sdoba*), reka, ki se tik pred izlivom v morje zlije s Sočo (Furlanija, I) E 309
 Istanbul → Konstantinopel
 Istra (*Istria, Istrien*), polotok U 24, 58, 79 / E 11, 300, 304, 305, 362, 530, 645, 736, 737
 Iška (*Igg-Wasser*), reka na Ljubljanskem Barju E 434, 436
 Italija (*Italien, Italia*) U 83 / E 4, 47, 58, 61, 63, 90, 94–96, 133, 161, 196, 209, 213, 240, 253, 256, 258, 307, 344, 361, 398, 446, 471, 531, 659, 688, 698, 702, 798
 Iuanelli, N., pravnik na Dunaju (A) E 101
 Ivanček (*Juwanick*), zaselek na Banjšicah na Goriškem E 301
 Iverje (*Iverne*), kamnolom pri Stahovici pri Kamniku E 480
 Izlake pri Zagorju, vas in cerkev sv. Jurija v Zasavju U 36 / E 236
 Izmir (*Smyrne*), pristanišče v zahodni Turčiji E 66, 385

J

Jablje (*Habach, Habbach*), dvorec in zemljiško gospostvo pri Mengšu E 240, 270, 271, 280, 283, 285, 288, 298, 313, 314, 318, 371, 428, 689
 Jabornegg (*Jabornig*), Kajetan, trgovec v Tržiču na Gorenjskem E 541
 Jador de Ville-Issey (*Jadeau*), baron Jean Nicolas, arhitekt na Dunaju (A) E 109
 Jadransko morje (*Adriaticum, Adriatic Sea*) U 15–17, 70–72 / E 10
 Jäger, N., proviantni uradnik v Milanu (I) E 232, 237
 Jägerhueber, Ignaz, jezuit v Ljubljani E 439
 Jakarta (*Battavia*), mesto na Javi v Indoneziji E 430
 Jaketich, družina iz Morske vojne krajine (HR) E 434
 Jakolič (*Jacolisich*), Jožef, vratar v Lontovžu (sedež Deželnih stanov) v Ljubljani E 382
 Jakopič (*Jacopsch*), Jurij, iz Ihana, hlapec pri Raigersfeldu E 472
 Jakrše (*Jakersche*), Jernej, kmet iz Verda pri Vrhniki E 261
 Jama (*Kaytschof, Kaytschoff, Keitschoff*), dvorec v Šiški pri Ljubljani E 713, 821
 Jamnik (*Jamnig*), Franc Ksaver, uradnik Kameralne in Vojne blagajne v Ljubljani U 107 / E 448, 562, 654, 657, 659, 663, 665, 676, 690, 699, 704, 709, 743, 754, 757, 778, 805, 809, 828
 Jamšek (*Jamsbeck*), Franc Anton, slikar v Ljubljani E 257
 Janco, duhovnik na Dunaju (?) E 120
 Janežič (*Janeschitsch, Janeschitsch, Janesitsch*) pl. Adlersheim, baroni
 Janežič, Frančiška, roj. Hofmann, žena Jožefa Antona E 177, 179, 207, 229, 240, 252, 326, 337
 Janežič, Jožef Anton, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani U 110 / E 149, 174, 196, 223, 229, 238, 252, 253, 255, 257, 265, 270, 280, 283, 285, 287–289, 295, 312, 313, 318, 323, 326, 345, 371, 372, 382, 384, 443, 461, 480, 518, 541, 615, 620, 630, 532, 693, 735, 758
 Janežič, Marija Ana, por. Schlutitzky, sestra Jožefa Antona E 384 → Schlutitzky Marija Ana
 Jaquemin, baron Johann Nikolaus, dvorni svetnik na Dunaju (A) E 106
 Jaromerice (*Jarmeriz*), mesto na Moravskem (CZ) E 116
 Jassich, N., ladjar v Bakarju (HR) E 333
Jauchen → Ihan
 Jaurič (*Jauritsch*), Tomaž, iz Idrije, lakaj pri Raigersfeldu E 686, 688
 Javornik (*Jauerburg, Jauerburg*), naselje, dvorec in fužine pri Jesenicah E 337, 415, 712, 713
 Javornik, most E 337
 Jaxheim (*Jaxheim, Jaxheimb*), baroni
 Jaxheim, Charlotte, žena Wolfa Sigmunda E 45, 99, 103, 105, 106, 126
 Jaxheim, N., mati Wolfa Sigmunda, pokojna E 105

- Jaxheim, N., sestra Wolfá Sigmunda, pokojna E 105
 Jaxheim, Wolf Sigmund, nekdanji cesarski veleposlanik v Hannoveru (D) E 98, 99, 105
 Jazbec (*Jasbiz*), Anton, iz Gorice (I), služabnik pri Raigersfeldu E 324, 329
 Jelenia Góra (*Hirschberg*), kraj v Šleziji (PL) E 515
 Jelovice (*Jelovize*), soseska v Čičariji v Istri (HR) E 268
 Jelovšek (*Thanenreicher?*)
 Jelovšek, Franc ali Krištof Andrej (Frančev sin), slikar v Ljubljani E 679
 Jelovšek, Marija Ana (Frančeva žena) ali Doroteja (Krištofova žena), slikarjeva žena E 679
 Jenčič (*Jentschitsch, Jantschitsch*), pl.
 Jenčič, Bernard Anton, iz Koprivnika na Kočevskem E 239, 336, 460, 568
 Jenčič, Marija Katarina, roj. Werth, žena Bernarda Antona E 152, 173, 239
 Jenčič, N., *der junge*, študent v Ljubljani E 456, 460, 471
 Jenko (*Jencko, Jenco*), pl. Andreas, generalni avditor-poročnik karlovskega generalata E 247, 349, 352, 354, 366
 Jenko pl. Jenkensheim (*Jenka, Jencka, Jenca* ali *Jenkensheim, Jenckenbaim, Jenckensbaim, Janckensheim*)
 Jenko pl. Jenkensheim, Anton, sin Janeza Jurija E 373
 Jenko pl. Jenkensheim, Helena, por. Lušina, hči Janeza Jakoba E 255, 401
 Jenko pl. Jenkensheim, Helena, žena Janeza Jakoba E 630
 Jenko pl. Jenkensheim, Janez Jakob, *der alte*, iz Škofje Loke E 136, 138, 172, 178, 205, 217, 225, 245, 255, 293, 304, 308, 315, 336, 343, 352, 401, 481
 Jenko pl. Jenkensheim, Janez Jožef, iz Stražišča, sin Janeza Jakoba E 225, 247, 269, 296, 304, 401
 Jenko pl. Jenkensheim, Janez Jurij (*Juriza*), z Reke (HR), sin Janeza Jakoba E 141, 225, 373, 401
 Jenko pl. Jenkensheim, Jožef, sin Janeza Jurija E 373
 Jenko pl. Jenkensheim, Marija Ana, roj. Bono, žena Janeza Jurija E 373
 Jenko pl. Jenkensheim, Marko Anton, iz Škofje Loke, sin Janeza Jakoba E 401, 509, 560
 Jenko pl. Jenkensheim, Rozalija, hči Janeza Jakoba E 401
 Jenko pl. Jenkensheim, Terezija, hči Janeza Jakoba E 401
 Jerca (*Jrza*), dojlja pri Raigersfeldu E 796
 Jerin, pl. Adam, svetnik koroške Reprezentance in komore v Celovcu (A) E 724
 Jeršinovič Filip, »župnik« v Mirni na Dolenjskem (recte: Trebnje!) E 579
 Jeruzalem (*Jerusalem*), mesto v Sveti deželi E 790
 Jesenice (*Asling, Asfiling*), vas na Gorenjskem E 545, 711, 785
 Jesenko (*Jessenko*), Lovrenc, učitelj latinščine v Ljubljani E 791
 Jevšenak (*Juschenagge*), Jernej, kandidat za lakaja pri Raigersfeldu, učitelj E 755
Johannes, Johanes, Jean → Petrovič Janez, Gläsl Johannes
 Jordan (*Jordan, Jordani*), pl.
 Jordan, Agnes, žena Johanna Emericha st. E 590, 593, 600, 636, 637
 Jordan, Johann Christoph, historiograf, svetnik Češke dvorne pisarne na Dunaju (A) E 27, 30, 31, 33, 34, 36, 99, 154, 167, 170
 Jordan, Johann Emerich Joseph, st., stotnik, major v Trstu (I) E 556, 576, 578, 579, 594, 600, 603, 635–637, 708, 750
 Jordan, Johann Emerich, nadporočnik, stotnik-poročnik, sin Johanna Emericha st. E 590–597, 627, 628, 681, 682
 Jordan, Johann Friedrich, podporočnik, sin Johanna Emericha st. E 594
 Jörger (*Jerger*), grofje E 131
 Jörger, Maria Carolina, dvorna dama cesarice vdove Amalije Viljemine na Dunaju (A) E 104
 Jörger, Maria Franziska ali Maria Josepha, *Frl.* E 96, 118, 162
 Jorgnich, N., duhovnik v Ogulinu (HR) E 92
Joseph, mesar v Ljubljani E 771
Joseph, služabnik pri Raigersfeldu E 248, 253
Joseph, P. Capuciner → Lukancič pl. Hertenfels Wolfgang Ferdinand
 Jošt (*Jost*), Marija Ana, kuharica pri Raigersfeldu E 723, 750
Jrza → Jerca
 Judeja (*Judea*), zgodovinska pokrajina v Sveti deželi E 433
 Jugovic (*Jugoviz*), pl. E 499
 Jugovic, Esterle, roj. Modersheim E 177
 Jugovic, Franc Ksaver U 110
 Jugovic, Helena, roj. Kerlin, Jakobova žena E 433
 Jugovic, Jakob, iz Škofje Loke E 177, 433
 Jugovic, Leopold Urban, dr., zdravnik na Dolenjskem E 678, 713
 Jugovic, Marks Anton U 108
Juliani → Giuliani, Zuliani
 Juliani, Peter, trgovec v Ljubljani U 109
 Juncker, N., žena vojaškega peka v regimentu št. 36 E 807
 Jurco, pl. Giovanni Saverio, fiskal v Trstu (I) E 199
 Jurglič (*Jurglich*), Simon, študent botanike in kemije na Dunaju (A) E 505
 Juri, tesar pri Raigersfeldu E 252, 253
 Jurič (*Juritsch*), baroni
 Jurič, Ana Elizabeta, roj. Mordax, žena Antona Jožefa E 461
 Jurič, Anton Jožef E 461, 471, 647, 649
 Jurič, Ferdinand Karel Anton, sin Antona Jožefa, študent na *Collegium Theresianum* na Dunaju (A), adjunkr okrožnega glavarja v Ljubljani E 461, 471, 511, 624, 629, 634, 647, 772
 Jurič, Karel Ignacij, sin Antona Jožefa E 570
 Jurina (*Jurina, Jerina*), Janez, avguštinec v Ljubljani E 180, 187, 224, 460, 463
 Jurko (*Jurco*), Peter Niklas, dr., zdravnik v Novem mestu E 610, 678
Jurkosch E 546
 Jurman (*Jurman, Jurmann*), Franc Ksaver, gozdarski mojster v Idriji E 135, 144, 146
 Jurman, Urban, kovač v Kropi E 393
Juwanick → Ivanček
Juveneli, Juvenelli, Juvenalli → Giovanelli
 Južna (*Juschna*), kmetija blizu Prusnika ob Savi E 236
- ## K
- Kabelhoffen, Kapelhoffen, Kappelhoffen* → Gabelhofen
 Kacenaštajn (*Kazenstein*) pri Begunjah na Gorenjskem, zemljiško gospostvo E 117
Kackelwang → Kalwang
 Kahlenberg (*Callenberg, Kallenberg*), hrib s samostanom teatincev nad Dunajem E 111, 306, 307, 316
 Kaim, pl. Johann Jakob, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 158, 159
 Kairo (*Gran Cairo, Groß Cairo*), glavno mesto osmanskega vicekraljestva v Egiptu E 255, 256, 273, 608
 Kaiserstein, grofje
 Kaiserstein, Friedrich, kadet E 425, 653
 Kaiserstein, Jožef Franc U 48
 Kaiserstein, Primitiva, roj. Erberg U 46, 48
 Kaiserstein, Wenzel, stotnik E 754
 Kajdaš (*Kaydasch*), Franc Jurij, meščan v Kranju E 829
 Kajfež (*Caifas, Kaifasch*), Matija, kandidat za župnijo Bloke, duhovnik v Dolenjskih Toplicah E 462, 693
 Kalabrija (*Calabrien*), pokrajina (I) E 8, 441
 Kalc, Aleksej, zgodovinar U 55
 Kalchheimer (*Kalchbeimer, Kalchbaimer, Kalblamer, Kalbaimer, Kalckbeinner, Kallbamer*) pl. Raumach, Karl Jakob, svetnik Reprezentance v Celovcu (A) E 545, 555, 556, 573, 584, 607, 612, 613, 615, 658, 682, 585, 724
 Kalc (Steinberg) pri Zagorju na Notranjskem, dvorec in zemljiško gospostvo E 375, 699, 700, 704, 723
Kali → Calli
 Kalin
 Kalin (*Calin*), Maksimilijan, cistercijan, prior v Stični E 435
 Kalin (*Calin, Callin, Kallin*), Franc Leopold, župnik v Stari Loki E 802, 809, 814
 Kališe (*Kalische*), vas pri Logatcu E 330
Kallenberg → Kahlenberg
 Kallin (*Callin, Kalin, Kallin*), Franz Anton, podporočnik E 689, 696, 702, 703, 709, 728
 Kalnoky pl. Köröspatak (*Kalnoky*), grof Thomas, polkovnik E 427
Kaltenbrun, Kaltenbrunn → Fužine pri Ljubljani
 Kalwang (*Kackelwang*), rudnik zahodno od Leobna na Štajerskem (A) E 165
 Kamen (*Stein*), grad pri Begunjah na Gorenjskem E 641, 770
Kammer (Cammer, Camer), grad ob Atterseeju v Gornji Avstriji E 43, 50
 Kamna Gorica (*Steinpichl, Steinpichel*), vas in fužine ob Savi na Gorenjskem E 272, 345, 389, 393
 Kamnik (*Stain, Stein*), mesto na Gorenjskem E 129, 133, 134, 136, 174, 185, 190, 192, 204, 206, 210, 212, 216, 226, 234, 239, 247, 253, 298, 304, 307, 317, 326, 379, 386, 414, 415, 420, 429, 484, 498, 564, 565, 570, 602, 616, 618, 626, 661, 662, 676, 744, 752, 782, 784, 806, 827

- Kamnik, beneficij E 414, 420, 468
 Kamnik, kaplan → Cergol Anton
 Kamnik, mestni sodnik → Götzl Valentin, Vádlou Jurij, Wolf Franc Ferdinand
 Kamnik, padar E 134, 136, 206, 212
 Kamnik, župnija E 386, 429, 564, 565, 602, 616, 618, 626, 662, 676, 744, 782 → tudi Barbo pl. Waxenstein Janez Karel Jožef, Apfaltrer Vid Ferdinand
 Kamniška Bistrica (*Feistriz, Veistriz*), reka E 234, 633
 Kamniška Bistrica, most E 57, 87, 171
 Kappel, N., iz Soprona (Ödenburg, H) E 27
 Kampfmüller (*Kampmüller, Kampmiller, Kampmüller*), pl.
 Kampfmüller, Ignaz, jezuit, dvorni spovednik na Dunaju (A) E 38, 99, 104, 128, 343, 411
 Kampfmüller, Wolfgang Karl, uradnik v knjigovodstvu Reprezentance in Bankalne administracije v Ljubljani, svak Andreja Petra Schiffer-Schiffersteina E 179, 289, 438, 653, 669, 679, 686, 700, 705, 721, 724, 730, 733, 734, 739, 743, 746, 753, 754, 756, 786, 804, 814, 820, 821, 827, 828
 Kanal (*Canal*), trg ob srednji Soči (Goriška) E 81
 Kanarski otoki (*Canarischen Inseln*) v Atlantiku (ES) E 443
 Kannengiesser (*Kannengüsser*), pl. Hermann Lorenz, dvorni svetnik in referendar Direktorija in *publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 33, 98, 240, 241
 Kanton (*Canton*), pristanišče (Kwangčou) ob ustju Biserne reke na Kitajskem E 372, 404, 405, 415
 Kapelboffen, Kapelboven → Auersperg Marija Karolina
 Kapfenberg (*Kapffenberg*), mesto na Gornjem Štajerskem (A) E 54, 55, 88
 Kapfenberg, kapela sv. Donata E 54
 Kapfenberg, loretska cerkev E 54
 Kapfenberg, zemljiško gospostvo Stubenbergov E 54
 Kapfenberg, župnijska cerkev E 54
 Kappus pl. Pichelstein (*Kappus, Kapus, Kapuß, Khappus*)
 Kappus, Anton E 416, 417
 Kappus, Anton Avguštín, *der junge*, smodniški inšpektor, sin Antona U 108 / E 153, 201, 294, 329, 341, 367, 369, 370, 374, 420, 426, 427, 438, 475, 488, 511, 596, 597, 606, 612, 613, 618, 635, 678, 781, 790, 791
 Kappus, Antonija Marija, roj. Zorn pl. Mildenheim, žena Antona Avgušтина E 420
 Kappus, Franc Janez Sigmund, višji nakladniški prejemnik v Ljubljani E 26, 27, 87, 260, 215
 Kappus, Jožef Anton, dr., vladni tajnik, odvetnik, vicefiscal Reprezentance v Ljubljani, sin Antona U 108 / E 130, 138, 141, 179, 182, 216, 218, 226, 238, 249, 269, 291, 294, 311, 337, 339, 340, 388, 391, 404, 408, 416, 417, 423, 431, 455, 459, 463, 466, 494, 525, 575, 578, 590, 609, 610, 618, 621, 622, 626, 641, 647, 666, 681, 697, 726, 731, 792, 794, 795, 799
 Kappus, Jožef Ignacij, iz Kamne Gorice, sin Katarine Jožefe U 108 / E 389
 Kappus, Jožef, frančiškan Sigfrid, misijonar v Kairu (Egipt) E 255, 600, 606, 608, 609, 632, 636, 639, 646, 661, 671, 684, 690, 703, 712, 730, 734, 743, 750, 756, 780, 807, 818
 Kappus, Marija Ana, roj. Tomšič, 1. žena Jožefa Antona E 269, 294
 Kappus, Marija Felicita, roj. Paulini, žena Franca Janeza Sigmunda E 137, 421
 Kappus, N., študent v Ljubljani, *der junge* E 136, 226
 Kappus, Sigmund, sin Franca Janeza Sigmunda, kandidat za *Collegium Theresianum* na Dunaju (A) E 613, 620, 638, 648
 Kappus, Uršula (*Urschl*), roj. Fajdiga, 2. žena Jožefa Antona E 294
 Karibi (Carribbean), srednjeameriško otočje U 33
 Karlau (*Carlau*), dvorec v predmestju Gradca (A) E 88
 Karlobag (*Carlopag*), mesto v Kvarnerju (HR) E 326, 381, 399
 Karlovac (*Carlstadt*), mesto in garnizija (HR) U 25, 79 / E 176, 177, 192, 194, 196, 245, 247, 251, 252, 255, 282, 326, 328, 332, 337, 348, 354, 363, 364, 366, 368, 382, 393, 396, 400, 407, 434, 435, 465, 466, 494, 505, 518, 524–526, 534, 536, 538, 556, 560, 571, 578, 584, 594, 618, 631, 639, 645, 651, 658, 688, 754, 800, 812, 817, 827
 Karlovy Vary (*Carlevaris*), mesto na Češkem E 324
 Karnburg (*Carnburg, Kärnburg*), pl.
 Karnburg, Janez Jožef, *der junge* E 219, 278, 319, 323, 363, 380, 799
 Karnburg, Johana Frančiška, *Jungfrau* E 382, 383, 385, 799
 Karnburg, Marija Elizabeta, vdova E 777
 Karnburg, Mihael Ignacij, dr., *der alte* E 201, 278, 286, 296, 301, 303, 309, 314, 317, 318, 320–322, 325, 344, 351, 360, 363, 364, 380, 385, 422, 425
 Karnburg, N., vojak E 799
 Karner Velach → Koroška Bela
 Karnijske Alpe (Carnics Alps) U 37, 90
 Kärnten, Karnten → Koroška
 Kartolič (*Kartolitsch*), N., študent fizike iz Ljubljane E 821
 Karun (*Carun*), Janez (?), konjski pripreznik v Ljubljani E 711
 Kaschniz pl. Weinberg (*Kaschniz*), pl. Joseph, svetnik Rudarskega in kovniškega kolegija na Dunaju (A) E 175
 Kastav (*Castua*), mesto pri Reki (HR) E 187, 188, 192, 193, 216, 303, 304, 306, 531, 590, 601, 602, 604, 754, 761, 823
 Kastelic (*Castelliz*), Janez Friderik, upravitelj zemljiškega gospostva Fužine pri Ljubljani E 665, 743
 Käster, N., livar s Tirolske (A) E 95
 Kastner (*Castner*), baron N., z Bavarske (?) E 430
 Kašelj (*Kaschl, Käschl, Kassl*), vas vzhodno od Ljubljane E 234, 368, 580, 649
 Kauffmann, Joseph, jezuit v Ljubljani E 753
 Kaunitz (*Kauniz*), knezi
 Kaunitz, Maria Ernestina, roj. Starhemberg, Wenzlova žena E 773, 774
 Kaunitz, Wenzel Anton, pooblaščen minister na Nizozemskem, cesarski veleposlanik v Parizu, avstrijski kancler E 156, 311, 318, 446, 628, 773
 Kavčič (*Kautschitsch, Kautschiz*)
 Kavčič, Anton Ksaver, sin Janeza Krstnika E 773, 802
 Kavčič, Janez Krstnik, dr., zdravnik v Ljubljani E 521, 678, 764, 766, 769, 772, 773, 802
 Kavčič, Marija Agnes, roj. Valusi, žena Janeza Krstnika E 773, 802 → tudi Valusi Marija Agnes
 Kaysell, pl. Marija Elizabeta, roj. Gall, hči Wolfa Engelberta Galla E 14
 Kaytschof, Kaytschoff, Keitschof → Jama
 Kazenbach → Mačji potok
 Kazendorf → Mačkovec
 Kazenstein → Kacenštajn
 Kefalonija (*Zefalonia, Zephalonia*), otok v Jonskem morju (GR) E 181, 305
 Keglvič → Schärffenberg Maria Maximiliana
 Keil → Kheul
 Kek (*Keck*), N., pater teatinec na Kahlenbergu pri Dunaju (A) E 124
 Keller → Koller
 Keller, Janez Kristof U 109
 Keller, N., kanclist iz Schweiniz na Saškem (D) E 136
 Kemény (*Kemeny*), N., duhovnik v Rimu (I) E 520
 Kempf pl. Angreth (*Kempff*), baron Ignaz Franz, navigacijski inženir v Zagrebu (HR), svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 102, 109, 114, 281, 551
 Kempten, mesto na južnem Švabskem (D) E 281, 282, 295, 431, 432
 Kennedy (*Kennedy, Kenedy*)
 Kennedy, Archibald, direktor nizozemske trgovske družbe v Trstu (I) in rafinerije sladkorja na Reki (HR) E 511, 524, 569, 586, 587, 592, 600, 610, 635, 639, 640, 642, 651, 673, 716
 Kennedy, N., Archibaldova žena E 611
 Kerasch → Caraş
 Kerbulko, slap pri Mošeniku ob Savi E 235
 Kerbune → Krbune
 Kerens, Heinrich, profesor na Dunaju U 33
 Kern (*Kebrn*)
 Kern, Frančiška Elizabeta, roj. Knesenhof, žena Jurija Danijela E 661, 691, 702
 Kern, Jurij Danijel, auersperški upravitelj v Kočevju E 661, 691, 702
 Kersch (*Kersch, Kersek*), Joseph, uradnik na Dunaju (A) E 31, 33, 34, 36, 38
 Kersniza → Kresnice
 Kertiza, Matthia, krmar iz Trsta (I) ali z Reke (HR) E 65
 Kery (*Kheri*), grafica Christina ali Ana Maria (?) E 37, 38
 Kessel pl. Salm (*Kessler, Kesyfler*), baroni
 Kessel pl. Salm, Joseph Anton, generalmajor E 427
 Kessel pl. Salm, Maria Barbara, dvorna komornica na Dunaju (A) E 159
 Kessel pl. Salm, Maria Katharina, por. Glanz, dvorna komorna služabnica na Dunaju (A) E 159
 Kessel pl. Salm, N., jezuit na Dunaju (A) in v Ljubljani E 49, 53, 100, 132,

- 172, 176, 181, 187, 199, 200, 202
 Kessel pl. Salm, N., svetnik Dvornega vojnega sveta na Dunaju (A) E 106
 Kheri → Kery
 Kherndorf → Mlaka
 Kheul (*Keil, Khail, Kheil*), baron Karl Gustav, general-feldmaršal E 364, 369, 559, 666, 671, 681
 Khevenhüller-Metsch (*Keuenbiller, Keuenbiller*), grof Johann Joseph, vrhovni dvorni komornik na Dunaju (A) U 8 / E 128, 318
 Khuen pl. Belasi (*Khuen*), grof Joseph Anton, grenadirski nadporočnik E 588, 645
 Khunz, Jacob, agent na Dunaju (A) E 128
 Kichartschitz → Kuharčič
 Kimerstorff, pl. Leopold Martin, proviantni uradnik v Ljubljani E 279
 Kindberg (*Kimberg, Kiemberg*), kraj pri Kapfenbergu na Štajerskem (A) E 131, 170
 Kindl, Max, vojaški prevoznik v Ljubljani E 503
 Kinsky (*Kinsky, Kinski, Kinjski, Kinski*), grofje, knezi U 20 / E 31
 Kinsky, Franz de Paula, sin Philippa Josepha E 147
 Kinsky, Johann Joseph, praporščak, stotnik, sin Philippa Josepha E 574, 578, 588, 598, 619, 620, 627, 629
 Kinsky, Maria Aloisia Stephana, por. Wr̄bna, Chotek, sestra Philippa Josepha E 241, 435, 440, 441
 Kinsky, Maria Elisabetha Aloisia, por. Leslie E 357
 Kinsky, Maria Josepha Antonia, roj. Martinitz, žena Philippa Josepha, vdova E 38, 147, 357
 Kinsky, Philipp Joseph, aka *Abdalab Zimmer*, cesarski veleposlanik v Londonu, predsednik Ministerialne bankalne deputacije in Komerčnega direktorija na Dunaju (A), sin Wenzla Norberta U 20, 74 / E 24, 27, 31, 32, 38, 39, 41–46, 48, 49, 51, 53, 56, 85, 88, 89, 91, 2, 97, 98, 101–103, 108–111, 113, 114, 116–118, 121, 123, 124, 130, 147–152, 154–158, 160, 164, 166, 167, 173, 185, 240, 242
 Kinsky, Stefan Wilhelm, knez, sin Wenzla Norberta E 38, 114
 Kippach, pl. N., podpolkovnik E 202
 Kirchberg, grof Christian Albrecht, svetnik Dvornega državnega sveta na Dunaju (A) E 166
Kirchenstaat → Cerkevna država
Kirchbeimb → Groß Kirchheim
 Kirchstetter, Karl, jezuit v Ljubljani E 726
 Kirschlager (*Kirschlager, Kürschlager*), Janez Krištof, trgovec, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 282, 304, 398, 402, 466, 473, 497, 641, 677, 765, 830
 Kisler (*Kißler*), Janez Adam, župnijski komisar v Žalcu E 405, 408
Kisterle → *Risterle vel Kisterle*
 Kitajska (*China*), cesarstvo U 27, 82 / E 51, 163, 358, 706, 827
 Klagenfurt → Celovec
 Klana (*Clana*), kraj severno od Reke (HR) E 317
 Klanec (*Claniz*), vas pri Kozini na Krasu E 577
Klavenau → Claffenau
 Kleče (*Kletsch*), vas severno od Ljubljane E 234, 550, 633
 Kledrer, Anton, duhovnik v Ljubljani E 344
 Klee (*Klee, Kleé, Klée, Clee*), pl.
 Klee, Ana Elizabeta, mati Marije Ane E 275, 350, 505, 634
 Klee, Anton Leopold Jožef, *der junge*, iz Ljubljane in Paza v Istri (HR) E 399, 530, 736
 Klee, Janez Franc, *der alte*, iz Ljubljane in Paza v Istri (HR) E 397, 399, 530
 Klee, Janez Jožef (Jošt), rektifikacijski regulator v Ljubljani U 110 / E 282–286, 294, 315, 342, 403, 438, 447, 468, 505
 Klee, Marija Ana (*Nandl, Nändl, Mariandl*), por. Longville, komornica pri Raigersfeldu, hči Janeza Franca E 252, 275, 397, 399, 458, 461, 502, 573, 574, 580, 587, 609 → tudi Longville Marija Ana
 Klee, Marija Ana, roj. Fada, žena Janeza Jožefa E 447
 Klee, N., žena Antona Leopolda Jožefa iz Paza v Istri (HR) E 530
 Kleefeld, baron Wenzel, polkovnik E 363, 364
Klein Graben → Mali Graben
Klein Lack, Klein Laack → Mala Loka pri Ihanu, Mala Loka pri Trebnjem
 Kleinholtz, baron Johann Wilhelm, general E 669
 Kleplat, Peter Pavel, pivovar v Ljubljani E 324
 Klinc (*Klinz*), Jožef, iz župnije Šmartno pri Litiji E 806
 Kliner, Leonard, čevljarški mojster v Ljubljani E 748, 750
 Klingut, pl. Johann Gottfried, poročnik E 336, 366, 374
 Klopstein, Franc, magister, kirurg v Ljubljani U 109
 Kluč (*Klutsch*), hrib pri Bazovici E 87
 Klueger, N., krojaški pomočnik v Ljubljani E 791
 Klun, Edmund, cistercijan v Kostanjevici E 485, 490, 495, 498
 Kluže (*Clausen Flitsch, Schloß Flitsch*), grad pri Bovcu E 343, 351
 Knall, pl. Ernst Carl, poročnik E 575
 Knée, Jožef, dr., zdravnik v Ljubljani E 188, 252, 659, 677, 702, 719, 759–762, 764, 766, 789, 802, 807
 Knesenhof (*Knesenhof, Knesenboff, Knesenboffen*), pl.
 Knesenhof, Franc Anton Avguština, dr., odvetnik v Ljubljani U 110 / E 246, 417, 510, 512, 515, 540, 582, 627, 638, 651, 661, 665, 691, 702, 709, 785
 Knesenhof, Frančiška Elizabeta, hčerka Franca Antona E 651, 661, 691 → Kern
 Knesovich (*Knesovich, Knesevich*), Matthia, ladjar na Reki (HR) E 333, 353, 357, 391
 Knesovich (pl. Szent Helena), baron Martin, polkovnik E 760
 Kneža (*Cbnesa, Knesa*), gozd in vas v Baški Grapi E 81, 84, 300
 Knežji graben (*Fürstliche Graben*), kanal pri Tomišlju na Ljubljanskem barju E 436
 Knežji pot ali Knežija (*Grafenweg*), grad pri Savi pri Litiji E 235
 Knopper, pl. N., iz Ljubljane (?) E 12
 Knor, Janez Jurij, lekarnar v Ljubljani E 553
 Knor, pl.
 Knor, Johann Joseph (?), stotnik E 106
 Knor, N., stotnikova žena E 106
 Knorr (*Knor*), baroni E 157
 Knorr, Georg Christian, cesarski dvorni svetnik na Dunaju (A) E 157, 240, 351, 399
 Knorr, Maria Katharina, roj. Bartenstein E 46, 95, 166
 Kobinig, N. E 290
 Koblarji (*Kofflern*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Antona E 356
 Koblenz (*Coblentz*), mesto (D) E 279
 Koch, pl., *Edler*, baroni
 Koch, Gottfrid (?), svetnik Dvornega vojnega sveta na Dunaju (A) E 30, 36, 38
 Koch, Heinrich Joseph, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 43, 46, 86, 91, 96, 102, 111, 130, 149, 156, 161, 168
 Koch, Johann Baptist, polkovnik E 736
 Koch, Maximilian Joachim Ignaz, kabinetni tajnik Marije Terezije E 63, 85, 103, 116, 128, 148, 150, 157, 158, 164, 310, 399
 Koch, N., *Frau* E 148
 Kocijančič (*Cozianschich*), Simon, svilar, mestni svetnik v Gorici (I) E 365
Kocuscha → Kokoš
 Kočer (*Kotscher*)
 Kočer, Adam, jezuit v Ljubljani E 1
 Kočer, Jožef Anton, župnik pri Sv. Petru pri Ljubljani E 206
 Kočevar (*Gottschevar*), pl. N., upravitelj zemljiškega gospodarstva Hošperk E 819
 Kočevar (*Kotschever*), Jakob, duhovnik na Dolenjskem, kandidat za župnjico Moravče E 352
 Kočevje (*Gotschee, Gottschee*), mesto E 356, 530, 685, 691, 694, 702
 Kočevje, cerkev sv. Sebastijana E 356
 Kočevje, kapela sv. Frančiška Ksaverija E 356
 Kočevje, zemljiško gospodarstvo Auerspergov E 661, 702
 Kočevje, župnijska cerkev sv. Jerneja E 356
 Kočevje, župnik → Kosler Franc Jakob
 Kočevska Reka (*Rieg*), vas pri Kočevju E 356
 Kočevska, območje U 25, 79
 Kodermann (*Kodermann, Koderman*), N., kmet iz Podboršta pri Črnučah E 143, 345
 Kodrič (*Kodrutsch*), Franc Tomaž, ingrosist Deželnih stanov v Ljubljani E 656
Kofflern → Koblarji
 Koháry pl. Csábrágh (*Kohari*), grof Andreas Joseph, general E 116
 Koháry, avstrijski dragonski regiment št. 13 E 120
 Köhler (*Köbler, Köller, Kböller*), Johann Christoph, iz Češke, ekspeditorev Reprezentance v Ljubljani E 230, 238, 269, 291, 292, 339, 349, 369, 386, 394, 404, 435, 438, 446, 495, 496, 505, 511, 537–539, 573, 574, 576, 577, 595, 598, 610, 618, 621, 624, 631, 632, 643, 656, 693, 719, 744, 768, 808, 809
 Kojško (*Quisca*), vas v Goriških Brdih E 76, 77, 819
 Kokoš (*Kocuscha*), hrib nad Bazovico (SLO, I) E 87

- Kolbniz, pl. E 287
 Kolbniz, Johann Niklas, iz Moravske (CZ), apelacijski svetnik v Ljubljani E 204, 238, 282, 316, 561, 562, 569, 570, 574, 579
 Kolbniz, Johanna Carlotta, žena Johanna Niklasa E 208, 217, 286, 424, 561, 562
 Kolebrocke, Jean E 7
 Kolenc (*Kolenz*), Primož, meščan v Kranju E 664
 Kolin (*Kolin, Colin*), mesto na Češkem E 541, 639
 Koller (*Keller, Koller, Köller, Kobler*), baroni
 Koller, Franz Xaver, svetnik Ogrske pisarne na Dunaju (A) in v Bratislavi E 119, 435, 441
 Koller, Ignaz, jezuit na Dunaju (A) E 34, 398
 Kollonitz, baron Sigismund, nadškof na Dunaju (A), kardinal E 318
 Köln (*Cöllen, Cölln*), mesto (D) E 3, 258, 403
 Kolovec (*Gerlachstein*), grad nad Črnim grabnom E 780
 Kolowrat, avstrijski pehotni regiment št. 17 E 42, 46, 90, 111, 114, 130, 156, 804, 807, 831
 Kolowrat-Krakowsky (*Kolowrat, Kollowrat, Colobrat*), grofje
 Kolowrat-Krakowsky, Ferdinand Alois, predsednik Dvorne deputacije in Univerzalne bankalitete na Dunaju (A) E 29, 39, 40, 42, 44, 46, 47, 52, 54, 88–90, 92, 94, 98, 101, 106, 107, 110, 111, 113, 114, 117, 119, 122, 127, 130, 147, 154, 156, 160, 164, 167, 168
 Kolowrat-Krakowsky, Kajetan Franz Xaver, general-feldmaršal, Ferdinandov brat E 107
 Kolpa (*Culpa, Culp*), mejna reka med Kranjsko in Hrvaško E 153, 368, 800, 812
 Komenda pri Kamniku, komenda Malteškega reda (*Comenda St. Peter*) E 200
 Komogovina, kraj pri Petrinji (HR) E 363
 Kompare (*Compare*), N., iz Trsta (I) E 63
 Kompolje (*Gimpel*), vas ob Savi pri Sevnici E 578, 581
 Konca vas (*Orth*) pri Kočevju E 356
 Königgraz, König Grätz → Hradec Králové
 Königsbrunn, baron Franz Xaver, tajnik Intendance v Trstu (I) E 709
 Königsegg, avstrijski pehotni regiment št. 16 E 381, 535
 Königsegg-Erps/Rothenfels (*Königsegg Erbs, Königseg Erbs, Königsegg Erbs/Rothenfels*), grofje
 Königsegg-Erps, Helena Hyacintha, roj. Erps-Boisshot, žena Karla Ferdinanda E 159
 Königsegg-Erps, Karl Ferdinand, predsednik Rudarskega in kovniškega kolegija, nizozemski tajni svetnik E 41, 43, 93, 97, 111, 128, 129, 152, 158, 159, 175, 569
 Königsegg-Rothenfels, Lothar Joseph, feldmaršal, vojaški poveljnik mesta Dunaj E 90, 116, 155, 163, 167, 310, 318
 Konstantinopol (*Constantinopel, Constantinopl*), prestolnica Osmanov (Istanbul, TR) E 58, 106, 232, 640, 725
 Kopajnik (*Kopainig, Copainig*), Klemen, župnik v Zgornjih Gorjah E 541, 571
 Koppelhoffen → Gabelhofen
 Koper (*Capo d'Istria*), glavno mesto beneške Istre U 28, 82 / E 63, 65
 Kopfer, N., frančiškan v Pazinu (HR) E 194
 Kopinis → Coppinis
 Kopmayr, pl. Leopold Jožef, mitninski/nakladniški prejemnik v Razdrtem E 332
 Koprivnik (*Koprivunig, Koprivunig*), Jožef, duhovnik, nekdanji jezuit v Trstu (I) E 453, 493, 610, 809
 Koprivnik (*Nesstelthal*), vas na Kočevskem E 336
 Koren (*Coren, Koren*), Andrej, kontrolor E 259, 262, 274, 275, 542
 Kořenský (*Korschensky, Corinski*), grofje s Terešova E 276
 Kořenský, Maria Isabelle, roj. Breuner E 335
 Kořenský, Maria Josepha, roj. Fünfkirchen E 335
 Kořenský, N., roj. Thürheim E 335
 Kořenský, Rudolph Joseph, predsednik Vrhovnega sodišča na Dunaju (A) E 335
 Koromandija (*Coromandel*), jugovzhodna obala Indije, vzhodna Bengalija (Cholomandala) E 51
 Koroška (*Kärnten, Karnen, Carinthia*), dežela, vojvodina (A, SLO) U 17, 18, 72 / E 4, 5, 7, 57, 58, 79, 92, 118, 126, 127, 132, 148, 206, 237, 240, 252, 270, 294, 309, 324, 327, 339, 344, 347, 351, 370, 371, 422, 440, 446, 486, 525, 592, 597, 622, 625, 629, 650, 662, 681, 712, 726, 761, 811
 Koroška, deželni glavar → Goëss Johann Anton
 Koroška, predsednik Reprezentance in komore → Sobeck Felix, Wilczek Johann Balthasar
 Koroška Bela (*Karner Velach*), vas pri Jesenicah E 727
 Korusius → Crusius
 Korzika (*Corsica*), otok v Sreozemlju (F) E 809
 Kos, Dušan, zgodovinar U 10
 Kosler (*Kosler, Kofler*), pl.
 Kosler, Franc Jakob, župnik v Kočevju E 356
 Kosler, Matija, jezuit v Ljubljani E 171
 Kosler, N., ekspeditor pri Reprezentanci v Ljubljani E 315
 Kosliaco ò sia Waxenstein → Kožljak
 Kosmel, Filip, lakaj pri Raigersfeldu E 831
 Kosta → Costa
 Kostainiza → Hrvatska Kostajnica
 Kostanjevica (*Castanoviza, Castanaviza*) pri Gorici (I), karmeličanski samostan E 75, 82
 Kostanjevica na Krki (*Landstrayß*)
 Kostanjevica, cistercijski samostan E 198, 417, 485, 535, 738
 Kostanjevica, mesto E 353, 682, 689
 Kostanjevica, mestni sodnik → Kuntarič Janez
 Košana (*Koschana, Coschana*), vas in župnija pri Pivki E 423, 666 → tudi Zanchi Carlo Antonio
 Košice (*Caschau*), mesto na vzhodnem Slovaškem E 153
 Košir, Matevž, zgodovinar U 10
 Koteck, Kboteck, Kotbeck → Chotek
 Kotemesch → Hotemež
 Kottulinsky (*Cotolinsky*), baroni, grofje
 Kottulinsky, Joseph (?), stotnik, iz Udbine (HR) E 616, 617
 Kottulinsky, Suzana, pokojna E 510
 Kotzian, Anton Bartholomäus, iz Freiburga na Saškem (D), kandidat za direktorja rudnika v Idriji E 121
 Kovacich
 Kovachich, Andrea, kanonik v Bakarju (HR) E 355
 Kovacich, Tomaso, kanonik v Bakarju (HR) E 355
 Kovačič, Viljem, opat (»prelat«) v cistercijskem samostanu v Stični E 241, 387, 481, 645
 Kozlevčar, Terezija, pekovka v Ljubljani U 109
 Kožljak (*Kosliaco ò sia Waxenstein*), kraj in zemljiško gospostvo v Istri (HR) E 304
 Kožlješka žaga (*Kosleschka Schaga*), gozd pri Begunjah pri Cerknici E 207
 Krabat
 Krabat, Frančiška, gdč., iz Ljubljane U 108
 Krabat, Marija Ana, gdč., iz Ljubljane U 108
 Kraiter, Janez Jurij, rudniški podsodnik v Železnikih E 392
 Kralj (*Krail*), Simon, usnjarski mojster v Tržiču E 323
 Kralj (*Kral, Krall*), Jožef Ferdinand, duhovnik, učni inštruktor pri Raigersfeldu E 497
 Kralj (*Kral, Krall, Kräl, Kräll, Krayl, Krail*), pl.
 Kralj, Franc Gašper, kanclist Reprezentance v Ljubljani E 266, 396, 483, 483, 505, 537, 565, 566, 671, 719, 765
 Kralj, Gašper Anton, duhovnik, brat Franca Gašperja E 567, 656
 Kralj, Janez Andrej, *der junge*, zakupnik kolkovine v Ljubljani E 370, 374, 377, 380, 382, 393, 400, 422, 541, 543, 544
 Kralj, Janez Urban, rektifikacijski podkomisar v Ljubljani U 108 / E 22, 191, 196
 Kralj, Maksimilijana Kajetana, roj. Ruessenstein, hči Sigmunda Rudolfa Ruess-Ruessensteina, žena Franca Gašperja E 711, 758, 765
 Kralj, Marija Frančiška Pavla Alojzija E 671
 Kralj, N., študent E 422, 598
 Kraljev Brod (*Kralovbrod*), kraj ob Savi pri Zagrebu (HR) E 551
 Kraljevica (*Porto Ré, Porto Re, Porto Rée*), pristanišče v Kvarnerju (HR) E 15, 18, 86, 245, 437
 Kramarič (*Kramarich*), Jožef, iz Črnomlja, služabnik pri Raigersfeldu E 429
 Kranj (*Crainburg, Creinburg*), mesto E 141, 180, 183, 192, 224, 232, 244, 248, 249, 251, 257, 282, 293, 329, 355, 360, 377, 401, 413, 423, 428, 517, 533, 570, 579, 605, 610, 616, 623, 636, 629, 636–639, 663, 664, 673, 675, 676, 680, 682, 683, 685, 695, 701, 706, 709, 711–713, 717, 718, 727–730, 732, 733, 741, 749, 750, 752, 772, 775, 777, 792, 798–800, 802, 803, 807, 823, 828
 Kranj, kapucini, samostan E 239, 413
 Kranj, mestni sindik/pisar → Mihelič Jurij, Nörd Jurij
 Kranj, mestni sodnik → Čebulj Jurij

- Kranj, župnijska cerkev sv. Kancijana in tovarišev E 701
- Kranjska (*Crain*, Carniola), dežela, vojvodina U 8, 14, 15, 21, 22, 24–26, 28, 33, 36, 45, 47, 49, 50, 57, 68–70, 75–80, 82, 87, 90 / E 4, 16, 26, 33, 87, 98, 104, 106, 117, 118, 124–126, 129, 148, 157, 158, 164, 236, 299, 334, 339, 347, 351, 412, 415, 440, 446, 650, 654, 696, 720, 737, 768
- Kranjska, deželni glavar → Gallenberg Wolf Vajkard, Auersperg Anton Jožef
- Kranjska, deželni namestnik → Gallenberg Wolf Sigmund
- Kranjska, deželni vicedom → Orzon Henrik Janez
- Kranjska Gora (*Cronau*), vas in župnija na Gorenjskem E 512, 571, 572, 799 → tudi Papler Martin
- Krapf (*Krapff*) pl. Franz Joseph, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 102
- Krapfenfeld* → Dolga vas
- Kras (*Karst*, *Carst*, *Karstner*), pokrajina med Trstom in Goriško E 279, 334, 379, 386, 646
- Krasche* → Hrašče, Krašnja
- Kraskovič (*Krascovich*, *Krařkovitsch*, *Krařkovich*)
- Kraskovič, Janez Dominik, župnik v Železnikih E 322
- Kraskovič, Janez Jurij, vikar pri sv. Martinu pri Škalah (Velenje) E 609, 668
- Krašnja (*Krasche oder Kraxen, Kräxten*), vas pri Lukovici E 87, 88, 171, 237, 287, 288
- Kraussen pl. Kraussenmark (*Krausen*), Ferdinand, stotnik E 606, 627
- Kraüz, Kreüz* → Križ
- Kraxen, Kräxten* → Krašnja
- Krbava (*Corbavia*), »grofija« v Liki (HR) E 318, 326, 428
- Krbune (*Kerbune*), vas pri Pičnu v Istri (HR) E 304
- Kreiberg* → Krumperk
- Krems (*Cremis*), mesto v Spodnji Avstriji (A) E 103, 586
- Kreneck, Kreneg* → Greneck
- Krenn, Karel Jožef, duhovnik v Ljubljani E 313
- Kresnice (*Kersniza*), vas pri Litiji ob Savi E 235
- Kreta (*Candia*), osmanski otok v Sredozemlju (GR) E 66, 790
- Kreuzberg (*Creuzberg, Craizberg, Creizberg, Creüzberg*), pl.
- Kreuzberg, Ana Marija Suzana, roj. Lukančič pl. Hertenfels, vdova Sarger-Sargfeld in Standler E 2, 13, 703, 784, 794, 815
- Kreuzberg, Janez Franc E 2, 704, 784
- Kreuzberg, Margareta Frančiška, roj. Topperzer, Garzarolli, Tadejeva mati E 87
- Kreuzberg, Marija Gertruda, roj. Vitschitsch, Tadejeva žena E 300
- Kreuzberg, Tadej Serafin (*Toderle*), iz Postojne E 87, 300, 345, 350, 495, 518, 575
- Krf (*Corfu*), beneški otok v Jonskem morju (GR) E 69, 362
- Kriechbaum, pl. Franz Xaver, *der junge*, glavni rudarski mojster (*Obristbergmeister, Oberbergmeister*) v Idriji E 135, 139, 142, 144
- Krieger, Wilibald, jezuit na Dunaju (A) E 29, 358
- Krieglach (*Kriegla*), postajališče pri Murzzuschlagu na Štajerskem (A) E 54, 88, 131, 147, 170
- Krim (*Grüm*), hrib južno od Ljubljane, gozd E 485
- Kringa (*Coridico*), vas in župnija v Istri (HR) E 501, 535, 544, 545, 583, 617, 737–739, 741 → tudi Blasinich
- Križ (*Craiz, Craüz, Kraüz, Kreüz*) pri Komendi, grad in zemljiško gospodarstvo E 139, 160, 209, 213, 218, 249, 298, 325, 355, 418, 488, 498
- Križaj (*Chrischey*), Valentin, krojaški mojster v Ljubljani E 791
- Krka (*Gurg*), trg in škofija na Koroškem (A) E 41, 771
- Krmin (*Cormons*), mesto v Furlaniji E 362, 369 → tudi Terzi Franciscus Xaverius
- Kroissendorff* → Rakovnik pri Šentrupertu
- Kromčič (*Cremsim*), mesto na Moravskem (CZ) E 91
- Kropa (*Krop, Kropp, Cropp*), naselje, fužine in rudnik na Gorenjskem E 280, 285, 289, 293, 294, 304, 364, 365, 387, 389, 392–394, 396–398, 414, 422, 480
- Krottendorf (*Crottendorff, Krotendorff, Grottendorf, Grottendorff*), baroni E 342, 529
- Krottendorf, Josepha, generalova žena E 301, 302, 305, 310, 315, 317, 329, 334, 335, 337, 345, 353, 361, 372–375, 379, 384, 525, 528, 529
- Krottendorf, Maximilian, polkovnik, general E 301, 302, 304, 305, 310, 315–317, 324, 329, 335, 353, 360, 361, 367–370, 373, 379–381, 384, 415, 416, 421, 427, 525, 528, 529
- Kršan (*Chersano*), naselje v Istri (HR) E 304
- Krško (*Gurckfeld, Gurgfeld*), mesto E 263, 267, 324, 333, 399, 407, 408, 455, 462, 488, 499, 570, 589, 600, 601, 610, 626, 645, 646, 706, 751, 771, 772, 782, 814, 826
- Krško, mestni pisar/sindik → Simandel Jakob
- Krško, mestni sodnik → Obračar Franc Serafin, Maucher Friderik Gašper
- Krško, župnik → Erberg Anton Gothard, Zergollern Jožef Ignacij, Lazarini Jurij Ludvik
- Krško polje (*Gurckfelder*), območje okoli Krškega na Dolenjskem E 334
- Krumperk (*Kreiberg*), grad pri Dobu E 706
- Krumpkau, baronica N., z Dunaja (A) E 103
- Krušič (*Chruschiz, Crusius, Krusius, Kruschitsch, Kruschiz*)
- Krušič, Mihael, jezuit, magister, rektor v Ljubljani E 172, 194, 280, 314–315
- Krušič, Urban Avguštin, Raigersfeldov sošolec, duhovnik, beneficiar v Slovenj Gradcu E 37, 680, 711, 778, 779, 800, 801
- Kuefstein (*Kuefstein, Kueffstein, Kuffstein*), grofje
- Kuefstein, Johann Ferdinand (Janez Ferdinand), svetnik, predsednik Glavne dvorne komerčne konference, vicekancler Avstrijske dvorne pisarne, *Stadthalter* na Dunaju (A) U 20, 74 / E 29, 37, 39, 42, 43, 49, 50, 54, 67, 88, 89, 93, 98, 100, 102, 103, 108–110, 112–116, 121, 124, 130, 147, 168
- Kuefstein, Maria, roj. Kollonitz, *pokojna* E 98, 100
- Kuefstein, Rosa (?), dvorna dama cesarice vdove Eleonore na Dunaju (A) E 104
- Kuenburg (*Kienburg, Kiemburg, Kimburg, Kürnberg, Künburg*), grofje
- Kuenburg, Franz Caspar Wilhelm (*Wilbelmerle*) E 57
- Kuenburg, Franz Karl Ludvig E 57
- Kuenburg, Franz Ludwig, štajerski deželni glavar, mož Marie Theresie, oče otrok E 56, 57, 406
- Kuenburg, Gandolf Ernst (*Gandolfferle*), sin Franza Ludwiga E 57, 406
- Kuenburg, Johann Nepomuk (*Nepomucenus*), rudarski podmojster, svetnik Repräsentant v Celovcu (A), sin Franza Ludwiga E 57, 406, 715
- Kuenburg, Maria Aloisia (*Loiserle*) E 57
- Kuenburg, Maria Anna (*Mariandl*) E 57
- Kuenburg, Maria Theresia, roj. Herberstein, žena Franza Ludwiga E 57, 406
- Kufferschein, pl. Giovanni ali Pietro, iz Trsta (I) E 482
- Kuffstein (*Kuefstein*), mesto in trdnjava na Tirolskem (A) E 251
- Kuhačević (*Kuchatschovich*), pl. Matija Anton, uskoški poveljnik v Liki, vodja upornikov, veleizdajalec E 252
- Kuharčič (*Kucharziz, Kuchartschiz, Kuckartschiz, Kichartschitz*), Matej, kaplan ljubljanskega škofa E 119, 136, 140, 182
- Kujni vrh (*Kuine Vurch*), gozd pri Borovnici pri Vrhniki E 207
- Kuk (*Kuck*), Janez Mihael, trgovec, mestni svetnik v Ljubljani, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 375, 392, 402, 495, 588, 812
- Kulland (*Kublman*), Johann Jacob, tajnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 26
- Kulmer pl. Rosenpichl (*Kulmer*), baron Franz Philipp, prošt v Dravogradu E 237
- Kumar (*Cumar*), Tomaž, papirničar, trgovec v Gorici (I) E 757
- Kumer, Andrej, meščan v Kranju E 829
- Kümer, N., agent na Dunaju (A) E 33, 163, 167
- Kumer, Philipp, logistični podčastnik (*Fourier*), praporščak E 668, 693
- Kumer, Valentin, iz Furlanije, duhovnik, kandidat za špitalskega mojstra v Ljubljani E 345
- Kumerer, Janez Nepomuk, lasuljarski mojster v Ljubljani E 722
- Kunc, Franc Ksaver, učitelj v Ljubljani U 110
- Kunstl, Marko, Raigersfeldov daljni prednik E 736, 822
- Kuntarič, Janez, mestni sodnik v Kostanjevici na Krki E 353
- Kurey, Anton, iz Ljubljane E 340
- Kurtler*, zaselek pri Dolenji vasi pri Ribnici E 356
- Kuschlan pl. Moosthall (*Kuschlan, Kischlan*), baroni E 146
- Kuschlan, Izabela Helena (*Bellerle*), por. Dinzl-Angerburg E 87, 134, 136, 137, 171, 180, 188–190, 196–198, 260, 346, 389, 453, 563, 739 → tudi Dinzl-Angerburg Izabela Helena
- Kuschlan, Johana Antonija (*Jobandl*), roj. Raigersfeld, žena Wolfganga Jošta Kajetana U 13, 69 / E 12, 666, 684, 709, 762, 776, 799 → Raigersfeld Johana Antonija
- Kuschlan, Jožefa Julijana, roj. Gusič, žena Karla Valentina E 260, 401, 444, 690
- Kuschlan, Karel Jožef Kajetan, kadet v Dunajskem Novem mestu (A), sin Karla Valentina E 442, 444
- Kuschlan, Karel Valentin, brat Wolfganga Jošta Kajetana E 198, 260, 267,

442, 444, 690
 Kuschlan, Marija Jožefa, por. Fürenberg, sestra Wolfa Kajetana E 455 → Fürenberg
 Kuschlan, Wolfgang Jošt Kajetan (*Wolff Caetan, Jobst Caetan, Caetan*), deželnostanovski poverjenik v Ljubljani U 13, 69 / E 12, 131, 132, 135–139, 141, 143, 144, 171, 174–176, 179, 180, 182, 183, 186, 190, 191, 193, 195, 198, 202, 204, 223, 227, 228, 231, 233, 244, 253, 259, 260, 263, 660, 666, 684, 709, 757, 762, 776
 Kvarner, zaliv v severnem Jadranu U 25
 Kwangčou → Kanton
 Kynck, Theodor, vodja uskoških upornikov v Liki (HR) E 363

L

La Fontaine, Paul, poročnik E 385
 La Langue, N., stotnik E 131
 La Spezia (*Porto della Specie*), pristanišče v Liguriji E 4
 Laafß, Laasß → Lož
 Labresina → Nabrežina
 Labrosse (*Labroß*), N., stotnik-inženir v Zagrebu (HR) E 551
 Lachmayer pl. Ehrenheim (*Lachmayer, Lachmeyer*), Ferdinand Benedict, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 29, 56, 89
 Lack, Laack, Lagk → Škofja Loka
 Lackner (*Lackner, Lukner*), Anton, dr., pravnik, dekan, kanonik v Ljubljani E 140, 264, 390, 425, 440, 547
 Lacy (*Lacy, Lascy*), avstrijski pehotni regiment št. 22 (prej »Sprecher« in »Hagenbach«) E 663, 752
 Laczkovich (*Laczkovich, Lakoviz, Lascovich*), Anton (?) E 166, 196–198
 Lalain (*Lalain, Lalin, Lalaing, Lalaine, Laling*), Maximilian Joseph vicecomte d'Audenaarde, general-feldmaršalporočnik E 116, 118, 128–130, 149–153, 155–157, 159–163, 165, 167, 168
 Lamberg, grofje
 Lamberg, Anton Jožef, prošt v Regensburgu (D) E 574
 Lamberg, Doroteja Cecilija, roj. Schratzenbach, *die alte*, 2. žena Franca Adama I. (očeta Franca Bernarda) E 176
 Lamberg, Franc Adam (*Franzl*), z Brda in Kamna, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani, *der junge*, študent v St. Lambrechtu (A), Bruslju, Parizu E 240, 242, 377, 379, 395–397, 405, 422, 442, 446, 458, 461, 480, 492, 505, 512, 520, 541, 544, 554, 564, 566, 570–574, 618, 622, 629, 630–632, 634, 641, 643–647, 649, 650, 654, 656, 662, 663, 666, 672, 675, 676, 682, 687–689, 691–693, 695, 699, 704, 707, 709, 710, 715, 725, 732, 734, 735, 737, 739, 743, 744, 748, 750, 758, 767, 770, 773, 799, 803, 804, 823
 Lamberg, Franc Bernard, *der alte*, z Brda in Kamna, oče Franca Adama U 110 / E 136, 171, 176, 183–186, 210, 240, 260, 315, 352, 397, 405, 422, 464, 480, 573, 672
 Lamberg, Franciscus Josephus Maria Adamus Antonius Joannes Nepomucenus Vincentius Fererius Franciscus de Paula Peregrinus Raichardus, sin Franca Adama E 675, 695
 Lamberg, Johann Ferdinand, oče Johanne Franziske E 96, 140
 Lamberg, Johanna Franziska, roj. Lamberg, žena Leopolda Karla, hči Johanna Ferdinanda E 57, 115, 207, 223, 233, 257, 258, 263, 292, 305, 316, 317, 344, 345, 374, 375, 384, 422, 442, 537, 667
 Lamberg, Jožef Feliks Karel, študent v Bologni, malteški vitez (*chevalier*), kanonik v Ljubljani in Passau (Bavarska, D), sin Franca Bernarda E 240, 242, 397, 405, 422, 504, 505, 507, 527, 558, 561, 568, 604, 606, 610, 643, 653, 656–659, 670, 672, 701, 715, 758, 785, 818
 Lamberg, Katarina Frančiška, por. Coronini, hči Franca Bernarda E 242, 315, 656, 666 → Coronini Katarina Frančiška
 Lamberg, Leopold Karl, z Bokalc (linija Boštanj), kranjski deželni upravitelj in svetnik Reprezentance, direktor Cestnega direktorija v Ljubljani U 21, 22, 76, 109 / E 57, 59, 113–115, 117, 119, 125, 132, 133, 136, 142, 144, 154, 171–176, 178, 182, 184, 187–189, 192, 194, 197, 199–201, 204, 207–211, 219–222, 226, 228, 230, 232, 233, 238–240, 248, 252, 255–257, 263, 265–267, 269, 270, 272–277, 282, 287, 290, 295, 303, 305, 311, 312, 315–317, 319, 320, 325, 346, 361, 384, 387, 401, 404–407, 413, 414, 425, 428, 432, 435, 438, 442, 446, 461, 464, 476, 477, 481, 484, 490, 491, 494, 495, 497–499, 502, 510, 516, 517, 519, 522, 525, 527, 529, 537, 539, 541, 542, 548, 563, 565, 573, 577, 579, 581, 583, 592, 593, 604, 606, 611, 619, 624, 630, 641, 667, 678, 722, 723, 734, 744, 745, 755, 766, 772, 773, 797, 805, 814, 826

Lamberg, Marija Ana, roj. Rothal, žena Franca Adama E 672, 676, 767, 803, 804
 Lamberg, Marija Ludvig Jožef Franc Ksaver, sin Franca Adama E 767
 Lamberg, N., duhovnik, kandidat za župnijo Spodnja Idrija E 257
lambergische arca → Brdo pri Lukovici
 Lampe (*Lampe, Lampé*), Matija, vinotoč, Raigersfeldov vrtnar E 197, 432, 433, 435, 475, 566, 611, 624
 Lamprecht, Matija, tesar v Ljubljani E 190
 Lančič (*Lantschitsch*), Danijel, duhovnik (župnik) v Cerknici E 420
 Landi, Francesco, kardinal E 258
 Landol (*Londol*), vas pri Postojni E 330
 Landschaft-Brucke (*Landschaft-Brucke, Landschaft-Brucke, Lanschaft-Brucke*), most čez Muro pri Ehrenhausnu (Štajerska, A) E 57, 88, 131, 171
Landstrasß → Kostanjevica na Dolenjskem
 Lang, Johann Adam, stotnik E 492, 493
 Lang, Karl Joseph, mitničar v Gradiški (I) E 535
Lange Graben → Dolgi graben
 Langenbach, N., Raigersfeldova sosedna na Dunaju (A) E 170
 Langenmantl (*Langenmantl, Lengemantl*), baroni
 Langenmantl, Franc Germanik, sin Janeza Krstnika E 613, 638
 Langenmantl, Janez Krstnik E 404, 605, 613, 638
 Langetl, Ignaz, jezuit, provincial na Dunaju (A), rektor *Collegium Theresianum* na Dunaju (A) E 605, 668, 669
 Lanjus, baronica N., z Dunaja (A) E 48
 Lannoy pl. Leverghen (*Lanois*), N., por. Königsegg-Erps E 159
 Lannoy de la Motterie (*Lanoy, Lanoi*), grofje E 103, 167
 Lannoy de la Motterie, Karl Anton, bivši vojaški poveljnik v Bruslju E 97
 Lannoy de la Motterie, Peter Joseph Albert (?), študent na Dunaju (A), sin Karla Antona E 97
Lanscha-Brucke → Landschaft-Brucke
 Lansky, Matthias, rudniški uradnik v Idriji E 141
 Lanthieri (*Lanthieri, Lantieri, Lattieri*), grofje
 Lanthieri, Bernardo E 83
 Lanthieri, Ferdinand Carlo Giovanni, iz Vipave E 58, 82, 190
 Lanthieri, Frederico Antonio, stotnik, polkovnik, general, sin Ferdinanda Carla E 207, 221, 427
 Lanthieri, Giovanni Gasparo E 409
 Lanthieri, Maria Chiara, roj. Purgstall, žena Ferdinanda Carla E 58, 82
 Lanthieri, Maria Josepha, por. Attems E 75, 730 → Attems
 Lanthieri, N., *der junge* E 77
 Lanthieri, N., baron iz Romansa (Furlanija, I) E 79
 Lanz, Benedikt, jezuit na Dunaju (A) E 113, 156, 579
 Laporje (*Laperje*), vas pri Turjaku E 350, 354
 Lasberg (*Lasßberg*), grof Georg Friedrich E 210
Lascy → Lacy
 Laško, toplice ob Savinji (*Badt, Baad in Tiffer*) E 481, 487, 529
 Latanzio, don Agnielo, poročnik E 314
 Laterman, pl. Georg Ludwig ali Franz, z Dunaja (A) E 45
 Latter, pl. Heinrich, stotnik E 379
Laurana → Lovran
Laiüser → Leisser
 Lavant na Koroškem, škofija na Koroškem (A) E 237, 257, 258
 Lavechin (*Lavachin*), pl. Anton Joseph, *Plazmajor* v Trstu (I) E 443
 Laxenburg, palača južno od Dunaja (A) U 14, 16 / E 15, 22
Laybach → Ljubljana
Laybach-Flußß, Laybach-Wasser → Ljublanica
Lazan → Luzzara
 Lazar, Marija, dojljila in varuška (*Amel*) pri Raigersfeldu E 387
 Lazarini, pl.
 Lazarini, Adam Danijel, z Gotnika E 363, 365, 445, 497, 509, 801, 802
 Lazarini, Ignac Gottfrid, študent na Dunaju (A), na Reki (HR), v Gorici (I), sin Adama Danijela E 399, 512, 613, 620, 635, 801, 802
 Lazarini, Janez Krstnik (*Giovanni Battista*), brat Adama Danijela E 497
 Lazarini, Joahim Dizma Tadej, kandidat za kadetnico na Dunaju (A), kadet, sin Adama Danijela E 399, 443, 445, 497, 509
 Lazarini, Jurij Ludvik, duhovnik na Dunaju (A), župnik v Krškem E 518, 554, 9, 623, 814
 Lazarini, Katarina Elizabeta, roj. Lichtenberg, žena Adama Danijela E 445
 Lazarini, N., kandidat za kadetnico na Dunaju (A) E 543, 554
 Laze (*Lase*), vas pri Planini na Notranjskem E 87, 330
 Le Comte (*le Comte, le Conte*), grof Peter, državni finančni nadprejemnik

- na Dunaju (A) E 66, 77–79, 113, 115, 148
 Le Roux d'Esneval (*d'Esneval*), grofje
 Le Roux d'Esneval, Maria Anna, roj. Rolling E 255
 Le Roux d'Esneval, Pierre Joseph, generalporočnik E 255
 Leberberg, grof N. E 70
 Lebeneg → Gögger-Löwenegg Ferdinand, De Leo pl. Lebeneg Marija Konstanca
 Leber (*Lewer*), Johann Leopold, agent na Dunaju (A) E 122
 Lecce, mesto v Apuliji (I) E 643
 Lechner, Franz, jezuit, spovednik nadvojvodinje Marije Ane na Dunaju (A) E 147
 Leger, Johann, jezuit v Ljubljani E 2
 Lehmacher, Andrej Franc ali Janez Nepomuk, študent v Ljubljani E 493
 Lehmacher, N., profesor anatomije na Dunaju (A) E 810
 Leibniz → Lipnica
 Leiden (*Leyden*), mesto v južni Holandiji E 3, 163, 346, 385
 Leipzig, mesto na Saškem (D) U 32, 86 / E 665
 Leisser (*Leisser, Läußer*), baroni
 Leisser, N., *Frl.*, z Dunaja (A) E 46
 Leisser, N., *Frl.*, z Dunaja (A) E 46, 48, 118, 169
 Leitenburg → Lože
 Leitner, Adam (?), jezuit, pridigar na Dunaju (A) E 246, 309, 462, 479
 Lena (*Lena, Lenerle*), z Vipavskega Križa (Sv. Križ), *die alte*, nekdanja varuška pri Raigersfeldu E 170, 447, 458, 484, 529
 Lenček (*Lentschick*), Andrej, iz Ljubljane, Raigersfeldov zakupnik E 431, 476
 Lenčič (*Lentschisch*), Franc, župnik v Smedniku E 576
 Lengemantl → Langenmantl
 Lenz, Johann Justin, kanclist (akcesist) Repräsentance v Ljubljani E 497, 505, 537, 542, 565, 570, 581, 596, 657, 660, 667, 669, 671, 686, 687, 690, 693, 708, 719, 729, 744, 746, 747, 750, 757, 759, 808
 Leo, baron Antonio Saverio, iz Trsta (I) E 134, 410, 412, 436
 Leo, Johan David, okulist E 534
 Leoben (*Loiben*), mesto na Štajerskem (A) E 165, 427, 432
 Leon (*Leo*), rimski cesar E 271
 Leoni (*Leoni, Leon*), baron Franz Xaver (?), iz Celovca (A) E 175, 523, 525, 678
 Lepant (*Golfo von Lepanto*), zaliv med Nafpaktosom in Patrasom v Jonskem morju E 10, 333, 652
 Lericci, mesto pri La Spezii v Liguriji (I) E 4
 Lescouz, Leskoviz → Zgornji Leskovec
 Lesičje (*Gayrau*) pri Ljubljani, dvorec E 494
 Leslie, grofje
 Leslie, Franz Leopold E 357
 Leslie, Maria Elisabetha Aloisia, roj. Kinsky E 357
 Lesno Brdo (*Hilzeneg*), dvorec pri Horjulu E 214, 215, 508, 650, 789, 816
 Lette (*Leti*), Friedrich, agent Italijanskega sveta na Dunaju (A) E 24, 26, 32
 Leuthnant → Thöning Peter
 Leütschan → Levoča
 Leuven (*Löwen*), mesto v Avstrijski Nizozemski U 13, 69 / E 3, 278, 280
 Levante, vzhodni del Ligurskega zaliva E 232, 422, 733
 Levante, vzhodno Sredozemlje E 271
 Levec, Fran, pisatelj U 10
 Levenčič (*Leventschisch*), N., roj. Wertenthall, s Hrvaške E 802
 Levi
 Levi Vita (*Vitta*), Abraham, Jud iz Trsta (I) E 77, 279
 Levi, Israel, Jud iz Trsta (I) E 59, 64, 86
 Levoča (*Leütschan*), mesto na severu Ogrske (Slovaška) E 427
 Leweneg → De Leo pl. Lebeneg
 Lewer → Leber
 Lezzeny (*Lizeni*), baron Joseph, major E 777
 Liberal, Giacomo, pater v Trstu (I) E 66, 359
 Lichnowsky (*Lignofsky*), grofje, knezi
 Lichnowsky, Karl Alois, princ U 32, 86
 Lichnowsky, N., vdova E 151, 156
 Lichtenberg (*Lichtenberg, Liechtenberg, Liectenberg*), grofje → tudi Schwab-Lichtenberg
 Lichtenberg, Adam Seifrid (?), *der junge*, sin Franca Karla E 530, 775
 Lichtenberg, Albert, kandidat za kadetnico na Dunaju (A), sin Franca Ignaca E 674
 Lichtenberg, Anton, kandidat za kadetnico na Dunaju (A), sin Wolfa Sigmunda E 674
 Lichtenberg, Barbara, roj. Lichtenberg, hči Franca Karla, žena Franca Ignaca E 295
 Lichtenberg, Charlotte U 109
 Lichtenberg, Felicita, roj. Neuhaus, žena Karla E 509
 Lichtenberg, Feliks Engelbert Gottfrid, kandidat za kadetnico na Dunaju (A), sin Franca Ksaverja E 443, 444
 Lichtenberg, Ferdinand, kandidat za kadetnico na Dunaju (A), sin Marka Ferdinanda E 674, 753
 Lichtenberg, Franc Bernard, sin Marka Ferdinanda E 265
 Lichtenberg, Franc Ignac, *der junge*, s Snežnika, sin Wolfa Danijela E 178, 189, 200, 295, 322, 344, 355, 371, 394, 700
 Lichtenberg, Franc Karel, s Soteske E 52, 53, 88–91, 99, 160–163, 167, 168, 175, 176, 215, 222, 226, 230, 262, 264, 295, 305, 338, 339, 384, 385, 395, 405, 414, 425, 443, 444, 446, 469, 494, 496, 498, 530, 595, 652, 727, 775
 Lichtenberg, Franc, študent v Modeni (I), sin Franca Karla E 652
 Lichtenberg, Frančiška, hči Jurija Ludvika, oskrbovanka samostana v Trstu (I) E 64, 345, 363
 Lichtenberg, Gotfrid, študent v Modeni (I), sin Franca Karla E 652
 Lichtenberg, Gvido, kandidat za kadetnico na Dunaju (A) E 674
 Lichtenberg, Jožefa Felicita, roj. Thurn-Valsassina, žena Franca Karla E 184, 215, 268, 401
 Lichtenberg, Jožefa, uršulinka Tekla v Ljubljani, hči Franca Karla E 395, 396, 401
 Lichtenberg, Jurij Ludvik, predsednik urada deželnostanovskih poverjenikov v Ljubljani E 64, 119, 133, 134, 136, 138, 140, 146, 174, 202, 203, 205, 233, 247, 251, 256, 277, 283, 287, 320, 322, 326, 343, 345, 384, 471, 509, 605, 663
 Lichtenberg, Jurij Sigmund Karel, sin Jurija Ludvika E 554, 557, 605, 663
 Lichtenberg, Jurij Sigmund, s Soteske, oče Franca Karla E 425
 Lichtenberg, Kajetan, s Soteske, podporočnik, nadporočnik, sin Franca Karla E 387, 776, 807, 810
 Lichtenberg, Karel Gotfrid, prisednik Deželnega sodišča v Ljubljani, sin Jurija Ludvika E 178, 238, 360, 509, 526
 Lichtenberg, Katarina, roj. Valvasor, žena Wolfa Danijela E 184, 786
 Lichtenberg, Marija Ana, hči Jurija Ludvika U 109 / E 64, 136, 345
 Lichtenberg, Marija Ana, roj. Rasp, žena Jurija Ludvika E 64, 136, 138, 179
 Lichtenberg, Marija Benjamin, sin Marka Ferdinanda E 387
 Lichtenberg, Marija Elizabeta, žena Marka Ferdinanda, roj. Auersperg E 265, 387, 776
 Lichtenberg, Marija Julijana Karolina, hči Wolfa Sigmunda E 434
 Lichtenberg, Marija Kristina, klarisa Marija Alojzija v Škofji Loki E 337
 Lichtenberg, Marija Terezija (*Theresia*), roj. Aursperg, žena Wolfa Sigmunda E 243, 265, 350, 385, 387, 395, 396, 408, 413, 423–425, 434, 437, 440, 446, 689, 775, 811
 Lichtenberg, Marija Terezija, hči Franca Karla E 215
 Lichtenberg, Marija Terezija, roj. Dietrich, iz Sedmograške, Scifridova žena E 775
 Lichtenberg, Mark Ferdinand, z Ortneka E 123, 140, 174, 175, 182, 183, 221, 262, 268, 387, 753, 776
 Lichtenberg, Sigmund, jezuit, rektor v Ljubljani E 254, 287, 315, 342, 343, 361, 438, 439
 Lichtenberg, Wenzel, sin Franca Ignaca E 296
 Lichtenberg, Wolf Danijel, s Snežnika E 225, 312
 Lichtenberg, Wolf Sigmund (*Sigerle*), *der junge*, sin Franca Karla E U 35, 89, 109 / 160, 200, 260, 272, 338, 350–353, 375, 385–387, 395, 405, 418, 419, 421, 423–425, 437, 443, 507, 530, 657, 689, 700, 709, 758, 763, 775, 776, 791, 795, 804, 805, 807, 818, 826
 Lichtenthurn (*Lichtenthurn, Liechtenthurn*), baroni E 285, 562
 Lichtenthurn, Elizabeta Cecilija, klarisa v Mekinjah, hčerka Jožefa Ksaverja E 416, 582
 Lichtenthurn, Jožef Ksaver, deželnostanovski poverjenik v Ljubljani E 139, 179, 206, 216, 219, 225, 226, 228, 235, 267, 277–279, 297, 308, 311, 315, 361, 363, 391, 387, 393, 400, 405, 407, 418, 425, 495, 593, 809, 826
 Lichtenthurn, Marija Ana Kristina, roj. Mordax, žena Jožefa Ksaverja, hči Andreja Danijela E 175, 285, 373, 395, 416, 499, 582, 633
 Lichtenthurn, N., hčerka Jožefa Ksaverja E 499
 Lidl, Joannes, služabnik pri Raigersfeldu E 457
 Liebenhaus (*Liebenhausen*), pl. Sebastian, notranjeavstrijski vladni koncipist

- v Gradcu (A) E 531
 Liechtenstein (*Liechtenstein, Lichtenstein*), knezi
 Liechtenstein, Anna Marija, roj. Kiechtenstein, vdova Thun, žena Josepha Wenzla E 156
 Liechtenstein, Emanuel E 99, 119
 Liechtenstein, Joseph Wenzel Lorenz, vladajoči knez, feldmaršal E 95, 99, 156, 799
 Liechtenstein, Maria Anna, roj. Dietrichstein, Emanuelova žena E 119
Liechtenball → Sumerecker pl. Lichtenenthal
Liechtenwaldt, Liechtenwalt → Sevnica
 Liechtl, Jakob, jezuit v Ljubljani E 245, 253, 281, 312, 361, 380
 Liège (*Lütich, Litich*), mesto v škofiji Liège (B) E 3, 258
Lienfeld → Livold
 Lienz, mesto na vzhodnem Tirolskem (A) U 17 / E 282
 Lierwald (*Lierwald, Lierwaldt, Lierwalt, Lüerwald, Lüerwaldt, Lürwald, Lürwaldt, Lürwalt, Lüerwaldt*), pl.
 Lierwald, Jobst Caspar, svetnik Avstrijske dvorne pisarne, referendar v *Oberste Justizstelle* na Dunaju (A) E 15, 16, 18, 22, 27, 28, 30–32, 36, 55, 104, 105, 109, 111, 120, 129, 148, 167, 168, 212
 Lierwald, Johann Franz, *der junge*, sin Jobsta Casparja E 612, 613, 615, 649
 Lierwald, Maria Anna, roj. Lukar, 1. žena Jobsta Casparja E 19
Lignofsky → Lichnowsky
 Lijak (*Liack*), reka na Goriškem E 75
 Lika (*Lica, Licka*), pokrajina (HR) E 35–37, 257, 326, 381, 382, 384, 428, 430, 616
 Lika, »grofija« E 318
 Lille, mesto v Franciji E 3
 Limburg, vojvodstvo med Avstrijsko Nizozemsko in Republiko Nizozemsko E 162
 Limburger, N., trgovec v Trstu (I) E 173
 Limburg-Stirum (*Stirun Turba*), grof Otto Ernst (?), general E 152
 Limpia, kraj tik ob Nici (F) E 256
 Linder (*Linder, Lindner*), Franz, slikar U 51, 107 / E 710, 717, 762, 775, 797, 803
 Lindner, N., stotnik deželne milice na Tirolskem (A) E 97
 Linhart, Anton Tomaž, protokolist v Ljubljani U 46
 Lini, kraj pri Meidlingu pri Dunaju (A) E 88, 131, 147, 170
 Linz, mesto v Gornji Avstriji (A) U 24 / E 3, 7, 39, 43, 111, 166, 182, 183, 279, 383, 588, 627, 669, 670, 761, 831
 Linz, tekstilna fabrika E 43, 153, 166, 173, 646
 Lipica (*Lipitza, Lipiza*), vas na Krasu E 59, 87, 262, 615
 Lipič (*Lipitschin*), Eva, roj. Lubič, mesarka v Ljubljani E 553, 554
 Liplje (*Liple*), vas pri Planini na Notranjskem E 330
 Lipnica (*Leibniz*), mesto Leibnitz na Štajerskem (A) E 57, 88
 Lippe (*Lipp*), grof Simon August (?), *der junge* E 90
 Liscutin (*Liscutin, Loscatin*), Ferdinand, uradnik knjigovodstva
 Reprezentance v Ljubljani in Gradcu (A) E 180, 280, 299, 392
Lisonz → Soča
Lisonzat, območje ob spodnji Soči (I) E 309
Lisonz-Brücke → Soča: most
Litich → Liège
 Litija (*Litey*), trg ob Savi E 235, 550, 589, 633, 649
Litorale Austriacum, Litorali Austriacum, Litorale Austriaco, Litorale → Avstrijsko Primorje
 Litschky, N., uradnik/zakupnik v Pazinu v Istri (HR) E 697
 Livold (*Lienfeld*) pri Kočevju, cerkev Vseh svetih E 356
 Livorno, pristanišče v Toskani (I) E 4, 9, 441, 785
 Lizbona (*Lisabon, Lisbona, Lisbon*), prestolnica Portugalske U 14, 69 / E 8–11, 163, 241, 270, 329, 377, 449, 456, 785
Lizeni → Lezzeny
 Ljubelj (*Loibl*), cestni prelaz med Kranjsko in Koroško E 15
 Ljubljana (*Laybach*), glavno mesto dežele Kranjske E passim
 Ljubljana, avguštinci, samostan in cerkev U 30, 84, 106 / E 1–3, 5, 13–14, 136, 178, 179, 186, 187, 224, 235, 243, 260, 269, 279, 296, 302, 303, 345, 346, 352, 364, 400, 403, 417, 423, 451, 453–455, 457, 459, 461, 463–470, 472, 477, 479, 481, 483, 494, 503, 542, 608, 672, 676, 762, 801
 Ljubljana, avguštinci, Rožnovenska kapela (*Rosencranz-Capelle bey Augustinern*) E 1–3, 5, 6, 13, 14, 16, 186, 499
 Ljubljana, anatomski kolegij (*anatomisches collegium*) E 516, 545, 642, 664, 822
 Ljubljana, Arhiv Republike Slovenije U 7, 10, 48–51, 67, 95
 Ljubljana, Auerspergova pristava v Šiški (*Auersperger Mayrbhof*) E 187
 Ljubljana, babiški kolegij (*obstetricium collegium*) E 822
 Ljubljana, Barbo-Waxenstein, nova palača E 395, 402
 Ljubljana, Bartolottijeva hiša (*bartolizisches Haus*) E 327
 Ljubljana, bratovščina »za duše v vica« (*Todtenbruderschaft*) E 350, 403
 Ljubljana, Breg (*Rabn, Rann*) U 109 / E 314, 470
 Ljubljana, čegelnica (*Ziegelfabrikue*) E 739, 743
 Ljubljana, Cekinov grad (*Leopolds-Rube*) E 405, 406, 583, 592, 722
 Ljubljana, Ciril-Metodov trg U 106, 107
 Ljubljana, Cobenzlova palača E 278
 Ljubljana, Contijev vrt E 682
 Ljubljana, Čadeževa hiša (*Tschadesch-Haus*) E 292, 680
 Ljubljana, Čebuljeva svilarna (*Seidenfabrique, Fabric, Fabrique*) E 39, 359, 394, 516, 530
 Ljubljana, Čevljarska ulica U 109
 Ljubljana, Čevljarski (Zgornji) most (*Schuster-Brücke*) E 382, 788
 Ljubljana, Čopova ulica U 110
 Ljubljana, Deželni stanovi, Novi trg 3 U 69, 94, 106
 Ljubljana, Deželno knjigovodstvo (*Landschaftbuchalterey*) E 200, 262, 421, 459, 498, 514, 533, 554, 616, 630
 Ljubljana, deželnostanovsko igrišče v Gradišču (*Ballbauß, Baalbauß, Balbauß*) E 138, 182, 190, 278, 355, 513, 514
 Ljubljana, diskalceati ali bosonogi avguštinci (*Discalziaten*), samostan, Dalmatinova ulica 1–3 U 106 / E 190, 195, 225, 265, 275, 320, 346, 353, 354, 356–358, 362, 373, 383, 403, 431, 446, 447, 451, 453, 459, 472, 477, 490, 539, 572, 573, 581, 636, 641, 668, 678, 813
 Ljubljana, diskalceati, cerkev (*Discalziat-Kirche*) E 217, 275
 Ljubljana, diskalceati, mrtvaška kapela v cerkvi (*Todtencapell*) E 459
 Ljubljana, Dolničarjeva ustanova (*Tallbergische Stiftung*) E 812
 Ljubljana, Erbergova palača E 12, 276, 383
 Ljubljana, Erbergov vrt (*erbergischer Garten, erberischer Garten*) E 185, 197, 227, 228, 478, 571, 627, 691
 Ljubljana, Forschlechnerjev mlin E 625
 Ljubljana, frančiškani, samostan in cerkev (*Franciscanern*), Vodnikov trg U 36, 107 E 106, 133, 176, 181, 187, 194, 245, 270, 283, 286, 350, 373, 403, 408, 417, 429, 430, 435, 458, 496, 514, 517, 577, 583, 609, 627, 668, 669, 676, 772, 793, 808, 818
 Ljubljana, Frančiškanska vrata (*Franciscaner Thor*) E 657
 Ljubljana, Frančiškanski stolp (*Franciscaner Thurn*) E 364
 Ljubljana, Friškovec (*Friscovicz*) E 382
 Ljubljana, Gallenbergov vrt (*gallenbergischer Garten*) E 290, 634, 641
 Ljubljana, Garzonijeva pristava (*Mayrbhoff von Garzoni*) E 185
 Ljubljana, Glavni prejemniški urad, Breg 8 U 109
 Ljubljana, Gornji trg U 108, 109
 Ljubljana, Gosposka ulica U 107, 109, 110
 Ljubljana, gostišče pri Belem konju (*Wirtshauß beyem Weissen Rössl*) E 293
 Ljubljana, gostišče pri Divjem možu (*Wirtshauß beyem Wilden Mann*)
 Ciril-Metodov trg 21 U 107 / E 267, 274, 281, 384, 406, 494, 499, 518, 814
 Ljubljana, grad (*Castell, Castel*) U 83, 107 / E 12, 139, 227, 229, 231, 247, 250, 263, 278–279, 301, 315–317, 325, 329, 381–383, 386, 400, 406, 419, 443, 492, 494, 495, 506, 536, 570, 581, 603, 610, 616, 661, 671, 703, 704, 707, 709, 732, 742, 754, 758–761, 766, 767, 769
 Ljubljana, Gradišče (*Burgstall, Gradische*) E 369, 514
 Ljubljana, Graffenhueberjeva hiša E 193
 Ljubljana, grajski hrib (*Schloßberg, Schlosberg*) E 221, 323, 339, 376, 460, 641, 723
 Ljubljana, Gregorčičeva ulica U 110
 Ljubljana, Gusičeva hiša (*Gusitsch-Haus*) E 178
 Ljubljana, Hitzingerjeva hiša (*bizingerisches Haus*) E 354
 Ljubljana, Hrenova ulica (*Crengassen*) E 257
 Ljubljana, »italijansko gledališče« U 10, 29, 83
 Ljubljana, Janiševa hiša (*Jänisches Haus*) E 354
 Ljubljana, jezuiti, cerkev sv. Jakoba Levstikov trg U 46, 107 / E 228, 263, 342–344, 350, 364, 403, 417, 453–455, 460, 467, 472, 480, 483, 486, 511, 517, 543, 562, 570, 590, 606, 669, 675, 717, 746, 768, 788
 Ljubljana, jezuiti, konvikt, kolegij, gimnazija U 13, 32, 69, 83, 86 / E 171, 181, 187, 199, 214, 222, 303, 316, 321, 324, 425, 434, 438, 439, 455, 473, 477, 493, 506, 534, 641, 668, 673, 710, 717, 766, 808
 Ljubljana, jezuitski gozd (*Jesuitewald*) E 422
 Ljubljana, Jurčičev trg U 109
 Ljubljana, kapucini, cerkev, Kongresni trg U 107 / E 105, 288, 461–465,

- 467, 469, 470, 472, 473, 483
 Ljubljana, kapucini, samostan (*Capucinern*) E 65, 67, 265, 270, 293, 303, 330, 461–465, 467, 469, 470, 472, 473, 480, 483, 503, 703, 828
 Ljubljana, kapucinski bastion U 36, 90 / E 273, 285, 421
 Ljubljana, Karlovska vrata (*Carlstätter Thor, Carlstädter Thor, Carlstat-terthor*) E 186, 212, 320, 324, 325, 583, 784
 Ljubljana, kavarna v Raigersfeldovi hiši (*Caffèbauß*) E 596, 831
 Ljubljana, klarise, samostan (*Clarisserinen*) Slovenska cesta 35 U 107 / E 138, 141–143, 174, 182, 188, 190, 194, 210, 226, 229, 316, 350, 403, 514, 532, 669, 702
 Ljubljana, Kongresni trg U 107, 110
 Ljubljana, Krakovo (*Cracau*) E 321, 436, 724, 781
 Ljubljana, Kranjski deželni muzej U 10, 67
 Ljubljana, *Kriegfabrique* E 196
 Ljubljana, Križevniška ulica U 109
 Ljubljana, Lambergova aleja (*Lamberger Allée*) E 216, 268
 Ljubljana, Lambergova hiša (*lambergisches Hauß*) E 216
 Ljubljana, Leopoldsrue (»Cekinov grad«, dvorec, park Tivoli U 107 / E 405, 407, 414, 428, 494
 Ljubljana, Levstikov trg U 107, 108
 Ljubljana, Licejska knjižnica U 46, 48
 Ljubljana, Liechtenthallova hiša (*liechtenthalisches Hauß*) E 251, 265, 267
 Ljubljana, Lontovž - palača Deželnih stanov (*Landbauß*) E 13, 248, 590
 Ljubljana, magistrat (*Rathhaus, Rathbauß, Rathsbauß*) na Mestnem trgu 1 U 107 / E 209, 264, 276, 277, 396, 404, 475, 587
 Ljubljana, Mervičina hiša (*Merviza-Hauß*) E 776
 Ljubljana, mestni gozd (*Stadtwald*) E 280
 Ljubljana, mestni sindik → Radič Franc Ludvik
 Ljubljana, mestni sodnik → Robida Jožef, Valusi Janez Krstnik
 Ljubljana, Mestni trg (*Platz*) U 107, 108 / E 190, 205, 282, 372, 417, 482, 555, 556, 677, 798
 Ljubljana, mestni župnik pri sv. Nikolaju → Peer Karel
 Ljubljana, mestno obzidje (*Comunmaur, Stadtmaur*) E 272, 289, 314, 320, 376, 413, 703, 705, 707, 708, 726, 752, 787, 788, 792, 794, 798
 Ljubljana, meščansko strelišče (*burgerliche Schiessstatt*) E 584, 791
 Ljubljana, mostna mitnica (*Bruckenmauth*) E 393
 Ljubljana, Narodna galerija U 51
 Ljubljana, Narodna in univerzitetna knjižnica U 8, 48
 Ljubljana, nemška šola v meščanskem špitalu (*teutsche Schull*) E 511
 Ljubljana, Nemška ulica (*Teütsche Gasse, Teütschengasse*) E 257, 470
 Ljubljana, Nemška vrata (*Teütsches Thor*) E 196, 266, 272, 280, 354, 757
 Ljubljana, Nemški viteški red, cerkev (*Teutsche Kirche, Teütsche Kirche*), Trg Francoske revolucije E 1, 350, 403, 417, 512, 514, 559, 669
 Ljubljana, Nemški viteški red, komenda (*Teütsche Comenda, Teütsches Haus*) U 28, 107 / E 234, 235, 266, 289, 300, 336, 371, 413, 416, 493, 494, 811
 Ljubljana, Nemški viteški red, travnik v Mestnem logu (*comendische Wiesen*) E 299
 Ljubljana, Novakova hiša (*Dr. Novack-Hauß*) E 792
 Ljubljana, Novi svet (*Neue Welt, Neue Welt*) E 272, 273, 282, 435
 Ljubljana, Novi trg (*Neuer Markt*) U 106, 109 / E 216, 280
 Ljubljana, Obrezova hiša (*obresisches Hauß*) E 233, 418
 Ljubljana, *Perlarifabrique* E 390, 391
 Ljubljana, Perrov murvin vrt (*des Perr Maulpergarten*) E 136
 Ljubljana, Podturn (Tivolski grad), jezuitski dvorec (*Unter dem Thurn, unter dem Thurn*) v parku Tivoli U 107 / E 144, 229, 286, 287, 316, 361, 491, 525
 Ljubljana, Poljane (*Polane, Pollane*) E 14, 87, 136, 139, 181–184, 210, 222, 353, 354, 365, 399, 478, 480, 482, 483, 488, 489, 513, 722, 771, 777
 Ljubljana, predsednik deželne Reprerentance in komore → Herberstein Janez Seifrid
 Ljubljana, prisilna delavnica/zapor (*Zuchtbauß*) E 541, 642, 663, 699, 700
 Ljubljana, Prule (*Brüll, Brulle*) E 196, 225, 434, 436
 Ljubljana, Raabov vrt (*Raab-Garten*) E 321
 Ljubljana, Raigersfeldov vrt v Gradišču pri stanovskem igrišču (*Garten in Burgstall*) v Igriški ulici U 107 / E 278, 355, 513, 514
 Ljubljana, Raigersfeldova hiša (*laichenbaimisches Hauß*) na Mestnem trgu 17 U 27, 65, 81, 107 / E 13 in passim
 Ljubljana, Raigersfeldova pristava in vrt na Poljanah (*Mayrhoff auf die Polane*), Poljanska cesta 14 U 107 / E 14, 87, 136, 139, 181–183, 204, 210, 267, 353, 354, 359, 399, 475, 476, 481–483, 489, 771
 Ljubljana, Rejev kanal (*Rea-Canal*) E 700
 Ljubljana, Rejeva hiša (*Reya-Hauß*) E 700
 Ljubljana, Reprezentanca in komora za Kranjsko ter dvorne komisije in Bankalna administracija, Gosposka ulica 2 U 107
 Ljubljana, Reprezentanca in komora, registratura E 183, 624
 Ljubljana, Rešičev vrt (*Reschtsch-Garten*) E 540
 Ljubljana, rimski akvadukt (*Mine oder aqueductus*) E 273, 321
 Ljubljana, Salendrova ulica U 109
 Ljubljana, Schellenburgova hiša in vrt pri diskalceatih (*schellenburgisches Hauß und Garten*) E 190, 195–197, 199, 205, 206, 208, 211, 213
 Ljubljana, Schillingova hiša (*schillingisches Hauß*) E 582
 Ljubljana, Schweigerjeva hiša (*schweigerisches Hauß*) E 196
 Ljubljana, Slovenska cesta U 107, 110
 Ljubljana, Slovenski gledališki muzej, Mestni trg 17 U 39, 93
 Ljubljana, solitrarna v Gradišču (*Salnitersiederey*) E 369, 425–427, 631, 790
 Ljubljana, Soteska U 110
 Ljubljana, stara in nova čuvajnica pri Nemških vratih (*Hauptwache, Hauptwacht*) E 231, 238, 250, 251, 261, 263, 265–267, 272, 280, 283
 Ljubljana, Stari trg U 108
 Ljubljana, Steinhoffnova hiša (*steinhoffnisches Hauß*) E 189, 279
 Ljubljana, Stiški dvorec, Stari trg 34 U 108
 Ljubljana, stolni prošt → Petazzi Karel Sigmund
 Ljubljana, stolnica sv. Nikolaja (*Dom, Domkirche, Domküirche*), Ciril-Metodov trg U 107 / E 142, 176, 221, 285, 294, 305, 313, 334, 340, 341, 350, 352, 356, 357, 364, 367, 370, 400, 403, 417, 430, 435, 436, 451, 455, 502, 521, 522, 528, 547, 564, 605, 634, 635, 650, 668, 675, 676, 685, 728, 765, 766, 782, 798, 801, 824
 Ljubljana, Strassoldova hiša (*graf-strassoldisches Hauß*) E 280
 Ljubljana, Stritarjeva ulica U 107, 108
 Ljubljana, suknarna (*Tuchfabrique*) E 4, 5, 22, 173, 328, 341, 344, 346, 379, 435, 422, 652, 654, 656, 686, 693, 699, 731, 735, 764, 780, 794
 Ljubljana, sv. Florijan, cerkev (*St. Florian*), Gornji trg U 107 / E 289, 350, 383, 403, 486, 669
 Ljubljana, sv. Krištof, cerkev (*Hl. Christoph, St. Christoph*) E 12, 181, 231, 320, 420, 494, 630
 Ljubljana, sv. Lovrenc, cerkev (*St. Laurenz, St. Lorenz*) E 350, 403, 669
 Ljubljana, sv. Peter, cerkev in župnija/vikariat (*St. Peter-Pfarre*) Trubarjeva cesta 80 U 107 / E 356 → tudi Kočer Jožef Anton
 Ljubljana, sv. Rozalija, cerkev (*St. Rosalia-Kirche*), Reber U 107 / E 294, 484, 486
 Ljubljana, Šentpetersko predmestje, predmestje (*St. Peters-Vorstadt*) E 610, 534, 678, 792
 Ljubljana, škofijska palača, Ciril-Metodov trg 4 U 107
 Ljubljana, špital - dvorni ali cesarski (*Hofspital, kaiserliches Spital*) Ciril-Metodov Trg 5 U 107 / E 133, 271, 369, 451, 462, 515, 532, 545, 546, 556, 642, 659, 692, 756
 Ljubljana, špital - meščanski (*Burgerspittall*), Stritarjeva ulica U 107 / E 436, 442, 475, 511, 748, 813
 Ljubljana, špital - vojaški na Žabjaku (*Militarspital, Soldatenspital*) E 308
 Ljubljana, špitalska cerkev pri meščanskem špitalu (*Spittalkirche*) E 403, 668
 Ljubljana, Špitalska ulica pri meščanskem špitalu (*Spittalgasse*) E 199
 Ljubljana, Špitalska vrata pri meščanskem špitalu (*Spittalthor*) E 1, 345, 346, 400, 423, 451
 Ljubljana, Špitalski most pri meščanskem špitalu (*Spittall-Brucke*) E 776, 788
 Ljubljana, Špitalski vrt na Poljanah (*Spittalgarten*) E 184
 Ljubljana, tiskarna (*Buchdruckerey*) E 336, 584
 Ljubljana, uršulinke, samostan (*Ursulinerinen-Kloster, Closter*), Slovenska cesta 21 U 107 / E 181, 219, 273, 314, 316, 350, 403, 478, 513, 596, 605, 609, 616, 634, 635, 641, 669, 717, 718, 726, 731, 770, 774, 785, 792, 815
 Ljubljana, Tomšičeva hiša (*tombschisches Hauß*) E 417
 Ljubljana, Trg Francoske revolucije U 107, 109, 110
 Ljubljana, Trnovo (*Tirnau, Tyrnau, Turnau*) E 306, 402
 Ljubljana, Turnau, dvorec E 228, 331, 678
 Ljubljana, ubožnica v šempetrskem predmestju (*Armebauß*) E 282, 470, 610
 Ljubljana, Ulica na grad U 109
 Ljubljana, Valvasorjeva hiša na Jami E 369, 421–423, 425, 485
 Ljubljana, Vermatijev vrt E 699
 Ljubljana, Vicedomska hiša, Deželnoknežja ali Kraljeva palača (*Cameral-oder Landesfürstliches Hauß, Königliches Hauß oder Schloß vulgo*

- Vicedomambi) E 135, 143, 145, 174, 175, 178, 179, 181–184, 189, 191, 195–200, 203, 249, 250, 259, 280, 316, 421
- Ljubljana, Vicedomska mestna vrata (*Vizdom-Stadttbor*) E 206
- Ljubljana, vicedomski arhiv E 575, 576, 591
- Ljubljana, Voglova hiša (*voglisches Haus*) E 271
- Ljubljana, vojašnica pri sv. Petru (*St. Peters-Caserne*) Vrazov trg 2 U 107 / E 317, 324, 328, 419, 470, 492, 575, 756, 760, 761
- Ljubljana, Welcherjeva hiša (*Welcher-Haus*) E 292
- Ljubljana, zapor - grajski (*Geschloßarrest, Schloßarrest, Arrest in Castell*) E 139, 227, 229, 263, 278, 676, 703, 704, 742, 753, 754, 776
- Ljubljana, zapor - mestni: Tranča (*Stadtarrest, Trantsche*) U 107 / E 314, 316, 325, 333, 334, 416, 487, 498, 577
- Ljubljana, zapor - v stolpu (*Thurnarrest*) E 334, 662
- Ljubljana, znamenje Naše ljube Gospe pri jezuitih (*Unser Lieben Frauen-Saul bey denen Jesuiten*) E 455
- Ljubljana, znamenje pri samostanu diskalceatov (*Marterkreuz von den Discalziaten gegen St. Christoph*) E 320
- Ljubljana, znamenje sv. Trojice (*Hl. Dreyfaltigkeit-Saul*) E 346
- Ljubljana, Žabjak (*Froschplatz*) E 308, 420
- Ljubljana, žitnica (*Getraydmagazin*) E 136, 177
- Ljubljana (*Laybach-Fluß, Laybach-Wasser*), reka U 10, 23, 25, 28, 79, 83 / E 199, 299, 358, 434–436, 575, 700, 701, 788, 789, 792
- Ljubljansko Barje (*Morast*) E 143, 244, 406, 429–431, 446, 509
- Ljubno (*Maria-Lauffen*), romarski kraj na Gorenjskem E 713
- Lo Presti (*Lopresti*), baron Rocco, direktor Dvornega gledališča na Dunaju (A) E 161
- Lobkowitz (*Lobkowitz, Lobkoviz*), knez Ferdinand Philipp E 93, 822
- Locarno, mesto v Švici E 319
- Locatelli, baroni
- Locatelli, Ludovico Hortensio, generalni deželni prejemnik v Gradiški (I) E 29, 132, 239–242, 254, 396, 430, 431, 454, 488
- Locatelli, Vincenzo Ernesto, prisednik Deželnega sodišča v Gradiški (I) E 228, 229
- Loch → Loke, Spodnji Log
- Lochke Kamen oder bey Tufsteinberg, kraj ob Savi vzhodno od Renk E 633
- Locke, John, angleški filozof U 29, 30, 84
- Ločica (*Na Lozitschi*), vas pri Vranskem E 88
- Ločnik (*Lucinico, Lucinig*), dvorec pri Podgori pri Gorici (I) U 49, 50, 95 / E 84
- Ločnik, župnija E 83
- Lodron, grofje
- Lodron, Maria Anna, roj. Harrach E 122, 123, 619
- Lodron, Nikolaus Sebastian (*Nicolò Sebastino*), svetnik Reprezentance v Celovcu (A) E 526, 619
- Log (*Au*), vas pri Vipavi, cerkev Naše ljube Gospe (*Unsere Liebe Frau*) E 783
- Log (*Auen*), vas pri Boštanju E 434
- Log (*Na Logu*), vas pri Brezovici pri Vrhniku E 87
- Loga oder Lack → Spodnji Log
- Logar, Miha, iz Završja v Zasavju E 235
- Logatec (*Loitsch, Lobitsch*), Gornji, trg na Notranjskem E 57, 87, 135, 330, 336, 581, 605
- Logatec, zemljiško gospostvo E 371
- Logau (*Loge*), grof N., z Dunaja (A) E 239, 240
- Logenhaimb, N., z Reke (HR), podpolkovnik E 381
- Loiben → Leoben
- Loibl → Ljubelj
- Loit, Franz Xaver, jezuit, pridigar v Ljubljani E 404
- Loitsch, Lobitsch → Logatec
- Loke (*Loch*), gozd pri Kromberku E 75, 80
- Loke (*V Loquach*), cerkev sv. Margarete pri Zagorju ob Savi E 236
- Lokev (*Corgnal, Cornial, Corgnel*), vas na Krasu E 57, 77, 87, 249, 525, 626
- Lokva, reka pod gradom Predjama U 36, 90
- Lombardija (*Lombardie*), regija v severni Italiji E 58, 157, 309 → tudi Milano
- Lomellina (*L'Omelina*), območje v zahodni Lombardiji (I) E 157
- Londol → Landol
- London (*London, Londen*), prestolnica kraljevine Anglije E 3, 29, 456, 651
- Longarolli, Antonio, iz Cervignana (Furlanija, I) E 431
- Longo (*Longho*), pl. Johann Peter, direktor suknarne v Ljubljani E 651, 652, 654, 656, 658–663, 665–667, 670, 673, 679, 681, 684, 686, 687, 690, 693, 694, 699, 701, 703, 704, 707, 709, 715, 721, 723, 725, 728, 730, 736, 737, 743, 744, 746, 751–753, 758, 762, 764, 766–768, 772–774, 780–783, 787, 790–796, 802, 807, 808
- Longobardi
- Longobardi, Gabriel, dr., zdravnik na Dunaju (A) E 117
- Longobardi, N., duhovnik na Dunaju (A) E 160
- Longon, pl. Ignaz, vojni komisar v Antwerpru E 596
- Longville (*Longville, Longevelle, Longuille, Longueville, Longueval, Longuebal*), baroni
- Longville, Caetan Josephus Carolus (*Cajetantdl*), sin Kajetana Josepha E 633, 739, 749, 751, 762, 765, 805
- Longville, Kajetan Joseph, stotnik E 423–425, 428, 461, 493, 497, 515, 528, 539, 565, 573, 598, 601, 605–609, 611, 612, 615, 619, 621, 623, 624, 626–629
- Longville, Leopold, major, generalov adjutant v Karlovcu (HR) E 556
- Longville, Marija Ana, roj. Klee, žena Kajetana Josepha E 623, 624, 626, 627, 629–643, 645–652, 656, 657, 659, 662, 664, 665, 671, 672, 678, 680, 682, 684–686, 689, 691, 698, 702, 707, 714, 721, 731, 739, 746, 749, 751, 754, 757, 758, 762, 765, 786, 787, 805, 820 → tudi Klee Marija Ana
- Lopez, pl. Emanuel, »Brazilec«, trgovec v Braziliji in na Dunaju (A) E 241, 246
- Loreto, mesto pri Anconi v Markah (I) E 4
- Lorraine → Lotaringija
- Loscani, *Edler Otto Ludwig*, agent na Dunaju (A) E 45
- Loscatin → Liscutin
- Loschin → Ložine
- Lotaringija (*Lothringen, Lorraine*)
- Lotaringija, vojvodina E 61
- Lotarinski, Elisabetha Charlotte, nadvojvodinja, roj. Bourbon-Orleans, mati cesarja Franca I. Štefana E 108
- Lotarinski, Franc I. Štefan, vojvoda → Habsburg-Lotaringija Franc I. Štefan
- Lotarinski, Karl Alexander, princ, avstrijski vojskovodja, brat Franca I. Štefana E 50, 102, 108, 111, 112, 119, 122, 148, 152, 295, 628
- Lotarinski-Princ Karl, avstrijski pehotni regiment št. 3 E 18
- Lothieri (*Lattieri, Lotieri*), baroni E 71, 80, 81
- Lothieri, N., *der alte* E 70
- Lothieri, Romano, iz Gradiške E 84, 314, 368
- Lothringen → Lotaringija, Lotarinski
- Loudon (*Laudon*), pl. Gideon Ernst, podpolkovnik v Buniću v Liki (HR) E 616
- Lovison (*Lovison, Lovisoni, Louison, Luison*), pl.
- Lovison, Franz, dr., pravnik, tajnik Deželnega sodišča v Gradiški (I) E 52, 54, 64, 68, 227, 228
- Lovison, Giovanni Battista, iz Cervignana (Furlanija, I) E 68, 69, 74, 83
- Lovran (*Laurana*), mesto pri Opatiji (HR) E 204, 223
- Löwen → Leuven
- Löwenstein, grof Joseph, knez, kanonik v Kölnu in Lüttichu E 258
- Löwenstein-Princ, avstrijski dragonski regiment št. 9 (31) E 651, 662, 663, 694, 746, 763
- Löwenthall (*Löwenthall, Löwenthal*), baroni
- Löwenthall, Heinrich, stotnik E 524, 630
- Löwenthall, N., poročnik E 522, 523, 537, 557, 561
- Löwenthall, N., praporščak v Karlovcu (HR) E 536, 538, 542, 549, 553
- Lowenwolde (*Lowenwald*), grof Friedrich Kasimir, general E 310
- Lower Austria → Avstrija Spodnja
- Lower Carniola → Dolenjska
- Lož (*Laafß, Laasß*), mesto na Notranjskem E 204, 338, 423, 546, 558
- Lož, mestni sodnik → Zabukovec Valentin
- Lože (*Leitenburg*), graščina pri Vipavi E 666
- Ložine (*Loschin*), dve vasi pri Kočevju
- Ložine, Dolnje E 356
- Ložine, Gornje E 356
- Ložine, Gornje, cerkev sv. Petra E 356
- Lucas → Šter Luka
- Lucca, mesto v Toskani (I) E 4
- Luchs pl. Luchsenfeld (*Luxenfeld*), pl. Johann Paul, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 152, 155, 156, 159, 162, 165
- Luci de, N., iz Toskane (I) E 107
- Lucinico, *Lucinig* → Ločnik
- Lueg, *Luegg* → Predjama

- Lüerwaldt, Lüerwald, Lürwald, Lürwaldt, Lürwalt Lürwaldt* → Lierwald
Lugneville, N., *madame*, metresa grofa Kaunitza v Bruslju (B) E 311
Luick (*Luick, Loyk, Loick, Luyk*)
Luick, N., duhovnik E 156
Luick, Stefano Antonio, administrator gospostva/grofije Pazin (HR) E 488, 543, 568, 626, 628, 696, 697, 713–715
Luidl, *Edler* Joseph Anton, svetnik *Revisorium in causis principis et commissorum* v Gradcu (A), komisar (A) E 536
Lukan, Anton, mestni sodnik v Radovljici E 322, 370
Lukančič pl. Hertenfels (*Luckantschitsch, Lukantschitsch von Hertenfels*) U 7 / E 692
Lukančič pl. Hertenfels, Ana Marija, roj. Standler, Frančeva mati iz Škofje Loke, vdova po Janezu Pavlu E 678, 735
Lukančič pl. Hertenfels, Ana Rosina, roj. Valvasor, mati Karla Jožefa in žena Sigmunda Jožefa E 609
Lukančič pl. Hertenfels, Franc, duhovnik na Dunaju (A) in v Škofji Loki, sin Janeza Pavla E 39, 90, 92, 100, 102, 105, 113, 117, 118, 124, 154, 640–642, 644, 645, 678, 685, 691, 696, 704, 736
Lukančič pl. Hertenfels, Frančiška, por. Toman, »enooka« E 778
Lukančič pl. Hertenfels, Gabrijel, višji deželni tajnik v Ljubljani E 2, 652, 655, 688, 780
Lukančič pl. Hertenfels, Johana Marija, Frančeva sestra iz Škofje Loke E 736
Lukančič pl. Hertenfels, Jožef Valentin, sin Janeza Gotharda, Raigersfeldov sošolec na Dunaju (A) E 3
Lukančič pl. Hertenfels, Jožef, kapucin → Wolfgang Ferdinand
Lukančič pl. Hertenfels, Karel Jožef, poročnik, stotnik, sin Sigmunda Jožefa E 38, 300, 301, 314, 316, 320, 344, 345, 383, 421, 422, 609, 610, 613
Lukančič pl. Hertenfels, Katarina, roj. Meusriemabl (*Mausfrümbel*), 1. Gabrijelova žena E 2, 652, 655, 688
Lukančič pl. Hertenfels, Marija Katarina (*Caterle*), Frančeva sestra iz Škofje Loke E 678, 685, 736, 758, 799
Lukančič pl. Hertenfels, Marija Suzana, por. Sarger pl. Sargfeld, Standler, Creuzberg, hči Gabrijela E 13, 703, 784, 794
Lukančič pl. Hertenfels, Sigmund Jožef, Gabrijelov sin E 26, 27, 30, 41–45, 48, 49, 52, 93, 96, 98, 106, 112, 113, 147, 149, 151
Lukančič pl. Hertenfels, Wolfgang Ferdinand, kapucin Jožef v Ljubljani, sin Janeza Gotharda E 138, 200, 201, 213, 229, 250, 252, 298, 452, 466, 480, 502, 652, 668, 697, 728, 781, 785, 828
Lukner → Lakner
Lumaga, pl.
Lumaga, Johann Baptista, višji nakladniški prejemnik v Trstu (I) E 66
Lumaga, N., *der junge* E 59, 61
Lunai, pl. N., tajnik grofa Harracha na kongresu v Bredi (NL) E 96
Lupoglav (*Lupoglau, Lipoglau*), vas v Istri (HR) E 304, 675
Lupoglav, župnija E 469
Luschin von Ebengreuth, Arnold, zgodovinar U 10, 44, 49, 50, 94, 95
Lusner, Jožef, jezuitski novic na Dunaju (A) E 316
Lušina (*Luschina*), Janez, trgovec v Škofji Loki E 255
Lütich → Liège
Luxemburg, vojvodstvo E 120, 162, 596
Luxenfeld → Luchs pl. Luchsenfeld
Luzato, David, Jud iz Trsta (I) E 59, 91, 92, 136, 328, 379
Luzzara (*Lazan, Luzan*), avstrijski pehotni regiment št. 48 E 650, 745, 762
Lvov, mesto v Galiciji (Ukrajina) U 46
Lyon, mesto v jugovzhodni Franciji E 385
- M**
Maššov (*Moschau*), mesto na zahodnem Češkem E 245
Maastricht (*Mastrich*), mesto v škofiji Liège (B) E 3, 109
Macerata, mesto v Cerkvni državi (I) E 339
Mácha, Karel Hynck, pisatelj U 8
Machietta, Bartolomio, trgovec iz Benetk (I) E 339
Mačji potok (*Kazenbach*) pri Podbrdu (Baška grapa), gozd E 84
Mačkovec (*Kazendorf*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Ane E 356
Mačkovec (*Matschovitsch*), hrib med Postojno in Planino E 330
Madona di Barbana, samostan na otočku Barbana v gradeški laguni (Furlanija, I) E 80
Maeux → Meaux
Maffei (*Mafèi*), pl. Cristoforo Fabiani, tajnik Deželnih stanov v Gorici (I) E 75
Maffei → Tusculan
Magdalena-Kirche → Trst cerkev sv. Marije Magdalene
Magdonel → McDonell
Magušar (*Maguechar*), Mihael ali Matija, duhovnik v Radovljici E 685
Mahovnik (*Maschwald*), vas pri Kočevju, cerkev sv. Rešnjega Telesa (*Corporis Christi*) E 356
Mähr → Möhr
Mähran → Meran/Merano
Mabren, Mähren → Moravska
Mainizza (*Mainiza*), vas ob Soči, jugozahodno od Gorice (I) E 85
Mainz (*Maynz*), mesto v Porenju (D) E 3
Maison Neuve, N., Lotarinžan iz Vzhodne Indije E 51–54, 88, 89
Maister (*Master, Mäster*), Anton, jezuit, magister v Ljubljani E 29, 213, 248, 256, 309, 317–319, 342, 361, 366, 380–383, 390, 397, 432, 436, 438, 439, 452, 454, 456, 472, 477, 479, 489, 491, 493, 495, 500, 506, 512, 535, 537, 540, 541, 564, 613, 615, 637, 640, 650, 661–663, 668, 669, 676, 688, 751, 753, 756, 763, 768–770, 806, 807, 812, 826, 828
Maitens → Meytens
Maja → Habsburg-Lotaringija Franc I. Štefan
Makliš (*Macklisch*), N., zidarski mojster v Kranju E 616
Maļ, Josip, zgodovinar U 51, 54
Mala gora (*Malgerm*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Angela Varuha (*Angeli custodis*) E 356
Mala Loka (*Klein Lack in Ober Crain*), dvorec pri Ihanu E 438
Mala Loka (*Klein Lack, Klein Laack*), dvorec pri Trebnjem E 192, 255, 266, 318, 332, 346, 381, 384, 454, 455, 470, 475, 495, 508, 603, 626, 648, 652, 655, 657, 666, 707, 744, 753, 777, 791
Maladey → Molodein
Malamocco (*Malamoco*), naselje na otočku Lido pred Benetkami (I) E 11
Malgerm → Mala gora
Malí Graben (*Klein Graben*), potok pri Ljubljani E 475
Malič (*Malitsch, Maliz*)
Malič, Andrej, zakupnik kolkovine (*Stämplpachter*) v Ljubljani E 544, 635
Malič, Anton Jurij, kurat v Škofji Loki E 525, 574
Malič, Janez Krstnik, učitelj pri Raigersfeldu E 363, 481
Malič, Nikolaj, ingrosist Deželnih stanov, ekspeditor Deželnega sodišča v Ljubljani E 394, 419, 457, 541, 559, 565, 566, 653, 696
Malisana (*Malizana*), vas pri Cervignanu (Furlanija, I) E 69
Mally (*Mali*), Andrej, jezuit v Ljubljani E 337
Malta, otok in redovna kneževina v Sredozemlju E 8, 38, 61, 80, 232, 234, 308, 335, 555, 725
Maly, Gašper, usnjarski mojster v Trziču E 323
Mamuca della Torre, grofje
Mamuca della Torre, Giovanni Christopher, »Vlah«, iz Trsta (I) E 157, 246, 357, 433, 688
Mamuca della Torre, Giovanni Michele, *der junge* E 759
Mamuca della Torre, Maria Judita, roj. Khuen pl. Belasi, žena Giovannija Christopherja E 688
Manersperg, N., pater teatinec na Dunaju (A) E 29
Manfredonia, pristanišče v Apuliji (I) E 5, 6, 8, 643
Mangon, N., trgovec v Frankfurtu (D) E 256
Mannagetta (*Manegeta, Manegetta*), pl., baroni
Mannagetta, Johann Joseph *der alte*, svetnik Avstrijske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 148, 240
Mannegetta, Johann Georg, *der junge*, svetnik Intendance v Trstu (I) E 357, 433, 456, 468
Mannheim (*Mannheim, Manbaim*), mesto v Kurpfalzu (D) E 271
Mannsburg, Mansburg, Manspurg → Menges
Mannstorff (*Mannstorff, Manstorff, Manstorf, Mannstorff*), Heinrich, pater teatinec na Kahlenbergu (Dunaj, A) E 89, 111, 116, 307
Mantica, grof Francesco, kanonik v Ogleju (I) E 72
Mantova (*Mantua, Mantu*), mesto v vzhodni Lombardiji (I) E 103, 237, 328, 467, 505, 511, 514, 734, 767, 828
Mantova (*Mantuanische*), pokrajina v Lombardiji (I) E 92, 328, 332
Mantscherle → Bubna Maria Ana, Raigersfeld Marija Ana
Manzoni, grof Giuseppe, patriarhov vikar, kanonik v Ogleju (I) E 72
Marabotich, Vincenzo, ladjar na Reki (HR) E 333
Maraitsch, Märaitisch, Marautsch → Moravče
Marano Lagunare (*Maran*), vas ob Maranski laguni (Furlanija, I) E 69
Maranuto, utrdba v Maranski laguni (Furlanija, I) E 69
Marbolan, Marmolan → Barbolan

- Marburg (*Marburg, Marpur, Marburgo*), pl.
 Marburg, Johann Anton (?), višji prejemnik v Gorici (I) E 76, 77, 144, 365
 Marburg, Joseph Ignaz, tajnik Avstrijske dvorne komore in Direktorija *in publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 29, 36, 101, 120, 122, 365–368, 545
 Marburg, Karl Joseph, duhovnik, kandidat za župnijo Zgornje Gorje E 228
 Marburg, Ludwig Hercules, okrožni glavar v Gorici (I) E 296, 308, 320, 365, 419
Marburg, Marpur → Maribor
 Marca, kraj v Lepantskem zalivu (GR) E 652
 Marcandi (*Mercanti*), pl. Maximilian, podporočnik, poročnik, nadporočnik E 654, 655, 658, 661, 662, 670, 672, 673, 676, 679–681, 695–697, 703, 707, 719, 720, 723, 728, 750
 Marcar → Marci Jean?
 Marchese (*Marchesi*), don Girolamo, poveljnik ladje avstrijske Orientalne družbe E 9
 Marci de (*Marci, Marsy, Marcar?*), Jean, duhovnik (*abbe*), knjižničar in matematik na dunajskem dvoru, pri grofu Harrachu, spremljevalec (*Hofmeister*) Gottfrieda van Swietna (A) E 92, 380, 437–439
 Marck van der, Johann Ferdinand, kabinetni tajnik, svetnik Direktorija *in publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 399
 Marcoard, N., general E 476
 Marde, otok (?) na Donavi pri Dunaju (A) E 24
 Marenik (*Marenig*)
 Marenik, Franc Luka, dr., odvetnik v Ljubljani E 137, 278, 304, 310, 362, 363, 382, 562, 563, 571, 572, 668
 Marenik, Marija Viktorija, roj. Millbacher, žena Franca Luke E 608
 Marenzi, baroni E 704
 Marenzi, Antonio Rudolfo, sodnik v Trstu, svetnik Intendance v Trstu (I) E 66, 86, 134, 173, 246, 254, 329, 357, 433, 468, 581, 589
 Marenzi, Carlin E 619
 Marenzi, Carlo, duhovnik, Ludovicov brat, sin Carlina E 442, 619, 699
 Marenzi, Francesca Josepha Maximiliana, Ludovicova žena E 444, 699, 770
 Marenzi, Francesco (Franco) E 66
 Marenzi, Gabriele, pokojni viceglavar v Trstu (I) E 392
 Marenzi, Giuseppe (Joseph) Adelmo, iz Odoline, sin Nicolöja E 285, 541, 619, 703–705, 707, 723
 Marenzi, Ludovico E 86, 442, 443, 704, 705, 709
 Marenzi, N., Antonijev brat E 134
 Marenzi, N., duhovnik, sin Francesce Josephe in Ludovica E 699, 704, 705, 709, 714
 Marenzi, N., Giuseppejev sin E 285
 Marenzi, Nicolö E 619, 704, 705
 Marenzi, Sigismundus Laurentius Vincentius, Ludovicov sin E 444
Mari Rubro → Rdeče morje
 Maria Anna, komornica grofice Roux d'Esneval E 255
Maria-Feld → Polje pri Ljubljani
Maria-Lauffen → Ljubno na Gorenjskem
 Mariandl → Raigersfeld Marija Ana
 Mariazell (*Maria Zell*), romarsko središče na Štajerskem (A) E 3, 24
 Maribor (*Marburg, Marpur*), mesto na Štajerskem E 57, 88, 131, 147, 171, 222, 224, 231, 238, 239, 245, 369, 384, 434
 Marignoni (*Marignoni, Marinoni*), pl. Giovanni Giacomo, dr., astronom, matematik, geodet, pater teatinec na Dunaju (A) E 92, 94, 101, 106, 117, 119
 Marija (*Miedl*), *Jungfer* pri Bosiejevih v Ljubljani E 609
 Marinardi, N., jezuit E 345
 Marinelli de, Carlo (Caro), duhovnik v Gorici (I) E 82, 84
 Marinellis de, Francesco, višji prejemnik v Trstu (I) E 65
 Mariner
 Mariner, Anton, *der junge*, sin Filipa Antona E 540
 Mariner, Filip Anton, trgovec, mestni svetnik v Ljubljani U 108 / E 511
Marinoni → Marignoni
 Marintsche, kraj južno od Zagreba ob Savi (HR) E 551
 Markovič (*Marcovich, Marcovitsch*), Anton, ingrosist Deželnih stanov v Ljubljani E 248, 251, 256, 305
 Marn, Jurij, iz Ljubljane E 197
 Marochini (*Marochin*), pl., iz Bakarja
 Marochini, Francesco, ladjar E 333
 Marochini, Vincenzo, ladjar E 333
 Marotti (*Marotti, Maroti*), pl. E 758
 Marotti, Anton Ksaver Kajetan, knjigovodja v knjigovodstvu
 Rerezentance, vojaški blagajnik v Ljubljani U 109 / E 136, 179, 194, 197, 199, 211, 215, 259, 266, 277, 278, 285, 297, 299, 300, 303, 308, 312, 322, 343, 365, 366, 372, 374, 377, 391, 404, 405, 407, 413, 416, 418, 419, 423, 431–433, 437, 446, 462–465, 470, 473, 478, 481, 485, 488, 490, 491, 493, 494, 496–498, 502, 507, 509, 518, 519, 527, 536, 539, 555, 563, 575, 580, 583, 586, 590, 592–595, 603, 610, 612, 616, 618, 626, 635, 637, 638, 641, 645, 647, 650, 658, 673, 676, 689, 700, 711, 717, 730, 736, 737, 746, 757, 766, 808, 815
 Marotti, Jurij Franc Ksaver, škof v Pičnu v Istri (HR) E 14
 Marotti, Marija Jožefa, roj. Merzenheim, žena Antona Ksaverja E 451
 Marotti, Nikolaj Ksaver, vojni komisar na Reki, administrator Intendance v Senju (HR) E 24, 31, 34, 36
 Marpurgo (*Marpurgo, Marpurgho, Marpurghi, Marpurgi*), Judje v Trstu in Gorici (I) E 78, 180, 264, 331, 367, 373, 814
 Marpurgo, Aron, trgovec E 135, 152, 176
 Marpurgo, Manasse, trgovec E 152
 Marschall (*Marschall, Marschal, Marchal, Marulisch*), avstrijski pehotni regiment št. 18 E 219, 226, 282, 413, 418, 535, 638, 685, 737
 Marschall pl. Burgholzhausen (*Marchall*), grof Ernst Dietrich, general-feldmaršalporočnik E 275, 277, 279
 Marsini, Lago, upornik v Genovi (I) E 115
Marsy → Marci Jean
Marter Kreüz, kraj ob Savi pri Zagorju E 633
 Martin, župnik E 174
 Martinčič (*Martinschitsch*), Miha, župan v Dolenji vasi pri Cerknici E 419
 Martinic (*Martiniz, Martinz*), Franc Jožef, podjetnik v Ljubljani E 339, 543–545, 548–550, 552, 558, 562, 610
 Martinique, otok v Malih Antilih (Srednja Amerika) E 335
 Martiniz (*Martiniz*), grof Carl, kanonik v Olomoucu (Moravska) E 99, 101
 Martinjak (*Martin Pattag*), vas jugovzhodno od Cerknice E 419
 Mascambroni (*Mascambroni, Moscambroni*), N., avguštinec na Dunaju (A) E 39, 41, 117
Maschwald → Mahovnik
 Massari (*Massari, Massaris*), Carlo, kirurg, mestni svetnik v Gorici (I) E 420, 421, 430, 693–695
 Massawa (*Messava*), pristanišče ob Rdečem morju (Eritreja) E 255
Master, Mäster → Maister
 Mastracá, Stelio, z otoka Krf (GR) E 362
Mastrich → Maastricht
 Matalon (*Matalon, Matalona*), pl. Anton, dr., zdravnik iz Šempetra pri Gorici E 77, 79, 81, 82
 Matavš (*Per Matausche*), kmetija pri Zagorju ob Savi E 236
 Materni, baron Sigmund, polkovnik E 342, 354, 374
 Mathei (*Matbei, Matthei, Mathey, Matheiu*), pl. N., *Frl.* z Dunaja (A) E 43, 48, 91, 95, 107, 108, 113, 115, 119, 121, 123, 128, 151, 158
Matbias → Šliber Matija
Matbias, lakaj pri Raigersfeldu E 703
Matschovitsch → Mačkovec
 Matta, markiz Gaetano, stotnik E 495
 Mätz (*Mäz*) pl. Spiegelfeld (*Spiegelfeld, Spiegelfeld*), Franz Kajetan, *der junge*, praktikant v Bankalni administraciji v Ljubljani E 489, 490, 502, 505, 508, 536, 537, 562, 569, 576, 594, 597, 606, 609, 619, 634, 705, 711, 719, 783, 797, 808
 Maucher, Gašper, mestni sodnik v Krškem E 752
Maunz → Unec
 Mauthausen (*Mathausen*), kraj pri Linzu (A) E 102, 103
 Mavrič (*Mauritsch*), pl. N., pokojen E 257
Maxl, Frl., z Dunaja (A) E 150
 Mayer (*Mayer, Mayr*), Johann Adam, blagajnik v Avstrijski Dvorni komori na Dunaju (A) E 41, 47, 128, 147, 151, 153, 159, 162, 170, 184, 214, 215, 223, 291, 296, 309, 312, 313, 397, 398, 407, 457, 516, 652, 657, 660, 663, 679, 735, 781, 792
 Mayer, Franz Martin, zgodovinar U 10
 Mayer, N., koncipist v Ljubljani in Gradcu (A) E 175, 181, 224, 238, 248, 249, 264, 307, 415
 Mayer, N., višji upravitelj v Timișoari (RO) E 812
 Mayhoff (*Mayhoff, Meühoff*), N., rudniški uradnik v Idriji E 142
Mayland → Milano
 Mayr, Antonio (?), *der junge*, uslužbenec v nizozemski družbi v Trstu (I) E 414, 416, 417
 Mayr, Johann, jezuit v Ljubljani E 208

- Mayr, pl. Johann Paul, regimentni avditor-poročnik E 282
 Mayracher, Ferdinand, trgovec v Novem mestu E 652, 653
 McDonell (*Magdonel*), grof Michael Alexander, polkovnik E 118, 128
 Meak, Anton, jezuit v Gorici (I) in Celovcu (A) E 44, 95, 96, 98, 100, 202, 237, 257
 Meaux (*Maeux*), mesto v Franciji E 3
 Mecenati, N., karmeličan v Ferrari (I) E 48
 Mechelen (*Mechlen*), mesto v Avstrijski Nizozemski E 162
 Medada ali Medadula, kanal tik pred izlivom reke Ausa v Maransko laguno (Furlanija, I) E 70
 Medeja (*Medea*), vas zahodno od Gorice (I), župnijski vikariat E 320
 Medič (*Meditschar*), Jožef, zemljiški cenilec v Ljubljani E 190
 Medija (*Media, Galleneck, Galleneg*), grad, zemljiško gospodarstvo v Zasavju E 236, 296, 297
 Mediterraneam → Sredozemlje
 Medja (*Media*), France, fužinar v Kropi E 393
 Medley, Henry, angleški viceadmiral E 237
 Medling → Metlika
 Medvode (*Zwischen Wässern, Zwischenwässern*) pri Ljubljani
 Medvode, mitnica E 217, 239
 Medvode, most E 577
 Medvode, vas E 293, 579
 Meerzuschlag, *Merzuschlag* → Mürzschlag
 Mehika (*Mexico*), del kraljestva Nova Španija E 723
 Mehlbach *vulgo Malnik*, potok z izlivom v Savo pri Ponovičah E 235
 Mekinje (*Münckendorf, Munkendorff, Münckendorff, Munckendorff*) pri Kamniku
 Mekinje, vas E 535
 Mekinje, samostan klaris E 187, 223, 303, 323, 356, 423, 424, 429, 460, 562, 570, 582, 661, 664, 684, 790, 769, 773, 778, 802
 Mekinje, opatica → Gallenberg Maksimilijana Leopoldina
 Meling, Manon, *Frau*, iz Ljubljane E 748, 781, 787
 Melk (*Melck*), samostan v Spodnji Avstriji (A) E 150
 Menen (*Menin*), mesto v Avstrijski Nizozemski E 3
 Mengen, baroni
 Mengen, Karl (?), general E 119
 Mengen, Maria Anna E 119, 120
 Mengen, N., roj. Mettich E 119
 Mengeš (*Mannsburg, Manspurg, Manspurg*), dvorec severno od Ljubljane E 222, 223, 225, 229, 238, 239, 270, 271, 281, 283, 313, 314, 337, 340, 341, 350, 370, 371, 376, 393, 399, 407, 434, 435, 437, 443, 466, 471, 474, 479–481, 484, 488–491, 497, 504, 519, 529, 531, 532, 545, 546, 562, 567, 568, 570, 578, 594, 613, 616, 617, 625, 626, 638, 661, 690, 698, 704, 738, 739, 773
 Mengeško (*Mangespurger*), območje okoli Mengša E 334
 Meran/Merano (*Mäbran*), mesto na južnem Tirolskem (I) E 212
 Mercanti → Marcandi
 Mercy d'Argenteau (*Merci, Mersi Argenteau*), grofje
 Mercy d'Argenteau, Anton Ignaz, general E 89, 550, 551
 Mercy d'Argenteau, avstrijski pehotni regiment št. 56 E 211
 Merna → Miren
 Merssia, N., kirurg v Gorici (I) E 415
 Merzbhoffen → Mürzhofen
 Merzina pl. Merzenheim (*Merzenheim, Merzenbaim*), Janez Hieronim, dr., pravnik, tajnik, fiskal Reprezentance v Ljubljani U 109 / E 132, 139, 178, 181, 183, 184, 186–190, 196–198, 203, 204, 206, 208, 209, 211, 213, 214, 218, 219, 221, 261, 265, 266, 272, 273, 277, 285, 314, 321–323, 325, 346, 363, 382, 396, 407, 408, 454, 457, 462, 463, 482, 487, 490, 496–500, 502, 503, 507, 511, 515, 545, 555, 558, 560, 561, 572, 579, 583, 584, 587–590, 593–595, 597, 602–605, 615, 617, 632, 635–637, 639, 647, 665, 666, 674, 693, 701, 709, 717, 743, 746, 755, 761, 779, 783, 784, 801, 807, 808
 Meschnach → Mošnjje
 Mesola → Mezola
 Messaron, N., zaprti tat v Ljubljani E 359, 498
 Messava → Massava
 Messina, pristanišče na Siciliji (I) E 5, 6, 8–11
 Mester Lord, komornik barona Flächenfelda v Ljubljani E 178
 Metlika (*Möitling, Mettling, Medtling*), mesto v Beli krajini E 182, 256, 257, 299, 315, 324, 368, 384, 391, 395, 404, 405, 462, 493, 560, 753, 800, 802
 Metlika, mestni sodnik → Erberg Franc Janez
 Metz (*Mez*), mesto v Lotaringiji (F) E 3
 Metzburg, Leopold, jezuit, pridigar pri sv. Ani na Dunaju (A) E 772
 Metzinger (*Metzinger, Mentzinger, Menzinger*)
 Metzinger, Ana Maria, Valentinova žena E 600, 647, 650, 671
 Metzinger, Valentin, slikar v Ljubljani U 109, 110 / E 431, 459, 463, 466, 468, 512, 513, 517–520, 526, 577, 595, 598, 600–602, 615, 624, 631, 636, 637, 640, 643, 644, 762, 764
 Meusriemebl (*Meußriemebl, Mausßrimbl*), pl. → tudi Lukančič-Hertenfels, Moscon Jožefa
 Meusriemebl, Jurij, oče Katarine Lukančič E 655
 Meusriemebl, Katarina, por. Lukančič pl. Hertenfels, žena Gabrijela E 2, 652, 655, 688
 Meusriemebl, Margareta, roj. Röringer pl. Rörenberg E 652
 Mevšek (*Meusbeck*), samotna kmetija med Vrhniko in Rovtami E 135
 Mexico → Mehika
 Meyners, N., Anglež, okulist E 58
 Meytens van (*Meytens, Maitens*), Martin ml., slikar na Dunaju (A) U 49 / E 495–497, 512, 769
 Mezola (*Mezola, Mesola*), Karel, mrliški oglednik v Ljubljani E 601, 602
 Miari, Andrea, trgovec v Trstu (I) E 41, 45, 49, 136, 568, 579
 Michael, s Švabskega, Raigersfeldov lakaj E 303
 Michelburg, *Michlburg, Miblbürg* → Mühlburg
 Michelern, pl. E 127
 Michelstätten, *Michelstädten* → Velesovo
 Michetta, pl. Anton, dr., zdravnik v Gorici (I) E 464
 Michitsch → Mihič
 Micoz, Mattia, kanonik v Bakarju (HR) E 355
 Miedl → Marija
 Migazzi (*Migazi, Miggazi*), grofje iz Trentina (I)
 Migazzi, Casper Michael (?) E 166
 Migazzi, Vinzenz Felix, polkovnik E 427
 Migent, pl. Franz Paul, z Danske, tajnik grofa Choteka E 346
 Mibael → Zupančič
 Mihelič (*Michelitsch*)
 Mihelič, Jožef Andrej, dr., odvetnik v Ljubljani E 233, 497, 805
 Mihelič, Jurij, mestni sindik in pisar v Kranju, upravitelj pri baronih Codelli na gospodarstvu Turn na Ljubljani E 141, 244, 248, 249, 257, 282, 331, 425, 587
 Mihič (*Michitsch*), Franc Andrej, nekdanji paž pri Raigersfeldovih, župnik v Osilnici ob Kolpi E 206, 356
 Mikeš (*Mikesch*), Luka, kmet iz Brezovice pri Vrhniki E 243
 Mikolič, Andrej, iz Ljubljane U 109
 Milano (*Milan, Mayland*), prestolnica vojvodstva Lombardije (I) E 4, 94, 114, 115, 123, 124, 232, 237, 281, 309, 332, 407, 487, 528, 628, 675, 723, 766, 795, 809, 821
 Milano, vojvodstvo U 16, 71 / E 49, 50, 153, 332, 341, 343 → tudi Lombardija
 Milano, grad (*Castell*) E 153
 Milesi, Ennio, iz Koroške, trgovec v Trstu (I) E 312
 Milesimo → Caretto de Millesimo
 Milherčič (*Milchertschitsch*), Jožef, pokojen trgovec v Ljubljani E 269
 Milje → Muggia
 Millbacher (*Millbacher, Milbacher, Milpacher, Mühlbacher, Mulbacher*), pl.
 Millbacher, Franc Andrej, *der junge*, dijak v Ljubljani, sin Franca Dominika E 113, 124
 Millbacher, Franc Dominik, računski in proviantni uradnik, poštni upravitelj v Ljubljani U 108 / E 256, 420, 483, 487, 510
 Millbacher, Franc Valentin, kadet, sin Franca Dominika E 638, 639, 665
 Millbacher, Marija Frančiška, roj. Zorn, žena Franca Dominika E 420, 516
 Millstatt (*Milstatt*) na Koroškem, jezuitski samostan (A) E 30
 Milos, N., iz Istre E 539
 Mine → Ljubljana: rimski akvadukt
 Minolli, Giuseppe, ladjar na Reki (HR) E 333, 417
 Miren (*Merna*), vas pri Gorici E 79
 Mirna (*Neüdegg, Neüdeg*), na Dolenjskem
 Mirna, grad E 573
 Mirna (recte: Trebnje!), župnik → Jeršinovič Filip
 Mišica (*Mischiza*), Jakob, prevoznik v Ljubljani E 279
 Mitale *vulgo Nad Pisda*, slap nad Savo pod Završjem v Zasavju E 236, 633
 Mitovšek (*Mitouschek*), Blaž, kmet pri Prusniku ob Savi E 235
 Mitterburg → Pazin, grofija
 Mitterdorf → Stara Cerkev

- Mitterstiller (*Mitterstiller, Mittersteller*), pl.
Mitterstiller, Anna (?), z Dunaja (A), mati Simona Leopolda in Marije Suzane Zorn pl. Mildenheim E 764
Mitterstiller, Simon Leopold, stotnik E 224, 225, 227, 270, 272, 275, 282
Mitrowiz, Mitroviz → Sremska Mitrovica
Mittrowsky (*Mittrowsky, Metrofski, Metrofsky, Mitrofski, Mitrofsky, Mitrofsky*), baroni E 146, 171, 172, 176, 178, 190, 215, 224, 227
Mittrowsky, Ernst Benjamin, svetnik Reprezentance v Ljubljani in Šleziji U 21, 22, 76 / E 125, 126, 130, 132–136, 138–141, 146, 147, 154, 155, 171, 173, 174, 176–179, 188–199, 201–204, 208, 211, 212, 216, 218, 219, 224
Mittrowsky, Joseph Anton Franz (?), poročnik, sin Johanna Nepomuka in nečak Ernsta Benjamina E 522, 531, 533
Mittrowsky, Maria Theresia, roj. Jokai, žena Ernsta Benjamina E 174, 176, 178–180, 182, 184, 186–190, 192, 193, 199, 201, 202, 204, 208, 215, 219
Mittrowsky, Maximilian Joseph, podpolkovnik v Senju, polkovnik v Karlovcu, brat Ernsta Benjamina E 176, 182, 188, 326–328, 353–355, 358, 381, 399, 419, 420, 430, 431, 434, 465, 466, 483
Mittrowsky, N., *der junge, volontaire* v avstrijski armadi E 201, 208, 485, 491–493, 497, 505
Mlaka (*Kberndorf*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Jakoba E 356
Mockriz → Mokrice
Modena (*Alt Modena*), avstrijski kirasirski regiment E 652
Modena, mesto v Italiji (I) E 408
Modena, univerza (*collegium*) E 434, 652
Modena, vojvodina E 92, 237
Modena, grof Giorgio, kanonik v Čedadu E 295
Modena, vojvoda Ercole III. Rinaldo, *der junge* E 494
Modena, vojvoda Francesco Maria III., *der alte* E 81, 157, 295, 494
Modershaim (*Modersbaim, Madershaim, Madersohn, Maderon*), pl.
Modershaim, Ana, klarisa, opatinja v Ljubljani E 299
Modershaim, Marija Karolina E 177
Modershaim, Peter Maksimilijan, župnik v Šmartinu pri Kranju E 177, 682, 713
Modestus (*Modestus, Modesti*), pl. Valentin, dr., odvetnik v Ljubljani U 108 / E 146, 178, 179, 181, 189, 194, 195, 203, 212, 228, 247, 249, 250, 264, 278, 284, 292, 313, 320, 322, 328, 345, 357, 358, 362, 365, 387, 389, 392–394, 398, 400, 408, 414, 424, 432, 437, 454, 470, 505, 531, 539, 555, 644, 668, 672, 703, 704, 706, 710–713, 716, 742
Modruš (*Modrusa*), kraj pri Ogulinu (HR) E 355, 816
Moebus, N., kirurg na Dunaju (A) E 40
Mogainer, Urban, čevljar v Ljubljani E 192
Möhr (*Möbr, Mäbr*), Friedrich ali Johann, jezuit na Dunaju (A) in v Ljubljani E 259, 263, 274
Mohr (*Möbr, Mor*), Marko, upravitelj jezuitskega gospodarstva Pleterje E 662, 663, 751, 759, 802
Mohr, N., iz Nove Fundlandije (Kanada) E 48
Moisé, Peter, frančiškan, gvardijan na Sveti Gori pri Gorici E 81
Mokrice (*Mockriz*), grad na Dolenjskem E 753
Molck → Moltke
Moldavija (*Moldau*), kneževina E 102, 103
Moline → *Bey denen Mühlen*
Molitoris (*Molidoris*), Urban Franz, z Dunaja (A), kancler viteškega reda Zlatega runa E 102
Mollart (*Molard*), grof Johann Nepomuk Ernst (?), *der junge*, z Dunaja (A) E 93
Möllersdorf (*Mehllerstorff*), vas pri Traiskirchnu pri Dunaju (A) E 131
Molodein → Filipi
Moltke (*Molck*), baroni
Moltke Franz, poročnik, stotnik E 315, 317, 384, 385
Moltke, Maria Philippine, generalova hči E 103
Moltke, Philipp Ludwig, general-feldmaršal E 103, 166
Moltke, avstrijski pehotni regiment št. 13 E 299, 305, 306, 320, 325, 367–369, 350, 392, 403, 421, 427, 432, 469, 474, 535, 737, 753
Monaldi, Francesco Agostino, dr. teologije, kanonik na Reki (HR) E 193–196, 198
Monari, pl. Neufeld
Monari, pl. Neufeld, Anton, duhovnik in ekonom pri Johannu Seifridu Herbersteinu v Ljubljani, brat Giovannija Battiste E 472, 484, 649, 730, 757
Monari, pl. Neufeld, Giovanni Battista, mitninski prejemnik v Ogleju (I), Antonov brat E 77, 79, 81, 387, 388, 431, 433, 437, 649, 782
Mondina, kanal med Sočo in Tielom (Gradiška, I) E 80
Monfalcone (*Monte Falcone, Monfalcon*), mesto (slov. Tržič) pri Trstu (I) E 86, 362, 677
Monferrato (*Monferato Mantuano*), območje v Piemontu (I) E 157
Monpadour → Pompadour
Monpaterno → Baderna
Mons, mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 596, 826
Monte Bello, zemljiško gospodarstvo pri Trstu (slov. Bombelj) (I) E 86, 302
Monte Major → Učka
Monte Reale, knez N., iz Palerma, veleposlanik sicilsko-neapeljskega kralja na Dunaju (A) E 299
Monte Santo → Sveta Gora, Montesanto
Montesanto (*Monte Santo*), grof Giuseppe di Silva y Menez markiz de Villasar, predsednik Italijanskega dvornega sveta na Dunaju (A) E 32, 64, 281
Montesquieu, Charles-Louis, filozof, pravnik U 29, 30, 84
Montil, N., generalni davčni zakupnik (*fermièr general*) v Toskani (I) E 61
Montrichier (*Montrichier, Montrichir*), grofje
Montrichier, Maria Anna Benigna, por. Cobenzl E 82
Montrichier, N., praporščak E 212
Mor → Mohr
Moravan, gospodarstvo na Moravskem E 277
Moravče (*Maraitsch, Märaitisch, Marautsch*), župnija na vzhodnem Gorenjskem E 292, 331, 332, 336, 337, 351, 369, 370, 386, 387, 408 → tudi Erberg Ferdinand Benedikt Gabrijel, Wernegg Andrej Ferdinand
Moravško (*Maraitscher*), območje okoli Moravč E 334
Moravska (*Mabren, Mäbren*), dežela (CZ) U 18, 73 / E 45, 50, 91, 116, 121, 128, 155, 173, 179, 220, 258, 347, 399, 460, 523, 579, 691, 695, 726
Mordax zum Portendorf (*Mordax, Mordaxt*), baroni
Mordax zum Portendorf, Ernest Jožef Aleksander, z Impoljcem sin Ferdinanda Ernesta E 134, 172, 177, 178, 206, 212, 213, 250, 344, 415, 416, 452, 462, 469, 478, 484, 490, 503
Mordax zum Portendorf, Franc Anton, z Boštanj, bratranec Ernesta Jožefa E 689, 774
Mordax zum Portendorf, Jožef (*Sepperle*), sin Ernesta Jožefa E 683–689
Mordax zum Portendorf, Marija Cecilija, roj. Hallerstein, žena Ernesta Jožefa, sestra Vajkarda in Helene Hallerstein E 177–179, 222, 223, 344, 415, 452, 478, 480, 555, 577–580, 645–649, 665, 683–689
Mordax zum Portendorf, Terezija (*Therese*), hči Ernesta Jožefa E 683–689
Morea → Peloponez
Morelli pl. Schönfeld (*Morelli, Morell*)
Morelli pl. Schönfeld, Ellena E 82
Morelli pl. Schönfeld, Giacomo Carlo, *der junge*, deželni svetnik v Gorici (I) E 477, 521, 799
Morelli pl. Schönfeld, Leopold, jezuit na Dunaju (A) E 383
Morelli pl. Schönfeld, Peter Anton, blagajnik v Gradiški (I) E 82, 148, 512
Moro, N., duhovnik in učitelj v San Vito al Tagliamento (Furlanija, I) E 186
Morosina, »otok« (*insula*) na območju izliva reke Soče (Gradiška, I) E 309
Moschau → Maštov
Moschina → Možina
Möschnach → Mošnje
Moscon, baroni E 648
Moscon, Franc Anton, deželni stanovski vojaški komisar v Ljubljani U 109 / E 176, 259, 274, 422, 423, 486, 577, 579, 580, 583, 604, 609
Moscon, Frančiška Terezija, roj. Roden pl. Hirzenau, žena Franca Antona E 184, 262, 422, 423, 486, 578, 579
Moscon, Jožefa, roj. Röringer pl. Rörenberg E 469, 690
Moscon, N., *Fr.* E 465
Moscon, Wolfgang Vajkard, pokojni sin Franca Antona E 578
Moser, Johan Martin, upravitelj zemljiškega gospodarstva Senožeče E 743
Moser, Matevž Baltazar, deželni stanovski trobentač v Ljubljani E 136, 145, 162, 688, 731, 732
Mosina → Možina
Moskva (*Moskau*) v Rusiji
Moskva, dežela E 339
Moskva, mesto U 24, 79 / E 130, 271
Mossa → Moš
Mossam, N., jezuit, magister na Dunaju (A) E 540

- Moš (*Mossa*), vas zahodno od Gorice (I) E 84, 361
 Mošenik (*Muschenik*), potok v Zasavju E 235
 Mošnje (*Meschnab, Möschnach*) pri Radovljici
 Mošnje, vas E 690, 777
 Mošnje, župnija E 693, 722 → tudi Erlach Tomaž
 Motta di Livenza (*Motta*), vas zahodno od Portogruara (Benečija, I) E 14
 Motter, August Christian Martin, spodnjecavstrijski manufakturni nadzor-
 nik E 586, 587, 592
 Mozanella, rečica pri Cervignanu (Furlanija, I) E 69
 Možina (*Moschina, Mosina*), samotna kmetija zahodno od Vrhnike E 135
 Mrak (*Mrack*), Jakob, pokojni podprejemnik v Ljubljani E 745
 Mrazin, kraj zahodno od Zagreba (HR) E 368
 Muchoviz, *Müchoviz, Muchouka* → Muhovec
 Muckenberga, baroni
 Muckenberga, Anton, podporočnik, poročnik E 610, 628
 Muckenberga, Johann Nepomuk, stotnik-poročnik, stotnik E 443, 629
 Muebr → Mura
 Muggia (*Muja*), pristaniško mesto pri Trstu (slov. Milje) E 66
 Mühlbacher → Millbacher
 Mühlburg (*Mühlburg, Muhlburg, Mülbürg, Michlbürg, Michelburg, Miblbürg*), pl.
 Mühlburg, Anton Joseph, vojni komisar, svetnik deželnih Repräsentanz v
 Ljubljani in Celovcu (A) E 261, 263, 266, 271, 273–275, 277, 282,
 285, 288, 290, 294, 295, 300–302, 313, 315, 317, 324, 325, 335, 342,
 346, 349, 355, 357, 361, 362, 366, 370–373, 375–377, 381, 388, 389,
 400, 401, 403, 404, 410, 414, 416, 419, 421, 422, 425, 428, 476, 525,
 678
 Mühlburg, Josepha, Antonova žena E 301, 422, 424, 428
 Muhovec (*Muchouka*), Mina, dojlja pri Raigersfeldu E 744
 Muhovec (*Muchoviz, Müchoviz*), Matevž (vulgo Nastran), kamnosek v
 Otočah pri Radovljici E 293, 306, 329, 348, 424, 433
 Muja → Muggia
 Mullen, Johannes, pisatelj U 45
 Mulič (*Mulich, Mullitsch*)
 Mulič, Frančiška Felicita (?), hči Marije Uršule, dominikanka v Velesovem
 E 313
 Mulič, Jurij, jezuit v Zagrebu (HR) E 139
 Mulič, Marija Uršula, vdova, roj. Križaj E 313
 Müller, Giacomo, trgovec v Trstu (I) E 59, 62, 64, 66, 67, 218
 Müllner, Alfons, zgodovinar U 48
 Mülzer, Margareta, iz Krakova pri Ljubljani E 724
 München, prestonica Bavarske (D) E 3, 7, 372, 726
 Munkendorf, *Munkendorff, Münkendorf, Münkendorff* → Mekinje
 Mune, vas v Čičariji (HR) E 619
 Mura (*Muebr*), reka na Štajerskem (A, SLO) E 98
 Murano, naselje na otočku pri Benetkah (I) E 390
 Mürzhofen (*Merzboffen*), vas pri Kapfenbergu na Štajerskem (A) E 54, 88,
 131, 147
 Mürzschlag (*Meerzusschlag, Merzusschlag*), mesto na Gornjem Štajerskem
 (A) E 54, 88, 131, 147
 Muscettola (*Muschetula*), grof Giuseppe vojvoda Spezzano, iz Neaplja (I)
 E 100
 Muschenik → Mošenik
 Muschl, Anton Jožef, župnik v Sori E 735 → Sora
 Musoco, N., pater, misijonar v Gorici (I) E 79
 Mussich, Giovanni, ladjar na Reki (HR) E 333
 Mussolini, kraj blizu Lepantskega zaliva E 333
 Mygind, pl. Franz Paul, svetnik in tajnik Univerzalne Bankalitete na Du-
 naju (A) E 55
 jane E 415
 Naglič (*Naglitsch*), Leonhard, meščan v Kranju E 829
 Namias, Giacinto, Jud iz Trsta (I) E 62, 64, 65, 67
 Namur, mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 162
 Nandl, *Nändl* → Klee Marija Ana
 Nane Donà, vitez N., iz Benetk E 309
 Nanerle → Raigersfeld Marija Ana
 Napoleon Bonaparte, francoski cesar U 33, 87
 Nart Savski (*Nard*), kraj in pristanišče na Savi, vzhodno od Zagreba (HR)
 E 333, 551
 Nastran, *Nästran* → Muhovec Matevž
 Natali, grof Petrus, iz Dubrovnika (HR) E 271
 Natischa → Nadiža
 Navetschan (*Nauetschan*), Sophia (?), z Dunaja (A), žena fabrikanta
 Giovannija Micheleja E 91
 Neapelj (*Neapel, Neapl, Naples*), prestolnica sicilsko-neapeljskega kraljestva
 (I) E 5–9, 160, 258, 322, 353, 430, 441, 482, 549, 679, 786, 790
 Neapelj-Sicilija (*Sicilien*), kraljevina E 232
 Neapelj-Sicilija, dvor E 321
 Neapelj-Sicilija, don Karel V. (Sicilski), VII. (Neapeljski) E 160, 441
 Neapelj-Sicilija, Marija Amalija, žena Karla V. (VII) E 392, 410, 411, 430
 Neckar (*Necker*), reka v zahodni Nemčiji E 306 → tudi Rottenburg am
 Neckar
 Neckermann, Johann, navigacijski nadzornik na Savi v župniji Šmartno pri
 Litiji E 806
 Nefzern, baron Jakob Benedict, svetnik Direktorija *in publicis et cameralibus*
 na Dunaju (A) E 551
 Negri grof Orsera, Casparo, iz Benetk, škof v Poreču (Istra, HR) E 305
 Nemčija (*Teutschland, Römisches Reich, Reich*, Germany) U 46, 72 / E 7, 74,
 49, 97, 104, 116, 271, 311, 312, 346, 811
 Německý Brod (*Teitschbrod*), mesto na vzhodnem Češkem (Havlíčkův
 Brod) E 627
 Nemizhoffen (*Nemizhoffen, Nemezboffen, Nemezhoff, Nemezboff*), pl. E 208,
 246, 331, 458, 486, 597, 642, 651, 680, 728, 745, 746
 Nemizhofen, Marija Johana Ksaverija, roj. Zergollern, žena Janeza Krstnika
 E 172, 224, 226, 228, 316, 318, 450, 451, 476, 477, 481, 495, 490,
 509, 521, 536, 540, 567, 569, 573, 580, 584, 588, 683, 687, 690, 770
 Nemizhofen, Franc Anton (Franzl), *der junge* sin Franca Ksaverja E 226,
 238, 270, 300, 310, 415, 477, 481, 493, 502, 515, 519, 528, 531, 536,
 540, 568, 584, 690, 730
 Nemizhoffen, Franc Ksaver, *mittlerer*, z Vipavskega Križa (Sv. Križ) E 193,
 226, 343, 346
 Nemizhoffen, Jakob Janez, *der alte*, brat Franca Ksaverja in Janeza Krstnika
 E 414, 477, 498
 Nemizhoffen, Janez Krstnik, glavni rudarski sodnik, ekspeditor in svetnik
 Repräsentanz v Ljubljani U 107 / E 113, 131, 136, 139, 141, 145,
 163, 167, 171, 172, 179–181, 183, 189, 191, 195, 197–200, 203, 204,
 206, 208–212, 215–219, 221–228, 230, 232, 238, 240, 241, 243, 245,
 248, 249, 251–259, 261–264, 266, 267, 269–272, 274–279, 281, 283,
 285–287, 289, 291, 292, 294, 297, 298, 305, 308, 310–314, 317,
 318, 321, 329, 335, 336, 341–343, 346, 351–353, 358, 359, 361, 362,
 364–366, 369, 371–374, 376–379, 382–384, 386–388, 391, 393, 396,
 398, 402, 404, 408, 412, 414, 419–421, 423, 424, 427, 428, 432,
 434, 435, 437–440, 442, 446, 448, 455–457, 459–462, 470, 471, 473,
 478, 480, 481, 484, 485, 487–492, 495, 498–500, 502, 512, 515–517,
 519–521, 526–528, 530–534, 536, 540, 541, 548, 552, 556, 557, 569,
 572–574, 576, 580, 584, 588, 590, 593, 596, 598, 600, 606, 608, 612,
 616, 621, 625, 626, 628, 632–634, 642, 643, 653, 654, 656, 658, 660,
 663, 664, 666, 667, 670, 672, 674, 676, 678–680, 688, 689, 697, 701,
 702, 705, 710, 711, 714–716, 719, 722, 728, 742, 746, 749, 752, 760,
 770, 781, 785, 788–790, 796, 808, 809
 Nemizhoffen, Marija Ana (*Mariandl*), hči Franca Ksaverja E 690
 Nemizhoffen, Marija Ana, roj. Rasp, žena Franca Ksaverja, vdova E 192,
 343, 363, 365, 409, 413, 414, 472, 474, 624, 685, 690
 Nemizhoffen, Vincenc Ferrer, sin Franca Ksaverja E 800, 801
 Neoacquista → Ilirik
 Nerfort, N., stotnik E 362, 389
 Nerva Trajanus, rimski cesar E 462
 Nesselrode (*Nesselrodt*), grofica Maria Josepha, roj. Auersperg, vdova E
 405, 622
 Nestelthall → Koprivnik
 Netherlands → Nizozemska

N

- Na Logu → Log pri Brezovici
 Na Ložitschi → Ločica
 Na Toplize → Toplice pri Zagorju ob Savi
 Na Vebaschu, Na Vecaschu → Veharše
 Na Velikem Verbu → Veliki Vrh
 Nabrežina (*Labresina*), vas pri Trstu (I) E 17
 Nad Pisda → Mitale
 Nádasdy (*Naydasdy*), avstrijski huzarski regiment št. 2 (11) E 306
 Nadiža (*Natischa*), reka na Goriškem E 71
 Nagelhaim, pl. Marija Frančiška Terezija, roj. Aichelburg, vdova iz Ljubl-

Neu Marcktl, Neu Marcktel, Neu Märcktl, Neumarcktl, Neümarcktl, Neümarckl → Tržič na Gorenjskem
Neü Winckl → Novi Kot
 Neuberg, pl. N., komerčni uradnik na Dunaju (A) E 28
Neüdegg, Neüdegg → Mirna
Neudorff → Wiener Neudorf
 Neuhaus (*Neubaus, Neubaufß, Neübauß*), baroni in grofje U 51, 95, 109
 Neuhaus, Ana Katarina, baronica, roj. Valvasor, žena in vdova Vida Jožefa E 719, 786, 811, 813
 Neuhaus, Felicita, grofica, roj. Orzon, Leonardova žena E 75, 82
 Neuhaus, Janez Gašper (*Gasparo*), grof, prisednik Deželnega sodišča v Gorici, sin Nikolaja Antona (I) E 409
 Neuhaus, Janez Jožef Ferdinand, baron, dr. teol., kanonik v Ljubljani E 140, 305, 728
 Neuhaus, Leonard, grof, iz Gorice (I), dvorni svetnik, sin Nikolaja Antona E 75, 76, 82
 Neuhaus, Marija Felicita, baronica, por. Lichtenberg, hči Vida Jožefa E 509
 Neuhaus, Vid Jožef, baron E 139
 Neunkirchen (*Neukirch, Neukirchen*), mesto pri Dunajskem Novem mestu E 54, 88, 131, 147, 170
Neüstadt, Neüstädl → Novo mesto
Neüstein, Neu Stain → Impoljca
Neydorff → Wiener Neudorf
Neyß → Nysa
Neystadt → Dunajsko Novo mesto
 Nica (*Nice*), mesto in pristanišče na Azurni obali (F) E 256
 Nicoletti, pl.
 Nicoletti, Janez Jožef, upravitelj kobilarne v Lipici E 59, 87, 185, 262
 Nicoletti, Karel Ferdinand, *der junge* E 387, 388, 666
Nieder Osterreich → Avstrija Spodnja
 Niederbacher, Joseph Niklas, kontrolor Bankalne administracije, Raigersfeldov tajnik v Ljubljani U 107 / E 303, 305, 389, 392, 396, 397, 425, 429, 455, 481, 493, 534, 537, 554, 611, 654, 659, 700, 719
 Niederdorf (*Niederdorff*), kraj pri Innichenu (Južna Tirolska, I) E 116
 Niederkorn, N., frančiškan, vojaški kurat E 695
Niederland, Niederlande → Avstrijska Nizozemska
Nierenberger → Nürnberger
 Nierlich, pl.
 Nierlich, N., »vladni kancler« v Šleziji E 724
 Nierlich, N., roj. Rottenburg E 724
 Nieuport, pristanišče v Avstrijski Nizozemski E 3, 128
 Nigraise, otok ob obali Burme (Mjanmar) E 89
 Nikel
 Nikel, Anton, papirničar v Žužemberku U 42 / E 133, 174
 Nikel, Dizma, papirničar v Žužemberku, Niklov sin U 42
 Nikolaj (*Nicoley*), Jožef, z Jesenic E 545
 Nil (*Nilo, Nillo*), reka v Afriki E 255, 256, 558
 Nimptsch, grof Christoph Ferdinand E 45, 117
 Niš (*Nissa*), mesto v Srbiji E 63
 Nitolinsky, N., z Dunaja E 147
 Nitsch, Joseph, jezuit, rektor v Ljubljani E 460
 Nizozemska (Netherlands) U 13, 69
 Noč (*Notsch*), Valentin, iz Tržiča E 323
 Nogaro (*Nogaro*), vas južno od San Giorgia di Nogaro (Furlanija, I) E 68, 69
 Nogarona (*Nogarona, Nogarina*), Dionisio, podjetnik v Trstu (I) E 41, 45, 116
 Noghero, N., poročnik E 86
 Nord, Janez Jurij, mestni sindik/pisar v Kranju E 610
 Norden, Frederik Ludvig, inženir in risar v službi grofa Roux d'Esnevala E 255
 Nostitz (*Nostiz*), grofje
 Nostitz, Franz Wenzel, iz Prage (?) E 405
 Nostitz, Maria Anna, roj. Fuchs E 119, 120, 122
 Nostitz, Maria Johanna (?), vdova E 151
 Notranjska (*Iner Crain, Inner Crain, Inner Carniola*), deželna četrt na Kranjskem U 10, 25, 26, 79, 80 / E 296, 379, 413, 642, 659, 707, 723, 783, 821
 Nova Fundlandija (*Terre Neuve*), otok ob Labradorju (Kanada) E 48 → Mohr
 Nova Vas (*Villa Nova*), pri Belaju v Istri (HR) E 304
 Nova vas na Blokah (*Oblack*), župnija E 462, 500, 501, 468, 618, 659 →

tudi Prevodnik Tomaž
Novaco → Novaki Pazinski
 Novak (*Novack*), Jožef, dr. fizik v Ljubljani E 710
 Novak (*Novack*), N., podložnik zemljiškega gospodarstva Prem E 248
 Novak (*Novack, Novakischen*), pl.
 Novak, Andrej, revizijski knjigovodja Bankalne administracije in Repräsentance v Ljubljani U 107 / E 206, 217, 224, 225, 227, 243, 252, 256, 262, 312, 315, 321, 322, 324, 376, 379, 390, 401, 403, 424, 428, 430, 434, 438, 453, 479, 481, 485, 489, 490, 493, 505, 537, 585, 597, 604, 627, 746
 Novak, Franc de Paula, višji mitninski prejemnik v Ljubljani E 709, 730, 746
 Novak, Janez Jurij, dr., odvetnik v Ljubljani E 265, 294, 382, 391, 394, 517, 545, 571, 597, 626, 669, 682, 693, 699, 701, 703, 705, 712, 713, 723, 728, 792
 Novak, Jožef, kandidat za praporščaka, sin Franca de Paula E 730
 Novaki Pazinski (*Novaco*), vas v Istri (HR) E 304
 Novaretto (*Novarete*), kraj v Piemontu (I) E 157
 Novelli, grofje
 Novelli, Baldo Antonio, iz San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 69, 70, 200, 296, 491, 492, 502, 503, 511
 Novelli, Domenico Maria, Baldov sin E 70
 Novelli, N., Baldov brat E 200
 Novi Grad na Krasu (*Castell Novo, Castell Novo, Castell Nuovo, Castell Nuovo, Castelnovo*), zemljiško gospodarstvo E 163, 417, 431, 433, 669
 Novi Grad v Peščeniku (*Weixlbach*), grad pri Višnji gori E 710
 Novi Kot (*Neü Winckl*), vas na Kočevskem E 356
 Novi Vinodolski (*Novi*), mesto pri Crikvenici (HR) E 52, 462
 Novo mesto (*Neüstadt, Neüstädl, Rudolphswerth*), mesto na Dolenjskem E 258, 292, 296, 313, 344, 338, 350, 352, 364, 367, 368, 379, 382, 405, 414, 443, 457, 459–461, 479, 499, 519, 533, 546, 552, 570, 577, 606, 610, 611, 618, 624, 626, 631, 638, 652, 653, 659, 661, 662, 671, 707, 723, 741, 742, 748, 750, 757, 758, 776, 790, 795, 800, 827
 Novo mesto, frančiškanska šola E 312, 457, 707
 Novo mesto, mestni sodnik → Polc Franc Ignacij
 Novo mesto, prošt → Erberg Anton Gothard
 Nugent de Valdisotto (*Valdisatto, Valdisott, Valdisot, Valedisotto*), grof Michael (?) E 33, 34, 91, 98, 101, 107, 116, 126, 149, 150, 166
 Nure (*Nura*), reka pri Piacenzi (Lombardija, I) E 157
 Nürnberg (*Nüremberg, Nürenberg, Nieremberg*), mesto (D) E 3, 123, 682, 685
 Nürnberger (*Nierenberger*), Anton, mestni sodnik v Višnji gori E 201, 203
 Nussdorf (*Nusfdorff*), vas pri Dunaju (A) E 19, 20
 Nussdorfer (*Nusfdorffer*), Ferdinand, jezuitski novic na Dunaju (A) E 316
 Nuvolone (*Nuvolone, Nuvollone, Nouvolone*), Christoforo, kapitan iz San Rema v Liguriji (I) E 195, 204, 256, 297, 299
 Nysa (*Neyß*), mesto v Zgornji Šleziji (PL) E 724

O

Ober Alben → Planina
Ober Crain, Ober Crein → Gorenjska
Ober Graß → Trava
Ober Leskoviz → Zgornji Leskovec
Ober Möttinig → Zgornji Motnik
Ober Oesterreich, Ober Östereich, Ober Osterreich → Avstrija, Gornja
Ober Perau → Zgornje Perovo
Ober Schiscka, Ober Schischka → Šiška Zgornja
 Oberbeck, N., proviantni uradnik v Ljubljani E 794
Oberburg → Gornji Grad
Oberburg bey H. (St.) Xaveri → Radmirje
 Oberburg, baroni
 Oberburg, Franc Ksaver, *der junge*, kadet v dunajski kadetnici (A), sin Jožefe Antonije E 554
 Oberburg, Jožefa Antonija, roj. Lazarini, žena Antona z Zemona E 394
 Oberer pl. Oberland (*Oberer*), Johann Caspar, s Sedmograškega, tajnik pri Raigersfeldu, kanclist v Ljubljani E 417, 467, 502, 513, 546, 562, 564, 566, 567, 569, 570, 574, 575, 579, 581, 583–585, 588, 589, 591, 593, 595, 597, 598, 600, 602–607, 610, 616, 618, 619, 621–623, 626, 627, 632–635, 637, 640, 642, 643, 647
Obergorjach, Ober Gerjach, Ober Gayrach, Ober Girjach → Zgornje Gorje
Oberlaybach, Ober Laybach → Vrhnika

- Oberstein* → Zgornji Kamnik
Obersteiner, Gernot Peter, zgodovinar U 50
Obersteiner, Sebastian, trgovec, prisednik Merkantilnega sodišča v Ljubljani E 485
Oblack → Nova vas na Blokah
Oblak pl. Wolkensperg (*Oblack von Wolckensperg, Wolckensperg, Wolkensperg, Oblack, Oblag*), baroni U 108
Oblak pl. Wolkensperg, Franc Anton, *der alte*, s Puštala E 132, 133, 143, 173, 175, 176, 226, 235, 400, 447, 480, 508, 511, 519, 544, 666, 556, 570, 587, 606, 632, 633
Oblak pl. Wolkensperg, Franc Rudolf, *der junge*, sin Franca Antona, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani E 92, 137, 182, 186, 213, 225, 277, 290, 291, 336–338, 397, 405, 412, 413, 447, 461, 466, 472, 485, 498, 507, 609, 632, 650
Oblak pl. Wolkensperg, Janez Anton, brat Franca Antona, iz Puštala E 400, 447
Oblak pl. Wolkensperg, Marija Suzana, roj. Schweiger pl. Lerchenfeld, žena Franca Antona E 143, 144, 302, 345
Oblak pl. Wolkensperg, Marija Viktorija (*Victorl*), roj. Thurn-Valsassina, žena Franca Rudolfa E 498
Obračer, Franc Serafin, mestni sodnik v Krškem E 462, 488
Obvern → Gorenje
Obreza (*Obresa*)
Obreza, Franc Hieronim, dr., zdravnik v Ljubljani U 8 / E 314, 678
Obreza, Anton, kaplan v Spodnji Idriji E 135
Ocizla (*Otsisla*), soseska (*Comun*) pri Kozini E 268
Ockerschnick, pl. N., vdova, na Dunaju (?) E 166
Ödenburg → Sopron
Odolina (*Dolina*), zemljiško gospostvo pri Materiji E 541, 779
O'Donell (*O'Danel*), grof Karl, polkovnik E 427
O'Doud (*O'Doud, O'Doude, O'Dout, Odout, O'Dowd*), pl. Theodor, poročnik, nadporočnik, stotnik E 443, 512, 531, 533, 539, 541, 557, 563, 565, 568, 569, 573, 577, 582–584, 587, 590, 597, 598, 601, 603, 606, 609, 612, 623, 625–627, 629, 607
Oedt (*Oedt, Öed, Oed, Oedischen*), grofje E 90
Oedt, Johann Christoph Heinrich, avstrijski vicekancler E 114, 115, 130, 147, 148, 170, 261
Oeffelbauer, Partenius, frančiškan in nabožni pisec na Dunaju (A) E 41
Oglej (*Aquilea, Aquileja, Aquileischen, Aquileia*) v Furlaniji (I)
Oglej, mesto U 20, 37, 75, 80, 90 / E 15, 67, 68, 70, 71, 74, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 89, 92, 164, 195, 213, 240, 244, 286, 291, 321, 322, 325, 365, 368, 369, 374, 384, 387, 388, 431, 437, 439, 440, 782
Oglej, akvadukt (*aquæductus*) E 74
Oglej, kapitelj E 71–74, 309, 439
Oglej, kapiteljska župnija E 71–74
Oglej, mestna župnija E 71, 73, 74
Oglej, mestno obzidje (*altrömische Maur*) E 74
Oglej, Padoana, *fiumera* E 71
Oglej, patriarhat E 309
Oglej, sv. Anton, polja pri cerkvi E 368
Oglej, sv. Benedikt, samostan E 72
Oglej, sv. Hermagora in Fortunat, stolnica E 71
Oglej, sv. Janez Evangelist, župnijska cerkev E 71
Oglej, sv. Štefan, cerkev pred mestom E 74
Oglej, špital E 74
Oglej, špitalska vrata E 71
Oglej, viceglavar → Baronio pl. Rosenthal Franz Joseph
Oglej, župnija → Cuciat Antonio
Ogrska (*Hungarn, Ungarn, Vngarn, Hungary*), kraljevina U 13, 15, 20, 69, 70, 74 / E 38, 48, 63, 75, 163, 244, 307, 332, 376, 790, 791, 811, 815
Ogulín, mesto v Hrvaški vojni krajini (HR) E 92
O'Kelly of Gallagh (*O'Kelli*), grof Wilhelm, generalmajor E 427
Olbersdorf, mesto v Šleziji (Saška, D) E 760
Olomouc (*Olmuz, Olmütz*), mesto na Moravskem (CZ) E 44, 101, 353, 541, 662, 720
Olomouc, stolni kapitelj E 99
Olomouc, škof → Troyer pl. Troyenstein Ferdinand Julius
Oman, Matevž (?), iz Zapuž pri Radovljici E 683
Oman, trgovci v Kranju E 342
Oman, Nikolaj, iz Kranja E 695
L'Omelina → Lomelina
Onek (*Hocheneq*), vas na Kočevskem E 356
Ontagnano, vas pri Palmanovi (Furlanija, I) E 14
Opčine (*Obchena*), vas nad Trstom (I) E 17
Oplenič (*Oplenitsch*), Adam Henrik, *der alte*, dr., pravnik v Ljubljani E 249
Oppersdorf (*Opperstorf, Oppertorff, Opperstorff*), grofje E 52, 130, 167
Oppersdorf, Anna Theresia E 91, 100 → tudi Troyer pl. Troyenstein Anna Theresia
Oppersdorf, Helene Eleonore, roj. Krawar-Tworkau E 27, 37, 38, 52, 54, 100, 103, 152
Oppersdorf, Johann Rudolf E 27, 40, 49, 50, 54, 91, 96, 100, 104, 105, 112, 152
Orbitello (*Orbitello*), mesto v Toskani (I) E 18
Orebich, Anton E 114, 115
O'Reilly (*Oreli, Orelli*), pl.
O'Reilly, Jacob, nadporočnik E 270, 272, 273
O'Reilly, Marija Suzana, roj. Widerkhern, Jacobova žena E 272 → tudi Widerkhern Marija Suzana
Orlando, pl.
Orlando, Antonio Giacomo (Jacob), trgovec in uradnik Orientalne družbe na Reki (HR) E 4–7
Orlando, Francesco Xaverio, jezuit na Dunaju (A) E 434
Orlando, Franz Xaver, sodnik in uradnik tržaške Intendance na Reki (HR) E 296, 297
d'Ormea-Roasio (*Ormea*), markiz Carlo Vincenzo Ferrero, minister v Piemontu (I) E 115
Orsera → Vrsar, Negri Casparo
Orsi, Kajetan, jezuit, rektor v Gorici (I) E 342
Orsini grofje Rosenberg (*Rosenberg*)
Orsini grof Rosenberg, Philipp Joseph, s Koroške, politik, gospodarski teoretik U 14, 70 / E 167, 234
Orsini grof Rosenberg, Vinzenz Ferrer, *der junge*, sin Philippa Josepha E 95
Oršova (*Orsova*), otok (*Insul*) na Donavi (RO) E 550
Ortenburg, grofje na Koroškem E 310
Orth → Konca vas
Ortnek (*Orteneg*), zemljiško gospostvo na Kočevskem E 776
Orzon (*Orzon, Orzonischen*), grofje E 181, 205
Orzon, Antonio E 83
Orzon, Felicitas, por. Neuhäus E 75, 82
Orzon, Henrik Janez, deželni vicedom v Ljubljani U 21, 76 / E 91, 125, 132–134, 139, 141, 142, 144, 171, 172, 175–177, 179, 180, 185, 188, 190, 193, 196, 197, 205, 256, 281, 282, 285, 286, 291, 298, 366
Orzon, Marija Cecilija, por. Gallenberg → Gallenberg Marija Cecilija
Orzon, Marija Jožefa, roj. Zollner pl. Marsenberg, žena Henrika Janeza E 87, 142, 171, 172, 174, 177, 179, 181, 184, 186, 187, 195, 198, 205, 212, 213, 215, 216, 813
Orzon, Marija Konstanca U 109
Osai → Ozalj
Osellin, N., vdova, iz Ljubljane ali Reke (HR) E 307
Osiach, Ossiach → Osoje
Osijek (*Esseck, Esseg*), mesto v Slavoniji (HR) E 139, 262
Osilnica (*Ostuniz*), vas in župnija ob Kolpi E 206, 356 → tudi Mihič Franc Andrej
Osilnica, Rožnovenska kapela E 356
Osilnica, župnijska cerkev sv. Petra E 356
Osmez, Anton Matthäus, dr., odvetnik v Gradcu (A) E 179
Osoje (*Osiach, Ossiach*), benediktinski samostan na Koroškem (A) E 525
Osoje, prelat → Roman Zusner
Ostein, grofje E 121
Ostende, pristanišče v Avstrijski Nizozemski E 3, 51, 128, 162, 335, 592
Osterberg (*Alt Osterberg*), grad pri Dolu E 234
Österreich → Avstrija, Avstrija Gornja, Spodnja, Prednja, Nižja, Notranja, Nizozemska
Österreicher (*Österreicher, Osterreicher*), Wolfgang Friedrich Pandolfo, trgovec v Trstu (I) E 57–59, 63, 67, 76, 86, 89, 122, 137, 187, 209, 227, 275, 282, 282, 295, 359, 363, 365, 369, 397, 545, 575, 589, 653, 654, 659, 660, 671, 708, 715, 717, 797, 819, 829
Ost-Indien → Indija Vzhodna
Otočac (*Ottotschaz*), naselje v Liki (HR) E 645, 753
Otočac, avstrijski krajišniški pehotni regiment št. 61 E 765
Otoče (*Ottocka, Ottok, Tozze*), vas pri Radovljici E 228, 290, 433
Otočec (*Wördl, Wordl, Wärdl, Werdl*), grad in zemljiško gospostvo na Dolnjem E 433, 487, 593, 635, 636, 683, 744, 774, 814, 827

- Otočec, mitnica E 432
Ottocar → Traungau Otokar
Otsila → Ocizla
 Otto pl. Ottheimb (*Otto, Ottischen*), baroni E 210
 Otto pl. Ottheimb, Jakob Krištof Janez, kanonik v Ljubljani E 180, 229, 430
 Otto pl. Ottheimb, Janez Jožef, zakupnik zemljiškega gospostva Ig E 174, 175, 210, 215, 413, 423
 Otto pl. Ottheimb, Marija Ana, roj. Raab, žena Janeza Jožefa, vdova E 176, 178, 192, 229, 299, 424, 692, 719, 813
 Otto pl. Rosenbüchel (*Otto von Rosenbüchel*)
 Otto pl. Rosenbüchel, Krištof, mož Sibile E 686, 707, 797
 Otto pl. Rosenbüchel, Sibila, roj. Schwab-Lichtenberg, žena Krištofa E 686
 Oxford (*Oxford*), mesto v jugovzhodni Angliji (GB) E 3
 Ozalj (*Osal, Ozail*), kraj v zaledju Bakarja (HR) E 408
 Ozalj, zemljiško gospostvo E 225, 328, 354
- P**
- Pace pl. Friedenberg (*Pace*), grof Karl Maria, iz Gorice (I) E 683
 Pachta, grof Franz Joseph, svetnik češke Repräsentance v Pragi (CZ) E 261
Pack → Šmartno ob Paki
 Packisch pl. Festenberg (*Packesch, Paketsch*) U 107
 Packisch pl. Festenberg, Henrik Aleksander E 144
 Packisch pl. Festenberg, Marija Ana E 229, 579
 Pad (*Pò, Poo*), reka v severni Italiji E 18, 157, 328
 Padova (*Padua*), mesto v Benečiji (I) U 36, 90 / E 4, 14, 81, 196, 200, 741, 748, 773
 Padovansko (*Paduanischen*), območje Pada v Benečiji (I) E 66
 Paduani, Carlo, duhovnik E 49, 50
 Pag (*Pago*), otok v Kvarnerju (HR) E 333, 282, 428
 Pagliani, pl. Donatus, stotnik E 346
 Paglovec (*Pagloviz*), Franc Mihael, vikar v Šmartnu v Tuhinju E 585
 Pahner, pl. Anton Joseph (?), dr., iz Gradca (A) E 30
Paicard → Weikhard Ignaz
Paillet, Pallet, Palliet → Baillet
Paim → Beym
 Palaviz, Joseph (?), iz Gorice (I) E 75
 Palermo, mesto in pristanišče na Siciliji (I) E 5, 6, 9, 190
 Palestina, princ N., maronit (iz Libanona?) E 665
 Pálffy (*palfische Freüle, Palpbin*), grofje
 Pálffy, Maria Theresia, por. Cobenzl E 181
 Pálffy, Maria Theresia, por. Erdódy E 49
 Paliér, N., stotnik E 522
 Pallard, Jean-Jacques, juvelir v Ženevi (CH) E 97
 Pallas, pl. Johann, nadporočnik E 583–585, 587, 588, 591, 593–597
 Pallavicini (*Pallavicini, Palavicini*), grof/markiz Gian Luca, general, admiral avstrijske pomorske flote E 18, 115, 151–153, 237, 332, 531
 Pallavicini, avstrijski pehotni regiment št. 15 E 427, 642, 643, 649, 650, 737
 Palm, baroni E 166
 Palm, Karl Joseph, svetnik Nižjeavstrijske vlade na Dunaju (A) E 38, 45, 130, 166, 167
 Palm, Maria Theresia E 45, 115, 120
 Palmanova (*Palma*), mesto v Furlaniji (I) E 69, 79, 362
 Palovčič (*Pallauziz*), Anton, dijak v Ljubljani E 250
Palpbin → Pálffy
 Pamer, Anton, jezuit na Dunaju (A) E 106
Panataleon → Trst: San Pantaleone
 Pancer (*Panzer, Panzera*)
 Pancer, Jožef, duhovnik, kandidat za beneficij v Kamniku E 414, 581
 Pancer, Pavel (?), pisar (*Strassensreiber*) v Ljubljani E 598
 Pančevo (*Panzova*), mesto v Srbiji E 550
 Panigalli, Ludovico, jezuit na Dunaju (A) E 2
 Panovec (*Panaviz, Panäviz*), gozd pri Gorici E 75, 77, 79, 81, 83, 268, 300
Pantera detta Panda, kanal pri Ogleju (I) E 71
 Papa, pl. Johann Christoph, direktor Rektifikacijske komisije na Dunaju (A) E 588, 594, 595
 Papafava, grofica Andriana (?) E 777
 Papen (*Papen, Pappen*), pl. Anton Albert, stotnik E 492, 494, 496, 503
 Papeži (*Papesch*) ob Kolpi, cerkev sv. Mihaela E 356
 Papler (*Papler, Päpler*), Martin, župnik v Kranjski Gori E 539, 572, 799
- Papler, Justo Filippo, kanonik, dekan v Trstu (I) E 59
 Pappelardo y Castro (*Papalardo*), Ignatio, general E 47, 90, 92, 110, 127, 154
 Paradeiser (*Paradeiser, Paradaiser, Paradeyser*), grofje
 Paradeiser, Ernest Engelbert, s Hmeljnika. sin Janeza Lovrenca E 417
 Paradeiser, Franc, sin Janeza Adolfa Hanibala, kadet v polku E 418
 Paradeiser, Lovrenc Kajetan, sin Maksimilijana Rudolfa, kandidat za kadeta na Dunaju E 674
 Paradeiser, Maksimilijan Rudolf Kajetan, z Neuhofa pri Novem mestu in Gracarjevega turna E 577
 Paradeiser, Marija Alojzija Ana, roj. Valvasor, žena Ernesta Engelberta E 180
 Paradeiser, Marija Ksaverija Katarina, roj. Dienersperg, 2. žena Maksimilijana Rudolfa, 2. poročena Erberg E 461, 577, 665
 Paradeiser, Marija Terezija, roj. Petazzi, sestra Benvenuta Petazzija, žena Janeza Adolfa Hanibala s Poganic E 334
 Paradeiser, Peter Jožef, sin Maksimilijana Rudolfa, kandidat za kadeta na Dunaju E 674
 Paradiso
 Paradiso, Franz Xaver, župnik v Dolu pri Ljubljani E 238, 250, 323, 337, 349, 357, 390, 402, 468, 530, 592, 617
 Paradiso, Justo, dr., iz Trsta (I) E 545
 Paragvaj (*Paraguay*), »jezuitska država« v Južni Ameriki E 13, 149
 Parcar (*Parcar, Parca, Parker*), Francesco, dvorni kaplan, mansionar v Gorici (I) E 429, 435, 440
Parenzo → Poreč
 Parhamer, Ignaz, jezuit, dvorni spovednik na Dunaju (A) E 814
 Pariz (*Paris*), prestolnica kraljevine Francije E 3, 126, 129, 311, 342, 385, 446, 592, 593, 620, 622, 646, 786, 799
 Parma, mesto in vojvodina v severni Italiji E 95, 237, 809
Partenius → Oeffelbauer
Partenstein → Bartenstein
 Pasconi, Feredico Lorenzo, zgodovinar, frančiškan Gasparo na Sveti Gori pri Gorici E 194
 Pasqualato, Roco, kanonik v Trstu (I) E 59, 362, 587
Päs → Paz
 Passara
 Passara, Michelle, kapitan v Trstu (I) E 350
 Passara, N., duhovnik na Dunaju (A) E 151
 Passau, mesto na Bavarskem (D) E 3, 7, 100, 102, 260, 374, 422, 541, 638, 656, 662
Pasßberg, Päsßberg → Paz
 Patachich (*Patachich, Pataschiz, Pataschich, Pataschitsch*), baroni in grofje
 Patachich, Aleksander Anton, svetnik Ogrske dvorne pisarne na Dunaju (A), poslanec v Belgiji E 3, 35–39, 43, 107, 111, 119
 Patachich, Beatrice, por. Castelli, Aleksandrova hči E 697
 Patachich, Maria Katharina, roj. Freinfeld, Aleksandrova žena E 34, 39, 110, 111, 679
Pathiani → Batthyány
 Patras (*Patraso*), pristanišče na severozahodu Peloponeza (GR) E 10
Patrassa → Petras
Patuma, Patana → Batuna
Patutsja, N., der junge, z Dunaja (A) E 160
Paul, kapucin v Ljubljani E 694
Paul, služabnik pri Raigersfeldu E 397
 Pauli, Giovanni, kapitan v Trstu (I) E 11, 26
 Paulini (*Paulini, Polini, Pollini*)
 Paulini, Janez Zlatoust (Krizostom), dr., zdravnik v Ljubljani U 108 / E 136, 146, 294, 336, 576, 613, 632, 677, 694, 685, 726, 751, 755, 788, 793, 804, 808
 Paulini, Marija Elizabeta, roj. Posarelli, žena Janeza Zlatousta E 612
 Paumgartner, Wolfgang, jezuit, magister v Ljubljani E 52, 183
 Paungarten (*Paungarten, Paumgarten, Baumgarten*), baroni E 273, 314, 337, 340, 496, 555, 603, 692, 699, 732, 784, 816
 Paungarten, Augustin Leopold (*Leopold, Poldl*) E 732, 769, 776, 802, 816
 Paungarten, Franz Johann, študent v Salzburgu, sin Maximiliana Antona E 707
 Paungarten, Judith (*Juditl*), hči Maximiliana Antona E 395, 414, 442, 529, 676, 707, 770, 786, 802
 Paungarten, Maria Anna, roj. Prang, žena Maximiliana Antona E 261, 529, 655, 676, 731, 732, 770, 786, 816
 Paungarten, Maximilian Anton, oskrbnik gospostva (*Hauptman*) v Škofji

- Loki E 264, 283, 285, 424, 527, 529, 676, 699, 731, 732, 770, 786, 816
- Paungarten, Michael (*Micherle*), dijak v Ljubljani, sin Maximiliana Antona E 660, 669, 670, 691, 704, 732, 768, 769, 776, 802, 816, 828
- Pavese, gospostvo Pavia (Lombardija, I) E 157
- Pavia, mesto v severni Italiji E 278, 441
- Pavlič (*Paulitsch*), Jernej, iz Kranja E 829
- Pavlin, Vojko, zgodovinar U 55
- Paysperg, Payersperg* → Auersperg Marija Antonija
- Paz (*Päss, Passberg, Pässberg*), kraj pri Cerovljah v Istri (HR) E 304, 530, 736
- Pazin (*Mitterburg, Pisino*) v Istri (HR)
- Pazin, grofija/gospostvo E 209, 246, 249, 287, 299, 303, 304, 306, 322, 488, 491, 626, 628, 628, 696, 697, 713, 768
- Pazin, mesto E 136, 140, 142, 194, 296, 304, 324, 419, 543, 544, 545, 554, 562, 568, 702, 705, 707, 714, 779
- Pecka* → Peggau
- Pécs (*Finfkirchen*), mesto na Ogrskem (H) E 119, 335
- Peč (*Petsch*), vas Peci pri Sovodnju (Savogna) pri Gorici (I) E 79
- Pedena* → Pičen (Picán)
- Peer (*Peer, Perr*)
- Peer, Fortunat, kanclist, Karlov brat, uradnik v knjigovodstvu Reprezentance v Ljubljani U 109 / E 110, 113, 121, 257, 258, 260, 315, 362, 418, 617, 618, 624, 634, 645, 649–652, 657, 660, 665, 674, 676, 708, 715, 742, 743, 778
- Peer, Janez Krstnik (?), *jung, giovine* E 178, 213
- Peer, Janez, pokojni podprejemnik E 210
- Peer, Karel, dr. teol., Fortunatov brat, ljubljanski škofijski generalni vikar, kanonik, mestni župnik v Ljubljani U 107 / E 140, 182, 232, 249, 305, 313, 350, 373, 425, 431, 451, 493, 498, 510, 718, 778, 779
- Peer, Marija Terezija, vdova Gregorja Jožefa E 477, 488
- Peer pl. Pernburg (*Peer von Pernburg, Peer von Peernburg, Peer von Perrburg, Peer*)
- Peer pl. Pernburg, Elizabeta, por. Erberg E 726, 813
- Peer pl. Pernburg, Janez Adam (baron Flödnig) E 726
- Peer pl. Pernburg, Janez E 726
- Peggau (*Becka, Bencka, Pecka*) pri Frohnleitnu na Štajerskem (A) E 55, 88, 131, 147, 170
- Pegu* → Bagu
- Pelegrini, Pietro, kanonik v Ogleju (I) E 71
- Peloponez (*Morea*), polotok v Grčiji E 10, 11
- Penco* → Benko
- Penitsch (*Penitsch, Pönitsch*), grof Ferdinand Domenic, tajnik Ministerialne bankalne deputacije, komerčni svetnik E 37, 130, 148, 167, 406
- Pepcu, Štefan, jezuit, prokurator v Ljubljani E 198, 201, 266, 271, 272, 287, 299, 744
- Per Galetu sa Sidam* → Gale
- Per Matausche* → Matavš
- Percinico*, oseba ali kraj E 391
- Perdizi, pl. Franz Anton, dr., pravnik, gastald v Gorici (I) E 364, 519
- Perego (*Perego, Perrego*), pl. Carl, stotnik U 107 / E 528, 531, 532, 534, 537, 539, 540, 557, 609, 610, 627, 628, 655–657, 659–661, 663, 665, 667, 669–671, 675
- Perelli, *chevalier* Giuseppe, polkovnik, poveljnik avstrijske vojne mornarice v Trstu (I) U 19, 74 / E 30–32, 34
- Pergamon (*Pergamen*), antična škofija v Mali Aziji E 303, 305 → tudi Attems Karel Mihael
- Perger, N., *Frau*, iz Zagreba (HR) E 596
- Periello (*Periello, Perriello*), Giuseppe, fabrikant v Fari, zakupnik davka na tobak v Avstrijskem Primorju in na Kranjskem, član mestnega sveta v Gorici (I) E 75, 76, 78, 79, 105, 294, 295
- Perizhoffen (*Perizhoffen, Perizhofen, Perizhof, Perizhoff*), pl. Perizhoffen, Engelberg, jezuit, magister v Ljubljani E 227, 472
- Perizhoffen, Karel Seifrid, registerator in tajnik Reprezentance, računski podkomisar in svetnik deželne komisije za varnost v Ljubljani U 107, 108 / E 83, 84, 134, 143, 145, 146, 183, 250, 261, 315, 701
- Perizhoffen, Marija Franciška, žena Karla Seifrida E 315, 493
- Perlas de Vilana markizi de Rialp (*Perlas*) E 228
- Perlas de Vilana, Franz de Paula, *der junge* E 354
- Perlas de Vilana, Ramon (Raimund), *der alte*, posestnik v Kvarnerju (HR) E 328, 354, 408
- Pernegg (*Perneg*)
- Pernegg, baron N. E 54
- Pernegg an der Mur, vas pri Brucku na Štajerskem (A) E 55
- Perpet Fovis*, grad južno od San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 69
- Perr* → tudi Bär pl. Bärenthal, Peer
- Perr (*Perr, Peer*)
- Perr, Franc Matevž, župan, podjetnik v Ljubljani U 109 / E 55, 57, 66, 81, 83, 84, 87, 133, 134, 136, 140, 142, 143, 145, 146, 176–178, 181, 187, 190, 194, 199, 205, 206, 209, 213, 217, 231, 245, 255, 261, 262, 265–267, 269, 270, 274, 275, 277, 279, 280, 282, 284, 294, 297, 300, 313, 315, 334, 343, 361, 390, 391, 409, 416, 418, 432, 460, 463, 466, 508, 537, 555, 558, 560, 563, 572, 575, 645, 648
- Perr, Marija Ana, por. Werth, hči Franca Matevža E 313, 314
- Perr, N., dvorni svetnik v Würzburgu (D) E 160
- Perr, N., tajnik pri grofici Kuefstein na Dunaju (A) E 98, 100
- Persky (*Persky, Perski, Perschki, Perschky, Perscky, Perskby, Perscki*)
- Persky, Marija Terezija, roj. Maček, žena Mathiasa E 476, 792
- Persky, Mathias, arhitekt (*Baumeister*) v Ljubljani U 27, 81 / E 172–174, 180, 186, 187, 192, 194, 201, 203, 216–218, 222, 229, 231, 234, 238, 245, 247, 248, 257, 262, 263, 273, 300, 326, 370, 389, 397, 418, 432, 464, 467, 476, 477, 483, 490, 498, 505, 508, 519, 533, 544, 562, 564, 572, 575, 582, 623, 627, 635, 663, 669, 671, 676, 678, 693, 694, 696, 698, 719, 757, 781, 787, 789, 791–794
- Perteole (*Berteule*), vas severovzhodno od Cervignana (I) E 74
- Pertusati, grof Carlo, minister v Milanu (I) E 115
- Perulli, grof N., iz San Maura di Saline pri Veroni (I) E 333
- Pesaro, mesto v Cerkevni državi (I) E 7, 339
- Pesjak, Luiza, roj. Crobath, pesnica in pisateljica U 8
- Pesler, pl. Peter Anton, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 409
- Pestaluzzi, Ludwig, jezuit, rektor v Celovcu (A) E 418
- Pestrigalli, N., aretiranec v Ljubljani E 506
- Petazzi (*Petazzi, Petazi, Petaz*), grofje E 207
- Pettazi, Adelm (?), »s Švarcena«*, Benvenuto* sin E 543
- Petazzi, Ana Terezija (?), roj. Schärffenberg, hči Marie Maximiliane, žena Janeza Ferdinanda Petazzija E 314
- Petazzi, Anton Alojz (*Luigi*), iz Gorice (I) E 76
- Petazzi, Benvenuto (*Wenvenut, Benvenut*) Sigmund, »Generalfeldzugmeister« *E 209, 211, 232, 285, 314, 538, 556, 559, 618, 658, 660*
- Petazzi, Germanik, podpolkovnik, Benvenutov brat E 230, 306
- Petazzi, Giovanni (?), bivši deželnoknežji namestnik v Pazinu (HR) E 140, 144, 145, 175–177, 179, 180
- Petazzi, Janez Ferdinand, iz Gorice (I), sin Antona Alojza E 76
- Petazzi, Karel Sigmund, ribniški nadduhovnik, gorenjski arhidiakon, stolni dekan in prošt v Ljubljani, Benvenutov brat U 108 / E 133, 144, 175, 200, 202, 211, 224, 305, 314, 326, 334, 335, 337, 352, 353, 387, 398, 435, 437, 440, 461, 478, 486, 490, 496, 513, 523, 573, 762, 769, 782
- Petazzi, Leopold Jožef Hanibal, gorenjski arhidiakon, škof v Trstu (I), Benvenutov brat E 64, 133, 304–306, 326, 330, 334–336, 515, 556, 653
- Petazzi, Maria Leopoldina, roj. Heussenstamm, vdova Schärffenberg, Germanikova žena E 207, 539, 676, 694
- Petazzi, Maria Maximiliana, roj. Heussenstamm, 1. Benvenutova žena, vdova Schärffenberg, dvorna dama Marije Terezije na Dunaju (A) E 121, 314
- Petazzi, Marija Walburga, roj. Clary-Aldringen, 2. Benvenutova žena E 658
- Peterlin, Matija, lončar iz Šmartnega pod Šmarno goro E 313
- Peterman (*Peterman, Petermann, Peterman*), pl. Peterman, Janez Matija, upravitelj gospostva Nemškega viteškega reda v Ljubljani E 189, 191, 242, 266, 321, 463, 493, 494, 674, 810, 811
- Peterman, Marija Ana (?), žena Janeza Jurija E 723
- Peterman, Peter Pavel (?), študent v Trstu, sin Marije Ane (I) E 723, 724
- Peterman, Sigmund Jožef, dr., zdravnik v Ljubljani, *der junge* (?) E 505, 572, 678
- Peterson, N., poveljnik sardinskega ladjevja v Savoni (I) E 237
- Petit, pl. Isaac, poveljnik v Roveretu (I), polkovnik E 427
- Petras (*Petrassa, Patrassa*), pl. N., *madame*, iz Trsta (I) E 554, 555
- Petric (*Petritsch*), Jakob, kmet v Bistri pri Vrhniki E 387
- Petris, Franciscus Xaverius, jezuit, rektor v Gorici (I) E 78, 81, 83, 85, 136, 225
- Petrossi, Karl Joseph, usnjarski fabrikant na Dunaju (A) E 149
- Petrovaradin (*Peterwardein, Petwardein*), mesto in trdnjava pri Novem

- Sadu (SRB) E 251, 263, 260
 Petrovič (*Petrovich, Petrovitsch*), Janez (*Johannes, Johanes, Jean*), iz Ponovič, služabnik pri Raigersfeldu E 209, 233, 239
 Petrovo Brdo (*Petrou uerda*), gozd in kraj v Baški grapi E 84
Petsch → Peč (Peci)
Pettau, Pettau → Ptuj
 Petteneq (*Petteneg, Petteneq*), pl., baroni E 289, 784, 785
 Petteneq, Franc Anton, poročnik, *der junge* E 245, 251
 Petteneq, Kajetan Baltazar, deželni pojezdni komisar, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani U 107 / E 176, 192, 198, 224, 290, 292, 329, 331, 376, 392, 425, 496, 501, 508, 519, 520, 571, 727, 736, 744, 783, 784, 813
 Petteneq, Marija Ana Elizabeta, roj. Petteneq, z Dunaja, žena Kajetana Baltazarja U 107 / E 727, 736, 744, 783, 784
 Petteneq, Marija Ana, roj. Wisenthall, *die alte*, mati Kajetana Baltazarja idr. E 251, 299, 316, 367
 Petteneq, Marija Ana, sestra Kajetana Baltazarja E 784
 Petteneq, Sofija Julijana, sestra Kajetana Baltazarja E 784
 Petterman, Marija Ana U 108
 Petzenstein, zemljiško gospostvo Peci na Goriškem (I) U 50
 Pevma (*Piuma*), vas in dvorec pri Gorici (I) E 496, 497
Peykardt → Weikhard Ignaz
Peykart → Weikhard Karel
 Pez, Johan (?), padar, kirurg v Škofji Loki E 719
 Pezdirc (*Pesdirz, Pesderz, Pifsdirz*), Gašper, dr., odvetnik v Ljubljani E 137, 517, 627
Pfalz → Ljubljana škofjski palatinat
 Pfanelter, N., vojni komisar v Bruslju (B) E 596
 Pfannberg (*Pfanberg*), kraj na Štajerskem (A) E 55
 Pfeffershoffen (*Pfeffershoffen, Pfeffershoffen*), baroni
 Pfeffershoffen, Maria Josepha, *Frl.* E 47, 94, 96, 97, 99, 100, 107, 116, 120, 130, 152, 154, 160
 Pfeffershoffen, Maria Josepha, roj. Hilleprand pl. Prandau, vdova E 47, 96, 103, 109, 113–116, 121–123, 130, 150, 152, 155, 160
 Pfeiffer, Gottfried, frančiškanski provincial E 655
 Philippi (*Philipi*), grofica Maria Rebecca, roj. Molodein, dvorna dama cesarice vdove Eleonore na Dunaju (A) E 90
Philippusi → Filipusi
 Piacenza, mesto v Lombardiji (I) E 90, 91, 157, 237
 Pianese, grofje iz Gorice (I)
 Pianese, Clara, roj. Attems E 430
 Pianese, Joseph E 83, 84, 258, 430, 701, 777
 Piasasky, N., generalova žena E 103
 Piazzoll (*Piazoll, Piazol*), Joseph, jezuit v Ljubljani E 690, 695, 717
Piber → Biber
 Picardi (*Picardi, Picardo*), pl. Aldrado Antonio, kanonik v Trstu (I) E 58, 59, 62–65, 67, 199, 304–306
 Piccardi (*Picardo*), Ludwig, župan v Gradcu (A) E 816
 Pichl, Albert (*Albert, Albrecht*), slikar in kipar v Ljubljani E 451, 454, 459, 460, 465, 470, 473, 476, 478, 521
 Pichler, grofje
 Pichler, Johann Ignaz, iz Šlezije, študent na Dunaju (A) E 4
 Pichler, N., vdova z Dunaja (A) E 166
 Picinelli, Pietro, davčni nakladnik v Gradcu (A) E 55
 Pickler (*Bickler*), grofje
 Pickler, Carolina Christiana, roj. Löwenstein-Wertheim E 94
 Pickler, Christian Wilhelm, cesarski dvorni svetnik in svetnik Ogrske komore E 94
 Pičen (*Pedena*), hrv. Pićan, škofija v Istri (HR) E 246, 291, 304–306, 512, 539, 540, 704, 705
Piedimonte → Podgora
 Piemont (*Piemont, Piemonte*), vojvodina (I) E 163, 237
Pierschl → Pirschl
 Piganišče → *Betschena Gora*
 Pilati, baron, Leopold, duhovnik na Dunaju (A) E 35, 106
 Pilbach (*Pilbach, Pilpach*), pl.
 Pilbach, Franc Anton, nakladniški prejemnik v Kompolju pri Sevnici E 578, 581, 595
 Pilbach, Karel, cistercijan, župnik v Šmarju pri Škofljici E 494
 Pilgram
 Pilgram, Franz Joseph, glavni prejemnik v Ljubljani U 109
 Pilgram, Johann Georg, trgovec v Ljubljani E 611
Piligras, Pilligras, Pilligras, Pilligräs → Polhov Gradec: graščina
 Pillarini (*Pillarini, Pilarini*), pl.
 Pillarini, Ana Marija, roj. Standler, vdova Dreinick, s Hošperka E 410, 577, 694, 804 → Dreinick Ana Marija
 Pillarini, Valentin, upravitelj zemljiških gospostev Predjama in Hošperk E 333, 334, 357, 404, 408, 410, 414, 416, 423, 428, 592, 687
 Pinget, grof Joseph, kanonik v Neaplju (I) E 786
 Pingizer, Joseph E 55, 633
Pinguente → Buzet
 Pini, N., nadporočnik, stotnik E 497, 523, 524, 761
 Pino pl. Friedenthal
 Pino pl. Friedenthal, Johann Anton, državni administrator v Šleziji E 45, 46, 48
 Pino pl. Friedenthal, N., sin Johanna Antona E 45
 Piombino, vojvodinja Eleonora Boncompagni E 339
 Piran (*Pirano*), mesto v Istri E 11, 142
Pirckenfeld → Birckenfeld, Bülow pl. Birckenfeld
 Pirinello (*Pirinello, Pirinelo*), Domenico, podjetnik v Trstu (I) E 58, 86, 228
 Pirschl (*Pirschl, Pierschl, Spirzl*)
 Pirschl, Gottfrid Franz, registrator Reprezentance v Ljubljani E 267, 438, 537, 570, 630, 661
 Pirschl, N., Gottfridova hči E 630
 Pisa, mesto v Toskani (I) E 4, 153
 Pisecker (*Pisecker, Pisecker, Pisecker, Püssecker*), pl.
 Pisecker, Johann Christian (Christoph), nadporočnik, stotnik E 494, 505, 719, 722, 726, 750–752, 756, 758
 Pisecker, N., Johannova žena E 791
Pisino → Pazin, mesto
 Pisoli, Primož (*Primas*), pritlikavec pri Erbergih E 314
Pisdirz → Pezdirc
 Pistrich (*Pistrich, Pistricht*), *Edler*
 Pistrich, Franz Anton, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu in Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) U 18 / E 19, 26, 29–34, 36, 38, 43, 49, 55, 56, 102, 120, 122, 129, 148, 150, 152, 153, 156, 159, 160, 165, 168, 173, 293
 Pistrich, Maria Theresia, roj. Eder E 28
Pittermann, Pitermann → Bittermann
 Pittoni (*Pittoni, Pitoni*), baroni iz Gradiške
 Pittoni, Daniele, jezuit v Gorici (I) in Ljubljani E 76, 100, 348
 Pittoni, Joseph Anton, podjetnik E 55, 251, 266, 345, 458, 693, 696, 711, 712, 768
 Pittoni, Peter Anton (?), *der junge*, sin Josepha Antona U 108 / E 464
 Pittreich, Marian, prelat v cisterci Rein (Štajerska, A) E 406
Piuma → Pevma
 Pivk (*Piug quondam Walcich*), kmetija vzhodno od Idrije E 135
 Pivka (*Piuca*), reka, most zahodno od Postojne E 87
 Pizzighettone (*Pizigetone*), mesto pri Cremoni v Lombardiji (I) E 723
 Plabutsch, dvorec na istoimenskem hribu zahodno od Gradca (A) E 57, 88
 Planais, kraj južno od San Giorgia di Nogaro (Furlanija, I) E 69
Planer → Blochner
 Planina (*Planina, Alben, Ober Alben*), vas pri Uncu na Notranjskem E 14, 87, 312, 330, 360, 423, 482, 485, 626
 Platiša (*Platischa*), Andrej Gottfried, dr., pravnik na Dunaju (A) E 157
 Platz (*Plaz, plazische*), avstrijski pehotni regiment št. 43 E 104, 121, 229
 Plavc (*Plauz*), Janez, iz Železnikov E 393
 Plenčič (*Plenschiz*), Marko Anton, dr., zdravnik na Dunaju (A) E 157
 Pleterje (*Pleterjach*), jezuitsko gospostvo (nekdanja kartuzija) na Dolenjskem E 638, 662, 751, 759, 802
Plieml → Blieml
Plobner → Blochner
Pò, Poo → Pad
 Pobrežje (*Freyentburn*), grad ob Kolpi E 391
 Pöck, Simon, lončar v Ljubljani E 575
Pod Planina, skalovje v Zasavju E 236, 550
 Podboršt (*Bad Worsta*), zaselek pri Črnučah pri Ljubljani E 143
 Podbrezje (*Birkenendorff*), vas in župnija pri Naklem pri Kranju E 222 → tudi Belič Mihael
 Podgora (*Podgorou*), gozd pri Planini pri Uncu E 330
 Podgora pri Gorici (*Piedimonte*), dvorec pri Gorici (I) U 49, 50, 94, 95 / E 80, 85
 Podgorje, vas in soseska pod Slavnikom E 268

- Podkraj (*Praard*) pri Colu, protipisar → Gracher Janez Krstnik
- Podpeč (*Podpetsch, Potbetsch, Potpetsch, Potbetsch, Pottpetsch*), poštna postaja, danes del Lukovice pri Domžalah E 57, 87, 131, 147, 171, 237, 444, 634, 700
- Podpeč (*Potpetsch*), vas na Ljubljanskem barju E 135
- Podsmreka (*Smreck*) na Dolenskem, dvorec E 294, 473, 501, 613, 689, 735, 804, 805, 807, 809, 810, 821, 822
- Podstatzky (*Podstatzky, Potstazky*), grofje
- Podstatzky, Alois Ernst, svetnik Reprezentance v Brnu (CZ), cesarski veleposlanik v Münchnu E 526, 588, 589, 591, 592, 594, 595, 682, 718, 720, 726
- Podstatzky, Franz Joseph, podpolkovnik E 720
- Podstatzky, Franz Karl, generalmajor E 719, 720, 732
- Podstatzky, Josepha, roj. Arco, žena Aloisa Ernsta E 720
- Podstatzky, Leopold Anton, kanonik v Salzburgu in Olomoucu (Moravska, CZ) E 720
- Podstatzky, Maria Amalia, por. Bubna → Bubna Maria Amalia
- Podstatzky, Theodora, roj. Imbsen, žena Franza Karla E 720
- Pogačnik (*Pogatschnig, Pogatschnick*), pl.
- Pogačnik, Franc Ignacij, dr., pravnik, tajnik v deželnem glavarstvu E 145, 395
- Pogačnik, Lovrenc, jezuit v Ljubljani E 286, 324, 391, 499, 504, 608–610, 621, 623, 625, 734
- Pogačnik, Ludvik Feliks, okrožni uradnik, kanclist v deželni Reprezentanci v Ljubljani E 252, 271, 339, 360, 438, 505, 537, 541
- Pogonik (*Pogonik*), grad pri Litiji E 235
- Poblen → Poljska: kralj, kraljevina
- Pöbm* → Böhm
- Poil, markiz N. E 94
- Pokupsko (*Pokjisko*), kraj vzhodno od Karlovca (HR) E 368
- Polak (*Polack*), Jožef, upravitelj škofijskega palatinata v Ljubljani E 244, 266, 312, 385, 453, 481
- Polane* → Ljubljana, Poljane E 1
- Polc (*Polz*), meščani v Novem mestu
- Polc, Franc Ignacij, mestni sodnik v Novem mestu E 414, 546, 741, 742, 748, 750, 757
- Polc, Franc, duhovnik, sodnikov sin E 741, 742
- Polc (*Polz*), pl. E 770, 802
- Polc, Evzebij Avguštin, inšpektorjev najmlajši (*kleiner*) sin, dijak v Ljubljani E 669
- Polc, Marija Antonija Franciška, inšpektorjeva pokojna hči E 429
- Polc, Marija Elizabeta, inšpektorjeva žena E 676
- Polc, Wolf Ferdinand, upravitelj in inšpektor posesti knezov Auersperg v Ljubljani U 110 / E 423, 425, 429, 505, 530, 564, 568, 660, 661, 669, 670, 676, 684, 731, 816
- Polhov Gradec (*Billichgrätz, Piliğraz, Pilligras, Pilligras, Pilligräs*), graščina vzhodno od Ljubljane E 622, 623, 701, 705, 816
- Poli, Giovanni Battista, tajnik grofa Sigismonda Attemsa v Gorici E 84
- Polini, Pollini* → Paulini
- Poljane (*Polland*) ob Kolpi, trg in mitnica E 405
- Poljane (*Pölland*), vas in župnija pri Škofji Loki E 429, 582, 713
- Polje (*Maria-Feld*), vas z božjepotno cerkvijo pri Ljubljani E 234, 243, 699
- Poljska (*Pohlen, Pollen*)
- Poljska, kralj Avgust III. E 81
- Poljska, kraljevina E 81, 110, 432, 536
- Poll, Ana Marija, žena višjega mitninskega prejemnika v Idriji E 190
- Pöllan, *Edler* Joseph Sigmund, poštni upravitelj v Gradcu (A) E 406
- Pollaner* → Ljubljana: Poljane
- Pollen* → Poljska: kralj, kraljevina
- Pollmeyer, Raigersfeldovi sosedi na Dunaju (A) E 154
- Polz (*Polzen*), pl. Ludvig, tajnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 131, 132
- Polz, N., graver na Dunaju (A) E 154
- Polzela (*Hällenstein*), komenda Malteškega reda na Štajerskem E 408
- Pomall, pl. Franz Gottfrid, knjigovodja v Univerzalni kameralni likvidaturi na Dunaju (A) E 130
- Pompadour (*Monpadour*), markizi
- Pompadour, Charles-Guillaume Le Normant, finančnik francoskega kralja Ludvika XV. E 156
- Pompadour, Jeanne Antoinette Poisson, metresa francoskega kralja Ludvika XV. E 156
- Pompeati, grof Franz, vojni komisar E 201, 202, 212
- Pompeji (*Pompejana*), antično mesto pri Neaplju U 9, 36 / E 160
- Ponente, zahodni del Ligurskega zaliva (I) E 232
- Pongracz Szent-Miklósi (*Semiclosch*), grof N. U 55 / E 167
- Pönitsch* → Penitsch
- Ponoviče (*Ponovich, Ponovitsch*), zemljiško gospostvo pri Litiji E 209, 235
- Ponte di Lago Scuro, mostišče na reki Pad pri Ferrari (I) E 61
- Ponte di Mezzo Miglio, mostišče na reki Ausi pri Cervignanu (Furlanija, I) E 74
- Popo, nekdanji oglejski patriarh E 71
- Popp, *Edler* Joseph, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 29
- Poreč (*Parento*), mesto v Istri (HR) E 305
- Porenje (Rheinland) U 13
- Porezen (*Borsna*), hrib in gozd nad Baško grapo E 84
- Port, Franz Carl, poštni uradnik na Dunaju (A), Raigersfeldov sosed E 113
- Porta, Giulio Cesare, iz Trsta (I) E 66, 102
- Porter, James, angleški podjetnik in poslanec na Dunaju (A) E 26, 28, 29, 32, 33, 38, 106, 107
- Portia (*Portia, Porzia*), knezi
- Portia, Alphons Gabriel E 360, 362, 366–368, 370, 406, 571, 575, 623
- Portia, Hanibal Alphons E 485
- Portia, Johann Anton E 111, 117
- Portia, Theresia (?), *Frl.* E 170
- Portner, baroni
- Portner, Karl, častnik v Hrvaški vojni krajini E 39, 130, 252
- Portner, Katarina Barbara, por. Gall → Gall Katarina Barbara
- Porto di Buso, pristanišče pri Ogleju (Furlanija, I) E 67, 68
- Porto di Goro, pristanišče na severnem Jadranu, vzhodno od Ferrare (I) → Goro
- Porto di Lignano, pristanišče vzhodno od Gradeža (Furlanija, I) E 67, 68
- Porto di Morgo, pristanišče na otočku vzhodno od Gradeža (Furlanija, I) E 68
- Porto di Primera, pristanišče vzhodno od Gradeža (Furlanija, I) E 67
- Porto Ré, Porto Re, Porto Rée* → Kraljevica
- Porto Specie* → La Spezia
- Portogruaro (*Portogruero*), mesto v Benečiji (I) E 223
- Portogruaro, opatija San Stefano E 440
- Portugalska (*Portugal, Portugall*), kraljevina U 10, 14, 41, 69 / E 7, 46, 153, 163, 200, 250, 270, 305, 319, 653, 733, 749, 765, 771
- Porzia* → Portia
- Posarelli (*Posarelli, Possarelli*), baroni E 226
- Posarelli, Anton Bernard (*Bernardin*), iz Volčjega potoka, prisednik Deželne pravde, sin Janeza Jožefa E 238, 317, 532
- Posarelli, Anton Franc Jožef, iz Dupelj, poverjenik Deželnih stanov v Ljubljani, sin Franca Jožefa E 132, 141, 175, 178, 187, 192, 197, 200, 202, 221, 224, 227, 228, 250, 273, 446, 501, 568, 605
- Posarelli, *Beckerle* (*Berberle*), *Frl.* E 652, 658, 659, 694, 699, 701
- Posarelli, Franc (?), jezuit v Trstu (I) E 350
- Posarelli, Franciška Ksaverija, roj. Billichgrätz, žena Antona Bernarda E 531
- Posarelli, Marija Renata *Amalija*, *Frl.*, hči Antona Franca E 141, 258, 395
- Posarelli, Vajkard Jožef, sin Antona Jožefa E 187
- Posavic (*Possaviz*)
- Posavic, Janez Jožef, župnik v Železnikih E 537, 543, 785
- Posavic, Wolfgang Jožef, dr., odvetnik v Ljubljani E 504, 560, 627, 747, 778
- Postojna (*Adelsperg, Adlsperg*), trg na Notranjskem U 13, 69 / E 2, 57, 87, 255, 272, 274, 275, 282, 294, 300, 303, 330, 345, 350, 394, 439, 444, 495, 497, 500, 501, 519, 532, 533, 560, 606, 626, 642, 649, 665, 666, 671, 688, 690, 691, 699, 707, 708, 710, 718, 764, 793, 795, 809, 814
- Postojna, »grofija« E 303
- Postojna, gospostvo E 253, 330, 709
- Postojna, Sagerjeva ustanova (*Stiftung*) E 701
- Postojnska jama (Postojna Cave) U 36, 90
- Potbetsch, Potpetsch, Potbetsch, Pottpetsch* → Podpeč pri Lukovici, Podpeč na Ljubljanskem barju
- Potočnik (*Pototschnig*), Alojz, rudniški podsodnik v Kropi E 389
- Potstazky* → Podstatzky
- Pötteneg* → Pettenegg
- Pötting, grofje
- Pötting, Franz Karl, *der alte*, tajni svetnik cesarja Karla VI., gradiščan (*Burggraf*) v Lienzu, sodni prisednik na Dunaju (A) E 39–43, 50, 104–113, 115–124, 126–128, 130, 147–154, 156–161, 163–165, 167,

170

- Pötting, Karl, praporščak, sin Franza Karla E 43, 104
 Povir, vas in župnija na Krasu E 653 → tudi Zulinni Antonio
 Pozzi de (*Poz*), N., uradnik na Dunaju (A) E 163, 165
 Požarevac (*Possarowitz*), mesto v Srbiji E 63
 Praard → Podkraj
 Prabal, *Præwald*, *Præwaldt*, *Præwalt*, *Präwalt* → Razdrto
 Praga (*Prag*), češka prestolnica U 20, 45 / E 3, 27, 104, 152, 314, 335, 405, 434, 435, 437, 571, 588, 625, 638, 640, 656, 726, 728–732, 742, 745, 747, 748, 778, 793, 795
 Praga, gostišče *Beym Goldenen Creüz* E 794
 Praitenau → Zalog pri Podpeči
 Prandau → Hilleprand pl. Prandau
 Prang (*Prang*, *Brang*), grofica Henrietta, *Frl.*, iz Celja E 338, 352, 367, 339, 341, 345, 350, 352, 353, 367, 371, 373–377, 383, 384, 387, 389, 391, 395, 398, 408, 409, 413, 418, 423–425, 431, 447, 461
 Prapeshek, potok pri Zagorju ob Savi E 236
 Praster (*Praster*, *Presterle*), Luka, iz Kranja, vojaški rekrut E 664
 Praunizer, *Prainzer* → Braunizer
 Preckerfeld → Breckerfeld
 Preddvor (*Höfflein*, *Höflein*), vas in župnija pri Kranju E 532, 414, 543, 755, 777 → tudi Rabič Franc
 Predjama (*Luegg*, *Lueg*) pri Postojni, zemljiško gospostvo in grad U 13, 36, 69, 80, 90 / E 4, 120, 333, 334, 410, 414, 423
 Pregl, Carl, dr., mestni svetnik v Gorici (I) E 84, 229, 477, 478
 Preinfalk, Miha, zgodovinar U 10, 50, 55
 Preis (*Preis*, *Preiß*, *Preiß*, *Preys*, *Preysß*), baron Johann Franz, major E 422, 423, 425, 451, 458, 461, 491, 514, 515, 522, 523, 537, 539, 562, 570, 628, 629, 663
 Preisinger, Michael Niklas, akcesist, kanclist Reprezentance v Ljubljani E 490, 592
 Prem (*Premb*, *Brem*, *Brenn*) na Notranjskem
 Prem, zemljiško gospostvo E 248
 Prem, mitnina E 320
 Prem, vas E 33, 432, 669, 695, 798
 Preserje (*Pressarje*, *Presserje*), vas na Ljubljanskem Barju pod Krimom E 428, 429
 Presburg, *Pressburg* → Bratislava
 Prešeren pl. Heldenfeld (*Preschern*)
 Prešeren pl. Heldenfeld, Franc Ksaver, dr., pravnik v Ljubljani, sin Janeza Krstnika iz Ljubljane E 381
 Prešeren pl. Heldenfeld, Janez Krstnik, dr., jezuit, profesor v Gradcu (A) E 2
 Prešeren pl. Heldenfeld, Marija Lavrencija, roj. Batai, žena Janeza Krstnika iz Ljubljane, vdova Schluderbach E 753
 Prešnica (*Preschniza*), pogorje južno od Kozine E 268
 Pretlach, baron Johann Franz, cesarski veleposlanik v Moskvi (RUS) E 130
 Preuner, *Preüner* → Breuner
 Preuschnig → Prusnik
 Preußen → Prusija
 Preußing → Schmerzing: regiment
 Prevodnik (*Prævodnig*, *Prevodnig*), Tomaž, župnik na Blokah E 644, 659, 722
 Preyß, *Preysß* → Preis
 Prezel, *Prezl* → Breclj
 Prezren (*Presdren*), hrib in gozd pri Lokvah v Trnovskem gozdu E 301
 Prié, *Prie* → Turinetti de Priero e di Pancalieri
 Primas → Pisoli Primož
 Primic, Janez Nepomuk, pravnik U 8
 Prinčič (*Printschitsch*), pl. Andrej, upravitelj glavarstva Bovec E 492
 Prinzenhof an der Zaya (*Prinzenдорff*), zemljiško gospostvo v Spodnji Avstriji, severovzhodno od Dunaja (A) E 307
 Prischnig → Prusnik
 Prittwitz (*Pretwitz*, *Pretwitz*), pl. Johann Ernst, polkovnik, general E 18, 441
 Priuli, cavaliere Michele, nekdanji beneški general v Palmanovi in mejni komisar v Furlaniji (I) E 79
 Prollich → Brolih
 Prolli, pl., bankirji in podjetniki iz Antwerpna (B)
 Prolli, Charles (?), Pietrov naslednik E 519, 716
 Prolli, N., Charlesova žena E 716
 Prolli, N., Pietrova vdova E 319
 Prolli, Pietro, pokojen E 319, 336
 Prošek (*Prosecco*), vas pri Trstu (I) E 17
 Provansa (*Provence*), pokrajina v južni Franciji E 109
 Próžsków (*Proskau*), grofje E 720
 Pruckner (*Prücknern*), pl. Rudolf Nepomuk, kandidat za vojako kadetnico na Dunaju (A) E 674
 Prunerstein, *Edler* Joseph, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 30
 Prusija (*Preußen*, Prussia), kraljevina U 25, 79 / E 191, 798
 Prusija, kralj → Hohenzollern Friderik Viljem I., Hohenzollern Friderik II.
 Prusnik (*Pruschnig*, *Preuschnig*, *Pruschnig*), zaselek in navigacijska postaja ob Savi pri Zagorju U 25, 36, 90 / E 633, 675, 700, 772, 778, 809
 Prusnikar (*Pruschnikar*, *Pruschnickar*), Janže E 235, 236, 656, 666
 Prvačina (*Brevacina*), vas in župnija na Goriškem E 409 → tudi Troyer Hieronimus
 Ptuj (*Pettau*, *Petau*), mesto na Štajerskem E 282, 292, 294, 308, 310, 311, 543, 544
 Puchberg (*Buchberg*), pl. Johann Anton Niklas, tajnik v Ministerialni bankalni deputaciji na Dunaju (A) E 155, 166, 167
 Puchenthall (*Puchentball*, *Puechentball*, *Buchentball*), pl.
 Puchenthall, Anton Dizma, *der junge*, sin Janeza Antona E 804
 Puchenthall, Janez Anton, dr., pravnik, tajnik v *Consessus in causis summi principis et commisorum* v Ljubljani E 146, 190, 191, 198, 201, 215, 246, 255, 431, 432, 439, 442, 494, 582, 780, 781
 Puchenthall, Janez Krištof, dr. U 107
 Puchenthall, Laurentin, avguštinski prior v Ljubljani E 390, 404, 580, 581, 606, 679, 779
 Puchenthall, Marija Ana Justina, žena Janeza Antona E 494
 Puchfinck → Buchfing
 Puchner (*Puchner*, *Buchner*), pl.
 Puchner, Johann Franz Anton, vojni komisar v Ljubljani E 562, 563, 571–573, 581, 585, 587, 588, 596, 601, 615, 617, 618, 623, 624, 627, 629, 641, 642, 652, 659–661, 664, 667, 678, 679, 682, 683, 685, 686, 690, 704, 707, 718, 719, 721, 723, 736, 745, 756, 757, 759–761, 772, 778, 783, 788, 808, 816
 Puchner, N., komisarjeva žena E 572, 573
 Pudinesa (*Pudisin*), rečica severno od Marana na severnem Jadranu (I) E 69
 Puditschnig → Bitežnik
 Puebla
 Puebla, avstrijski pehotni regiment št. 26 E 427, 582, 591, 593
 Puebla, grof Antonio, general E 785
 Pugel (*Bugl*), Filip Jakob, kanonik v Novem mestu E 631
 Punta di Buso, otok v gradeški laguni (Furlanija, I) E 67, 68
 Puquoy → Buquoy pl. Longueval
 Purckhart → Burckhart
 Purg (*Purck*, *Burg*), pl. Anton Ignaz, dr., odvetnik, adjunkt deželnega tajnika v Ljubljani E 508, 781
 Purgstall (*Purgstall*, *Burgstall*, *Burgstabl*), grofje
 Purgstall, Janez Vencelj, sin Venclja Karla E 82, 130, 143, 251, 268, 375, 423, 431
 Purgstall, Leopold U 109
 Purgstall, Vencelj Karel, *der alte*, goriški deželni glavar E 54, 58, 74, 82, 464
 Puricelli, Giovanni Battista, Milančan, v Šleziji E 659, 660
 Pusch, Joseph Ignaz, tajnik Intendance v Trstu (I) E 59, 66, 77, 79, 81, 132, 145, 189
 Püssecker → Pisecker

Q

- Qualiza, pl. E 382
 Qualiza, Marija Ana, klarisa Klara, opatinja v Ljubljani E 773
 Qualiza, Marija Frančiška U 109
 Quertini, Vincenzo, kapitan z otoka Pag (HR) E 382, 428
 Quiex (*Quix*), pl. Franz Theodor, svetnik Ministerialne bankalne deputacije na Dunaju (A) E 240, 241, 399, 410, 435, 440, 441
 Quirini, Angelo Maria, kardinal E 536
 Quisca → Kojško

R

- Raab (*Raab*), grofje

- Raab, Carl, brat Giovannija Giorgija (?) E 574
 Raab, Giovanni Giorgio, s Krasa E 279, 386, 574
 Raab pl. Ravenheim (*Raab, Rab*)
 Raab pl. Ravenheim, Franz Xaver Anton, svetnik Intendance v Trstu (I), brat Nikolausa Rudolpha U 107 / E 741, 812–814
 Raab pl. Ravenheim, Joseph Wilhelm, duhovnik E 446
 Raab pl. Ravenheim, Nikolaus Rudolph, vladni in konsezni svetnik v Ljubljani, brat Franza Xaverja U 107 / E 39, 40, 64, 133, 138, 141, 145, 174, 191, 192, 197, 210, 217, 218, 238, 241, 243, 254, 262, 268, 276, 31, 353, 425, 438, 508, 513, 526, 537, 573, 595, 719, 804, 805, 813, 824
 Raan → Brežice
 Rabata, grofje
 Rabata, Antonio I., pokojen, nekdanji deželni glavar v Gradiški (I) E 79
 Rabata, Antonio II. Francesco, pokojen, tajni svetnik, nekdanji predsednik Intendance v Trstu, deželni glavar Goriške in Gradiške (I), sin Giovannija Baptiste U 19, 73 / E 75, 83
 Rabata, Antonio III. Giovanni, nekdanji komisar na Goriškem E 58, 75, 82, 85, 396, 410, 616
 Rabata, Julia (?), roj. Thurn, Michaelova žena E 701
 Rabata, Juliana, roj. Thurn-Valsassina, hči Giovannija Philippa E 701
 Rabata, Maria Clara Cecilia, roj. Rindsmaul, vdova po Antoniu II. Francescu E 75, 85
 Rabata, Michele, junger, študent na *Collegium Theresianum* na Dunaju in v Salzburgu (A), sin Antonia III. E 590, 701
 Rabata, Silvia, roj. Rabata, žena Antonia III. E 410
 Rabensberg (*Rabensperg*), pl. Venancij, špitalski mojster v Ljubljani E 196, 204, 210, 462, 469, 536, 553, 558, 565, 566, 572, 770
 Rabenstein, zemljiško gospostvo pri St. Pöltnu v Spodnji Avstriji (A) E 222
 Rabič (*Rabitsch*), Franc, župnik v Preddvoru E 543
 Rad, Hanibal Christoph, iz Spittala na Koroškem (A), lakaj pri Raigersfeldu E 324
 Radeče (*Ratschach*), trg ob Savi E 263, 333, 368, 550, 551
 Radevčič (*Radieucich, Radieucic, Radeucich, Radeuich*), pl.
 Radevčič, Hieronim (*Girolamo*), *der alte*, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 77, 80, 83, 85, 91, 93, 94
 Radevčič, Janez Krstnik ali Ludvik E 58, 77, 93–96, 98–100, 103, 110, 112, 113, 116–121, 123, 124, 130, 149, 152, 179, 181
 Radgona (*Rackerspurg*), mesto Radkersburg ob Muri (A) E 624
 Radič (*Raditsch*), pl.
 Radič, Franc Ludvik, dr., pravnik, mestni sindik in pisar v Ljubljani U 107 / E 136, 139, 172, 176, 177, 184, 190–194, 196, 198, 200, 203, 205, 218, 223–225, 243, 245, 246, 248, 250, 265, 266, 274, 294, 300, 317, 320, 340, 361, 376, 381, 382, 386, 389, 393–395, 400–402, 417, 421, 434, 471, 474, 481, 482, 493, 497, 498, 515, 516, 519–521, 525, 526, 533, 541, 560, 572, 587, 593, 622, 623, 636, 649, 707, 708, 793
 Radič, Leopold Krištof, dr., pravnik, *der junge*, tajnik Deželnih stanov v Ljubljani E 203, 238, 259, 265, 306, 464, 526, 531, 563, 568
 Radič, Marija Ana Margareta, roj. Purger, pokojna žena Franca Ludvika E 526
 Radmirje pri Gornjem Gradu, cerkev sv. Frančiška Ksaverija (*zu Oberburg bey H. (St.) Xaveri*) E 137, 182, 238, 309, 312, 396, 410, 412, 436, 466, 581
 Radomlja (*Radombla*), potok vzhodno od Domžal E 706, 714
 Radović (*Radoviz*), Jurij Anton, mestni sodnik v Škofji Loki E 509, 561, 623
 Radovljica (*Radtmansdorf, Radtmanstorff, Rattmanstorff, Ratmanstorff, Rattmanstorf, Rattmansdorf*), mesto na Gorenjskem E 192, 228, 232, 277, 279, 290, 293, 322, 328, 370, 423, 424, 428, 446, 447, 551, 683, 685, 784
 Radovljica, gospostvo E 675
 Radovljica, mestni sodnik → Fruhberger Franc Anton, Lukan Anton
 Radt, N., srebrar na Dunaju (A) E 44, 52, 161
 Ragusa → Dubrovnik, Dubrovnika republika
 Rabmschwag → Ramschwag
 Raich → Reich
 Raigersfeld, pl. in baroni
 Raigersfeld, Ana Cecilija, por. Učan E 1 → tudi Učan Ana Cecilija
 Raigersfeld, Anton Sebastijan, sin Franca Henrika U 31 / E 13, 696, 787
 Raigersfeld, Elizabeth, roj. Steward, Jeffreyeva hči U 33, 87
 Raigersfeld, Franc Borgia Karel (*Franciscus, François, Franzl*), jezuit, sin Franca Henrika U 9, 31–33, 38, 41, 46–49, 86, 92, 94 / E 38, 95 in passim do 831
 Raigersfeld, Franc Gotthard, sin Franca Henrika U 31 / E 14, 681, 774
 Raigersfeld, Franc Henrik Jožef, uslužbenec Orientalne družbe na Reki (HR) in v Trstu (I), asistent Intendance za Avstrijsko Primorje v Trstu, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju in Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A), svetnik Reprezentance v Ljubljani U 7–107 / E 1–831
 Raigersfeld, Franc Jožef Janez, sin Franca Henrika U 31 / E 667, 745, 763, 828
 Raigersfeld, Frančiška Jožefa, sestra Franca Henrika E 1, 704, 761, 794
 Raigersfeld, Harriet Elizabeth, Jeffreyeva hči U 33
 Raigersfeld, Henrik Anton (*Hainerle, Heinerle, Heinrichl*), sin Franca Henrika U 31, 32, 35, 46, 86, 89 / E 138 in passim do 670
 Raigersfeld, Ignac Kajetan Jožef (*Nazl, Nazerle, Ignatius*), sin Franca Henrika U 31 / E 370, 371, 387, 399, 400, 666, 703, 762, 793
 Raigersfeld, Janez Luka (*Johan Lucas, Jean Luc, Janaut*), jezuit, sin Franca Henrika U 31–34, 38, 45, 46, 48, 49, 87, 92, 94 / E 95 in passim do 831
 Raigersfeld, Janez Nepomuk Lotar (*Janeaut, Janot, Jean, Johann, Joannes, Hanßl*), prisednik Deželne pravde v Ljubljani, poročnik, stotnik, sin Franca Henrika U 30–32, 46, 84, 86 / E 14 in passim do 728
 Raigersfeld, Janez Sebastijan (Boštjan Rakovec), vodja Deželnega knjigovodstva v Ljubljani, oče Franca Henrika U 7, 13, 23, 30, 49, 68, 69, 84 / E 1, 3, 4, 13–16, 22, 750, 778
 Raigersfeld, Johana Antonija, por. Kuschlan, sestra Franca Henrika E 1, 12, 666, 689, 781 → tudi Kuschlan Johana Antonija
 Raigersfeld, John Jeffrey, Raigersfeldov vnuk in sin Janeza Luke U 33, 49, 87, 94
 Raigersfeld, Jožefa Karolina (Charlotte) Walburga (*Peperle, Pegerle, Josepha*), hči Franca Henrika U 31 / E 44, 148, 186, 661, 687, 758, 779
 Raigersfeld, Jurij Sigismund (*Georg Sigmund*), kapucin pater Ludvik, brat Franca Henrika U 30, 69, 84 / E 1, 2, 5, 655, 691, 706, 751, 782, 796
 Raigersfeld, Maksimilijan Franc Benjamin (*Max, Maxl*), praporščak, poročnik, poročnik-stotnik, sin Franca Henrika U 23, 31, 32, 38, 45, 46, 48, 49, 85, 86, 92, 94, 94 / E 287 in passim do 831
 Raigersfeld, Marija Alojzija (*Aloysia, Loisl, Loißl*), hči Franca Henrika U 31 / E 290, 302, 692, 704, 783, 795
 Raigersfeld, Marija Ana (*Mariandl, Mantscherle, Nanerle*), roj. Erberg, žena Franca Henrika U 7–90 / E 13–831 → tudi Erberg Marija Ana
 Raigersfeld, Marija Ana Renata Notburga, hči Franca Henrika U 31 / E 662, 758, 798
 Raigersfeld, Marija Antonija Izabela, hči Franca Henrika U 31 / E 674, 696, 768, 787
 Raigersfeld, Marija Izabela, roj. Sarger pl. Sargfeld, mati Franca Henrika U 13, 68, 69 / E 1, 3, 13, 778
 Raigersfeld, Marija Julijana, hči Franca Henrika U 31 / E 15, 725, 755
 Raigersfeld, Marija Katarina (*Catherle, Maximiliana*), klarisa/opatica Marija Maksimilijana v Škofji Loki, sestra Franca Henrika U 13 / E 1, 2, 87, 313, 341, 435, 466, 507, 679, 693, 784
 Raigersfeld, Marija Katarina, hči Franca Henrika U 31 / E 691, 698, 788
 Raigersfeld, Marija Terezija, vd. Haller pl. Hallerstein, žena Maksimilijana Franca U 32, 86
 Raigersfeld, Mary, Jeffreyeva žena U 49
 Raigersfeld, Mihael (*Micherle, Michael*) Gottlieb (*Amadeus*) Nepomuk, sin Franca Henrika U 23, 31, 33, 38, 46, 48, 85, 87, 92–94 / E 148 in passim do 831
 Raigersfeld, Wolfgang Karel Cyrus, sin Franca Henrika U 31 / E 728, 739, 815, 824
 Raka (*Arch*), vas in dvorec na Dolenjskem E 193, 269, 355, 479, 480, 503, 585, 615, 618, 626, 635, 743, 774, 792
 Rakovec (*Rakovez*), predniki Janeza Sebastijana Raigersfelda
 Rakovec, Boštjan → Raigersfeld Janez Sebastijan
 Rakovec, Janez Avguštin, magister, nekdanji duhovni pomočnik v Škofji Loki (?) E 736
 Rakovec, Jurij (Urban) U 13, 68
 Rakovec, Marina U 13, 68
 Rakovnik (*Croissenbach, Kroysenbach, Kroyssenbach, Kroissendorff*), dvorec pri Šentrupertu na Dolenjskem E 198, 376, 517, 610, 710
 Rakovnik (*Graiseneegg, Greusseneegg*), dvorec pri Ljubljani E 324, 325

- Rampelli, baroni v Istri (HR) E 304
- Ramschüssel (*Ramschisfl, Rämshisfl, Ramschusfl, Raumschisfl, Rämshisfl*), pl.
- Ramschüssel, Gregor Valentin, notar, solicitor v Ljubljani E 416, 429, 501, 515, 693, 694, 754
- Ramschüssel, Sibila, por. Erberg E 686, 778
- Ramschwag (*Rahmschwag*), baron Franz Christoph Joseph, tajni dvorni svetnik na Dunaju E 156
- Ran → Brežice
- Ranfelshoffen (*Ranfelschhoffen, Ranffelschhoffen, Ränfshoffen, Ränffshoffen*), baron Franc Bernard, župnik v Vipavi E 682, 686, 771
- Ranhoff, pl. N., *Frau*, z Dunaja (A) E 37, 38
- Ranilovič (*Renilovich*), Franc Jakob, predsednik Merkantilnega sodišča, mestni komornik v Ljubljani U 108 / E 206, 213, 265, 308, 610, 662
- Rann → Ljubljana: Breg
- Rappoltenkirchen (*Rapoldenkirchen*), dvorec zahodno od Dunaja v Spodnji Avstriji (A) E 100
- Rapulul → Repulus
- Rasp, grofje E 174, 692, 707, 802
- Rasp, Anton Rihard (?), sin Janeza Ludvika, vojaški inženir (stotnik?) E 103
- Rasp, Ignacij Leopold, sin Janeza Adama, jezuit v Gorici (I), Ljubljani, na Dunaju, v Celovcu (A), Passau (Bavarska, D) E 358, 361, 362, 383, 404, 438, 439, 491, 519, 564, 645, 741, 754, 755
- Rasp, Janez Adam, s Krumperka, sin Janeza Ludvika, deželni poverjenik, prisednik Deželnega sodišča v Ljubljani E 131, 132, 144, 146, 178
- Rasp, Janez Avguštin, sin Janeza Adama, študent na Dunaju (A) in v Sieni (I), E 144, 228, 343, 344, 346, 396, 453, 461, 480, 518, 543, 625, 655, 705, 706, 760
- Rasp, Marija Ana, hči Janeza Adama E 183
- Rasp, Rozalija Terezija, roj. Peer pl. Pernburg, grofica, žena Janeza Ludvika E 136
- Rasp, pl.
- Rasp, Ferdinand Ernest, *blinde*, s Podsmreke, sin Janeza Jakoba E 134, 179, 199, 202, 253, 262, 263, 291, 294
- Rasp, Janez Nepomuk, kadet, podporočnik, sin Ferdinanda Ernesta E 367, 379, 389, 390, 382, 394, 453, 469, 474, 529
- Rasp, Lovrenc Avgust, poročnik, stotnik, polkovnik, sin Ferdinanda Ernesta E 216–218, 222, 225, 239, 240, 246, 248–251, 263, 297, 301, 307, 311, 312, 318–320, 341, 342, 361, 383, 385, 386, 391, 392, 395, 804, 806
- Rasp, Marija Ana, por. Lichtenberg, hči Janeza Ludvika E 179
- Rasp, Marija Ana, roj. Fürnpfeil-Pfeilheimb, grofica, žena Janeza Adama E 133, 171, 179, 213, 249, 344, 485, 616, 691, 769
- Rasp, Marija Jožefa (*Josephe*), roj. Erberg, teta Marije Ane Raigersfeld, žena Ferdinanda Ernesta E 212, 217, 251, 294, 319, 354, 386, 408, 469, 473, 474, 501, 566, 613, 689, 735, 804, 805, 807, 809, 810, 816, 829
- Rasp, Marija Jožefa (*Sefferle, Seferle, Josepha*), hči Ferdinanda Ernesta E 393, 394, 435, 444, 447, 472, 735, 771, 772, 785, 821, 822
- Rasp, Pavel Aleksander, vojak, sin Ferdinanda Ernesta E 120, 124, 127, 128
- Rasp, Peter Bernard, stotnik, sin Ferdinanda Ernesta E 419, 468, 469
- Rasp, Tomaž Jožef, cistercijan pater Marijan v Stični, sin Ferdinanda Ernesta E 485, 645 (Aleksander!), 683
- Rastello → Gorica: Raštel
- Rastern (*Rastern, Raster, Rastner*), pl. E 574
- Rastern, Jožef Leopold, *der junge*, sin Leopolda Zaharije, adjunkt in knjigovodja Deželnih stanov v Ljubljani E 203, 405, 459, 528, 535, 618, 642, 653, 698, 803, 810
- Rastern, Leopold Zaharija, (vice)knjigovodja Deželnih stanov v Ljubljani E 22, 193, 203, 220, 340, 341, 346, 404, 426, 473, 483, 484, 514
- Rastern, Marija Ana, vdova Leopolda Zaharije, roj. Mayerhoffen E 627
- Rastern, Marija Ignac, s Češenika, sin Leopolda Zaharije E 704–707, 767
- Rastern, Mihael Evstahij, duhovnik, prosilec za župnijo Moravče, sin Leopolda Zaharije E 123, 229, 336
- Rastern, Sigmund, sin Leopolda Zaharije E 459
- Ratschach → Radeče
- Rattgeb, pl. N., z Dunaja (A) E 94
- Ratmanstorff, Ratmanstorff, Rattmanstorf, Rattmansdorf → Radovljica
- Rauber, baroni
- Rauber, Ignacij Leopold, *der junge*, dijak v Ljubljani, sin Karla Bernarda E 760
- Rauber, Janez Jakob (*Hanß Jakob*), s Kota pri Mirni, sin Jurija Sigmunda, mož Marije Franciške Antonije E 764, 765, 827
- Rauber, Janez Nepomuk Kozma Damijan, dijak v Ljubljani, korporal (?), sin Karla Bernarda E 397, 490, 574, 575
- Rauber, Jožef Franc, praporščak, podporočnik, poročnik, brat Karla Bernarda E 593, 601, 651, 751, 752, 757, 758, 761
- Rauber, Jožef, sin Janeza Jakoba, kandidat za vojaško kadetnico na Dunaju (A) E 674
- Rauber, Karel Bernard (*Carl*), s Kravjeka E 174, 442, 444, 490, 571, 575–583, 587–591, 594–597, 602, 604, 606, 622, 624, 625, 630–632, 707, 746, 747, 760, 811, 816
- Rauber, Leopoldina Marija, *Frl.*, družabnica Marije Cecilije Gallenberg v Ljubljani, hči Jurija Sigmunda E 653, 769
- Rauber, Marija Franciška Antonija, roj. Auersperg, žena Janeza Jakoba E 764
- Rauber, Marija Franciška Jožefa, roj. Lichtenberg, žena Karla Bernarda E 444, 811
- Rauber, N., gdč. U 109
- Rauber, Rok Bernard Franc Jernej, sin Karla Bernarda, kandidat za vojaško kadetnico na Dunaju (A), kadet E 442, 444, 538, 541
- Rauchenberg, pl.
- Rauchenberg, Bartholomäus Xaver, lastnik gostilne v Gorici (I) E 76
- Rauchenberg, Karl Sigismund Franz, sin Bartholomäusa Xaverja E 76
- Raunach → Ravne
- Raunach (*Raunach, Raunoch, Raunech*), baroni E 405
- Raunach, Eleonora, *Frl.*, hči Marije Maksimilijane E 177, 355, 373, 396, 461, 582
- Raunach, Franc Anton, *der junge*, študent na *Collegium Theresianum* na Dunaju (A), vojak in dezertar E 535
- Raunach, Janez Ernest, župnik v Dolini pri Trstu (I), svak Marije Maksimilijane E 205
- Raunach, Marija Maksimilijana Eleonora, roj. Rossetti, vdova U 110 / E 33, 132, 144, 177, 205, 211, 244, 337, 352, 373–375, 396, 461, 582, 716
- Rauscher, Janez Jurij, iz Kranja E 829
- Ravena, mesto v Cerkevni državi (I) E 339
- Ravne (*Raunach*), grad pri Pivki E 238, 376, 535, 696, 705, 712
- Razdrto (*Prabalt, Präwald, Präwaldt, Präwalt, Präwalt*), kraj pri Postojni E 14, 57, 87, 218, 241, 267, 323, 332, 337, 344, 626, 735, 751, 776
- Rdeče morje (*Mari Rubro*) E 255
- Ré, N, *Englander* E 587
- Reali
- Reali, N. *der junge* E 134
- Reali, N., iz Trsta (I) E 59
- Rebentisch (*Reventisch*), baron Achatz Franz Xaver (?), *der junge* E 75, 76
- Rechbach (*Rechbach, Rhebach*), baroni
- Rechbach, Konstancija, roj. Barbo pl. Waxenstein E 141
- Rechbach, Maximilian, polkovnik E 417
- Reclusi, N., pater teatinec na Dunaju (A) E 116
- Regal, grofica Maria Elisabetha, roj. Trautson E 43
- Regensburg (*Regenspurg*), mesto na Bavarskem (D) U 49 / E 3, 7, 351, 574
- Regensburg, prošt → Lamberg Anton Jožef
- Reiberich, pl. Georg Anton, stotnik E 354, 381
- Reich → Nemčija
- Reich (*Reich, Raich*), iz Kamnika
- Reich, Janez Krstnik Sigmund, duhovnik, upravitelj dvornega (cesarskega) špitala v Ljubljani, beneficiat v Kamniku, Nikolajev sin U 106 / E 247, 369, 726
- Reich, Nikolaj, *der alte* E 415
- Reich, Nikolaj Adam, dr., pravnik, mestni pisar v Kamniku, Nikolajev sin E 47, 174, 190, 200, 215, 247, 326
- Reichard (*Reichard, Raichart*), pl. Ferdinand, proviantni upravitelj v Ljubljani E 657, 670, 675, 676, 711
- Reifnitz, *Reiffniz* → Ribnica
- Rein, cistercijanski samostan pri Gradcu (A) E 406 → tudi Pitreich Marian
- Reinhard, pl. Franz, polkovnik E 427
- Reinperg pl. Wisenfeld (*Wisenfeldt, Wisenfeld*), Joseph, hlevar grofov Lambergov E 344
- Reisig (*Reising*), grofje
- Reisig, Antonija Franciška, hči Rudolfa Feliksa E 273
- Reisig, Marija Johana, hči Rudolfa Feliksa E 273
- Reisig, Rudolf Feliks, iz Celja E 273

- Reja (*Reya, Reiya, Rea, Rbea, Rê*), pl.
 Reja, Anton Ludvik, *der alte*, trgovec, mestni svetnik v Ljubljani U 108 / E 245, 265, 375, 501, 563, 559, 700, 701, 705
 Reja, Jakob, *der junge*, sin Antona Ludvika, tajnik pri Raigersfeldu, praporščak E 558, 707, 719, 720, 723
 Reja, Marija Julijana, žena Sebastijana Silvestra E 517
 Reja, Sebastijan Silvester, trgovec, vdovec, brat Antona Ludvika U 108 / E 517
 Reka (*Fiume*), mesto (Rijeka) in pristanišče v Kvarnerju (HR) U 13, 15–17, 19, 20, 28, 71, 72, 82 / E 4–7, 15, 16, 29, 31–35, 58, 60, 62, 76, 77, 81, 85, 86, 104, 117, 125, 141, 177, 185, 186, 192–196, 198, 208, 222, 224, 232, 240, 244, 245, 247, 253, 264, 275, 284, 285, 296, 297, 307, 318, 329, 331–333, 336, 341, 342, 343, 345, 353, 357, 358, 360, 364–366, 371, 374, 381, 391–393, 395, 401, 413–415, 417, 428, 437, 441, 443, 458, 461, 462, 468, 471, 478, 487, 502, 511, 524, 564, 569, 570, 572, 575, 577–579, 584–589, 392, 597, 600, 601, 603, 607, 611, 621, 624, 626, 627, 630, 635, 639, 641, 651, 654, 656, 657, 667, 668, 673, 693, 696, 699, 714, 716, 733, 737, 747, 748, 750, 778, 779, 794, 795, 800, 801
 Reka, avguštinski samostan E 248
 Reka, glavar → Gerlicy Johann Felix, Hohenwart Franc Karel
 Reka, grad E 329
 Reka, jezuitski kolegij E 761
 Reka, mestno obzidje E 366
 Reka, namestnik → Denaro Pietro Felice
 Reka, rafinerija sladkorja E 640, 714
 Reka, sodnik → Calli Andrea, Orlando Franz Xaver, Zanchi Giuseppe
 Reka, vojašnice E 332, 342
 Rekštanj (*Ruckenstein*), grad pri Boštanju E 432, 434
 Ren (*Rein*), reka (CH, D, F, NL) E 380
 Rendl, Caspar, gradbeni mojster na Reki (HR) E 196
 Reni, baronica Barbara U 109
 Renilovich → Ranilović
 Renke (*Renko*), vas v Zasavju E 633
 Renke, slap ob Savi E 235
 Renner, Friedrich Conrad, poročnik-inženir v Petrovaradinu (SRB) E 251, 253, 259, 260, 262, 263
 Reno, reka v Toskani (I) E 630
 Repulus (*Rapulus*)
 Repulus, Georg, rudniški uradnik v Idriji E 139, 146
 Repulus, Regina, Georgova žena E 139
 Rerenberg → Meusriemebl Margareta
 Reschauer (*Reschauer, Resserer*), baroni
 Reschauer, Anna, roj. Coronini E 77
 Reschauer, Ludovico, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 409
 Rešič (*Reschtsch, Ressez*)
 Rešič, Jožef, deželni trobentač v Ljubljani E 540, 736
 Rešič, Jožefa, roj. Muschl, Jožefova žena E 735
 Rettelstein → Röthelstein
 Retter, Johann Christoph, dr., kirurg na Dunaju (A) E 35
 Reus (*Reuß*), grof Heinrich (?) E 100
 Revc (*Reus*), Lovrenc Tobija, dr., nadduhovnik (arhidiakon) in župnik v Ribnici E 221
 Reventisch → Rebentisch
 Reyser, C., stotnik-inženir v Zagrebu (HR) E 551
 Rhebach → Rechbach
 Rheinland → Porenje
 Ribče (*Fischern*), zemljiško gospostvo pri Litiji E 235
 Ribjek pri Osilnici, kapela sv. Egidija E 356
 Ribnica (*Reifniz, Reiffniz*), trg na Dolenjskem E 539, 566, 639
 Ribnica, župnik, arhidiakon, nadduhovnik → Petazzi Karel Sigmund, Revc Tobija, Semič Janez Gašper, Bajc Janez Jakob
 Richecourt-Ney (*Richecourt*), grof Emmanuel, iz Firenc (I) E 131
 Richler, pl. Reichard Heinrich, nadporočnik, stotnik E 573, 625, 626, 660, 662, 663, 748, 750, 752, 756, 757, 759, 760, 762, 765, 767, 776, 781, 786
 Richtern, pl. N., z Dunaja (?) E 44
 Ricord, N., nadporočnik E 799
 Rieberer, Mathias, jezuit v Ljubljani E 674
 Riedl
 Riedl, Franc, sin Janeza Pavla, kandidat za kanclista v Ljubljani E 262
 Riedl, Janez Pavel, *der alte*, deželni rektifikacijski podkomisar/aktuar v Ljubljani E 262, 398, 400, 401, 403, 405, 414, 420
 Riedl, Jožef, iz Trsta (I) E 60
 Riedl, Marija Ana, žena Janeza Pavla E 405, 414, 416, 420
 Riedl, Marija Franciška, hči Janeza Pavla E 405
 Rieg → Kočevska Reka
 Riemer, Adam (?), *der alte*, krojač v Ljubljani, najemnik pri Raigersfeldu E 257
 Rijeka → Reka
 Rim (*Rom*), mesto (I) E 4, 5, 67, 93, 94, 110, 157, 175, 179, 233, 234, 240, 254, 258, 303, 306, 308, 318, 335, 337, 372, 377, 388, 396, 433, 465, 482, 536, 605, 661, 668, 683, 684, 706, 714, 754, 763, 777, 786, 790, 791, 796
 Rim, cerkev sv. Štefana E 440
 Rim, *Collegium Apollinaris* E 507, 714
 Rim, *Collegium Germanicum* E 340, 707, 777
 Rim, *Collegium Romanum* E 617
 Rima, Thomas, uslužbenec trgovske družbe v Trstu (I) E 319, 592
 Rimini, mesto v Cerkveni državi (I) E 335, 339
 Rinck pl. Waldenstein (*Ring*), baroni
 Rinck pl. Waldenstein, Georg Joseph Wilhelm, knezoškof v Baslu (CH) E 156
 Rinck pl. Waldenstein, Ignaz Balthasar, knezoškofov brat E 156
 Rindsmaul, grofje iz Gradca E 120
 Rindsmaul, Dismas Maximilian Pantaleon, *der schwedische* stotnik, komtur Nemškega viteškega reda v Metliki, Črnomlju in Veliki Nedelji E 105, 106, 118–121, 256, 299, 384
 Rio della Plata, reka v Južni Ameriki E 163
 Riso
 Riser, Aleksander, zvonolivar v Ljubljani E 200, 360, 366, 417
 Riser, Rok (?), duhovnik, Aleksandrov sin E 417
 Risnik (*Ristnig*), dolina pri Divači E 87
 Risterle vel Kisterle, N., solni prejemnik v Osijeku (HR) E 262
 Rizl (*Rizl, Rizel*), Ignaz, jezuit, profesor v Ljubljani E 315, 341, 365, 380
 Rizzi de (*Rizzi, Ricci*)
 Rizzi, Giovanni Pietro, iz Firenc E 357
 Rizzi, Giuseppe Pasquale, svetnik Intendance v Trstu (I) E 58, 59, 62, 357, 433, 626, 627, 741
 Rizzi, Pietro Francesco (?), grof, vojaški poveljnik E 114
 Rizzi, Marianne, roj. Grošelj, Pasqualova žena E 621, 622, 626, 627
 Rječina (*Fiumera*), izliv reke Reke v morje (HR) E 100
 Robba (*Roba*), Francesco, kipar in gradbeni mojster v Ljubljani U 108 / E 145, 146, 292, 404, 564
 Robida (*Robida, Rubida*)
 Robida, Baltazar, *der junge*, sin Jožefa E 540
 Robida, Franc, dijak v Ljubljani E 636
 Robida, Jožef, mestni sodnik v Ljubljani U 108 / E 184, 208, 266, 588
 Robida, Marija Ana, roj. Toman pl. Gurkfeld, vdova, Jožefova žena E 778
 Robles, grofje
 Robles, Ferdinand (?), z Dunaja (A) E 26
 Robles, N., Ferdinandova (?) žena E 26
 Roborden, baron N., iz Westfalije (D) E 48
 Rocci, Giovanni Giacomo, trgovec, Raigersfeldov sodelavec v solnopreskrbovalni družbi E 35–38, 59, 63, 86, 233, 242
 Rocen (*Ruzing*), dvorec pod Šmarno goro pri Ljubljani E 617, 620, 789
 Rodella (*Rodelli*), Gasparo, dr., odvetnik v Gorici (I) E 181, 365
 Rodola, gozd zahodno od Cervignana (Furlanija, I) E 69
 Rogati Hrib (*Hornberg*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Udalrika E 356
 Roglovich zum Rosenhof (*Roglovich*), pl. Cristoforo, iz Gorice, pokojen E 75
 Rollemann, pl. Ferdinand Gottfried, tajnik Avstrijske dvorne pisarne na Dunaju (A) E 16, 24, 43, 129, 130, 148
 Rolling (*Rolinger*), Johann Peter, uradnik v mestnem knjigovodstvu na Dunaju (A) E 158
 Rom, Roma → Rim
 Romaggini, N., duhovnik na Dunaju (A) E 110, 111
 Romano (*Romano, Romant*), pl.
 Romano, Francesca E 399
 Romano, Ludovico Felice, kanonik v Ogleju (I) E 71, 77
 Romano, Philipp Arsenio, dr., pravnik, fiskal v Gorici, cesarski vikar v Ogleju (I) E 212, 286
 Romanov, Ana Ivanovna (*Anna Ivanouna*), carica (*Kaiserin*), hči Ivana V., nečakinja Petra I. E 401

- Romans d'Isonzo, kraj v Gradiški (I) E 79–82, 369
 Ronciglione, mesto v Cerkevni državi pri Viterbu (I) E 339
Ropousche, zaselek pri Zagorju ob Savi E 236
 Röringer pl. Rerenberg (*Röringer*) E 690 → tudi Meusriemebl Margareta, Moscon Jožefa
 Röringer pl. Rerenberg, Tomaž E 695, 808
 Röringer, Lukrecija, roj. Rossetti, Tomaževa žena E 695, 808
Rosalia, uršulinka v Ljubljani E 145
Rosenbach → Rožnik
Rosenberg → Orsini-Rosenberg
Rosenfeld → Czekel pl. Rosenfeld, Rosman pl. Rosenfeld
 Rosengarten, N., iz Trsta (?) E 132
 Roser, N., iz Kamnika, učitelj pri knezih Liechtenstein na Dunaju (A) E 129
 Rösler (*Rösler*, *Rösler*), pl. Philipp Friedrich, poročnik, stotnik E 338, 493, 536, 556, 629, 750, 774
 Rosman pl. Rosenfeld (*Rossmann*, *Rosenfeld*), Janez Krstnik, podprejemnik knjigovodstva Deželnih stanov v Ljubljani, upravitelj urada generalnega prejemnika E 208, 500, 671, 680, 695, 697, 700, 701, 710, 775, 776, 783, 811
 Rosmini, pl. Bonifilius, tajnik deželnega glavarstva v Gorici (I) E 85
Rosfbreiterin → Goršek Katarina
 Rossetti (*Rossetti*, *Rosseti*), baroni
 Rossetti, Janez Karel Leopold, *der junge*, sin Janeza Marka Antona E 216, 247, 267, 362, 395, 706, 772
 Rossetti, Lukrecija, por. Röringer → Röringer Lukrecija
 Rossetti, Marija Ana Jožefa, roj. Thurn-Valsassina, žena Janeza Marka Antona U 109 / E 174, 177
 Rossetti, Marija Ana, *Frl.*, hči Janeza Marka Antona E 413
 Rossi, N., iz Benetk (I), v službi poljskega kralja E 81
Rossmann, *Rossmann*, *Rosmann*, *Rosman* → Rozman
 Rost, baron Johann Franz Dyonis, kanonik v Churu (Švica) E 147
 Rothal (*Rottall*, *Rothall*), grofje
 Rothal, Josepha, por. Auersperg E 425, 622
 Rothal, Maria Josepha, roj. Sternberg, mati Johanne Franziske Lamberg E 692, 725
 Rötthelstein (*Rettelstein*), vas pri Frohnleitnu na Štajerskem (A) E 55, 88, 131, 147, 170
 Rottari, grof Pietro Antonio (?), slikar, na Dunaju (A) E 40
 Rottenburg am Neckar, mesto v vojvodini Württemberg (D) E 306, 312
 Rottenmann (*Rottenmann*, *Rottenman*), mesto na Štajerskem (A) U 17, 72 / E 165
Rottenthurn → Dunaj; Rottenthurn
 Rotterdam, pristanišče v Republiki Nizozemski E 3
 Rouen, mesto v Normandiji (F) E 372
 Roven, Lucas, pisar v Gorici (I) E 81
 Rovere, baron Ferdinando Antonio, na Dunaju E 29
 Rovereto (*Roveredo*), mesto in trdnjava v Trentinu (I) E 427
 Rozman (*Rossmann*, *Rossmann*, *Rosmann*, *Rosman*)
 Rozman, Ana Felicita, roj. Bosio, iz Novega mesta E 618
 Rozman, Andrej, iz Novega mesta, mož Ane Felicite E 610, 611
 Rozman, Franc, duhovnik, hišni učitelj (*Hofmeister*) pri grofu Veteraniju E 67, 91–93, 95–100, 102, 105, 107, 112, 115, 120–122, 124, 130, 151, 363
 Rozman, Marko, jermemar, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 398
 Rozman, N., čevljarški mojster v Ljubljani E 416
 Rožnik (*Rosenbach*), grič pri Ljubljani, cerkev Marijinega Obiskanja E 144
Rubida → Robida
 Rubije (*Rubia*), vas in most pri Sovodnjah (Savogna) pri Gorici (I) E 79
 Ruck, Franz, jezuit v Gorici (I) E 76
Ruckenstein → Rečkstanj
 Ruda, vas med Gorico in Oglejem (I) E 70, 80, 420
 Rudnik (*Rudnig*), vas pri Ljubljani E 483, 600, 601
 Rudolph, Gottlieb, podporočnik E 282
Rudolphswerth → Novo mesto
 Rues, Anton, vikar v Šentvidu nad Ljubljano E 584
 Ruessenstein (*Ruessenstein*, *Russenstein*), baroni E 403
 Ruessenstein, Ana Marija Antonija, roj. Wisenthal, žena Janeza Jožefa Antona E 442
 Ruessenstein, Ana Marija Kordula Beatrice, roj. Cilli (Tirolska), vdova Henrika Konrada, mati Janeza Jožefa Antona in Jožefa Henrika E 216, 343, 415
 Ruessenstein, Franc Baltazar, *der alte*, podpolkovnik U 109 / E 265, 616
 Ruessenstein, Janez Jožef Anton, *der junge*, sin Henrika Konrada, brat Jožefa Henrika E 198, 442, 518, 596
 Ruessenstein, Jožef Anton, sin Janeza Jožefa Antona, kandidat za kadetnico na Dunaju (A) E 442
 Ruessenstein, Jožef Henrik, s Strmola, stotnik, sin Henrika Konrada, brat Janeza Jožefa Antona U 108 / E 342, 343, 361, 433, 474, 505, 538
 Ruess/Ruessenstein (*Ruß oder Russenstein*), Sigmund Rudolf, iz Kranja, *arme*, vdovec, naslovni praporščak U 109 / E 388, 596, 711–713, 719, 720, 722, 723, 726, 732, 753, 758, 765, 775
 Rügen, otok v Baltskem morju (D) E 753
 Rügge, Paul Joseph, profesor na Dunaju (A) U 33
 Rupa (*Ruppa*), vas (HR) južno od Ilirske Bistrice, mitnica E 560, 734, 735
 Rupa (*Ruppa*), vas pri Mirnu pri Gorici (I), most E 79
 Rupa, zemljiško gospodarstvo pri Mirnu E 79
 Rus (*Ruß*), Janez, meščan v Kranju E 829
 Rusija (*Russland*), carstvo E 401
 Rusija → Romanov Ana Ivanovna
Ruß oder Russenstein → Ruess/Ruessenstein Sigmund Rudolf
Ruzing → Rocen
 Rzikowsky pl. Dobritz (*Rzichnowsky*), baron Johann Wilhelm, generalmajor E 427

S

- S. Giovanni di Duino* → Štivan
Säl → Zala
Sabaria → Szombathely
Sabatsch → Šabac
 Sachs, N., korektor Johanna Christopha Gottscheda v Leipzigu (D) E 665
Sachsen → Saška
Sachsenfeld → Zalec
 Sachsenfeld, pl. Joseph, podporočnik E 505
 Sachsen-Hildburghausen (*Sachsen Hildburghausen*, *Hildburghausen*, *Hildeburghausen*), knezi
 Sachsen-Hildburghausen, Anna Victoria, roj. Savojska, žena Josepha Friedricha, nečakinja Evgena Savojskega E 437
 Sachsen-Hildburghausen, Joseph Friedrich, general-feldmaršal, poveljnik Notranje Avstrije in Vojne krajine (generalata Karlovac in Varaždin, Morska krajina) E 48, 49, 55, 57, 60, 63, 87, 99, 104, 105, 109, 120, 193, 220, 318, 559
 Sachsen-Hildburghausen, avstrijski pehotni regiment št. 8 E 176, 303, 427
 Sacile, gozd pri Carlinu v Gradiški (I) E 68, 69
 Saciletto, vas severovzhodno od Cervignana (I) E 74
 Saffran (*Saffran*, *Safran*), *Edler*
 Saffran, Franz Anton, svetnik in referendar Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) U 18 / E 43, 46, 55, 56, 120, 137, 162, 168, 284, 410
 Saffran, Maria Francisca, hči Franza Antona E 137, 415
Sagar → Žagar
Sagor, *Sägor*, *Sagorje* → Zagorje ob Savi
Sagrad → Zagrad
 Sahlgren, Nicolas, direktor švedske Vzhodnoindijske družbe v Göteborgu (Švedska) E 415
Saint Ivani → Szent-Iványi
 Saint-Hubert (*St. Huber*), mesto v Valoniji (B) E 128
 Saint-Malo (*S. Malo*, *St. Malo*), pristanišče v Bretanji (F) E 5, 706, 796
 Saint-Odile (*Santodil*, *de St. Odile*), baron Mathieu Dominique Charels Poirot dela Blandinier, aka »Poireau«, cesarjev tajnik na Dunaju (A) E 159, 346
Salach → Zalog pri Ljubljani
 Salamanca, grof Francesco Antonio, prisednik Deželnega sodišča v Gradiški (I) E 74, 132, 194, 185, 310, 311
Salankement → Stari Slankamen
Salar → Zalar
 Salburg (*Salburg*, *Saleburg*, *Salleburg*, *Sallaburg*, *Salaburg*), grofje
 Salburg, Christoph Ludwig, *der junge* E 104, 109
 Salburg, Franz Ludwig, general, vrhovni vojni komisar E 161, 285, 373, 399, 410
Salcan → Solkan
Salenau → Sollenau
 Salerno (*Selerno*), pristanišče v Kampanji (I) E 6
Salisburg → Salzburg

- Salitschnick, Franc Anton, uradnik Reprezentance v Ljubljani E 199
- Sallacher pl. Sallenstein (*Sallenstein*), pl. Franc Ksaver, dr., zdravnik v Novem mestu E 678
- Salm, avstrijski pehotni regiment št. 14 E 427
- Salm, knez Nikolaus Leopold, veliki vojvoda Hessna, vojvoda Hoogstraatna, tajni dvorni svetnik, general-feldmaršal E 721
- Salobch → Zalog pri Ljubljani
- Salonichio → Solun
- Salvamonda, gozd zahodno od Cervignana (Furlanija, I) E 69
- Salvay (*Salvay, Salvai*), baroni E 765
- Salvay, Joseph Franz Anton Xaver, (I) iz Trsta E 178, 180, 202, 219, 251, 253, 268, 296, 310, 329, 344, 346, 390, 401, 416, 431, 433–435, 466, 486–489, 504, 515, 516, 533–535, 543, 553, 565, 568, 574, 576, 580, 583, 591, 616, 618, 627, 643, 651, 666, 669, 670, 682, 765
- Salvay, Maria Elisabetha (*Liserle*), roj. Du Valles, 2. žena Josepha Franza E 765 → Du Valles Maria Elisabetha
- Salvay, Maria Theresia, 1. žena Josepha Franza E 202, 219, 253, 424, 435
- Salzburg (*Salzburg, Salisburgo*), mesto (A) E 7, 93, 95, 101, 108, 110, 112, 195, 260, 285, 307, 374, 419, 431, 437, 438, 507, 541, 545, 574, 590, 707, 709, 720, 805
- Salzburg, knez in nadškof → Dietrichstein Andreas Jakob, Schratzenbach Sigismund III. Christoph
- Samassa, Janez (?), zvonarski mojster v Ljubljani E 395, 583
- Samič (*Samitsch*), Ana Marija, kuharica pri Raigersfeldu E 831
- Samobor (*Samobor, Samabor*), južno do Zagreba (HR)
- Samobor, mesto E 131, 255, 368
- Samobor, zemljiško gospodstvo E 160
- Samos, osmanski otok v Egeju (GR), vino E 342, 422, 661, 662, 668, 695
- San Danielle del Friuli (*St. Daniel, St. Daniele*), mesto v Furlaniji (I) E 305, 656
- San Dorligo della Valle → Dolina pri Trstu
- San Floriano del Collio → Števerjan
- San Gervasio (*St. Gervasio*), vas zahodno od San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 68
- San Giorgio di Nogaro (*St. Giorgio di Noghera, Nogaro*), mesto pri Cervignanu (Furlanija, I) U 36, 90 / E 15, 67, 68, 491, 543
- San Mauro di Saline (*St. Mauro*), kraj pri Veroni (I) E 333
- San Nicolo (*St. Nicolo*), Domenico E 50
- San Nicolò di Levata (*St. Nicolo di Levata*), komenda Malteškega reda (hospital) pri Cervignanu (I) E 80, 420
- San Pier d'Isonzo → Špeter
- San Remo (*St. Remo*), pristanišče v Liguriji (I) E 195, 256
- San Vito al Tagliamento (*St. Veitb in Friaul*), mesto v Furlaniji (I) E 186
- Sanetti, Sanetti → Zanetti
- Sanetti, iz Benetk
- Sanetti, Domenico, brat Zuaneja E 390
- Sanetti, Zuane, brat Domenica E 390
- Sanguigno (*Sanguineo, Sanguigno*), Francesco, dr., nekdanji Raigersfeldov kaplan v Trstu (I), kanonik v Mantovi (I) E 505, 511, 534, 554, 568, 572
- Sann, San, Sänn → Savinja
- Sann-Brucke, San-Brucke → Savinja, most pri Šempetru
- Santo Domingo (*St. Domenico, St. Dominique*), pristanišče na otoku Hispaniola (Karibi) E 89, 334
- Santodil → Saint-Odile
- Santorini, otok (Thera) v Egeju (GR), vino (muškat) E 588, 601, 604, 617, 750, 753
- Sanuti, Johann Stephan (?), dr., z Dunaja (A) E 2
- Saquemile, N., komornik princa Karla Lotarinškega E 112
- Sarburg, Andrej, kositrar v Ljubljani, Raigersfeldov najemnik U 107 / E 398
- Sardinija (*Sardinien*), kraljevina E 628
- Sardinija, Anna Canalis, markiza di Spigno, roj. Cumiana (*Cumina*), vdova San Sebastiano E 157
- Sardinija, Carlo Emanuele Savojski III./I., kralj E 62, 256
- Sardinija, Victor Amadeus II., sicilski kralj, savojski vojvoda E 157
- Sarger pl. Sargfeld (*Sarger von Sargfeld, Sorger von Sorgfeld*) → tudi Lukančič, Raigersfeld
- Sarger pl. Sargfeld, Janez Ludvik, Raigersfeldov ded po materini strani E 13, 655, 703, 732, 751, 784, 818
- Sarger pl. Sargfeld, Janez Pavel, Raigersfeldov praded po materini strani E 706, 796
- Sarger pl. Sargfeld, Marija Izabela, por. Raigersfeld, Raigersfeldova mati E 13, 655, 703–704, 732, 741, 751, 784, 825 → tudi Raigersfeld Marija Izabela
- Sarger pl. Sargfeld, Marija Suzana, roj. Lukančič-Hertenfels, Raigersfeldova babica po materini strani E 13, 703, 784, 794
- Sartori pl. Ehrenbichl, baroni
- Sartori pl. Ehrenbichl, Anton, direktor rudnika v Idriji E 710
- Sartori pl. Ehrenbichl, Franz Sigmund Xaver, svetnik Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 16, 29, 56, 65, 76, 165, 284, 710
- Sartori pl. Ehrenbichl, Karl Adam, deželnostanovski tajnik v Gradcu (A) E 57
- Sartori pl. Ehrenbichl, Maria Clara, roj. Bär pl. Bärenthal, žena Johanna Josefa E 57
- Sartori, Johann Joseph E 56
- Saška (*Sachsen*), volilna kneževina (D) E 121, 153, 405, 822
- Satler, N., trgovec na Dunaju (A) E 112
- Sau, Michel, sodelavec v knjigovodstvu v Ljubljani (?) E 426, 462
- Sauer (*Saur*), grof Franc Jožef, iz Celja E 274
- Sauer (*Saur*), Janez Anton, krojaški mojster v Ljubljani E 791
- Sauershaime, N., feldmaršal E 155
- Saurau, grofje
- Saurau, Joseph Gottfried, kanonik v Salzburgu, sin Marie Corbiniana E 93–95, 100, 101, 103, 106, 107, 110, 152, 156, 805
- Saurau, Maria Clara (*Clarel*), dvorna dama Marije Tezezije na Dunaju, hči Marie Corbiniana (A) E 121
- Saurau, Maria Corbinian, (bivši) kranjski deželni glavar, notranjeavstrijski državni namestnik (*Staatshalter*) E 25, 122, 128, 220, 308, 310, 327, 362, 384, 416, 475, 648
- Saurau, Sigmund (*Sigerle*), *der junge*, sin Marie Corbiniana (I) E 432, 433, 436, 442
- Saurschik → Završek
- Saurschnig, Saurischnick, Saurischnick → Završnik
- Sauscheck → Zimšek
- Saustein → Boštanj
- Sava (*Sau, Sau-Strom, Sau-Fluß*), reka U 23, 25, 28, 36, 79, 83, 90 / E 98, 153, 191, 198, 205, 209, 234–237, 252, 253, 332, 350, 352, 367, 368, 377, 418, 425, 517, 533, 548, 549, 551–554, 558, 576, 580, 581, 589, 591, 599, 601, 633, 635, 639, 640, 646, 649, 659, 663, 675, 681, 686, 764, 767, 772, 778, 809
- Sava, most v Črnučah (*Sau-Brucke, Saw-Brucke*) E 133, 181, 185, 187, 211, 217, 218, 223, 229, 245, 265, 418, 431, 442, 447, 461, 567, 585, 633, 660, 788
- Sava, mostna mitnica v Črnučah → Zupančič Janez Mihael
- Sava (*Sava*) pri Jesenicah, rudnik (*Bergwerck*) in fužine (*Hamerwerck*) E 141, 284, 318, 335, 336, 339, 377, 396, 640, 662, 705, 708, 711, 712, 714, 725, 752, 817, 823
- Sava pri Litiji, cerkev sv. Nikolaja (*Hl. Nicolaus*) E 235
- Savacieri, N., *Frl.*, na Dunaju (A) E 100
- Savinja (*Sann, San, Sänn*), reka E 368
- Savinja, most pri Šempetru v Savinjski dolini (*Sann-Brucke, San-Brucke*) E 57, 88, 131, 147, 171
- Savojski, princ Evgen (*Eugenium*), habsburški vojskovodja E 437
- Savona, pristanišče v Liguriji (I) E 237
- Savorgnano (*Savorgnani*), pl. N., na Dunaju (A) E 70
- Savoje → Savojski Evgen, Sardinija Carlo Emanuele, Sardinija Victor Amadeus, Sachsen-Hildburghausen Anna Victoria
- Sawakin, Suakin (*Suaquen*), pristanišče ob Rdečem morju (Sudan) E 255
- Saxen-Gotha (*Sax-Gotha*), avstrijski pehotni regiment št. 30 E 427
- Sazenhoffen, grof Franz Sigmund, deželni komtur Nemškega viteškega reda (Frankovska, D) E 106, 121
- Sazer *Craiß* → Žatecký
- Sazfeld, Anton, tajnik Johanna Seifrida Herbersteina v Ljubljani E 185, 233, 234, 245, 250, 254, 257, 260, 261, 284, 286, 288, 289, 291, 298, 301, 308, 315–317, 320, 321, 328, 331, 332, 338, 341, 484, 503
- Sbubna → Bubna
- Scalis → Škale
- Scarlichi, grofje
- Scarlichi, Charlotte Rozalija, roj. Grimschitsch, žena Maxa Antona E 478
- Scarlichi, Max Anton, vdovec, z Zgornjega Motnika E 406, 468, 475, 478, 506
- Scarpin → Škerpin pl. Oberfeld
- Schaffer, Ignacij, kartuzijan, upravitelj kartuzije v Bistri E 383

- Schaffer, N., služabnik pri Raigersfeldu E 544
 Schaffgotsch, grofje
 Schaffgotsch, Ernst Wilhelm, predsednik Repräsentance v Gradcu (A), sin Johanna Ernsta Antona E 311
 Schaffgotsch, Johann Anton Gothard, predsednik Vrhovnega šlezjskega urada v Wrocławu (PL) E 287
 Schaffgotsch, Johann Ernst Anton, tajni dvorni svetnik, vrhovni češki »grajski grof« (Burggraf) E 97
 Schaffgotsch, Maria Maximiliana, roj. Götz, žena Ernsta Wilhelma E 311
 Schaffgotsch, Philipp Gotthard, knezoškof v Wrocławu (PL), sin Johanna Antona Gotharda E 661
 Schagar → Žagar
 Schalckendorf → Šalka vas
 Schärffenberg, grofje
 Schärffenberg, Maria Leopoldina, roj. »Keglevich« (recte: Heussenstamm), mati Marije Ane Elizabete E 207, 539, 360, 676, 694 → tudi Petazzi Maria Leopoldina
 Schärffenberg, Marija Ana Elizabeta, por. Gall E 207 → Gall Marija Ana Elizabeta
 Scheberle, Janez Krstnik, krojač v Ljubljani E 182, 190
 Scheiner, pl. N., višji knjigovodja v Ljubljani E 189–191
 Scheittenberger (Scheittenberger, Scheitteberger, Scheüttenberger), N., trgovec v Trstu (I) E 308, 329, 392
 Schell pl. Schellenburg, Jakob, pokojni trgovec v Ljubljani E 98–101, 205
 Schell, Johann, trgovec z Grabna na Dunaju (A) E 152
 Scheller, N., *Frl.*, z Dunaja (A) E 523, 525, 526
 Schelodnig → Želodnik
 Schenburg, Schenburg → Schönburg
 Schemerle → Šemerle
 Schemiz → Šemič Gašper
 Schemnitz → Banská Štiavnica
 Schenau → Schönau pri Ljubljani, Schönau an der Triesting
 Schenborn → Schönborn
 Schenmann, N., trgovec iz Frankfurta E 256
 Schepf, Peter, iz Čabra (HR) E 146, 200
 Scherbich, Matthia, ladjar na Reki (HR) E 333
 Scherffenberg → Svibno
 Schernbichl, Schernbichel → Česenik
 Scherzer, baroni
 Scherzer, Anna, roj. Löwenthall, žena Leopolda Eugena E 434, 522, 523, 525, 534, 536, 537, 556
 Scherzer, Leopold Eugen, generalmajor, polkovni poveljnik v Gospiču in Karlovcu E 202, 363, 364, 381, 384, 432, 434, 465, 466, 494, 497, 505, 518, 523
 Scherzer, N., *Frl.*, hči Leopolda Eugena E 434, 523, 525, 536, 537
 Schesgani Hrast, kraj na območju gozda Panovec pri Gorici E 75
 Scheuchenstuel, Josef Anselm, pravnik U 8
 Schiavuzi, Francesco, kanonik v Trstu (I) E 59
 Schickmayr, Franz Xaver, jezuit, profesor v Ljubljani E 387, 457, 460, 513
 Schiffrer (Schiffere, Schiffere, Schiffer), pl., iz Kranja
 Schiffrer, Franciška Ksaverija (Fränzl), por. Freydanck E 755
 Schiffrer, N., *der alte Geistlicher* v Škofji Loki E 692
 Schiffrer, Wolfgang Karel, kanonik v Ljubljani, Vetter Andreja Petra E 692, 711, 749, 755, 794, 798, 806, 830
 Schiffrer pl. Schifferstein (Schifferstein, Schifferstain)
 Schiffrer pl. Schifferstein, Andrej Peter, *der junge*, adjunkt, akcesist, kanclist Repräsentance in Komerčnega konseza v Ljubljani U 108 / E 40, 43, 46, 94, 109, 113, 115–117, 121, 124, 130, 133, 180, 182, 187, 274, 291, 340, 380, 388, 389, 394, 424, 425, 431, 433, 434, 436, 438, 446, 448, 455, 456, 460, 461, 465, 468–470, 490, 495, 508, 524, 530, 534, 536–539, 548, 554–556, 559, 560, 563–566, 568, 570, 571, 576, 579, 581–585, 590, 594, 595, 597, 598, 602, 604–606, 609–612, 614, 615, 617, 619–622, 624–627, 629, 630, 634, 635, 640, 649, 650, 670, 693–700, 703, 711, 714, 716, 719, 724, 731–733, 745, 747–750, 753–755, 758, 764, 766–769, 772, 775, 779, 783, 787, 789, 794, 798, 799, 802–804, 807, 808, 812, 817, 818, 823, 826, 829
 Schiffrer pl. Schifferstein, Franc Dominik, dr., odvetnik v Ljubljani, *der alte*, mož Marije Monike E 139
 Schiffrer pl. Schifferstein, Marija Ana, hči Franca Dominika E 192
 Schiffrer pl. Schifferstein, Marija Monika Helena, roj. Marotti, žena Franca Dominika E 179, 766
 Schiffrer pl. Schifferstein, Uršula, roj. Wallich pl. Wallensperg, mati Franca Dominika E 140
 Schigan, Schigon → Žigon
 Schiller pl. Schildenfeld (Schiller, Schildenfeld)
 Schiller pl. Schildenfeld, Anton Leopold, dr., odvetnik v Ljubljani, brat Janeza Krstnika in Maksimilijana Mihaela E 206, 208, 211, 213, 230, 300
 Schiller pl. Schildenfeld, Janez Krstnik, mitničar in poštni mojster na Planini pri Uncu, brat Antona Leopolda in Maksimilijana Mihaela E 330, 360
 Schiller pl. Schildenfeld, Maksimilijan Mihael, poštni mojster v Logatcu, brat Janeza Krstnika in Antona Leopolda E 336, 605
 Schilling, Janez Jakob, dr. teol., generalni vikar, kanonik v Ljubljani U 107 / E 133, 192, 215, 219, 305
 Schindl, baronica N., na Dunaju (A) E 94
 Schirnding (Schürnding), baron Franz Joseph, s Češke, aretiran v Ljubljani E 465
 Schisca, Schiscka, Schiska → Šiška Spodnja
 Schitka → Žitko
 Schitkar → Žitkar
 Schitterer → Schreitter
 Schiviz → Šivic
 Schladming (Schlämning), rudnik na Gornjem Štajerskem (A) E 158
 Schlangenburgisches Bad → Dobrna
 Schlebnig → Zlebnik
 Schlegel (Schlegel, Schlegl), Jacob, poročnik E 660, 661
 Schleiniz → Slivnica
 Schlesien → Šlezija
 Schlesinger zu Clagenfurt → Frankenberg (?)
 Schlesinger, Andreas (?), vojaški prostovoljec (volontaire) s Češke E 536, 537
 Schlesinger, Marx, Jud, bankir na Dunaju (A) E 147
 Schleswig-Holstein (Holstein, Hollstein), vojvodinja Eleonora Josepha, por. Gonzaga E 39–42, 44, 48–54, 90, 92–94, 96–124, 126–130, 148–170, 315–318, 320, 321, 323–326, 328, 329, 331, 332, 336–347, 357–371, 374–377, 382, 388, 389, 401, 414, 657, 684, 710 → Gonzaga Eleonora Josepha
 Schletterer
 Schletterer, Johann, auersperški gozdar E 336, 476
 Schletterer, Rosalia, roj. Bastl, Johannova vdova E 476
 Schley, pl. Theodor, stotnik E 639, 640, 812
 Schlick, grofje
 Schlick, Christian Adam (?), poročnik E 93, 364, 374
 Schlick, Franz Heinrich, tajni dvorni svetnik na Dunaju (A) E 99, 230, 310
 Schluderbach, pl.
 Schluderbach, Janez Anton, ekspeditor, aktuar, registraturni adjunkt Repräsentance v Ljubljani U 109 / E 211, 216, 228, 239, 246, 247, 258, 259, 261, 265, 268, 271, 278, 305, 312–314, 317, 320, 324, 328, 340–342, 346, 359, 377, 384, 391, 392, 403, 414, 419, 425, 459, 507, 515, 536, 537, 560, 565, 567, 569, 571, 572, 580, 581, 583, 589, 601, 609, 611, 618, 622, 624, 631, 632, 634, 637–639, 642, 651, 666, 688, 714, 719, 737, 745, 753, 768, 788, 792, 793
 Schluderbach, vdova → Prešeren pl. Heldenfeld Marija Lavrencija
 Schlutzitzky, pl.
 Schlutzitzky, Joseph Anton, stotnik, generalni avditor-poročnik karlovskega generalata (HR) E 384
 Schlutzitzky, Marija Ana, roj. Janežič E 384 → Janežič Marija Ana
 Schmackers (Smacker, Smackers), baron Heinrich, poročnik E 534, 537, 553, 557, 574, 628
 Schmartin spod Schmarne Gore → Šmartno pod Šmarno goro
 Schmelniz → Smolnik
 Schmerling, baron Leopold, bivši regent v Mantovi, z Dunaja (A) E 92
 Schmerzing (gestw Preußing), avstrijski kirasirski regiment št. 7 (20) E 427
 Schmettau, grof Samuel, general-inženir E 7, 153
 Schmidlin, baron Franz Christoph, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 114
 Schmidt (Schmidt, Schmitt), Johann Georg, gradbeni mojster v Ljubljani E 143, 183, 189, 197, 426, 467, 473, 532, 819
 Schmidt, Friedrich, podjetnik v Amsterdamu (NL) E 143
 Schmidt, Jakob, srebrar v Ljubljani E 565
 Schmidt, Jožef, registraturni adjunkt in pisar v Ljubljani E 224
 Schmidt, Jurij Jakob Kristijan, lekarnar v Ljubljani E 193, 808
 Schmidt, pl. Johann Heinrich, agent na Dunaju (A) E 795

- Schmidthoffen (*Schmidthoffen, Schmittthoffen*), baroni E 288
- Schmidthoffen, Ana Marija, sestra Franca Antona E 353
- Schmidthoffen, Franc Anton, Raigersfeldov sošolec (*Collega*), prisednik Ograjnega sodišča, svetnik v Komerčnem konsezu v Ljubljani U 109 / E 3, 132, 178, 181, 183–185, 189, 192, 193, 196, 197, 207, 208, 215, 216, 218, 219, 223, 224, 226, 228, 231, 248, 253, 256, 268, 278, 287, 295, 335, 357, 359, 360, 362, 371, 372, 374, 375, 434, 451, 781, 787
- Schmidthoffen, Franc Jakob, *der alte*, prisednik Ograjnega sodišča v Ljubljani E 404, 422
- Schmidthoffen, Marija Ana, roj. Auspersky, *die alte*, žena Franca Jakoba E 353
- Schmitner (*Schmitner, Schmitner, Schmidner*), Franz Leopold, grafik na Dunaju (A) U 29, 83 / E 150, 152, 156, 407
- Schmitt, Joseph Christian, slikar na Dunaju (A) E 744
- Schmöllniz* → Smolnik
- Schmuderer, Joseph Heinrich Anton, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 38, 167
- Schmuz
- Schmuz, Jožef, mitninski prejemnik v Vipavi E 270, 394
- Schmuz, Matija, dr., zdravnik v Ljubljani E 539, 678, 769
- Schmuz, N., duhovnik na Dunaju (A) E 393
- Schmuz, Pavel, deželni tobenač v Ljubljani E 247
- Schneckenbübl* → Zapuže
- Schneeberg* → Snežnik
- Schonamille (*Scanamville, Scomenville*), baron Marie-François, guverner Vzhodnoindijske družbe v Banquibasaru (Indija) E 51, 335, 358
- Schönau (*Schönaue, Schenau*), dvorec pri Ljubljani E 188, 418
- Schönau an der Triesting, jezero (*Schenauer See*) južno od Dunaja (A) E 131
- Schönborn (*Schenborn*), grofje
- Schönborn, Eugen Franz Erwein, študent v Leidnu (NL), sin Marie Theresie E 163
- Schönborn, Friedrich Karl, pokojni škof v Bambergu in Würzburgu (D) državni vicekancler (Reichsvizekanzler) E 106
- Schönborn, Maria Theresia, roj. Montfort, vdova po Anselmu Franzu E 163
- Schönbrunn* → Dunaj Schönbrunn
- Schönburg (*Schemburg, Schenburg*), grof Albrecht Karl Friedrich E 39, 40, 45, 48, 54, 92, 93, 97, 103, 121, 156, 167
- Schottland* → Škotska
- Schottwien (*Schottwienn*), trg pri Gloggnitzu v Spodnji Avstriji (A) E 54, 88, 131, 147, 170
- Schram pl. Otterfeld, baroni
- Schram pl. Otterfeld, Julijana Apolonija Regina, roj. Mordax E 501, 506, 774 → Barbo pl. Waxenstein, Thurn-Valsassina
- Schram pl. Otterfeld, Marija Cecilija → Taufferer Marija Cecilija
- Schrattenbach (*Schrattenbach, Schrottenbach*), grofje
- Schrattenbach, Franz Ferdinand E 156
- Schrattenbach, Jožefa Antonija Charlotte, roj. Gallenberg, žena Josepha Christopa U 109 / E 131–134, 136, 140, 143, 172, 175, 177, 179, 182, 183, 185, 192, 198, 202, 204, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 217–219, 226, 233, 234, 237, 240, 243–248, 251, 252, 256, 257, 260, 261, 268, 274, 280, 281, 283, 284, 286, 289–291, 296–299, 301, 302, 304, 305–310, 314, 315, 318, 320, 321, 323, 326, 328, 329, 332, 336, 338, 339, 345, 350, 352, 353, 357–359, 363, 367, 369–371, 373–376, 384, 386–389, 391, 395, 398, 400, 401, 403, 405, 407, 408, 413, 418, 419, 421–425, 431, 436, 447, 486, 611, 612, 719, 813, 814
- Schrattenbach, Maria Elisabetha, roj. Nostitz, žena Franza Ferdinanda E 156
- Schrattenbach, Sigismund III. Christoph, knez in nadškof v Salzburgu (A) E 472
- Schreffl* → Schröffel pl. Mannsparg
- Schreitter (*Schitterer*), Johann Franz, kontrolor Vojaške blagajne v Celovcu (A) E 465
- Schrey (*Schrey, Schreiß*)
- Schrey, Blaž, davčni nakladnik v Ljubljani E 133, 281, 391, 512, 694
- Schrey, Anton, Blažev sin E 391
- Schröder, Jakob, blagajnik Intendance v Trstu (I) E 400, 433, 456
- Schröffel pl. Mannsparg (*Schreffl*), Franz Anton, solni uradnik v Bratislavi (SLK) E 167
- Schrottenthurn, zemljiško gospostvo pri Kranju U 13, 68
- Schubert (*Schubert, Schubertb*), pl.
- Schubert, Christian, direktor Orientalne družbe na Dunaju (A) U 14, 69 / E 7, 9, 10, 33, 36, 98, 100, 110, 121, 128, 153
- Schubert, Johann Christian, *der junge*, Christianov sin E 247
- Schumann, Kristijan, jermemar v Ljubljani E 292
- Schumberg* → Šumber
- Schürnding* → Schirnding
- Schwab, Joseph, juvelir na Dunaju (A) E 96, 97
- Schwab grofje Lichtenberg → tudi Lichtenberg
- Schwab grof Lichtenberg, Franc Ksaver, študent, sin Leopolda Livija E 753
- Schwab grof Lichtenberg, Leopold Livij, direktor rektifikacijske komisije, svetnik Deželnega sodišča, svetnik Komerčnega konseza v Ljubljani E 137, 143, 189, 198, 209, 214, 215, 221, 224, 258, 263, 276, 277, 292, 297, 300, 353, 596, 710, 718
- Schwab grof Lichtenberg, Suzana, roj. Gall, žena Wolfa Maksimilijana E 686
- Schwab grof Lichtenberg, Wolf Maksimilijan, Suzanin mož E 686
- Schwaben* → Švabska
- Schwandes (*Schwandes, Swandes*), baroni
- Schwandes, Friedrich (Leopold), stotnik E 752, 753, 765
- Schwandes, N., z Rügna (D), stotnikova žena E 753
- Schwandtner (*Schwandtner, Schwantner*), baroni
- Schwandtner, Joachim Georg, dr., pravnik, svetnik in referendar Ministerialne bankalne deputacije ter Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) U 18, 19, 73, 74 / E 19, 20, 24–35, 36–38, 42, 44, 56, 91, 98, 102, 111, 118, 130, 148–150, 152, 154–158, 160, 162, 165–168, 173, 240
- Schwandtner, Maria Theresia, žena Joachima Georga E 404
- Schwarz, baron Joseph, stotnik E 643–645
- Schwarzenau, baronica Catharina Dorothea (?), *Frl.* E 46, 100
- Schwarzenbach* → Črni potok
- Schwarzenberg, knezi
- Schwarzenberg, Joseph Adam E 155
- Schwarzenberg, Maria Theresia, roj. Liechtenstein E 119
- Schwarzeneg* → Švarcenek
- Schwarzer (*Schwarzer, Schwarz*), baroni
- Schwarzer, Christoph Rudolph (?), podpolkovnik E 211, 230, 231, 239, 243, 271
- Schwarzer, N., žena Christopa Rudolpha E 211, 231
- Schwaz, mesto na Tirolskem (A) E 237
- Schwechat (*Schwechat, Schwächbat*) pri Dunaju (A), fabrika U 24 / E 49, 56
- Schweden* → Švedska
- Schwedisch-Pommern (*Schwedisch-Pomern*), zahodni del vojvodstva Pomorjansko (Pommern/Pomorze, D, PL) E 753
- Schweditsch* → Švedič
- Schweiger pl. Lerchenfeld U 108
- Schweiger pl. Lerchenfeld (*Schweiger, Schweiger von Lerchenfeld*) E 183, 208, 209, 267, 268, 284, 288, 345, 398, 433, 458, 459, 465, 466, 519, 520, 522, 527, 624, 625, 647, 782, 789, 796
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Ana Marija Jožefa, *Frl.*, hči Franca Karla E 617, 619
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Franc Jožef, dijak v Ljubljani, študent na *Collegium Thesianum* na Dunaju (A) sin Franca Karla E 602, 613, 636, 638, 645, 648
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Franc Karel, deželnostanovski poverjenik, svetnik Bankalne administracije v Ljubljani E 136, 146, 173, 176, 178, 179, 181, 182, 186, 187, 189, 191, 195–197, 200–204, 206, 207, 211, 213, 215, 217, 221, 224, 229, 234, 244–247, 253, 255, 256, 262, 263, 266, 273, 285, 287, 315, 316, 325, 326, 329, 332, 335, 337, 342, 361, 364, 365, 373, 395, 399, 402, 403, 414, 418, 422, 426, 431–433, 458, 461, 482, 487, 488, 516, 524, 525, 535, 584, 585, 593, 602, 609–611, 613, 623, 632, 635, 636, 645, 648, 671, 679, 683, 694, 697–699, 702, 727, 730, 744, 752, 781, 808, 814–819, 824, 827
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Helena (?), *Frl.*, sestra Franca Karla E 461
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Marija Ana, *Frl.*, hči Franca Karla E 617, 619
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Marija Antonija Jožefa (*Tonerle*), por. Hallerstein, hči Franca Karla E 585 → tudi Haller pl. Hallerstein
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Marija Franciška Alojzija, *Frl.*, hči Franca Karla E 617, 619
- Schweiger pl. Lerchenfeld, Marija Franciška, roj. Thurn-Valsassina, žena Franca Karla, hči Maksimilijana Antona Thurn-Valsassina E 177, 179, 182, 184, 185, 187, 199, 204, 216, 222, 239, 266–268, 316, 337,

- 343, 373, 395, 422, 461, 615, 617, 619, 631
 Schweiniz, kraj na Saškem (D) E 136
Schweiz → Švica
 Schweizhardt, pl. Johann Bartholomäus (?), Raigersfeldov sobodajalec na Dunaju (A) E 2
 Schwizen, N., iz Ljubljane U 110
Scio → Chios
Sckull → Škulj
Sclavonien → Slavonija
 Scofou, iz Trsta (I)
 Scofou, Biasio E 418
 Scofou, Giacomo, Biasijev sin E 418
 Scopoli (*Scopuli*), Giovanni Antonio, dr., rudniški zdravnik v Idriji E 766
 Scorcola (*Scarcula*), severno predmestje Trsta (I) E 17
 Scrini, N., deželni vizitacijski podkomisar na Kranjskem E 203
 Scussa, Antonio, notar v Gorici U 8
Sdoba → Isonzato
Sdusch → Zduša
 Secheaux de Degouy, Desiderius, dr., generalni direktor špitalov v cesarski vojski, zdravnik v Kranju E 192
 Seckendorf (*Seckendorf*, *Seckendorff*), baroni, grofje
 Seckendorf-Aberdar, Karl Ludwig, major, podpolkovnik, polkovnik E 207, 213, 251, 277, 286, 638, 665
 Seckendorf-Gudent, Friedrich Heinrich, general E 63
 Sedlišek, Marija Ana (*Ana Miedel*), iz Novega mesta, por. Sobic, sobarica (*Zimmermensch*) pri Raigersfeldu E 625, 626 → Sobic Marija Ana
 Sedmograška (*Siebenburg Siebenburgen, Siebenbürgen*), dežela na Ogrskem E 30, 89, 90, 110, 129, 164, 227, 233, 417, 725, 775
 Seegenreich, Joseph (*Seperle, Sepperle*), z Dunaja, Raigersfeldov varovanec v Ljubljani E 401, 444, 481, 482, 484, 486, 517, 577, 696, 697, 699, 700, 722, 794, 795
 Seethall (*Seethall, Seentall, Setall, Settall, Setal, Zetall*), pl.
 Seethall, Ana Jožefa, roj. Čečker, Leopoldova žena, hči Marij Klare Konstance Čečker E 407
 Seethall, Franc Anton, sin Franca Leopolda, iz Save pri Litiji, kandidat za tajnika pri Raigersfeldu E 323, 396
 Seethall, Franc Leopold, *der alte*, navigacijski uradnik na reki Savi E 447, 752, 764, 767, 772, 778, 781, 809
 Seethall, Leopold, *der junge*, sin Franca Leopolda, praporščak, poročnik, nadporočnik, stotnik v Karlovcu (HR) E 229, 282, 337, 349, 393, 407, 410, 422, 553
 Segalla (*Segalla, Segolla*)
 Segalla, Domenico, svilar v Gorici (I) E 241, 260
 Segalla, Giuseppe Antonio E 657, 683
Segorje, Segurje → Zagorje
 Seidl, N., kirurg v Gradcu (A) E 746, 747
 Seilern-Aspang (*Seilern, Seillern, Seiler, Seiller*), grofje
 Seilern-Aspang, Aloisia, hči Johanna Friedricha II. E 167
 Seilern-Aspang, Ana Maria, roj. Lengheim, žena Johanna Friedricha II. E 165, 167
 Seilern-Aspang, Charlotte, roj. Solms-Sonnenwalde, žena Christiana Augusta E 167
 Seilern-Aspang, Christian August, cesarski dvorni svetnik na Dunaju, sin Johanna Friedricha II. (A) E 167
 Seilern-Aspang, Johann Friedrich II., 2. avstrijski dvorni kancler na Dunaju (A) E 30, 37, 105, 130, 147–149, 154, 165–167, 171, 198
 Seilern-Aspang, Luisa Theresia, hči Johanna Friedricha II. E 167
 Seilern-Aspang, Maria Rosina, por. Auersperg, hči Johanna Friedricha II. E 119, 120, 123, 127 → tudi Auersperg Maria Rosina
 Seilern-Aspang, Philipp Jacob, kanonik v Zagrebu (HR), sin Johanna Friedricha II. E 150
Seisenberg, Seisenburg → Žužemberk
 Seitner, pl. Johann Leopold, tajnik Bankalne administracije v Ljubljani, višji prejemnik v Trstu (I) E 317, 377, 460, 648, 649, 670
 Seitz (*Seiz*), Primož ali Matija, iz Zgornje Šiške pri Ljubljani E 273, 540
 Selb, baronica Maria Ana, z Dunaja (A) E 41, 107, 109–113, 117–124, 126, 155, 156, 163, 167
Selle → Željne
 Selo (*Sela*), zemljiško gospostvo in dvorec pri Radohovi vasi na Dolenjskem E 637
Selodnig → Želodnik
 Semenič (*Semenitsch*), pl. Marija Katarina (Caterle), *die alte FrL*, hči Rudolf

- 393, 517, 519, 521, 532, 533, 543, 545, 546, 548–555, 557, 558, 560, 586, 588, 589, 591, 592, 595, 598–605, 607, 619, 623, 644, 649, 675, 748, 754, 772, 812
- Silva-Tarouca de Menezes, grofje Tellez (*Tarouca*)
- Silva-Tarouca de Menezes, Emanuel, predsednik Nizozemskega sveta, Dvorni gradbeni direktor, kraljičin zaupnik E 50–52, 96, 100, 110, 163, 165, 169, 281, 399
- Silva-Tarouca de Menezes, Johanna Amalia, roj. Schleswig-Holstein, Emanuelova žena E 44, 49, 102, 110, 124, 154, 162, 163
- Silva-Tarouca de Menezes, Maria Theresia Teles, Emanuelova hči E 110, 150, 162
- Simandel, Jakob, mestni pisar/sindik v Krškem E 589, 600, 601, 610, 645, 646, 814
- Simon, služabnik pri Raigersfeldu E 206, 209
- Simoneti, iz Kranja
- Simoneti, Agnes, Jožefova žena E 741
- Simoneti, Jožef, organist E 741
- Simonetti (*Simonetti*, *Simoneti*), Valentin, trgovec v Ljubljani E 279, 280, 418, 620, 812
- Sincère (*Sincere*)
- Sincère, baron Claudius, polkovnik E 104, 107, 130, 156
- Sincère, avstrijski pehotni regiment št. 54 E 427
- Sinn, Seifrid Hieronim, trgovec, mestni svetnik v Ljubljani E 531
- Sinschurska fara* → Šenčur župnija
- Sinzendorf (*Sinzendorf*, *Sinzendorff*), grofje
- Sinzendorf, Joseph Bernhard (?), duhovnik E 94
- Sinzendorf, Maria Josepha, roj. Sinzendorf (*Holländerin*) E 96, 147
- Sinzendorf, Philipp Joseph, *chevalier*, komtur malteškega reda, tajni dvorni svetnik E 433, 435, 440, 441
- Sinzendorf, Philipp Ludwig Wenzel, 1. avstrijski dvorni kancler na Dunaju (A) E 15, 16, 28, 30, 37
- Sinzendorf, Philipp Ludwig, knezoškof v Wrocławu (PL), kardinal E 110
- Sinzendorf, Sigmund Rudolf, rhovni dvorni mojster na Dunaju (A) E 115, 274, 311
- Sirgern* → Žurje
- Sirija (*Syrie*, *Syrien*), provinca v Osmanskem cesarstvu E 729, 737
- Sisak (*Sisseck*, *Siseg*, *Siczeck*, *Siszeck*, *Sziszek*), mesto, pristanišče in trdnjava ob sotočju Save in Kolpe (HR) E 333, 364, 367, 368, 551, 813
- Siscka* → Šiška
- Sistiana* → Sesljan
- Sittich*, *Sittig* → Stična
- Sittinger, Joseph, s Koroške, lakaj pri Raigersfeldu E 681
- Siviz*, *Sivez* → Šivic
- Skander (*Skander*, *Seckander*), Jurij E 662, 742
- Skrabar* → Škrabar
- Slaper (*Slapper*), Jožef, prevoznik v Ljubljani E 750
- Slatna (*Slateneg*), dvorec pri Šmartnem pri Litiji E 742
- Slatna, rudnik E 237
- Slavonija (*Sclavonien*), dežela/kraljevina (HR) E 165, 363
- Šliber* → Šliber
- Slivnica (*Schleinitz*), grad pri Mariboru E 57
- Slovenj Gradec (*Windisch Graz*, *Windisch Grätz*, *Windischgrätz*), mesto na Štajerskem E 711, 778, 800, 801
- Slovenj Gradec, cerkev sv. Andreja apostola E 680
- Slovenska Bistrica (*Feistritz*), mesto na Štajerskem E 57, 131, 147, 171
- Slovenska vas (*Windischdorf*) pri Kočevju E 356
- Slovenske Konjice (*Gonovitz*), trg na Štajerskem E 57, 88, 131, 147, 171
- Slunj (*Sluin*), trg in grad nad reko Korano (HR)
- Slunj, županija (*communitat*) E 630
- Slunj, avstrijski kraišniški pehotni regiment št. 63 E 761, 799
- Smacker*, *Smackers* → Schmackers
- Smith pl. Balroc (*Smit*), baron Robert, stotnik, major, podpolkovnik E 407, 425, 454, 617, 627, 628, 663, 686
- Smlednik (*Flednig*, *Flödnig*), vas na Gorenjskem E 577
- Smlednik, brod (*Flednicische Überfahrt*) E 426
- Smlednik, graščina E 586, 793
- Smlednik, zemljiško gospostvo E 671, 756, 761, 819, 825
- Smlednik, župnik → Lencič Franc
- Smole (*Smole*, *Smole*), Jožef Tomaž, akcesit deželnostanovskega knjigovodstva v Ljubljani (kandidat za Raigersfeldovega tajnika?) E 490, 499, 502, 503, 596, 768
- Smolnik (*Schmelnitz*, *Schmöllnitz*), rudarsko mesto na vzhodnem Slovaškem E 140, 261
- Smreck* → Podsmreka
- Smreker (*Smreker*, *Smrecker*, *Smrekber*), pl.
- Smreker, Janez Gregor, dr., pravnik, odvetnik, aktuar Deželnih stanov v Ljubljani E 196–198, 203, 282, 431, 499, 525, 754
- Smreker, Marija Ana, *die alte* E 616
- Smuk (*Smuk*, *Smuck*), *Pekizza* (*Beckizza*), iz Trsta (I) E 350, 351
- Smust, N., *dona*, iz Trsta (I) E 264
- Smyrne* → Izmir
- Snežnik (*Schneeberg*), grad na Notranjskem E 225, 312, 394, 700
- Snežnik, zemljiško gospostvo E 388
- Sobeck (*Sobeck*, *Zobeck*), grof Felix, predsednik Reprezentance na Koroškem E 365, 476, 522–527, 631, 678, 682, 771, 772
- Sobic (*Sobitz*)
- Sobic, Jacob Christoph, knjigovez v Trstu (I) E 625, 626
- Sobic, Marija Ana, roj. Sedlišek, sobarica pri Raigersfeldu E 659 → Sedlišek Marija Ana
- Socerb (*St. Servolo*) pri Trstu (I)
- Socerb, mitnica E 431, 433
- Socerb, vas E 268, 361, 391, 392
- Socerb, zemljiško gospostvo E 163, 417, 669
- Socher, Albert ali Anton ali Franz Xaver, jezuit na Dunaju (A) E 252
- Soča (*Isonz*, *Isonz-Fluß*, *Lisonz*), reka E 74–82, 85, 89, 300, 309, 340, 342, 362, 420, 780
- Soča, most, zahodno od Gorice (*Isonzo-Bruck*, *Lisonz-Brucke*) E 74, 76, 79, 369
- Soderici, Marco, iz Trsta (I) E 58, 59, 66
- Sodražica (*Sodrasiza*, *Sodraschiza*, *Sodratschiza*), vas na vzhodnem robu Blok E 355, 360, 362, 363
- Söhnlein, Margaretha, z Dunaja (A) E 215
- Sola, N., trgovec iz Benetk (I) E 339
- Solar, Danijel, iz Kranja, trgovec v Gorici (I) E 217
- à Sole, Franz, *der alte*, podpolkovnik, v Gradcu (A) E 689
- à Sole, Franz, nadporočnik, Franzov sin, bratranec stotnika Johanna Carla E 618 (napačno: *Obristleütbnant*), 689
- à Sole, Johan Georg, stotnik E 492, 493
- à Sole, Johann Carl, *der neue* stotnik, bratranec nadporočnika Franza E 618, 628, 629
- à Sole, pl.
- Solkan (*Salcan*), trg pri Gorici E 194
- Solkan, hospital E 81
- Sollenau (*Salenau*, *Solenau*), kraj severno od Dunajskega Novega mesta (A) E 131, 170
- Solonati, Joseph, iz Parme, upravitelj knezov Liechtensteinov E 95
- Solun (*Salonichio*, *Thesalonichis*), pristanišče v Grčiji (Thessaloniki) E 91, 339, 385
- Sonneg*, *Sonegg* → Ig: grad in zemljiško gospostvo
- Sonnenfels pl. Joseph, dr., politolog, profesor na Dunaju (A) U 33, 87
- Sopron (Ödenburg), mesto na Ogrskem (H) E 27
- Sora (*Zeyer*), vas pri Medvodah E 735 → Muschl Anton Jožef
- Sorgenti, reka vzhodno od Cervignana (I) E 80
- Sorger von Sorgfeld* → Sarger pl. Sargfeld
- Soro, grof Johann Sebastian, generalmajor, poveljnik v Timišoari (RO) E 427
- Sorško polje (*Seyer*), območje med Kranjem in Škofjo Loko E 334
- Soteska (*Einöed*, *Einöedt*), grad na Dolenskem E 343, 344
- Spagnoleta*, vzdevek (?) gospe iz Trsta (I) E 86
- Spanger (*Spänger*), pl. N., duhovnik v Gradiški (I) E 213
- Spanien*, *Spänien* → Španija
- Sparoviz* → Šparovec
- Spatt, Henrik Filip, lekarnar v Ljubljani E 189, 191, 259
- Spaur, grofje
- Spaur, Leopold Maria Joseph, knezoškof v Brixnu/Bressanone (I) E 155, 351
- Spaur, N., gospa, z Dunaja (A) E 52
- Spengler, Johan David, trgovec s steklom v Linzu (A) E 166, 182, 224, 225
- Spercus
- Spercus, Ignacij, tržni preglednik v Ljubljani U 108 / E 246, 254, 270, 330, 336, 395, 404, 496, 514, 537
- Spercus, Rozalija, Ignacijeva žena E 254, 270, 330, 406
- Spielberg, grad na Štajerskem (A) E 252
- Spies (*Spieß*), N., čevljar na Dunaju (A) E 149

- Spigno → Sardinija: markiza di Spigno
 Spindler (*Spindler, Spindl*), iz Ljubljane
 Spindler, Franc Jožef E 582, 587, 589, 591, 594
 Spindler, Margareta, Franc-Jožefova mati E 593
 Spindler, Marija Frančiška, Franc-Jožefova žena E 588, 589
 Spingaroli, pl. Antonio Domenico, svetnik deželnega glavarstva v Gorici (I) E 795
 Spirsch (*Spirsch, Spiers, Spiersch*), pl. Balthasar, dvorni svetnik na Dunaju (A) E 132, 263, 264, 393, 398, 403, 444, 446, 452, 459, 463, 528, 529, 531, 534, 537, 539, 548, 549, 569
 Spirzl → Pirschl
 Spiš (*Zipserland*), pokrajina na Slovaškem E 202
 Spittal (*Spittal, Spital*), mesto na Koroškem (A) E 324, 370, 597, 582, 592, 623, 695
 Spodnji Log (*Loch, Loga oder Lack*), vasica pri Litiji ob Savi E 235, 633
 Sporeno, Antonio, jezuit v Trstu (I) E 136
 Sprecher → Hagenbach
 Spubna → Bubna
 Sredozemlje (*Mediterraneo*) ali Mediteran (*Mediterraneam*), območje U 33, 87, 91 / E 256
 Sremska Mitrovica (*Mitrowitz, Mitroviz*), antično mesto Sirmium (SRB) E 262
 Srobotnik, vas ob Kolpi, cerkev sv. Ane E 356
 St. Agata → Dolsko
 St. Anna → Podpeč na Ljubljanskem barju
 St. Bartelme → Šentjernej, Šentjernejsko polje
 St. Bequin, Caesar, z Malte E 725
 St. Craiz, St. Craüz, St. Creüz → Križ, Vipavski Križ (Sv. Križ)
 St. Daniel, St. Daniele → San Daniele, Štanjel
 St. Domenico, St. Dominique → Santo Domingo
 St. Florian → Števerjan
 St. Georgius → Izlake
 St. Giovanni di Duino → Štivan
 St. Helena, St. Hellena → Dolsko
 St. Huber → Saint-Hubert
 St. Ivanec → Svet Ivan
 St. Jacob → Galicija
 St. Johanes → Štivan
 St. Lambrecht (*St. Lamprecht*), benediktinski samostan na Gornjem Štajerskem (A) E 240
 St. Marain, St. Märten → Šmarje pri Škofljici
 St. Margareta → Loke pri Zagorju
 St. Märten, St. Merten → Šmartin pri Kranju
 St. Merten bey Littey, St. Mirten → Šmartno pri Litiji
 St. Michael a. Zollfeld (*St. Michael in Zollfeld*), vas severno od Celovca (A) E 681
 St. Mochor → Sv. Mohor
 St. Nicolò di Levata → San Nicolò di Levata
 St. Nicolo → San Nicolo Domenico
 St. Odile → Saint-Odile
 St. Osbold → Šentožbolt
 St. Peter → Komenda
 St. Petersburg, prestolnica Rusije E 710
 St. Pierre → Castel de Saint-Pierre
 St. Pietro → Špeter
 St. Pietro d'Orto, cerkev severno od Gradeža (Furlanija, I) E 67
 St. Pölten (*St. Pelten*), mesto v Spodnji Avstriji (A) E 3, 322
 St. Servolo → Socerb
 St. Stefano → Portogruaro: opatija San Stefano
 St. Sulpice, obalni kraj vzhodno od Nice (F) E 256
 St. Veit an der Glan → Šentvid na Koroškem
 St. Veith → Šentvid nad Ljubljano, Šentvid na Koroškem, San Vito al Tagliamento
 St. Xaveri → Radmirje
 Staabsregiment, avstrijski pehotni regiment E 745, 748, 756, 759, 760, 765, 781, 786
 Stadler, N., iz Kemptna (D) E 432
 Staglieno, Camillo, dr., pravnik v Trstu (I) E 59, 62, 64, 69, 71
 Stain → Kamnik, Stein
 Stampach (*Stambach*), avstrijski kirasirski regiment št. 4 (10) E 427
 Stämpf, Anton, iz Kočevja, štukater v Radmirju E 694
 Standing, N., pater na Dunaju (A) E 107
 Standler (*Standler, Ständler*), pl., s Kranjske
 Standler, Janez Jakob, 2. mož Raigersfeldove prababice, roj. Lukančič-Hertenfels E 2, 704, 784
 Standler, Janez Nepomuk, frančiškan Kerubin, gvardijan v Senju (HR) E 194
 Standler, N., kandidat za štipendijo Dolničarjeve ustanove E 812
 Standler (*Standler, Ständler*), pl. (*wienerische*) E 39, 112, 116, 124, 298
 Standler, Johann Friedrich, tajnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 24, 26, 31, 32, 41, 48, 53, 97, 98, 102, 104, 108, 115, 130, 147, 149, 169
 Standler, Johann Nepomuceni, akcesist Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 26, 32, 53, 89, 98, 102, 108, 115, 124, 130
 Stangen-Wald → Štanga
 Stanbob → Chesterfield
 Stankhovanski, pl. Johann, poročnik E 282
 Stappel (*Stapel*), baron Heinrich, generalmajor E 427
 Stär → Šter Luka
 Stara Cerkev (*Altenkirchen*), vas pri Kočevju (del vasi z imenom Mitterdorf), cerkev Blažene Device Marije (*Kirche Beate Marie Virginis*) E 356
 Stara Loka (*Alten Lack*) pri Škofji Loki
 Stara Loka, dvorec U 51 / E 293, 434, 519
 Stara Loka, župnija → Berčič Gašper, Kalin Franc Leopold
 Starckmann, Joseph, kirurg v Ljubljani E 666
 Starhemberg (*Starhemberg, Starhenberg, Starchenberg, Starenberg*), grofje
 Starhemberg, Emanuel Michael, general E 569
 Starhemberg, Gundakar Thomas, predsednik Tajne finančne konference in Ministerialne bankalne deputacije, podpredsednik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) U 19, 73 / E 19, 24, 26–28, 30–38, 42, 150, 167
 Starhemberg, Inocenza Maria Ignatia, roj. Auersperg, žena Johanna Guidobalda E 249, 256–258, 260 → tudi Auersperg Inocenza Maria Ignatia
 Starhemberg, Johann Guidobald, stotnik, naslovni polkovnik, *der junge*, brat Emanuela Michaela E 240, 249, 427
 Starhemberg, Johann Louis, generalmajor E 427
 Starhemberg, Maria Josepha, roj. Jörger, 2. žena Gundakarja Thomasa E 47
 Starhemberg, avstrijski pehotni regiment št. 24 E 427, 828
 Stari Farkašič (*Ferckassich, Ferkassich, Forkassich*), kraj pri Petrinji (HR) E 368, 369
 Stari grad (*Bad Starm Gradam*), hrib nad Podgradom ob sotočju Save in Ljubljane E 234
 Stari Kor (*Alt Winckl*) na Kočevskem, cerkev sv. Frančiška Ksaverija E 356
 Stari Slankamen (*Salankement*), trdnjava in vas ob izlivu reke Tise v Donavo (SRB) E 550
 Steckel, N., dr., zdravnik na Dunaju (A) E 96
 Steckholzer, N., agent na Dunaju (A) E 161, 168, 170, 171
 Steffan, Joseph → Štěpán Josef Antonín
 Stebr → Šter Jožef
 Stein → Kamen, Kamnik
 Stein am Anger → Szombathely
 Stein (*Stein, Stain*), pl.
 Stein, Caspar Leopold, poročnik, nadporočnik E 640, 690, 698, 705, 707, 717–719, 722, 723, 727–731
 Stein, Charlotte Philippine, roj. Ursel (?) E 698, 707, 717, 719, 749
 Steinbacher Schwall, slap nad Savo v Zasavju E 235
 Steinberg → Kalec
 Steinberg (*Steinberg, Stainberg, Stenberg*), pl. E 135, 759
 Steinberg, Anton, *der junge, der verbayratete*, rudarski podsodnik v Ljubljani U 107, 108 / E 122, 124, 140, 261, 301, 382, 401, 405, 432, 437, 438, 447, 476, 500, 519, 57, 634, 635, 637, 811
 Steinberg, Barbara, *die junge*, Antonova žena E 301, 353, 364, 438, 526
 Steinberg, Franc Anton, *der alte*, direktor rudnika v Idriji, upokojenec v Ljubljani U 109 / E 76, 89, 90, 94, 96, 98, 99, 105–107, 112, 114, 121, 123, 126, 129, 130, 134, 171–173, 181, 182, 196, 204, 210, 219, 227, 228, 234, 239, 243, 247, 261, 301, 331, 345, 374, 405, 416, 418, 421, 422, 425, 426, 430, 435, 438, 439, 443, 444, 475, 478, 481, 487, 488, 492, 495, 509–511, 516, 518, 519, 524, 534, 536, 537, 561, 562, 573, 591, 640, 670, 673, 681–683, 719, 774, 786
 Steinberg, Franc, duhovnik na Dunaju, sin Franca Antona E 124, 495, 573, 607, 631, 651, 667, 671, 704
 Steinberg, Jožef Karel, stotnik, *der mittlere*, sin Franca Antona E 239, 405,

516

- Steinberg, Karel, praporščak E 630
Steiner Brucke → Zidani most
- Steinfels, pl. Anton, tajnik Repräsentance v Ljubljani E 181, 196, 197, 200–204, 206–208, 213, 221, 227, 229, 234, 238
- Steinhoffen (*Steinhoffen*, *Stainhoffen*), pl.
- Steinhoffen, Franc Ernest, sollicitator v Ljubljani E 44, 179
- Steinhoffen, Franc Jožef, dr., zdravnik v Ljubljani U 110 / E 678
- Steinhoffen, Margareta U 110
- Steinpichel*, *Steinpichel* → Kamna Gorica
- Stella, grof Niklas, tajni dvorni svetnik, svetnik Direktorija *in publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 121
- Stelzig (*Stelzig*, *Stelzick*, *Stölzig*)
- Stelzig, Elisabetha (?), vdova E 263, 275, 282
- Stelzig, Johann Ferdinand, kanclist Repräsentance v Ljubljani E 262
- Stepana Vass* → Stepanja vas
- Stermabl*, *Stermobl* → Strmol
- Sternthall (*Sternthal*, *Sternthal*, *Sternthal*), baroni E 170
- Sternthall, Johann Gottfried, general, Raigersfeldov sodnik na Dunaju (A) E 113
- Sternthall, N., *Frau* E 46, 114
- Steüermarck*, *Steüermarck*, *Steyermarck*, *Steüer*, *Steyer* → Štajerska
- Stibeneq, Leopold, lakaj pri Raigersfeldu E 681
- Stiber
- Stiber, Joseph, podporočnik E 761
- Stiber, N., roj. Coradini E 761
- Stična (*Sittich*, *Sittig*) na Dolenjskem
- Stična, arhidiaconat (konzistorij) E 230, 234, 408, 446, 448, 475
- Stična, cistercijski samostan E 272, 387, 435, 564, 823, 824
- Stična, prelat → Kovačič Viljem
- Stična, prior → Kalin Maksimilijan
- Stična, vas E 246, 478, 568, 598, 604
- Stirk* → Stürghk
- Stirum Turba* → Limburg-Stirum
- Stockerau, trg v Spodnji Avstriji (A) E 675
- Stöcklein, Joseph, jezuit, prevajalec, pisec E 717
- Stolberg-Gutern (*Stollberg*), princ Gustav Adolf, generalmajor E 209, 427
- Storff, Conrad Ignaz, kanclist notranjeavstrijskega Tajnega dvornega sveta v Gradcu (A) E 177
- Storžek (*Storseg*), Gašper, dr., pravnik na Dunaju (A) E 157
- Straccis* → Stražišče pri Gorici
- Stracka (*Stracka*, *Strackan*), baron Franz Matthias, svetnik Češke komore in knjigovodja Ministerialne bankalne deputacije na Dunaju (A) E 93, 239
- Strahl, Karel, graščak v Stari Loki, zbiratelj U 51
- Stramberger (*Stramberger*, *Strämberger*, *Stramperger*, *Strämperger*, *Stromperger*), Janez Mihael, sollicitator, kurator cesarskega špitala v Ljubljani E 133, 261, 329, 572, 606, 613, 695
- Strasbourg (*Straßburg*, *Strassburg*), mesto v Alzaciji (F) E 3, 24, 97
- Strasiz*, *Strasich*, *Strasich* → Stražišče pri Gorici
- Strassburger, N., uslužbenec pri podjetniku Weitenhüllerju v Ljubljani E 632
- Strasser pl. Neydegg, baron Felix, stotnik E 424, 493, 497, 522, 525, 526, 532, 540, 541, 585, 594, 596, 627, 663
- Strassoldo (*Strassoldo*, *Strasoldo*), grofje E 409, 422
- Strassoldo, Anna, roj. Terzi, žena Nicolaja E 76, 331
- Strassoldo, Bartolomeo Domenico (Bartholomeus Dominicus Michael Josephus Antonius), sin Flaminija, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 443, 445
- Strassoldo, Beluta, roj. Rabata, žena Carla Antonia E 433
- Strassoldo, Camillo Antonio (Camilus Antonius Vincentius Feresius Franciscus de Paula), sin Carla Antonia, kandidat za kadetnico na Dunaju (A) E 445
- Strassoldo, Carlo Antonio (Antonius) E 281, 433, 445
- Strassoldo, Catharina, roj. Montanari, Flaminijeva žena E 443, 445
- Strassoldo, Ferdinand, general, poveljnik v Gradiški (I) E 78, 82, 84
- Strassoldo, Flaminio (Flaminius) E 443, 445
- Strassoldo, Franc Ksaver Jožef, deželnostanovski poverjenik v Ljubljani E 231, 233, 234, 237, 238, 240, 243, 245, 246, 248, 250, 251, 268, 273, 283, 284, 291, 292, 305, 308, 309, 324, 334, 338, 352, 367, 374, 377, 387, 395, 396, 402, 409, 421, 422, 464, 466, 488, 505, 508, 509, 515, 581, 587, 591, 607, 617, 737, 645, 756, 827
- Strassoldo, Francesco Pietro (Franciscus Petrus Paulus Eneas), sin Giuseppeja Antonia, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 433, 455
- Strassoldo, Francesco, deželni upravitelj v Gradiški (I) E 366
- Strassoldo, Francesca, roj. Portia, Giuseppeja Antonia E 445
- Strassoldo, Gasparo Lucrezio (Casparo, Casparus Lucretius), iz Villanove pri Gorici (I) E 213, 214, 216, 443, 445, 454
- Strassoldo, Giovanni Felice (Joannes Felix), sin Gaspara Lucrezia, kandidat za vojaško kadetnico na Dunaju (A) E 443, 445
- Strassoldo, Giulio (Julius) E 58, 69, 74–79, 81, 82, 85, 194, 195, 305, 306, 433, 454
- Strassoldo, Giulio Francesco (Julius Franciscus), sin Gaspara Lucrezia, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 445, 454
- Strassoldo, Giuseppe Antonio (Josephus Antonius) E 443, 445
- Strassoldo, Isabella, roj. Rabata, žena Carla Antonia E 445
- Strassoldo, Jožef Matija Vinzenz Anton, sin Franca Ksaverja E 466
- Strassoldo, Leopold E 75
- Strassoldo, Leopoldo Lorenzo (Leopoldus Laurentius Bartholomeus), sin Giuseppeja Antonia, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 433
- Strassoldo, Maria Anna, roj. Strassoldo, hči Marzia, žena Gaspara Lucrezia E 82, 213, 445
- Strassoldo, Maria Josepha, roj. Waldstein (*Wallenstein*), žena Franca Ksaverja Jožefa E 409, 515, 742, 743, 827
- Strassoldo, Marzio, pokojni glavar v Trstu (I) E 82, 445
- Strassoldo, N., Giulijeva žena E 195, 213
- Strassoldo, N., kandidat za vojaško kadetnico v Dunajskem Novem mestu (A) E 442
- Strassoldo, N., oče Philippa E 85
- Strassoldo, N., sestra Franca Ksaverja, dama v plemiški ustanovi v Pragi (CZ) E 742, 743, 756
- Strassoldo, Nicolò (Nicolas) E 76, 82, 84, 85, 198, 331, 374, 407
- Strassoldo, Nicolò Federico (Nicolaus Fridericus Ignatius Josephus Antonius), sin Flaminija, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 443, 445
- Strassoldo, Philippo (Philip, Philipp), prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 74, 76, 78, 79, 82, 83, 85, 305, 409
- Strassoldo, Pietro E 77
- Strassoldo, Riccardo (*Rizardo*) E 78
- Strassoldo-Graffemberg, grofje U 51, 95
- Strassoldo-Graffemberg, Ksaverina, roj. Attems, hči Sigismonda Attemsa, mena Riccarda U 51
- Stražišče (*Strasich*, *Strasich*), vas pri Kranju U 13, 68 / E 247, 255, 269, 296
- Stražišče (*Strasiz an dem Lisonz*, *Strasich*, *Strasich*, *Wartenberg*, *Wertenberg*), vas in graščina (Straccis) pri Gorici (I) E 74, 76, 78, 80, 82–84, 371, 387
- Stražišče, zemljiško gospostvo pri Gorici E 324
- Streiß* → Strüss
- Strmica (*Stermeriza*), vas v severnem Posočju E 301
- Strmol (*Stermabl*, *Stermobl*), zemljiško gospostvo in dvorec pri Cerkljah na Gorenjskem E 403, 413, 433, 538
- Stroblhoff* → Bokalce
- Stromperger* → Stramberger
- Struckl* → Štrukl
- Struppi
- Struppi, Janez Jurij, steklarski mojster v Ljubljani E 138, 224, 279, 364, 389
- Struppi, Jernej, trgovec v Kranju E 706, 711, 727, 777, 798, 802
- Struppi, Jožef, študent na Dunaju, Uršulin sin E 496, 637
- Struppi, Uršula Marija, iz Ljubljane, žena Janeza Jurija E 496, 637
- Strüss (*Striisß*, *Streißß*), Franc, zakupnik zemljiškega gospostva Gamberk E 658, 668
- Stubenberg, grofje
- Stubenberg, Anna, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Antonia, hči sin Johanna E 55
- Stubenberg, Eleonore, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Franciscus Seraphinus, sin Johanna E 55
- Stubenberg, Johann Georg VII. (Jerg), na Auf der Wieden (A) E 55, 56, 131
- Stubenberg, Johann, iz Kapfenberga (A), notranjeavstrijski tajni svetnik,

- mož Marie Antoniette E 54, 55
- Stubenberg, Karl, sin Johanna Georg, kadet (?) E 55, 418 (?)
- Stubenberg, Maria Antoniette, roj. Purgstall, Johannova žena E 54
- Stubenberg, Maria Cäcilia, roj. Breuner, žena Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Maria Josepha, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Maria Juliana, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Maria Walburga, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, N. E 373
- Stubenberg, Regina, hči Johanna Georga E 55
- Stubenberg, Sigismundus, sin Johanna E 55
- Stubenberg, Wenceslaus (Wenzell), dijak, sin Johanna E 55
- Stubenberg, Wolfgang, dijak, sin Johanna Georga E 55
- Stubnik → Stupnik
- Studenice (*Studeniz*) na Štajerskem, samostan dominikank E 117
- Stuller, Valentin, podjetnik v Kropi E 394
- Stupan pl. Ehrenstein (*Stuppan*), Anton Maria, dvorni svetnik in referendar Direktorija *in publicis et cameralibus*, svetnik Ministerialne bankalne deputacije na Dunaju (A) E 131, 205, 206, 211, 212, 219, 224, 225, 241, 279, 410, 412, 435, 440, 441, 569
- Stupnik (*Stubnik*), vas jugozahodno od Zagreba (HR) E 368
- Stürgkh (*Sturck, Stürck, Stirck*), grof Franz Anton, prisednik Deželnega sodišča v Ljubljani, Raigersfeldov najemnik E 615, 620, 818, 821, 823–827, 830
- Stuttgart (*Stuttgard, Studgard*), glavno mesto vojvodine Württemberg (D) E 592
- Styria → Štajerska
- Suaquen → Sawakin
- Suardi, grofje
- Suardi, Angelica, roj. Edling, Pietрова žena E 445
- Suardi, Giulio Filippo (Ludovicus Julius), Pietrovin sin E 444–446
- Suardi, Pietro (*Petrus*), deželnozanovniški poverjenik v Gorici (I) E 443, 444
- Suardi, Rudolphus Philipus, Pietrovin sin, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 443, 445
- Subanz → Zupanc
- Suberti, Vido, iz Gradeža (I) E 68
- Suchen → Draga
- Sumatinger, Joachim, jezuit v Ljubljani E 251, 256, 317
- Sumerecker pl. Lichtenthal (*Liechtenthal*)
- Sumerecker pl. Lichtenthal, Jožef Ksaver E 235, 611
- Sumerecker pl. Lichtenthal, Marija Ana Katarina, roj. Wazenberg, žena Jožefa Ksaverja E 257, 258, 723
- Sumerecker pl. Lichtenthal, Viljem Frančišek, župnik v Vačah E 695, 700, 706
- Supan, Suppan, Suppé → Zupan
- Supantschitsch → Zupančič
- Suppe → Zupe
- Susanich, Nicolò, iz Senja (HR), tobačni zakupnik E 232
- Susedgrad (*Susseck, Susset*), grad in pristanišče na Savi, zahodno od Zagreba (HR) E 333, 551
- sv. Janez Nepomuk (*Hl. Nepomuceni*), svetnik E 238
- Sv. Križ → Vipavski Križ
- Sv. Mohor, hrib in cerkev pri Trojanah E 236
- sv. Peter Regalat (*H. Petrus Regalat*), frančiškan, svetnik E 134
- Sveta dežela (*Gelobte Land, Terra Sancta*), regija na Bližnjem vzhodu E 790, 798
- Sveta gora (*Monte Santo*), hrib z romarskim svetiščem nad Solkanom E 81, 194, 381
- Sveta Trojica v Slovenskih goricah (*Hl. Dreyfaltigkeit*), avguštinski samostan E 224
- Sveti Ivan (*St. Ivanez*), vas pri Buzetu v Istri (HR) E 304
- Svibno (*Scherffenberg*), župnik → Cebulj Filip Jakob
- Svilocosi (*Suilocossi, Suilocosse, Suilokosch*) pl. Jurcovich, Pietro Francesco, nadduhovnik na Reki, kandidat za beneficij v Kamniku (HR) E 374, 478, 651, 667, 671, 704
- Svolenik (*Suolenick, Suolenig*), Lovrenc, kaplan v Kranjski Gori E 512, 571
- Swandes → Schwandes
- Swieten van (*Van/van Swieten, Van/van Swietten, Vanswieten*), pl., baroni Swieten, Elisabetha Johanna → t'Serclaes Elisabetha Johanna
- Swieten, Gerard, dr., dvorni zdravnik, direktor Dvorne knjižnice, predsednik zdravstvenega sveta na Dunaju (A) U 29, 83 / E 92, 118, 149, 164, 168, 201, 266, 540
- Swieten, Gottfried Bernard, študent na Dunaju, Gerardov sin U 29, 83 / E 92, 105, 437–439
- Swieten, Johannes Gerard, Gerardov sin E 92, 105
- Swieten, Maria Lambertina Elisabetha Theresia, roj. ter Beek van Coesfelt, Gerardova žena E 41, 42, 46, 52, 92–94, 99, 100, 108, 116, 118, 120, 122, 130, 151, 161
- Syli → Silli
- Syrien → Sirija
- Szent-Iványi (*Saint Ivani*), grof Ladislaus, polkovnik E 427
- Sziszek → Sisak
- Szombathely (*Szambat-Hely, Sabaria, Stein am Anger*), mesto na Ogrskem (H), samostan E 157
- ## Š
- Šabac (*Sabatsch*), mesto v Srbiji E 63
- Šalka vas (*Schalckendorf*) pri Kočevju, cerkev sv. Lenarta in Roka E 356
- Šapjane (*Septiane*), mitnica južno od Ilirske Bistrice (danes HR) E 734
- Šega (*Schega*), Jernej (Bartholomäus), iz Novega mesta, graver (*famose Betschirstecher*) na Dunaju (A) E 150, 154, 157, 162, 313
- Šega (*Schega*), čolnarji na Savi
- Šega, N., čolnar na Savi, *der junge*, pokojen E 656, 659
- Šega, N., *der alte* E 656, 658, 659
- Šemerle (*Schemerle, Schemerlin*), iz Ljubljane
- Šemerle, Anton E 496, 513–516, 531, 582
- Šemerle, Marija Katarina, Antonova žena E 561
- Šemič (*Schemiz*), Gašper, župnik v Ihanu E 557
- Šentjernejski Dolenjskem (*St. Bartelme*), župnija E 488
- Šentjernejsko polje (*St. Bartelme-Feld*) E 334
- Šentjožbolt (*St. Osbold*), vas pri Trojanah E 57, 88, 131, 147, 171, 236, 634
- Šentvid (*St. Veitb*), vas nad Ljubljano E 293, 353, 641, 650
- Šentvid (*St. Veitb*), mesto na Koroškem (St. Veit an der Glan, A) E 206, 726
- Šentvid, mestni sodnik → Wertenpreis Johann Paul
- Šentvid, vikar → Rues Anton
- Šimac, Miha, zgodovinar U 55
- Šiška, Spodnja (*Schisca, Schiscka, Schiska, Siska*), vas pri Ljubljani E 187, 197–199, 205, 233, 265, 272, 273, 275, 374, 419, 540, 577
- Šiška, Spodnja, dvorec Leopolds-Ruhe E 155, 401, 404–406, 414, 583, 592, 722
- Šiška, Zgornja (*Ober Schiscka, Ober Schischka*), vas pri Ljubljani E 641
- Šiška, Zgornja, cerkev sv. Marjete E 188
- Šivic (*Schiviz, Siviz, Sivez*)
- Šivic, Filip, aktuar Cestnega direktorija v Ljubljani, kandidat za pisarja pri Raigersfeldu E 142, 189, 282
- Šivic, Janez Jožef, zakupnik na Socerbu in Novem Gradu E 163
- Šivic, Janez Krstnik (?), iz Vipave, jezuitski kandidat E 431, 439
- Šivic, N., nekdanji upravitelj pri grofu Brigidu, zakupnik mesnega davka v Trstu (I) E 308
- Škale (*Scalis*), župnija pri Velenju na Štajerskem → tudi Kraskovič Janez Jurij
- Škedenj (*Servola*), vas pri Trstu (I) E 64
- Škerpin pl. Oberfeld (*Scarpin, Scarplin*)
- Škerpin pl. Oberfeld, Janez Andrej, kanonik v Ljubljani, pokojen, brat Jurija Friderika E 140
- Škerpin pl. Oberfeld, Janez Henrik, frančiškan (pater Robert) v Ljubljani, brat Jurija Friderika, gvardijan E 100, 104–106, 133, 146, 196, 200, 227, 229, 237, 382
- Škerpin pl. Oberfeld, Jurij Friderik, frančiškan (pater Sigmund) v Ljubljani, teolog, provincial na Kranjskem, brat Janeza Andreja in Janeza Henrika E 100, 104–106, 133, 146, 177, 184, 185, 193, 194, 200, 209, 224, 233, 312
- Škofja Loka (*Lack, Laack, Lagk*), mesto na Gorenjskem E 78, 117, 136, 138, 177, 185, 188, 208, 216, 255, 293, 300, 313, 337, 340, 361, 363, 372, 379, 391, 401, 412, 428, 432, 507, 525, 527, 555, 559, 560, 570, 581, 583, 586, 603, 618, 623, 626, 630, 649, 658, 663, 676, 678, 685, 689, 692, 707, 714, 719, 731, 732, 735, 736, 758, 768, 770, 784, 786, 787, 799, 802, 816, 826, 827
- Škofja Loka, cerkev sv. Jakoba E 401, 692
- Škofja Loka, glavar → Halden, Paungarten
- Škofja Loka, gospostvo E 328
- Škofja Loka, grad (*Castell*) E 692
- Škofja Loka, kamnosek E 355

- Škofja Loka, kapucini, samostan E 401
 Škofja Loka, klarise, samostan, opatica E 2, 87, 293, 313, 337, 435, 466, 507, 527, 555, 641, 661, 662, 676, 679, 692, 693, 714, 717, 722, 724, 767, 778, 784, 789, 801, 826 → tudi Raigersfeld Marija Katarina (Marija Maksimilijana)
 Škofja Loka, klarise, samostanska sprejemnica (*parlatorium*) E 692
 Škofja Loka, mestni sodnik → Feichtinger Jožef Anton, Radovič Jurij Anton
 Škofja Loka, Puštal (*Burgstall, Burgstabl*) E 388, 391, 394, 400
 Škofja Loka, Raspova hiša E 692
 Škofja Loka, župnija E 429
 Škofja Loka, župnik → tudi Berčič Gašper
 Škofljica (*zum Geweichten Brunn*), vas pri Ljubljani E 320, 324, 325, 434, 436, 494
 Škotska (*Schottland*), kraljevina E 157
 Škrabar (*Skrabar*), N., aretiranec v Ljubljani E 264
 Škulj (*Sckull*), Janez Jurij, iz Ljubljane E 474
 Šlezija (*Schlesien*), dežela (PL, D, CZ) E 119, 153, 191, 287, 399, 407, 659, 702, 724
 Šlezija, Avstrijska E 45, 48, 343, 347, 515, 760
 Šliber (*Sliber*), Matija, mestni oskrbnik v Ljubljani E 601, 775
 Šmarje (*St. Marain, St. Märten*) pri Škofljici, vas in župnija E 228, 231, 237, 238, 245, 246, 272, 494, 498, 530 → tudi Učan Francišek Ksaverij, Pilbach Karel
 Šmarna gora (*Schmarna Gora, Callenberg*), hrib nad Ljubljano E 316
 Šmartin pri Kranju (*St. Märten, St. Merten*), kraj in župnija pri Kranju E 682, 713 → Modersheim Peter Maksimilijan
 Šmartno pod Šmarno goro (*Schmartin spod Schmarne Gore, Unter Callenberg*), vas E 313, 316
 Šmartno pri Litiji (*St. Merten bey Littey, St. Mirten*), župnija E 235, 806
 Šmartno ob Paki (*Pack*), župnija E 408
 Šorn, Jože, zgodovinar U 10
 Španija (*Spanien, Spänien*), kraljevina E 9, 46, 129, 153, 163, 247, 256, 281, 319, 335, 464
 Španija, Filip V., kralj E 94
 Šparovec (*Sparoviz*)
 Šparovec Marija, služkinja pri ljubljanskem županu Perru E 645
 Šparovec, Jožef, zakupnik mostnine v Višnji gori E 645
 Špeter (*St. Pietro*), vas ob Soči pri Villesseju (San Pier d'Isenzo, I) E 420
 Šrajbarski turn (*Thurn am/an Hardt, Thurn am Harth*), grad na Dolenjskem E 214, 499, 783
 Štajerska (*Steiermark, Steüermack, Steyer, Steyer*, Styria), vojvodina (A, SLO) U 17, 72 / E 4, 30, 55, 88, 98, 118, 195, 236, 252, 282, 294, 361, 396, 405, 407, 410, 418, 421, 422, 430, 433, 440, 484, 497, 498, 537, 627, 637, 690, 716, 811, 827
 Štajerska, deželni glavar → Breuner Karl Adam, Kuenburg Franz Ludwig
 Štajerska, deželni namestnik → Attems Thaddeus Cajetan, Herberstein Johann Ernst I.
 Štajerska, Gornja (*Ober Steüer*) E 158, 240
 Štanga (*Stangen-Wald*), gozd pod Krimom pri Ljubljani E 485
 Štanjel (*St. Daniel, St. Daniele*), grad in vas na Krasu E 242, 305, 656
 Štěpán, Josef Antonín (*Joseph Steffan*), pianist na Dunaju (A) E 109
 Štepanja vas (*Stepana Vas*) pri Ljubljani E 231, 272
 Šter (*Stebr*), Jožef, iz Kamnika E 806
 Šter (*Stär*), Luka, lakaj pri Raigersfeldu E 781, 815, 831
 Števerjan (*St. Florian*), vas v Brdih (San Floriano del Collio, I) E 82, 83
 Števerjan, dvorec in zemljiško gospodstvo baronov Tacco E 81
 Štivan (*St. Giovanni di Duino, St. Johannes*), vas pri Devinu (San Giovanni al Timavo, I) E 15, 85, 86
 Štrukl (*Struckl*), Terezija, pokojna svečarka v Ljubljani E 477
 Štuhec, Marko, zgodovinar U 10
 Šumber (*Schumberg*), grad nad Rašo v Istri (HR) E 304
 Švabska (*Schwaben*), dežela (D) E 96, 283, 303, 331, 351
 Švarcenek (*Schwarzeneg*), grad pri Podgradu E 249, 543
 Švedič (*Schweditsch*), N., slepi duhovnik v Trstu (I) E 652
 Švedska (*Schweden*), kraljevina E 339, 385
 Švica (*Schweiz*), prisižna zveza E 98, 319
- T
 Taaffe (*Taaffe, Taf, Taff*), milord grof Nikolaus, general E 97, 98, 118
 Tacco (*Tacco, Taccò, Taz*), baroni
 Tacco, Carlo Antonio, *der ältere* E 78–82, 176, 183, 306, 400, 459, 461, 465, 476, 492, 500, 622
 Tacco, Francesco Andrea, brat Carla Antonia E 82, 305, 457
 Tacco, Josepha, roj. Coloredo, žena Carla Antonia E 82
 Tacco, Maria Elena Lucina, hči Carla Antonia E 82
 Tacco, Maria Theresia Rosalia Camilla, hči Carla Antonia E 82
 Tacco, N., gospa E 59
 Tacco, N., sestra Carla Antonia E 82
 Tacco, Terentia Theresia, roj. Neuhaus, žena Francesca Andree E 82
 Taglio (Vecchio) delli Boschi di St. Giorgio, kanal med Cervignanom in San Giorgio di Nogaro (I) E 68
 Taglio Nuovo, kanal med Cervignanom in San Giorgio di Nogaro (I) E 68, 60
 Tainer, Johann Joseph (?), kanonik na Dunaju (A) E 30
 Tajo (*Tagi*), reka skozi Lizbono (P) E 9
 Talmann (*Tallman*), baron Leopold (?) E 49
 Tamasniza → Tomašnica
 Tanau → Donava
 Tanhauser, Teophilus, jezuit, provincial na Dunaju (A) E 254
 Tapogliano (*Tapojan*), vas severovzhodno od Cervignana (I) E 74
 Tarouca, Torouca → Silva-Tarouca de Menezes
 Tartarija (*Tartarey*), ozemlje srednje Azije E 51
 Tassar, Giovanni Battista, iz Genove, podjetnik, senešal v Trstu (I) E 193
 Tauber, Tomaž, iz Škofje Loke, služabnik pri Raigersfeldu E 78
 Taufferer (*Taufferer, Tauffrer, Taufrer*), baroni (»stari«) E 492, 548, 607, 616
 Taufferer, Anton Nepomuk, *der junge*, sin Maksimilijana Antona, gorenjski okrožni glavar (*Craißhauptman*) v Ljubljani E 138, 141, 172, 175, 187, 198, 202, 242–244, 246, 247, 248, 251–253, 265, 267, 272, 274, 275, 277–279, 285, 287, 289, 295–297, 300, 313, 319, 325, 329, 340, 342, 343, 346, 353, 354, 357, 359, 361, 362, 364, 374, 380–382, 390, 394, 395, 399–401, 408, 410, 413, 416, 417, 419, 423, 425, 438, 442, 447, 453, 455, 456, 461, 464–466, 477, 482, 486, 489, 492, 501, 506, 509, 516, 518, 528, 533, 562, 563, 572, 578, 584, 589, 591–595, 598, 602, 605, 609, 617, 621, 623, 624, 629, 630, 634, 636–638, 653, 658, 660, 664, 665, 667, 668, 671, 672, 674, 675, 677–681, 683, 685, 687, 689, 694, 695, 697, 703, 705–707, 710, 725, 735, 739, 742, 746, 756–758, 760, 767–770, 774, 782, 785–787, 789, 792, 795, 796, 798–800, 802–804, 808, 809, 815, 817–819, 823, 825, 826, 831
 Taufferer, Anton Viljem Jožef, sin Antona Nepomuka E 653
 Taufferer, Henrik Jožef, sin Antona Nepomuka E 506
 Taufferer, Herbard Janez (*Herwarth, Heribertus*), stotnik, brat Maksimilijana Antona E 261, 271, 291, 294, 299, 315, 361, 575, 601
 Taufferer, Inocenc Anton, jezuit, magister na Dunaju (A) in v Ljubljani, sin Maksimilijana Antona E 172, 181, 194, 724, 734, 809, 829
 Taufferer, Jakob Ignacij, dijak v Ljubljani, avguštinec (pater Francišek Saleški) v Vorau na Štajerskem (A), sin Maksimilijana Antona (A) E 397, 497, 445, 801, 808, 809, 831
 Taufferer, Janez Vajkard, cistercijan (pater Aleksander) in opat (»prelat«) v Kostanjevici, brat Maksimilijana Antona E 198, 714
 Taufferer, Jurij Jožef, cistercijan pater Francišek Ksaverij v Stični, sin Maksimilijana Antona E 303, 617, 646, 808, 809
 Taufferer, Maksimilijan (*Max*) Anton, *der alte*, deželnotanovski poverjenik in predsednik v Ljubljani U 108 / E 131, 133, 136, 175, 179, 187, 197, 211, 214, 217, 228, 240, 241, 246, 247, 250, 253, 266, 277, 280, 287, 308, 331, 336, 338, 346, 350, 352, 353, 361, 363, 387, 418, 423, 425, 445, 453, 456, 463, 476, 480, 492, 496, 497, 507, 524, 528, 529, 549, 558, 568, 572, 585, 590, 601, 623, 631, 638, 658, 739
 Taufferer, Marija Ana, *Frl.*, hči Maksimilijana Antona E 601, 774, 784, 808, 809
 Taufferer, Marija Ana, hči Antona Nepomuka E 802
 Taufferer, Marija Cecilija, roj. Schram-Otterfeld, žena Antona Nepomuka E 213, 256–258, 272, 292, 312, 323, 329, 346, 353, 361, 395, 407, 424, 442, 461, 501, 506, 528, 562, 578, 653, 686, 769, 770, 774, 785, 802, 826 → Schram pl. Otterfeld Marija Cecilija
 Taufferer, Marija Julijana, hči Antona Nepomuka E 774
 Taufferer, Marija Katarina Cecilija, roj. Fürnpfeil-Pfeilheimb, žena Maksimilijana Antona E 179, 187, 216, 240, 250, 251, 324, 372, 373, 386, 528, 562, 616, 631, 695, 739
 Taufferer, Marija Notburga (*Notwurga*), hči Maksimilijana Antona E 809
 Taufferer, Sigfrid Janez, sin Antona Nepomuka E 329
 Tavčar (*Tauschar*), Jurij, z Otoka pri Radovljici E 228
 Taz → Tacco

- Tedeschi, Joseph, jezuit, rektor v Gorici (I) in na Reki (HR) E 76, 224
 Teharje (*Tüechern*), župnija pri Celju E 408
Teiffenbach → Teuffenbach
Temeswar, Temesuar, Temesbar → Timișoara
 Tendl, N., stotnik-inženir v Karlovcu (HR) E 812
 Tenedos (*Tenedo*), otok Bozcaada v Egeju (TR), vino E 275, 292, 304, 305
 Ter (*Torre, Tore, Tore Nova, Torre Vecchia*), reka med Cervignanom in Gradiško (I) E 74, 80, 84
Terbouscheza, Trebouscheza → Trboveljščica
Terjac, Terjak oder Aursperg → Turjak
Terra Sancta → Sveta dežela
Terre Neuve → Nova Fundlandija, Mohr
 Terzi, baroni
 Terzi, Antonio (?), jezuit v Ljubljani E 341, 361, 430, 437
 Terzi, Carlo, iz Gorice (I) E 295, 296
 Terzi, Franciscus Xaverius, župnik v Krminu/Cormonsu (I) E 142
 Terzi, Giulio Federico E 331
 Terzi, Joseph, general E 94
 Terzi, Martin, z Reke, dr., poročnik, bivši glavar v Pazinu, prisednik Merkantilnega sodišča na Reki (HR) E 64, 134, 142, 209, 303, 304, 307, 322, 345, 346, 747, 750, 757, 779
 Terzi, N., roj. Giuliani, Martinova žena E 64
 Terzi, Ottavio, prisednik Deželnega sodišča v Gorici (I) E 409
 Terzo d'Aquileia (*Terzo*), vas južno od Cervignana (Gradiška, I) E 74
 Terzo, reka pri Ogleju (I) E 71
 Tesnica (*Indeneng*), zaselek severno od Frankolovega pri Vojniku E 88
 Testaferata (*Testa Ferrata*), baron Pietro Giacomo, malteški komendantor v Komendi pri Kamniku, škof E 782
Teuffenbach (Teiffenbach), baron Joseph, podpolkovnik E 536, 537
Teütschbrod → Německý Brod
 Teutschenfeld, N., trgovec na Dunaju (A) E 152
Teütschland → Nemčija
 Textor, pl. Paul, stotnik E 421
Teyß → Tisa
Thallberg, Thalberg, Tallberg → Dolničar pl. Thallberg
 Thallheim (*Thallheim, Thalheim*), Nicolas, teatinec, prior na Kahlenbergu pri Dunaju (A), pater na Ogrskem E 111, 307
Thanenreicher → Jelovšek
 Tharangambadi (*Tranquebar*), mesto na vzhodnoindijski obali E 430
 Thelys, N., iz Kopra, uradni prevajalec (*Interpret*) E 63
Thera → Santorini
Thesalonichis → Solun
 Thiery (*Thiery, Thieri, Tieri, Tiry, Dieri, Dyeri*), vitez Alexander, poročnik-inženir E 231, 239, 245, 273, 278, 330, 332, 455, 371
Thoman → Toman, Toman pl. Gurkfeld
 Thöning, Peter, poročnik pri stotniku Josephu Schwarzu E 644, 645
 Thron, cavaliere Andrea, beneški veleposlanik na Dunaju (A) E 310
Thulmein → Tolmin
 Thun, Antoni, »francoski«, iz Pariza in Neaplja E 156, 381
 Thun-Hohenstein (*Thun, Thunn*), grofje
 Thun-Hohenstein, Johann Joseph Anton (?) E 148, 149, 151, 154, 166
 Thun-Hohenstein, Joseph I. Maria, škof v Krki na Koroškem (A) E 41
 Thun-Hohenstein, Ludwig Anton, podpolkovnik, poveljnik na Reki (HR) E 329, 358, 381
 Thun-Hohenstein, Maria Anna Antonia, roj. Leichtenstein, 2. por. Leichtenstein E 156
 Thun-Hohenstein, Peter Michael (?), duhovnik na Dunaju (A) E 156
Thürgarten → Fužine živalski vrt
 Thürheim (*Thürbaim, Türbaim*), grofje
 Thürheim, Elisabetha, roj. Bogotsnak, generalova žena E 240
 Thürheim, Franz Ludwig, avstrijski general E 239–241, 275, 296
Thurn am Hardt → Šrajbarski turn
Thurn, Thurn und Thurnau, Thurn und Turnau → Turn na Ljubljani, Turn pod Novim Gradom, Ljubljana: Trnovo
 Thurn-Valsassina (*Thurn, de la Torre, della Torre*), grofje
 Thurn-Valsassina, Ana Marija U 110
 Thurn-Valsassina, Andrej Ludvik, iz Celja E 397
 Thurn-Valsassina, Eugenius Franz, sin Maximiliana Augustina E 396
 Thurn-Valsassina, Frančiška, roj. Lodron, žena Andreja Ludvika E 397
 Thurn-Valsassina, Franzl, sin Maximiliana Augustina E 395
 Thurn-Valsassina, Friedrich Ludwig, brat Giovannija Philippa E 305, 306
 Thurn-Valsassina, Giovanni Battista, z Devina (I), brat Giuseppeja E 83, 480, 615
 Thurn-Valsassina, Giovanni Philippo (Pfilipp), z Devina (I) E 258, 701
 Thurn-Valsassina, Giuseppe (Joseph), s Pevme in Gorice (I), brat Giovannija Battiste E 75, 76, 480, 496–502, 504, 505, 507, 508, 510, 512, 538, 539, 541, 542, 544, 545, 547, 548, 553, 555, 556, 561, 565, 566, 568, 570, 573, 574, 576, 580, 595, 604, 615, 616, 622, 634
 Thurn-Valsassina, Guido Ernestus Antonius Josephus Germanus, sin Luigija Antonia, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A) E 294, 295, 445
 Thurn-Valsassina, Julijana Apolonija Regina, roj. Mordax, vdova, 3. žena Franca Sigfrida Antona, 3. por. Barbo pl. Waxenstein E 132, 172, 174, 176, 178, 184, 187, 205–207, 209, 210, 213, 214, 240, 253, 257, 258, 260, 267, 276, 292, 300, 311, 312, 317, 334, 341, 353, 361, 362, 395, 396, 406, 407, 415, 424, 442, 452, 461, 486 → tudi Barbo pl. Waxenstein, Schram-Otterfeld
 Thurn-Valsassina, Katarina Marija Ana, sestra Marije Frančiške Schweiger pl. Lerchenfeld E 187
 Thurn-Valsassina, Luigi Antonio (*Antonio, Antonius*), iz Gorice (I) E 74, 76, 77, 81–85, 177, 294, 295, 443, 445
 Thurn-Valsassina, Marcelo, iz Gradiške (I) E 486
 Thurn-Valsassina, Maria Anna, roj. Aschau (vdova Gaisruck), 2. žena Sigmunda Paula E 428
 Thurn-Valsassina, Maria Anna, roj. Strassoldo, žena Luigija Antonia E 82, 445
 Thurn-Valsassina, Maria Constanza, roj. Serbelloni, žena Giovannija Philippa E 258
 Thurn-Valsassina, Marija Viktorija Jožefa, por. Wolkensberg, hči Sigmunda Pavla E 461, 498
 Thurn-Valsassina, Maximilian Anton E 697
 Thurn-Valsassina, Paul Turismondo (Turismund), brat Giovannija Philippa E 266, 366, 407, 431, 432, 464, 465, 489, 595
 Thurn-Valsassina, Polixena Elisabetha, roj. Rabata, 1. žena Sigmunda Pavla E 133, 224
 Thurn-Valsassina, Raimondo Giuseppe, *der junge*, dedič Devina (I) E 258, 638
 Thurn-Valsassina, Sigmund Pavel, iz Radovljice, sin Franca Sigfrida Antona E 156, 157, 165, 167, 224, 259, 428, 446
 Thurn-Valsassina, Victoria Josepha, roj. Czernin, 2. žena Franca Sigfrida Antona E 428
 Thurn-Villalta, Germanico, brat Lucia Antonia E 82, 85
 Thurn-Villalta, Lucio Antonio E 70
 Tian, Antonio, kanonik v Bakarju (HR) E 355
 Tiberius, rimski cesar E 215
 Tibet, kraljevina v Aziji E 5, 706, 796
Ticker → Dicker
 Tiel, reka vzhodno od Cervignana (I) E 79, 80, 362
 Tienen, mesto Tirlemont v Avstrijski Nizozemski E 3
Tieri, Tiry → Thiery
Tiffer Badt → Laško toplice
 Tillier, baron Joseph Maximilian, polkovnik E 806, 808
 Timișoara (*Temeswar, Temeswar, Temesbar*), mesto in trdnjava v Banatu (RO) E 89, 164, 215, 427, 550, 551, 639, 640, 812
Tina, iz Gorice (I) E 84
 Tinjan (*Antignana*), vas zahodno od Pazina v Istri (HR) E 300
 Tirlemont → Tienen
Tirnau → Ljubljana Trnovo
 Tirolska (*Tyroll*), grofija (A, I) U 17, 72, 73 / E 97, 98, 104, 108, 147, 176, 237, 309, 576, 580, 705, 827
 Tisa (*Téys*), reka v Banatu (RO) E 550
 Tišel (*Tischelka*), Urša, kuhinjska dekla pri Raigersfeldu E 831
 Tivolski grad → Ljubljana: Podturn
Toftenbeschauer → Eisel Jožef
Tolamini → Drašković Suzana
Tollberg → Dolberg
 Tolmin (*Tolmino, Thulmein, Tulmein, Tulmin, Tullmein*), trg v zgornjem Posočju E 79, 81, 631
 Tolmin, gospodstvo E 75, 254, 675
 Tomac (*Tomaz*), Simon, služabnik pri Raigersfeldu E 631
 Tomaj (*Tomai, Tomey*) na Krasu, župnija E 624, 653, 715 → tudi Hlapše Franc Pavel
 Toman pl. Gurkfeld (*Thoman*)
 Toman pl. Gurkfeld, Frančiška, roj. Lukančič-Hertenfels E 778

- Toman pl. Gurkfeld, Janez Krstnik, iz Kamne Gorice E 778
 Toman pl. Gurkfeld, Rozalija, klarisa v Škofji Loki E 778
 Toman (*Thoman*)
 Toman, Janez Jurij, trgovec v Trstu (I) E 281, 515
 Toman, Sebastijan, duhovnik v Ljubljani E 250
 Toman, Tomaž, iz Kamne Gorice E 393
 Tomanek, N., iz Strasbourga (F) E 97
 Tomasich (*Tomasich, Tomsich*), Iseppo, ladjar na Reki (HR) E 192, 333
 Tomašnica (*Tamasniza*), vas zahodno od Karlovca (HR) E 368
 Tomaz → Zalar Simon
 Tomicich, N., iz Voloske pri Opatiji (HR) E 333
 Tomišelj (*Tomischl*), vas pri Igu E 436
 Tomišelj, »knežji graben« (*Fürstliche Graben*) E 436
 Tomšič (*Tombschitsch*) pl. Thenau, Franc Karel, aktuar, mestni svetnik v Ljubljani E 243, 651, 655, 656, 665
 Toplice (*Na Toplize*), kraj pri Zagorju ob Savi E 236
 Töpliz → Dolenjske toplice
 Topolovac (*Topolowiz*), naselje v Banatu (SRB) E 550
 Toporiš (*Toporischa*), Miha, usnjar v Tržiču E 323
 Tore Nova, Tore, Torre → Ter
 Torino (*Turin*), prestolnica Sardinskega kraljestva (Piemont, I) E 87, 385, 437
 Torino, akademija E 197
 Torre → Thurn-Valsassina, Mamuca della Torre
 Torre Vecchia → Ter
 Torre Versa → Torrente Versa
 Torre
 Torre, Janez Krstnik, duhovnik, upravitelj cesarskega špitala v Ljubljani E 322, 344
 Torre, N., *der junge* iz Gorice (I) E 207, 208, 212, 214
 Torre, N., dr. iz Gorice (I) E 186, 207, 208, 212, 214, 234
 Torrente Versa (*Torre Versa*), kanal zahodno od Gorice (I) E 84
 Torres, viskonti, grofje
 Torres, Emmanuel Carlos, general, iz Gorice (I) E 79, 80, 82, 83, 296
 Torres, Francesca, roj. grofica Orzon, generalova žena E 82, 296
 Tortonese, regija v vzhodnem Piemontu (I) E 157
 Tosat → Doxat de Démoret
 Toskana (*Toscana, Toscanè*), veliko vojvodstvo (I) E 29, 61, 159, 163, 164, 247
 Toskana, veliki vojvoda → Habsburg-Lotaringija Franc I. Štefan
 Tosquez, Silvestro, duhovnik, agent na Dunaju (A) E 36
 Toulon, N., *Franzos* E 536
 Tournai (*Tournai, Tournay*) mesto v Avstrijski Nizozemski E 3, 684
 Toussaint, baroni
 Toussaint, Franz Joseph, tajnik vojvode/cesarja Franca I. Štefana E 24, 28–30, 33, 35, 36, 38, 51, 89, 157, 240, 247, 253, 256, 346, 399
 Toussaint, Franz, duhovnik v Rimu, opat v Szombathelyju (H), bratranec Franza Josepha E 157
 Tozze → Otočce pri Radovljici
 Trabant, N., iz Ljubljane (?) E 699
 Traiskirchen (*Traiskirchen, Traskirchen*), trg v Spodnji Avstriji (A) E 54, 88, 131, 147, 170
 Trajanerberg, Trajaner Berg → Trojane
 Tranquebar → Tharangambadi
 Tranquilli, pl. Joannes Baptista, *der junge*, iz Pazina (HR) E 487, 501, 505, 702, 705, 707, 750, 754, 757, 779
 Transilvanija (*Transilvanica*), ogrska dežela (RO) E 114
 Trapani, mesto na Siciliji (I) E 61, 232, 333
 Trassinetti, N., trgovec v Genovi (I) E 4
 Traun-Abensberg, grof Otto Ferdinand, general E 109
 Traungau, Otokar (*Otocar*), štajerski mejni grof (IV.), vojvoda (I.) E 378
 Traunsee, jezero v Gornji Avstriji (A) E 98
 Trautenberg → Žalostna gora
 Trautson, (*Trautson, Trautsohn, Trautsonn*), grofje in knezi
 Trautson, Johann Joseph, nadškof na Dunaju E 318
 Trautson, Johann Wilhelm, vrhovni dvorni mojster na Dunaju (A) E 128, 161
 Trautson, Maria Karolina, roj. Hager E 119, 240
 Trautson, Veitl, kanonik v Passau (D) E 39, 102, 113
 Trauttmansdorf (*Trauttmansdorff*), grofje
 Trauttmansdorf, Franz Adam (?), *der junge* E 144
 Trauttmansdorf, Franziska Josepha (?), iz Češke E 39, 103
 Trava (*Ober Grasß*), vas na Kočevskem, cerkev sv. Lovrenca E 356
 Trboveljščica (*Terbouscheza, Trebouscheza*), potok skozi Trbovlje E 236
 Trebes (*Trebes, Treves*), Janez Krstnik, špitalski uslužbenec (*Betwahrer, Bethadmodiationsofficier*) v Ljubljani E 324, 480–483, 489, 491, 493, 589, 591, 664
 Trenck, baron Franz, polkovnik E 102, 107, 310
 Trenck, avstrijski pandurski regiment E 106
 Trento → Trient
 Trevano
 Trevano, Joseph, trgovec na Dunaju (A) E 336
 Trevano, N., iz Gradiške (I) E 71
 Treves, N., Jud, senešal v Trstu (I) E 66
 Treviso, mesto v Benčiji (I) E 66, 419
 Trezzi (*Trezzi, Trezi*), iz Trsta (I)
 Trezzi, Casparo, solni, gozdarski in računski direktor v Trstu in Gorici (I) E 63, 66, 67, 77, 79, 81, 174, 195, 196, 211, 212, 216, 281, 290, 293, 392, 515
 Trezzi, N., Casparova žena (?) E 86, 200, 453, 454, 469, 470, 515, 518, 520, 521
 Tribuša (*Tribussa*), vas na Idrijskem E 301
 Tribuzzi (*tribuzische Kinder*), Paolo, pokojni trgovec iz Trsta (I) E 173
 Tricarico, Francesco, jezuit v Gradcu (A), Ljubljani in Passau (D) E 590, 596, 604, 612, 623, 639–641, 647
 Triebel, Carl, rektifikacijski kalkulant v Ljubljani E 760
 Trient, mesto (Trento) na Tirolskem (I) E 576
 Trier, mesto v Porenju (D) E 106, 255
 Triest → Trst
 Triofo, N., trgovec v Anconi (I) E 339
 Tripolitanija (*Tripoli*), kneževina v Magrebu E 61, 630, 639
 Trnovo (*Dornegg*), trg, danes del Ilirske Bistrice E 423
 Trojane (*Trajanerberg, Trajaner Berg, Troyaner Berg*), naselje in cestni prelaz med Kranjsko in Štajersko U 36 / E 57, 236, 406, 634, 797
 Tromar → Dromard
 Tropea (*Troppea*), mesto v Kalabriji (I) E 6
 Tropper, Janez Nepomuk, frančiškan v Ljubljani, provincial E 529
 Troyer
 Troyer, Francesco Antonio, dr., zdravnik v Gorici (I) E 376, 489
 Troyer, Hieronimus, duhovnik v Gorici (I), župnik v Prvačini E 141, 149, 409
 Troyer pl. Troyenstein (*Troyer*), grofje
 Troyer pl. Troyenstein, Anna Theresia, roj. Oppersdorf, žena Christoph Evarista E 103 → Oppersdorf Anna Theresia
 Troyer pl. Troyenstein, Christoph Evarist E 50, 91
 Troyer pl. Troyenstein, Ferdinand Julius, škof v Olomoucu (Moravska), kardinal E 99, 720
 Trsat (*Tarsat, Tersat, Tersat*) nad Reko (HR)
 Trsat, frančiškani, samostan (HR) E 100
 Trsat, župnik → Zandonati Giuseppe
 Trst (*Triest*), pristaniško mesto (Trieste) na zgornjem Jadranu (I) U 7–10, 14–25, 27, 28, 31, 33–36, 41–45, 47, 53, 68–76, 78, 79, 81, 82, 84–90, 93 / E 4 in passim
 Trst, arzenal E 6
 Trst, *casino della sanita al Riborgo* E 65
 Trst, cerkev sv. Marije Magdalene E 87
 Trst, cerkev sv. Petra E 66
 Trst, *Dogana* E 153, 329, 433
 Trst, Dunajska vrata (*Wiener Thor*) E 400
 Trst, fiskalova hiša E 64
 Trst, grad (*Castell*) E 11, 12, 57–60, 62–67, 75, 86
 Trst, jezuiti, kolegij E 58
 Trst, kapucini, samostan E 52, 67
 Trst, lazaret E 153, 218
 Trst, marina E 25, 26, 31, 32
 Trst, mestno obzidje (*Stadtmaur*) E 65
 Trst, »nova vrata« (*neues Thor*) E 65
 Trst, novi fontik (*neuer fontaco*) E 65
 Trst, »novo predmestje« (*neue Vorstadt*) E 58
 Trst, pomol (*molo*) E 62, 433, 456
 Trst, predsednik Intendance → Gallenberg Wolf Vajkard, Rabata Antonio II. Francesco, Gallenberg Wolf Sigmund, Herberstein Janez Seifrid, Flachenfeld Christoph Lorenz, Wiesenhütten Franz Xaver, Hamilton Niklas

Trst, pristanišče (*Porto*) E 65, 67
 Trst, rafinerija sladkorja (*Zuckerraffinerie*) E 319, 329, 334
 Trst, Riborgo (*porta del Riborgo*) E 400
 Trst, San Pantaleone (*Panataleone*) E 86
 Trst, Santi Martiri, nekdanji samostan in Raigersfeldovo posestvo na Bel Poggio U 16, 27, 71, 81 / E 122, 135, 138, 244, 262, 264, 266, 267, 274, 275, 298, 301–303, 305, 317, 323, 325, 334, 343, 346, 347, 349, 504, 714, 819
 Trst, sodnik → Fin Giulio Giuseppe, Marenzi Antonio Rudolfo
 Trst, soline E 65
 Trst, studenec na trgu (*Brunn auf dem Platz*) E 372, 456
 Trst, »Terezijansko mesto« (*Theresia-Stadt*) E 714
 Trst, viceglavar → Marenzi Gabriele
 Tržič (*Neu Marcktl, Neu Marcktel, Neu Märcktl, Neumarcktl, Neümarcktl*), trg na Gorenjskem E 133, 239, 272, 323, 379, 397, 405–407, 570, 623, 629, 641, 657, 658, 662, 686, 687, 706
 Tržič → Monfalcone
Tschadesch → Čadež
Tschaky → Csáky
Tscharmann, Tscharman → Čarman
Tschastala → Cestala
Tschatschitsch → Čačič
Tscherne Vurch → Črni vrh
Tschernebmbl, Tschernebmbl, Tscherneml → Črnomelj
Tschernical → Črni Kal
Tschernutsch → Črnuče
Tschetschker → Čečker
Tschitsch → Čič
Tschop → Čop
Tschoppe → Čope
Tschuber → Čabar
Tschuck → Čuk
Tucker → Dicker
 Tudorovich, pl.
 Tudorovich, Nicolò Andrea, nadduhovnik na Reki (HR) E 35, 36, 414
 Tudorovich, Nikolaus (?), kadet E 392
Tüchern → Teharje
Tuffstein → Tuštanj
 Tuhinj (*Tuchein*), župnik → Paglovec Franc Mihael
Tulmein, Tulmin, Tullmein → Tolmin
 Turčija, Turki (*Türcken, Tyrckey, Turkey*), osmansko cesarstvo U 15, 24, 70, 79 / E 38, 326, 385, 392, 428, 550
Turin → Torino
 Turinetti de Priero e di Pancalieri markizi Prie (*Prié, Prie*) E 304
 Turinetti de Priero e di Pancalieri, Ercole, zakupnik gospostva Pazin v Istri (HR) III. E 704
 Turinetti de Priero e di Pancalieri, Giovanni Antonio, cesarski veleposlanik v Benetkah (I) in zakupnik gospostva Pazin v Istri (HR) E 117, 163, 304, 322, 390
 Turjak (*Terjac, Terjak oder Aursperg*), vas in grad južno od Ljubljane E 269, 350, 354
 Turn (*Thurn*) pod Novim Gradom, graščina pri Preddvoru E 796
 Turn (*Thurn*) pri Podpeči, graščina na Dolenjskem E 198, 201, 221, 222, 238, 245, 247, 265, 332, 721
 Turn na Ljubljani (*Thurn, Thurn und Thurnau, Thurn und Turnau*), dvorec in zemljiško gospostvo, Codellijev dvorec v Ljubljani (Kodeljevo) E 282, 331, 428, 479
 Tusculan, dvorec Maffei pri Šempetru pri Gorici E 81, 82
 Tuštanj (*Tuffstein*), grad pri Moravčah E 391, 686, 778
Tybein → Devin
Tyrckey → Turčija
 Tyrnan (*Tyrnan, Tirnan*), Jean Baptiste, sosed/sostanovalec Raigersfelda na Dunaju (A) E 98–121, 126, 128, 306, 402, 436
Tyrnan → Tirnan
Tyroll → Tirolska

U

Učak (*Utschac, Utschach*), vas in hrib pri Trojanah E 88, 634
 Učan (*Utschan, Vtschan*), pl.
 Učan, Ana Cecilija, roj. Raigersfeld, žena Franca Sigmunda U 13 / E 1–6, 713, 731, 735, 817 → tudi Raigersfeld Ana Cecilija

Učan, Ana Margareta (*Ana Retl*) E 719
 Učan, Anton Ferdinand, sin Franca Sigmunda E 3
 Učan, Ferdinand, duhovnik E 188
 Učan, Ferdinand, zakupnik gospostev Ig in Smlednik E 709, 736, 756, 768, 819, 820, 825
 Učan, Franc Adam, sin Franca Sigmunda E 5
 Učan, Franc Anton Matija, dr., pravnik, notranjeavstrijski vladni svetnik, konsezni svetnik pri deželnih Reprezentancah v Ljubljani in Gradcu, brat Franca Sigmunda, Franciška Ksaverija in Marije Elizabete Goršek (A) U 107 / E 29, 30, 57, 88, 170, 181, 185, 187, 188, 192, 194, 196–198, 203, 201, 204, 205, 207, 209, 210, 215, 225, 229, 230, 233, 237, 238, 245, 246, 253, 439, 441, 442, 454, 455, 649, 659, 735, 762, 821
 Učan, Franc Sigmund, dr., pravnik, odvetnik Ograjnega sodišča v Ljubljani, pisar Deželnega sodišča, višji deželnostanovski tajnik, Raigersfeldov svak U 7, 13, 69 / E 1, 5, 713, 731, 821
 Učan, Francišek Ksaverij, cistercijan v Stični, župnik v Šmarju pri Škofljici, brat Franca Sigmunda E 181, 230, 238, 272
 Učan, Janez Nepomuk Baltazar, sin Franca Sigmunda E 2
 Učan, Johana Kordula, roj. Globotschnig, Ferdinandova žena, hči Josepha Georga Globotschniga E 736, 756, 768, 785, 792
 Učan, Marija Ana (*Mariandl*) Magdalena, hči Franca Sigmunda E 4
 Učan, Marija Ana (*Mariandl*), hči Franca Sigmunda, por. Widerkhern U 109 / E 57, 133, 135, 137–146, 173, 174, 176, 181, 184, 185, 187, 188, 480–482, 485, 487, 499, 501, 503, 508, 506, 515, 516, 530, 534, 540, 541, 559, 560, 562, 566, 569–571, 576, 579, 581, 588, 592, 594, 597, 598, 605, 606, 608–612, 615, 616, 619, 622, 623, 626, 631, 632, 635, 637, 638, 641, 650, 658, 670, 696, 700, 706, 715, 727, 728, 731, 736, 741, 746, 768, 773, 782, 786, 793, 806, 807, 816, 817, 824, 826 → tudi Widerkhern Marija Ana
 Učan, Marija Ana Franciška, hči Franca Sigmunda E 2, 3
 Učan, Marija Cecilija, por. Buset, hči Franca Sigmunda E 6, 87 → tudi Buset Marija Cecilija
 Učan, Marija Julija, hči Franca Sigmunda E 2
 Učka (*Monte Major*), hrib v Istri (HR) E 304
 Udbina (*Udbine*), grad v Liki (HR) E 617
Udine → Videm
 Uhris (*Ubris, Ubrifß, Ubrys, Ubrie, Ubrye, Uri*), pl. Johann Andreas, svetnik Reprezentance in vojni komisar v Ljubljani U 110 / E 431–434, 437, 439, 446, 463, 470, 495, 497, 500, 506, 521, 525, 526, 548, 552, 553, 556, 565, 622
Uipalanka → Vipalanka
Ukassovich → Vukassovich
Ulach → Vlah
 Ulčer (*Utscher*), Marija Elizabeta, iz Ljubljane E 257
 Ulefeld (*Ulefeld, Ulfeld, Ullefeld*), grof Anton Corfiz, državni kancler, vrhovni dvorni mojster na Dunaju (A) E 97, 112, 116, 281, 318, 446
 Ulm, mesto v Württembergu (D) E 303
 Umbrija (*Umbria*), pokrajina (I) E 339
 Umek, Ema, zgodovinarica U 9, 10, 43, 47, 51, 95
 Umnik (*Umnig*), Lovrenc Jakob, trgovec, prisednik Merkantilnega sodišča v Ljubljani E 300, 434, 812
 Usec (*Maunz, Unz*) na Notranjskem
 Usec, reka E 327, 330, 343
 Usec, vas E 330, 332
Ungarn → Ogrska
 Unkrechtsberg, pl. Franz Bernhard, svetnik Ministerialne bankalne deputacije na Dunaju (A) E 240, 410
 Unruhe (*Unrube, Vnrube*), baron Ferdinand Johann, polkovnik E 421–423, 425, 434, 437, 441, 442, 451, 461, 489, 491, 492, 495, 505, 507, 517, 523, 528, 529, 539, 600, 629
Unter Callenberg → Šmartno pod Šmarno goro
Unter Crain → Dolenjska
Unter dem Thurn, unter dem Thurn → Ljubljana: Podturn
Unter Erkenstein → Gomila
Unter Idria → Idrija Spodnja
Unter Kupchina → Donja Kupčina
Unter Traaburg → Dravograd
Unter Zirou → Dolenje Cerovo
Untercrainisches Baad → Dolenjske Toplice
 Uppar (*Upal*), Bernard Ignacij, duhovnik v Ljubljani E 238
 Urbani (*Urbani, Vrbani*), Maurizio, iz Trsta (I) E 65, 67, 185, 189

Urbas (*Urbas, Vrbas*), Jurij, s Planine na Notranjskem, špediter, podjetnik v Trstu (I) E 64, 136, 330, 343, 482
 Ursini grofje Blagay (*Blagey, Wlagay*) U 108
 Ursini grofica Blagay, Cecilija Suzana, *die alte*, roj. Teuffenbach, žena Sigmunda Antona E 217, 416, 781
 Ursini grofica Blagay, Cecilija Suzana, roj. Neuhaus, žena Janeza Nepomuka E 781
 Ursini grof Blagay, Franc Anton, duhovnik, sin Vajkarda Leopolda E 714
 Ursini grof Blagay, Janez Nepomuk, *der junge*, sin Sigmunda Antona E 377, 398, 707
 Ursini grofica Blagay, Marija Konstanca, hči Sigmunda Antona E 416, 781
 Ursini grof Blagay, Sigmund Anton, *der alte*, sin Franca Adama E 185, 186, 360, 494, 496, 498, 501, 502, 529, 530, 533, 564
Uskockenbergr → Žumberk
 Ustia, Tommaso Francesco, *der alte*, dr., pravnik v Trstu (I) E 362, 397
 Utik (*Wittich*), gozd pri vasi Grič pri Bokalcu pri Ljubljani E 485
Utschac, Utschach → Učak
Utschan → Učan
 Uttenhoffen, baron Seifrid Christian, major E 667
Uu Kumen, pečina nad Savo pri Prusniku E 235
Uulpatti → Vulpatti

V

V^r Logu, studenec pri Završju nad Savo E 235
V^r Loquach → Loke pri Zagorju
 V Zideh (*Vsedeck*), hrib in vas pri Trojanah E 88
 Vače (*Watsch*), trg pri Litiji E 695, 706
 Vače, župnik → Sumerecker pl. Lichtenenthal Viljem Francišek
Valaschin → Violaschin
Valdisotto, Valedisotto, Valdisatto, Valdisot, Valdisott → Nugent de Valdisotto
 Valencia (*Valenzia*), mesto in pristanišče (E) E 33
 Valentiani, baron Franz Andreas, polkovnik E 427
 Valle
 Valle, Bartolo, *perlaro* iz Benetk E 390, 391
 Valle, N., roj. Conziani, iz Vidma (Udine, Furlanija, I), Bartolova žena E 391
 Valusi
 Valusi, Janez Krstnik, pokojni knjigovez in mestni sodnik v Ljubljani E 136
 Valusi, Marija Agnes, hči Janeza Krstnika E 136 → tudi Kavčič Marija Agnes
 Valvasor (*Valvasor, Valuasor*), baroni E 172, 178, 192, 193, 210, 213, 249, 250, 253, 284, 299, 316, 318–320, 334, 352, 369, 421, 422, 425, 432
 Valvasor, *Bontsche* E 387
 Valvasor, Franc Anton Ksaver, z Medije E 90, 91, 190, 296, 297
 Valvasor, Franciška Jožefa, roj. Wirth, žena Jurija Seifrida E 633, 764
 Valvasor, Jurij Seifrid, deželnostanovski mitničar na Ježici pri Ljubljani, sin Jurija Maksimilijana U 108 / E 486, 487, 633, 764
 Valvasor, Karel Jožef Leopold, sin Karla Jožefa E 307
 Valvasor, Karel Jožef, »vdovec«, z Belneka in iz Ljubljane, prisednik, Ograjnega sodišča, svetnik deželne komisije za varnost v Ljubljani, sin Janeza Karla U 110 / E 52, 53, 88–90, 119, 122, 123, 131, 136, 139, 140, 132, 144, 171, 172, 175, 182, 188, 192, 194, 207, 208, 210, 212, 218, 221, 229, 240, 241, 243, 248, 251, 261, 277, 297, 309, 312, 320, 322, 326–328, 338, 341, 361, 362, 373, 387, 395, 447, 485, 504, 633, 692
 Valvasor, Marija Ana Johana, hči Karla Jožefa E 433, 434
 Valvasor, Marija Ana, *Frl.*, »starejša« sestra Karla Jožefa E 338, 373, 387, 557
 Valvasor, Marija Antonija, roj. Gabelhofen, žena Karla Jožefa E 136, 143, 175, 176, 180, 182, 192, 207, 218, 223, 251, 268, 307, 338, 341, 373, 375, 433, 434, 437, 485, 499, 503
 Valvasor, Marija Filipina Rosina, hči Karla Jožefa E 175
 Valvasor, Marija Franciška Jožefa (*Sefferle*), *Frl.*, sestra Karla Jožefa E 198, 212, 215, 219, 229, 251, 256, 268, 302, 304, 306, 309, 322, 328, 334, 345, 350, 352, 373, 387, 389, 395, 401, 405, 461, 557
 Valvasor, Wolfgang Jožef, jezuit, brat Karla Jožefa E 183, 418, 465
 Vanini (*Vanini, Vanino*), Janez Krstnik, trgovec, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 387, 672
 Vanossi, Anton, jezuit na Dunaju (A) E 358
Vansoy → Fanzoi

Vansvieten → Swieten
 Varaždin (*Warasdin*), mesto v Slavoniji (HR) E 245, 363, 446, 559, 598, 697
 Vasconseglios (*Vasconseglios, Vasconselbos*), N., iz Portugalske E 105
 Vasquez y de la Puente (*Vasquez*), grof Johann Jakob, general E 8, 9, 55, 91
Vautsche → Vevče
 Vecchi, Francesco, duhovnik v Gradiški (I) E 507, 508, 638
 Veharše (*Na Vevaschu, Na Vecaschu*), zaselek pri Medvedjem Brdu nad Logatcem E 135
 Veigl
 Veigl, Franz Xaver, jezuit, magister na Dunaju (A) E 113
 Veigl, Jakob, namestnik dvornega knjigovodje na Dunaju (A) E 16
Veistriz → Bohinjska Bistrica, Kamniška Bistrica, Ilirska Bistrica
Veldes → Bled
 Velesovo (*Michelstätten, Michelstädten*) pri Cerkljah na Gorenjskem, samostan dominikank E 240, 313, 338, 340, 429, 504, 676
 Velika Nedelja (*Groß Sonntag, Groß Sontag*) na Štajerskem, komenda Nemškega viteškega reda E 228, 359, 384
 Velika Nedelja, nadžupnik → Fürenberg
 Veliki Prosek (*Groß Prosecko*), gozd v Trenti E 301
 Veliki Vrh (*Na Velikem Verhu*), hrib južno od Idrije E 135
Vellens → Wellens
Veller → Weller
Venedig, Venedisc, Venezia, Venice → Benetke
 Venino (*Venino, Venin*), Johann Nepomuk, trgovec v Trstu (I) E 437, 712
 Veprinac (*Veprinaz*), mesto pri Opatiji (HR) E 304
Verbousko → Vrbovsko
 Verd (*Vird, s' Virda*), vas pri Vrhnikih E 252, 261, 357, 383
 Veriti, Giacomo, kanonik v Ogleju (I) E 72
 Verk, N., iz Samobora (HR) E 131
 Vermatti pl. Vermersfeld (*Vermatti, Vermati, Varmati, Wremfeld*) E 690, 777
 Vermatti pl. Vermersfeld, Alojzija Marija Ana, roj. Florjančič-Grienfeld E 353, 808
 Vermatti pl. Vermersfeld, Janez Anton, dr., deželnostanovski tajnik E 22
 Vermatti pl. Vermersfeld, Jožef Anton, dr., pravnik, rektifikacijski komisar, deželnostanovski svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani E 196, 201, 217, 219, 224, 253, 263, 270, 398, 413, 431, 438, 612, 613, 703
 Vermatti pl. Vermersfeld, Marija Anton Jožef, *der junge, rhetor* E 700
 Vermatti pl. Vermersfeld, Marija Jožef Sigmund, *krumpe, logicus* E 798
 Verneda, pl.
 Verneda, Antonio, stotnik-inženir (arhitekt) v Gorici (I) E 76–81, 222, 300
 Verneda, N., duhovnik E 152, 160
 Vernek, grad pri Kresnicah ob Savi E 235
 Verniz, Jožef Anton, dr., odvetnik v Ljubljani E 291, 541
 Verona, mesto v Benečiji (I) E 4
 Verona, nadškofija E 310
 Versailles, kraljeva rezidenca pri Parizu (F) E 628
Versoviz → Wrschowetz-Sekerka
 Verzoni, markiz Nicolò, z Dunaja (A) E 49, 100, 107, 124, 126, 130, 165, 169, 279, 342
 Vespasian, rimski cesar E 585
 Veterani, grof Giulio, general E 67, 92, 107
Vetsche → Vevče
 Veurne (*Vuerne*), mesto v Avstrijski Nizozemski E 3
 Vevče (*Vautsche, Vetsche, Voutschach*), vas vzhodno od Ljubljane E 243, 699, 700
 Vevče, cerkev sv. Marije v Polju E 699
 Vezzi, Leonardo, kanonik v Ogleju (I) E 71
 Vicentino, Giuseppe, mitničar v Zagradu (Sagrado) pri Gradiški (I) E 81, 83
 Vicenza, mesto v Benečiji (I) E 4
 Victoria, nuna v samostanu lavretink na Dunaju (A) E 98
 Vič (*Waitsch*), dvorec pri Ljubljani E 521
 Vida e Vitali, trgovska družba v Ferarri E 134
Vidali → Vitali
 Videm (*Udine*), mesto v Furlaniji (I) E 76, 122, 310, 391, 400
 Vidin (*Widin*), mesto ob Donavi v severozahodni Bolgariji E 63
 Vidmayr, Jožef Ignacij, dr., protomedik v Ljubljani U 38, 108 / E 510, 589, 596, 651, 661, 663, 665, 667, 677, 689, 691, 694, 710, 726, 737, 754, 757, 764, 770, 789, 802, 807, 811, 812, 821
Vienna, Vienne, Vienna → Dunaj

- Vieste (*Viesti*), obalno mesto v kraljevini Neapelj-Sicilija (Apulija, I) E 786
 Vigevasco, regija v Lombardiji (I) E 157
 Vilinger, Leopold Caspar, tajnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 159
 Villa Franca → Villefranche-sur-Mer
 Villa Nova → Nova Vas pri Belaju
 Villa Vicentina, vas vzhodno od Cervignana (I) E 420
 Villach → Beljak
 Villanova (*Vilanova*), graščina pri Gorici (I) E 213, 214, 216
 Villari, baroni
 Villari, Catharina, roj. Marenzi, žena Nicolausa E 445
 Villari, Dominik Franz, iz Gradiške (I), cesarski mizni mojster (*Truchsess*) na Dunaju (A) E 95, 439
 Villari, Nicolaus E 445
 Villari, Rudolphus Fredericus Xaverius, *der junge*, sin Nicolausa E 443, 445
 Villefranche-sur-Mer (*Villa Franca*), savojsko pristanišče vzhodno od Nice (F) E 256
 Villesse (*Villesse, Villes, Villess*), kraj pri Gradiški (I) E 15, 79, 80, 369, 420
 Vinica (*Weiniz*), trg v Beli krajini E 353
 Vinji vrh (*Vinuwurch*), gozd pri Begunjah pri Cerknici E 207
 Vinodol, območje v zaledju Crikvenice/Kvarnerja (HR) E 100
 Vintar, Lenard, kmet z Laporja pri Turjaku E 269, 350, 354
 Viola, vas jugovzhodno od Ogleja (I) E 74
 Violaschin (*Violaschin, Violasckin, Valaschin, Valasco*)
 Violaschin, N., hčerka E 58, 59, 64, 66, 67, 86, 167
 Violaschin, N., iz Trsta (I) E 58, 59, 64, 66, 67, 86, 167
 Vipalanka (*Uipalanka*), izginula utrdba »Stara Palanka« ob Donavi, danes Banatska Palanka (SRB) E 550
 Vipava (*Wippach, Wipach*), trg E 14, 190, 270, 291, 336, 347, 393, 394, 404, 431, 434, 456, 498, 535, 539, 570, 604, 636, 779, 783, 816
 Vipava, reka E 79
 Vipava, župnija E 771
 Vipava, župnik E 682 → tudi Ranfelshoffen Franc Bernard
 Vipavski križ ali Sv. križ na Vipavskem (*H. Craüz, H. Creiz, H. Creüz, Hl. Kreüz, St. Craiz, St. Craüz, St. Creüz*), dvorec E 310–312, 314, 322, 343, 346, 351, 363, 365, 379, 383, 413, 414, 442, 446, 447, 472, 474, 493, 498, 536, 540, 584, 642, 685, 690, 697, 809
 Vipavski križ, samostan E 429
 Vipavsko (*Wippacherischen*), območje E 317
 Virid, s' Virida → Verd
 Virmond (*Vitrimont*), grofica Theresia, dvorna dama kraljice Marije Terezije na Dunaju (A) E 162
 Vistosi, Giovanni Antonio, iz Benetk E 390
 Višnja gora (*Weixburg, Weixlburg, Weixelberg, Wexlburg*), mesto na Donajskem E 201, 366, 369, 419, 555, 588, 631, 645, 672, 791
 Višnja gora, mestni pisar/sindik → Gallinger Franc Ksaver
 Višnja gora, mestni sodnik → Nürnberger Anton
 Višnja gora, mitnica E 405
 Vitali (*Vitali, Vidali*), cavaliere Giuseppe Maria, pristaniški kapitan v Trstu (I) E 58, 59, 62, 64, 66, 86, 246
 Vitnich, pl. Francesco Xaverio, jezuit v Ljubljani E 34, 132, 136–139, 171, 187, 202, 697
 Vitorio, Giuseppe, kanonik v Ogleju (I) E 71
 Vitrimont → Virmond
 Vlah (*Vlach, Ulach*), Jurij, glavar v Kastavu pri Reki (HR) E 187, 188, 192, 193, 216, 303, 304, 306, 590, 601, 602, 604
 Vlahi (*Walachen*), etnična skupnost v Hrvaški vojni krajini E 326, 482, 559
 Vngarn → Ogrska
 Vnrube → Unruhe
 Vocativo, Steffano, iz Dubrovnika (HR), medaljer na Dunaju (A) E 126
 Vodice (*Voditze*), vaška soseska v Čičariji (HR) E 268
 Vodlav (*Vadlou*), Jurij, mestni sodnik v Kamniku E 298
 Vodnik, Hugo, frančiškan, lektor v Ljubljani E 457, 514
 Vogemonte (*Vogemont*), pl. Lotario, teoretik rečne plovbe E 98
 Voghtern (*Vogter*), baron Emanuel Lorenz, general E 627, 628
 Vogl, Johann Niclas, agent na Dunaju (A) E 39, 321, 326, 344
 Vogl, Jožef Nepomuk, mitničar v Celju E 293, 314
 Vogl, Maria Sopfia, roj. Schwachheim, vdova po vojnem komisarju Voglu, iz Ljubljane E 293, 294
 Vogtberg, pl. Johann Seifrid, poštni upravitelj v Gorici (I) E 77, 392
 Vojnik (*Hochen-Egg*), trg na Štajerskem E 88
 Volčji Potok (*Wolffsbichl*), dvorec pri Kamniku E 405
 Voller, Anton, knjigovez, najemnik pri Raigersfeldu U 107 / E 398, 677, 831
 Vorau (*Forau*), avguštinski samostan na Štajerskem (A) E 492
 Voutschach → Vevče
 Vransko (*Franz, Fränz*), trg na Štajerskem E 131, 147, 171, 441, 523
 Vrbani → Urbani
 Vrbas → Urbas
 Vrbovsko (*Verbousko*), naselje v Gorskem Kotarju (HR) E 332, 639
 Vrhnika (*Oberlaybach, Ober Laybach*), trg zahodno od Ljubljane E 57, 87, 241, 244, 260, 272, 273, 333, 358, 379, 405, 423, 429, 437, 438, 558, 603, 626, 642, 794, 795
 Vrhnika, Dolge njive (*Doleine Nive*) U 10 / E 358
 Vrhovo (*Freybof*) v Gorjancih, zemljiško gospostvo E 736, 747, 778
 Vrsar (*Orsera*), mesto v Istri (HR) E 305
 Vsedeč → V Zideh
 Vischan → Učan
 Vuerne → Veurne
 Vukassovich (*Ukassovich, Ukasovich*), pl.
 Vukassovich, N., iz Senja, častnik E 478
 Vukassovich, Peter, iz Senja, bivši stotnik v Udbini (HR) E 358, 424, 462
 Vulpatti (*Uulpatti*), grof N., iz Trevisa (Benečija, I) E 419
- ## W
- Waarenbeschauer → Spercus
 Wagatay → Bogataj
 Wagensberg (*Wagensperg*), grof Sigmund Rudolf E 7
 Wagensseil, Georg Christoph, dvorni skladatelj na Dunaju (A) E 109
 Wagner
 Wagner, Anton Franc Ksaver, lekarnar v Ljubljani E 515, 545, 546, 595–597, 711, 797, 807
 Wagner, Franc, duhovnik na Dunaju (A) E 47
 Wagner, Jakob Ignacij, dr., zdravnik na Dunaju (A) in v Ljubljani E 138, 157, 188, 194, 234
 Wagner, Rozalija, vdova, iz Ljubljane, mati Jakoba Ignacija E 138, 139
 Waigand, N., vojni komisar v Monsu (Avstrijska Nizozemska) E 596
 Waitsch → Vič
 Walachen → Vlahi
 Walch, Ernest, vratar v deželnotanovski hiši v Ljubljani E 134, 201, 341, 468
 Walcich → Pivk
 Waldeck-Pyrmont (*Waldeck*), knez Karl August Friedrich, feldmaršal (tudi avstrijski pehotni regiment št. 35) E 807, 810
 Walland (*Walland, Waland*), Primož Felicijan, mestni oskrbnik v Ljubljani E 252, 266, 276, 582
 Wallensperg, pl. Jožef Mihael E 408, 470, 690, 693
 Wallenstein → Strassoldo Maria Josepha
 Wallenstein, grof Andreas, stotnik, polkovnik E 117, 401
 Wallis (*Wallis, Walis*)
 Wallis, avstrijski pehotni regiment št. 11 E 342, 387, 418, 754
 Wallis, grof Franz Wenzel, general E 354
 Walter, N., z Dunaja, bivši lakaj (A) E 105, 116, 117
 Wangenheim (*Wangenbaim*), pl.
 Wangenheim, Georg August, naslovni polkovnik (regiment Brettlach) E 427
 Wangenheim, Ludwig Ferdinand, polkovnik (regiment Starhemberg) E 427
 Wanner, pl. Johann Heinrich, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 29
 Warasdin → Varaždin
 Wärdl → Otočec
 Wareit → Bayreuth
 Warel, Matevž (?), študent (teologije?), učitelj pri Raigersfeldu E 598
 Warnus, Jožef, iz Ljubljane E 206
 Warren (*Warren, Waren, Warain, Warein, Barren, Baren, Barrain, Barain*), pl.
 Warren, Eduardo, polkovnik E 625
 Warren, Hyacin, podporočnik, poročnik, sin Eduarda E 533–536, 539, 544, 559, 584, 596–599, 601, 602, 604, 605, 608, 610, 611, 613, 615, 617, 625–627, 708
 Warren, Johann Patrick, nadporočnik, sin Eduarda E 601, 602, 604, 605
 Wartenberg → Stražišče pri Gorici

- Wasner, baron Ignaz Johann, iz Celovca (A), upokojeni habsburški veleposlanik, z Dunaja (A) E 234
- Wassail → Bosljiva Loka
- Wassermann pl. Zuchelli (*Zuchelli*), Anton, iz Gradiške (I), pokojen E 70
- Watsch → Vače
- Weber (*Weber, Wöber, Beber*), pl.
- Weber, Franc Anton Ignac, dr., protomedik v Ljubljani U 108 / E 191, 323, 449, 501, 502, 510, 532, 544, 547, 558, 570, 573, 574, 576, 577, 580, 582, 585, 595, 596, 604, 619, 622, 625, 632, 634
- Weber, Marija Ana (?), roj. Germek E 49
- Weber, Peter Anton, dr., pravnik, svetnik Deželnega sodišča v Ljubljani E 570, 573, 654, 658, 689, 710–713, 715, 719, 755, 757, 781, 784, 817, 823
- Weber, Salezija, nuna v Mekinjah, hči Franca Antona E 323
- Weickard (*Beykart, Peykart*), Franc Karel, lekarnar v Ljubljani U 109 / E 553
- Weidinger, Jožef, iz Ljubljane E 139, 140
- Weigl, Igor, umetnostni zgodovinar U 10
- Weigl, Leonhard, lakaj pri Raigersfeldu E 387
- Weiber → Weyer
- Weikhard (*Paicard, Peykard*), Ignaz, jezuit, vzgojitelj nadvojvode Jožefa II. E 13, 130
- Weinacht (*Waynacht*), pl.
- Weinacht, Frančiška U 108
- Weinacht, Karel Anton (?), pokojen, revizor v Ljubljani E 743
- Weinacht, Karolina Antonija (?), Karlova vdova E 743
- Weinacht, Marija Ana, vdova po Francu Henriku (?), roj. Grošelj E 422 → tudi Weller Marija Ana
- Weinacht, Paul, *der junge*, študent teologije, duhovnik, pomožni uradnik v mestnem knjigovodstvu na Dunaju (A) E 37, 39
- Weinacht, pl.
- Weinboff → Bajnof
- Weiniz → Vinica
- Weissenfels → Bela peč
- Weisser Schwall → Beli slap
- Weitenhüller (*Weitenbiller, Weittenbiller, Weiteinbieller, Weitenbüller, Weittenbüller*)
- Weitenhüller, Jožef Friderik, veletrgovec, podjetnik, fabrikant, svetnik Merkantilnega sodišča v Ljubljani U 108 / E 98, 161, 168, 170, 171, 180, 182, 192, 193, 210, 212, 218, 223, 254, 284, 294, 319, 328, 335, 341, 344, 346, 347, 349, 362, 379, 394, 422, 424, 497, 517–519, 522, 524, 526, 536, 537, 544, 581, 591, 604, 618, 629, 632, 635, 640, 667, 673, 730, 757, 780, 762, 799, 800, 802, 804, 805, 812, 830
- Weitenhüller, Jožef Gašper, *der junge*, sin Jožefa Friderika E 182
- Weitenhüller, Marija Veronika, žena Jožefa Friderika E 190
- Weixelberg, Weixburg, Weixlburg, Wexlburg → Višnja gora
- Weixlbach → Novi Grad v Peščeniku
- Weltsch → Belič
- Wellens (*Vellens*), Jean Antoine, poslovnež v Bruslju E 592, 716
- Weller (*Weller, Veller*)
- Weller, Marija Ana, roj. Grošelj, vdova Weinacht, 3. por. Weller E 621, 622, 631, 632 → tudi Weinacht Marija Ana
- Weller, N., angleški kapitan E 422
- Welner, N., carinski nadzornik (*Güterbestätter*) na Dunaju (A) E 30, 39
- Welsch, grofica N., roj. Rothal E 113
- Wenger (*Wenger, Bengler*), pl.
- Wenger, Anton Ksaver, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A), nadporočnik, sin Franca Jožefa E 443, 445, 759, 760
- Wenger, Franc Jožef, Herbersteinov tajnik, tajnik Reprezentance v Ljubljani U 108 / E 39, 145, 197, 256, 258, 259, 264, 265, 266, 301, 370, 386, 387, 443, 445, 521, 522
- Wenger, Karel, kalkulacijski pisar Reprezentance v Ljubljani, sin Franca Jožefa E 438, 443
- Wenger, Marija Barbara, roj. Plycer, žena Franca Jožefa E 445, 522, 525, 526, 528
- Wenser, pl.
- Wenser, N., gospa, z Dunaja (A) E 166
- Wenser, N., sin, z Dunaja (A) E 166
- Wenzl, N., beneficiator v Novem mestu E 80
- Werbch → Werth
- Werdl → Otočec
- Werdnick, Andrej, poštni administrator v Ljubljani E 510
- Wernegg (*Werneg, Wernek*), baroni
- Wernegg, Andrej Ferdinand, župnik v Moravčah E 250, 331
- Wernegg, Janez Ignac E 489
- Wernegg, Jurij Sigmund (?), pokojen E 155
- Wernegg, Marija Julijana, roj. Buset, žena Janeza Ignaca E 489
- Wernegg, Suzana Margareta (?), vdova, žena Jurija Sigmunda E 155
- Wertenberg → Stražišče pri Gorici
- Wertenspreis (*Wertenspreiß, Wertbenpreiß*), pl.
- Wertenspreis, Jakob Alfonz, *der alte*, dr., pravnik v Ljubljani E 138, 146, 186, 248, 253, 336, 449, 494, 654, 655, 726
- Wertenspreis, Johann Paul, mestni sodnik v Šentvidu na Koroškem (A), nečak Jakoba Alfonza E 726
- Wertenthall de (*Wertenthal, Wertenthal, Wertental*) E 776
- Wertenthall, Frančiška Terezija, *madame*, roj. Verguz, vdova po Sigfridu Bonaventuri U 107 / E 12, 87, 136, 173, 175, 178, 182, 188, 189, 191, 192, 204, 216, 266, 343, 373, 424, 434, 456, 467, 513, 548, 554, 559, 570, 574, 576, 584, 590, 596, 604, 607, 610, 625, 666, 681, 695, 699, 769, 708, 728, 744, 761, 781, 786, 791, 802, 804, 808, 813
- Wertenthall, Sigfrid Bonaventura E 12, 13
- Werth de (*de Werth, de Werch*)
- Werth, Franc Lotar, dr., z Dunaja, odvetnik v Ljubljani, vicedom knezov Portia v Spittalu, sin Gabrijela Abrahama (A) E 133, 141, 143, 163, 173, 174, 176, 178, 266, 310, 313–315, 340, 375, 388, 405–407, 483, 582, 584, 586, 597
- Werth, Gabrijel Abraham, *der alte*, iz Ljubljane, nadzornik posesti knezov Auersperg U 109 / E 134, 140–142, 145, 163, 174, 183, 186, 189, 194, 208, 266, 314, 315, 332, 362, 363, 388, 405, 413, 558, 581
- Werth, Henrik Franc Ferdinand, študent, duhovnik-novomašnik, sin Gabrijela Abrahama, beneficiator v Spittalu na Koroškem (A) E 39, 40, 238, 239, 250, 251, 270, 274, 275, 278, 294, 310, 311, 313, 314, 322, 323, 331, 340, 356, 379, 492, 580, 592, 760
- Werth, Hieronim Julij Ignac, 2. sin Gabrijela Abrahama E 388
- Werth, Marija Ana Elizabeta, roj. Perr, žena Franca Lotarja E 313, 314
- Werth, Marija Ana, roj. Perr, žena Gabrijela Abrahama E 133, 178
- West-Indien → Indija Zahodna
- Weyer (*Weiber*) pri Frohnleitnu na Štajerskem (A), grad in zemljiško gospostvo E 55
- Wezl (*Wezl, Wezel*), N., iz Trsta (I) E 58, 66, 67
- Wichtelich pl. Wichtenstein (*Wichtolich, Wichtolitsch, Wichtenstein*)
- Wichtelich pl. Wichtenstein, Franc Kristof, gozdarski mojster in blagajnik v Gorici (I) E 75–77, 79, 81, 118, 120–122, 199, 212, 216, 223, 232, 252, 254–256, 258, 259, 262, 263, 265, 266–270, 283–286, 291, 299–301, 308, 400, 413, 482, 503, 508, 533, 622, 623, 625
- Wichtelich pl. Wichtenstein, Sigmund, *der junge*, sin Franca Kristofa E 282, 291, 292, 332, 346, 359, 366, 370, 386, 414, 533
- Widerkern (*Widerkbern, Widercker, Widerker, Widerkber, Widerkerber, Widerkbernen*) pl. Widerspach E 470
- Widerkern, Anton Medard, *der junge*, sin Avgušlina Ludvika U 7 / E 87, 138, 144, 173, 182, 188, 212, 219–221, 227–230, 234, 252, 253, 255, 264, 266, 277, 325, 408, 448, 454, 455, 467, 470, 474, 475, 477, 545, 555, 603, 607, 609, 617, 620–622, 626, 627, 648, 652, 656, 657, 671, 672, 674, 675, 679, 688–691, 705–707, 714, 741, 743, 744, 751–753, 770, 771, 773–775, 777, 786, 791, 795, 797, 800, 801, 816–819, 821, 827, 828
- Widerkern, Avguštin Ludvik Ignac, kadet v regimentu, sin Avgušlina Ludvika E 342, 421, 432, 651, 655–657, 665–667, 669, 671
- Widerkern, Avguštin Ludvik, *der alte* U 7, 107 / E 131, 133, 136, 139–146, 172–176, 178, 182, 186–188, 190, 192, 201, 206, 210, 216, 219, 222, 228, 231, 232, 234, 245, 250, 252, 258, 261, 268, 270, 272, 275, 279, 291, 294, 298, 307, 313, 316, 323–325, 330, 333, 338, 344, 349, 353, 359, 361–363, 366, 368–370, 373–377, 379–381, 384–387, 390–392, 394, 397, 400, 403, 408, 413–415, 417, 423–425, 428, 429, 431, 433, 434, 436–439, 442–444, 447, 448, 453, 456, 457, 459, 461, 465, 466, 469, 473, 474, 492, 496, 501, 503, 505, 531, 537, 539, 557, 565, 575, 584, 602, 617
- Widerkern, Filip Neri (*Philippus*), študent v Rimu, sin Avgušlina Ludvika E 602, 652, 655, 707, 714, 777, 791
- Widerkern, Janez Henrik Alojz, vojak, poročnik, nadporočnik, sin Avgušlina Ludvika E 270, 609, 616, 620, 626, 627
- Widerkern, Leopold Sigmund, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A), sin Avgušlina Ludvika E 424, 443, 445, 447

- Widerkhern, Marija Ana (*Mariandl, Märiandl*), roj. Učan, žena Antona Medarda E 208, 217, 230, 285, 454, 455, 474, 475, 477 → tudi Učan Marija Ana
- Widerkhern, Marija Suzana (*Sandl*), por. O'Reilly, hči Avgušтина Ludvika E 188, 192, 270 → tudi O'Reilly Marija Suzana
- Widerkhern, Marija Terezija, roj. Lukančič pl. Hertenfels, žena sin Avgušтина Ludvika E 12
- Widin → Vidin
- Widmann (*Widmann, Widman*), baroni
- Widmann, Johann Anton, dvorni svetnik Češke dvorne pisarne na Dunaju (A) E 22
- Widmann, Leopold, častnik E 24
- Widmann, Lucia Maria, roj. Gögger-Löwenegg E 29, 36, 41, 47, 96, 111, 112, 114, 120, 130, 151, 166, 170, 815
- Wied, avstrijski pehotni regiment št. 28 E 557, 561
- Wieden, dvorec v Kapfenbergu (Štajerska, A) E 131
- Wieland, Jurij Kristijan, padar (*Bader*) na Vrhniki E 405, 645
- Wien, *Wienn* → Dunaj
- Wiener Neudorf (*Neudorff, Neydorff*), vas pri Dunaju (A) E 88, 131, 147, 150, 170
- Wiener Neustadt, *Neystadt* → Dunajsko Novo mesto
- Wiermb → Wrmba
- Wiesenfeld (*Wiesenfeld, Wisenfeld*), pl. Franc Julij, deželni vojaški tajnik v Ljubljani E 93, 96, 111–113, 173, 178
- Wiesenhütten (*Wiesenhütten, Wisenhütten, Wisenbit, Wisenbitten*), baroni
- Wiesenhütten, Franz Xaver, iz Frankfurta (D), svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju, notranjeavstrijski generalni rudarski komisar v Gradcu (A), predsednik Intendanc v Trstu (I) E 42, 45, 46, 61, 151, 152, 154, 156, 166, 167, 177, 228, 229, 231, 244, 246, 247, 256, 261, 262, 279
- Wiesenhütten, Maria Elisabetha, roj. Bartenstein E 46
- Wigele (*Wigele, Wigeli*), Johann, lakaj pri Raigersfeldu, podjetnik in frizer v Benetkah (I) E 344, 815
- Wilczek (*Wiltzeg, Wilscheck, Wilscheg, Wilscheg*), grofje
- Wilczek, Johann Balthasar, tajni svetnik, general-feldmaršalporočnik, vrhovni vojni komisar, predsednik Reprezentance na Koroškem, svetnik Direktorija *in publicis et cameralibus* na Dunaju (A) E 156, 311, 410, 559
- Wilczek, Maria Antonia, roj. Kottulinsky E 151, 311
- Wildeneck, *Wildeneg, Wildenegg* → Belnek
- Wildenheim (*Wildenheim, Wildenheimb*), baron Johann E 42–44
- Wildenstein (*Wildenstein, Wildenstain*), grofje E 179, 181, 193, 198, 205, 224, 311, 367, 392, 419
- Wildenstein, Ana Marija Kajetana, *Frl.*, por. Barbo pl. Waxenstein, sestra Kajetana Avgušтина E 131, 133, 134, 136, 140, 141, 143, 172, 174, 182, 183, 185, 192, 198, 375 (sic!) → tudi Barbo pl. Waxenstein Ana Marija Kajetana
- Wildenstein, Kajetan Avgušтин, komtur Nemškega viteškega reda v Ljubljani, sin Johanna Christopha E 131–134, 136–138, 140, 144, 172, 173, 176, 179, 182, 183, 185, 192, 193, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 217, 219, 222, 223, 230, 231, 233, 234, 237–241, 243–246, 250–252, 256, 257, 260, 262–264, 266–270, 272–274, 277–284, 286–288, 291, 296–302, 304–307, 309–315, 317, 319–324, 326–329, 332, 334–348, 350–352, 354–357, 360–368, 370, 371, 373–378, 383, 384, 386, 387, 389, 391, 394–406, 408–410, 412, 413, 415–426, 428–433, 439, 460–464, 480, 492, 494, 499, 507, 548, 549, 651, 678, 719, 745, 811, 814
- Wildon, trg na Štajerskem (A) E 57, 88, 131, 147, 170, 218
- Wildoner, pl. Matthias Laurentius, dr., pravnik, prokurator Notranjeavstrijske dvorne komore v Gradcu (A) E 163
- Willson, N., angleški kapitan, poveljnik ladjevja v Trstu (I) E 62
- Wimmer (*Wimer*), Paul, jezuit, profesor v Gorici (I) E 498, 586
- Winckelsberg (*Winckelsperg*), pl. Johann Michael Adam (?) E 163, 165
- Windisch Graz, *Windisch Grätz, Windischgrätz* → Slovenj Gradec
- Windischdorf → Slovenska vas
- Windischgrätz, grofje
- Windischgrätz, Leopold Karl, *der junge*, sin Leopolda Viktorina E 33
- Windischgrätz, Leopold Viktorin Johann, *der alte*, spodnjeavstrijski *Staatbalter* E 33, 37, 112, 115, 310
- Windischgrätz, Maria Ernestina, roj. Strassoldo E 85
- Windischgrätz, N., roj. Schärffenberg E 37
- Winerberg, *Wienerberg* → Dunajski gozd
- Wippach, *Wipach* → Vipava
- Wirck (*Wirck, Wirckb*)
- Wirck, Matija, kmet E 420, 484, 486, 493–497
- Wirck, N., Matijev sin E 495
- Württembergischen → Württemberg
- Wirtsburg → Würzburg
- Wisas, Blaž, kapelnik v Ljubljani E 510
- Wischbiach → Bišijak
- Wisenfeld → Wiesenfeld
- Wisenfeld, N., glavar (*Hauptman*) v četrti Favoriten na Dunaju (A) E 50
- Wisenthall, pl. Maksimilijana U 109
- Wittich → Utik
- Wlagay → Ursini-Blagay
- Wläjzl, iz Ljubljane E 623
- Wnorowsky, pl.
- Wnorowsky, Hanserle, stotnikov sin E 672, 721
- Wnorowsky, Johann Michael, stotnik, major E 656, 670–674, 679, 686, 721, 722
- Wnorowsky, N., stotnikova žena E 670–672, 679, 686, 721–723
- Wobbiz → Wollwiz
- Wöber → Weber
- Wöbern (*Weber*), *Edler* Augustin Thomas, svetnik Dvornega vojnega sveta na Dunaju (A) E 28, 240
- Wobserin, *Wobesserin* → Bobser
- Wochein → Bohinj
- Wolbiz → Wollwiz
- Wolckerstorff → Wolffersdorff
- Wolf, Anton, jezuit, magister na Dunaju (A) E 52
- Wolf, Franc Ferdinand, mestni sodnik v Kamniku E 326
- Wolf, Jožef Ferdinand, dr., odvetnik, tajnik Deželnega sodišča v Ljubljani U 110 / E 428, 485, 560, 580
- Wolfenbüttel → Braunschweig-Wolfenbüttel
- Wolf-Erberin → Erberg Marija Ana Cecilija
- Wolffersdorff (*Wolckerstorff*), baron Johann Raichard, polkovnik E 230, 249, 251, 256
- Wolffsbichl → Volčji Potok
- Wolfgangus *Daniel Carolus*, sin ostrogarja v Ljubljani (?) E 197
- Wolfram, N., žena Philippa Theodorja E 674, 713
- Wolfram, Philipp Theodor, regimentni tajnik in avditor E 674
- Wolfram, pl.
- Wollgemuth, Johann Benedict, tajnik/protokolist v Avstrijski dvorni pisarni na Dunaju (A) E 154
- Wollwiz (*Wollwiz, Wolwiz, Wolbiz*), pl. E 403, 404, 433, 810
- Wollwiz, Jožef, nadduhovnik na Gorenjskem, kanonik v Ljubljani E 787
- Wollwiz, Julijana U 110
- Wollwiz, Marija Felicita (*Felizl*) Charlotte, *Frl.*, hči Lovrenca Danijela E 226, 425, 485, 771, 772
- Wollwiz, Marija Karolina (*Charlotte*), roj. Schmidthoffen, vdova Franca Antona E 353
- Wollwiz, Marija Suzana Antonija, *Frl.*, hči Lovrenca Danijela E 774
- Wollwiz, Martin Jožef, nadduhovnik na Gorenjskem, kanonik v Ljubljani, pokojen E 231
- Wollwiz, Suzana Felicita Antonija, roj. Schmidthoffen, vdova Lovrenca Danijela U 109 E 226, 375, 508, 781
- Wördl, *Wordl, Wärdl* → Otočec
- Wrmba pl. Freudenthal (*Wurm, Würmb, Wiermb*), grofje
- Wrmba pl. Freudenthal, Eugen Wenzel, posinovljenec Rudolfa Choteka, *der junge* E 245, 435, 440, 441
- Wrmba pl. Freudenthal, Maria Aloisia Stephana, roj. Kinsky, žena Rudolfa Choteka E 435 → Chotek, Kinsky
- Wrmba pl. Freudenthal, N., »neki« E 239
- Wremfeld → Vermatti pl. Vermersfeld
- Wrocław (*Breslau, Breslau*), mesto v pruski Šleziji (PL) E 18, 110, 287, 655
- Wrocław, knezoškof → Sinzendorf Philipp Ludwig, Schaffgotsch Philipp Gotthard
- Wrolich, Miha, kmet E 708
- Wrschowetz-Sekerka (*Verssowiz*), grofje
- Wrschowetz-Sekerka, Josepha, roj. Hartig E 405
- Wrschowetz-Sekerka, Karl Felix, apelacijski svetnik na Dunaju (A) E 405
- Wunsch, pl. Johann Jakob, pruski general E 822
- Wurm, *Würmb* → Wrmba

- Wurmbrand pl. Stuppach (*Wurmbrand, Burmbrand*), (»stari«) grofje E 96, 101, 103, 106, 107, 110–114, 116–122, 124, 128–130, 147–150, 152, 154–157, 159, 160, 162, 163, 165, 167–169
- Wurmbrand pl. Stuppach, Charlotte, roj. Sauffré-Caraille, žena Kasimira Heinricha E 40, 41, 44, 48, 49, 52, 103, 106, 113, 115, 116, 147, 153, 154, 162, 163
- Wurmbrand pl. Stuppach, Heinrich Anton, *der Junge*, »običajni«, general, sin Kasimira Heinricha E 99–101, 109, 111–113, 118, 126, 149, 150, 152, 154
- Wurmbrand pl. Stuppach, Joseph, iz Gradca (A), sin Franza Karla (A) E 297, 300, 305, 308, 315–317, 329–331, 334, 340, 341
- Wurmbrand pl. Stuppach, Kasimir Heinrich, *alte General* E 41, 95–97, 103–105, 109, 111–113, 115, 117, 119–124, 126, 128, 147, 153, 157–160, 162, 163, 168
- Wurmbrand pl. Stuppach, Maria Anna Cäcillia, roj. Auersperg, žena Johanna Josepha E 99, 100
- Wurmbrand pl. Stuppach, Maria Cäcillia, dvorna dama Marije Terezije na Dunaju (A), hči Maximiliana Rudolfa E 121
- Württemberg (*Wirtembergischen*), vojvodina (D) E 158, 230
- Würzburg (*Wirtsburg*), mesto na Bavarskem (D) E 3, 639
- Würzburg, škof → Ingelheim Anselm Franz
- Würzburg, baron Carl, polkovnik E 427
- Wurzen, vas na Koroškem (A) E 336
- Wiseth, Wisett, Wuseti → Buset
- Y**
- Ypres, mesto v Avstrijski Nizozemski E 3
- Z**
- Zabukovec, Valentin, mestni sodnik v Ložu E 546, 558
- Zagorje ob Savi (*Segorje, Segurje, Sagorje, Sagor, Sägor*), vas in premogokop ob Savi v Zasavju U 25, 28, 82 / E 235, 236, 393, 441, 550, 551, 572, 589, 590, 592, 593, 595, 599, 600, 603, 605, 607, 619, 635, 637
- Zagorje, župnik → Brenk Mihael
- Zagrad (*Sagrado, Sagrad*), vas pri Gradiški (I) E 15, 81, 83, 85
- Zagrad, mitničar → Vicentino Giuseppe
- Zagreb (*Agram*), prestolnica kraljevine Hrvaške E 136, 182, 333, 382, 551, 579, 596, 598, 639
- Zajčje Polje (*Hasenfeld*) na Kočevskem, podružnica sv. Andreja in Valentina E 356
- Zala (*Säl*), zaselek pri Godoviču pri Logatcu E 135
- Zalar (*Salar*), Simon *Tomaz*, hlapec pri Raigersfeldu E 470, 631
- Zalog (*Praitenau*), ledinsko ime ob Ljubljani pri Podpeči E 428
- Zalog (*Salach, Saloch*), vas in rečno pristanišče vzhodno od Ljubljane E 234, 368, 393, 551, 580, 589, 599, 600, 603, 633, 635, 646
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg (*Zanchi, Zanchi, Zanchy, Zanchy*)
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, Antonius Josephus, kandidat za vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu (A), sin Giuseppeja Antonia E 443, 445
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, Carlo Antonio, župnik v Košani, bratranec Giuseppeja Antonia E 660
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, Giacomo, z Reke (HR) E 29, 31–33, 35, 36, 694
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, Giuseppe Antonio (Joseph), sodnik na Reki (HR) E 140, 146, 177, 193, 213, 215, 216, 223, 224, 240, 296, 297, 307, 360, 364–367, 373–375, 392, 443–445, 471, 530, 532, 654, 656, 657, 659, 660, 663, 665, 666, 668, 696, 697, 5999–701, 703, 704, 706–708, 710, 711, 714–716, 733, 778, 780–787, 789, 790, 792, 794, 796–798, 800, 801, 805
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, Michelina, roj. Ferizioli, žena Giuseppeja Antonia E 445
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, N., ladjar na Reki (HR) E 333
- Zanchi pl. Cato e Linckenberg, N., student prava na Dunaju (A), sin Giacoma E 694
- Zandonati, pl.
- Zandonati, Antonio, komisar v Senju (HR) E 109, 143
- Zandonati, Giuseppe, župnik na Trsatu pri Reki (HR), Antonijev brat E 143
- Zandonati, Victoria, bivša dvorna služabnica na Dunaju (A), Antonijeva žena E 143
- Zanetti (*Zanetti, Zaneti, Saneti, Sanetti*), pl. U 109
- Zanetti, Janez Jožef, dr. protomedik na Kranjskem, *der alte* E 191, 201, 379
- Zanetti, Karel Jožef, dr., zdravnik, *der Junge, junior* E 186, 187, 190, 191, 209, 239, 338, 678
- Zanetti, Marija Ana Frančiška, hči Karla Jožefa E 296
- Zanetti, Marija Ana, *die Junge*, roj. Gasparini, žena Karla Jožefa E 296, 429, 430
- Zanetti, Marija Sigmund, sin Karla Jožefa E 429
- Zanini, Salvator, trgovec v Trstu (I) E 539, 540, 543, 546
- Zapuže (*Schneckenbühl, Schneckenbichl*), graščina pri Mirni na Dolenjskem E 516, 524, 544, 558
- Zauner, pl. Joseph Ernst, deputacijski svetnik, vojni komisar na Sedmograškem (RO) E 218, 219, 224–229, 231, 233
- Završek (*Saurischik*), Jurij, kmet iz Loga ob Savi E 235
- Završje, cerkev sv. Mihaela pri Logu v Zasavju (*Hl. Michaeli-Kirche*) E 235
- Završnik (*Saurischnik, Saurischnick, Saurischnick*), Urban Ferdinand, deželni solicator v Ljubljani E 142, 314, 339
- Zduša (*Sdusch*), dvorec pri Mekinjah E 404, 423, 432, 448
- Zebej → Cebej
- Zebrine, N., *madame*, z Dunaja (A) E 122
- Zebull → Čebulj
- Zedlitz, baron Anton, podpolkovnik v regimentu Kolowrat E 46
- Zefalonia, Zephalonia → Kefalonija
- Zehrer, N., zidar v Schönbrunn pri Dunaju (A) E 389, 404
- Zeigwarth → Fromlacher Joseph
- Zeisl (*Zeißl, Zeisel*), Johann Baptist Florian (?), risar na Dunaju (A) E 91, 147
- Zellina (*Zelina*), vas zahodno od San Giorgia di Nogaro (Furlanija, I) E 68
- Zelše (*Seuschie*), vas pri Cerknici na Notranjskem E 419
- Zeneda → Ceneda
- Zeng, Zengh → Senj
- Zephalonia → Kefalonija
- Zepitsch → Čepić
- Zergoll → Cergol
- Zergollern (*Zergollern, Zergoll*), pl. E 139, 316, 509, 615, 676, 771, 776, 778
- Zergollern, Janez Seifrid, Raigersfeldov sosed v Ljubljani U 108 / E 140, 246, 253, 267, 315, 351, 373, 488, 595, 655, 666, 784, 802, 826, 828
- Zergollern, Jožef Ignacij, pokojni župnik v Krškem E 782
- Zergollern, Marija Lucija Ksaverija, roj. Widerkher, žena Janeza Seifrida E 260, 272, 374, 571, 642, 668, 683, 728, 752, 755, 769, 828
- Zergollern, Marija Terezija Frančiška, *Frl.*, hči Janeza Seifrida E 467, 676, 769, 828
- Zergollern, Seifrid Kajetan Aleksander, kandidat za Schellenburgovo ustanovo (*Collegium Theresianum*) na Dunaju (A), sin Janeza Seifrida E 467, 613, 638
- Zerin → Serini
- Zermagna → Zrmanja
- Zerni *Verch nächst Görz* → Črni Vrh
- Zernia, N., iz Trsta (I) E 211, 607–610, 647–649
- Zerniz, Giovanni (?), iz Gorice (I) E 268
- Zerniza → Črniče
- Zerouglie → Cerovlje
- Zervignan, Zervinian → Cervignano
- Zetall → Seethall
- Zetl (*Zettl, Zettel, Zötl*), Johann Friedrich, rektifikacijski knjigovodja v Ljubljani U 108 / E 189, 190, 193, 197, 200, 210, 219, 227, 263, 275, 284
- Zetlacher, Paul, jezuit, provincial na Dunaju (A) E 605
- Zetschker → Čecker
- Zetto → Cetto pl. Kronstorf
- Zeyer → Sora
- Zeyrach → Žiri
- Zgornje Gorje (*Obergorjach, Ober Gerjach, Ober Gayrach, Ober Girjach*) pri Bledu, župnija E 228, 229, 541
- Zgornje Gorje, župnik → Kopajnik Klemen
- Zgornje Perovo (*Ober Perau*) pri Kamniku, zemljiško gospodarstvo E 658
- Zgornji Kamnik (*Oberstein*), zemljiško gospodarstvo E 397, 418
- Zgornji Leskovec (*Ober Leskoviz, Lescouz, Leskoviz*), zaselek jugovzhodno od Spodnje Idrije E 135
- Zgornji Motnik (*Ober Möttnig*), grad v Tuhinjski dolini E 468, 478
- Zicogna → Cicogna

- Ziegler, Feliks Erazem, kanclist in koncipist pri Raigersfeldu v deželni Reprezentanci v Ljubljani U 108 / E 134, 146, 210, 228, 243, 255, 262, 263, 266, 267, 269–272, 275, 279, 280, 282, 283, 285, 286, 296, 300, 313, 315, 317, 324, 330, 332, 339, 340, 348, 349, 360, 361, 366, 374, 375, 377, 378, 380–383, 391–394, 418, 420, 433, 438, 447, 452, 455–458, 460, 462, 467, 474, 476, 477, 485–488, 493–502, 505, 508, 510, 513, 516, 518, 520, 521, 526, 528, 531, 533, 535, 536, 538, 539, 544, 547, 553, 557, 558, 563–566, 569–575, 577, 579, 581, 583, 585–592, 594–596, 598, 600, 601, 604–609, 612, 615–620, 622–625, 628, 630–635, 641, 646, 647, 649, 650, 653–656, 659, 661, 668, 670, 672, 682, 687, 690, 693, 695, 696, 699–701, 705, 710–713, 715, 719, 722, 725, 730, 734, 735, 744, 749, 754, 756–762, 765, 769, 773, 775, 779, 780, 782–784, 789, 794, 795, 808, 811, 816–818, 821, 823, 831
- Zierheim (*Zierheim, Zierbaim, Zirbaim*), baron Franc Adam, navigacijski inšpektor na Savi E 287, 397, 431, 519, 553, 554, 557, 558, 561, 572, 587–589, 593, 606, 611, 623, 632, 633, 653, 644, 649, 656, 661, 675, 699, 700, 749, 764, 767, 772
- Zierkniz, Zirkniz → Cerknica
- Zimaroli → Brentano Cimarolli
- Zimmerman, baron N., z Dunaja (A) E 28, 33, 38
- Zimšek (*Sauscheck*), kmetija ob Savi pri Zagorju E 633
- Zinzendorf, grof Johann Karl Christian Heinrich, guverner v Trstu (I) U 8, 43
- Ziolic → Ciolich Jurij Wolfgang
- Zipserland → Spiš
- Zircklach → Cerčno
- Zirknizer See, Zirknizer See → Cerkniško jezero
- Zischefsky (*Zischefsky, Zicefsky*), Ludwig, rektifikacijski aktuar v Ljubljani E 754
- Zivitz, N., iz Trsta (I)
- Znaim → Znojmo
- Znojmo (*Znaim*), mesto na Češkem E 306
- Zobeck → Sobeck
- Zobelsperg → Čušperk
- Zois pl. Edelstein (*Zois, Zoiß, Zois von Edlstein*), baroni
- Zois, Filip Anton Ksaver, sin Michelangela iz 2. zakona E 346
- Zois, Franc Ksaver Avguštin, študent v Bologni (I), sin Michelangela iz 1. zakona E 377, 385, 386, 537
- Zois, Katarina Johana, roj. Kappus pl. Pichelstein, 2. žena Michelangela E 294, 346, 351, 374, 421
- Zois, Michelangelo (*Michel Angelo*) E 251, 262, 267, 269, 270, 276, 279, 280, 285, 286, 289, 293, 294, 298, 301, 307, 312, 313, 329, 330, 333, 336, 339, 371, 377, 379, 385, 386, 388, 389, 394, 395, 405–408, 414–416, 418, 431, 439, 441, 442, 453, 468, 470, 517, 519, 530, 537, 563, 565, 712, 721, 799, 806, 808
- Zois, Michelangelo Matija, študent v Bologni (I), sin Michelangela iz 1. zakona E 377, 385
- Zois, Sigmund U 11, 48
- Zollfeld, Zohlfeld → Gosposvetsko polje
- Zollner, pl.
- Zollner, Anton, iz Metlike, regimentni avditor-poročnik E 752, 753
- Zollner, N., iz Senja (HR), Antonova žena E 753
- Zorn pl. Mildenheim (*Zorn, Zobrn*) E 525
- Zorn pl. Mildenheim, Franc Matevž, praktikant v deželni Reprezentanci v Ljubljani, adjunkt okrožnega glavarja v Postojni E 438, 495, 514, 516, 525, 533, 542, 629, 630, 633, 635, 636, 644, 645, 685, 728
- Zorn pl. Mildenheim, Marija Elizabeta Suzana, hči Franca Matevža E 498
- Zorn pl. Mildenheim, Marija Franciška, por. Millbacher, sestra Franca Matevža E 516
- Zorn pl. Mildenheim, Marija Suzana, roj. Mitterstillner, žena Franca Matevža E 498, 516, 764
- Zorn pl. Mildenheim, Mihael U 108
- Zorn, Jožef, bratranec Franca Matevža Zorn pl. Mildenheim, uradnik okrožnega glavarstva v Novem mestu E 677
- Zorsi, pl. Giovanni Battista, stotnik-inženir E 81
- Zötl → Zetl
- Zrmanja (*Zuorni Grad oder Zermagna*), »grofija« v zadarskem zaledju (HR) E 318
- Zuanna (*Zuana*), baron Johann Baptist, svetnik Avstrijske dvorne komore na Dunaju (A) E 43
- Zuchelli → Wassermann pl. Zuchelli
- Zuliani (*Giuliani, Juliani*), Candido, arhitekt in mestni gradbeni mojster v Ljubljani E 134, 139, 183, 186, 189, 634, 789
- Zulinni, Antonio, župnik v Povirju na Krasu E 635
- Zumiel (*Zumello*), rečni kanal južno od San Giorgio di Nogaro (Furlanija, I) E 69
- Zuorni Grad oder Zermagna → Zrmanja
- Zupan (*Supan, Suppan, Suppe*), Jožef Anton, dr., zdravnik v Ljubljani E 573, 591, 677, 769
- Zupanc (*Subanz*), N., sobarica pri Amaliji Bubna v Ljubljani in Kranju E 717
- Zupančič (*Supantschitsch*), Jožef, meščan in barvar v Višnji gori E 627
- Zupančič (*Supantschitsch*), Peter Adam, generalni vikar goriškega nadškofa Attemsa v Gorici (I) E 429, 435, 440
- Zupančič (*Suppantzitz*), Janez Mihael, mitninski prejemnik na savskem mostu (*Sau-Brucke*) v Črnučah E 431
- Zupe (*Suppe*), Peter, akcesist Reprezentance v Ljubljani E 266, 291, 304
- Zusner, Roman, opat (prelat) v samostanu v Osojah na Koroškem (A) E 525
- Zwischen Wässern, Zwischenwässern → Medvode
- Zwischlern → Cvišlerji

Ž

- Žagar (*Sagar, Schagar*)
- Žagar, Valentin Jožef, dijak v Ljubljani, Valentinov sin E 498
- Žagar, Valentin, bivši mitninski prejemnik v Kamniku E 133, 253, 204, 264, 498
- Žalec (*Sachsenfeld*), trg na Štajerskem E 88, 408
- Žalec, komisar → Kisler Janez Adam
- Žalec, komisariat E 408
- Žalostna gora (*Traurenberg*) hrib in romarska cerkev pri Podpeči na Ljubljanskem barju E 428
- Železniki (*Eisnern, Eijsnern, Eüsnern*), trg v Selški dolini E 322, 392, 393, 398, 428, 432, 509, 543, 785
- Železniki, fužine E 393
- Železniki, rudarski podsodnik → Kraiter Janez Jurij
- Železniki, župnija E 247, 250, 269
- Železniki, župnik → Kraskovič Janez Dominik, Posavic Janez Jožef
- Željne (*Selle*) pri Kočevju, cerkev sv. Vida in Lovrenca E 356
- Želodnik (*Schelodnig, Selodnig*), soseska pri Lukovici v Črnem grabnu E 706, 707
- Ženeva (*Geneura, Geneva*), mesto v Švici (Genève, Genf, Ginevra) E 97, 156
- Žigon (*Schigon, Schigan*)
- Žigon, Franc Jožef, der alte, fužinar v Kamniku E 468
- Žigon, Janez Krstnik, fužinar v Kamniku, sin Franca Jožefa E 365, 388, 742
- Žiri (*Seyrach, Zeyrach*), vas in župnija v Poljanski dolini E 429, 692
- Žitkar (*Schitkar*), Jakob, tesar v Ljubljani (?) E 160
- Žitko (*Schitka*), Andrej, župan v Bistri pri Vrhniki E 261, 387
- Žlebnik (*Schlebnig*), N., z Broda na Kolpi (HR) E 185, 187
- Žontar, Josip, zgodovinar U 10
- Žumberk (*Uskockenberg*), pogorje na jugovzhodu Kranjske E 408, 736
- Žurge (*Sirgern*) pri Osilnici, cerkev sv. Duha (*St. Spiritus*) E 356
- Žužemberk (*Seisenberg, Seisenburg*), trg na Dolenjskem E 133, 174, 220
- Žužemberk, mitnica E 405
- Žužemberk, papirničar (*Papiermacher*) → Nikel Anton
- Žužemberk, upravitelj zemljiškega gospostva (*Verwalter*) → Fabiani de Johann

Edicija dnevnikov Franca Henrika barona Raigersfelda (1697–1760), enega najvidnejših politikov in vplivnežev na Slovenskem tiste dobe, je redek zgodovinski vir za proučevanje politično-upravnih struktur habsburške države na slovenskem ozemlju v (pred)razsvetljenski dobi. Raigersfeld je bil v svojem času ena najzanimivejših osebnosti: popotnik in turist, uradnik in podjetnik, svetovljan in tradicionalist, ljubeč družinski oče, zbiratelj starin in še mnogo drugega. Bil je priča prelomnih dogodkov v habsburški zgodovini, v dnevnikih pa je vsak dan popisoval tudi vsakdanje dogodke. Njegove zapise imamo lahko tudi za družabno-politične anale ter vir za proučevanje plemiške kulture, materialnih in tehničnih novosti, karier, izobraževanja, zabave, umetnosti itd. v habsburških dednih deželah.

Iz recenzije dr. Žige Omana

27 €

Založba ZRC

<http://zalozba.zrc-sazu.si>